၁၉၀၇၊

သုဓာနန္တပိဋက

ပုခန့်းကြီးမြို

နေရင်းရွာမကိုရတနာတိုက်

အရိယာလက်ဝရ နေရင်း ဆရာတော်ဘုရားကြီး

ရေးသားတော်မူခဲ့သော

ဂျာတကသယ

၃၀ ၈ ၀

ဘုတ်သိလက္ခဏာဒဋ္ဌကထာနှင့်သယ

ပ ဌ မ တွဲ

ဆဋ္ဌသင်္ဂါယနာမှုန့်ညှိထားသည်။

ဓမ္မာစရိယ ဦးထွန်းသိန်း, ဦးဝင်းဖေတို့ ကြပ်မတ် ပြင်ဆင်ကြသည်။

ဂုဏ္ဌာဝသယပိဋကတ်စာပုံနှိပ်တိုက်

၁၁၃/-လမ်းကျန်ကုန်မြို။

သာသနာ-၂၅၂၂။ ခေါစာ-၁၃၇၀။

ဗဟုသုတ
ကြည်ရေး
ဗဟုသုတ
ကြည်ရေး
ဗဟုသုတ
ကြည်ရေး

ဇုန္ဆာသယနိဒါန်း

ဤသုတ်သီလကွန် အဋ္ဌကထာနိုဿယသည် သကရာဇ် ၁၀၇၆- ခုနှစ်တွင် ရတနာပူရ အဝင်္ဂမြို့တော်ကြီးကို ရှေထီးရှေနန်း သိမ်းမြန်းစိုးစံတော်မူသော လေးကျွန်းမာရ်အောင် ဇေယျာမာရ်အောင် မဟာမင်္ဂလာမာရ်အောင် လောကမာရ်အောင် စေတီတော်ဒါယကာ သီရိပဝရမဟာဓမ္မရာဇာဓိရာဇာ တံဆိပ်နာမံ ခံယူတော်မူသော မှန်နန်းဆင်ဖြူရှင် တနင်္ဂနွေမင်းလက်ထက်တွင် သာသနာဝင်နှင့် ဂန္ဓဝင်လောကဌ် ထင်ရှားတော်မူသော မုံသောက်မာတင် ဇာနည်အရှင် ဖြစ်တော်မူသော မြန်မာပြည်အထက်ပိုင်း သုနာပရန္တတိုင်းဌ် တောင်သုံးလုံးဖြိုညှိ၍ တည်ရကား ကုခန်း၊ မေ့တော်ဓာတ် ရှေသမင်ကဲ့သို့ ထင်စေလျက် ကူးသန်းလေသည် ဖြစ်ရကား ကူးသန်း၊ နရပတိကြီးသည် တိုက်ခိုက်သိမ်းယူပြီးသော အဆုံးဌ် ရှေးအမည်နှစ်ပါး နှိပ်သောအားဖြင့် ပ,စေ ခန်းဟု မှည့်ခေါ်ခဲ့သည် ဖြစ်သောကြောင့် ပခန်းတွင်သည် ဟူသော အဓိပ္ပါယ်ကို အဋ္ဌသာလိနီ ဂဏ္ဌိဟောင်းကျမ်း၊ ကျော်အောင်စံထားဆရာတော် မေတ္တာစာ ဝဏ္ဏနာ ကဝိလကွဏာဒီပနီကျမ်းတို့နှင့် အညီ အမည်ရရှိသော ပခန်းကြီးမြို့၏ အရှေ့သုံးတိုင်ကွာ၍ အမြဲမပြတ် ရှာသူရှာသား နိုဂုံးသူနိုဂုံးသားတို့၏ နှစ်သက်မွေ့လျော်ရာဖြစ်သော နေရင်းရွာ၏ ကုလလေးတာ ငါးရာကွာသော အနောက်မြောက်အရပ်ရှိ မဏိရတနာ ကျောင်းတိုက်ကြီးဌ် ဦးစီးပခန သံဃနာယကာ သံဃုက္ကဋ္ဌ သံဃပုဂ်ဝ အဖြစ်ဖြင့် သီတင်းသုံးတော်မူသော **အရိယာလင်္ကာရ** နာမတွင်ခေါ် နေရင်းဆရာတော်ဘုရားကြီးသည်အတိတ် သာသနာတော်နှစ် ၂၂၉၇- ခု၊ ကောဇာ သကရာဇ် ၁၁၁၅- ခုနှစ်ဌ် သာသနာတော်နေဝန်း ထွန်းသစ်ဘို့ရန်နှင့် နောင်လာမနု သောတုဇနတို့၏ အကျိုးပြု စာဝါပို့ချပြီး အားလပ်ခွင့်ရသောအခါ ရေးသားအပ်သော ကျမ်းစာဖြစ်လေသည်။

ထိုသုတ်သီလကွန်ကျမ်းစာသည် နိကာယ်ငါးရပ်တွင် ဒီဃနိကာယ်ဌ် ပါဝင်ပေသည်၊အာဘယ့်ကြောင့် ဒီဃနိကာယ်မည်သည်ကို ဤသုတ်သီလကွန် အဋ္ဌကထာ ဆဋ္ဌမ ၂၃-ဌ်

ကသ္မာ ပနေသ ဒီဃနိကာယော တိဝုစ္စတိ၊ ဒီဃပမာဏာနံ သုတ္တာနံ သမူဟတောစ, နိဝါသတောစ, သမူဟနိဝါသာ နိကာယော တိ ဝုစ္စတိ-

ဟူ၍ မိန့်ဆိုအပ်၏။

ဆိုလိုရင်းမှာ-ရှည်သော အတိုင်းအရှည်ရှိသော သုတ်တို့ကို စုပေါင်း၍ ဟောထားခြင်းကြောင့် ဒီဃနိကာယ် မည်ပေသည်၊ ထိုဒီဃနိကာယ်သည် ဝဂ်အားဖြင့် သီလက္ခန္ဓဝဂ်, မဟာဝဂ်, ပါထိကဝဂ်, ဟူ၍ သုံးပါး၊ သုတ်အားဖြင့် သုံးဆဲ့လေးသုတ် ဘာဏဝါရအားဖြင့် ခြောက်ဆဲ့လေးပါးရှိလေသည်။

ဝဂ်သုံးပါးရှိသည်တွင် သီလက္ခန္ဓဝဂ်မှာ စူဠသီလ, မဇ္ဈိမသီလ, မဟာသီလ ဒီဋ္ဌိမျိုး ခြောက်ဆဲ့နှစ်ပါး ရဟန်းပြုရသောအကျိုး အစရှိသော အားဖြင့် တဆဲ့သုံးပါးရှိလေသည်။

ဤသုတ်သီလက္ခန် အဋ္ဌကထာကျမ်းစာကို အစိုးရမမှာစရိယ စာမေးပွဲ စေတိယင်္ဂဏ ဂမ္ဘာစရိယစာမေးပွဲ မန္တလေး သကျသီဟ ဓမ္မာစရိယ စာမေးပွဲတို့၌ မူလကျမ်းစာရင်းအဖြစ်ဖြင့် ပြဋ္ဌာန်းထားလေသည်။ နိဿယကျမ်းစာကိုမူကား ထိုဓမ္မာစရိယစာမေးပွဲတို့၌ သီခြားပြဋ္ဌာန်းမထားသော်လည်း စာသင်သားတို့၏ အားကိုးအားထားပြုရာ အနေအားဖြင့် ပါဝင်လျက်ရှိပေသည်။

ထိုသုတ်သီလက္ခန် အဋ္ဌကထာနိဿယမှာ နှစ်ပေါင်း ၂၀၀ ကျော်မျှ စာပေလောကကို ဖြတ်သန်းလာခဲ့ရသောကြောင့် ခ္ယတ်ချော် မှားယွင်းချက်များ ရှိနေမည်ကို စာပေဝါသနာရှင်တို့ တွေ့ကြုံပါလိမ့်မည်။

ဣစ္ဆာသယ စာတည်းအဖွဲ့သည် ခ္ယတ်ယွင်းချက်များကို သက်ဆိုင်ရာ အခြံအရံ ကျမ်းစာများနှင့် အထပ်ထပ်ညှိနှိုင်းသုတ်သင် ပြင်ဆင်လျက်-

၁။ စာမူသန့်ရှင်းခြင်း။

၂။ အနေအထားကို ဆဋ္ဌမုအဋ္ဌကထာနှင့် ကိုက်ညီစေခြင်း။

၃။ အဓိပ္ပါယ် သဘာဝတ္ထ ပဒ ဝိနိစ္ဆယ စုဒ်စောဒနာ ပုစ္ဆာ သံဝဏ္ဏနာဘေဒတို့ကို လွယ်လင့်တကူ တွေ့မြင်နိုင်ရန် အင်တင်းပြထားခြင်း။

၄။ ဝါကျအခွဲအစိတ်ခက်ရာ ပဒဝိုဒ်စ္ဆယ ခက်ရာတို့၌ ကျမ်းညွှန်းကို ပြု၍ ၁၄-ပို့ဇင်စာလုံးဖြင့် ကျမ်းစာအောက်မှာ မျဉ်းသားလျက် ပြထားခြင်း။

ဤကဲ့သို့ စာပေဝါသနာရှင်များ ဓမ္မာစရိယ စာချတန်းဝင် ဆရာတော်များအတွက် အထူးအပင်ပန်းခံကာ ပြင်ဆင်ရိုက်နှိပ်ထားပါသည်။

ရန်ကုန်မြို့ ၂၄-လမ်း၊ အမှတ် ၁၁၃-ဣစ္ဆာသယဆိပ်ဌကတ် စာပုံနှိပ်တိုက်မှ ရိုက်နှိပ်ဖြန့်ချိအပ်သော ဤသုတ်သီလကွန် အင္ဂကထာနိဿယသည် ဓမ္မာစရိယ စာချတန်းဝင် အရှင်တို့အား မည်မျှ ကျေးဇူးပြုသည်ကို လက်တွေ့သုံးသပ်ကြည့်ရှုမှုက သက်သေခံလိမ့်မည် ဖြစ်ပါသတည်း။

ဦးထွန်းသိန်း(ဓမ္မာစရိယ)
ဣစ္ဆာသယ
၂၅-၈-၆၇

(မဏိရတနာဆရာတော်)

ရှင်အရိယာလက်ဘရ

ရှင်အရိယာလက်ဘရမှာ မာရ်အောင်ဒါယကာ (၁ နွေမင်း) လက်ထက်တွင် ထင်ရှားသော ကျမ်းပြုဆရာတော်တပါး ဖြစ်လေသည်။ အရုံ ဂိုဏ်း တကျိပ်နှစ်ပါး အပါအဝင် ရုံ့ဒို ရှင်ကလျာဏမဇ္ဈ၏ တပည့် ဖြစ်၍အနက်မြန်မာပြန် သန်လှ၍ ကျမ်းဂန်အလွန်တတ်သည်။

ပုခန်းကြီးမြို့ စီရင်စု နေရင်းရွာ ဇာတိဖြစ်၍ မဏိရတနာကျောင်း တိုက်တွင် သီတင်းသုံးတော်မူသည်။ နေရင်းရွာကိုစွဲ၍ နေရင်းဆရာ တော်ဟု ထင်ရှားသည်။

ဆရာတော်သည် ပုရပိုက်တွင် တဆင့်မတင်ပဲ ပေတွင် ကည်စ်နှင့် ရေး၍ တိုက်ရိုက် ကျမ်းပြုတော်မူသည်။ ဆရာတော် ပြုစုတော်မူသော ကျမ်းများတွင် အောက်ပါကျမ်းစာများ ပါဝင်လေသည်။

၁။ သုတ်မဟာဝါ ပါဠိတော်နိဿယ။
၂။ သုတ်သီလက္ခန် ပါဠိတော်နိဿယ။
၃။ သုတ်ပါထေယျ ပါဠိတော်နိဿယ။
၄။ သုတ်သီလက္ခန် အဋ္ဌကထာနိဿယ။
၅။ သုတ်မဟာဝါ အဋ္ဌကထာနိဿယ။
၆။ သုတ်ပါထေယျ အဋ္ဌကထာနိဿယ။
၇။ အဋ္ဌသာလိနီ အဋ္ဌကထာနိဿယ။
၈။ သမ္မောဟဝိနောဒနီ အဋ္ဌကထာနိဿယ။
၉။ ခုဒ္ဒသိက္ခာ အဋ္ဌကထာနိဿယ။
၁၀။ မူလသိက္ခာ အဋ္ဌကထာနိဿယ။
၁၁။ အဘိဓမ္မတ္ထ ဝိဘာဝိနီဋီကာနိဿယ။
၁၂။ သုတ္တနိဒ္ဒေသ နိဿယ။
၁၃။ သဒ္ဒသာရတ္ထဇာလိနီ စာကိုယ်နိဿယ။

၁၄။ သခ်ၨေပဝဏ္ဏနာနိသယ။
၁၅။ ကစ္စာယန ဝဏ္ဏနာနိသယ။
၁၆။ သင်္ဂဟဓာတု။
၁၇။ ကခ်ါဝိတရဏီ အဋ္ဌကထာနိသယ။
၁၈။ ဇိနာလင်္ကာရ စာကိုယ်နိသယ။
၁၉။ ဇိနာလင်္ကာရ ဋီကာနိသယ။

ဤသင်္ဂဟ ဓာတုကျမ်းကို ဤဆရာတော် ရေးသားတန်မတူ၊ သို့သော်လည်း ပိဋကတ်တော်သမိုင်း၌ ပုခန်းကြီးမြို့ နေရင်းဆရာတော်ဟု ဖော်ပြ၍သာ ဤကျမ်းစာရင်းတွင် ထည့်လိုက်သည်။

နိဿယပဏာမ

ဝဒုတ္တ ဇိနသာသနံ

ဇိနသာသနံ၊ ဘုရားသခင်သာသနာတော်သည်။ ဝဒုတ္တ၊ ပြန့်ပွားစေ သတည်း။

ပဏာမပုဗ္ဗက ဂန္ထာရမ္ဘကထာ

၁ ဗုဒ္ဓံ မဟာဒယဠ္ဆ၊ ပညောဘာသေန ဝိဟတမောဟတမံ။
နတ္ဝာ ဓမ္မံ အမလံ၊ ပဒကွိဏ္ဏေယျံ အရိယသံဃံ။

အရိယာဂါထာ

၂ ကာမဠ္ဆ ပုဗ္ဗသိဟေဟိ၊ ကတာ အနေကနိဿယာ။
သုခေန ပန ဝိညာတုံ၊ သက္ကာ သောတူဟိ တေဟိ နု။

ပထျာဝတ္ထုဂါထာ

၃ တသ္မာ အဟံ ရစိဿာမိ၊ နဝဘူတဠ္ဆ နိဿယံ။
နာတိသခ္ခေပဝိတ္ထာရံ၊ ပရိပုဏ္ဏဝိနိစ္ဆယံ။

ပထျာဝတ္ထုဂါထာ

၁။ အဟံ၊ ငါသည်။ မဟာဒယံ၊ ကြီးမြတ်သော မဟာကရုဏာ ရှိတော်မူထသော။ ပညောဘာသေန၊အရဟတ္တမဂ် ပညာတော် တည်းဟူသော အရောင်ဖြင့်။ ဝိဟတမောဟတမံ၊ ပယ်အပ်ပြီးသော အဝိဇ္ဇာ တည်းဟူသော အမိုက်ရှိတော်မူထသော။ ဗုဒ္ဓဠ္ဆ၊ မြတ်စွာဘုရားကိုလည်း။ အမလံ၊ ကိလေသာတည်းဟူသော အညစ်အကြေး မရှိထသော။(တနည်း ကား) ကိလေသာ တည်းဟူသော မြူအညစ်အကြေး၏ ဆန့်ကျင်ဘက် ဖြစ်တော်မူထသော။ မဓ္ဓဠ္ဆ၊ မဂ်လေးတန်,ဖိုလ်လေးတန်,နိဗ္ဗာန်, ပရိယတ္တိ တည်းဟူသော ဆယ်ပါးသော တရားတော်ကိုလည်း။ ပဒကွိဏ္ဏေယျံ၊ မြတ်သောအလှကို ခံခြင်းငှာ ထိုက်တော်မူထသော။ အရိယသံဃဠ္ဆ၊ အရိယာဖြစ်သော သင်္ဃာတော်ကိုလည်း။ နတ္ဝာ-နမာမိ၊ ရှိခိုးပါ၏။ နတ္ဝာ၊ ရှိခိုးပြီး၍။

ပဏာမ

၂။ ပုဗ္ဗသိဟေဟိ၊ ရှေးဆရာမြတ်တို့သည်။ အနေကနိဿယာ၊ များစွာကုန်သောနိဿယတို့ကို။ ကာမဗ္ဗကတာ၊ အကယ်၍ပြုအပ်ကုန်၏ရှင့်။ ပနတထာပိ၊ ထိုသို့ ပြုအပ်ကုန်သော်လည်း။ တေဟိ နိဿယေဟိ၊ ထို ရှေးဆရာမြတ်တို့သည် ပြုအပ်ကုန်ပြီးသော နိဿယတို့ဖြင့်။ သောတူဟိ၊ပညာနည်းကုန်သော စာသင်သားတို့သည်။ အတ္ထော၊ အနက်ကို။ သုခေန၊ လွယ်သဖြင့်။ ဝိညာတုံ၊ သိခြင်းငှာ။ ယသ္မာ၊ကြောင့်။ နသက္ကာ၊ မစွမ်းနိုင်။

၃။ တသ္မာ၊ ထိုသို့မစွမ်းနိုင်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ နဝဘူတဗ္ဗ၊အသစ်ဖြစ်၍လည်း ဖြစ်ထသော။ နာတိသခ်ေပဝိတ္ထာ၊ရုံ၊ မကျဉ်းမကျယ်လွန်းထသော။ ပရိပုဏ္ဏဝိနိစ္ဆယံ၊ပြည့်စုံသော အဆုံးအဖြတ်ရှိထသော။နိဿယံ၊ နိဿယကို။ ရစိဿာမိ၊ စီရင်ပေအံ့။

နိဿယပဏာမ ပြီး၏။

ဂ္ဂန္ထာယ

၁၀ ၁၆ ၁၆
သုတ်သံလက္ခဏာဝဂ္ဂတော်

ပဌမတွဲ

နမော တဿ ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ

ဂန္ထာရမ္ဘကထာ

အနုသန္ဓေ

ကျမ်းပြုဆရာတို့၏ သဘောသည် ကျမ်း၏ရှေးအဘို့ဖြစ်သော ကာလဒ္ဓ ဝတ္ထုပုဗ္ဗကဂန္ထာရမ္ဘ၊ အာသိသပုဗ္ဗကဂန္ထာရမ္ဘ၊ ပဏာမပုဗ္ဗကဂန္ထာ ရမ္ဘအားဖြင့် ဂန္ထာရမ္ဘသုံးပါးတို့တွင် တပါးပါးကို ပြကုန်ဦးမြဲ ဖြစ်သောကြောင့် ဒီဃနိကာယ်ကိုပြုလိုသော အရှင်ဗုဒ္ဓဃောသဆရာ သည်လည်း ပဏာမပုဗ္ဗကဂန္ထာရမ္ဘကို ပြတော်မူလို၍ ကရုဏာ သိတလဟဒယံ၊ ပညာပဒ္ဒောတဝိဟတမောဟတမံ။ သနရာမရ လောကဂရုံ၊ ဝန္ဒေ သုဂတံ ဂတိဝိမုတ္တံ။ဟူသော ဂါထာကို မိန့်တော်မူ သတည်း။ ထိုဂါထာ၏အတ္ထကား–

သုတ်သီလကွန်အဋ္ဌကထာနိဿယ

ရတနတ္တယပဏာမ

အဟံ၊သည်။ ကရုဏာသီတလဟဒယံ၊ကရုဏာဖြင့် ချမ်းမြေ့သောနှလုံး ရှိတော်မူထသော။ (တနည်းကား) ကရုဏာကြောင့် ချမ်းမြေ့သောနှလုံး ရှိတော်မူထသော။ပညာပဇ္ဇောတဝိဟတမောဟတမံ၊အရဟတ္တမဂ် ပညာ တည်းဟူသောဆိမ်းရောင်ဖြင့် ဖျောက်အပ်ပြီးသော အဝိဇ္ဇာတည်းဟူသော. အမိုက်ရှိတော်မူထသော။ သနရာမရလောကဂရုံ၊ လူနတ်တို့နှင့်တကွ ဖြစ် သော သတ္တလောက၏ဆရာဖြစ်တော်မူထသော။ (တနည်းကား) သနရာ မရလောကဂရုံ၊ လူနှင့်တကွသော နတ်အပေါင်း၏ ဆရာဖြစ်တော်မူ ထသော။ ဂတိဝိမုတ္တုံ၊ ဂတိငါးပါးတို့မှ လွတ်တော်မူပြီးထသော။သုဂတံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ ဝန္ဒေ-ဝန္ဒာမိ၊ ရှိခိုးပါ၏။

> အမှာ။ ။ဤဂါထာသည် အရိယာဂါထာတည်း။ ထိုကြောင့်- ဆဒ္ဒောဒိလ လဟုဇော ဝါ၊ဂယုတညေ ဆဠဂ္ဂာ နှ ဇော ဝိသမေ။ အရိယာယန္ဓနေ လော၊ ဆဒ္ဒောန္ဓေ ဂေါ ဂဏ္ဍည်။

ဟူသော ဝုတ္တောဒယကျမ်းဌ လာသော ဂါထာနှင့် အညီ ပဌမပါဒ တတိယပါဒဌ သုံးဂိုဏ်း၊ ဒုတိယပါဒဌ လေးဂိုဏ်း ပါဒန္တဂရု၊ စတုတ္ထ ပါဒဌ သုံးဂိုဏ်း၊ ပဌမဂိုဏ်း၊ ဒုတိယဂိုဏ်းနှောင် လဟုအက္ခရာ(၁)လုံး ပါဒန္တဂရုနေစေ။ ဝိသမဂိုဏ်းဌ ခြောက်ခုတို့၏ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော ဂိုဏ်းသည် နှ ဂိုဏ်းသော်ရင်း၊ ဇ ဂိုဏ်းသော်ရင်း နေစေ။ နောက် ထက်ဝက်ဌကား ခြောက်ခုတို့၏ ပြည့်ကြောင်းသည် လဟုအက္ခရာ နေစေ။ မတြောအားဖြင့်ကား ပဌမပါဒဌ တဆယ့်နှစ်မတြော၊ ဒုတိယ ပါဒဌ တဆယ့်ရှစ်မတြော၊ တတိယပါဒဌလည်း တဆဲ့နှစ်မတြော၊စတုတ္ထ ပါဒဌ တဆဲ့ငါးမတြောဖြစ်သောကြောင့် မတြောပေါင်း ငါးဆယ့်ခုနှစ် မတြော မှန်စေ။ အရိယာဂါထာတို့သဘောကား ငါးဆဲ့ခုနှစ်မတြော နှင်နှင်တည်း။ ဝိနည်းအဋ္ဌကထာ၏အရင်း အစဌ မဟာကာရုဏိက ဟု မြတ်စွာဘုရားလခင်အား မဟာကရုဏာဂုဏ်ဖြင့်သာ ချီးမွမ်းခြင်းကို ပြုသကဲ့သို့ဂင်း၊အဘိဓမ္မာ အဋ္ဌကထာအစဌ ပညာယသာမဟေသိနော ဟု ပညာဂုဏ်ဖြင့်သာ ချီးမွမ်းခြင်းကိုပြုသကဲ့သို့ဂင်း မပြုမူ၍ ဤသုတ္တန် အဋ္ဌကထာအစဌ အဘယ်ကြောင့် ကရုဏာ ပညာ ဂုဏ်နှစ်ပါးဖြင့် အရှင်ဗုဒ္ဓဃောသသဆရာ မြတ်စွာဘုရားအား ချီးမွမ်းခြင်းကို ပြုတော်မူ လေသနည်း ဟူမူကား ဤသုတ္တန် ဒေသနာတော်သည် ဝိနည်း

ဒေသနာကဲ့သို့ ကရဏာပဌာနရှိသည်သာလည်း မဟုတ်။ အဘိမ္မောဒေသနာကဲ့သို့ ပညာပဌာနရှိသည်သာလည်း မဟုတ်။ ကရဏာပညာနှစ်ပါးစုံ ပဌာနရှိသောဒေသနာတည်း။ ထိုကြောင့် ပဌာနဖြစ်သော ဂုဏ်ဖြင့် ချီးမွမ်းခြင်းကိုပြုလို၍ ကရဏာ ပညာဂုဏ်နှစ်ပါးဖြင့် မြတ်စွာဘုရားအား ချီးမွမ်းခြင်းကို ပြုတော်မူလေသတည်း။ သနရာမရ လောကဂရုံကို နှစ်နည်းယောဇနာရာ၌ နရာ စ အမရာ စ နရာမရာ ဟု ဒွန်ပြုပြီးမှ သဟနရာမရေတိ ယော ဝတ္တာတိတိ သနရာမရောဟု သဟ ပုဗ္ဗဝဟုဗ္ဗီဟိပြုလေ။ထိုနောင် သနရာမရော စ သော လောကောစာတိ သနရာမရလောကောဟု သနရာမရသဒ္ဒါနှင့် လောကသဒ္ဒါကို ကမ္မ ဓာရယ်ပြုလေ။ ဤဝစနတ္ထကား ရှေးနည်းအလိုတည်း။ နောက်နည်း အလိုကား သဟ နရေတိ ယော ဝတ္တာန္တိတိ သနရာ ဟု မဟုဗ္ဗီဟိပြုပြီး၍ သနရာ စ တေ အမရာ စာတိ သနရာမရာဟု ကမ္မဓာရယ် ပြုလေ။ ထိုနောင်မှ သနရာမရာနံ လောကောတိ သနရာမရလောကောဟု သနရာမရသဒ္ဒါနှင့် လောကသဒ္ဒါကို တပ္ပုရိသ်ပြုလေ။ဤနောက်နည်း၌ လောကသဒ္ဒါသည် သမူဟအနက်ရှိ၏။ ရှေးနည်း၌ကား သတ္တဝါ ဟူသော အနက်ရှိ၏။ နရသဒ္ဒါ အမရသဒ္ဒါတို့ဖြင့် လူနတ်တို့၏ ဆရာ အဖြစ်ကိုသာ ဆိုသော်လည်း လူနတ်တို့အားသာ မြတ်စွာဘုရား၏ ကျေးဇူးရှိသည်၏ အဖြစ်ကို မသိအပ်။ သတ္တာဒေဝမနုဿာနံ အစရှိသည်တို့၌ကဲ့သို့ ဥတ္တရပဒရိဿေဒအားဖြင့် ဆိုအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့် လူနတ်တို့မှ ကြွင်းကုန်သော ဘီလူး တိရစ္ဆာန်တို့အားလည်း ကျေးဇူးရှိသည်၏အဖြစ်ကို သိအပ်၏။ ထိုကြောင့် ဋီကာ၌ ဧတေန ဒေဝမနုဿာနံ ဝိယ တဒဝသိဋ္ဌသတ္တာနမ္ပိ ယထာရဟံ ဂုဏဝိသေသာဝဟတာယ ဘဂဝတော ဥပကာရကံ ဒသ္သေတိ။ ဟု ဆိုတော်မူသတည်း။ သနရာမရလောကဂရုံကို နှစ်နည်းယောဇနာရာ၌ ရှေးနည်း၌ အမရသဒ္ဒါဖြင့် ဥပပတ္တိနတ်တို့ကို လိုအပ်ကုန်၏။ နောက်နည်း၌ကား အမရသဒ္ဒါဖြင့် ဥပပတ္တိနတ်တို့ကို မလိုအပ်ကုန်။ဝိသုဒ္ဓိနတ်တို့ကိုလည်း ယူအပ်ယူသင့်ကုန်၏။ အဘယ်ကြောင့် ရှေးနည်း၌ အမရသဒ္ဒါဖြင့် ဥပပတ္တိနတ်တို့ကိုသာ လိုအပ်လေသနည်း။ နောက်နည်း၌ကား ဝိသုဒ္ဓိနတ်တို့ကိုလည်း ယူအပ်ကုန်သနည်းဟူမူ ရှေးနည်း၌ အမရသဒ္ဒါနှင့် လောကသဒ္ဒါ ကမ္မဓာရယ် ဖြစ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်တည်း။ နောက်နည်း၌ကား လောကနှင့် အမရ တပ္ပုရိသ်သမာသ် ဖြစ်သည်၏အဖြစ်

ကြောင့်တည်း။ဥပပတ္တိနတ်ဟူသည်ကား ဥပပတ်ပဋိသန္ဓေရှိကုန်သော နတ် ဗြဟ္မာ အပေါင်းတည်း။ ဝိသုद्धိနတ်ဟူသည်ကား ကိလေသာ စင်ပြီးသော ဘုရားပစ္စေကဗုद्ध၊ရဟန္တာတို့တည်း။ ဂတိဝိမုတ္တိ၌ ဂတိ ငါးပါးဟူသည်ကား နိရယဂတိ ပေတဂတိ တိရစ္ဆာနဂတိ မနုဿ ဂတိ ဒေဝဂတိတည်း။ ဤဂတိဝိမုတ္တိဟူသောပါဠိဖြင့် မြတ်စွာဘုရား၏ တစုံတခုသောဂတိ၌ အကျုံးမဝင်သည်၏အဖြစ်ကို အရှင်ဗုद्धဃောသ ဆရာ ချီးမွမ်းတော်မူ၏။ (တနည်းကား)ကမ္မဇရုပ်အကြင်း မရှိသော နိဗ္ဗာနဓာတ်ဖြင့် အရှင်ဗုद्धဃောသဆရာ မြတ်စွာဘုရားကို ချီးမွမ်း တော်မူ၏။

အနုသန္ဓေ

ဤသို့ ကရဏာသီတလဟဒယံ အစရှိသော ပဌမဂါထာဖြင့် ဘုရား ရတနာအား ချီးမွမ်းခြင်းကို ပြုပြီး၍ တရားရတနာအား ချီးမွမ်းခြင်း ကို ပြုတော်မူလို၍ "ဗုद्धေါ ဝိ ဗုद्ဓဘာဝံ ။ပ။ ဝန္ဒေ တမနုတ္တရံ ဓမ္မံ" ဟူသော ဒုတိယ ဂါထာကို မိန့်လတည်း။ (ဤဂါထာသည်လည်း အရိယာ ဂါထာတည်း။ ဤဂါထာ၌ ဝိဂတမလံဟု မျှားစွာသော ပေတို့၌ပါ၌ရှိ၏ မရှိသင့်။ ဂတမလံဟူ၍သာ ရှိသင့်သည်။ဆန္ဒာနုရက္ခနအားဖြင့် ဝိသဒ္ဒါကျေသတည်း။ ထိုကြောင့် ဦးကာ၌ ဂတမလန္တိ ဝိဂတ-မလံ-ဟု ဂတသဒ္ဒါကို ဝိသဒ္ဒါနှင့် ဖွင့်ပြတော်မူသည်)။ ထိုဂါထာ၏ အဋ္ဌကား–

ဗုद्ဓေါ ဝိ၊ဘုရားသည်လည်း။ ဗုद्ဓဘာဝံ၊ ဘုရား၏အဖြစ်ကို။ ဘာဝေတ္မာ စေဝ၊ ပွားစေပြီး၍ရင်း။ သစ္ဆိကတ္မာစ၊ မျက်မှောက်ပြုပြီး၍ရင်း။ ဂတမလံ ဝိဂတမလံ၊ ကင်းသော ကိလေသာ တည်းဟူသော အညစ်အကြေးရှိ ထသော၊ (တနည်းကား) ကိလေသာတည်းဟူသော မြူအညစ်အကြေး၏ ဆန့်ကျင်ဘက် ဖြစ်ထသော။ အနုတ္တရံ၊ မိမိတို့ထက်လွန်သော တရားမရှိ ထသော။ (တနည်းကား) မိမိတို့ထက်မြတ်သော တရားမရှိထသော။ ယံဓမ္မံ၊ အကြင်မဂ်လေးတန်, ဖိုလ်လေးတန်, နိဗ္ဗာန်, ပရိယတ္တိဟု ဆိုအပ် သော ဆယ်ပါးသော တရားတော်ကို။ ဥပဂတော အဓိဂတော၊ သိတော် မူပြီး။ တံဓမ္မံ၊ထိုမဂ်လေးဘန်,ဖိုလ်လေးတန်,နိဗ္ဗာန်,ပရိယတ္တိဟု ဆိုအပ်သော ဆယ်ပါးသော တရားတော်ကို။ အဟံ၊ သည်။ ဝန္ဒေ-ဝန္ဒာမိ၏။

အမှာ။ ။ဤဂါထာ၌ ဓမ္မံ ဟူသောပုဒ်ဖြင့် ဗုဒ္ဓဘာဝံ ဘာဝေတွာ စေဝ သစ္ဆိကတွာစ ဟူ၍ဆိုသောကြောင့် ပရိယတ္တိသဒ္ဓမ္မ ပဋိပတ္တိသဒ္ဓမ္မ ပဋိဝေဓသဒ္ဓမ္မတို့တွင် ပဋိဝေဓသဒ္ဓမ္မကို မုချအားဖြင့် လိုအပ်၏။ ထိုကြောင့်ဋီကာ၌ ပဋိဝေဓသဒ္ဓမ္မံ နမာမိတိဟုဆိုသတည်း။ဘာဝေတွာ ဟူသောပုဒ်ဖြင့် အရိယမဂ်ဟုဆိုအပ်သော ပဋိဝေဓသဒ္ဓမ္မကို ပြုတော်မူ၏။ သစ္ဆိကတွာဟူသောပုဒ်ဖြင့် ဖိုလ် နိဗ္ဗာန်ဟုဆိုအပ်သော ပဋိဝေဓသဒ္ဓမ္မကိုပြုတော်မူ၏။ ထိုကြောင့် ဋီကာ၌ အရိယမဂ္ဂသင်္ခါတံ ဓမ္မံ ဘာဝေတွာ ဖလနိဗ္ဗာနသင်္ခါတံ ပန သစ္ဆိကတွာ ဟူ၍ ဆိုသတည်း။ ပရိယတ္တိသဒ္ဓမ္မ၏လည်း ပဋိဝေဓသဒ္ဓမ္မ၏ အကြောင်း ဖြစ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့် ပရိယတ္တိသဒ္ဓမ္မကိုလည်း ဤအရာ၌ ဖလူပစာရအားဖြင့် ရအပ်၏။ထိုကြောင့် ဋီကာ၌ ပရိယတ္တိသဒ္ဓမ္မဿာပိ တပ္ပကာသနတ္ထာ ဇုဓ သင်္ဂီဟော ဒဋ္ဌဗ္ဗော-ဟုဋီကာဆရာဆိုသတည်း။ ဗုဒ္ဓေါဝိဒ် အဝိသဒ္ဒါကား သမ္ဘာဝနာအနက်ရှိ၏။ထိုအဝိသဒ္ဒါဖြင့် မဂ်, ဖိုလ်,နိဗ္ဗာန်, ဓမ္မကို ပွားစေ၍ မျက်မှောက်ပြု၍သာလျှင် သဒ္ဓမ္မကို သိသည်မဟုတ်။ ဘဂဝါဂုဏ်အစရှိသော အသာဓာရဏဂုဏ်တို့ကို ရခြင်း၏အကြောင်းတို့ကိုလည်း ပွားစေ၍သာ သိတော်မူ၏။ဤသို့သော အနက်ကိုလည်း ဝေါဝိုးသတည်း။

အနုသန္ဓေ

ဤသို့ ဒုတိယဂါထာဖြင့် တရားရတနာအား ထောမနာပဏာမကို ပြုပြီး၍ သင်္ဃာရတနာအား ထောမနာပဏာမကို ပြုတော်မူလို၍ သုဂတသဿိရသာနံ၊ ပုတ္တာနံ မာရသေနမထနာနံ။ အဗ္ဗုန္ဒ္ဓိ သမ္ဘဝံ၊ သိရသာ ဝန္ဒေ အရိယသံဃံ။ ဟူသော တတိယဂါထာကိုမိန့်သတည်း။ (သိရသာ၌ သိဟုရသသာ ရှတ်။ သိဟု ဒီဃ မရှတ်လေလင့်)။ ထိုဂါထာ၏အတ္ထကား-

သုဂတသ၊မြတ်စွာဘုရား၏။(ပုတ္တာနံနှင့် ဇနကဇည်သမ္ဘန်သမ္ဘန်စပ်)။ သြရသာနံ၊ ရင်၌ ဖြစ်ကုန်ထသော။ (တနည်းကား) ကိုယ်တော်ရင်နှစ်သားတော်စစ် ဖြစ်ကုန်ထသော။ မာရသေနမထနာနံ၊မာရ်နတ် မာရ်နတ်စစ်ကိုဖျက်ဆီးကုန်ပြီးတသော။ အဗ္ဗုန္ဒ်၊ ရှစ်ယောက် အတိုင်းအရည် ရှိကုန်

၁။ မာရသေန မဒ္ဒနာနံ-ဟုလည်း အချိုစာအုပ်၌ ပါ၌ရှိ၏။ ထိုပါ၌သည် မသင့်၊ အတဲ့ကြောင့်နည်း၊ ဤဂါထာ၏ အရိယာဂါထာမျိုး ဖြစ်သောကြောင့် တည်း။

ထသော။ ပုတ္တာနံ၊ သားတို့၏။ သမ္ဘဟံ၊ အပေါင်းဖြစ်သော။ အရိယ သံဃဿ၊ အရိယာဖြစ်သော သင်္ဃာတော်ကိုလည်း။ သိရသာ၊ ဖြင့်။ ဝန္ဒေ-ဝန္ဒာမိ၊ ၏။

အမှာ။ ။ဤဂါထာလည်း အရိယာဂါထာ ၎င်းတည်း။ အဋ္ဌန္နမ္ပိ သမောဟံဟု အနျှိုပါဋ္ဌ၏ မသင့်။ အဋ္ဌမ္ပိသမ္ဘဟံဟု ရှိသောပါဋ္ဌသည် သာသင့်၏။ မာရုမာရသေနမထနာနံ ဆိုအပ်လျက် မာရတပုဒ်ကို ချေ၍ မာရသေနမထနာနံ ဟု ဆိုသတည်း။ ထိုကြောင့် ဋီကာ၌ မာရ သေနမထနာနန္တိ ဣဒေ မာရမာရသေနမထနာနန္တိ ဧကသေသသရူပေ ကသေသော ကတောတိ ဒဋ္ဌဗ္ဗော-ဟု ဆိုသတည်း။

ပဏာမ ပယောဇဉ်

ဤသို့သုံးဂါထာတို့ဖြင့် ရတနတ္တယပဏာမကို ပြုပြီး၍ ယခုအခါ ဤ အရာ၌ လိုအပ်သော ရတနတ္တယပဏာမ၏အကျိုးကို ပြတော်မူလို၍ ဣတိ မေ ပသန္နမတိနော၊ ရတနတ္တယဝန္ဒနာမယံ ပုညံ။ ယံ သုဝိဟ တန္တရာယော၊ ဟုတ္ဝာ တဿာနုဘာဝေန။ ဟူသော ဂါထာကိုမိန့် သတည်း။ ထိုဂါထာ၏ အတ္ထကား-

ဣတိ ဣမေဟိ တိဟိ ဂါထာဟိ၊ ဤသုံးဂါထာတို့ဖြင့်။ ရတနတ္တယေ၊ ရတနာသုံးပါးအပေါင်း၌။ (အာဓာရထည့်သည်)။ပသန္နမတိနော၊ ကြည်ညိုသောစိတ်ရှိသော။မေ၊ ငါ၏။ ရတနတ္တယဝန္ဒနာမယံ၊ ရတနာသုံးပါး၏ အပေါင်းအားရှိခိုးခြင်း တည်းဟူသော ပဏာမစေတနာသည် ဖြစ်စေအပ် သော။ (တနည်းကား) ရတနာသုံးပါးအပေါင်းအား ရှိခိုးကြောင်းဖြစ် သော ပဏာမစေတနာသည် ဖြစ်စေအပ်သော။ (တနည်းကား) ရတနာ သုံးပါးအပေါင်းအား ရှိခိုးခြင်းတည်းဟူသော ပဏာမစေတနာကြောင့် ဖြစ်သော။ (တနည်းကား) ရတနာသုံးပါးအပေါင်းအား ရှိခိုးကြောင်း ဖြစ်သော ပဏာမစေတနာကြောင့်ဖြစ်သော။ ယံပုညံ၊ အကြင်ကောင်းမှု သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ တဿပုညဿ၊ ၏။ အာနုဘာဝေန၊ အစွမ်းအားဖြင့်။ (အစွမ်းသည်လည်းဟူ)။ သုဝိဟတန္တရာယော၊ အကြင်းမဲ့ဖျောက်အပ်ပြီး သော အန္တရာယ်ရှိသည်။ ဟုတ္ဝာ၊၍။

ဤဟုတ္ဝာ ဟူသော ကြိယာကို အထက်ဆဋ္ဌဂါထာ၌ ပဏာသ ယိဿာမိ ဟူသော အပရကာလကြိယာနှင့် ပုဗ္ဗကာလ အပရကာလ

ကြိယာ့စပ်လေ။ ဤ ဇုတိမေ ပသန္နမတိနော အစရှိသော ဂါထာသည် လည်း အရိယာဂါထာရင်းတည်း။

ဤသို့ ရတနတ္တယပဏာမ ပယောဇဉ်ကို စတုတ္ထဂါထာဖြင့် ပြပြီး၍ ယခုအခါ၌ အကြင်နိကာယ်ကိုဖွင့်ခြင်းငှာ အလိုရှိ၏။ ထိုနိကာယ်၏ ဂုဏ်ကိုပြလိုမူ ဒီဃသော ဒီဃသုတ္တာကိတသော၊ နိပုဏသော အာဂမဝရသော။ ဗုဒ္ဓါနုဗုဒ္ဓသံဝဏ္ဏိတသော သဒ္ဓါဝေဟာဂုဏသော။ ဟူသော ပဌမဂါထာကို မိန့်သတည်း။ ထိုဂါထာ၏အတ္ထကား–

ဒီဃသုတ္တာကိတသော၊ ရှည်သော သုတ်တို့ဖြင့် မှတ်အပ်ထသော။ နိပုဏသော၊ သိမ်မွေ့စွာထသော။ အာဂမဝရသော၊ မြတ်သောနိကာယ် ဖြစ်ထသော။ (တနည်းကား) နိကာယ်မြတ်ဖြစ်ထသော။ (တနည်းကား) တပါးသော နိကာယ်တို့ထက်မြတ်ထသော။ဗုဒ္ဓါနုဗုဒ္ဓသံဝဏ္ဏိတသော၊အဂ္ဂသာဝကအစရှိကုန်သော ဘုရားတပည့်တော်တို့သည် ဖွင့်အပ်ထသော။ (တနည်းကား) ဘုရားတပည့်တော်ဖြစ်ကုန်သော အဂ္ဂသာဝက အစရှိကုန်သော အရိယာအရှင်မြတ်တို့သည် ဖွင့်အပ်ထသော။ သဒ္ဓါဝေဟာဂုဏသော၊ ကြည်ညိုခြင်းကိုဆောင်တတ်သော ဂုဏ်နှင့်ပြည့်စုံထသော။ ဒီဃသော၊ ဒီဃနိကာယ်၏။ (အတ္ထပကာသနတ္ထံ၌ အတ္ထသဒ္ဒါနှင့်စပ်)။

အမှာ။ ။ဒီဃသော်ဟူ၍ ဆိုလျှင်ပင် ဒီဃနိကာယ်ဟူ၍ သိကောင်းပြီး လျက် ဒီဃသုတ္တာကိတသော်ဟူသော ဝိသေသနကို ဒီဃဟူသောအမည် သည် သိရိဝနုကော မနဝနုကော အစရှိသောအမည်ကဲ့သို့ ရဇိုနာမ် မဟုတ်။ အဂ္ဂရာအစရှိသောအမည်ကဲ့သို့ အနွယ်ထူနာမ်တည်းဟု သိစေ ခြင်းငှာ ဆိုပြန်လေသတည်း။ ထိုကြောင့် ဋီကာ၌ တတ္ထ ဒီဃသုတ္တာကိ တသောတိ ဒီဃပမာဏသုတ္တလက္ခဏသော ဧတေန ဒီဃောတိ အယံ ဇုမသော အာဂမသော အတ္ထောနုဂတသော သညာတိ ဒသေတိ–ဟူသော စကားကိုဆိုသတည်း။ အဏ်ကိတသဒ္ဒါသည် အစိတ်အကြောင်း အင်္ဂါ ကြီးငယ် အရောင်အမှတ် ဤသို့အစရှိသောအနက်တို့၌ဖြစ်၏။ ဤအရာ၌ကား အမှတ်ဟူသောအနက်၌ဖြစ်၏ဟု သိစေခြင်းငှာ ဒီဃသုတ္တာကိ တသော်ကို ဒီဃပမာဏသုတ္တလက္ခဏသော်ဟု အဏ်ကိတသော်သဒ္ဒါ၏အနက် ကို လက္ခဏာသဒ္ဒါနှင့် ဋီကာဆရာ ဖွင့်တော်မူလေသတည်း။ အာဂမ ဝရသော်ကို သုံးနည်းယောဇနာရာ၌ ရှေးနှစ်နည်းအလိုကား အာဂမ ဝရသော်ကို အာဂမော စ သော ဝရော စာတိ အာဂမဝရောဟု ဝိသေ

သန ပရပဒကမ္မခရယ်ပြုလေ။ နောက်ဆုံးနည်း အလိုမူကား အာဝ
မေဟိဝရော အာဝမဝရောဟု ပဋ္ဌမိတပ္ပုရိသ်ပြုအပ်သင့်၏။ ။ဗုဒ္ဓါ
နုဗုဒ္ဓသံဝဏ္ဏိတသကို နှစ်နည်းယောဇနာရာ၌ ရှေးနည်းအလိုကား
ဗုဒ္ဓါနုဗုဒ္ဓါကို ဗုဒ္ဓါနုံ အနုအာဝမ္မဗုဒ္ဓါတိ ဗုဒ္ဓါနုဗုဒ္ဓါဟု တပ္ပုရိသ်ပြု
သင့်၏။ ယေသာဝကာ၊ အကြင်သာရိပုတြာအစရှိသော တပည့်တို
သည်။ ဗုဒ္ဓါနုံ၊ သဗ္ဗညုတုရားတို့ကို။ အနုအာဝမ္မ၊ အမှီပြုကုန်၍။ ဗုဒ္ဓါ
သစ္စာလေးပါးတရားကိုသိကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဇုတိတသ္မာ၊
ထိုကြောင့်။ တေသာဝကာ၊တို့သည်။ ဗုဒ္ဓါနုဗုဒ္ဓါ၊မည်ကုန်၏။ သာဝက
တို့ကိုရ၏။ နောက်နည်းအလိုကား ဗုဒ္ဓါ စ အနုဗုဒ္ဓါ စ ဗုဒ္ဓါနုဗုဒ္ဓါ
ဟု ဒွန္ဒပြုသင့်၏။ ဗုဒ္ဓါစ၊ ဘုရားတို့လည်း။ အနုဗုဒ္ဓါစ၊ ဘုရားတပည့်
တော်တို့လည်း။ ဗုဒ္ဓါနုဗုဒ္ဓါ ဘုရား ဘုရားတပည့်တော်တို့။ နှစ်ပါးတပ်
ခ်ိန်ပင် အနုဟူသော ဥပသာရဝုဒ်သည် အာဝမ္မအနက်ကို ပြတတ်၏။
ထိုသို့ပြုစေလိုသောကြောင့် ဋီကာဆရာသည် ဗုဒ္ဓါနုံ စတုသစ္စပဋိဝေဓံ
အနုအာဝမ္မ ပဋိဝိဒ္ဓသစ္စာ အဂ္ဂသာဝကာဒယော အရိယာ၊ တေဟိ
အဏ္ဍသံဝဏ္ဏန ဂုဏသံဝဏ္ဏနဝသေန ဝဏ္ဏိတသ၊ အထဝါ ဗုဒ္ဓါ စ
အနုဗုဒ္ဓါ စ ဗုဒ္ဓါနုဗုဒ္ဓါတိ ယောဇနာ။ ဟူသောစကားကို ဆိုလော
မူသတည်း။ ဤဂါထာ၌လည်း အရိယာဂါထာဝင်းတည်း။

သံဝဏ္ဏနာဖြစ်စဉ်

ဤသို့ သံဝဏ္ဏနာဂုဏ်ကို ပြပြီး၍ သံဝဏ္ဏနာ၏ ဖြစ်စဉ်၏ ဖြစ်ခြင်းကို
ပြတော်မူလို၍ အတ္ထုပ္ပတ္တိသနတ္ထံ ။ပ။ ဒီပဝါသိနမတ္ထာယ။ ဟူသော
ဂါထာနှစ်ခုအပေါင်းကို မိန့်သတည်း။ ထိုဂါထာတို့၏ အတ္ထုကား-

အတ္ထုပ္ပတ္တိသနတ္ထံ၊အနက်ကိုပြုခြင်းငှာ။(သင်္ဂီတာအနုသင်္ဂီတာ အာဘ
တာ ဤကြိယာတို့၌ ကဒတ္ထသမ္ပဒါန်စပ်)။အာဒိတော အာဒိမှ၊ ပဌမသင်္ဂါ
ယနာတင်သောအခါ၌။ ပဋ္ဌာယ ဝသိသတေယိ၊အရှင်မဟာကဿပ အစရှိ
ကုန်သော ရဟန္တာ၊ဝါးရာတို့သည်။ ယာအဋ္ဌကထာ၊ကို။ သင်္ဂီတာ၊ သင်္ဂါ
ယနာတင်အပ်ပြီ။ ပဋ္ဌာပိ၊ ဒုတိယသင်္ဂါယနာတင်သော အခါ၌လည်း။
အနုသင်္ဂီတာစ၊ ဆင့်၍လည်း သင်္ဂါယနာတင်အပ်ပြီ။ (တတန်သင်္ဂါယနာ
တင်အပ်ပြီလည်းဟု)။ (အရိယာဂါထာဝင်းတည်း)။ အထပစ္ဆာဘာဝေ၊
သင်္ဂါယနာတင်အပ်ပြီးသည့် နောက်ကာလ၌။ဝသိနာ၊ရဟန္တာဖြစ်သော။
မဟာမဟိန္ဒေန၊ မဟာမဟိန္ဒထေရ်သည်။ သီဟဠဒီပံ၊ သီဟိုဠ်ကျွန်းတို့။

အာဘတာ၊ ဆောင်အပ်လေပြီ။ ဒီပဝါသီနံ၊ သိဟိုဠ်ကျွန်းသား၊တို့၏။ အတ္ထောယ၊ အကျိုးငှာ။ ဘိဟ်ဠဘာသာယ၊ သင်တိုင်းဦးစွပ်နှင့် တူသော သိဟိုဠ်ဘာသာဖြင့်။ ဌပိတာ၊ ထားအပ်ပြီ။

အမှာ။ ။ယာအဌကထာ ဟူသော ကံကို သင်္ဂီတာ အနုသင်္ဂီတာ အာဘတာ ဌပိတ်တာ ဤကြိယာလေးပါးတို့၌ပင် စပ်ပါလေ။ သိဟဠဒီပံပန၌ ပနသဒ္ဒါကား ပဒပူရဏတည်း။ အာဘတာ၌ ဘရဓာတ်သည်ကား ဒ္ဒိကမ္မကဓာတ်တည်း။ ၎င်းသည် အကြင်အခါ၌ ကံကို ဟောလေအုံ့။ ထိုအခါ၌ အပဌာနကံသည် အဝုတ္တကံ။ ပဌာနကံကား ဝုတ္တကံဖြစ်မြဲ။ ဤအရာ၌လည်း ယာအဌကထာသည် ပဌာနကံဖြစ်သောကြောင့် ဝုတ္တကံနေသတည်း။ သိဟဠဒီပံကား အပဌာနကံဖြစ်သောကြောင့် အဝုတ္တကံနေသတည်း။ ဤအတူ နောက်ကို မှတ်လေ။ အာဘတာဝါဟု ပါဠိအနျှိုရှိ၏ မသင့်။ အာဘတာထဟု ရှိသော ပါဠိသာ သင့်မြတ်၏။ အနျှိုသောပေ၌ အာဘတာထေရေန ဝသိနာ ဟူ၍လည်း ပါဠိရှိ၏မသင့်။ အာဘတာထ ဝသိနာ ဟူ၍ရှိသင့်သည်။ ထိုကြောင့် ဋီကာ၌ အာဘတာတိ အာနီတာ၊ တထာတိ ပဏ္ဍာ အပရဘာဂေ။ ဟူသောစကားကို ဆိုသတည်း။ အရိယာဝါထာဝင်းတည်း။

သံဝဏ္ဏနာကာရပယောဇဉ် ၈

ဤသို့ သံဝဏ္ဏနာ၏ဖြစ်စဉ်ကိုပြပြီး၍ သံဝဏ္ဏနာကိုပြုသော အခြင်းအရာဟု ဆိုအပ်သော ပကာရဝေါကာရကိုဝင်း သံဝဏ္ဏနာ၏ အကျိုးကိုဝင်းပြတော်မူလိုရှိ၍ အာသေဠတ္ထာန။ပ။စိရဋ္ဌိတတ္ထဉ္စ ဓမ္မသ၊ ဟူသောဂါထာသုံးခုအပေါင်းကို မိန့်သတည်း။ ထိုဂါထာတို့၏ အတ္ထကား–

အဟံ၊ သည်။ တတော၊ ထိုအဌကထာဟောင်းမှ။ (ပကာသယိသာမိ၌ စပ်လေ)။ သိဟဠဘာသံ၊ သင်တိုင်းဦးစွပ်နှင့်တူသော သိဟိုဠ်ဘာသာကို။ အပနေတ္ဝာန၊ ပယ်၍။ မနောရမံ၊ ပညာရှိတို့၏ နှလုံးကို မွေ့လျော်စေတတ်ထသော။ တန္တိနယာနုဋ္ဌပိကံ၊ ဘုရားဟောတော်မူသော ပါဠိတော်နည်းအား လျော်စွာထသော။ ဝိဂတဒေါသံ၊ ကင်းသောအပြစ်ရှိထသော။ ဘာသံ၊ မဂဓဘာသာသို့။ အာရောပေန္တော၊ ပေထက်တင်သည်ဖြစ်၍။(ပကာသယိသာမိ၌ ကြိယာဝိသေသနစပ်)။

ထေရဝံသပွဒီပါနံ၊ အရှင်မဟာကဿပထေရ် အစရှိကုန်သော ထေရ်အဆက်ဆက်တို့၏ အယူကိုပြကုန်ထသော။ (တနည်းကား) အရှင်မဟာ

ကဿပထေရ် အစရှိသော ထေရ်အဆက်ဆက်တို့၏ ဆိမ်းတန်ဆောင် သဘွယ် ဖြစ်ကုန်ထသော၊ သုနိပုဏ္ဏာဝိနိစ္ဆယာနုံ၊ အလွန်လျှင်သိမ်မွေ့သော အဆုံးအဖြတ်ရှိကုန်ထသော။ (တနည်းကား) အလွန်သိမ်မွေ့စွာ အနက် အဓိပ္ပါယ်ကိုဆုံးဖြတ်ကုန်ထသော။ မဟာဝိဟာရေ၊ မဟာဝိဟာရအမည် ရှိသော ကျောင်းမြတ်၌။ နိဝါသိနုံ၊ အမြဲသီတင်းသုံးလေ့ ရှိကုန်ထသော။ ထေရာနုံ၊ တို့၏။ သမယံ၊ အသိညာဏ်ကို။ (အယူကိုလည်းဟု)။ အဝိလော မေန္ဒော၊ မဆန့်ကျင်စေသည်ဖြစ်၍။ (ပကာသယိသာမိ၌ရင်းစပ်)။

အမှာ။ ။များစွာသော အဋ္ဌကထာပါဠိတို့၌ ထေရဝံသပဒီပါနုံဟူ၍ ရှိကြ၏။ ထေရဝံသပဒီပါနုံဟု ရှိသောပါဠိသည် သုန္ဒရဖြစ်၏။ ပဒီပါ နုံဟု ရှိသောပါဠိအတိုင်း ဆန်းဂိုဏ်း မတြာ သင့်အောင်ယူမှုကား ပဒီပါနုံ၌ ဒီအက္ခရာကိုရသရွတ်၍ ယူသော်ကား ပဒီပါနုံပင်သင့်၏။ မဟာဝိဟာရဝါသိနုံ ဟူ၍ ပါဠိအချို့ရှိ၏။ ဆန်းဂိုဏ်း မတြာမစ္စေဖြစ် သောကြောင့် မဟာဝိဟာရေ နိဝါသိနုံဟု ရှိသောပါဠိသည်သာ အလွန်သင့်မြတ်၏။

ပုနပ္ပုနုံ၊ အဘန်တလဲလဲ။ အာဂတံ၊ လာပြီးသော။ အတ္ထံ၊ ကို။ ဟိတ္ဝာ၊ စွန့်၍။ သုဇနသစ်၊ ဇမ္ဗူဒီပါကျွန်းသားဖြစ်သော သူတော်ကောင်း၏ လည်း။ တုဋ္ဌတ္ထဟု၊ နှစ်သက်ခြင်းငှာရင်း။ ဓမ္မသ၊ သူတော်ကောင်းတရား ၏။ စိရဋ္ဌိတတ္ထဟု၊ ကြာမြင့်စွာသော ကာလပတ်လုံး တည်ခြင်းငှာရင်း။ ဒီဃသ၊ ဒီဃနိကာယ်၏။ (သမ္ဗန်ထည့်)။ အတ္ထံ၊ အဋ္ဌကထာ ဖြစ်သော် အနက်ကို။ ပကာသယိသာမိ၊ ပြပေအုံ့။

အမှာ။ ။သုဇနသစ်၌ စသဒ္ဒါသည် သမ္ပိဏ္ဍန အနက်ရှိ၏။ ထို စသဒ္ဒါဖြင့် ယခုဝါပြုလတ္တံ့သော အဋ္ဌကထာသစ်သည် ဇမ္ဗူဒီပါ ကျွန်းသားဖြစ်သော သူတော်ကောင်း၏သာ အကျိုးငှာ မဟုတ်။ သီဟိဠဒ္ဝီကျွန်းသားဖြစ်သော သူတော်ကောင်း၏လည်း နှစ်သက်ခြင်း ငှာဖြစ်၏။ ဤသို့သောအနက်ကို ပြသတည်း။ သုဇနသ တုဋ္ဌတ္ထံ ဟူသောအကျိုးကား မုချအကျိုးတည်း။ စိရဋ္ဌိတတ္ထံ ဓမ္မသ ဟူသော အကျိုးကား ပရိပရအကျိုးတည်း။

သောတုဇနာနုဂ္ဂဟ

ယခုအခါ၌ ကျယ်လွန်းသည်၏ အဖြစ်မှ ကြောက်တတ်ကုန်သော သောတုဇနတို့ကို ချီးမြှောက်လို၍ အဋ္ဌကထာ၏ ကျယ်လွန်းသည်၏

အဖြစ်ကို ပယ်ခြင်းငှာ သီလကထာ အစရှိသော ဂါထာလေးခု အပေါင်းကို မိန့်သတည်း။ ထိုဂါထာတို့၏အတ္ထုကား–

သီလကထာစ၊သီလကိုအကျယ်ဆုံးဖြတ်သော စကားရင်း။ဓုတဓမ္မာစ၊ ဓုတင်တရားတို့ရင်း။ သဗ္ဗာနိ၊ အလုံးစုံကုန်သော။ ကမ္မဋ္ဌာနာနိစေဝ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းတို့ရင်း။ စရိယာဝိဓာနသတိတော၊ စရိုက် အစီအရင်နှင့်တကွ ဖြစ်သော။ ဈာနသမာပတ္တိဝိတ္ထာရောစ၊ ဈာန်သမာပတ် အကျယ်ရင်း။ သဗ္ဗာ၊ အလုံးစုံကုန်သော။ အဘိညာယောစ၊ အဘိညာဉ်တို့ရင်း။ ပညာ သင်္ဘာဝိနိစ္ဆယောစေဝ၊ ပညာကို ပေါင်းရုံး၍ ဆုံးဖြတ်ခြင်းရင်း။ (ပညာ အပေါင်းကို ဆုံးဖြတ်ခြင်းရင်းလည်းဟု)။ (ပညာသကလဝိနိစ္ဆယော ဟု၍လည်း ပါဠိအချိုရှိ၏။ ပညာသင်္ဘာဝိနိစ္ဆယောဟု ရှိသောပါဠိသည် ဋီကာနှင့်ညီ၏)။ ခန္ဓာဝတာယတနိန္ဒြိယာနိ၊ ခန္ဓာ ဓာတ် အာယတန ဣန္ဒြေတို့ရင်း။ အရိယာနိ၊ ဖြူစင်ကုန်သော။ (အရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်သာ ပိုင်းခြား၍ သိအပ်ကုန်သောလည်းဟု)။ စတ္တာရိ၊ ကုန်သော။ သစ္စာနိ၊ တို့ရင်း။ သုပရိသုဒ္ဓနိပုဏ္ဏနယာ၊ အလွန်စင်ကြယ်သိမ်မွေ့စွာသော ဂေတ္တ နည်း အစရှိသော နည်းရှိထသော။ အဝိမုတ္တတန္တိမဂ္ဂါ၊ ဘုရားဟောတော် ကုအပ်သော ပါဠိတော်မှ မလွတ်သော ပါဠိအစဉ်ရှိထသော။ ပစ္စယာ ကာရဒေသနာစ၊ ပဋ္ဌာန်စွယ်မဟာဒေသနာရင်း။ ဝိပဿနာဘာဝနာစေဝ၊ ဝိပဿနာကို ပွားစေခြင်းရင်း။ တေသဗ္ဗံ၊ ထိုအလုံးစုံသော စကားကို။ ဝိသုဒ္ဓိမဂ္ဂေ၊ ဝိသုဒ္ဓိမဂ်၌။ မယာ၊ သည်။ သုပရိသုဒ္ဓံ၊ အလွန်စင်ကြယ်သည် ကို။ ကတ္တာ၊ ၍။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်ပြီ။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ တံသဗ္ဗံ၊ ကို။ ဘိယျောပုန၊ တဘန်။ ဣဓ၊ ဤသုမင်္ဂလဝိလာသိနီ အမည် ရှိသော အဋ္ဌကထာ၌။ မယံ၊ တို့သည်။ နု ဝိစာရယိဿာမ[1]၊ မစိုရင် ကုန်အံ့။

အမှာ။ ။ဣတိဣဒံ ပန သဗ္ဗံ ဟု ဣဒံသဒ္ဒါနှင့်လည်း ပါဠိရှိ၏။ ဣဒံ သဒ္ဒါကို ဋီကာမဆိုဖြစ်သောကြောင့် မရှိသင့်ပြီ။ ဣတိသဒ္ဒါကား ပရိသမာပနတည်း။ပနသဒ္ဒါကား ဝစနာလင်္ကာရတည်း။ သဗ္ဗံသဒ္ဒါကို အထက်ဘိယျောနေတံ၌ တေသဒ္ဒါနှင့် ယှဉ်၍ ယောဇနာလေ။ ထိုကြောင့် ဋီကာ၌ ဣတိ ပန သဗ္ဗန္တိ ဣတိသဒ္ဒေါ ပရိသမာပနေ၊ ပနသဒ္ဒေါ ဝစနာလင်္ကာရေ၊ တေသဗ္ဗန္တိ အဇ္ဇော-ဟု ဆိုသတည်း။ ။

---

[1] ဝိစာရယိဿာမိ-ဆဋ္ဌ။

ဤသီလကထာ ဓုတင်ဓမ္မာ အစရှိသည်ဖြင့် ဆိုအပ်ပြီးသော ဂါထာတို့ကား သာမည်ဖြစ်သော ဂါထာတို့တည်း။ထိုကြောင့် ထိုဂါထာတို့ကို ဆန်းဂိုဏ်းမကြာမစစ်သင့်ပြီ။

န ဒိဿတေတ္ထ ယံ ဆန္ဒံ၊ ပယောဂေ ဒိဿတေ ယဒိ။
ဝိသမကွရုပါဒန္တံ၊ ဂါထာ သာမည္ဇာမတော။

ဟူသော ဝုတ္တောဒယဉ် မိန့်ဆိုအပ်သော ဂါထာနှင့်အညီ ဂါထာသာမည်ဟူ၍သိအပ်၏။

အနုသန္ဓေ

ရှင်ဗုဒ္ဓဃောသဆရာ ဝိသုဒ္ဓိမဂ်၌ စီရင်ပြီးဖြစ်သောကြောင့် ထိုအလုံးစုံကို မစီရင်အံ့ဟူ၏။ ဝိသုဒ္ဓိမဂ်၌ စီရင်ပြီးသော်လည်း စီရင်ကောင်းပါလျက် အဘယ်ကြောင့် မစီရင်ရလေသနည်းဟု သူမေးဘွယ်ရှိ၍ ထိုအမေးကို ဖြေခြင်းငှာ မဂ္ဂေ ဝိသုဒ္ဓိမဂ္ဂေါ ။ပ။ ဣစ္စေဝ ကတောတသ္မာ။ ဟူသော ဝါးပါဒကို မိန့်သတည်း။ထိုဝါးပါဒ၏အတ္ထကား–

သေ သော ဝိသုဒ္ဓိမဂ္ဂေါ၊ ထိုဝိသုဒ္ဓိမဂ်ကျမ်းသည်။(ပကာသယိဿတိ ကတ္တားစပ်)။သေသော ဝိသုဒ္ဓိမဂ္ဂေါ၊ကို။(ကတောဒ္ဒကံစပ်)။ စတုန္နံ၊ ကုန်သော။ အာဂမာနံ၊ နိကာယ်တို့၏။ မဂ္ဂေ၊ အလယ်၌။ ဌတ္ဝာ၊ တည်၍။ တတ္ထ တေသု စတူသု အာဂမေသု၊ ထိုလေးပါးကုန်သော နိကာယ်တို့၌။ ဘာသိတံ၊ဟောအပ်သော။ အတ္ထံ၊ ကို။ ယထာ ယေန ပကာရေန၊အကြောင်သို့သော အပြားအားဖြင့်။ ပကာသယိဿတိ၊ သိစေလတ္တံ့။ ဣစ္စေဝ ဣတိဧဝ တထာတေန ပကာရေန၊ ဖြင့်။ ယိယသ္မာ၊ကြောင့်။ မယာ၊သည်။ (ကတ္တားထည့်သည်)။ ကတော၊ ပြုအပ်ပြီ။ တသ္မာ၊ကြောင့်။ နှ ဝိစာရယိဿာမ၊ ကုန်အံ့။ (ဤသို့သမျှန်)။

အမှာ။ ။စတုန္နံ အာဂမာနံ၏အရကို ဝိသုဒ္ဓိမဂ်သည် ခုဒ္ဒကနိကာယ်၌ ဝင်သောကြောင့် ခုဒ္ဒကနိကာယ်ကိုထား၍ နိကာယ်လေးပါးကို ယူလေ။

ဥယျောဇဉ်

ယခုအခါ၌ သောတုဇနတို့၏ အလွန်အားထုတ်ခြင်းကို ဖြစ်စေခြင်းငှာဥယျောဇနကိုပြုတော်မူလို၍ တသ္မာ တဗ္ဗိ ဂဟေတ္တာန အစရှိသော သုံးပါဒကို မိန့်သတည်း။ ထိုသုံးပါဒ၏ အတ္ထကား–

ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဇရွေဝ ဇုတိဝေ တထာ တေန ပကာရေန၊ ဖြင့်။ သေသော ဝိသုဒ္ဓိမဂ္ဂေါ၊ ကို။ မယာ၊သည်။ ကတော၊ပြီ။ (အနိယတ်ထည့်သည်)။ တသ္မာ၊ ထိုသို့ပြုအပ်ပြီးသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ တဗ္ဗိဝိသုဒ္ဓိမဂ္ဂံ၊ ကိုလည်း။ ဂဟေတ္ဝာန၊ ၌၊ တောယ အဌကထာယ၊ ဤယခုငါဆိုလတ္တံ့ သော သုမင်္ဂလဝိလာသိနီအမည်ရှိသော အဌကထာနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ သာဓေဝေါ၊ သူတော်ကောင်းဖြစ်ကုန်သော။ တုမ္ဟေ၊ တို့သည်။ ဒီဃာဂမနိသိတံ၊ဒီဃနိကာယ်ကို မှီ၍ဖြစ်သော။အဋ္ဌံ၊ကို။ ဝိဇာနာထ၊ သိလင့်ကုန်။

ဂန္ဓာရမ္ဘကထာပြီး၏။

နိဒါနကထာ

အနုသန္ဓေ

ဆရာ- ဒီဃသ အာဂမဝရသဟု ဝိဘာဂဝန္တကို ဆရာဆိုပြီ။ (တနည်းကား) ဒီဃာဂမနိသိတံဟု ဆရာ ဝိဘာဂဝန္တကိုဆိုပြီ။ ထို ဝိဘာဂဝန္တ၏ ဝိဘာဂကား အဘယ်သို့ဖြစ်သနည်း ဟု သူမေးဘွယ် ရှိ၍ ထိုအမေးကိုဖြေဆိုခြင်းငှာ တတ္ထ ဒီဃာဂမောနာမ အစရှိသော ပါဠိကို မိန့်သတည်း။ ထိုပါဠိ၏အတ္ထကား-

ပဌမမဟာသင်္ဂီတိကထာ

တတ္ထ တသ္မိं ဒီဃသ အာဂမဝရသ အတ္ထံ ပကာသယိဿာမိတိ ဝစနေ၊ ထိုဒီဃသ အာဂမဝရသ အတ္ထံ ပကာသယိဿာမိ ဟူသော စကားရပ်၌။ (တနည်းကား) တတ္ထ တသ္မိं ဒီဃာဂမနိသိတန္တိ ဝစနေ၊ ထိုဒီဃာဂမနိသိတံဟူသော စကား၌။ ဝိဘာဂေါ၊ ခွဲဝေခြင်းကို။ ဧတံ၊ ဤသို့။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။ ဒီဃာဂမောနာမ၊ ဒီဃနိကာယ်မည်သည်ကား။ သီလက္ခန္ဓဝဂ္ဂေါ၊ သီလက္ခန္ဓဝဂ် ၎င်း။ မဟာဝဂ္ဂေါ၊ ၎င်း။ ပါထိယဝဂ္ဂေါ၊ ၎င်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝဂ္ဂတော၊ ဝဂ်အားဖြင့်။ တိဝဂ္ဂေါ၊ သုံးဝဂ်ရှိသည်။ ဟောတိ၊၏။ သုတ္တတော၊ သုတ်အားဖြင့်။ စတုတ္ထိံသ သုတ္တသဟိတော၊ သုံးဆယ့်လေးသုတ် အရေအတွက်ရှိသည်။ ဟောတိ၊၏။ တဿ၊ ထိုဒီဃ နိကာယ်၏။ ဝဂ္ဂေသု၊ ဝဂ်တို့တွင်။ သီလက္ခန္ဓဝဂ္ဂေါ၊ သီလက္ခန္ဓဝဂ်သည်။ အာဒိ၊ အစတည်း။ (သီလက္ခန္ဓဝဂ္ဂေါ အာဒိဟူသော စကားကို သင်္ဂါ ယနာတင်စဉ်အားဖြင့် ဆိုသတည်း။ ဟောစဉ်အားဖြင့်ဆိုသည်မဟုတ်)။ သုတ္တေသု၊ တို့တွင်။ ပြဟ္မဇာလံ၊ ပြဟ္မဇာလသုတ်သည်။ အာဒိ၊ တည်း။ ပြဟ္မဇာလဿာပိ၊ ၏လည်း။ ဧဝံမေသုတန္တိအာဒိကံ၊ ဧဝံမေသုတံ ဤသို့ အစရှိသော။ (နိဒါနံ၌ ဝိသေသနစပ်)။အာယသ္မတာ၊ ရှည်သော အသက် တော်ရှိသော။ အာနန္ဒေန၊ အာနန္ဒာသည်။ ပဌမ မဟာသင်္ဂီတိကာလေ၊ ပဌမ မဟာသင်္ဂါယနာ တင်သောအခါ၌။ ဥတ္တံ၊ ဆိုအပ်သော။ နိဒါနံ၊ နိဒါန်းသည်။ အာဒိ၊ အစတည်း။

အနုသန္ဓေ

ရှင်ဘုဒ္ဓဟောသဆရာ-ဓာတုတာဇနဒိဝသေ အစရှိသော စကားအစဉ် ဖြင့် သင်္ဂါယနာ တင်သော စကားအစဉ်ကို ဆို၏။ ထိုသင်္ဂါယနာ

တင်ပဲသောစကားကို သင်္ဂီတိခန္ဓကဋ္ဌမိုအပ်ပြီးလျက် အတယ်အကျိုးငှာ ဤသုမင်္ဂလဝိလာသိနီအမည်ရှိသောအဋ္ဌကထာဋ္ဌမိုရပြန်လေသနည်း ဟု သူမေးတွယ်ရှိ၍ ထိုအမေးကို ဖြေအံ့သောငှာ ပဌမ မဟာသင်္ဂီတိနာမစသော အစရှိသောပါဋိကို မိန့်သတည်း။ (စသဒ္ဒါကား-ဝါကျာရမ္ဘတည်း)[1]။ ထိုပါဋိ၏ အတ္ထကား–

သော ပဌမ မဟာသင်္ဂီတိနာမ၊ ထိုပဌမ မဟာသင်္ဂါယနာ မည်သည်ကို။ ဝိနယဝိဒူကော၊ ဝိနည်းဝိဒူကဋ္ဌ။ တန္တိ၊ ပါဠိသို့။ ကိဗ္ဗာဝိ အာရုဗ္ဘာ၊ အကယ်၍ တင်အပ်ပြီး၏ရှင့်။ ပနတထာဝိ၊ ထိုသို့တင်အပ်ပြီးသော်လည်း။ နိဒါနကောသလ္လတ္ထံ၊ နိဒါန်းဌ လိမ္မာစေခြင်းငှာ။ ဇုဓာဝိ၊ ဤသုမင်္ဂလဝိလာသိနီ အမည်ရှိသော ဒီဃနိကာယ်အဋ္ဌကထာဋ္ဌလည်း။ ဧဝံဇုဓိနာ ဝုစ္စမာန နယေန၊ ဤဆိုလတ္တံ့သောနည်းဖြင့်။ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်၏။

အမှာ။ ။ဝိနယဝိဒူကော တန္တိ မာရုဗ္ဘာ ဟူသောစကားကို သင်္ဂီတိခန္ဓကပါဋိကိုရည်၍ ဆိုသတည်း။ ဧဝံသဒ္ဒါသည် ဝုတ္တာပေက္ခ, ဝုစ္စမာနာ ပေက္ခအားဖြင့် နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ထိုနှစ်ပါးတို့တွင် ဝုစ္စမာနာ ပေက္ခတည်း။

ဤဆိုလတ္တံ့သောနည်းဖြင့် သိအပ်၏ဟူပြီ။ ဤဆိုလတ္တံ့သောနည်းဟူသည် အတယ်နည်းဟု သူမေးတွယ်ရှိ၍ ထိုအမေးကိုဖြေခြင်းငှာ ဓမ္မစက္ကပ္ပဝတ္တနံဟိ အစရှိသောပါဋိကိုမိန့်သတည်း။ထိုပါဋိ၏အတ္ထကား–

ဟိ-ဝိတ္ထာရယိသာမိ၊ အကျယ်ခဲ့ပေအုံ့။ ဓမ္မစက္ကပ္ပဝတ္တနံ၊ ဓမ္မစက္ကြာ တရားဟောခြင်းကို။ အာဒိ ကတ္တာ၊ ၍။ ယာဝသုဘဒ္ဒပရိဗ္ဗာဇကဝိနယနာ၊ သုဘဒ်ပရိဗိုဇ်ရဟန်းကို ဆုံးမသည်တိုင်အောင်။ (ယာဝသုဘဒ္ဒပရိဗ္ဗာဇက ဝိနယနာကား အစအဆုံးကိုသာ ဆိုသောကြောင့် မိဂပဒဝဇ္ဇုန နည်းတည်း)။ ကတဇုဒ္ဓကိစ္စော၊ ပြီအပ်သောဘုရားကိစ္စ ပြီးသောကြောင့်။ (ပရိနိဗ္ဗုတော)[2]။ ကုသိနာရာယံ၊ ကုသိနာရုံပြည်၌။(ပရိနိဗ္ဗုတော)[3]။ ဥပဝတ္တနေ၊ အလွှဲ၌။ မလ္လာနံ၊ မလ္လာမင်းတို့၏။ သာလဝနေ၊ အင်ကြင်းဥယျာဉ်၌။ ယမကသာလာနံ၊ အစုံသောအင်ကြင်းပင်ယော်တို့၏။ အန္တရေ၊ အကြား၌။ ဝိသာခပုဏ္ဏမဒိဝသေ၊ ကဆုန်လပြည့်နေ့၌။ ပစ္ဆိမ သမယော၊

---

[1]။ ဥပညာသတ္ထော ဝါ စသဒ္ဒေါ၊ဥပညာသောတိ စ ဝါကျာရမ္ဘော ဝုစ္စတိ။ သီ ဋီ သစ်-၃၄။ဝဇိရဗုဒ္ဓိထေရ်သည်ကား စ သဒ္ဒါသည် အတိမေဂကအနက်ရှိသည်၊ ထိုဖြင့် တပါးသောသံဂါယနာလည်း ရှိသေးသည်ကိုပြသည်ဟု ဆို၏။

ဝိုးသောတ်သောအခါ၌။ အနုပါဒိသေသာယ၊ ဝိပါတ်ကမ္မဇရုပ် အကြွင်း မရှိပေ။ နိဗ္ဗာနဓာတုယာ၊ နိဗ္ဗာနဓာတုတည်ဖြင့်။ လောကနာထေ၊ လူနတ်တို့၏ တိုးပွားရာဖြစ်သော။ ဘဂဝတိ၊ သည်။ ပရိနိဗ္ဗုတေ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုပြီးသော်၊ (သန္ဓိပတိတာနံ၌ လက္ခဏစပ်)။ ဘဂဝတော၊ ၏။ ဓာတုဘာဇနဒိဝယေ၊ ဓာတ်တော်တို့ ဝေဘန်သောနေ့၌။ (ဥဿာဟံဇနေသိ၌စပ်။ ဟနည်းကား သန္ဓိပတိတာနံ၌စပ်)။ သန္ဓိပတိတာနံ၊ စည်းဝေးကုန်သော။ (ဟနည်းကား) အညီအညွတ် ပေါင်းအပ်ကုန်သော။ (ဤဝိသေသနကို ဘိက္ခုသတသဟဿာနံ၌စပ်။ ဘိက္ခူနံ ဥဿာဟံ ဇနေသိ၌ ဘိက္ခူနံနှင့် လည်းစပ်အပ်၏)။

အမှာ။ ။သန္ဓိပတိတာနံကို စည်းဝေးကုန်သောဟု သန္ဓိယိန္ဒအနက် ယူ၍ ယောဇနာသော် ဓာတုဘာဇနဒိဝယေဟူသော အာဓာရကို ဥဿာဟံ၌စပ်။ အညီအညွတ် ပေါင်းအပ်ကုန်သောဟု ကာယသာမဂ္ဂိကို ပေးသောအားဖြင့် ပေါင်းအပ်သော သင်္ဂတိတအနက်မူကား ဓာတုဘာဇနဒိဝယေဟူသော အာဓာရကို သန္ဓိပတိတာနံ၌ပင်စပ်အပ်၏။ ထိုကြောင့် ဋီကာ၌ ဓာတုဘာဇနဒိဝယေတိဇုဒံ သန္ဓိပတိတာနန္တိ ဧတသ နုဝိသေသနံ၊ ဥဿာဟ ဇနနသ ပန ဝိသေသနံ၊ ဓာတုဘာဇနဒိဝယေ ဘိက္ခူနံ ဥဿာဟံ ဇနေသိ၊ ဓာတုဘာဇနဒိဝသတောဟိ ပုရိမ ပုရိမတရ ဒိဝယေသု ဘိက္ခူ သမာဂတာ၊ အထဝါ ဓာတုဘာဇနဒိဝယေ သန္ဓိပတိတာနံ ကာယသာမဂ္ဂိဝယေန သင်္ဂတိတာနန္တိ အတ္ထော၊ ဟု မိန့်သတည်း။

သတ္ထုနံ ဘိက္ခုသတသဟဿာနံ၊ ခုနစ်သိန်းသော ရဟန်းတို့၏။ သံဃထေရော၊ သင်္ဃာ့အကြီးဖြစ်သော။ အာယသ္မာ၊ရှည်သောအသက်ရှိသော။ မဟာကဿပေါ၊ အရှင်မဟာကဿပသည်။ (ဥဿဟံ ဇနေသိ ကြိယာ၌ ကတ္တားစပ်)။

အမှာ။ ။သတ္ထုနံ ဘိက္ခုသတသဟဿာနံ ဟူသောစကားကို ဂဏပါမောက္ခကိုသာရည်ရွယ်ဆိုသည်။ ဘုရားဓာတ်တော်ကို ဝေဘန်သောနေ့၌ စည်းဝေးသောရဟန်းတို့ကား အတိုင်းမသိများ၏ဟု မှတ်လေ။

အနုသန္ဓေ

အရှင်မဟာကဿပသည် သင်္ဂါယနာတင်ခြင်းငှာ ရဟန်းတို့အား အားထုတ်ခြင်းကို ဖြစ်စေ၏ဟူ၏။ အာဘယ်သို့သော အကြောင်းကို

ကြီတော်မူ၍ သင်္ဂါယနာတင်ခြင်း၌ အားထုတ်ခြင်းကို ဖြစ်စေသနည်း ဟု သူမေးဘွယ်ရှိ၍ ထိုအမေးကို ဖြေခြင်းငှာ သတ္တာဟ ပရိနိဗ္ဗုတေ ဘဂဝတိ။ပ။စိန္တယန္တော ဓမ္မဝိနယသင်္ဂါယနတ္ထံ ဘိက္ခူနံ ဥဒ ဘာယ ဇနေသိ ဟူသောပါဠိကို မိန့်သတည်း။ ထိုပါဠိ၏အတ္ထကား–

ဘဂဝတိ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ သတ္တာဟပရိနိဗ္ဗုတေ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြု၍ ခုနစ်ရက် ရှိပြီးသော်။(ဥဿာဟံဇနေသိ၌ လကွာဏစပ်)။ သုဘဒ္ဒေန၊ သုဘဒ်အမည်ရှိသော။ ဝုဒ္ဓပဗ္ဗဇိတေန၊ကြီးမှရဟန်းပြုသောသူသည်။ (ဝုတ္ထွဝစနံ ဝယ် ဝုတ္ထသဒ္ဒါ၌ အဝုတ္ထကတ္ထားစပ်)။အာဝုသော၊ငါ့ရှင်တို့။အလံ နိရတ္ထကံ၊ အကျိုးမရှိ။ တုမ္မေ၊တို့သည်။ မာသောစိတ္ထ၊ မစိုးရိမ်လင့်ကုန်။ မာပရိဒေဝိတ္ထ၊ မငိုကြွေးလင့်ကုန်။ မယံ၊ တို့သည်။ တေန မဟာသမဏေန၊ ထိုရဟန်းကြီးဂေါတမမှ။ သုမုတ္တာ၊ ကောင်းစွာလွတ်ကုန်သည်။ ဟောမ၊ ဖြစ်ကုန်ပြီ။ တေန မဟာသမဏေန၊ သည်။ (သုမုတ္တာ၌စပ်မှ အပါဒါန် ဖြစ်၏။ ဥပဒ္ဒုတာ၌ စပ်မှကား ကတ္တားဖြစ်၏။ ထိုကြောင့် ဘိန္နသတ္တိနည်း ဟု သိအပ်၏)။ဣဒံကမ္မံ၊ ဤအမှုသည်။ ဝေါ၊တို့အား။ ကပ္ပတိ၊အပ်၏။ဣဒံ ကမ္မံ၊သည်။ဝေါ၊တို့အား။ နကပ္ပတိ၊အပ်။ ဣတိ၊ဤသို့။ မယံ၊ တို့ကို။ ဥပဒ္ဒုတာစ၊ နှိပ်စက်အပ်ကုန်သည်လည်း။ ဟောမ၊ ဖြစ်ကုန်ပြီ။ ဟုဒါနိပန၊ ၌ကား။ မယံ၊ တို့သည်။ ယံကမ္မံ၊ ကို။ ဣဒ္ဓိ ဃာတမ၊ ကုန်၏။ တံကမ္မံ၊ ကို။ ကရိဃာတမ၊ ကုန်ဟုံ၊ ယံကမ္မံ၊ ကို။ နဣဒ္ဓိ ဃာတမ၊ ကုန်။ တံကမ္မံ၊ ကို။ နကရိဃာတမ၊ ကုန်အုံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္ထဝစနံ၊ ဆိုအပ်သောစကားကို။ အနုဿရန္တော၊ အောက်မေ့တော်မူသည်ဖြစ်၍။ (စိန္တယန္တောဝှ ကြိယာ ဝိသေသနစပ်)။ ဤဒိသသ၊ ဤလို့သဘောရှိသော။ သံဝေဂလက္ခဏပါတသ၊ သဝေါအစည်းအဝေး၏။ ပုန၊ တဘာနံ။ ဒုလ္ဘဘာဘာဝတ္ထ၊ ရခဲသည်၏အဖြစ် ကိုလည်း။ မညမာနော၊ အောက်မေ့တော်မူသည်ဖြစ်၍။ (ဇာနသိ၌ ကြိယာဝိသေသနစပ်)။ ပါပဘိက္ခူ၊ ယုတ်မာသော အကျင့်ရှိကုန်သော ရဟန်းတို့သည်။ ပါ၀စနံ၊ ဘုရားစကားသည်။ အတိဘသတ္ထု၊ကံ၊ လွန်ပြီး သော ဆရာရှိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ မညမာနာ၊ အောက်မေ့ကုန်သည်ဖြစ်၍။ ပဂ္ဂံ၊ အလင်္ဂီအသင်းအပင်းကို။ လဘိတ္ထ၊ ရကုန်၏။ နမိရဇ ၊ ၀ဝ၊ မကြာ မြင့်မိလျှင်။ သဒ္ဓမ္မံ၊ သူတော်ကောင်းတရားကို။ ယံ ယေန ကာရဏေန၊ ကြောင့်။ အန္ဓရမာပေယျုံ၊ ကွယ်စေကုန်ရာ၏။ တေံဌာနံ၊ ထိုသို့ ကွယ်စေ ရာသောအကြောင်းသည်။ ဝိဇ္ဇတိခေါပန၊ ရှိသလျှင်ကတည်း။ ယာ၀စ၊ အကြင်မျှလောက်သော ကာလပတ်လုံးလည်း။ ဓမ္မဝိနယော၊ သုတ်

အဘိဓမ္မာ ဝိနည်းသည်။ တိဋ္ဌတိ၊ တည်၏။ တာဝ၊ ထိုမျှလောက်သော ကာလပတ်လုံး။ ပါဝစနံ၊ မြတ်စွာဘုရားစကားဟော်သည်။ အနတိတ သတ္တုကမေဝ၊ မလွန်သေးသော ဆရာရှိသည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။

အနုသန္ဓေ

ဓမ္မဝိနယတည်သည်ရှိသော် မြတ်စွာဘုရားစကားတော်၏ မလွန်သေးသော ဘုရားရှိသည်၏အဖြစ်ကို အဘယ်ပါဌ်ကြောင့် အမြဲယုံကြည်ရပါအံ့နည်းဟု သူမေးဘွယ်ရှိ၍ ထိုအမေးကိုဖြေခြင်းငှာ ဝတ္ထုဥတုတံ အစရှိသောပါဌ်ကို မိန့်သတည်း။ ထိုပါဌ်၏အတ္ထကား--

ဟိ-သစ္စံ၊ ထိုစကားမှန်၏။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ ယောခေါ အာနန္ဒ ။ပ။ သတ္ထာတိ၊ ဟူ၍။ ဧတံဝစနံ၊ ကို။ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်ပြီ။ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ။ မယာ၊ သည်။ ယောဓမ္မောစ၊ အကြင် သုတ် အဘိဓမ္မာကိုရင်း။ ယောဝိနယောစ၊ ကိုရင်း။ ဒေသိတော၊ ဟောအပ်ပြီ။ ပညတ္တော၊ ပညတ်အပ်ပြီ။ (ဒေသိတောကြိယာနှင့် ဓမ္မောဟူသော ကံကိုစပ်၊ ပညတ္တောဟူသော ကြိယာနှင့် ဝိနယောဟူသောကံကိုစပ်)။သောဓမ္မဝိနယော၊ ထိုသုတ် အဘိဓမ္မာ ဝိနည်းသည်။ မမစ္စယေန၊ ငါ၁ဘုရားလွန်သဖြင့်။ ဝေါ၊ သင်တို့၏။ သတ္ထာ၊ ဆရာသည်။ ဘဝိဿတိ၊ လတ္တံ့။ (ဘဝိဿတိကို ကြိယာအလိုငှာ ထည့်သည်)။

အမှာ။ ။သတ္ထာ ဟူသောပုဒ်သည် ဓမ္မဝိနယနှင့် တုလျတ် လိင်တ်ဖြစ်၏။ ထိုကြောင့် သတ္ထာဟူသောပုဒ်ကို သာသတိ အနုသာသတိ ဧတေနာတိ သတ္ထာ ဟု ဓမ္မဝိနယ ရကြောင်း ကရဏသာဓနပြုသင့်၏။ ဧတေန ဓမ္မဝိနယေန၊ ဖြင့်။ ဘဂဝါ၊ သည်။ သာသတိ အနုသာသတိ၊ ဆုံးမတော်မူ၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုသို့ ဆုံးမကြောင်းဖြစ်သော သတ္တိကြောင့်။ ဧတေနာတိပဒေန၊ ဖြင့်။ နိဒ္ဒိဋ္ဌော၊ ပြအပ်ပြီးသော။ သော ဓမ္မဝိနယော၊ သည်။ သတ္ထာ၊ မည်၏။ (ဓမ္မ ဝိနယ) ရ၏။

ယန္ဒူ||နု ယဒိပန၊အဂယ်၍။အဟံ၊သည်။ဓမ္မဋ္ဌ၊ကိုရင်း။ဝိနယဋ္ဌ၊ကိုရင်း။ သင်္ဂီယေယုံ၊ သင်္ဂီယနာတင်ရမူကား။ သာဓု၊ ကောင်းစွာ၏။ ယထာဝေ

၁။ မမစ္စယေနာတိ မမ အစ္စယကာလေ၊ ဘုမ္မဏ္ဍေ ကရဏနိဒ္ဒေသော တိ အဘ္ဘရစိန္တကာ ဝဒန္တိ။ ။ဋီသစ်-၄၄။

ဟေတ္ဌဏ္ဍေ ဝါ ကရဏဝစနံ၊ မမအစ္စယ ဟေတု တုမှာကံ သတ္ထာနာမ ဘဝိဿတိတိ အတ္ထော။ ။ရင်းဋီသစ်။

သဂီယမာနေ၊ ဤသို့ သင်္ဂါယနာ တင်အပ်သည်ရှိသော်။ ဧဒံသာသနံ၊ ဤဘုရားသာသနာတော်သည်။အဒ္ဓနိယံ၊အရှည်ခံ့သည်။ အဿ ဘဝေယျ၊ ၏။ စိရဋ္ဌိတိကံ၊ကြာမြင့်စွာ တည်ခြင်းရှိသည်။အဿ ဘဝေယျ၊ ၏။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ကဿပ၊ ကဿပ။ တွံ၊သင်သည်။သာဏာနိ၊သာဏည်သော လျှော်ဖြင့်ရက်အပ်ကုန်သော။ နိဒ္ဒသနာနိ၊ ဝတ်ခြင်းကိစ္စပြီးပြီးကုန်သော၊ မေ၊ ငါ၏။ ပံသုကူလာနိ၊ ပံသုကူသင်္ကန်းတို့ကို။ ဓာရေဿသိပန၊ဆောင်နိုင်လတ္တံ့လော။ ဧတိ၊ ဤသို့။ ဝတ္တာ၊ မိန့်တော်မူ၍။ စိဝရေ၊ သင်္ကန်း၌။ သာဓာရဏပရိဘောဂေန၊ ဆက်ဆံသော သုံးဆောင်ခြင်းဖြင့်။ အဟံ၊ ငါ့ကို။ ယဒ္ဓအနုဂ္ဂဟိတောဝ၊ အကြင်ကြောင့် ချီးမြှောက်တော်မူ၏။

အဓိပ္ပါယ်အကျယ်ကား....ရာဇဂြိုဟ်ပြည် သူဌေး၏ ပုဏ္ဏားအမည်ရှိသော ကျွန်မသည် သေလေသော် သူဌေးသည် ချစ်ခင်လေးမြတ်သော ကျွန်မဖြစ်သောကြောင့် ပုဏ္ဏားအမည်ရှိသော ကျွန်မအကောင်ကို ပုဆိုးဖြင့်ထုပ်၍ သုသာန်အရပ်၌ ပစ်လေ၏။ ထိုအကောင်သည် အလွန်ပုပ်သည်ဖြစ်၍ တတုန်မျှလောက်သော ဂိုးလောက်တို့ဖြင့်ပြည့်၏ သဗ္ဗညူမြတ်စွာဘုရားသည် တတုန်မျှလောက်သော ထိုဂိုးလောက်တို့ကိုခါ၍ ပံသုကူယူတော်မူလေ၏။ ထိုပုဆိုးကို ပံသုကူယူသောနေ့၌ တသောင်းသော စကြဝဠာမြေကြီးသည် မခံနိုင်သကဲ့သို့ ပြင်းစွာသောအသံကို မြည်တွန်၍လှုပ်၏။ ကောင်ကင်သည်လည်း ဖျစ်ဖျစ်မြည်၏။တသောင်းသော စကြဝဠာ၌ နတ်တို့သည် ကောင်းချီးပေးကုန်၏။ တပါးသော အခါ၌ သဗ္ဗညူမြတ်စွာဘုရားသည် အရှင်မဟာ ကဿပထေရ်နှင့် ဒေသစာရီကြွတော်မူလို၍ ခရီးမှထ၍ တခုသော စိမ်းညိုသောသစ်ပင်ရင်းသို့ ကပ်လေ၏။ ထိုအခါ၌ အရှင်မဟာကဿပသည် ပုဆိုးနွမ်းဖြင့်ပြုအပ်သော မိမိဒုကူဋ်ကို လေးထပ်ပြု၍ ခင်း၍ မြတ်စွာဘုရားကို အရှင်ဘုရား အကျွန်ုပ်အား သနားတော်မူသည်ကို အကြောင်းပြု၍ ထိုင်တော်မူပါဟု လျှောက်တောင်းပန်၏။ သဗ္ဗညူမြတ်စွာဘုရားသည် လေးထပ်ပြု၍ ခင်းအပ်သော အရှင်မဟာကဿပ ဒုကူဋ်၌ထိုင်တော်မူ၏။ ထိုင်တော်မူပြီး၍ ကဿပ သင်၏ဒုကူဋ်ကား အလွန်နူးညံ့ပေစွ တကားဟု ချီးမွမ်းစကားကို မိန့်တော်မူ၏။ ထိုသို့ သင်္ကန်း၏ဂုဏ်းသဝိတ်၏ဂုဏ်း ကျေးဇူးကိုချီးမွမ်းလျှင် အရှင်ဘုရားတို့၏ ဥစ္စာပင်ဖြစ်ပါသည် ယူပါကုန်ဟု တပည့်တို့၏ ဆိုခြင်းသည် စာရိတ္တဖြစ်သည်။ ထိုကြောင့် အရှင်မဟာကဿပသည်လည်း အရှင်ဘုရား အကျွန်ုပ်

၏ ပုဆိုးနွမ်းဖြင့်ပြုသော ဒုကူဋ္ဌကို အကျွန်ုပ်အား သနားသည်ကို အကြောင်းပြု၍ ခံတော်မူပါဟု လျှောက်တောင်းပန်၏။ထိုသို့လျှောက်တောင်းပန်သော် ကဿပ သင်သည် ငါ၏ သာဏအမည်ရှိသော လျှော်ဖြင့်ပြီးကုန်သော ဝတ်၍ဆွေးမြည့်ကုန်ပြီးသော ပံသုကူသက်နှီးတို့ကို ဆောင်နိုင်လတ္တံ့လောဟု မိန့်တော်မူ၏။ ထိုသို့မိန့်တော်မူသော စကားကိုရည်၍ ယဉ္စာဟံ ဘဂဝတာ ဓာရေဿामိ ပန မေ တံ့ ကဿပ· သာဏာနိ ပံသုကူလာနိ နိဗ္ဗသနာနိတိ ဝတ္တာ စိဝရေ သာဓာရဏာပရိ ဘောဂေန ယဉ္စ အနုဂ္ဂဟိတောာ-ဟူသည်ကိုမိန့်သည်။

အရှင်မဟာကဿပသည် အရှင်ဘုရား အရှင်ဘုရား၏သာဏမည်သော လျှော်ဖြင့်ပြီးကုန်သော ဝတ်၍ဆွေးမြည့်ကုန်ပြီးသော ပံသုကူသက်နှီးတို့ကို အကျွန်ုပ်ဆောင်နိုင်ပါ၏ဟု ဝန်ခံ၍ မိမိ၏ ပုဆိုးနွမ်းဖြင့်ပြုသော ဒုကူဋ္ဌကို မြတ်စွာဘုရားအား ပေးလေ၏။ မြတ်စွာဘုရားလည်း သာဏမည်သော လျှော်ဖြင့်ပြီးကုန်သော ဝတ်၍ ဆွေးမြည့်ကုန်ပြီးသော ပံသုကူသက်နှီးတို့ကို အရှင်မဟာကဿပအား ပေးလေ၏။ သက်နှီးတထည်သာဖြစ်လျက် များသောချည်ချောင်း အစိတ်ရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့် ပံသုကူလာနိဟု ဗဟုဝုစ်ဖြင့်ဆိုသတည်း။ ထိုကြောင့် သာရတ္ထဒီပနီဋီကာ၌ ဣဒေ ကိဉ္စာပိ ကေမေဝစီဝရံ အနေကာဝယဝတ္ထာ ပန ဗဟုဝစနံ ကတံ-ဟု ဆိုသတည်း။ဤသို့ ဓာရေဿामိ ပန ကဿပ· မေ တံ့ သာဏာနိ ပံသုကူလာနိ နိဗ္ဗသနာနိ ဟူသော စကားကို အောက်မေ့တော်မူ၍ ယဉ္စာဟံ ဘဂဝတာ ဓာရေဿာမိ ပန မေ တံ့ ကဿပ သာဏာနိ ပံသုကူလာနိ နိဗ္ဗသနာနိတိ ဝတ္တာ စိဝရေ သာဓာရဏာပရိဘောဂေန ဟူသောစကားကို အရှင်မဟာ ကဿပသည် မိန့်လေသည်ဟူလိုသော်။ ဤသို့ဆိုအပ်ပြီးသော အကျယ်စကားအစဉ်သည်ကား ကဿပသံယုတ်၌လာ၏။

ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ အဟံ၊ သည်။ ယာဝဒေ၊ အကြင်မျှလောက်သော ကာလပတ်လုံး။ အာကခ်ါမိ၊ အလိုရှိ၏။ တာဝဒေ၊ ထိုသို့အလိုရှိသော ကာလပတ်လုံး။ ကာမေဟိ၊ ကာမဂုဏ်းတို့မှ။ ဝိဝိစ္စေဝ ဝိဝိစ္စဝေ၊ ကင်းရှင်သာလျှင်။ အကုသလေဟိ၊ ကုန်သော။ ဓမ္မေဟိ၊ တို့မှ။ ဝိဝိစ္စဝေ ၊သာလျှင်။ (ဝေသဒ္ဒါလိုက်ပါ)။ပဌမ၊ရစဉ်အားဖြင့် ရှေးဦးစွာဖြစ်သော။ ဈာနံ၊ဈာန်ကို။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ ပြည့်စုံစေ၍။ ဝိဟရာမိ၊ ဇုရိယာပုထိလေးပါးကိုဆောင်၏။

အမှာ။ ။ယာဝဒေဝ-ဟု အချိုပါ၌ရှိ၏။ ယာဝဒေဝါတိ ဣဒိနာ သမာနတ္ထံ ယာဝဒေတိ ဣဒံပဒံ ဟူသော သာရတ္ထဒီပနီဋီကာပါ၌နှင့် မညီသောကြောင့်မသင့်။ ယာဝဒေ ရှိသောပါ၌သာလျင် ညီသော ကြောင့် သင့်သတည်း။

ဘိက္ခဝေ၊ရဟန်းတို့။ ကဿပေါ၀ိ၊သည်လည်း။ယာ၀ဒေ၊လုံး။ အာကခ်ံတိ၊ ၏။ တာ၀ဒေ၊ လုံး။၀။

ဣတိဧ၀မာဒိနာ၊ ဤသို့အစရှိသော။ နယေန၊ ဖြင့်။ နဝါနုပုဗ္ဗ၀ိဟာရ ဆဠဘိညာပ္ပဘေဒေ[1]၊ အစဉ်အတိုင်း ဝင်စားအပ်သော ကိုးပါးသော သမာပတ် ခြောက်ပါးသော အဘိညာဉ်အပြားရှိသော။ ဥတ္တရိမနုဿ ဓမ္မေ၊ ဈာန်အဘိညာဉ်တရား၌။ အတ္တနာ၊ ကိုယ်တော်နှင့်။ သမသမ ဌပနေန၊ ထပ်တူထပ်မျှ ထားသည်ကိုပြု၍။ ယဒ္ဓအနုဂ္ဂဟိတော၊ အကြင် ကြောင့် ချီးမြှောက်တော်မူအပ်ပြီ။

အမှာ။ ။ကိုးပါးသော သမာပတ်အရကို စတုတ္ထနည်းအားဖြင့် ရူပါ ၀စရကုသိုလ် သမာပတ်လေးပါး၊ အရူပကုသိုလ် သမာပတ်လေးပါး၊ နိရောဓသမာပတ် ဤကိုးပါးကိုယူ။ ရဟန္တာဖြစ်အံ့၊ ကုသိုလ်အရာ၌ ကြိယာကို ဆိုလေ။ ဆဠဘိညာဒိ၌ အာဒိသဒ္ဒါဖြင့် ဖလသမာပတ် တေ၀ိဇ္ဇာဉာဏ် အစရှိသည်တို့ကိုယူလေ။

တထာ၊ ထိမ္ဘတပါး။ အာကာသေ၊ ကောင်းကင်၌။ ပါဏိံ၊ လက်ကို။ စာလေတွာ၊ လှုပ်၍။ အလဂ္ဂစ်တ္ဘတာယစေ၀၊ ကာမဂုဏ်၌ တပ်ခြင်းမရှိ သော စိတ်ရှိသည်၏အဖြစ်ဖြင့်ရင်း။ စန္ဒောပမပဋိပဒါယစ၊ လနှင့်တူသော အကျင့်ဖြင့်ရင်း။ ယဒ္ဓပသံသိတော၊ အကြင်ကြောင့် ချီးမွမ်းတော်မူအပ်ပြီ။ တံအနုဂ္ဂဟ ပသံသနံ၊ ထိုသို့ရှိုးမြှောက် ချီးမွမ်းတော်မူခြင်းသည်။ မမ၊ ၏။ ဣဏံ၀ိယ၊ မြီကဲ့သို့။ ဟောတိ၊ ၏။ (ဧတံ အနုဂ္ဂဟ ပသံသနံ အစရှိသည် ကား ပါ၌သေသတည်း)။တဿမေ၊ ထိုဝါ့အား။ အညံ၊ သင်္ဂါယနာတင် သည်မှ တပါးသော။ ကိံ အာဏတ္ထံ၊ အဘယ်သို့သော မြီမရှိခြင်းသည်။ ဘ၀ိဿတိ၊ နည်း။ မံ၊ ဝါ့ကို။ (အနုဂ္ဂဟေသိ၌စပ်)။ ဘဂ၀ါ၊ သည်။ (အနုဂ္ဂဟေသိ၌ ၎င်းကတ္တားစပ်)။ ရာဇာ၊သည်။ သကကဝစ ဣဿရိယာ

၁။ နဝါနုပုဗ္ဗ၀ိဟာရ ဆဠဘိညာဒိပ္ပဘေဒေ-ဟု အချိုစာအုပ်၌ အာဒိသဒ္ဒါ ကို တွေ့ရ၏၊ ယူအပ်သောအနက် အကြွင်းအလျှန် မရှိသောကြောင့် အာဒိသဒ္ဒါ မလို။

နုပ္ပဒါနေန၊ ဝိမိ၏ချင်ဝတ်တန်ဆာ စည်းစိမ်ဥစ္စာကို ပေးသဖြင့်။ အတ္ထ နော၊ ၏။ ကုလဝံသပတိဋ္ဌာပကံ. အမျိုးအနွယ်ကို တည်စေတတ်သော။ ပုတ္တံ၊ ကို။ အနုဂ္ဂဟေသိဝိယ၊ ချီးမြှောက်သကဲ့သို့။ အယံကဿပေါ၊ သည်။ မေ၏။ သဒ္ဓမ္မဝံသပတိဋ္ဌာပကော၊ သူတော်တရားတည်းဟူသော ဝိဋ္ဌက သုံးပုံကိုတည်စေတတ်သည်။ ဘဝိဿတိ၊ လတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ မန္ဒာ၊ သိတော်မူ၍။ ဣမိနာအသာဓာရဏာနုဂ္ဂဟေန၊ ဤသူတပါးတို့နှင့် မဆက်ဆံသော သက်နှံးတော်ကို ပေးခြင်းအစရှိသော ချီးမြှောက်ခြင်းဖြင့်။ အနုဂ္ဂဟေသိနန္ဒ၊ ချီးမြှောက်တော် မူပြီမဟုတ်လော။ ဥဠာရာယ၊ မြတ်သော။ ဣမာယ ပသံသာယစ၊ ဤလနှင့်တူသော အကျင့်ဖြင့် ချီးမွမ်းခြင်းဖြင့်လည်း။ ပသံသိနန္ဒ၊ ချီးမွမ်းတော်မူပြီမဟုတ်လော။ ဣတိ၊ ဤသို့။ စိန္တယန္တော၊ ကြံတော်မူသည်ဖြစ်၍။ ဓမ္မဝိနယသင်္ဂါယနတ္ထံ၊ သုတ်အဘိဓမ္မာ ဝိနည်းကိုသင်္ဂါယနာတင်ခြင်းငှာ။ ဘိက္ခူနံ၊ တို့အား။ ဥဿာဟံ၊ အားထုတ်ခြင်းကို။ ဇနေသိ၊ ဖြစ်စေ၏။

အနုသန္ဓေ

ထိုစကားကို သုဘဒ္ဒကဏ္ဍာဖြင့် အမြဲယုံစေလိုသည်ဖြစ်၍ ယထာဟ အထခေါ အစရှိသောပါဠိကို မိန့်သတည်း။ ထိုပါဠိ၏အတ္ထကား–

ယထာယေန ပကာရေန၊ ဖြင့်။ ဓမ္မ ဝိနယ သင်္ဂါယနတ္ထံ၊ ငှာ။ ဘိက္ခူနံ၊ တို့အား။ ဥဿာဟံ၊ ကို။ ဇနေသိ၊ ၏။ တံပကာရံ၊ ကို။ အထခေါ အာယသ္မာ။ပ။ ဘိက္ခုသတေဟိတိ၊ ဟူ၍။ သုဘဒ္ဒကဏ္ဍေ၊ သုဘဒ်အဝိုင်း၌။ (အာဓာရထည့်ပါ)။ မဟာကဿပေါ၊ သည်။ (ကတ္တားထည့်)။ အာဟ၊ ဖြို့။ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌။ အာယသ္မာ သော မဟာကဿပေါ၊ သည်။ ဘိက္ခု၊ ဟို့ကို။ အာမန္တေသိ ဗောဓေသိ၊ သိစေတော်မူပြီ။ ကိံ အာမန္တေသိ၊ အဘယ်သို့ သိစေသနည်းဟူမူကား။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်တို့။ အဟံ၊ သည်။ ဇကံ၊ တပါးသော။ သမယံ၊ ၌။ ပါဝါယ၊ ပဝါပြည်မှ။ ကုသိနာရံ၊ ကုသိနာရုံပြည်သို့။ မဟတာ၊ ဂုဏ်အားဖြင့် မြတ်သော (တနည်းကား) အရေအတွက် အားဖြင့် များသော။ ဘိက္ခုသံဃေန၊ ရဟန်းတို့၏ အဝေါင်းနှင့်။ ပဋ္ဌမတ္ထေဟိ၊ ငါးခုသင်္ချာ အတိုင်းအရှည် ရှိကုန်သော။ ဘိက္ခုသတေဟိ၊ ရဟန်းအရာတို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ တက္ခ။ အဒ္ဓါနမဂ္ဂ ပဋ္ဌ

၁။ ယထာဟာတိကိုအာဟ။ မယာဝုတ္တသ္မာ အတ္ထသ္မာ သာဓကံ ကိုအာဟာ တိ ဝုတ္တံ ဟောတိ၊ ယထာဝါ ယေန ပကာရေန မယာဝုတ္တံ၊ တထာတေန ပကာရေန ပါဠိယဓိ အာဟာတိ အတ္ထော။ ။ဋီသစ် ၅၃။

ပန္နော၊ အဓွန့်ရှည်သောခရီးကိုသွားသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဧကတိအာဒိ၊ သော။ သမ္ဗု၊ သော။ သုဘဒ္ဒကဏ္ဍံ၊ သုဘဒ်အဝိုင်းကို။ ဝိတ္ထာရတော၊ အကျယ်အားဖြင့်။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။ အသ၊ ထိုသုဘဒ္ဒကဏ္ဍ၏။ အတ္ထံပန၊ အနက်ကိုကား။ မဟာပရိနိဗ္ဗာနာဝသာနေ၊ မဟာပရိနိဗ္ဗာန၏ အဆုံးဖြစ်သော။ အာဂတဗ္ဗာနေယျဝ၊လာရာအရပ်၌သာလျှင်။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ ကထယိဿာမ၊ ဆိုကုန်အံ့။ တတော၊ ထိုသုဘဒ်အဝိုင်းကို ဆိုပြီးသည်မှ။ ပရံ၊ နောက်၌။ ဟန္ဒမယံ ။ပ။ ဝိနယဝါဒိနော ဒုဗ္ဗလာ ဟောန္တိ၊ ဟန္ဒ မယံ ။ပ။ ဟောန္တိ ဟူ၍။ မဟာကဿပေါ၊သည်။ အာဟ၊ပြီ။အာဝုသော၊ တို့။ ဟန္ဒ ဧဒါနိ၊ ၌။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ ဓမ္မဉ္စ၊ ကိုလည်း။ ဝိနယဉ္စ၊ ကိုလည်း။ သင်္ဂါယာမ၊ သင်္ဂါယနာတင်ကုန်အံ့။

ပဌမသင်္ဂါယနာတင်ရခြင်းအကြောင်း

အဘယ်အကြောင်းကြောင့် သင်္ဂါယနာတင်ကုန်အံ့ဟူသော စကားကို ရှင်မဟာကဿပ မိန့်တော်မူရလေသနည်းဟု သူမေးတွယ်ရှိ၍ ထိုအမေးကိုဖြေခြင်းငှာ ပုရေအဓမ္မော အစရှိသောပါဠိကို မိန့်သတည်း။ ထိုပါဠိ၏အတ္ထကား–

အဓမ္မော၊ ကုသိုလ်ကမ္မပထတရား ဆယ်ပါးတို့၏ ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်သော် တရားသည်။ ပုရေဒိဗ္ဗတိ၊ မထွန်းပမီ။ ဓမ္မော၊ ကုသိုလ်ကမ္မပထတရား ဆယ်ပါးသည်။ ပုရေပဋိဗာဟိယျတိ၊ အပ-မဖြစ်မီ။ အဝိနယော၊ ဝိနည်း၏ ဆန့်ကျင်ဘက်တရားသည်။ ပုရေဒိဗ္ဗတိ၊ မီ။ ဝိနယော၊ သည်။ ပုရေပဋိဗာဟိယျတိ၊ အပ-မဖြစ်မီ။ အဓမ္မဝါဒိနော၊ တရားကိုယူလေ့မရှိကုန်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ ဗလဝန္တော၊ အားရှိကုန်သည်။ ပုရေဟောန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်မီ။ ဓမ္မဝါဒိနော၊ တရားကိုယူလေ့ရှိကုန်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ ဒုဗ္ဗလာ၊ အားနည်းကုန်သည်။ ပုရေဟောန္တိ၊ ကုန်မီ။ အဝိနယဝါဒိနော၊ ဝိနည်းကို ယူလေ့မရှိကုန်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ ဗလဝန္တော၊ ကုန်သည်။ ပုရေဟောန္တိ၊ ကုန်မီ။ ဝိနယဝါဒိနော၊ ဝိနည်းကို ယူလေ့ရှိကုန်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ ဒုဗ္ဗလာ၊ ကုန်သည်။ ပုရေဟောန္တိ၊ ကုန်မီ။ ဧကတိတသ္မာ၊ ကြောင့်။ သင်္ဂါယာမ၊ ကုန်အံ့။

ပုရေ[1]သဒ္ဒါနှင့် ယှဉ်သောကြောင့် ဝတ္တမာန်ဝိဘတ်သည် အနာဂတ်အနက်၌ဖြစ်၏။ ထိုကြောင့် သာရတ္ထဒီပနီဋီကာ၌ ပုရေသဒ္ဒယောဂေန

၁။ အနာဂတေ သန္ဓိဆ္ဆယော၊တထာတိတေ စိရတနေ။ ကာလဒ္ဒယေ ဝိ ဟိ၊ ပုရေသဒ္ဒေါ ပယုဇ္ဇတေ-ဋီသစ်-၅၅။

ဟိ အနာဂတဏ္ဍေ အယံ ဝတ္ထုမာနုပယောဂေါ၊ ယထာပုရေ ဝေယ်ာ ဒေဝေါ၊ ဟုဆိုတော်မူသတည်း။

ဘိက္ခု၊ တို့သည်။ ဘန္တေ မဟာကဿပ၊ ပ။ တေနဟိ၊ ထိုသို့ဆိုတပြီး ကား။ ထေရော၊ သည်။ ဘိက္ခု၊ တို့ကို။ ဥစ္စိနတု၊ ရွေးတော်မူလော့။ ဧကတိ၊ ဤသို့။ အာဟံသု၊ ကုန်၏။ ထေရောပန၊ သည်ကား။(ပရိဂ္ဂဟေသိ၌ ကတ္တားစပ်) သကလနဝင်္ဂသတ္ထု၊ သာသနပရိယတ္တိဓရော၊ အလုံးစုံသော အင်္ဂါ ကိုးပါးရှိသော ဘုရားအဆုံးအမတော် တည်းဟူသော ပရိယတ်ကို ဆောင်နိုင်ကုန်သော။ ပုထုဇ္ဇန သောတာပန္န သကဒါဂါမိ အနာဂါမိ သုက္ခဝိပဿက ခီဏာသဝဘိက္ခု၊ ပုထုဇ္ဇန် သောတာပန် သကဒါဂါမိ အနာဂါမိ သုက္ခဝိပဿကရဟန္တာ ဖြစ်ကုန်သော။ အနေကသတေစ၊ အရာမကကုန်သော ရဟန်းတို့ကိုလည်း။ အနေကသဟဿေစ၊ အထောင်မက ကုန်သော ရဟန်းတို့ကိုလည်း။ ဝဇ္ဇေတ္ဝာ၊ ဖဲကြဉ်၍။ တိဝိဇ္ဇကသင္ဃပရိယတ္တိပ္ပဘေဒဓရော၊ ဝိဇ္ဇကသုံးပုံတည်းဟူသော အလုံးစုံသောပရိယတ်ကို အထူးသဖြင့် ဆောင်နိုင်ကုန်သော။ ပဋိသမ္ภိဒါပတ္တေ၊ ပဋိသမ္ภိဒါသို့ ရောက်ကုန်သော။ မဟာနုဘာဝေ၊ ကြီးစွာသောတန်ခိုးအာနုဘော်ရှိကုန်သော။ ယောဘုယျေန၊ များသောအားဖြင့်။ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဧတဒဂ္ဂံ၊ တေဒဂ်အရာသို့။ အာရောပိတေ၊ တင်အပ်ကုန်ပြီးသော။ တေပိဋကာဒိဘေဒေ၊ ပိဋကသုံးပါးကို ရခြင်း အစရှိသော ဂုဏ်အထူးရှိကုန်သော။ ကေနုပဓ္ဓသတေ၊ တယောက်ဖြင့်ယုတ်သော ငါးရာ အတိုင်းအရှည်ရှိကုန်သော။ ခီဏာသဝဘိက္ခု၊ ယော၀၊ ရဟန္တာဖြစ်ကုန်သော ရဟန်းတို့ကို သာလျှင်။ ပရိဂ္ဂဟေသိ၊ ယူတော်မူ၏။

ယောဘုယျေန ဟူသောပါဋိဖြင့် ထိုတယောက်ဖြင့် ယုတ်ကုန်သော ငါးရာသောရဟန်းတို့သည် တကြိမ်သာတေဒဂ်ရသည်မဟုတ် အကြိမ်များစွာပင်ရကုန်၏ ဟူသောအနက်ကို ပြသတည်း။

ဆရာ တိဝိဇ္ဇက သင္ဃပရိယတ္တိပ္ပဘေဒဓရေ အစရှိသည်ဖြင့် ထိုတယောက်ဖြင့် ယုတ်သော ငါးရာသော ရဟန္တာတို့၏ ဂုဏ်ကိုဆို၏။ သဂီတိခန္ဓကဋ္ဌ ဧကေနနှာနိ ပဓ္ဓအရဟန္တသတာနိ ဟူ၍သာ ဆိုသည်။ ဆရာဆိုသကဲ့သို့အထူးကိုမဆိုသောကြောင့် ဆရာ့စကားသည် သဂီတိခန္ဓကပါဋိနှင့် ဆန့်ကျင်သကဲ့သို့ဖြစ်ခဲ့၏တကားဟု သူစောဒနာဘွယ်ရှိ၍ ထိုစောဒနာကို ဖြေခြင်းငှာ ယေ သန္တာယ ဧဒံ ဝုတ္တံ။ပ။ ဥစ္စိနိတိ၊ ဟူသောပါဋိကို မိန့်သတည်း။ ထိုပါဋိ၏အတ္ထုကား-

ယေခီဏာသဝေါ၊ အကြင်ရဟန္တာတို့သည်။ တိဝိဇ္ဇကသဒ္ဒပရိယတ္တိပွဘေဒ ဓရာဒိဂုဏာ၊ ဝိဇ္ဇာသုံးပုံ အလုံးစုံကို အထူးသဖြင့် ဆောင်နိုင်ခြင်း အစရှိသော ဂုဏ်နှင့် ပြည့်စုံကုန်၏။ (ဤကားအနိယတ်)တေခီဏာသဝေါတို့ကို။ သန္ဓာယ၊ ၍။ သဂိတိခန္ဓကေ၊ သဂိတိခန္ဓကဋ္ဌ။ (အာဝေရထည့်)အထခေါ ။ပ။ ဥစ္စိနိတိ ဇုဒ်ဝစနံ၊ အထခေါ ။ပ။ ဥစ္စိနိဟူသော ဤစကားကို။ သင်္ဂါယနာစရိယေဟိ၊ သင်္ဂါယနာတင်သော ဆရာတို့သည်။ (ကတ္တားထည့်) ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်ပြီ။ အထခေါ၊ ဋ္ဌ။ အာယသ္မာ၊ ရှည်သော အသက်ရှိသော။ မဟာကဿပေါ၊ သည်။ ဧကေနူနာနိ၊ တယောက်ဖြင့် ယုတ်ကုန်သော။ ပဉ္စအရဟန္တသတာနိ၊ ရဟန္တာဝေါးရာတို့ကို။ ဥစ္စိနိ၊ ရွေးတော်မူ၏။

သတသင်္ချာပြဋ္ဌာန်းသောကြောင့် ပဉ္စအရဟန္တသတာနိဟူ နပုံလိင်နှင့် ဆိုသတည်း။ သာမညပါဋ္ဌဖြင့် ဝိသေသအနက်ကို ယူစေလို၍ ယေ သန္ဓာယ ဟု သန္ဓာယနှင့် ဆိုသတည်း။ သာမညကို ဝိသေသယူစေလို သည် ရှိသော် သန္ဓာယနှင့် ဆိုမြဲ။

ဆရာ-အရှင်မဟာကဿပမထေရ်သည် ဝေါးရာပြည့်ပင် သင်္ဂါယနာတင်ခြင်းကို အလိုရှိလျက် အဘယ်ကြောင့် တယောက်ယုတ်၍ ယူလေတိသနည်း ဟု သူမေးဘွယ်ရှိ၍ ထိုအမေးကိုဖြေခြင်းငှာ ကိသပန ။ပ။ သြကာသ ကရဏတ္ထံ ဟူသောပါဋ္ဌကို မိန့်သတည်း။ ထိုပါဋ္ဌ၏ အတ္ထကား-

ကိသ ပန၊ အဘယ်ကြောင့်ကား။ ထေရော၊ အရှင်မဟာကဿပ ထေရ်သည်။ ဧကေနူနံ၊ တယောက်ဖြင့်ယုတ်သည်ကို။ အကာသိ၊ နည်း။ ဇုတိပုဗ္ဗာယံ၊ သည်။ သတိ၊ သော်။ အာယသ္မတောဝ၊ သော။ အာနန္ဒ ထေရသ၊ ၏။ သြကာသ ကရဏတ္ထံ[၂]၊ အခွင့်ကို ပြုလိုသောကြောင့်။ အကာသိ၊ ၏။

အရှင်အာနန္ဒာအား ရွေးချယ်လိုခြင်း

အဘယ်ကြောင့် အာနန္ဒာမထေရ်၏အခွင့်ကိုပြုသနည်းဟု သူမေးဘွယ် ရှိ၍ ထိုအမေးကို ဖြေခြင်းငှာ တေနာဟာယသ္မတာ ။ပ။ ကာတုံ ဟူသောပါဋ္ဌကို မိန့်သတည်း။ ထိုပါဋ္ဌ၏အတ္ထကား-

---

၁။ ပနသဒ္ဒါ ပဏ္ဍိတ္ကရဏောတကတည်း။ ဋီသစ်-၅၇။

၂။ သြကာသကရဏနိမိတ္တံ သြကာသကရဏဟေတု၊ အတ္ထသဒ္ဒေါဟိ ကာရဏ ဝစနော။ ။ဋီသစ်-၅၇။

ဟိယသ္မာ၊ ကြောင့်။ အာယသ္မတာ၊ သော။ တေန အာနန္ဒေန၊ နှင့်။ သဟာဝိ၊ တက္ကဝင်း။ ဝိနာဝိ၊ ကင်းရှင်း။ ဓမ္မသင်္ဂီတိ၊ သုတ် အတိဓမ္မာကို သင်္ဂါယနာတင်ခြင်းသည်။ ကာတုံ၊ ဌာ။ နသက္ကာ၊ မတတ်ကောင်း။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ အာနန္ဒထေရဿ၊ ၏။ သြကာသံ၊ အခွင့်ကို။ အကာသိ၊ ၏။

အဘယ်ကြောင့် ရှင်အာနန္ဒာနှင့်တက္ကဝင်း ကင်းရှင်း သုတ် အတိဓမ္မာကို သင်္ဂါယနာတင်ခြင်းဌာ မတတ်ကောင်းသနည်းဟုသူမေးဘွယ်ရှိ၍ ထိုအမေးကိုဖြေခြင်းဌာ သောဟာယသ္မာ အစရှိသောပါဠိကို မိန့်သတည်း။ ထိုပါဠိ၏အတ္ထကား–

ဟိယသ္မာ၊ ကြောင့်။ အာယသ္မာ၊ သော။ သောအာနန္ဒော၊ သည်။ သေက္ခော၊ သေက္ခသာတည်း။ သကရဏီယော၊ အထက်မဂ်သုံးခုအလိုဌာ ပြုတွယ်ကိစ္စရှိသေး၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ တေနအာနန္ဒေန၊ နှင့်။ သဟာဝိ၊ တက္ကလည်း။ ဓမ္မသင်္ဂီတိ၊ သည်။ ကာတုံ၊ ဌာ။ နသက္ကာ၊ ကောင်း။ အသ တေန အာနန္ဒေန၊ သည်။ ကိဿ၊ တစုံတခုသော။ ဒသဗလဒေသိတံ၊ မြတ်စွာဘုရားသည် ဟောခဲ့တော်မူအပ်သော။ သုတ္တဂေယျာဒိကံ၊ သုတ္တ ဂေယျ အစရှိသည်ကို။ ဘဂဝတော၊ ၏။ အပစ္စက္ခံနာမ၊ မျက်ကွယ်သင်သောမည်သည်။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဝိနာဝိ၊ ၍လည်း။ ဓမ္မသင်္ဂီတိ၊ သည်။ ကာတုံ၊ ဌာ။ နသက္ကာ၊ ကောင်း။ (ဤသို့ယောဇနာ)။

အရှင်အာနန္ဒာ၏ မျက်ကွယ်သင်ခြင်း မရှိသည်၏အဖြစ်ကို အာယပါဠိကြောင့် အမြဲယုံကြည်ရပါအုံ့နည်းဟု သူမေးဘွယ်ရှိ၍ ထိုအမေးကို ဖြေခြင်းဌာ ယထာဟ ဒ္မါသိတိ ။ပ။ ပဝတ္တိနောတိ။ ဟူသော ဂါထာကို မိန့်သတည်း။ ထိုဂါထာ၏အတ္ထကား–

ယထာ ယေန ကာရဏေန၊ ကြောင့်။ အပ္ပစ္စက္ခံနာမ၊ မည်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ တေန ကာရဏေန၊ ကြောင့်။ ဒ္မါသိတိ။ပ။ ပဝတ္တိနောတိ ဇုဒ်ဝစနံ၊ ကို။ အာနန္ဒောယေဝ၊ အာနန္ဒာသည်ပင်လျှင်။ အာဟ၊ ပြု။ ဂေါပက၊ ဂေါပက ပုဏ္ဏား။ အဟံ၊ ငါသည်။ ဒ္မါသိတိသဟဿာနိ၊ ဓမ္မက္ခန္ဓာ ရှစ်သောင်းနှစ်ထောင်တို့ကို။ ဝုဒ္ဓတော၊ မြတ်စွာဘုရားအထံတော်မှ။ ဂဏှိံ၊ သင်ပြီ။ ဒ္မေ သဟဿာနိ၊ ဓမ္မက္ခန္ဓာနှစ်ထောင်တို့ကို။ ဘိက္ခုတော၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာ အထံမှ။ ဂဏှိံ၊ ပြီ။ ယေဓမ္မာ၊ အကြင် ဓမ္မက္ခန္ဓာတရားတို့သည်။ စတုရာသီတိ သဟဿာနိ၊ ရှစ်သောင်းလေးထောင်တို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ တေဓမ္မာ၊

ထို ရှစ်သောင်း လေးထောင်ကုန်သော ဓမ္မကွန္ဒာတရားတို့ကို။ မေ၊ ၏။ ဗိုဝ္ဂေ၊ လျှာဖျားခ်ီ။ (အာဓာရထည့်)ပဝတ္တိနော၊ ဖြစ်စေအပ်ကုန်ပြီ။

အမှာ။ ။ဂေါပကအမည်ရှိသော ပုဏ္ဏားသည် မြတ်စွာဘုရားဟော တော်မူသော ဓမ္မကွန္ဒာကား အဘယ်မျှအရေအတွက်ရှိသနည်းဟုမေး သောကြောင့် ဂေါပက အမည်ရှိသော ပုဏ္ဏားအား အရှင်အာနန္ဒာ ကြားသော ဂါထာတည်း။ ဒွေသဟဿာနိ ဘိက္ခုတောဟု ဂါထာ၌ ဆိုသောကြောင့် မျက်ကွယ်သင်သောမည်သည်မရှိ ဟူသော စကား သည် အသို့သင့်ပါအံ့နည်းမူကား အရှင်သာရိပုတ္တရာအထံ၌ သင် သော်လည်း မြတ်စွာဘုရား အထံတော်၌ သင်သည်ပင် မည်ကောင်း သောကြောင့် သင့်၏ဟု ဆိုအပ်၏။ ထိုကြောင့် သာရတ္ထဒီပနီဋီကာ၌ ဒွေသဟဿာနိ ဘိက္ခုတောတိ ဝုတ္တမ္ပိ ဘဂဝတော သန္တိကေ ပဋိဂ္ဂ ဟိတမေဝါတိ ကတ္တာ ဝုတ္တန္တိနာယံဝိရောဓော - ဟူသော စကားကို ဆိုသတည်း။

အနုသန္ဓေ

အရှင်အာနန္ဒာနှင့် ကင်းရှိလည်း သင်္ဂါယနာတင်ခြင်းငှာ မတတ် ကောင်းဟု ဆရာဆို၏။ ရှင်အာနန္ဒာနှင့် ကင်းရှိ သင်္ဂါယနာတင် ခြင်းငှာ မတတ်ကောင်းသော် ရှင်အာနန္ဒာကိုလည်း ယူကောင်းပါ လျက် အဘယ့်ကြောင့် အရှင်မဟာကဿပထေရ် မယူလေသနည်းဟု သူမေးဘွယ်ရှိ၍ ထိုအမေးကိုဖြေခြင်းငှာ ယဒိဧဝံ အစရှိသောပါဋ္ဌကို မိန့်သတည်း။ ထိုပါဋ္ဌ၏အဋ္ဌကား-

ဝိနာဝိ၊ ၍လည်း။ ဓမ္မသင်္ဂီတိ၊ သည်။ ကာတုံ၊ ငှာ။ ယဒိနသက္ကာ၊ အကယ်၍မတတ်ကောင်းသည်ဖြစ်အံ့။ ဧဝံ၊ ဤသို့မတတ်ကောင်းသည်။ သတိ၊ သော်။ သေက္ခော၊ သည်။သမာနောဝိ၊ ဖြစ်သော်လည်း။ ဓမ္မသင်္ဂီ တိယာ၊ သူတော်တရားကို သင်္ဂါယနာတင်ခြင်းအား။ ဗဟုကာရတ္ထာ[1]၊ များသော ကျေးဇူးရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ထေရေန၊ သည်။ ဥစ္စိနိ တဗ္ဗော၊ယူအပ်သည်။ဘဝေယျ၊ ရာ၏။ အထ၊ ထိုသို့ယူအပ်လျက်။ ကသ္မာ၊ ကြောင့်။ နဥစ္စိနိတော၊ မယူလေသနည်း။ ဇုတိပုဏ္ဏာယံ၊ သည်။ သတိ၊ သော်။ ပရူပဝါဒဝိဝဇ္ဇနတော၊ သူတပါးတို့၏ ကဲ့ရဲ့ခြင်းမှ ကြဉ်တော်မူလို သောကြောင့်။ နဥစ္စိနိတော၊ ယူတော်မမူ။

---

[1]။ ဥပကာရဝစနော ဟိ ကာရုသဒ္ဒေါ။ ။ဋီသစ်-၅၈။

အဘယ်ကြောင့် အာနန္ဒာကိုယူသော် ကဲ့ရဲ့ခြင်းဖြစ်ရာသနည်းဟုသူမေး ဘွယ်ရှိ၍ ထိုအမေးကိုဖြေခြင်ငှာ ထေရော ဟိ အစရှိသောပါဠိကို မိန့်သတည်း။ ထိုပါဠိ၏အတ္ထုကား-

ထေရော၊ အရှင်မဟာကဿပထေရ်သည်။အာယသ္မန္တော၊သော။အာနန္ဒေ ၌။ အတိဝိယ၊အလွန်လျှင်။ ဝိသဏ္ဌော၊ အကျွမ်းဝင်သည်။ (လေးမြတ် သည်လည်းဟူ) ဟိယသ္မာ၊ ကြောင့်။အဟောသိ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ပရူပဝါဒေါ၊ သူတပါးတို့၏ကဲ့ရဲ့ခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ (ဤသို့ ယောဇနာ)။

ထိုသို့ အကျွမ်းဝင်သည်၏အဖြစ်ကို အဘယ်သို့သော သဘောကြောင့် သိရပါအံ့နည်းဟု သူမေးဘွယ်ရှိ၍ ထိုအမေးကိုဖြေခြင်းငှာ တထာဟိ အစရှိသည်ကိုမိန့်သတည်း။ ထိုပါဠိ၏အတ္ထုကား-

တထာဟိ တတော၀ေ၊ ထိုသို့ အကျွမ်းဝင်သောကြောင့်လျှင်။ သိရသို့၊ ဦးခေါင်း၌။ ပလိတေသု၊ ဆံဖြူတို့သည်။ ဇာတေသုပိ၊ ပေါက်ရောက်ကုန် ပြီးသော်လည်း။အယံကုမာရကော၊ဤသတို့သားငယ်သည်။ မတ္တံ၊ အတိုင်း အရှည်ကို။ နအညာသိ၊ မသိ။ဇုတိ၊ဤသို့။ ကုမာရကဝါဒေန၊ သတို့သား ငယ်ဟူသောစကားဖြင့်။ ဩ၀ဒတိ၊ ဆုံးမတော်မူ၏။ တေန၊ ကြောင့်။ ဝိသဏ္ဌဘာ၀ေါ၊အကျွမ်းဝင်သည်၏အဖြစ်ကို။ဉာယတိ၊၏။(ဤသို့သမ္မန်)။

အမှာ။ ။နဝါယံ၌ ဝါသဒ္ဒါကား ပဒပူရဏတည်း။ ထိုကြောင့် သာရတ္ထဒီပနီဋီကာ၌ နဝါယံ ကုမာရကော မတ္တမညာသိတိတ္ထေ ဝါ သဒ္ဒေါ၀ပဒပူရဏေ-ဟုဆိုသတည်း။ အဓိပ္ပါယ်အကျယ်ကား မြတ်စွာ ဘုရားပရိနိဗ္ဗာန်ပြုပြီးသော် အရှင်အာနန္ဒာထေရ်သည်မြတ်စွာဘုရား၏ သဝိတ် သင်္ဂန်းကိုယူ၍ လူအများကိုအနီစွသဘောဖြင့် ထိတ်လန့်စေ၍ သာ၀တ္ထိပြည်သို့သွားလေ၍ ထိုသာ၀တ္ထိပြည်မှ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်သို့ သွား လေသော်-ဒက္ခိဏာဂိရိ၌ ဒေသစာရိကြွချိလေ၏။ ထိုအခါ အရှင်အာ နန္ဒာသည်ဝါးပါးသောဆုကိုတောင်း၍ အလုပ်အကျွေးအရာကိုရလေ သည်။ ရှင်အာနန္ဒာအထံ ဝါတို့သားကို ရဟန်းပြုစေကုန်သည်ရှိသော် အရှင်အာနန္ဒာသည် မြတ်စွာဘုရားကိုယူ၍ ဝါတို့အရပ်သို့ လာလတ္တံ့ ဟု ကြို၍ သုံးကျိပ်သောသူတို့ကို မိတတို့ ရဟန်းပြုစေကုန်သည်။ ထို

၁။ ဝိသဏ္ဌကို ယုံကြည်သည်-ဟုအဘယာရုံဆရာတော်ပြန်ဆိုတော်မူ၏။
၂။ ဦ ကရဏ် ဟုဦသစ်၌ တနည်းဖွင့်ဆို၏။

သုံးကျိပ်သောသူတို့သည် ဘုရားပရိနိဗ္ဗာန်ပြုလေလျှင် လူထွက်ကုန်၏။ တိတ္ထိတို့သည် ဂေါတမတပည့်တို့သည် ဆရာရှိစဉ်သာ တည်ကုန်သည် ဆရာသေလျှင်ပင် လူထွက်ကုန်ပြီဟု ကဲ့ရဲ့ကုန်သည်။ ထိုအကြောင်းကို သိ၍ အရှင်မဟာကဿပသည် အရှင်အာနန္ဒာကို နဝါယံ ကုမာရကော မတ္တမညာသိဟူ၍ 'မိန့်တော်မူသည်ဟူလိုသော်။

ထိုသို့အာနန္ဒာ၌ လေးမြတ်သော သဘောကို သိရသို့ပမာ လိုတေသုအစရှိသော စကားကြောင့်သာ သိအပ်သလောဟု သူမေးဘွယ်ရှိ၍ ထိုအမေးကိုဖြေခြင်းငှာ သကျကုလပွသုတော စာယသ္မာ အာနန္ဒော။ ပ။ပုတ္တော ဟူသည်ကိုမိန့်သတည်း။ ထိုပါဠိ၏အတ္ထကား–

အာယသ္မာ၊ သော်။ အာနန္ဒော၊ သည်။ သကျကုလပွသုတောစ၊ သာကိုဝင်မင်းမျိုး၌ ကျော်စော ထင်ရှားသော သူသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တထာဂတသ၊ ၏။ စူဠပိတုပုတ္တော၊ ဘဏ္ဍေးတော် သားဖြစ်သော။ သာတာစ၊ ညီသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တသ္မာစ၊ ကြောင့်လည်း။ အတိရိယ၊ လျှင်။ ဝိသဏ္ဌောတိ၊ လေးမြတ်၏ဟူ၍။ ဥယတိ၊ ၏။

ထိုသို့လေးမြတ်သည်ဖြစ်၍ အာနန္ဒာကို ယူတော်မူလျှင် အတယ်သို့ ကဲ့ရဲခြင်းဖြစ်ရာသနည်းဟု သူမေးဘွယ်ရှိ၍ ထိုအမေးကို ဖြေခြင်းငှာ တတ္ထကေစိ အစရှိသည်ကို မိန့်သတည်း။ ထိုပါဠိ၏အတ္ထကား–

တတ္ထ၊ ထိုသို့ဖြစ်လျက် အာနန္ဒာကိုရွေးတော်မူသည်ရှိသော်။ ကေစိ၊ အချို့ကုန်သော။ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ (ဥပဝေဒေယျုဠ္ဠစပ်)။ ဆန္ဒာဂမနံဝိယ၊ ချစ်သောအားဖြင့် မလားအပ်သောအရာသို့ လားသကဲ့သို့။ မညမာနာ၊ အောက်မေ့ကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဗဟု၊ များစွာကုန်သော။ အသေက္ခပဋိသန္ဓိ ဒါဗဟော၊ ရဟန္တာဖြစ်၍ ပဋိသန္ဓိဒါသို့ ရောက်ကုန်ပြီးသော။ ဘိက္ခူ၊ တို့ကို။ အဂဟေတွာ၊ ၍။ သေက္ခပဋိသန္ဓိဒါဗဟော၊ သေက္ခသာဖြစ်၍ ပဋိသန္ဓိဒါသို့ရောက်သော။ အာနန္ဒံ၊ ကို။ ထေရော၊ သည်။ ဥစ္စိနိ၊ ၏။ ဇုတိ၊ ဤသို့။ ဥပဝေဒေယျုံ၊ ကဲ့ရဲကုန်ရာ၏။

ရှင်အာနန္ဒာကို ယူသော် ကဲ့ရဲခြင်းဖြစ်ရာသောကြောင့် ရှင်အာနန္ဒာကို အချင်းခပ်သိမ်းမယူလို၍ အရှင်မဟာကဿပသည် တယောက်

၁။ ဗုဒ္ဓ၏ဖခမည်းတော်မှာ ညီအကို ၅-ယောက် နှမ ၂ ယောက်အားဖြင့် မွေးချင်း ၇-ယောက်ရှိသည်တွင် ညီအငယ်ဆုံးဖြစ်သော အမိတောဒန သာကိုဝင်၏သားတည်း။

ယုတ် ငါးရာကိုယူတော်မူသလောဟု သူမေးတွယ်ရှိ၍ ထိုအမေးကို ဖြေခြင်းငှာ တံ ပရူပဝါဒံ အမရှိသောပါဌ်ကို မိန့်သတည်း။ ထိုပါဌ် ၏အဋ္ဌကား-

တံပရူပဝါဒံ၊ ထိုသူတပါးတို့၏ ကဲ့ရဲ့ခြင်းကို။ ပရိဝဇ္ဇနော၊ ကြည်တော်မူ လိုသည်ဖြစ်၍။ (နဉ္စိနိဋ္ဌစဝ်) အာနန္ဒံ၊ကို၊ ဝိနာ၊ ကြည်၍။ ဓမ္မသီတိ၊ ကို။ ကာတုံ၊ ငှာ။ နသက္ကာ၊ ကောင်း။ ဘိက္ခူနံ၊ တို့၏။ အနုမတိယာ ဝေ၊ အလို အားဖြင့်သာလျှင်။ နံ၊ ထိုအာနန္ဒာကို။ ဂဟေသာမိ၊ အုံ့။ ဣတိမနသိ ကတ္တာ၊ ၍။ နဉ္စိနိ၊ ယူတော်မမူ။

အမှာ။ ။ဘိက္ခူနံဝေ၌ ဝေသဒ္ဓါကား အဋ္ဌာနပယုတ်တည်း။ ထို ဝေသဒ္ဓါကို အနုမတိယာသဒ္ဓါနှင့်ယှဉ်အပ်၏။ ဘိက္ခူနံပုဒ်နောင်ပါဌ် ရှိတိုင်းယှဉ်၍ ယောဇနာသည်ရှိသော် ရဟန်းတို့၏အလိုအားဖြင့်သာ ယူတော်မူ၏။ အရှင်မဟာကဿပ အလိုမရှိဟူသော စကားသည် ဖြစ်ခဲ့ရာသည်။

အထ၊ ၌။ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ သယမေဝ၊ မိမိတို့ပင်လျှင်။အာနန္ဒသ၊၏။ အတ္ထာယ၊ ငှာ။ ထေရံ၊ ကို။ ယာစိ ံသု၊ တောင်းပန်ကုန်၏။ ယထာယေန ကာရဏေန၊ကြောင့်။ယာစိ ံသု၊ကုန်၏။တထာ တေနကာရဏေန၊ကြောင့်။ ဘိက္ခူ အာယသ္မန္တံ။ပ။ ဉစ္စိနတ္ထိ ဣဒံဝစနံ၊ ကို။ သဂီတိခန္ဓကေ၊ ၌။ (အာဝေရထည်ပါ)။ အာဟ၊ ဤ။ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ အာယသ္မန္တံ၊ သော်။ မဟာကဿပံ၊ကို။ဝတ်ဝစနံ၊ကို။အဝေါစုံ၊ကုန်၏။ကိ ံအဝေါစုံ၊အဘယ်သို့ ဆိုကုန်သနည်းဟူမူကား။ဘန္တေကဿပ၊ပ။အာယသ္မာ၊သော။အာနန္ဒော၊ သည်။ ကိဉ္စာပိသေက္ခော၊ အကယ်၍ သေက္ခသာဖြစ်၏ရှင့်။ တထာပိ၊ထိုသို့ သေက္ခသာဖြစ်သော်လည်း။ ဆန္ဒာ-ဆန္ဒေန၊ မိမိအလိုအားဖြင့်ရင်း။ ဒေါ-သာဒေါသေန၊အမျက်အားဖြင့်ရင်း။မောဟာ-မောဟေန၊မိုက်သောအား ဖြင့်ရင်း။ ဘယာ-ဘယေန၊ ကြောက်သောအားဖြင့်ရင်း။ အဂတိ၊မရောက် အပ်သည်သို့။ ဂန္တုံ၊ ရောက်ခြင်းငှာ။ အဘဗ္ဗော၊ မထိုက်။ ဗဟူစ၊ များစွာ လျှင်။ အနေန၊ ဤအာနန္ဒာသည်။ ဘဂဝတော၊ ၏။သန္တိကာ၊မှ။ဓမ္မောစ၊ ကိုရင်း။ ဝိနယောစ၊ ကိုရင်း။ ပရိယဋ္ဌော၊ သင်အပ်ပြီ။ ဘန္တေမဟာ ကဿပ၊ပ။ တေနဟိ၊ ထိုကြောင့်လျှင်။ ထေရော၊ သည်။ အာယသ္မန္တံ၊ ရှည်သောအသက်ရှိသော။ အာနန္ဒမ္ပိ၊ကိုလည်း။ဉစ္စိနတ္ထု၊ ယူတော်မူလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ယာစိ ံသု၊ ကုန်၏။ အထခေါ၊ ထိုသို့ ရဟန်းတို့ တောင်းပန်

သည့် အခြားမဲ့၌လျှင်။ အာယသ္မာ၊ သော။ မဟာကဿပေါ၊ သည်။ အာယသ္မန်၊ သော။ အာနန္ဒ၊ ကို။ ဥစ္စိန်၏။ ဝံ၊ ဤသို့။ ဘိက္ခုနံ၊တို့၏။ အနုမတိယာဝေ၊ အားဖြင့်သာလျှင်။ ဥစ္စိန်၊ ၏။ တေန၊ ထိုသို့ ယူတော်မူ သောကြောင့်။ အာယသ္မတာ၊ သော။ ယေန အာနန္ဒေန၊ နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တက္ခ။ ပဠုအရဟန္တသတာနိ၊ ရဟန္တာဝေါးရာတို့သည်။ အဟေသုံ၊ကုန်၏။ အထခေါ၊ ထို အရှင်အာနန္ဒာကို ယူပြီးသည့်အခြားမဲ့သော ကာလ၌။ ထေရာနံ၊ ကုန်သော။ ဘိက္ခူနံ၊ တို့၏။ ဧတံ ပရိဝိတက္ကံ၊ ဤသို့သော အကြံသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ။ ကိံ အဟောသိ၊ နည်းဟူမူကား။ ကတ္ထ၊ အာဘယ်အရပ်၌။ မယံ၊ တို့သည်။ ဓမ္မဠ္ဠ၊ ကိုဝင်း။ ဝိနယဠ္ဠ၊ ကိုဝင်း။ သင်္ဂါ ယေယျာမနုခေါ၊ သင်္ဂါယနာတင်ရကုန်အံ့နည်း။ ဣတိ ဧတံ ပရိဝိတက္ကံ၊ သည်။ အဟောသိ၊ပြီ။ အထပန္စာ၊ ထိုနောင်မှ။ (ခေါကား ပဒါလက်ာရ တည်း)။ပ။ ရာဇဂဟံ၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်သည်။ မဟာဝေါစရံ၊ ကျယ်သော ဆွမ်းခံရွာရှိ၏။ ပဟူတသေနာသနံ၊ များသောကျောင်းရှိ၏။ ယန္ဒုန ယဒိ ပန၊ အကယ်၍။ မယံ၊ တို့သည်။ ရာဇဂဟေ၊ ၌။ ဝဿံ၊ ဝါကို။ ဝသန္တာ၊ ဆိုကုန်သည်ဖြစ်၍ ။ပ။ သင်္ဂါယေယျာမ၊ သင်္ဂါယနာတင်ကုန်အံ့။ အညေ၊ ကုန်သော။ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ ရာဇဂဟေ၊ ၌။ ဝဿံ၊ သို့။ နဥပဂစ္ဆေယ္ယုံ၊ မကပ်ကုန်မူကား။ သာဓု၊ ကောင်း၏။ (သာဓုကား ပါဠိသေသထည့်)။ ဣတိ ဧတံ ပရိဝိတက္ကံ၊ သည်။ အဟောသိ၊ ၏။ ကဿ၊ ကြောင့်။ နေသံ ထေရာနံ၊ တို့၏။ ဧတံပရိဝိတက္ကံ၊ သည်။ အဟောသိပန၊ နည်း။ အမှာကံ၊ တို့၏။ ဣဒံပန၊ ဤသင်္ဂါယနာတင်သော ကျမ်းသည်။ ထာဝရကမ္မံ၊ အမြဲတည်သော ကံတည်း။ ကောစိ၊ သော။ ဝိသဘာဂပုဂ္ဂလော၊ ဆန့်ကျင်ဘက် ဖြစ်သောပုဂ္ဂိုလ်သည်။ သံဃမဇ္ဈေ၊ သို့။ ပဝိသိတ္ဝာ၊ ၍။ ဥတ္ထောဒေယျ၊ မြစ်ခဲ့ရာ၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဧတံ ပရိဝိတက္ကံ၊ သည်။ အဟောသိ၊ ၏။ အထခေါ၊ ထိုသို့ကြံပြီးသည်၏အခြားမဲ့ဖြစ်သော ကာလ၌။ မဟာကဿပေါ၊ သည်။ ဥ တ္တိဒုတိယေန၊ ဥ တ်လျှင်နှစ်ခုတို့၏ ပြည့်ကြောင်းရှိသော။ ကမ္မေန၊ ကမ္မဝါစာဖြင့်။ သံဃံ၊ ကို။ (ကံထည့်)။ သုဏာတု မေ ။ပ။ ဓာရယာမိတိ၊ သုဏာတု မေ ။ပ။ ဓာရယာမိဟူ၍။ သာဝေတိ၊ ကြား၏။ (ကြားစေ၏လည်းဟု)။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်တို့။ သံဃော၊ သည်။ မေ၊ ၏။ ဝစနံ၊ ကို။ သုဏာတု၊နာစေသတည်း။ သံဃဿ၊ အား။ ပဏ္ဍုကလွှမ်း၊လျှောက်ပတ်သောအခါရှိသော ကံသည်။ ယဒိဘဝေယျ၊ အကယ်၍ဖြစ်ငြားအံ့။ ဝံ၊ ဤသို့ဖြစ်သည်။ သတိ၊သော်။ သံဃော၊သည်။

ဇုမာနိ ပဠုတိက္ခ၊သတာနိ။ ဤရဟန်းငါးရာတို့ကို။ (သမ္မဇ္ဇနေယျ၌ကံစပ်)။ ရာဇဂဟေ၊ ၌။ ဝသံ၊ ဝါသို့။ ဝသန္တာ၊ကပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဓမ္မဠ္ဠ၊ကိုရင်း။ ဝိနယဠ္ဠ၊ကိုရင်း။ သင်္ဂါယိတုံ၊ ၄ာ။(သမ္မဇ္ဇနေယျ၌စပ်)အညြတိ၊ ကုန်သော။ တိက္ခ၊ဟု၊ တို့သည်။ ရာဇဂဟေ၊ ၌။ ဝသံ၊ သို့။ နဝသိတဗ္ဗံ၊မကပ်ရာ။ ဇုတိ၊ ဤသို့။ သမ္ဘဇ္ဇနေယျ၊ သမုတ်ရာ၏။ ဧသော၊ ဤသုဏာတုမေ အစရှိသော စကားရပ်အစဉ်သည်။ ဥ ဣတိ ဣဘပဒံ၊ သင်္ဘာကိုသိစေခြင်းတည်း။(သုဏာတုမေ အစရှိသည်အနက်တူပြီ)။ နဝသိတဗ္ဗံ၊ ရာ။ ဇုတိ၊ဤသို့။ သမ္ဘဇ္ဇတိ၊၏။ အာယသ္မတော၊ ရှည်သောအသက်ရှိသော။ ယသ္သတိက္ခ၊နော၊ ၏။ စိတ္တံ၊ သည်။ ဇုဒမသံ ပဠုဇ္ဇဉ် ဘိက္ခ၊သတာနံ၊ တို့ကို။ (သမ္ဘ၊တိ၌စပ်)ရာဇဂဟေ၊ ၌။ ဝသံ၊ ကို။ ။ပ။ ဝသံ၊ သို့။ နဝသိတဗ္ဗံ၊ ရာ။ ဇုတိ၊ ဤသို့။ သမ္ဘ၊တိ၊ သမုတ်ခြင်းကို။ ဓမတိ၊နှစ်သက်၏။ သောဘိက္ခ၊သည်။ တုဏ္ဏီ၊ ဆိတ်ဆိတ်။ အဿဘဝေယျ၊ ၏။ ယသ္သဘိက္ခ၊နော၊၏။ စိတ္တံ၊ သည်။ နက္ခမတိ၊သက်။ သောဘိက္ခ၊ သည်။ ဘာသေယျ၊ ဆိုရာ၏။ သံဃေန၊ သည်။ ဇုမာနိ ပဠု ဘိက္ခ၊သတာနိ၊ တို့ကို။ (သမ္ဘတာနိ၌စပ်)။ ရာဇဂဟေ၊ ၌။ ဝသံ၊ သို့။ ဝသန္တာ၊ကပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဓမ္မဠ္ဠ၊ကိုရင်း။ ဝိနယဠ္ဠ၊ ကိုရင်း။ သင်္ဂါယိတုံ၊ ၄ာ။ အညြတိ၊ ကုန်သော။ ဘိက္ခ၊ဟု၊ တို့သည်။ ရာဇဂဟေ၊၌။ ဝသံ၊သို့။ နဝသိတဗ္ဗံ၊ မကပ်ရာ။ ဇုတိ၊ ဤသို့။ သမ္ဘတာနိ၊ သမုတ်အပ်ကုန်ပြီ။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ သံဃဿ၊၏။ စိတ္တံ၊ သည်။ ဓမတိ၊ နှစ်သက်၏။ တသ္မာ၊ကြောင့်။ တုဏ္ဏီ၊ ဆိတ်ဆိတ်။ ဘဝေယျ၊ ၏။ ဝေါတုဏ္ဏီဘူတေန၊ ဤသို့ဆိတ်ဆိတ်နေ သဖြင့်။ ဧတံဓမနဘာဝံ၊ ထိုနှစ်သက်သောအဖြစ်ကို။ ဓာရယာမိ၊ သိရပြီ။

အနုသန္ဓေ

ဤကမ္မဝါစာသည် အဘယ်ကာလ၌ ဖြစ်သနည်းဟု သူမေးဘွယ်ရှိ၍ ထိုအမေးကို ဖြေခြင်းငှာ အယံ ပန ကမ္မဝါစာ ။ပ။ ကတာ ဟူသော ပါဠိကို မိန့်သတည်း။ ထိုပါဠိ၏အတ္ထကား-

အယံပနကမ္မဝါစာ၊ ဤကမ္မဝါစာသည်။ တထာဂတသ၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ပရိနိဗ္ဗာနတော၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုသည်မှ။ ကေဝိသတိမေ၊ နှစ်ဆဲ့တရက်တို့၏ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော။ ဒိဝသေ၊နေ့၌၊ ဂတာ၊ဖြစ်၏။(ကတာ ဟူ၍ ပဌမကွာရာနှင့်လည်းရှိ၏)။ အယံပနကမ္မဝါစာ၊ ကို။ပ။ ကတာ၊ ရွတ်အပ်၏။ (ဤသို့ယောဇနာ)။

ရှင်ဗုဒ္ဓဃောသဆရာ-နှစ်ဆဲ့တရက်တို့၏ ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော နေ့၌ ဖြစ်၏ဟုဆို၏။ ထိုသို့ဖြစ်သည်၏အဖြစ်ကို အဘယ်သို့သော သဘောကို

ထောက်၍ သိရ်သနည်းဟု သူမေးတွယ်ရှိ၍ ထိုအမေးကိုဖြေခြင်းငှာ ဘဂဝါဟိ အစရှိသောပါဠိကို မိန့်သတည်း။ (ဟိကား တပ္ပါကဋ္ဌ ကရဏဇောတက နိပါတ်ပုဒ်တည်း)။ ထိုပါဠိ၏အတ္ထကား-

ဘဂဝါ။ သည်။ ဝိသာခပုဏ္ဏမာယံ၊ ကဆုန်လပြည့်နေ့၌။ ပစ္စူသသမယေ၊ မိုးသောက်သောကာလ၌။ ပရိနိဗ္ဗုတောဝ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုတော်မူ၏။ အထ၊ ထိုသို့ပရိနိဗ္ဗာန် ပြုသောအခါ၌။ အသဘဂဝတော၊ ၏။ သုဝဏ္ဏဝဏ္ဏံ၊ ရွှေအဆင်းနှင့် တူသော အဆင်းရှိသော။ သရိရံ၊ ကိုယ်တော်ကို။ ဂန္ဓမာလာဒီဟိ၊နံ့သာ ပန်းအစရှိသည်တို့ဖြင့်။ သက္ကာဟံ၊ခုနစ်ရက်။ပူဇယိ သု၊ ပူဇော်ကုန်၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ သက္ကာဟံ၊ ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး။ သာဓုကီဠနဒိဝသာ နာမ၊ အလောင်းတော်ကို ပူဇော်သောအားဖြင့် သဘင်ကစား သောနေ့မည်ကုန်သည်။ အဟောသုံ၊ ကုန်၏။ တတော၊ မှ။ သက္ကာဟံ၊ လုံး။ စိတကာယံ၊ ထင်းပုံ၌။ (ထင်းစု၌လည်းဟု)။အဂ္ဂိနာ၊ မီးသည်။ သရိရံ၊ အလောင်းတော်ကို။ (ကံထည့်)။ဈာယိ၊လောင်၏။ (ဈာယိကား ကမ္မဝါစကတည်း။ တတော လိုက်ပါ)။ တတော၊ မှ။ သက္ကာဟံ၊ လုံး။ သက္ကိပဠုရံ၊ လှံချိုင့်ကို။ကတ္ဝာ၊၍။သက္ကာဂါရသာလာယံ၊ အလောင်းတော်ကို ထားရာ စရပ်၌။ ဓာတုပူဇံ၊ ဓာတ်တော်ကို ပူဇော်ခြင်းကို။ ကရိ သု၊ကုန်၏။ ဧတိ၊ ဤသို့။ ကေဝိသတိဒိဝသာ၊ နှစ်ဆဲ့တရက်တို့သည်။ ဂတာ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ (ရောက်ကုန်၏လည်းဟု) ဇေဋ္ဌမူလသုက္ကပက္ခပဋ္ဌမီယံယေဝ၊ နယုန်လဆန်း ၁ါးရက် မြောက်သောနေ့၌လျှင်။ဓာတုယော၊ဓာတ်တော်တို့ကို။ဘာဇယိ သု၊ ဝေဘန်ကုန်၏။ (ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုတော်မူသော ကဆုန်လပြည့်နေ့ကို တနေ့ယူ၍ ကေဝိသတိ ဒိဝသာဟု ဆိုသတည်း)။ တေသ္မိं ဓာတုဘာဇနဒိဝေ၊ ထိုဓာတ်တော်ကို ဝေသောနေ့၌။ သန္ဓိပတိတသ၊ သော။ မဟာတိက္ခ၊ သံဃသ၊ များစွာသောရဟန်း အပေါင်းအား။ (အာရောစေတ္ဝာ၌စပ်)။ သုဘဒ္ဒေန၊ သုဘဒ်အမည်ရှိသော။ ဝုဍ္ဎပဗ္ဗဇိတေန၊ ကြီးမှုရဟန်းပြုသော သူသည်။ ကတံ၊ ပြုအပ်သော။ အနာစာရံ၊ ယုတ်သောအကျင့်ကို။ အာရောစေတ္ဝာ၊ ကြား၍။ ပုတ္တနယေနေ၊ ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းဖြင့်သာလျှင်။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့ကို။ ဥစ္စိနိတ္ဝာ၊ ယူပြီး၍။ အယံ ကမ္မဝါစာ၊ ကို။ ကတာ၊ ရွတ်အပ်၏။ ဇုမဇ္ဈကမ္မဝါစံ၊ ကို။ ကတ္ဝာ၊ ရွတ်ပြီး၍။ ထေရော၊ အရှင်

၁။ သံဝေဂဝတ္ထုံ ကိတ္တေတ္ဝာ ကိတ္တေတ္ဝာ အနိစ္စတာပဋိသညုတ္တာနိ ဂါထာနိ ဂါယိတ္ဝာ ပူဇာဝသေန ကိဠနတော သုန္ဒရံ ကိဠနဒိဝသာ သာဓုကီဠန ဒိဝသာ နာမ။ ။ဒီဃ-၆၄။

မဟာကဿပထေရ်သည်။ ဘိက္ခု။ တို့ကို။ အာမန္တေသိ၊ သိစေ၏။ လိ ်အာ
မန္တေသိ၊ အဘယ်သို့သိစေသနည်းဟူမူကား။ အာဝုသော၊တို့။ ဣဒါနိ၊ဌ်။
တုမှာကံ၊ တို့အား။ စတ္တာလီသဒိဝသာ၊ အရက်လေးဆယ်တို့ပတ်လုံး။
ဩကာသော၊ အခွင့်ကို။ ကတော၊ ပြုအပ်ပြီ။ (နယုန်လဆန်းဂါးရက်နေ့မှ
စ၍ ဝါဆိုလပြည့်နေ့တိုင်အောင်သောနေ့ကို စတ္တာလီသဒိဝသယူလေ)။
တတော၊ ထိုအရက်လေးဆယ်မှ။ ပရံ၊နောက်၌။ (တနည်းကား)တတော၊
ထိုအရက်လေးဆယ်ထက်။ ပရံ၊ အလွန်။ နော၊ ဂါတို့အား။ အယံနာမ
ပလိဗောဓော၊ ဤမည်သော ပလိဗောဓသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။
ဝတ္တုံ၊ ဆိုခြင်းငှာ။ နလဗ္ဘာ၊ မရအပ်။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဇေ္ဇန္တရော
ဤအရက်လေးဆယ် အတွင်း၌။ ယဿဘိက္ခု၊နော၊ အား။ ရောဂပလိ
ဗောဓော၊ ။ အနာကြောင့်ဖြစ်သော ကြောင့်ကြခြင်းသည်ရင်း။ အာစရိ
ယုပဇ္ဈာယပလိဗောဓော၊ ။ ဆရာဥပဇ္ဈာယ်ကြောင့်ဖြစ်သော ကြောင့်ကြ
ခြင်းသည်ရင်း။မာတာပိတုပလိဗောဓော၊ ။သည်ရင်း။အတ္ထိ၊ရှိ၏။ပတ္တံ၊ ။
သင်္ဃာဋိကိုမူလည်း။ ပစိတဗ္ဗံ၊ဖုတ်အပ်၏။ စီဝရံ၊ ။ ကိုမူလည်း။ကာတဗ္ဗံ၊၏။
သောဘိက္ခု၊သည်။ တံပလိဗောဓံ၊ ကို။ ဆိန္ဒိတ္မာ၊ ဖြတ်၍။ တံကရဏီယံ၊
ထိုသင်္ဃာဋိဖုတ်ခြင်းအစရှိသောကိစ္စကို။ ကရောတု၊ ပြုစေသတည်း။ ဣတိ၊
ဤသို့။ အာမန္တေသိ၊ သိစေ၏။

ဝေဠုပန၊ဤသို့သောစကားကို။ဝတ္တာ၊၍။ထေရော၊သည်။အတ္ထနော၊၏။
ပဋ္ဌသတာယ၊ဂါးရာအတိုင်းအရှည်ရှိသော။ ပရိသာယ၊သည်။ပရိဝုတော၊
ခြံရံအပ်သည်။ ဟုတ္မာ၊ ၍။ ရာဇဂဟံ၊ သို့။ ဂတော၊ သွားလေ၏။ အညေ၊
ကုန်သော။ မဟာထေရာ၊ တို့သည်လည်း။ အတ္ထနော အတ္ထနော၊ ၏။
ပရိဝါရေ၊ အခြံအရံတို့ကို။ ဂဟေတ္မာ၊ ၍။ သောကသလ္လသမုဗ္ဘိတံ၊
သောကတည်းဟူသော ငြောင့်သည် နှိပ်စက်အပ်သော။ မဟာဇနံ၊ ကို။
အဿာသေတုကာမာ၊နှစ်သိမ့်စေတော်မူလိုကုန်သည်။(သက်သာရာရစေ
လိုကုန်သည်လည်းဟူ)။ ဟုတ္မာ၊ ၍။ တံတံဒိသံ၊ ထိုထိုသောအရပ်သို့။
ပက္ကန္တာ၊ သွားတော်မူကုန်၏။ ပုဏ္ဏထေရောပန၊ သည်ကား။ သတ္တသတ
ဘိက္ခုပရိဝါရော၊ ခုနစ်ရာသောရဟန်းခြံရံသည်။ ဟုတ္မာ၊ ၍။ တထာ
ဂတသ၊ ၏။ ပရိနိဗ္ဗာနဋ္ဌာနံ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုတော်မူရာအရပ်သို့။ အာဂတာ
ဂတံ၊ လာတိုင်း လာတိုင်းသော။ မဟာဇနံ၊ ကို။ အဿာသေဿာမိ၊
နှစ်သိမ့်စေအံ့။ ဣတိမနသိကတ္မာ၊ ၍။ ကုသိနာရာယမေဝ၊ ကုသိနာရုံ၌
သာလျှင်။ အဋ္ဌာသိ၊ နေတော်မူ၏။

အာယသ္မာ၊ သော။ အာနန္ဒာ၊ သည်။ ပုဗ္ဗေ၊ ၌။ အပရိနိဗ္ဗုတသ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်မပြု သောမြတ်စွာဘုရား၏။ ပတ္တစီဝရံ၊ကို။ အာဒါယ၊၍။ ဂန္ဓတိ ယထာ၊ ကဲ့သို့။ ဧဝံတထာ၊ တူ။ ပရိနိဗ္ဗုတသ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုပြီးသော။ ဘဂဝတောပိ၊ ၏လည်း။ ပတ္တစီဝရံ၊ ကို။ သယမေဝ၊ လျှင်။ အာဒါယ၊ ၍။ ပဏ္ဍိတာ ဘိက္ခုသတေဟိ၊ တို့နှင့်။ သဒ္ဓိं၊ တကွ။ ယေနမဂ္ဂေန၊ အကြင်ခရီး ဖြင့်။ သာဝတ္ထိ၊ သို့။ ဂန္တုံ၊ သွားအပ်၏။ တေနမဂ္ဂေန၊ ဖြင့်။ စာရိကံ၊ ဒေသစာရိကို။ ပတ္တမိ၊ သွား၏။ ဂန္ဆတော ဂန္ဆတော၊ သွားတိုင်း သွား တိုင်းသော။ အဿ၊ ထိုအာနန္ဒာ၏။ ပရိဝါရာ၊ အခြံအရံဖြစ်ကုန်သော။ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ ဂဏနပထံ၊ အရေအတွက်ဟူသောအကြောင်းကို။ ဝိတိ ဝတ္တာ၊ လွန်လေကုန်၏။ အာယသ္မတာ၊ သော။ တေနအာနန္ဒေန၊ သည်။ ဂ္ဂတဂတဋ္ဌာနေ၊ ရောက်ရာ ရောက်ရာအရပ်၌။ မဟာပရိဒေဝေါ၊ ပြင်းစွာ သော ငိုကြွေးခြင်းသည်။ အဟောသိ၊ ၏။ ထေရေ၊ ရှင်အာနန္ဒာထေရ် သည်။ အနုပုဗ္ဗေန၊အစဉ်သဖြင့်။ သာဝတ္ထိ ံ၊သို့။ အနုပဋ္ဌေပန၊ရောက်လတ် သော်ကား။ သာဝတ္ထိဝါသိနော၊ သာဝတ္ထိပြည်၌နေကုန်သော။ မနုဿာ၊ တို့သည်။ ထေရော၊ သည်။ အာဂတောကိရ၊ လာပြီသတတ်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သုတ္ဝာ၊ ၍။ ဂန္ဓမာလာဒိဟတ္ထာ၊ နံ့သာပန်းအစရှိသည်လက်၌ရှိကုန်သည်။ ဟုတ္ဝာ၊ ၍။ ပစ္ဆုဂဏ္ဍာ၊ ခရီးဦးကြိုဆို၍။ ဘဂ္ဂေအာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ။ ပုဗ္ဗေ၊ ၌။ ဘဂဝတာ၊ နှင့်။ သဒ္ဓိं၊ တကွ။ အာဂစ္ဆထ၊ လာကုန်၏။ 'အဇ္ဇ၊ ယခု။ ကုဟိं၊ အဘယ်အရပ်၌။ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ ဌပေတ္ဝာ၊ ၍။ အာဂတာ၊ လာကုန်သည်။ အတ္ထ၊ ဖြစ်ကုန်သနည်း။ ဣတိအာဒိနိ၊ ဤသို့ အစရှိသော စကားတို့ကို။ ဝဒမာနာ၊ ဆိုကုန်သည်ဖြစ်၍။ ရောဒိံသု၊ ငိုကြွေးကုန်၏။

ဆရာငိုကြွေးကုန်၏ဆိုပြီ ဆိုငိုကြွေးခြင်းသည် အဘယ်သို့ဖြစ်သနည်း ဟု သူမေးတွယ်ရှိ၍ ထိုအမေးကိုဖြေခြင်းငှာ ဗုဒ္ဓဿ။ပ။အဟောသိ ဟူသောပါဠိကို မိန့်သတည်း။ ထိုပါဠိ၏အတ္ထကား–

ဘဂဝတော၊ ဘုန်းရှိသော။ ဗုဒ္ဓဿ၊ ၏။ ပရိနိဗ္ဗာနဒိဝသေ၊ ပရိနိဗ္ဗာန် ပြုသောနေ့ကဲ့သို့။ မဟာပရိဒေဝေါ၊ သည်။ အဟောသိ၊ ၏။

တတြ၊ ထိုသာဝတ္ထိပြည်၌။ (သုဒံကား နိပါတ်မျှသာ အနက်မရှိ)။ အာယသ္မာ၊ သော။ အာနန္ဒော၊ သည်။ အနိစ္စတာဒိပဋိသံယုတ္တာယ၊ အမြဲ မရှိသည်၏အဖြစ် အစရှိသည်နှင့်စပ်သော။ ဓမ္မိယာ၊ တရားနှင့်လျော် သော။ ကထာယ၊ ဖြင့်။ တံမဟာဇနံ၊ ကို။ သညာပေတ္ဝာ၊ ၍။ ဇေတဝနံ၊

သို့။ ပရိသိတ္တာ၊ ၍။ ဒသဗလေန၊ သည်။ ဝသိတဂန္ဓကုဋိ၊ နေတော်မူ သော ဂန္ဓကုဋိကို။ ဝန္ဒိတ္တာ၊ ၍။ ဒွါရံ၊ ကို။ ဝိဝရိတ္တာ၊ ၍။ မဏ္ဍပိဋ္ဌံ၊ ညောင်စောင်း အင်းပျဉ်ကို။ နိဟရိတ္တာ။ ထုတ်၍။ ပမ္ပေါဒ္ဓေတ္တာ၊ ခါ၍။ ဂန္ဓကုဋိ၊ ကို။ သမ္မဇ္ဇိတ္တာ၊ တံမြက်လှည်း၍။ မိလာတမာလာကစဝံရံ၊ ညှိုးလေပြီး သောပန်းမိုက်ကို။ ဆဒ္ဒေတ္တာ၊ စွန့်၍။ မဏ္ဍပိဋ္ဌံ၊ ညောင်စောင်း အင်းပျဉ်ကို။ အတိဟရိတ္တာ၊ တဘန်ဆောင်၍။ ပုန၊ ဘန်။ ယထာဌာနေ၊ ထားမြဲတိုင်း ၌၊ ဌပေတ္တာ၊ ၍။ ဘဂဝတော၊ ၏။ ဋ္ဌိတကာလေ၊ ကိုယ်တော်ထင်ရှား ရှိတော်မူသောအခါ၌။ ကရဏီယံ၊ ပြုအပ်သော။ သင့်၊ အလုံးစုံသော။ ဝတ္တံ၊ ဝတ်ကို။ အကာသိ၊ ၏။

ရှင်အာနန္ဒာ မြတ်စွာဘုရားတမ်းတခြင်း

ဆရာ အလုံးစုံသော ဝတ်ကိုပြု၏ဟူပြီ အဘယ်သို့မူ၍ ပြုသနည်း ရှင်သောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍ ပြုသလောဟု သူမေးတွယ်ရှိ၍ ထိုအမေး ကိုဖြေခြင်းငှာ ကုရုမာနောစ အစရှိသော ပါဠိကိုမိန့်သတည်း။ ထို ပါဠိ၏ အတ္ထကား–

ကုရုမာနောစ၊ ပြုသော်လည်း။ နာနကောဋ္ဌကသမ္ဘဇ္ဇန ဥဒကူပဋ္ဌာပနာဒိ ကာလေသု၊ ရေချိုးအုံကို တံမြက်လှည်းခြင်း ရေဖြင့်လုပ်ကျွေးခြင်း အစရှိ သည်ကို ပြုခြင်းအစရှိသောကာလတို့၌။ ဂန္ဓကုဋိ၊ကို။ ဝန္ဒိတ္တာ၊၍။ဘဂဝါ၊ အရှင်ဘုရား။ အယံ၊ ဤအခါသည်။ တုမှာကံ၊ တို့၏။ နာနကာလောနနု၊ ရေချိုးသောအခါ မဟုတ်တုံလော။ အယံ၊ သည်။ ဓမ္မဒေသနာကာလော၊ တရားဟောသောအခါတည်း။ အယံ၊ သည်။ ဘိက္ခူနံ၊တို့ကို။ ဩဝါဒဒါန ကာလော၊ အဆုံးအမကို ပေးတော်မူသောအခါတည်း။ အယံ၊ သည်။ သီဟသေယျံ၊ကေသရာဇာခြင်္သေ့မင်း၏အိပ်ခြင်းနှင့်တူသော အိပ်ခြင်းကို။ (တနည်းကား) မြတ်သောအိပ်ခြင်းကို။ ကပ္ပနကာလော၊ ပြုတော်မူသော အခါတည်း။ အယံ၊ ဤအခါသည်။ မုခဓောဝနကာလော၊ မျက်နှာသစ် သော အခါတည်း။ ဇုတိအာဒိနာ၊သော။နယေန၊ဖြင့်။ ပရိဒေဝမာနောဝ၊ ငိုကြွေးလျက်သာလျှင်။ အကာသိ၊ ပြု၏။

အဘယ်ကြောင့် ရှင်အာနန္ဒာသည် ငိုလျက်သာ ပြုရသလဲဟု သူမေးတွယ်ရှိ၍ ထိုအမေးကိုဖြေခြင်းငှာ ယထာတံဘဂဝတော အစရှိ သော ပါဠိကို အရှင်မဟာဗုဒ္ဓဃောသဆရာမြတ် မိန့်တော်မူသတည်း။ ထိုပါဠि၏အတ္ထကား–

ယထာ ယေန ကာရဏေန၊ ကြောင့်။(တံကား နိပါတ်မျှသာတည်း။အနက်မရှိ)။ သောအာနန္ဒော၊ သည်။ (ထည့်ပါ) ဘဂဝတော၊ ၏။ ဂုဏဂဏာ မတရသညူတာယ၊ ဂုဏ်အပေါင်း ဟူသော အမြှောက်အရသာကို သိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ဘဂဝတိ၊ မြတ်စွာဘုရား၌။ (အာဓာရထည့်)။ ပတိဋ္ဌိတ ပေမောစေဝ၊ကောင်းစွာတည်လေသော ချစ်ခြင်းရှိသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အဓိဏာသဝေါစ၊ မကုန်သေးသော အာသဝတရားရှိသည်လည်း။ (ရဟန္တာ မဟုတ်သည်လည်းဟူ) ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အနေကေသု၊ များစွာကုန်သော။ ဇာတိသဟဿေသု၊ ဇာတ်အထောင်တို့၌။ အညမညဿ၊ တယောက်သည် တယောက်အား။ ဥပကာရသဠေါ၊ နိတစိတ္တမဒ္ဒဝေါစ၊ ကျေးဇူးပြုခြင်းသည့် ကောင်းစွာ ဖြစ်စေအပ်သောစိတ်၏နှုးညံ့ခြင်းရှိသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တထာ တေန ကာရဏေန၊ ကြောင့်။ ပရိဒေဝ မာနောဝ၊ ငိုကြွေးလျက်သာလျှင်။ အကာသိ၊ ၏။ (ဤသို့ယောဇနာ) တမေနံ တံနေနံ၊ ထိုအာနန္ဒာကို။ (နေနံကား အနက်မရှိ) အညတရာ၊ မထင်ရှားသော။ ဒေဝတာ၊ နတ်သားသည်။ ဘန္တေအာနန္ဒ၊ နန္ဒာ။ တုမှေ၊ ကို့သည်။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ပရိဒေဝမာနာ၊ငိုကြွေးကုန်သည်ရှိသော်။ ကထံ၊သို့။ အညေ၊ တပါးသောသူတို့ကို။ အဿာသေဿထ၊ နှစ်သိမ့်စေကုန်နိုင်လတ္တံ့နည်း။ ဇုတိ၊ ဤသို့။ သံဝေဇေသိ၊ ထိတ်လန့်ခြင်းကို ဖြစ်စေ၏။ သောအာနန္ဒော၊ သည်။ တဿာဒေဝတာယ၊ ၏။ ဝစနေန၊ ဖြင့်။ သံဝိဂ္ဂ ဟဒယော၊ထိတ်လန့်သောနှလုံးရှိသည်။ ဟုတ္ဝာ၊၍။ သန္ဓန္ဓိတ္ဝာ၊ ဆောက်တည်၍။ တထာဂတဿ၊ ၏။ ပရိနိဗ္ဗာနတော၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုတော်မူသော နေ့မှ။ ပဘုတိ၊ ၍။ ဌာနနိသဇ္ဇပဟုလတ္တာ၊ ရပ်ခြင်း ထိုင်ခြင်း များသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ဥဿဿနဒါဝဇုကံ၊ ပြောသော သလိပ်ရှိသော။ ကာယံ၊ ကိုယ်တော်ကို။ သမဿသာသေတုံ၊ မျှစိမ့်သောငှာ။ ဒုတိယဒိဝသေ၊ နတ်သည် ထိတ်လန့်စေသောနေ့မှ နှစ်ရက်မြောက်သောနေ့၌။ (တနည်းကား) ဇေတဝန်ကျောင်းတော်သို့ ဝင်သောနေ့မှ နှစ်ရက်မြောက်သော နေ့၌။ ဒီရပိရေစနံ၊ ဆေးဖြင့်ထုံသော နှီရည်ကို။ (နှီနှင့်ရောသော ဆေးကို ဟူ၍ ဆရာတို့ယောဇနာကုန်၏။ ဋီကာ၌ ဩသဓပရိဘာဝိတံ ပါဒိတံ ဒီရမေဝ ဝိရေစနန္တိ၊ ဒီရပိရေစနံဟုဆိုသောကြောင့် ဆေးဖြင့်ထုံသော နှီရည်ကိုဟု ယောဇနာခြင်းသည်သင့်၏)။ ပိဝိတ္ဝာ၊ သောက်၍။ ဝိဟာရေ ယေဝ၊ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌သာလျှင်။ နိသိဒိ၊ ၏။

ဝိရိစ္စတိ ရောဂေါ ဧတေနာတိ ဝိရေစနံ။ ဧတေန ဘေသဇ္ဇေန၊ ဖြင့်။ ရောဂေါ၊ သည်။ ဝိရိစ္စတိ၊ ကင်းတတ်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုသို့အနာ ကင်းကြောင်း ဖြစ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ဧတေနာတိ ပဒေန၊ ဖြင့်။ နိဒ္ဒိဋ္ဌံ၊ ပြအပ်ပြီးသော။ တံဘေသဇ္ဇံ၊ သည်။ ဝိရေစနံ၊ မည်၏။ ကရဏ သာဓနံ။

ရှင်ဗုဒ္ဓဃောသဆရာ-ဓိရဝိရေစနံဟု ဆရာအထူးဆို၏။ သုဘလုလင် အား ရှင်အာနန္ဒာကြားရာ၌ ဘေသဇ္ဇမတ္တာဟူ၍ သာမညသာဆိုသည် တကား ဓိရဝိရေစနံဟုမဆိုတကား အသို့သော အကြောင်းကြောင့် ဓိရဝိရေစနံဟု အမြဲယုံကြည်ရပါအံ့နည်းဟု သူမေးဘွယ်ရှိ၍ ထို အမေးကိုဖြေခြင်းငှာ ယံ သန္ဓာယ သုဘေန အစရှိသောပါဠိကို မိန့် သတည်း။ ထိုပါဠိ၏အတ္ထကား-

ယံ၊ အကြင်ဆေးဖြင့်ထုံသော နှီရည်ကို။ ဝိဝိ၊ သောက်၏။ တံ၊ ထိုဆေးဖြင့် ထုံသော နှီရည်ကို သောက်ခြင်းကို။ သန္ဓာယ၊ ရည်၍။ သုဘေန၊ သုဘ အမည်ရှိသော။ မာဏဝေန၊ လုလင်သည်။ ပဟိတံ၊ စေအပ်သော။ မာဏ ၊ကံ၊ လုလင်ငယ်ကို။ အကာလောခေါ။ပ။ ဥပသက်မေယျာမာတိ၊ ဟူ၍၊ တေံဝစနံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ဖြို။

မာဏဝက၊ လုလင်ငယ်။ အကာလောခေါ၊ အခါမဟုတ်သေး။ အဋ္ဌ၊ ယနေ့။ မေမယာ၊ သည်။ ဝိတာ၊ သောက်အပ်သော။ ဘေသဇ္ဇမတ္တာ၊ အနည်းငယ်မျှသောဆေးသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ·မယံ၊ တို့သည်။ သ္မေ၊ နက်ဖြန်လည်း။ အပ္ပေဝနာမ ဥပသက်မေယျာမ၊ ကပ်နိုင်ကုန်ငြားအံ့ လည်းမသိ။

ဒုတိယဒိဝသေ၊ ဆေးသောက်သောနေ့မှ နှစ်ရက်မြောက်သောနေ့၌။ စေတကတ္ထေရေန စေတကတ္ထေရံ၊ စေတကထေရ်ကို။ ပစ္ဆာသမဏေန ပစ္ဆာသမဏံ၊ နောက်လိုက်ရဟန်းကို။ ကတ္တာ၊ ၍။ (တနည်းကား) ပစ္ဆာ သမဏေန၊ နောက်လိုက်ရဟန်းဖြစ်သော။ စေတကတ္ထေရေန၊ နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ဂန္ဓာ၊ ၍။ သုဘေန၊ သော။ မာဏဝေန၊ သည်။ ပုဗ္ဗေ၊ မေးအပ် သည်။ ဟုတ္တာ၊ ၍။ ဣမသ္မိံ ဒီဃနိကာယေ၊ ၌။ ဒသမံ၊ ဆယ်သုတ်တို့၏ ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော။ သုဘသုတ္တံနာမ၊ သုဘသုတ်အမည်ရှိသော။ သုတ္တံ၊ ကို။ အဘာသိ၊ ဟောတော်မူ၏။

အထ၊ ထိုဇေတဝန်ကျောင်းတော်သို့ ရောက်သောအခါ၌။အာနန္ဒာ ရော၊ သည်။ ဇေတဝနမဟာဝိဟာရေ၊ ဇေတဝန်ကျောင်းကြီး၌။ ခဏ္ဍာဖုလ္လ ပဋိသန်ရဏံ၊ ကျိုးသည်ပြတ်သည်ကို ဖြေပြင်ခြင်းကို။ ကာရာပေတွာ၊ ပြုစေ၍။ ဝဿူပနာယိကာယ၊ ဝါသို့ ကပ်အံ့သောနေ့သည်။ ဥပကဋ္ဌာယ၊ နီးလတ်သော်။ ဘိက္ခုသံဃံ၊ ကို။ သြဟာယ၊ စွန့်၍။ ရာဇဂဟံ၊ သို့။ ဂတော၊ သွားလေ၏။ တထာ၊ ထိုအရှင်အာနန္ဒာအတူ။ အညေပိ၊ တပါးလည်း ဖြစ်ကုန်သော။ မမ္မသင်္ဂါဟကာ၊ သူတော်တရားကို သင်္ဂဟယနာတင်တတ်ကုန်သော။ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ ဂတာ၊ သွားလေကုန်၏။ (ဘိက္ခုသံဃံ သြဟာယဟူ၍ ဆိုသောကြောင့် တယောက်အထီးထည်း သွား၏ဟု သိအပ်၏)။

ဆရာ-မမ္မသင်္ဂါဟကာ ဟူ၍ ဆရာအထူးဆို၏။ ရာဇဂြိဟ်ပြည်သို့ သွားသည်ကို ဆိုရာ၌ အထခေါ် ထေရာ. ဘိက္ခူဟူ၍သာ သာမည ဆိုသည် မဟုတ်တုံလော။ ဆရာ့စကားကို အသို့လျှင် သန္ဓိဗျာန်ကျ မှတ်ရပါအံ့နည်းဟု သူမေးဘွယ်ရှိ၍ ထိုအမေးကိုဖြေခြင်းငှာ ဧကံ ဂတော အစရှိသည်ကိုမိန့်သတည်း။ ထိုပါဠိ၏အတ္ထကား-

ဟိ-တဒေဝသစ္ဆံ၊ ၏။ ဧကံ၊ သို့။ ဂတော၊ သွားကုန်သော။ ဘေဘိက္ခူ၊ တို့ကို။ သန္ဓာယ၊ ၍။ အထခေါ်။ပ။ သင်္ဂါယိတုန္တိ၊ ဟူ၍။ ဇုဒံဝစနံ၊ ကို။ ဝုတ္တံ၊ ပြီ။ အထခေါ်၊ ထိုဝါသို့ကပ်အံ့သောနေ့ နီးသောအခါ၌။ ထေရာ၊ ကုန်သော။ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ မမ္ဗဋ္ဌ၊ ကိုဝင်း။ ဝိနယဋ္ဌ၊ ကိုဝင်း။ သင်္ဂါယိတုံ၊ ငှာ။ ရာဇဂဟံ၊ သို့။ ဂတာ၊ ကုန်၏။ တေထေရာ၊ တို့သည်။ အာသဠ္ဠိပုဏ္ဏမာယံ၊ ဝါဆိုလပြည့်နေ့၌။ ဥပေါသထံ၊ ကို။ ကတ္တာ၊ ၍။ ပါဋိပဒဒိဝသေ၊ အထွက်တရက်နေ့၌။ သန္ဓိပတိတ္တာ၊ ၍။ဝဿံ၊ သို့။ဥပဂန္တုံ သု၊ ကပ်ကုန်၏။

တေနခေါ်ပနသမယေန၊ ထိုထေရ်တို့ ဝါသို့ကပ်သောအခါ၌။ ရာဇဂဟံ၊ ကို။ ပရိဝါရေတွာ၊ ၍။ အဇ္ဇာရသမဟာဝိဟာရာ၊ တဆဲ့ရှစ်ရပ်သော ကျောင်းကြီးတို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ တေသဗ္ဗေပိ၊ ထိုအလုံးစုံသော ကျောင်းတို့သည်လည်း။ ဆဋ္ဌိတပတိတဥ္ဍာပါ၊ ရဟန်းတို့ စွန့်အပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍ ကျသော အမိုးအခြင်ရှိကုန်သည်။ (အမှိုက်တို့ဖြင့် ပြည့်ကုန်သည်လည်းဟု)။ အဟေသုံ၊ ကုန်၏။

တဆဲ့ရှစ်ရပ်သောကျောင်းကြီးတို့ကိုပြင်ဆင်ခြင်း

အတဲ့ကြောင့် ထိုကျောင်းတို့သည် ထိုသို့ဖြစ်ကုန်သနည်းဟု သူမေးဘွယ်ရှိ၍ ထိုအမေးကိုဖြေခြင်းငှာ ဘဂဝတော ဟိ အစရှိသောပုဒ်၌ကို မိန့်သတည်း။ ထိုပုဒ်၏အတ္ထကား–

ဟိကသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဆဋ္ဌိတပတိတဉ္ဉာပါ၊ ကုန်သည်။ အဟေသုံ၊ ကုန်သနည်းဟူမူကား။ ဘဂဝတော၊ ၏။ ပရိနိဗ္ဗာနေ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုတော်မူခြင်းကြောင့်။ သဗ္ဗေပိ၊ အလုံးစုံလည်းဖြစ်ကုန်သော။ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ အတ္တနောအတ္တနော၊ ၏။ ပတ္တစီဝရံ၊ ကို။ အာဒါယ၊ ၍။ ဝိဟာရေစ၊ တို့ကိုဝင်း။ ပရိဝေဏေစ၊ ပရိဝုဏ်တို့ကိုဝင်း။ ဆဒ္ဓေတ္ဝာ၊ စွန့်၍။ အဂမံသု၊ သွားကုန်၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဆဋ္ဌိတပတိတဉ္ဉာပါ၊ ကုန်သည်။ အဟေသုံ၊ ကုန်၏။ (ဤသို့သမ္မန်)။

အမှာ။ ။ပရိဠ္ဆေဒ ဝသေန ဝေဒိယတိ ဒိဿတိတိ ပရိဝေဏံ။ ယံဌာနံ၊ ကို။ ပရိဠ္ဆေဒဝသေန၊ အံဝိုင်းအခြား၏ အစွမ်းအားဖြင့်။ ဝေဒိယတိဒိဿတိ၊ ရှုအပ်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ကြောင့်။ တံဌာနံ၊ သည်။ ပရိဝေဏံ၊ မည်၏။ ကမ္မသာဓန၊ ပရိသဒ္ဒ||ပဟဒ ဝိဓာတ်၊ ယုပစ္စည်း။

တတ္ထ ဟေသု ဝိဟာရေသု၊တို့၌။ (ခဏ္ဍာဖုလ္လပဋိသံရဏ၌စပ် အထဟုပါ၌ ရှိကြ၏။တတ္ထဟုရှိမှ ဋီကာနှင့်ညီ၏)။ကတိကဝတ္တံ၊ ကို။ ကုရမာနာ၊ ပြုကုန်သည်ဖြစ်၍။ (ကရောမ၌စပ်)။ ထေရာ၊ တို့သည်။ (စိန္တေသုံ၌စပ်)။ ဘဂဝတော၊ ၏။ ဝစနပူဇနတ္ထဉ္စ၊ စကားတော်ကို ပူဇော်ခြင်းငှာလည်း။ တိတ္ထိယဝါဒပရိမောစနတ္ထဉ္စ၊ တိတ္ထိတို့၏ကဲ့ရဲ့ခြင်းမှ လွတ်စေခြင်းငှာလည်း။ (စိန္တေသုံ၌ချည်း စပ်ပါ)။ပဌမံမဟာသံ၊ ရှေးဦးစွာသော မိုဃ်းလ-တလပတ်လုံး။ (ဝါဆိုလပြည့်အထွက်တရက်နေ့မှစ၍ ဝါခေါင် လပြည့်တိုင်အောင်ယူ)။ ခဏ္ဍာဖုလ္လပဋိသံရဏံ၊ ကျီးသည် ပြတ်သည်ကို ပြုခြင်းကို။ ကရောမ၊ ကုန်အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ စိန္တေသုံ၊ ကုန်၏။

အာသယ်ကြောင့် သင်္ဂါယနာ တင်ခြင်းကိုသာ ပြုတော်မမူကုန်မူ၍ ထေရ်တို့သည် ရှေးဦးစွာသော မိုဃ်းလ-တလပတ်လုံး ကျီးသည် ပြတ်သည်ကို ပြုပြင်ကုန်အံ့ဟု ကြံတော်မူကုန်သနည်းဟု သူမေးဘွယ်ရှိ၍ ထိုအမေးကို ဖြေခြင်းငှာ တိတ္ထိယာဟိ ဥပဝဒေယျုံ ဟူသော်ပုဒ်၌ကို မိန့်သတည်း။ ထိုပုဒ်၏အတ္ထကား–

ဟိကသ္ဓာ၊ ကြောင့်။ (ဧဝံ ထည့်ပါ)။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ စိန္တေသုံ၊ ကုန်သနည်း။ တိတ္ထိယာ၊ တို့သည်။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဥပဝေဒယျုံ၊ ကဲ့ရဲ့ကုန်ရာ၏။ တသ္ဓာ၊ ကြောင့်။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ စိန္တေသုံ၊ ကုန်၏။

ဤသို့ ကဲ့ရဲ့ကုန်ရာ၏ဆိုပြီး၊ အဘယ်သို့ ကဲ့ရဲ့ကုန်ရာသနည်းဟု သူမေးဘွယ်ရှိ၍ ထိုအမေးကိုဖြေခြင်းငှာ သမဏာသ ။ပ။ ဝိနယတိ ဟူသော ပါဠိကို အရှင်ဗုဒ္ဓဃောသဆရာတော်မြတ်မိန့်ဆိုတော်မူအပ်သတည်း။ ထိုပါဠိ၏အတ္ထကား–

ဂေါတမသ၊ ဂေါတမအနွယ်ဖြစ်သော။ သမဏာသ၊ ၏။ သာဝကာ၊ တို့သည်။ သတ္ထုရိ၊ ဆရာသည်။ ဋ္ဌိတေယေဝ၊ ထင်ရှားရှိစဉ်သာလျှင်။ ဝိဟာရေ၊ တို့ကို။ ပဋိဇဂ္ဂိ ံသု၊ သုခ်သင်ကုန်၏။ ပရိနိဗ္ဗုတေ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုပြီးသော်။ ဆဋ္ဌေသုံ၊ ကုန်၏။ ဇုတိတသ္ဓာ၊ ကြောင့်။ ကုလာနံ၊ ဒါယကာတို့၏။ မဟာဓနပရိစ္စာဂေါ၊ များစွာသောဥစ္စာကို စွန့်ကြဲခြင်းသည်။ ဝိနယတိ၊ ပျက်စီး၏။ ဇုတိ၊ ဤသို့။ ဥပဝေဒယျုံ၊ ကုန်ရာ၏။

ဆရာ–ဝစနပူဇနတ္ထဉ္စ တိတ္ထိယဝါဒပရိမောစနတ္ထဉ္စဟု တဒတ္ထသမ္ဘဒါန်နှစ်ပါးကိုဆိုပြီ။ထိုသမ္ဘဒါန်တို့ကို ကရောမကြိယာနှင့် စပ်အပ်သလော။ စိန္တေသုံကြိယာနှင့် စပ်အပ်သလောဟု သူမေးဘွယ်ရှိ၍ ထိုအမေးကို ဖြေခြင်းငှာ တေသဉ္စ ဝါဒပရိမောစနတ္ထံ စိန္တေသုံတိ ဝုတ္တံ ဟောတိ ဟူသည်ကို မိန့်သတည်း။ ထိုပါဠိ၏အတ္ထကား–

တေသံ တိတ္ထိယာနံ၊ တို့၏။ ဝါဒပရိမောစနတ္ထဉ္စ၊ ငှာလည်း။ စိန္တေသုံ၊ ကုန်၏။ ဇုတိဇုဒံဝစနံ၊ ဤသမ္ဘန္ဓအမိပ္ပါယ်စကားကို။ ဝုတ္တံ၊ ဆိုလိုသည်။ ဟောတိ၊ ၏။

အမှာ။ ။မောစနတ္ထဉ္စ၌ စသဒ္ဒါဖြင့် ဝစနပူဇနတ္ထဉ္စဟူသောပုဒ်ကို ဆည်းသတည်း၊ ဤတေသံ အစရှိသော ပါဠိကား ဝစနပူဇနတ္ထဉ္စ တိတ္ထိယဝါဒပရိမောစနတ္ထဉ္စဟူသော ပါဠိကိုစွဲ၍ ထွက်သတည်း။

ဧဝံ၊ ဤသို့။ စိန္တယိတ္တာစပန၊ ကြိုပြီး၍ကား။ ကတိကဝတ္တံ၊ ကို။ ကရိ ံသု၊ ကုန်၏။ ဧဝံ၊ဤသို့။ စိန္တယိတ္တာ၊ ၍။ ယံကတိကဝတ္တံ၊ကို။ ကရိ ံသု၊ကုန်၏။ တံကတိကဝတ္တံကရဏံ၊ထိုသို့ကတိကဝတ်ပြုခြင်းကို။သန္ဓာယ၊၍။ အထခေါ ထေရာနံ။ပ။သင်္ဂါယိသ္သာမာတိ၊ ဟူ၍။ဝုတ္တံ၊ ၏။ပ။အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်တို့။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ ခဏ္ဍာဖုလ္လပဋိသင်္ခရဏံ၊ ကျိုးသည် ပြတ်သည်ကို ပြုပြင်ခြင်းကို။ ဝဏ္ဏိတံ၊ ချီးမွမ်းတော်မူအပ်ပြီ။ပ။ မဇ္ဈိမံမာသံ၊ ဝါခေါင်လ၌။ပ။

အမှာ။ ။ဤအထခေါ် ထေရာနုံ အစရှိသော ပါဠိဋ္ဌ ပဌမံမာသံ ခဏ္ဍာဖုလ္လပဋိသခ်ိရဏံ ကရောမဟူ၍ သာမညဆိုသော်လည်း တိတ္ထိတို့၏ ကဲ့ရဲခြင်းမှ လွတ်စေခြင်းငှာ ဟူ၍ရင်း မြတ်စွာဘုရား စကားတော်ကို ပူဇော်ခြင်းငှာဟူ၍ရင်း ကြီ၍ ပဌမံမာသံ ခဏ္ဍာဖုလ္လပဋိသခ်ိရဏံ ကရောမဟူ၍ ကတိကဝတ်ပြုကုန်သည်။ သာမညမပြုဟူလိုသော်။ ဟန္ဒမယံ အာဝုသော ပဌမံ မာသံ ခဏ္ဍာဖုလ္လပဋိသခ်ိရဏံ ကရောမဟူသော စကားသည် သာမညတည်း။ သာမညကိုဝိသေသဖြစ်စေလို၍ဆိုသည် ရှိသော် သန္ဓာယဝုတ္တံနှင့်ဆိုမြဲ။

တေထေရာ၊ တို့သည်။ ဒုတိယဒိဝသေ၊ ကျိုးသည် ပြတ်သည်ကို ပြုပြင်ကုန်အံ့ဟု ကြိုပြီးသည်မှ မိုးသောက်ခဲသာနှေ့၌။(တနည်းကား)ဝါဆိုကပ်၍ မိုးသောက်သောနှေ့၌ ။ပ။ အဌံသု၊ ရုပ်ကုန်၏။ ရာဇာ၊ သည်။ အာဂန္တွာ၊ ၍။ ဘန္တေ၊ တို့။ ကိံ၊ အတယ်ကြောင့်။ အာဂတာ၊ လာကုန်သည်။ အတ္ထု၊ ဖြစ်ကုန်သနည်း။ ဇုတိ၊ ဤသို့။ အတ္ထနော၊ ၏။ ကိစ္စံ၊ ကိစ္စကို။ ပုစ္ဆိ၊ ၏။ ထေရာ၊ တို့သည်။ အဌာရသမဟာဝိဟာရပဋိသခ်ိရဏတ္ထာယ၊ တဆဲ့ရှစ်ရုပ်သောကျောင်းတို့ကို ပြုပြင်စေခြင်းငှာ။ ဟတ္ထကမ္မံ၊ လက်အမှုကို။ ပဋိဇဝဒယိ"သု၊ ကြားကုန်၏။ ရာဇာ၊ သည်။ ဟတ္ထကမ္မကာရကေ၊ လက်အမှုကို ပြုတတ်ကုန်သော။ မနုဿေ၊ တို့ကို။ အဒါသိ၊ ၏။ ထေရာ၊ တို့သည်။ ပဌမံမာသံ၊ ရှေးဦးစွာသော မိုးလပတ်လုံး။ သဇ္ဇဝိဟာရေ၊ တို့ကို။ ပဋိသခ်ိရာပေတွာ၊ ပြုပြင်စေ၍။ ရညော၊ အား။ မဟာရာဇ၊ မင်းကြီး။ ဝိဟာရပဋိသခ်ိရဏံ၊ ကျောင်းကို ပြုပြင်ခြင်းသည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီးပြီ။ ဇုဒါနိ၊ ၌။ ဓမ္မဝိနယသင်္ဂဟံ၊ သုတ်အဘိဓမ္မာ ဝိနည်းကို သင်္ဂါယနာ တင်ခြင်းကို။ ကရောမ၊ ပြုကုန်အံ့။ ဇုတိ၊ သို့။ အာရောစေသုံ၊ ကြားကုန်၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရားတို့။ သာဓု၊ ကောင်းပြီ။ ဝိဿဇ္ဇာ၊ ရှုံ့ရှားခြင်း ကင်းကုန်သည်ဖြစ်၍။ ကရောထ၊ ကုန်လော။ မယံ၊ ၏။ အာဏာစတ္တံ၊ အာဏာစက်သည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။ တုမှာကဏ္ဍ၊ တို့၏သည်း။ ဓမ္မစတ္တံ၊ ဓမ္မစက်သည်။ ဟောတု၊ တည်း။ ဘန္တေ၊ တို့။ အာဏာပေထ၊ စေကုန်လော။ ကိံ၊ အသို့။ ကရောမ၊ ပြုရကုန်အံ့နည်း။ ဇုတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ၏။

စရည်းပင်ရောက်ရာအရပ်၌ လိုဏ်ဂူတော်

မဟာရာဇ၊ မင်းကြီး။ သင်္ဂဟံ၊ သင်္ဂါယနာကို။ ကရောန္တာနံ၊ ကုန်သော။ ဘိက္ခူနံ၊ တို့၏။ သန္ဓိသဇ္ဇနဋ္ဌာနံ၊ စည်းဝေးရာအရပ်ကို။ ကရောထ၊ ပြုကုန်

လော။ ဧတိ၊ ဤသို့။ အာရောစေသုံ၊ ကုန်၏။ ဘန္တေ၊ တို့။ ကတ္ထ၊ အဘယ် အရပ်၌။ ကရောမ၊ ပြုရကုန်အံ့နည်း။ ဧတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ၏။ မဟာ ရာဇ၊ ကြီး။ ဝေဘာရပဗ္ဗတပသေ၊ ဝေဘာရတောင်၏နံရံ၌။ သတ္တပဏ္ဏိ ဂုဟာဒ္ဒါရေ၊ စရည်းပင်ရောက်သော လိုဏ်တံခါး၌။ ကာတုံ၊ ၄ာ။ ယုတ္တံ၊ ၏။ ဧတိ၊ ဤသို့။ အာရောစေသုံ၊ ကုန်၏။ ဘန္တေ၊ တို့။ သာဓု၊ ပြီ။ ဧတိ ခေါ၊ ဤသို့။ အဇာတသတ္တု၊ အဇာတသတ်အမည်ရှိသော။ ရာဇာ၊ သည်။ ဝိသုကမ္မုနာ၊ ဝိသုကြိုနတ်သားသည်။ နိမ္မိတသဒိသံ၊ ဘန်ဆင်းအပ် သည်နှင့် တူစွာထသော။ သုဝိဘတ္တာဘိတ္တိထမ္ဘသောပါနံ၊ ကောင်းစွာဝေ ဘန်အပ်သော နံရံသည်တိုင် စောင်းတန်းရှိထသော။ နာနာဝိဓ မာလာ ကမ္မ လတာကမ္မ ဝိစိတ္တံ၊ အထူးထူး အပြားပြားရှိသော ခြူးပန်းခြူးနွယ် တို့ဖြင့် ဆန်းကြယ်စွာထသော။ ရာဇာဝနဝိဘူတိ၊ မင်းအိမ်၏ တင့်တယ် ခြင်းကို။ အဘိဘဝန္တံ ဧဝ၀၊ နှိပ်စက်ဘိသကဲ့သို့။ (မဏ္ဍူပံကာရာပေတ္တွာ၌ စပ်ပါ)။ ဒေ၀ဝိမာနသိရိ၊ နတ်ဗိမာန်၏တင့်တယ်ခြင်းကို။ အ၀ဟသန္တံ ဧ၀၀၊ ပျက်ရယ်မှု ပြုသကဲ့သို့။ သိရိယာ၊ အသရေဖြင့်။ ဇလန္တံ ဧ၀၀၊ ထွန်းတောက်ပသကဲ့သို့။ ဒေ၀မနုဿနုယနဝိဟာ၎ါနံ၊ နတ်, လူတို့၏ ကျက်စိတည်းဟူသော ၄က်အပေါင်းတို့၏။ ဂေနိ၀ါတတိတ္ထံ ဧ၀၀၊ တပေါင်း တည်းကျရာ ဆိပ်ကဲ့သို့။ သမ္ဓိဏ္ဍိတံ၊ တပေါင်းတည်း ထားအပ်သော။ လောကရာမဏေယျကံ ဧ၀၀ လူတို့၏ မွေ့လျော်ဖွယ်ရှိသည်၏အဖြစ်ကဲ့သို့။ ဒဠ္ဍမ္ဘသာရမဏ္ဍံ၊ ရှုခြင်း၄ာ လျောက်ပတ်သော ထူးသောတန်ဆာရှိထ သော။ ဝိ၀ိ၀ကုသုမ ဒါမောလမ္ဘက ဝိနိ၀ဋ္ဌလန္တ စာရုဝိတာနံ၊ တွဲရရှဲဆွဲ သော အထူးထူးအပြားပြားရှိသော ပန်းဆိုင်းတို့ကို ထွက်စေသကဲ့သို့ သော လျောက်ပတ်သော တင့်တယ်သော ဗိမာန်ရှိထသော။ နာနာ ရတန ဝိစိတ္တ မဏိကောဋ္ဌိမ တလံ ဧ၀၀၊ အထူးထူးသော ရတနာတို့ဖြင့် ဆန်းကြယ်သော ပတ္တမြားတို့ဖြင့် ပြီးစေအပ်သော အပြင်ရှိသကဲ့သို့။ ပုဗ္ဗူ၊ပဟာရ ဝိစိတ္တ သုပရိနိဋ္ဌိတ ဘူမိကမ္မံ၊ ပန်းပူဇော်ခြင်းတို့ဖြင့် ဆန်း ကြယ်သော ကောင်းစွာအပြေအပြစ် ပြုအပ်သော မြေအမှုရှိထသော။ မဏ္ဍပံ၊ မဏ္ဍပ်ကို။ ကာရာပေတ္တွာ၊ ပြုစေ၍။ နံ၊ ထိုမဏ္ဍပ်ကို။ ဗြဟ္မဝိမာန သဒိသံ၊ ဗြဟ္မာမင်း၏ ဗိမာန်နှင့်အတူ။ အလင်္ကရိတ္တွာ၊ ၍။ တတ္ထ မဟာ မဏ္ဍပေ၊ ထိုမဏ္ဍပ်ကြီး၌။ ပဠ္ဆသတာနံ၊ ကုန်သော။ ဘိက္ခူနံ၊ တို့အား။ အနုဿာနိ၊ အဘိုးအတိုင်း မသိကုန်သော။ ပဠ္ဆကဝိယပစ္ဆတ္ထရဏသတာနိ၊ ငါးရာသောခင်းနှီးပြောက်တို့ကို။ ပညပေတ္တာ၊ ခင်းစေ၍။ ဒက္ခိဏဘာဂံ၊

လက်ျာအတ္ထိကို။ နိဿာယ၊ ၍။ ဥတ္တရာဘိမုခံ၊ မြောက်အရပ်သို့ရှေ့ရှု။ ထေရာသနံ၊ သီတင်းကြီးနေရာကို။ ပညပေတ္တာ၊၍။ မဇ္ဈိမပမဏ္ဍိုဒ်။ ပုရတ္ထာ ဘိမုခံ၊ အရှေ့အရပ်သို့ရှေ့ရှု။ ဘဂဝတော၊ ဘုန်းရှိသော။ ဗုဒ္ဓဿ၊ ၏။ အာသနာရဟံ၊ နေခြင်းဌာသိုက်သော။ ဓမ္မာသနံ၊ တရားဟောပလွင်ကို။ ပညပေတ္တာ၊ ၍။ ဧတ္ထ၊ ဤတရားဟောပလွင်၌။ ဒန္တ ခစိတံ၊ ဆင်စွယ်တို့ဖြင့် စိအပ်သော။ ဗီဇနိဉ္စ၊ ယပ်ကိုလည်း။ ဌပေတ္တာ၊ထား၍။ ဘိက္ခုသံ ဃဿ၊ အား။ ဘန္တေ၊ တို့။ မမ၊ ၏။ ကိစ္စံ၊ ကိစ္စသည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီးပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာရောစာပေသိ၊ ကြားစေ၏။

တသ္မိံ ပန ဒိဝေ၊ ထိုသို့ကြားသောနေ့၌။ ကေစ္စေ၊ ကုန်သော။ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ အာယသ္မန္တံ၊ သော။ အာနန္ဒံ၊ ကို။ သန္ဓာယ၊ ၍။ ဧवं၊ ဤသို့။ အာဟံသု၊ ကုန်၏။ ဣမသ္မိံ ဘိက္ခုသံ ဃေ၊ ၌။ ဝိသဝန္ဒံ၊ မကောင်းသော အနှံကို။(အဆိပ်နှံကိုလည်းဟု)။ဝါယန္တော၊ လှိုင်စေသည်ဖြစ်၍။ ကောဓ တယောက်သော။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ဝိစရတိ၊ သွား၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟံ သု၊ ကုန်၏။ ထေရော၊ အာနန္ဒာထေရ်သည်။ တံဝစနံ၊ ကို။ သုတ္တာ၊ ၍။ ဣမသ္မိံ ဘိက္ခုသံ ဃေ၊ ၌။ အညော၊ ငါမှတပါးသော။ ဝိသဝန္ဒံ၊ ကို။ ဝါဟယန္တော၊ လှိုင်စေသည်ဖြစ်၍။ ဝိစရဏကဘိက္ခု၊ နာမ၊ သွားသောရဟန်း မည်သည်။ နတ္ထိ၊မရှိ။အဒ္ဓါ၊မဆွတ်။ ဧတေဘိက္ခူ၊တို့သည်။ မံ၊ကို။သန္ဓာယ၊ ၍။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သံဝေဂံ၊ ထိတ်လန့်ခြင်းသို့။ အာပဇ္ဇိ၊ ရောက်၏။ ကေစ္စေ၊ ကုန်သော။ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ နံ၊ ထိုအာနန္ဒာကို။ အာဝုသောအာနန္ဒ၊ ဣာ။ သ္တေ၊ နက်ဖြန်။ သန္နိပါတော၊ သင်္ဃာ အစည်းအဝေးသည်။ ဘဝိဿတိ၊ လတ္တံ့။ (ဘဝိဿတိထည့်)။ တ္တဟိ၊ သင် သည်လည်း။ သေက္ခော၊ သေက္ခသာတည်း။ သကရဏီယော၊ အထက်မဂ် သုံးခုတို့၏အလိုဌာ ပြုဘွယ်ကိစ္စရှိသေး၏။ တေန၊ကြောင့်။ တေ၊ သင့်အား။ သန္နိပါတံ၊ သင်္ဃာအစည်းအဝေးသို့။ ဂန္တုံ၊ ဌာ။ နယုတ္တံ၊ သင့်။ တ္တံ၊ သင် သည်။ အပ္ပမတ္တော၊ မမေ့မလျော့သည်။ ဟောဟိ၊ လော။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟံသုယေဝ၊ ကုန်သလျှင်ကတည်း။

အထခေါ၊ ထိုသို့ဆိုသောအခါ၌။ အာယသ္မာ၊ သော။ အာနန္ဒော၊ သည်။ သ္တေ၊ နက်ဖြန်။ သန္နိပါတော၊ သင်္ဃာ အစည်းအဝေးသည်။ ဘဝိဿတိ၊ လတ္တံ့။(ထည့်ပါ)။ခေါပန၊စင်စစ်။အဟံ၊ သည်။သေက္ခော၊ သည်သာလျှင်။ သမာနော၊ ဖြစ်လျက်။ သန္နိပါတံ၊ သို့။ ယံ ဂဏ္ဆေယ္ယံ၊ အကြင်ကြောင့်သွားအံ့။ တံ၊ ထိုသို့သွားခြင်းသည်။ နပတိရူပံ၊ မလျောက်

ပတ်။ (ယာဟံကိုယံ အဟံဟု ပုဒ်ဖြတ်။ ယွာဟံဟူ၍လည်းရှိ၏၊မသင့်)။ ဧတိ၊ ဤသို့။ စိန္တေတွာ၊ ၍။ ဗဟုဒေဝရတ္တိ၊ များစွာသောညဉ့်ပတ်လုံး လျှင်။ ကာယဂတာယ၊ ဒွတ္တိ သကာယလျှင်အာရုံရှိသော။ သတိယာ၊ သတိဖြင့်။ ဝိတိနာမေတွာ၊ လွန်စေ၍။ ရတ္တိယာ၊ ၏။ ပစ္ဆိသသမယေ၊ ၌။ စက်မာ၊ စကြီမှ။ ဩရောဟိတွာ၊ သက်၍။ ဝိဟာရံ၊ သို့။ ပဝိသိတွာ၊ ၍။ နိပဇ္ဇိဿာမိ၊ အိပ်အုံ့။ ဧတိ၊ ဤသို့။ ကာယံ၊ ကို။ အာဝဇ္ဇေသိ၊ စောင်း၏။ ဒွေပါဒါ၊ ခြေနှစ်ဘက်တို့သည်။ ဘူမိတော၊ မြေမှ။ မုတ္တာ၊ လွန်ကုန်ပြီ။ သိသဠ္ဠ၊ ဦးခေါင်းသည်လည်း။ ဗိမ္ဗောဟနံ၊ အုံးသို့။ အပ္ပတ္တံ၊ မရောက်မီ။ တေသို့ အန္တရေ၊ ဤအကြား၌။ အနုပါဒါယ၊ တဏှာဒိဋ္ဌိတို့၏အစွမ်း အားဖြင့် တစုံတခုသောအာရုံကို မယူမူ၍။ အာသဝေဟိ၊ တို့မှ။ စိတ္တံ၊ သည်။ ဝိမုစ္စိ၊ လွတ်၏။

ရှင်အာနန္ဒာ ရဟန္တာဖြစ်ခြင်း

ဟိ-ဝိတ္ထာရယိဿာမိ၊ အကျယ်ခဲ့အုံ့။ အာယသ္မာ၊ သော။ အယံအာနန္ဒော၊ သည်။ ဗဟိ၊ ၌။ စက်မေန၊ ဖြင့်။ ဝိတိနာမေတွာ၊ လွန်စေ၍။ ဝိသေသံ၊ တရားအထူးကို။ နိဗ္ဗတ္တေတုံ၊ဖြစ်စေခြင်းငှာ။အသက္ကောန္တော၊ ၍။ စိန္တေသि၊ ၏။ ဘဂဝါ၊ သည်။ မံ၊ ကို။ အာနန္ဒ၊အာနန္ဒာ။ တုံ၊ သည်။ ကတပုညော၊ ပြုခဲ့ဘူးသောကောင်းမှုရှိသည်။ အသိ၊ ၏။ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို။ အနုယုဉ္ဇ၊ လုံ့လပြုလော။ ဓိပ္ပံ၊ လျင်စွာ။ အနာသဝေါ၊ ရဟန္တာသည်။ ဟောဟိသိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ (ဟောဟိသိကား ဟူဓာတ် သိဝိဘတ်တည်း)။ ဧတိ၊ ဤသို့။ ဧတံဝစနံ၊ကို။ အဝေါစနေ၊ ဆိုတော်မူပြီးမဟုတ်တုံလော။ ဗုဒ္ဓါနဉ္စ၊ တို့၏လည်း။ ကထာ၊ စကားသည်။ ဒေါသောနာမ၊ အပြစ် မည်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ပန ဧကေနေန၊ စင်စစ်အားဖြင့်။ မမ၊ ဝါသည်။ ဝိရိယံ၊ ကို။ အစ္စာရဒ္ဓံ၊ အလွန်အားထုတ်အပ်၏။ ဝေန၊ ထိုသို့အားထုတ် သောကြောင့်။ မေ၊ ဝါ၏။ စိတ္တံ၊ သည်။ ဥဒ္ဓစ္စာယ၊ တုန်လှုပ်ခြင်းငှာ။ (မငြိမ်သက်ခြင်းငှာလည်းဟု)။သံဝတ္တတိ၊ဖြစ်၏။ ဟန္ဒ၊ယခု။ အဟံ၊သည်။ ဝိရိယသမတံ၊ ဝိရိယနှင့်မျှသည်၏ အဖြစ်ကို။ ယောဇေမိ၊ ယှဉ်အုံ့။ ဧတိ၊ ဤသို့။ စိန္တေသိ၊ ၏။ စိန္တေတွာ၊ ၍။ စက်မာ၊ မှ။ ဩရောဟိတွာ၊ ၍။ ပါဒဓောဝနဋ္ဌာနေ၊ ခြေဆေးရာအရပ်၌။ ဌတွာ၊ ရပ်၍။ ပါဒံ၊ ကို။ ဓောဝိတွာ၊ ၍။ ဝိဟာရံ၊ သို့။ ပဝိသိတွာ၊ ၍။ မဇ္ဈကေ၊ ညောင်စောင်း၌။ နိသီဒိတွာ၊ ထိုင်၍။ ထောကံ၊ အတန်ငယ်။ ဝိဿမိဿာမိ၊ ငြိမ်သက်အုံ့။ ဧတိ၊ ဤသို့။ ကာယံ၊ ကို။ မဇ္ဈကေ၊ ၌။ အပနာမေသိ၊ တင်၏။ ဒွေပါဒါ၊

တို့သည်။ ဘူမိတောဟု။ မှ။ မုတ္တာ၊ လွတ်ကုန်ပြီ။ သီသံ၊သည်။ ဒီမ္ဘောဟနံ၊သို့။ အပ္ပတ္တံ၊မိ။တေသို့ အနန္တရော၊ဌ။စိတ္တံ.သည်။အနုပါဒါယ၊တဏှာဒိဋ္ဌိအားဖြင့် တစုံတခုသောအာရုံကို မယူမူ၍။ အာသဝေဟိ၊ အာသဝေါတို့မှ။ ဝိမုတ္တံ၊ လွတ်ပြီ။ စတုဇရိယာပထဝိရဟိတံ၊လေးပါးသောဇရိယာပုထ်တို့မှ ကင်းသော။ထေရသ၊၏ အရဟတ္တံ၊ရဟန္တာအဖြစ်သည်။ဟောတိ၊၏။(တနည်းကား) ထေရသ၊ ၏။ အရဟတ္တံ၊ သည်။ စတုဇရိယာပထဝိရဟိတံ၊ လေးပါးသောဇရိယာပုထ်တို့မှကင်းသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တေန၊ ထိုကြောင့်။ ဇုမသို့ သာသနေ၊ ဌ။ အနိပန္နော၊ မလျောင်းမူ၍။ အနိသိန္နော၊ မထိုင်မူ၍၊ အဋ္ဌိတော၊ မရပ်မူ၍။ အစက်မန္တော၊ မသွားမူ၍။ ကောဘိဟု၊ သည်။ အရဟတ္တံ၊ သို့။ ပတ္ထော၊ ရောက်သနည်း။ ဇုတိ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တော၊ ဆိုအပ်သည်ရှိသော်။အာနန္ဒတ္ထေရောတိ၊ ဟူ၍။ ဝတ္တုံ၊ဆိုခြင်းငှာ။ ဝတ္တာတိ၊ သင့်၏။

အထခေါ.ထိုပဌမသင်္ဂါယနာတင်သောအခါ၌။ သန္ဓိပတိတာ၊ စည်းဝေးကုန်သော။ (ထည့်ပါ) ထေရာ၊ ကုန်သော။ ဘိက္ခု၊ တို့သည်။ ဒုတိယဒိဝသေ၊ အာနန္ဒာထေရ် ရဟန္တာဖြစ်၍ မိုးသောက်သောနေ့၌။ ကာဠပက္ခသ၊ ဝါခေါင်လကွယ်ပက္ခ၏။ ပဋ္ဌမိယံ၊ ဝါးရက်မြောက်သောနေ့၌။ (သန္ဓိပတိ ံသု၌ ဝိသယာဓာရစပ်)။ ကတဘတ္တကိစ္စာ၊ ဆွမ်းဘုဉ်းပေးခြင်းကိစ္စပြီးကုန်သော်။ ပတ္တစီဝရံ၊ ကို။ ပဋိသာမေတ္တာ၊ ကောင်းစွာထား၍။ ဓမ္မသဘာယံ၊ တရားသဘင်မဏ္ဍပ်၌။ (သန္ဓိပတိ ံသု၌ ဩပယိလေသိကာဓာရစပ်)။ သန္ဓိပတိ ံသု၊ ကုန်၏။ အထခေါ၊ ထိုသို့သင်္ဃာစည်းဝေးသောအခါ၌။ အာယသ္မာ၊ သော။ အာနန္ဒော၊ သည်။ အရဟာ၊ ရဟန္တာသည်။ သမာနော၊ဖြစ်၍။ သန္ဓိပါတံ၊ သို့။ အဂမာသိ၊ သွားလေ၏။ကထံ၊ အဘယ်သို့သောအခြင်းအရာဖြင့်။ အဂမာသိ၊ နည်း။ ဇုဒါနိ၊ ၌။ အဟံ၊ သည်။ သန္ဓိပါတမဏ္ဍပဝိသနာရဟော၊ အစည်းအဝေးအလယ်သို့ဝင်ခြင်းငှာထိုက်သည်။ အမှိ၊ဖြစ်ပြီ။ဇုတိ၊ဤသို့။တုဋ္ဌစိတ္တော၊ ဖြစ်၍။ ဂေါသံ၊ပခုံးတဘက်၌။ စီဝရံ၊ ကို။ (တနည်းကား) စီဝရံ၊ ကို။ ဂေါသံ၊ ပခုံးတဘက်၌ရှိသည်ကို။ ကတ္တာ၊ ၍။ ဗန္ဓနာ၊ အညာမှ။ မုတ္တတာလပတ္တံ.ဝိယ၊ လွတ်သော ထန်းသီးမှည့်ကဲ့သို့။ ပဏ္ဏုကမ္မလေ၊ ပဏ္ဏုကမ္မလာ ကျောက်ဖျာ၌။ နိက္ခိတ္တဇောတိမဏိ ဝိယ၊ထားသော ပတ္တမြားစစ်ကဲ့သို့။ ဝိဂတဝလာဟကေ၊ ကင်းသောတိမ်တိုက်ရှိသော။နဘေ၊ ကောင်းကင်၌။သမုဋ္ဌိတပုဏ္ဏစန္ဒော ဝိယ၊ ကောင်းစွာတက်သောလပြည့်ဝန်းကဲ့သို့။ ဗာလတပ သမ္ဘသ ဝိကသိတရေဏုဝိဇ္ဇုရ

ဂန္ဓီ၊တက်သစ်သောနေလုလင်၏ အရုက်ဖြင့်ထိသောရွက်ချပ်ဝတ်မှုံတည်း ဟူသောတိုက်ရိုသော။ ပဒုမ်ဝိယ၊ ကြာပဒုမာကဲ့သို့။ ပရိသုဒ္ဓေန၊ စင်ကြယ်စွာထသော။ ပရိယောဒါတေန၊ ထက်ဝန်းကျင် ပြိုးပြိုးပြက်ရှိထသော။ သပ္ပဘေန၊ အရောင်ရှိထသော။ သသိရိကေန၊ တင့်တယ်ခြင်းရှိထသော။ မုခဝရေန၊ ခံတွင်းတော်မြတ်ဖြင့်။ အတ္ထနော၊ မိမိ၏။ အရဟတ္တပတ္တိ ံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့ရောက်ခြင်းကို။ အာရောစယမာနောဝိယ၊ ကြားသကဲ့သို့။ အဂမာသိ၊ ၏။ အထ၊ ၌။ နံ၊ ထိုအာနန္ဒာကို။ ဒိသ္မာ၊ ၍။ အာယသ္မတော၊ သော။ မဟာကဿပသ၊ ၏။ ဧတံပရိဝိတက္ကနံ၊ သည်။ အဟောသိ၊ ၏။ ကိ ံအဟောသိ၊ နည်း။ သော၊ အရှင်တို့။ အာနန္ဒော၊ သည်။ အရဟတ္တပတ္တော၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့ရောက်သည်ဖြစ်၍။ သောဘတိဝတ၊ တင့်တယ်စွတကား။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ သစေဧရေယျ၊ အကယ်၍ ထင်ရှားရှိပြားအံ့။ အဒ္ဓါ၊ မချဲတ်။ အဇ္ဇ၊ ယနေ့။ အာနန္ဒသ၊ အား။ သာဓုကာရံ၊ ကောင်းချီးကို။ ဒဒေယျ၊ ၏။ ဟန္ဒဒါနိ၊ ယခု။ အဟံ၊ ငါသည်။ အသ၊ ထိုအာနန္ဒာအား။ သတ္ထာရာ၊ သည်။ ဒါတဗ္ဗံ၊ ပေးအပ်သော။ သာဓုကာရံ၊ ကို။ ဒဒါမိ၊ ပေးအံ့။ ဧဝတိ ဧတံပရိဝိတက္ကနံ၊ ဤသို့သောအကြံ သည်။ အဟောသိ၊ ၏။ စိန္တေတွာ၊ ကြံပြီး၍။ (ထည့်ပါ) တိက္ခတ္တုံ၊ သုံးကြိမ်။ သာဓုကာရံ၊ ကို။ အဒါသိ။ ၏။

မဇ္ဈိမဘာဏကာဝန၊ မဇ္ဈိမနိကာယ်ကိုဆောင်ကုန်သော ဆရာတို့သည်ကား။ ဝဒန္တိ၊ကုန်၏။ ကိ ံဝဒန္တိ၊အဘိုးဆိုကုန်သနည်း ဟူမူကား။ အာနန္ဒ ထေရော၊ သည်။ အတ္ထနော။ ၏။ အရဟတ္တပတ္တိ ံ၊ကို။ ဥပေတုကာမော၊ သိစေလိုသည်ဖြစ်၍။ဘိက္ခု၊ဟေ၊ တို့နှင့်။ သဒ္ဓိ ံ၊ တကွ။ နအာဂတော၊မလာ။ ဘိက္ခု၊ တို့သည်။ ယထာဝုစုံ၊ သိတင်းကြီးစဉ်အတိုင်း။ အတ္ထနော အတ္ထနော၊ ၏။ ပတ္ထာသနေ၊ ရောက်သောနေရာ၌။ နိသိဒန္တာ၊ နေကြကုန်သည်ရှိသော်။ အာနန္ဒထေရသ၊ ၏။ အာသနံ၊ ကို။ ဌပေတွာ၊ ၍။ နိသိန္နာ၊ ကုန်၏။ တတ္ထ၊ ထိုရဟန်းတို့တွင်။ ကေစိ၊ အချို့ကုန်သောရဟန်းတို့သည်။ ဝေ၊ ဤသို့။ အာဟံသု၊ ကုန်၏။ ဝေံအာသနံ၊ သည်။ ကဿ၊ အသူ၏။ အာသနံ၊ နည်း။ ဇုတိ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တေ၊ သော်။ အာနန္ဒသ၊ ၏။ အာသနံ၊ တည်း။ ဇုတိ၊ ဤသို့။ အာဟံသု၊ ကုန်၏။ အာနန္ဒောပန၊ သည်ကား။ ကုဟိ ံ၊ အဘယ်အရပ်သို့။ဂတော၊ သွားလေသနည်း။ ဇုတိ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တေ၊ ဆိုလတ်သော်။ တသ္မိ ံသမယေ၊ ၌။ ထေရော၊ သည်။ ဇုဒါနိ၊ ၌။ မယ္ဟံ၊ ၏။ ဂမနကာလော၊ သွားအံ့သောအခါတည်း။ ဇုတိ၊ ဤသို့။ စိန္တေ ကို

၏။ တတော၊ ထိုကြေပြီးသောနောင်မှ။ အတ္တနော၊ ၏။ အာနုဘာဝံ၊တန်ခိုး ကို။ ဒသေန္တော၊ ပြလိုသည်ဖြစ်၍။ ပထဝိယံ၊ ၌။ နိမုဇ္ဇိတ္ဝာ၊ ၀င်၍။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ အာသနေယေဝ၊ ၌သာလျှင်။ အတ္တာနံ၊ ကိုယ်ကို။ ဒဿေတိ၊၏။ အာကာသေနေဝ၊ ဖြင့်သာလျှင်။ အာဂန္တ္ဝာ၊၍။ ဇုတိပိ၊ သို့လည်း။ ကော၊ အချိုကုန်သော ဆရာတို့သည်။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။

ဆရာ-မြေ၌၀င်၍ နေရာ၌ ကိုယ်ကိုပြ၏ ကောင်းကင်ဖြင့်လာ၏ ဟူ၍ ဆိုကုန်၏ဟု ဆရာဆို၏။ ထိုစကားနှစ်ထွေတို့တွင် အဘယ်စကားကို အမြတ်အားဖြင့် မှတ်အပ်သနည်းဟု သူမေးတွယ်ရှိ၍ ထိုအမေးကို ဖြေခြင်းငှာ ယထာ၀ါ။၀။ယုတ္တမေ၀ ဟူသောပါဠိကို မိန့်သတည်း။ ထိုပါဠိ၏အတ္ထကား-

ယထာ၀ါ တထာ၀ါ ဟူဟူပြောပြောသော အခြင်းအရာအားဖြင့်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေ။ သုဒ္ဓထာ၀ိ၊ ခပ်သိမ်းသော အခြင်းအရာအားဖြင့်လည်း။ တံ၊ ထိုအာနုဘာဝကို။ ဒိဿာ၊ ၍။ အာယသ္မတော၊ သော။ မဟာကဿပသ၊ ၏။ သာဓုကာရဒါနံ၊ ကောင်းချီးပေးခြင်းသည်။ ယုတ္တမေ၀၊ သင့်သလျှင်ကတည်း။ (စကားနှစ်ထွေပင် သင့်ပေသည်ချည်းဟူလိုသည်)။

ဝေါ၊ ဤသို့။ အာယသ္မန္တော၊ ရှည်သောအသက်ရှိသော။ တသ္မိံ အာနုန္တေ၊ သည်။ အာဂတေပန၊ လာပြီးသော်ကား။ မဟာကဿပတ္ထေရော၊ သည်။ ဘိက္ခူ၊တို့ကို။ အာဒဝေသော၊ ငါ့ရှင်တို့။ ကံ၊အဘယ်ကို။ မယံ၊တို့သည်။ ပဌမံ၊ စွာ။ သင်္ဂါယာမ၊သင်္ဂါယနာတင်ရကုန်အံ့နည်း။၀မ္ဗံ၀ါ၊ကိုလည်း။ပဌမံ၊စွာ။ သင်္ဂါယာမ၊ ရကုန်အံ့လော။ ဝိနယံ၀ါ၊ ကိုလည်း။ ပဌမံ၊စွာ။ သင်္ဂါယာမ၊ သင်္ဂါယနာ တင်ရကုန်အံ့လော။ ဇုတိ၊ ဤသို့။ အာမန္တေသိ၊ သိစေ၏။ ဘိက္ခူ၊တို့သည်။ ဘန္တေ မဟာကဿပ။ ပ။ဝိနယောနာမ၊ ဝိနည်းမည်သည်ကား။ ဗုဒ္ဓသာသနဿ၊ ဘုရားသာသနာတော်၏။ အာယု၊ အသက်တည်း။ ဝိနယော၊ သည်။ ဌိတေ၊ တည်သည်ရှိသော်။ သာသနံ၊ သည်။ ဌိတံနာမ၊ တည်သည်မည်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဝိနယံ၊ ကို။ ပဌမံ၊ စွာ။ သင်္ဂါယာမ၊ ကုန်အံ့။ ဇုတိ၊ ဤသို့။ အာဟံသု၊ ကုန်၏။ ကံပဋိစ္စလံ၊ ကို။ ဓုရံကတ္ဝာ၊ အကြီးပြု၍။ သင်္ဂါယာမ၊ ကုန်အံ့နည်း။ ဇုတိ၊ ဤသို့။ မဟာကဿပေါ၊ သည်။ အာဟ၊ ၏။ အာယသ္မန္တံ၊ သော။ ဥပါလိ၊ ဥပါလိကို။ ဓုရံကတ္ဝာ၊ ၍။ သင်္ဂါယာမ၊ ကုန်အံ့။ ဇုတိ၊ သို့။ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ အာဟံသု၊ ကုန်၏။ ကိ၊ အသို့နည်း။ အာနန္ဒော၊ သည်။ နပဟောတိ၊ မစွမ်းနိုင်

သလော။ ဇုတိ၊ ဤသို့။ စေဝဒေယျ၊ အံ့။ နပဟောတိ၊ မစွမ်းနိုင်သည်။ နော၊ မဟုတ်။ ပဟောတိဝေ၊ လျှင်တည်း။

ဝိနည်းကိုသင်္ဂါယနာတင်ခြင်း

ဆရာ-စွမ်းနိုင်သလျှင်ကတည်းဟု ဆရာဆို၏။ ထိုသို့ စွမ်းနိုင်ပါလျက် အရှင်အာနန္ဒာကို အကြီးပြု၍ အဘယ်ကြောင့်ဝိနည်းကို သင်္ဂါယနာ မတင်မူ၍ အရှင်ဥပါလိကို အကြီးပြု၍ တင်ရလေသနည်းဟု သူမေး ဘွယ်ရှိ၍ ထိုအမေးကို ဖြေခြင်းငှာ အပိစခေါ အစရှိသော ပါဠိကို မိန့်သတည်း။ ထိုပါဠိ၏အတ္ထုကား-

အပိစခေါပန၊ စင်စစ်သဖြင့်ကား။ သမ္ဘာသမ္ဘုဒ္ဓေါ၊ သည်။ ဓရမာနော ယေဝ၊ ကိုယ်တော်ထင်ရှားရှိစဉ်ပင်လျှင်။ ဝိနယပရိယတ္တိံ၊ ဝိနည်းပရိ ယတ်ကို။ နိဿာယ၊ ၍။ အာယသ္မန္တံ၊ သော။ ဥပါလိံ၊ ကို။ ဧတဒဂ္ဂံ ဘိက္ခဝေ။ပ။ ဥပါလိတိ၊ ဧတဒဂ္ဂံဘိက္ခဝေ။ပ။ ဥပါလိဟူ၍။ ဧတဒဂ္ဂေ၊ ဧတ ဒဂ်အရာ၌။ (မြတ်သောအရာ၌လည်းဟူ)။ ဌပေသိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ မမ၊၏။ သာဝကာနံ၊ တပည့်ဖြစ်ကုန်သော။ ဝိနယဓရာနံ၊ ဝိနည်းကိုဆောင် ကုန်သော။ ဘိက္ခူနံ၊ တို့တွင်။ ယဒိဒံယောအယံ ဥပါလိ၊ အကြင်ဥပါလိ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ ဟေံသော ဥပါလိ၊ သည်။ အဂ္ဂံအဂ္ဂေါ၊ မြတ်၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဥပါလိတ္ထေရံ၊ ကို။ ပုန္တိတ္ဝာ၊ ၍။ ဝိနယံ၊ကို။ သင်္ဂါယာမ၊ ကုန်အံ့။ ဇုတိ၊ ဤသို့။ အာဟံသု၊ ကုန်၏။

တတော၊ မှ။ ထေရော၊ အရှင်မဟာကဿပသည်။ ဝိနယံ၊ ကို။ ပုစ္ဆ နတ္ထာယ၊ ငှာ။ အတ္ထနာဝ၊ မိမိပင်လျှင်။ အတ္ထာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို။ သမ္ဘန္ဓိ၊ သမုတ်၏။(အတ္ထနာကား ပဌမာအနက်၌ နာဝိဘတ်တည်း)။ဥပါလိတ္ထေ ရောဝိ၊ သည်လည်း။ ဝိဿဇ္ဇနတ္ထာယ၊ ဖြေခြင်းငှာ။ အတ္ထနာဝ၊ လျှင်။ အတ္ထာနံ၊ ကို။ သမ္ဘန္ဓိ၊ ၏။ တတြ၊ ထိုသို့သမုတ်ရာ၌။ အယံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့ သည်ကား။ ပါဠိ၊ တည်း။ အထခေါ၊ ထိုပဌမသင်္ဂါယနာတင်သောအခါ ၌။ အာယသ္မာ၊ သော။ မဟာကဿပေါ၊ သည်။ သံဃံ၊ ကို။ သုဏာ တုမေ။ပ။ ပုစ္ဆေယျန္တိ၊ ဟူသောစကားဖြင့်။ ဥပေသိ၊ သိစေ၏။ အာဝု သော၊ တို့။ သံဃော၊ သည်။ မေ၊ ၏။ ဝစနံ၊ ကို။ သုဏာတု၊ သတည်း။ သံဃဿ၊ အား။ ပတ္တကလ္လံ၊ လျောက်ပတ်သော အခါရှိသောကံသည်။ ယဒိဘဝေယျ၊ အံ့။ ဧဝံ၊ ဤသို့ လျောက်ပတ်သည်ရှိသော်။ အဟံ၊ သည်။ ဥပါလိံ၊ ကို။ ဝိနယံ၊ ကို။ ပုစ္ဆေယျံ၊ အံ့။ အာယသ္မာ၊ သော။ ဥပါလိဝိ၊ သည်လည်း။ သံဃံ၊ ကို။ သုဏာတု မေ။ပ။ဝိဿဇ္ဇေယျန္တိ ဇုမိနာဝစနေန၊

သုဏာတု မေ ။ပ။ ဝိဿဇ္ဇေယ္မဲ ဟူသော ဤစကားဖြင့်။ ဥပေသိ၊ ၏။ ပ။ မဟာကဿပေန၊ သည်။ဝိနယံ၊ ကို။ ပုဗ္ဗော၊ မေးအပ်သည်ဖြစ်၍။ ဝိဿဇ္ဇေယ္မဲ၊ ဖြေအံ့။

အမှာ။ ။ပုဗ္ဗောသည် ကမ္မဝါစကဖြစ်လျက် ဝိနယံဟု ဒုတိယာကံကို ဆိုခြင်းသည် ပုစ္ဆမာတ်သည် ဒ္ဝိကမ္မကမာတ် ၎င်းသည်ကံကို ဟောလေအံ့။ အပဋ္ဌာနကံသည် အဝုတ္တကံဖြစ်မြဲ။ ဤအရာ၌လည်း ဝိနယံ ဟူသော ကံသည် အပဋ္ဌာနကံတည်း။ ထိုကြောင့် ဒုတိယာကံနေသည်။ ပဋ္ဌာနကံကား ဥပါလိထေရ်တည်း။

ဝေံ၊ ဤသို့။ အတ္ထာနုံ၊ ကို။ သမ္ဘဒ္ဒိတ္ထာ၊ ၍။ပ။ အာသနာ၊ မှ။ ဥဋ္ဌာယ၊ ထ၍။ စိဝရံ၊ ကို။ ဧကံသံ၊ ပခုံးတဘက်၌ ရှိသည်ကို။ ကတ္ဝာ၊ ၍။ ထေရေ၊ ကြီးကုန်သော။ ဘိက္ခူ၊ တို့ကို။ ဝန္ဒိတ္ထာ၊ ၍။ ဓမ္မာသနေ၊ ၌။ ဒန္တ ခစိတံ၊ ဆင်စွယ်ဖြင့် စိသော။ ဗီဇနိံ၊ ယပ်ကို။ ဂဟေတ္ထာ၊ ၍။ နိသိဒိ၊ ၏။ တတော၊ မှ။ မဟာကဿပထေရော၊ သည်။ ထေရာသနေ၊ သိတင်းကြီးနေရာ၌။ နိသိဒိတ္ထာ၊ ၍။ အာယသ္မန္တံ၊ သော။ ဥပါလိ၊ ကို။ ဝိနယံ၊ကို။ အာဝုသော၊ ဝါ့ရှင်။ ဥပါလိ၊ လိ။ ပဌမံ၊ ရှေးဦးစွာသော။ ပါရာဇိကံ၊ ပါရာဇိကကို။ ကတ္ထ၊ အဘယ်အရပ်၌။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ ပညတ္တံ၊နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုစ္ဆိ၊ ၏။ ဘန္တေမဟာကဿပ၊ ပ။ ဝေသာလိယံ၊ ၌ ပညတ္တံ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝိဿဇ္ဇေသိ၊ ဖြေ၏။ ကံပဋ္ဌလံ၊ ကို။ အာဝုဿ၊ အကြောင်းပြု၍။ ပညတ္တံ၊နည်း။ ဣတိ၊ဤသို့။ ပုစ္ဆိ၊၏။ ကလန္ဒ ပုတ္တံ၊ကလန္ဒ သူဌေးသားဖြစ်သော။ သုဒိန္နံ၊ သုဒိန်ကို။ အာရဗ္ဘ၊ ၍။ ပညတ္တံ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝိဿဇ္ဇေသိ၊ ၏။ ကိသ္မိံ ဝတ္ထုသ္မိံ၊ အာဘယ်ဝတ္ထုကြောင့်။ ပညတ္တံ၊ နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုစ္ဆိ၊ ၏။ မေထုနဓမ္မေ၊ မေထုန်ဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ ပညတ္တံ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝိဿဇ္ဇေသိ၊ ၏။ ပ။ ဝတ္ထုဒ္ဒိ၊ ကိုလည်း။ ပုစ္ဆိ၊ ၏ ။ပ။ အနုပညတ္တိဒ္ဒိ၊ အနုပညတ်ကိုလည်း။ ပုစ္ဆိ၊ ၏။ အာပတ္တိဒ္ဒိ၊ အာပတ်သင့်ခြင်းကိုလည်း။ ပုစ္ဆိ၊ ၏။ အနာပတ္တိဒ္ဒိ၊ အာပတ်မသင့်ခြင်းကိုလည်း။ ပုစ္ဆိ၊ ၏။ ပုဗ္ဗောပုဗ္ဗော၊ မေးတိုင်းမေးတိုင်း။ အာယသ္မာ၊ သော။ ဥပါလိ၊ သည်။ ဝိဿဇ္ဇေသိ၊ ၏။

အမှာ။ ။ဝတ္ထုဒ္ဒိ ပုစ္ဆိ ဟူသည်ကား ကိသ္မိံ ဝတ္ထုသ္မိံ ပညတ္တံဟု မေးသည်ကို ဆိုသတည်း။ နိဒါနဒ္ဒိပုစ္ဆိဟူသည်ကား ကတ္ထ ပညတ္တံဟု ပညတ်ရာအရပ်ကို မေးသည်ကို ဆိုသတည်း။ပုဋ္ဌလဒ္ဒိပုစ္ဆိ ဟူသည်ကား ကံပုဋ္ဌလံ အာရဗ္ဘဟု မေးသည်ကို ဆိုသတည်း။ ပညတ္တိဒ္ဒိ ပုစ္ဆိဟူသည်

ကား အရှင်သုဒိန်၏ မေထုန်မှိုဝဲခြင်းကို အကြောင်းပြု၍ ယောပန တိက္ခ၊ မေထုနံ ဓမ္မံ ပဋိသေဝေယျ ပါရာဇိကောဟောတိဟူ၍ ပညတ်တော်မူသော သိက္ခာပုဒ်တည်း။ အနုပညတ္တိမှ ပုဗ္ဗ ဟူသည်ကား ဝေသာလီပြည် မဟာဝုန်တောကြီး၌ မျောက်မကို ဆွမ်းအာမိသဖြင့် ဖြားယောင်း၍ မေထုန်မှိုဝဲသောရဟန်းကိုအကြောင်းပြု၍ အံ့နှမသော တိရစ္ဆာနဂတာယပိ ပါရာဇိကော ဟောတိ ဟု ဆင့်၍ ပညတ်တော်မူသော သိက္ခာပုဒ်တည်း။ အာပတ္တိမှ ပုဗ္ဗဟူသည်ကား များသော အားဖြင့် အိမ်ခွေး မြေခွေး အစရှိသည်တို့သည် မစားသေးသော နံမိတ်ရှိသောအကောင်၌ အဘယ်ကြောင့် အာပတ်သင့်သနည်းဟု အာပတ်ကို မေးတော်မူခြင်းတည်း။ အနာပတ္တိမှပုဗ္ဗ ဟူသည်ကား အဘယ်ရဟန်းအား အာပတ် မသင့်သနည်းဟု မေးခြင်းတည်း။

ထွေ၊ ဤပိုနည်းပိဋကတ်၌။ ပဌမပါရာဇိကေ၊ ၌။ ကိဗ္ဗိ၊ တစုံတခုသော။ အပနေတဗ္ဗံဝါ၊ ပယ်အပ်သော ပုဒ်သည်ရင်း။ ပက္ခိပိတဗ္ဗံဝါ၊ ထည့်အပ်သော ပုဒ်သည်ရင်း။ အတ္ထိကိံ ပန၊ ရှိသလော။ နတ္ထိကိံ ပန၊ သလော။ ဇုတိ ပုဗ္ဗာယံ၊ သည်။ သတိ၊ သော်။ အပနေတဗ္ဗံ၊ ပယ်အပ်သော ပုဒ်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။

ဆရာ-ပဌမပါရာဇိကတ်၌ ပယ်အပ်သောပုဒ်မရှိဟု ဆို၏။ ပမာဒလေ ပဌမပါရာဇိကတ်၌ ရှိကောင်းပါသည် မဟုတ်တုံလော ဆရာ့စကားသည် ယုတ္တိရှိပါအုံ့လောဟု သူစောဒနာဘွယ်ရှိ၍ ထိုစောဒနာကိုဖြေခြင်းငှာ ဗုဒ္ဓဿဟိ။ပ။ နတ္ထိ ဟူသော ပါဠိကို မိန့်သတည်း။ ထိုပါဠိ၏ အတ္ထကား-

ဟိ-တဒေဝ ယုတ္တံ၊ ထိုသို့ပဌမပါရာဇိကတ်၌ ပယ်အပ်သော ပုဒ်မရှိဟု ငါဆိုသော စကားသည်သာလျှင် သင့်၏။ ဘဂဝတော၊ ဘုန်းရှိသော။ ဗုဒ္ဓဿ၊ သည်။ ဘာသိတေ၊ ဟောတော်မူအပ်သော အရာ၌။ အပနေတဗ္ဗံနာမ၊ ပယ်အပ်သည်မည်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။

အဘယ်ကြောင့် ပယ်အပ်သောပုဒ်မည်သည် မရှိသနည်းဟု သူမေးဘွယ်ရှိ၍ ထိုအမေးကိုဖြေခြင်းငှာ နဟိ တထာ ။ပ။ ဝဒန္တိ ဟူသော ပါဠိကို မိန့်သတည်း။ ထိုပါဠိ၏အတ္ထကား-

ဟိကသ္မာ၊ ကြောင့်။ နတ္ထိ၊ နည်း။ တထာဂတာ၊ တို့သည်။ နိရတ္ထကံ၊ အကျိုးမရှိသော။ ဧကဝုဋ္ဌနမ္ပိ၊ တလုံးသော အကွာရာကိုမျှလည်း။ ယသ္မာ၊

ကြောင့်။ နဝဒန္တို၊ ဟောတော်မမူကုန်။ တသွာ၊ ကြောင့်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ (ဗျဉ္ဇနသဒ္ဒါ ဤအရာ၌ အကွာရာကိုဟော၏,။ သာဝကာနံဝါ၊ တို့သည်ရင်း။ ဒေဝတာနံဝါ၊ တို့သည်ရင်း။ ဘာသိတေ၊ ဟောသောအရာ၌။ အပ နေတမ္ဘမ္ပိ၊ သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ (သာဝကာနံပန၌ ပနသဒ္ဒါကား ဝိသေသဇောတကတည်း,)။

သာဝကဟော နတ်ဟောတရား၌ ပယ်အပ်သော အရာရှိ၏ဟု ဆို၏။ ယခုကာလတိုင်အောင်ပင် ရှိသလောဟု သူမေးဘွယ်ရှိ၍ ထိုအမေး ကို ဖြေခြင်းငှာ တံ မမ္မသင်္ဂါဟကတ္ထေရာ အပနယိ သု ဟူသောပါဠိ ကို မိန့်သတည်း။ ထိုပါဠိအတ္ထကား-

တံပဒံ၊ ထိုပယ်အပ်သောပုဒ်ကို။ မမ္မသင်္ဂါဟကတ္ထေရာ၊ ဝိဋ္ဌကတ်သုံးပုံကို သင်္ဂါယနာတင်ကုန်သော ထေရ်တို့သည်။ အပနယိ သု၊ ပယ်ကုန်ပြီ။

ပယ်အပ်သောပုဒ် မရှိသော အရာကို ဆရာဆိုပြီ၊ ထည့်အပ်သောပုဒ် ကား သာဝကဟော နတ်ဟောခ့ဿာ ရှိသလောဟု သူမေးဘွယ်ရှိ၍ ထိုအမေးကို ဖြေခြင်းငှာ ပက္ခိပိတဗ္ဗံ ပန သဗ္ဗတ္ထာပိ အတ္ထိ ဟူသော ပါဠိကို မိန့်သတည်း။ ထိုပါဠိ၏အတ္ထကား-

ပက္ခိပိတဗ္ဗံပန၊ ထည့်အပ်သော ပုဒ်သည်ကား။ သဗ္ဗတ္ထာပိ၊ အလုံးစုံသော ဘုရားဟော သာဝကဟော နတ်ဟောတို့၌လည်း။ အတ္ထိ၊ ၏။ တသွာ၊ ကြောင့်။ ယံပဒံ၊ ကို။ ယတ္ထ၊ အကြင်ဒေသနာ၌။ ပက္ခိပိတုံ၊ ထည့်ခြင်းငှာ။ ယုတ္တံ၊ သင့်၏။ တံပဒံ၊ ကို။ ပက္ခိပိ သုယေဝ၊ ထည့်ကုန်သလျှင်ကတည်း။

ထည့်အပ်သောပုဒ်ကို ထည့်ကုန်၏ဟူပြီ၊ ထိုထည့်အပ်သော ပုဒ်ဟူ သည် အဘယ်နည်းဟု သူမေးဘွယ်ရှိ၍ ထိုအမေးကို ဖြေခြင်းငှာ ကိ ပနတန္တိ။ပ။ သမ္ဗန္ဓဝစနမတ္တံဟူသောပါဠိကို မိန့်သတည်း။ ထိုပါဠိ ၏အတ္ထကား-

တံပက္ခိပိတဗ္ဗပဒံ၊ ထိုထည့်အပ်သော ပုဒ်ဟူသည်။ ကိ ပန၊ အဘယ်နည်း။ ဇုတိပုဗ္ဗာယံ၊ သည်။ သတိ၊ သော်။ တေန သမယေနာတိဝါ၊ တေနသမ ယေန ဟူ၍ရင်း။ တေနခေါ ပန သမယေနာတိဝါ၊ ဟူ၍ရင်း။ အထခေါ တိဝါ၊ ဟူ၍ရင်း။ ဧဝံဝုတ္တေတိဝါ၊ ဟူ၍ရင်း။ ဧတဒေါစာတိဝါ၊ ဟူ၍ ရင်း။ ဧဝမာဒိကံ၊ သော။ သမ္ဗန္ဓဝစနမတ္တံ၊ ရှေစကား နောက်စကားစပ် ခြင်းမျှလျှင်တည်း။ (မတ္တသဒ္ဒါဖြင့် အနက်အဓိပ္ပါယ်အားဖြင့်ကား မဖြည့် ရပြီဟူသော အနက်ကိုပြသတည်း)။ဝေါ၊ ဤသို့။ပက္ခိပိတဗ္ဗယုတ္တံ၊ ထည့်အပ် သည်နှင့်ယှဉ်သော ပုဒ်ကို။ (ထည့်ခြင်းငှာ သင့်သော ပုဒ်ကိုလည်းဟူ)။

ပဂ္ဂိုဝိတ္ထာပန၊ ၍ကား။ ဣဒံ၊ ဤသိက္ခာပုဒ်သည်။ ပဌမပါရာဇိကံ၊ တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝတ္ထာ၊ မိန့်ဆိုတော်မူ၍။ ဌပေသုံ၊ ထားတော်မူကြပေကုန်၏။ ပဌမပါရာဇိကော၊ ကို။ သင်္ဃော၊ သို့။ အာရူဠ္ဠော၊ တင်ပြီးသည်ရှိသော်။ ပဠူအရဟန္တသတာနိ၊ တို့သည်။ သင်္ဃော၊ သို့။ အာရောပိတနယေနေဝ၊ တင်သောနည်းဖြင့်သာလျှင်။ တေနသမယေန ဗုဒ္ဓေါ ဘဂဝါ ဝေရဉ္ဇာယံ ဝိဟရတိ၊ တေန ။ပ။ ဝိဟရတိ ဟူ၍။ (တနည်းကား) တေန ။ပ။ ဝိဟရတိ ဤသို့အစရှိသောနည်းဖြင့်။ ဂဏသဇ္ဈာယံ၊ အပေါင်းသရဇ္ဈာယ်ခြင်းကို။ အကံသု၊ ကုန်ပြီ။ တေသံ၊ ထိုငါးရာသော ရဟန္တာတို့၏။ သဇ္ဈာယန္တကာလေယေဝ၊ သရဇ္ဈာယ်သည်၏ အဆုံးဖြစ်သော ကာလ၌လျှင်။ မဟာပထဝီ၊ သည်။ သာဓုကာရံ၊ ကောင်းချီးကို။ ဒဒမာနာဝိယ၊ ပေးသကဲ့သို့။ ဥဒကပရိယန္တံ၊ ရေအဆုံးရှိသည်ကို။ ကတ္တာ၊ ၍။ အကမ္ပိတ္ထ၊ လှုပ်ပြီ။

ဧတေနေဝ နယေန၊ ဤသို့သောနည်းဖြင့်သာလျှင်။ သေသာနိ၊ ကုန်သော။ တိဏိ ပါရာဇိကာနိ၊ တို့ကို။ သင်္ဃော၊ သင်္ဃာယနာသို့။ အာရောပေတ္ဝာ၊ တင်၍။ ဣဒံ၊ဤကဏ္ဍသည်။ ပါရာဇိကကဏ္ဍံ၊ ပါဇိကကဏ္ဍတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝတ္ဝာ၊ ၍။ ဌပေသုံ၊ ကုန်၏။ တေရသ သံဃာဒိသေသာနိ၊ ဟဆဲ့သုံးပါးကုန်သော သင်္ဃာဒိသိသ်သိက္ခာပုဒ်တို့ကို။ တေရသကန္တိ၊ တေရသကဟူ၍။ ဌပေသုံ၊ ကုန်၏ ။ပ။ ဝိသာမိကာနိ၊ နှစ်ဆယ်အလွန်ရှိကုန်သော ။ပ။ မဟာဝိဘင်္ဂါဝသာနေဝိ၊ မဟာဝိဘင်းကို သင်္ဃာယနာတင်သည်၏ အဆုံး၌လည်း။ ပုရိမနယေနေဝ၊ ဖြင့်သာလျှင်။ မဟာပထဝီ၊ သည်။ အကမ္ပိတ္ထ၊ ပြီ။ (မဟာဝိဘင်းဟူသည်ကား ပါရာဇိကမှစ၍ ဘိက္ခုပါစိတ်ကုန်အောင်ယူ။အနက်လွယ်၏) ။ပ။ သတ္တာဓမ္မေ၊ခုနစ်ပါးကုန်သော တရားတို့ကို။ အဓိကရဏသမထာတိ၊ ဟူ၍။ ဌပေသုံ၊ ကုန်၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ တိဏိ သိက္ခာပဒသတာနိ၊ သုံးရာသော သိက္ခာပုဒ်တို့ကိုရင်း။ စတ္တာရိ သိက္ခာပဒါနိစ၊ လေးပါးသောသိက္ခာပုဒ်တို့ကိုရင်း။ ဘိက္ခုနီဝိဘင်ေါ်တိ၊ ဘိက္ခုနီဝိဘင်းဟူ၍။ ကိတ္တေတ္ဝာ၊ ကြား၍။ အယံ ဥဘတောဝိဘင်ေါ်နာမ၊ ဤဥဘတော ဝိဘင်း မည်သည်ကား။ စတုသင်္ခေါ်ဘာဏဝါရော၊ခြောက်ဆဲ့လေး ဘာဏဝါရရှိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝတ္ဝာ၊ ၍။ ဌပေသုံ၊ ကုန်၏။ ဥဘတောဝိဘင်ေါ်ဝသာနေဝိ၊ဥဘတောဝိဘင်းကို သင်္ဃာယနာတင်သည်၏ အဆုံး၌လည်း။ ဝုတ္တနယေနေဝ၊ ဖြင့်လျှင်။ မဟာပထဝီကမ္ပော၊ မြေကြီးလှုပ်ခြင်းသည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။

ဘေဒေနေ၀ ဥပါယေန၊ ဤသို့သောနည်းဖြင့်လျှင်။ အသိတိဘာဏ၀ါရ ပရိမာဏံ၊ ဘာဏ၀ါရရှစ်ဆယ် အတိုင်းအရှည်ရှိသော။ ခန္ဓကဋ္ဌ၊ မဟာ၀ါ စူဠ၀ါကိုဝင်း။ ပဋ္ဌိသတိဘာဏ၀ါရ ပရိမာဏံ၊ နှစ်ဆယ့်၀ါးဘာဏ၀ါရ အတိုင်းအရှည်ရှိသော။ ပရိ၀ါရဋ္ဌ၊ ပရိ၀ါကိုဝင်း။ သင်္ဂီတိ၊ သို့။ အာရော ပေတ္ဝာ၊ ၍။ ဇုတိ၊ ဤပိဋကသည်။ ဝိနယပိဋကံ နာမ၊ မည်၏။ ဇုတိ၊ ဤသို့။ ဝတ္ဝာ၊ ၍။ ဌပေသုံ၊ ကုန်၏ ။၀။ နိက္ခိပိတ္ဝာ၊ ထား၍။ ဓမ္မာသနာ၊ တရားဟောပလွင်မှ။ ဩရောဟိတ္ဝာ၊ သက်၍။ ထေရေ၊ ကြီးကုန်သော။ ဘိက္ခူ၊ တို့ကို။ ဝန္ဒိတ္ဝာ၊ ၍။ အတ္ထနော၊ အား။ ပတ္ထာသနေ၊ရောက်သော နေရာ၌။ နိသိဒိ၊ ၏။

သုတ်ကိုသင်္ဂီယနာတင်ခြင်း

ဝိနယံ၊ ကို။ သင်္ဂီယိတ္ဝာ၊ သင်္ဂီယနာတင်ပြီး၍၊ ဓမ္မံ၊ သုတ် အဘိဓမ္မာ ကို။ သင်္ဂီယိတုကာမော၊ သင်္ဂီယနာတင်လိုသော။ အာယသ္မာ၊ သော။ မဟာကဿပေါ၊ သည်။ ဘိက္ခူ၊ တို့ကို။ ပုစ္ဆိ၊ ၏။ ဓမ္မံ၊ သုတ် အဘိဓမ္မာ ကို။ သင်္ဂီယန္တော၊ သင်္ဂီယနာတင်ကုန်သော။ အမှေဟိ၊ ငါတို့သည်။ ကံဝုဋ္ဌလံ၊ကို။ ဓုရံကတ္ဝာ၊၍။ ဓမ္မော၊ သုတ် အဘိဓမ္မာကို။ သင်္ဂီယိတဗ္ဗော၊ သင်္ဂီယနာတင်အပ်သနည်း။ ဇုတိ၊ ဤသို့။ ပုစ္ဆိ၊ ၏။ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ အာနန္ဒထေရံ၊ ကို။ ဓုရံကတ္ဝာ၊ ၍။ သင်္ဂီယိတဗ္ဗော၊ ၏။ ဇုတိ၊ ဤသို့။ အာဟံသု၊ ကုန်၏။

အထခေါ၊ ၌။ အာယသ္မာ၊သော။ မဟာကဿပေါ၊ သည်။ သံဃံ၊ ကို။ သုဏာတု မေ အာဝုသော ။၀။ ပုဗ္ဗေယ္ယုန္တိ၊ ဟူ၍။ ဥပေသိ၊ စေ၏ ။၀။ အဟံ၊ သည်။ အာနန္ဒံ၊ ကို။ ဓမ္မံ၊ သုတ် အဘိဓမ္မာကို။ ပုဗ္ဗေယ္ယံ၊ မေးအံ့။ အထခေါ၊ ၌။ အာယသ္မာ၊ သော။ အာနန္ဒော၊ သည်။ သံဃံ၊ ကို။ သုဏာ တု မေ ဘန္တေ ။၀။ ဝိဿဇ္ဇေယ္ယုန္တိ၊ ဟူ၍။ ဥပေသိ၊ ၏ ။၀။ အဟံ၊သည်။ အာယသ္မတာ၊ သော။ မဟာကဿပေန၊သည်။ ဓမ္မံ၊ ကို။ ပုဋ္ဌော၊ မေးအပ် သည်ဖြစ်၍။ ဝိဿဇ္ဇေယ္ယံ၊ဖြေအံ့။ ၀။ အာဝုသော၊တို့။ ကတရံ၊အဘယ် မည်သော။ ဝိဋကံ၊ကို။ ပဌမံ၊ စွာ။ သင်္ဂီယာမ၊ သင်္ဂီယနာ တင်ရကုန်အံ့ နည်း။ ဇုတိ၊ ဤသို့။ ပုစ္ဆိ၊၏။ဘန္တေ မဟာကဿပ၊ ၀။ သုတ္တန္တ ဝိဋကံ၊ကို။ ပဌမံ၊ စွာ။ သင်္ဂီယာမ၊ ကုန်အံ့။ ဇုတိ၊ ဤသို့။ အာဟံသု၊ ကုန်၏။ သုတ္တန္တ ဝိဋကော၊ ၌လည်း။ စတသော၊ လေးပါးကုန်သော။ သင်္ဂီတိယော၊ သင်္ဂီယနာတင်ခြင်းတို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။

အမှာ။ ။စတသော သင်္ဂီတိယော ဟူသည်ကား ဒီဃနိကာယ်ဟူ၍ သင်္ဂါယနာတင်ခြင်း၊ မဇ္ဈိမနိကာယ်ဟူ၍ သင်္ဂါယနာတင်ခြင်း၊ သံယုတ္တနိကာယ်ဟူ၍ သင်္ဂါယနာတင်ခြင်း၊ အင်္ဂုတ္တရနိကာယ်ဟူ၍ သင်္ဂါယနာတင်ခြင်း ဤလေးပါးတည်း။ ခုဒ္ဒကနိကာယ်ကိုကား ဝိနည်းခွဲ တစိတ်ဝင်သောကြောင့် မယူလေ။

တာသု၊ ထိုလေးပါးသော သင်္ဂါယနာ တင်ခြင်းတို့တွင်။ ကတရံ၊ အဘယ်မည်သော။ သင်္ဂီတိ၊ သင်္ဂါယနာကို။ ပဌမံ၊ စွာ။ သင်္ဂါယာမ၊ သင်္ဂါယနာတင်ရကုန်အံ့နည်း။ ဇုတိ၊ ဤသို့။ ပုစ္ဆိ၊ ၏။ ဘဒန္တေ မဟာကဿပ၊ ပ။ ဒီဃသင်္ဂီတိ၊ ဒီဃနိကာယ်ဟူသော သင်္ဂါယနာကို။ ပဌမံ၊ စွာ။ သင်္ဂါယာမ၊ ကုန်အံ့။ ပ။ ဒီဃသင်္ဂီတိယံ၊ ဒီဃနိကာယ်ဟူသော သင်္ဂါယနာ၌။ စတုတ္ထိ၊ သုတ္တာနိ၊ သုံးဆယ့်လေးသုတ်တို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ တယော၊ ကုန်သော။ ဝဂ္ဂါ၊ ဝဂ်တို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ တေသု၊ ထိုသုံးပါးကုန်သော ဝဂ်တို့တွင်လည်း။ ကတရံ၊ သော။ ဝဂ္ဂံ၊ ကို။ ပဌမံ၊ စွာ။ သင်္ဂါယာမ၊ ကုန်အံ့နည်း။ ဘဒန္တေ မဟာကဿပ၊ ပ။ သိလက္ခန္ဓဝဂ္ဂံ၊ သီလက္ခန္ဓဝဂ်ကို။ ပဌမံ၊ စွာ။ သင်္ဂါယာမ၊ ကုန်အံ့။ ပ။ သိလက္ခန္ဓဝဂ္ဂေ၊ ၌။ တေရသသုတ္တန္တာ၊ တဆဲ့သုံးသုတ်တို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ တေသု၊ ထိုတဆဲ့သုံးသုတ်တို့တွင်။ ကတရံ၊ သော။ သုတ္တံ၊ ကို။ ပဌမံ၊ ဦးစွာ။ သင်္ဂါယာမ၊ ကုန်အံ့နည်း။ ဇုတိ၊ ဤသို့။ ပုစ္ဆိ၊ မေး၏။ ဘဒန္တေ မဟာကဿပ၊ ပ။ ब्रह्मजालသုတ္တံနာမ၊ ब्रह्मजालသုတ်မည်သည်ကား။ တိဝိဓသီလာလက်တံ[1]၊ သုံးပါးအပြားရှိသော သီလတို့ဖြင့် ကန်ဆာဆင်အပ်၏။ နာနာဝိဓ မိစ္ဆာဇီဝ ကုဟနလပနာဒိ ဝိဓံသနံ၊ အထူးထူးအပြားပြားရှိသော မိစ္ဆာဇီဝ လျှိုဝှက်ခြင်း ဥတ္တရိမနုဿဓမ္မကို ဟောခြင်း အစရှိသောယုတ်သောအကျင့်ကို ဖျက်ဆီးတတ်၏။ ဒွါသဋ္ဌိ ဒိဋ္ဌိဂေတ ဝိနိဝေဌနံ၊ ခြောတ်ဆယ့်နှစ်ပါးသော မိစ္ဆာအယူတည်းဟူသော ကွန်ယက်ကို ဖျက်ဆီးတတ်၏။ ဒသသဟဿိလောကဓာတုကမ္ပနံ၊ တသောင်းသော စကြဝဠာကို တုန်လှုပ်စေတတ်၏။ တံ၊ ထိုပြဟ္မဇာလသုတ်ကို။ ပဌမံ၊ စွာ။ သင်္ဂါယာမ၊ ကုန်အံ့။ ဇုတိ၊ ဤသို့။ အာဟံသု၊ ကုန်၏။

။ပ။ တေ၊ ဤစကားကို။ အဝေါစ၊ ဆို၏။ အာဝုသောအာနန္ဒ၊ ငါ့ရှင်အာနန္ဒာ။ ပြဟ္မဇာလံ၊ ပြဟ္မဇာလသုတ်ကို။ ကတ္ထ၊ အဘယ်အရပ်၌၊ ဘဂ

၁။ တိဝိဓသီလာလက်တံ-စသောလေးပုဒ်ကား ဟေတု အတွင်းဝပ်သောပုဒ်များတည်း။ ထို့ကြောင့် ဋီသစ် ၈၂- ၌ ဟေတုဝဇ္ဇာနိ ဟိ တောနိ-ဟုဆို၏။

သုတ်သီလကွန်အဌကထာနိဿယ

ဝတာ၊ သည်။ ဘာသိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်သနည်း။ ဧုတိ၊ ဤသို့။ ပုဏ္ဏ ၏။ ဘန္တေ မဟာကဿပ၊ ပ။ ရာဇဂဟံ-ရာဇဂဟဿ၊ ရာဇဂြိုဟ်၏။ အန္တ ရာစ ၊ အကြားခ်ဌင်း။ နာဠန္ဒံ-နာဠန္ဒဿ၊ နာဠန္ဒမြို့၏။ အန္တရာစ၊ အကြား ခ်ဌင်း။ အမ္ဗလဋ္ဌိကာယံ၊ နုပျိုသော သရက်ပင်အနီးခ်ရှိသော။ ရာဇာဂါ ရကေ၊ မင်းအိမ်ခ်။ ဘာသိတံ၊ ၏။ဧုတိ၊ ဤသို့။ဝိဿဇ္ဇေသိ၊ ၏။ ကံပုဂ္ဂလံ၊ ကို။ အာဝုဇ္ဇ၊ အကြောင်းပြု၍။ ဘာသိတံ၊ နည်း။ ဧုတိ၊ ဤသို့။ပုဏ္ဏ၊ ၏။ သုဝိယံ၊ သုဝိယ အမည်ရှိသော။ ပရိဗ္ဗာဇကဿ၊ ပရိဗိုဇ်ကိုရင်း။ ဗြဟ္မဒတ္တံ၊ ဗြဟ္မဒတ်အမည်ရှိသော။မာဏဝဿ!လုလင်ကိုရင်း။အာဝုဇ္ဇ၊ ၍။ ဘာသိတံ၊ ၏။ ဧုတိ၊ ဤသို့။ ဝိဿဇ္ဇေသိ၊ ၏။ ကိသ္မိံ ဝတ္ထုသ္မိံ ၊ ကြောင့်။ ဘာသိတံ၊ နည်း။ ဧုတိ၊ ဤသို့။ ပုဏ္ဏ၊ ၏။ ဝဏ္ဏာဝဏ္ဏော၊ ချီးမွမ်းခြင်း ကဲ့ရဲခြင်းကြောင့်။ ဘာသိတံ၊ ၏။ဧုတိ၊ ဤသို့။ဝိဿဇ္ဇေသိ၊၏။ပ။ဝိဿဇ္ဇနဝဝသာနေ၊ အမေး ကို ဖြေသည်၏အဆုံးခ်။ ပဋ္ဌအရဟန္တသတာနိ၊ ရဟန္တာဝေါးရာတို့သည်။ ဂဏသဏ္ဌာယံ၊အပေါင်းသရဏ္ဌာယ်ခြင်းကို။ အကံသု၊ ကုန်၏။

။ပ။ ဗြဟ္မဇာလံ၊ဗြဟ္မဇာလသုတ်ကို။ သင်္ဂါယိတ္မာ၊ ၍။ တတော၊ ထို ဗြဟ္မဇာလသုတ်ကို သင်္ဂါယနာတင်ပြီးသည်မှ။ ပရံ၊ နောက်ခ်။ အာဝုသော အာနန္ဒ၊ ဗန္ဓာ။ သာမညဖလံပန၊ သာမညဖလသုတ်ကိုကား။ ကတ္ထ၊ ခ်။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ ဘာသိတံ၊ နည်း။ ဧုတိအာဒိနာ၊ သော။ နယေန၊ဖြင့်။ ပုဏ္ဏာဝိဿဇ္ဇနာနုက္ကမေန၊ အမေးအဖြေအစဉ်ဖြင့်။ (သင်္ဂါယိတ္မာခ်ီစပ်) ဗြဟ္မဇာလေန၊ ဗြဟ္မဇာလသုတ်နှင့်။သဒ္ဓိံ ၊ တကွ။ သဒ္ဓေါ၊ အလုံးစုံလည်း ဖြစ်ကုန်သော။ တေရသသုတ္တန္တေ၊ တဆဲ့သုံးသုတ်တို့ကို။ သင်္ဂါယိတ္မာ၊၍။ အယံ၊ ဤဝဂ်သည်၊ သီလကွန္ဓဝဂ္ဂေါနာမ၊ သီလကွန္ဓဝဂ်မည်၏။ ဧုတိ၊ ဤသို့၊ ကိတ္တေတ္မာ၊ ကြား၍။ ဌပေသုံ၊ ကုန်၏။

တဒနန္တရံ၊ ထိုသီလကွန္ဓဝဂ်၏ အခြားမဲ့ခ်ဌ၊ မဟာဝဂ္ဂံ၊ ကို။သင်္ဂါယိတ္မာ၊ ၍။ တဒနန္တရံ၊ ခ်။ ပါထိကဝဂ္ဂံ၊ ပါထိကဝဂ်ကို။ သင်္ဂါယိတ္မာ၊ ၍။ ဧုတိ ဧဝံ၊ သို့။ တိဝဂ္ဂသင်္ဂဟံ၊ သုံးဝဂ်အရေအတွက်ရှိသော။ စတုတ္ထိံ သသုတ္တ ပဋ္ဌမဏ္ဍိဘံ၊ သုံးဆယ့်လေးသုတ်ဖြင့် တန်ဆာဆင်အပ်ထသော။ စတုသဋ္ဌိ ဘာဏဝါရပရိမာဏံ၊ ခြောက်ဆဲ့လေးဘာဏဝါရ အတိုင်းအရှည် ရှိထ သော။ တန္တိ ၊ ပါဠိကို။ (အစဉ်ကိုလည်းဟု)။ သင်္ဂါယိတ္မာ၊ ပြီး၍။ အယံ၊ ဤသုတ်အခပါဝင်းသည်။ ဒီဃနိကာယော နာမ၊မည်၏။ ဧုတိ၊ ဤသို့။ဝတ္မာ၊

၁။ သဒ္ဓါဆရာတို့သည် အန္တရာသ္ဝါတခုတည်းကိုသာယှဉ်ကြသည်။ ထိုကို ဒုတိယပုဒ်နှင့်လည်း ယှဉ်အပ်၏။

၍။ အာယသ္မန္တံ၊ သော။ အာနန္ဒံ၊ ကို။ အာဝုသော အာနန္ဒ၊ နွာ။ ဧတမ်၊ ဤဒိဃနိကာယ်ကို။ တုယ္ဟံ၊ ၏။ နိဿိတကော၊ တပည့်တို့ကို။ ဝါစေတိ၊ သင်စေလော။ ဧတိ၊ ဤသို့။ ပဋိဿုတောပေသုံ၊ ဆောင်နှင်းကုန်၏။

တတော၊ ထိုဒီဃနိကာယ်ကို သင်္ဂါယနာတင်ပြီးသည်မှ။ အနန္တရံ၊ အခြားမဲ့၌။ အသိတိဘာဏဝါရ ပရိမာဏံ၊ ဘာဏဝါရ ရှစ်ဆယ်အတိုင်း အရှည်ရှိသော။ မဇ္ဈိမနိကာယံ၊ ကို။ သင်္ဂါယိတ္မာ၊ ၍။ ဓမ္မသေနာပတိ သာရိပုတ္တထေရသ၊ တရားစစ်သူကြီးဖြစ်သော သာရိပုတြာထေရ်၏။ နိဿိတကော၊တို့ကို။ တုမှေ၊ တို့သည်။ ဧတမ်၊ဤမဇ္ဈိမနိကာယ်ကို။ ပရိတရထ၊ ဆောင်လေကုန်။ ဧတိ၊ ဤသို့။ ပဋိဿုတောပေသုံ၊ ဆောင်နှင်းကုန်၏။

တတော၊ ထိုမဇ္ဈိမနိကာယ်ကို သင်္ဂါယနာတင်ပြီးသော နောင်မှ။ အနန္တရံ၊ ၌။ သတဘာဏဝါရပရိမာဏံ၊ ဘာဏဝါရတရာ အတိုင်းအရှည် ရှိသော။ သံယုတ္တနိကာယံ၊ ကို။ သင်္ဂါယိတ္မာ၊၍။ မဟာကဿပထေရံ၊ကို။ ဘန္တေ မဟာကဿပ၊ ပ။ ဧတမ်၊ ဤသံယုတ္တနိကာယ်ကို။ တုမှာကံ၊ တို့၏။ နိဿိတကော၊ တပည့်တို့ကို။ ဝါစေထ၊သင်စေကုန်လော့။ ဧတိ၊ ဤသို့။ ပဋိဿုတောပေသုံ၊ ကုန်၏။

တတော၊ မှ။ အနန္တရံ၊ ၌။ ဝိသတိဘာဏဝါရသတပရိမာဏံ၊ ဘာဏ. ဝါရ တရာ့နှစ်ဆယ် အတိုင်းအရှည်ရှိသော။ အင်္ဂုတ္တရနိကာယံ၊ ကို။ သင်္ဂါ ယိတ္မာ ၍။ အနုရုဒ္ဓထေရံ၊ ကို။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ဧတမ်၊ ဤအင်္ဂုတ္တရ နိကာယ်ကို။ တုမှာကံ၊ တို့၏။ နိဿိတကော၊ တို့ကို။ ဝါစေထ၊ ကုန်လော။ ဧတိ၊ဤသို့။ ပဋိဿုတောပေသုံ၊ ကုန်၏။

အဘိဓမ္မာကိုသင်္ဂါယနာတင်ခြင်း

တတော၊ မှ။ အနန္တရံ၊ ၌။ ဓမ္မသင်္ဂဟ ဝိဘင်္ဂ ဓာတုကထာ ပုဂ္ဂလ ပညတ္တိ ကထာဝတ္ထု၊ ယမက ပဋ္ဌာန်း၊ ဓမ္မသင်္ဂဏီ ဝိဘင်း ဓာတုကထာ ပုဂ္ဂလပညတ် ကထာဝတ္ထု၊ ယမိုက် ပဋ္ဌာန်းကို။အဘိဓမ္မောတိ၊ဟူ၍။ဝုစ္စတိ၊ ၏။ ဧဝံ၊ဤသို့။ သံဝဏ္ဏိတံ၊ ချီးမွမ်းအပ်သော။ သုခုမညာဏဂေါစရံ၊ သိမ်မွေ့ သော ဉာဏ်၏ ကျက်စားရာ အာရုံဖြစ်သော။ တန္တိ ၊ ပါဠိကို။ သင်္ဂါယိ တ္မာ၊ ၍။ ဇုဒံ၊ ဤခုနစ်ကျမ်းသည်။ အဘိဓမ္မပိဋကံ နာမ၊ မည်၏။ ဧတိ၊ ဤ သို့။ ဝတ္တာ၊. ၍။ ပဌမအရဟန္တ သတာနိ၊ တို့သည်။ သဏ္ဌာယံ၊ အပေါင်း သင်္ဂြာယ်ခြင်းကို။ အကံသု၊ ကုန်၏။ ဝုတ္တာနယေနေဝ၊ လျှင်။ ပထဝိကမ္မော၊ မြေလှန်ခြင်းသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ။

တတော၊ မှ။ ပရံ၊ နောက်၌။ ဇာတကံ၊ ဇာတ်။ နိဒ္ဒေသော၊ နိဒ္ဒေသ။ ပဋိသမ္ဘိဒါမဂ္ဂေ၊ ပဋိသမ္ဘိဒါမဂ်။ အပဒါနံ၊ အပဒါန်။ သုတ္တနိပါတော၊ သုတ္တ နိပါတ်။ ခုဒ္ဒကပါဋေ၊ ခုဒ္ဒကပါဋ။ ဓမ္မပဒံ၊ ဓမ္မပဒ။ ဥဒါနံ၊ ဥဒါန်။ ဣတိဝုတ္တကံ၊ ဣတိဝုတ္တက။ ဝိမာနဝတ္ထု၊ ဝတ္ထု။ ပေတဝတ္ထု၊ ဝတ္ထု။ ထေရဂါထာ၊ ထေရဂါထာ။ ထေရီဂါထာ၊ ထာ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဣမံတန္တိ၊ ဤအစဉ်ကို။ (ဤပါဠိကိုလည်းဟူ)။သင်္ဂါယိတ္ထာ၊ ၍။ အယံဂန္ထသမူဟော၊ ဤကျမ်းအပေါင်းသည်။ ခုဒ္ဒကဂန္ထောနာမ၊ ငယ်သောကျမ်းမည်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝတ္ထာ၊ ၍။ အဘိဓမ္မပိဋကသ္မိံ ယေဝ၊ ၌သာလျှင်။ သင်္ဂဟံ၊ သင်္ဂါယနာသို့။ အာရောပယိ သု၊ တင်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဒီဃဘာဏကာ၊ ဒီဃနိကာယ်ကို သင်ကုန်သော ဆရာတို့သည်။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ မဇ္ဈိမ ဘာဏကာပန၊ တို့သည်ကား။ စရိယာပိဋကံ ဗုဒ္ဓဝံသေဟိ၊ စရိယာပိဋက ဗုဒ္ဓဝင်တို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ သဗ္ဗမ္ပိ၊ အလုံးစုံလည်းဖြစ်သော။ တေ ခုဒ္ဒက ဂန္ထံ၊ ထိုဇာတ် အစရှိသော ငယ်သောကျမ်းသည်။ သုတ္တန္တပရိယာပန္နံ၊ သုတ္တန်၌ အကျုံးဝင်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။

ပိဋကအပြား

ဝေါ၊ ဤသို့။ သဗ္ဗမ္ပိ၊ လည်းဖြစ်သော။ တေ ဗုဒ္ဓဝစနံ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရား စကားတော်သည်။ ရသဝသေန၊ ကိစ္စ၏အစွမ်းအားဖြင့်။ ကေဝိဓံ၊ တပါး သောအစုရှိ၏။ ဓမ္မ ဝိနယဝသေန၊ ဓမ္မ ဝိနယ၏ အစွမ်းအားဖြင့်။ ဒုဝိဓံ၊ ၏။ ပဌမ မဇ္ဈိမ ပစ္ဆိမ ဗုဒ္ဓဝစနဝသေန၊ ရှေးဦးစွာသော မြတ်စွာဘုရား စကား အလယ်၌ ဖြစ်သော မြတ်စွာဘုရားစကား အဆုံး၌ ဖြစ်သော မြတ်စွာဘုရားစကား၏ အစွမ်းအားဖြင့်။ တိဝိဓံ သုံးပါးသောအစုရှိ၏။ ပိဋကဝသေန၊ ပိဋက၏ အစွမ်းအားဖြင့်။ တယော၊ တူ။ တိဝိဓံ၊ ၏။ နိကာ ယဝသေန၊ အားဖြင့်။ ပဉ္စဝိဓံ၊ ၏။ အင်္ဂဝသေန၊ အားဖြင့်။ နဝဝိဓံ၊ ၏။ ဓမ္မက္ခန္ဓဝသေန၊ အားဖြင့်။ စတုရာသီတိသဟဿဝိဓံ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။

ရသဝသေန၊ ကိစ္စ၏အစွမ်းအားဖြင့်။ ကေဝိဓံ၊သည်။ ကထံဟောတိ၊ အဘယ်သို့ ဖြစ်သနည်းဟူမူကား။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ အနုတ္တရံ၊ အတုမရှိ

၁။ ကထံ ရသဝသေန ကေဝိဓံ-ဟူသော ဝါကျနောက်၌ တက်သောယဋ္ဌိ စသောဝါကျကား ဝိတ္ထာရဝါကျတည်း။ ယဋ္ဌိတိအာဒိ ဝိတ္ထာရော-ဟု ဋီသစ် ဂဋ-၌ဆို၏။ ကထံ နောက်မှာ၊ ဟိ-ရောက်လာ၊ ဝိတ္ထာ၌ပုံမြဲ။

သော။ သမ္ဘာသမ္ဘောဓိ၊ သဗ္ဗညုတဉာဏ်ကို။ အတိသမ္ဘုဏ္ဍိတ္ထာ၊ သိ၍။ ယာဝ၊ အကြင်မျှလောက်သော ကာလပတ်လုံး။ အနုပါဒိသေသာယ၊ ဝိပါက် ကမ္မဇရုပ် အကြွင်းမရှိသော။ နိဗ္ဗာနဓာတုယာ၊ နိဗ္ဗာနဓာတ်ဖြင့်။ ပရိနိဗ္ဗာယတိ၊ ၏။ ဣတ္ထန္တရေ၊ ဤအကြား၌။ ပဋ္ဌစတ္ထာလီသဝဏ္ဏာနိ၊ လေးဆယ့်ငါးနှစ်တို့ပတ်လုံး။ ဒေဝမနုဿနာဂ ယက္ခာဒယော၊ နတ်,လူ, နဂါး,ဘီလူးအစရှိကုန်သော သူတို့ကို။ အနုသာသန္တော နဝါ၊ ဆုံးမတော်မူသည်ဖြစ်၍ဂုဏ်း။ ပစ္ဆေဝေဂ္ဂန္တော နဝါ၊ ဆင်ခြင်တော်မူသည် ဖြစ်၍ဂုဏ်း။ ယံဝစနံ၊ ဘိ။ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်ပြီ။ တံသဒ္ဒံ၊ ထိုအလုံးစုံသော စကားတော်သည်။ ဧကရသံ၊ တခုတည်းသောကိစ္စရှိ၏။

အမှာ။ ။အာဠဝကဘီလူးကို ဆုံးမတော် မူလို၍ ဟောတော်မူသော အာဠဝကသုတ် အစရှိသည်ကို ရည်၍ အနုသာသန္တော နဟူသော ဝိသေသနကို ဆိုသတည်း။ ဇုန္ဒေစရိုက်ကို ဆင်ခြင်၍ ဟောတော်မူသော ဓမ္မစက္ကသုတ် မဟာသတိပဋ္ဌာနသုတ် အစရှိသည်ကိုရည်၍ ပစ္ဆေဝေဂ္ဂန္တော နဟူသော် ဝိသေသနပုဒ်ကို ဆိုသတည်း။ (အထူးမှတ်)။

တခုတည်းသော ကိစ္စဟူသည် အဘယ်နည်းဟု သူမေးဘွယ်ရှိ၍ ထိုအမေးကို ဖြေခြင်းငှာ ဝိမုတ္တိရသမေဝေါတိ ဟူသောပါဠိကို မိန့်သတည်း။ ထိုပါဠိ၏အတ္ထကား–

ဝိမုတ္တိရသမေဝ ၁ အရဟတ္တဖိုလ် ကိစ္စသည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ရသဝသေန၊ အားဖြင့်။ ဧကဝိဓံ၊ ၏။

ဓမ္မ ဝိနယဝသေန၊ ဖြင့်။ ဒုဝိဓံ၊ သည်။ ကထံဟောတိ၊ နည်း။ သဗ္ဗမေဝ၊ သာလျှင်ဖြစ်သော။ ဇေတံဗုဒ္ဓဝစနံ၊ သည်။ ဓမ္မောစေဝ၊ ဟူ၍ဂုဏ်း။ ဝိနယောစာတိ၊ ဟူ၍ဂုဏ်း။ သင်္ခံ၊ အရေအတွက်သို့။ ဂစ္ဆတိ၊ ရောက်၏။ တတ္ထ၊ ထိုဓမ္မ ဝိနယနှစ်ပါးတို့တွင်။ ဝိနယဝိဒူကံ၊ သည်။ ဝိနယော၊ မည်၏။ အဝသေသံ၊ ဝိနည်းဝိဒူကမှကြွင်းသော။ ဗုဒ္ဓဝစနံ၊ သည်။ ဓမ္မော၊ မည်၏။ တေနေဝ၊ ကြောင့်လျှင်။ ယန္တ္ရုနမယံ ။ပ။ သင်္ဂါယေယျာမာတိစ၊ ယန္တ္ရုနမယံ ။ပ။ သင်္ဂါယေယျာမ ဟူ၍ဂုဏ်း။ အဟံ ဥပါလိ ။ပ။ ပုဗ္ဗေယျန္တိစ၊

၁။ အဂ်ိတ္တိ,ရ်အဒ္ဓကထာ၌ အတ္ထရသမည်သည် ဖိုလ်လေးပါးတည်း၊ ဓမ္မရသမည်သည် မဂ်လေးပါးတည်း၊ ဝိမုတ္တိရသမည်သည် အကြိုက်နိဗ္ဗာန်တည်းဟု ဆိုအပ်၏။

အဟံ ဥပါလိ ။ပ။ ပုဏ္ဏယံ့ဟူ၍ဂုဏ်း။ အာဟာ၊ ပြီ။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဓမ္မ ဝိနယဝသေန၊ ဓမ္မ ဝိနယ၏ အစွမ်းဖြင့်။ ဒုဝိဓံ၊ ၏။

ပဌမ မဇ္ဈိမ ပစ္ဆိမ ဗုဒ္ဓဝစန ဝသေန၊ အားဖြင့်။ တိဝိဓံ၊ သည်။ ကထံ ဟောတိ၊ နည်း။ သဗ္ဗမေဝ၊ အလုံးစုံသာလျှင်ဖြစ်သော။ ဧကဒိဝုဒ္ဓဝစနံ၊ သည်။ (ဟိကား အနက်မရှိ)။ ပဌမဗုဒ္ဓဝစနန္တိ၊ ပဌမဗုဒ္ဓဝစန ဟူ၍ဂုဏ်း။ မဇ္ဈိမဗုဒ္ဓဝစနန္တိ၊ ဟူ၍ဂုဏ်း။ ပစ္ဆိမဗုဒ္ဓဝစနန္တိ၊ ဟူ၍ဂုဏ်း။ တိပွဘေဒံ၊သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တတ္ထ၊ ထိုသုံးပါးအပြားရှိသော ဘုရားစကားတော်တို့တွင်။ အနေကဇာတိသံသာရံ ။ပ။ ခယမဗ္ဗဂါတိ၊ ဟူသော။ ဧကဒံဝစနံ၊ သည်။ ပဌမဗုဒ္ဓဝစနံ၊ မည်၏။

ဘောဂဟကာရ၊ အတ္တဘောတည်းဟူသော အိမ်ကို ပြုတတ်သော အိုတဏှာ ယောက်ျား ပဲခွပ်သွား။ တံ၊ သင့်ကို။ ဂဝေသန္တော၊ ရှာသော။ အဟံ၊ သည်။ ယေန ဉာဏေန၊ အကြင်သဗ္ဗညုတဉာဏ်ဖြင့်။ ဒဋ္ဌုံ၊ မြင်ခြင်း ငှာ။ သတ္တာ၊ တတ်ကောင်း၏။ တံဉာဏံ၊ ကို။ အနိဗ္ဗိသံ အဝိန္ဒန္တော၊ မရ သည်ဖြစ်၍။ အနေကဇာတိသံသာရံ၊ များစွာမရေတွက်နိုင်သော အဖြစ်ရှိ ဝေါ ကမ္မာတသိန်းအလွန်ရှိသော လေးသင်္ချေကာလပတ်လုံး။ သန္ဓာ ဝိဿံ-သံသရိ၊ ကျင်လည်ရပြီ။ ဘောဂဟကာရက၊ သွား။ ပုနပ္ပုနံ၊ အတန် တလဲလဲ။ ဇာတိ၊ ပဋိသန္ဓေနေရခြင်းသည်။ ဒုက္ခာ၊ ၏။

မယာ၊ သည်။ တွံ၊ ကို။ ဒိဋ္ဌော၊ မြင်အပ်ပြီးသည်။ အသိ၊ ဖြစ်ပြီ။ ပုန၊ တန်။ တွံ၊သင်သည်။ မမ၊ ၏။ ဂေဟံ၊ အတ္တဘောတည်းဟူသော အိမ်ကို။ န ကာဟသိ၊ မပြုရလတ္တံ့။ ဘေ၊ ၏။ သဗ္ဗာ၊ အဝိဇ္ဇာမှ တပါးသော အလုံးစုံကုန်သော။ဖာသုကာ၊ အိမ်၏အခြင်တို့ကို။ မယာ၊ သည်။ ဘဂ္ဂါ၊ ဖျက်ဆီးအပ်ကုန်ပြီ။ ဂဟကူဋံ၊ အဝိဇ္ဇာတည်းဟူသောအိမ်၏ အထွတ်ကို။ မယာ၊ သည်။ ဝိသင်္ခတံ၊ ဖျက်ဆီးအပ်ပြီ။ မေ၊ ငါ၏။ စိတ္တံ၊သည်။ ဝိသင်္ခါရံ၊ နိဗ္ဗာန်သို့။ ဂတံ၊ အာရုံပြုသောအားဖြင့်ရောက်ပြီ။ အဟဗ္ဘု၊ သည်လည်း။ တဏှာနံ၊ တို့၏။ ခယံ၊ ကုန်ရာဖြစ်သော အရဟတ္တဖိုလ်ကို။ အဇ္ဈဂါ အဓိ ဂတောဝ၊ ရပြီ။ (တနည်းကား) မေ၊ ငါ၏။ ဝိသင်္ခါရဂတံ၊ ပြုပြင်ခြင်းကင်း သော။ စိတ္တံ၊ သည်။ တဏှာနံ၊ တို့၏။ ခယံ၊ ကုန်ရာဖြစ်သော အရဟတ္တ ဖိုလ်သို့။ အဇ္ဈဂါ-ပတ္တံ၊ ရောက်ပြီ။

ကေစိ၊ တို့သည်။ ယဒါ ဟဝေ ပါတုဘဝန္တိ ဓမ္မာတိ၊ယဒါ ။ပ။ ဓမ္မာ ဟူ၍။ ခန္ဓကေ၊ မဟာဝဂ်၌။ ဝုတ္တံ၊ ဟောအပ်သော။ ဥဒါနဂါထံ၊ ဥဒါန်း ဂါထာကို။ ပဌမဗုဒ္ဓဝစနန္တိ၊ ဟူ၍။ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏။ သော ဥဒါနဂါထာ

ပန၊ သည်ကား။ ပါဠိပဒဒိဝသေ၊ အထွက်တရက်နှင့်၌။ သဗ္ဗညုတညာဏ ပတ္တသ၊ သဗ္ဗညုတဉာဏ်သို့ ရောက်ပြီးသော။ သောမနဿမယဉာဏေန၊ သောမနဿဝေဒနာကြောင့်ဖြစ်သော ဉာဏ်ဖြင့်။ ပစ္စယာကာရံ၊ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်ကို။ ပစ္စဝေက္ခန္တသ၊ ဆင်ခြင်တော်မူသော။ ဘဂဝတောအား။ ဥပ္ပန္နာ၊ သော။ ဥဒါနဂါထာ၊ တည်း။ ဇုတိ၊ ဤသို့။ ဝေဒိတမ္ဗာ၊ ၏။

အမှာ။ ။အနေကဇာတိ အစရှိသော ဂါထာကား သဗ္ဗညုတဉာဏ်၏ နီးစွာဖြစ်သော အရဟတ္တမဂ်လိသ္ဓိရောက်ခြင်းကို ဆင်ခြင်တော်မူသည်ဖြစ်သောကြောင့် တဆဲကိုးခုမြောက်သော ပစ္စဝေက္ခဏာဉာဏ်၏ အခြားမဲ့၌ ဟောတော်မူအပ်သော ဥဒါန်းဂါထာတည်း။ နှလုံးဖြင့် ဆင်ခြင်သောဂါထာတည်း။ ယဒါ ဟဝေ ပါတုဘဝန္တိ ဓမ္မာ အစရှိသော ဂါထာကား ၊နှုတ်မြွက်၍ ဟောတော်မူသော ဂါထာတည်း။

ပရိနိဗ္ဗာနကာလေ၊ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုခါနီးသောကာလ၌။ဟန္ဒ ဒါနိ ဘိက္ခဝေ ။ပ။သမ္ဘာဒေထာတိ၊ ဟန္ဒ ဒါနိ ဘိက္ခဝေ။ပ။သမ္ဘာဒေထဟူ၍။ ယံပနဝစနံ၊ ကို။ အဂ္ဂါသိ၊ ဟောတော်မူပြီ။ ဒုဒံဝစနံ၊ ဤ ဟန္ဒ ဒါနိ ဘိက္ခဝေ အစရှိသော စကားသည်။ ပဋ္ဌိမဗုဒ္ဓဝစနံ၊ မည်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဟန္ဒ ဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ ဝေါ၊ သင်တို့ကို။ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ အာမန္တယာမိ၊ ခေါ်၏။ (သိစေ၏လည်းဟု)။ သခ်ါရာ၊ သင်္ခါရတရားတို့သည်။ ဝယဓမ္မာ၊ ပျက်တတ်သော သဘောရှိကုန်၏။ တုမှေ၊ တို့သည်။ အပ္ပမာဒေန၊ မမေ့မလျော့ခြင်းနှင့်။ သမ္ပာဒေထ၊ ပြည့်စုံစေကုန်လော။ ဥဘိန္နံ၊ နှစ်ပါးကုန်သော စကားတော်တို့၏။ အန္တရေ၊ အကြား၌။ ယံဝစနံ၊ ကို။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ဧတံဝစနံ၊ သည်။ မဇ္ဈိမဗုဒ္ဓဝစနံ၊ မည်၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ပဌမ။ပ။ ဝယေန၊ အားဖြင့်။ တိဝိဓံ၊ ၏။

ဝိဋ္ဌကဝယေန၊ ဖြင့်။ တိဝိဓံ၊ သည်။ ကထံ ဟောတိ၊ နည်း။ သဗ္ဗမေဝ၊ သာလျှင်ဖြစ်သော။ ဧတံ ဗုဒ္ဓဝစနံ၊ သည်။ ဝိနယဝိဋ္ဌကန္တိ၊ ဟူ၍ရင်း။ပ။ တိပ္ပဘေဒမေဝ၊ သုံးပါးအပြားရှိသည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ၏။ တတ္ထ၊ ထိုသုံးပါးအပြားရှိသော ဝိဋ္ဌကတို့တွင်။ ပဌမသဒ္ဒေါ တိယံ၊၌။ သဒ္ဒေါ တဋ္ဌ၊ သင်္ဂါယနာတင်အပ်သည်လည်းဖြစ်ထသော။ အနုသဒ္ဒေါ ဒုတိယသင်္ဂါယနာ၌ သင်္ဂါယနာတင်အပ်သည်လည်း ဖြစ်ထသော။ တံသဗ္ဗမ္ပိ၊ ထိုအလုံးစုံသော ဘုရားစကားတော်ကိုလည်း။ သမောဓာနေတ္ဝာ၊ ပေါင်း၍။ ဥဘယာနိ၊ နှစ်ပါးစုံကုန်သော။ ပါတိမောက္ခာနိ၊ ပါတိမောက်တို့ဌင်း။ ဒွေ၊

ကုန်သော။ ဝိဘင်္ဂါ တို့ရင်း။ ဒွါဝိသတိ၊ ကုန်သော။ ခန္ဓကာ၊ မဟာဝါ စုဠဝါတို့ရင်း။ သောဠသ၊ ကုန်သော။ ပရိဝါရာ၊ တို့ရင်း။ ဇုတိ၊ ဤသို့။ ဇုဒံဝစနံ၊ သည်။ဝိနယပိဋကံ နာမ၊ မည်၏။ပြဟ္မစာလာဒိ စတုတ္တိံသ သုတ္တ သင်္ဂဟော၊ ဗြဟ္မစာလသုတ်အစရှိသော သုံးဆယ့်လေးသုတ်အရေအတွက် ရှိသော။ ဒီဃနိကာယော၊ ရင်း။ မူလပရိယာယ သုတ္တာဒိ ဒီယနုသတ ဒွေသုတ္တသင်္ဂဟော၊မူလပရိယာယသုတ် အစရှိသော တရာ့ငါးဆဲ့နှစ်သုတ် အရေအတွက်ရှိသော။ မဇ္ဈိမနိကာယော၊ ရင်း။ သြဝတရဏသုတ္တာဒိ သတ္တသုတ္တ သဟသ သတ္တသတ ဒွါသဋ္ဌိသုတ္တ သင်္ဂဟော၊ သြဝတရဏ သုတ်အစရှိသော ခုနစ်ထောင်ခုနစ်ရာ့ ခြောက်ဆဲ့နှစ်သုတ် အရေအတွက် ရှိသော။ သံယုတ္တနိကာယော၊ ရင်း။ စိတ္တပရိယာဒါနသုတ္တာဒိ နဝသုတ္တ သဟသ ပဉ္စသတ သတ္တပညာသသုတ္တသင်္ဂဟော၊ စိတ္တပရိယာဒါနသုတ် အစရှိသော ကိုးထောင့်ငါးရာ ငါးဆဲ့ခုနစ်သုတ် အရေအတွက်ရှိသော။ အင်္ဂုတ္တရနိကာယော၊ ရင်း။ ခုဒ္ဒကပါဋ္ဌ။ပ။ စရိယာပိဋကံ ဝဿေန၊ ခုဒ္ဒက ပါဋ္ဌ ဓမ္မပဒ ဥဒါန်း ဇုတိဝုတ္တက သုတ္တနိပါတ် ဝိမာနဝတ္ထု၊ ပေတဝတ္ထု၊ ထေရဂါထာ ထေရီဂါထာ ဇာတ် နိဒ္ဒေသ ပဋိသမ္ဘိဒါမဂ် အပဒါန် ဗုဒ္ဓဝင် စရိယာပိဋကတို့၏ အစွမ်းအားဖြင့်။ ပန္နရသပွတောဒေါ၊ တဆဲ့ငါးပါး အပြားရှိသော။ ခုဒ္ဒကနိကာယော၊ နိကာယ်ရင်း။ ဇုတိ၊ ဤသို့။ ဇုဒံဝစနံ၊ သည်။ သုတ္တန္တပိဋကံ နာမ၊ ၏။ ဓမ္မသင်္ဂဟော၊ဓမ္မသင်္ဂဟိရင်း။ပ။ ပဋ္ဌာနံ၊ ပဋ္ဌာန်းရင်း။ ဇုတိ၊သို့။ ဇုဒံဗုဒ္ဓဝစနံ၊ သည်။ အဘိဓမ္မပိဋကံ နာမ၊၏။

ဝိနယသဒ္ဒါ၏ဝစနတ္ထ

တတ္ထ၊ ထိုသုံးပါးအပြားရှိသော ပိဋကတို့တွင်။ ဝိဝိဓဝိသေသနယတ္ထာ စ၊ အထူးထူး အပြားပြားရှိသောနည်း ထူးသောနည်း ရှိသည်၏အဖြစ် ကြောင့်ရင်း။ ကာယဝါစာနံ၊ ကာယဒွါရ ဝစီဒွါရတို့ကို။ ဝိနယနတော စေဝ၊ ဆုံးမတတ်သောကြောင့်။ ဝိနယတ္ထဝိဒူဟိ၊ ဝိနယသဒ္ဒါ၏ အနက်ကို သိကုန်သော ပညာရှိတို့သည်။ အယံဝိနယော၊ ကို။ ဝိနယောတိ၊ ဟူ၍။ အက္ခာတော၊ ဟောအပ်၏။

ဆရာ-အထူးထူး အပြားပြား ရှိသောနည်း ထူးသောနည်းရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့် ဝိနည်းမည်၏ဟူပြီ။ အတယ်ဆိုလျှင် ဝိနည်းပိဋကာ၌ အထူးထူး အပြားပြား ရှိသောနည်း ထူးသောနည်း ရှိသနည်းဟု သူမေးဘွယ်ရှိ၍ ထိုအမေးကို ဖြေခြင်းငှာ ဝိဝိဓဟိ ။ပ။ အနုပညတ္တိ နယာ ဟူသောပါဋ္ဌကို မိန့်သတည်း။ ထိုပါဋ္ဌ၏အတ္ထကား-

ဟိ-ဝိတ္ထာရယိသ္သာမိ၊ အုံ။ ဣတ္ထေ၊ ဤဝိနည်း ဝိဋ္ဌကဋ္ဌ။ ပဋ္ဌဝိဓ ပါတိ မောက္ခုဒ္ဒေသ ပါရာဇိကာဒိ သတ္တအာပတ္တိက္ခန္ဓ. မာတိကာ ဝိဘင်္ဂါဒိပ္ပ ဘေဒါ၊ ပါးပါးအပြားရှိသော ပါတိမောက်ပြခြင်း ပါရာဇိက အစရှိ သော အာပတ်ခုနစ်ပုံ မာတိကာ ပဒဘာဇနီ စသည်အပြားရှိကုန်သော။ နယာ၊ နည်းတို့သည်။ ဝိဝိဓာ၊ အထူးထူးအပြားပြား ဖြစ်၍ဖြစ်ကုန်၏။ ဒဠ္ဠိကမ္မ သိထိလ ကရဏပွယောဇနာ၊ ရှေ့ပညတ်ကို မြဲစွာပြုခြင်း ရှေ့ပညတ်ကို လျော့ခြင်း အကျိုးရှိကုန်သော။ အနုပညတ္တိနယာ၊ အနု ပညတ်နည်းတို့သည်။ ဝိသေသဘူတာစ၊ ထူးသည်ဖြစ်၍လည်း ဖြစ်ကုန်၏။

အမှာ။ ။ဝိဝိဓာဟိ ။ပ။ ပွဘေဒါနယာဟု ဆိုသောအလိုကား ဝိနုယသဒ္ဒါကို ဝိဝိဓာ နယာ ဇဋ္ဌာတိ ဝိနယောဟု သတ္တမီဝဟုဒ္ဓိဟိ ပြုသင့်၏။ ဝိသဒ္ဒါသည် ဝိဝိဓအနက်ရှိ၏။ ဝိသေသဘူတာစ ။ပ။ အနု ပညတ္တိနယာဟု ဆိုသောအလိုကား ဝိသေသာ နယာ ဇဋ္ဌာတိ ဝိနယောဟု သတ္တမီဝဟုဒ္ဓိဟိဝင်း ပြုသင့်၏။ ဝိသဒ္ဒါ ဝိသေသအနက်၊ ပဌမသိက္ခာပုဒ်၌ အန္တရာယိကဓမ္မာနုဂတာယ ဝိ ပါရာဇိကော ဟောတိဟူသော ဤပညတ်သည် ဝေဿာလိပြည် မဟာဝုန်တောကြီး၌ မျောက်မ၌ မေထုန်မှီဝဲသော ရဟန်းကိုအကြောင်းပြု၍ ဆင့်၍ ပညတ်သောကြောင့် အနုပညတ်မည်၏။ ထိုမျောက်မ၌ မေထုန်မှီဝဲ သော ရဟန်း ပါရာဇိကမှ မလွတ်သောကြောင့် ထိုအနုပညတ်သည် ရှေ့ပဌမပညတ်ကို မြဲစေ၏။ ယော ပန ဘိက္ခု အနုပသမ္ပန္နေန သဟသေယ္ယံ ကပ္ပေယျဟု သာမည ဟည်ဋ္ဌမ္ပသော်လည်း လူသာမဏေ တို့နှင့် တမိုး တရံတည်းရှိသော ကျောင်း၌ မအိပ်အပ်ဟု ပညတ်တော် မူပြီးမှ သာမဏေတို့ကို ချီးမြှောက်တော်မူလို၍ ယော ပန ဘိက္ခု အနုပသမ္ပန္နေန သဒ္ဓိံ ဥတ္တရိ ဒိရတ္တ တိရတ္တံ သဟသေယ္ယံ ကပ္ပေယျဟု ရှေး ပဌမပညတ်ကို လျော့၍ အနုပညတ်ကို ဟောတော်မူခြင်းကြောင့် ဤသဟသေယ္ယ သိက္ခာပုဒ်၌ အနုပညတ်သည် ပဌမပညတ်ကိုလျော့၏။ ဤသို့သောနည်းအထူးကိုရည်၍ ဒဠ္ဠိကမ္မ သိထိလ ကရဏပွယောဇနာ အနုပညတ္တိနယာဟု ဆိုသတည်း။

ယခုအခါ၌ကား ဝိနယနတော ကာယဝါစာနံဟူသောသံခေပပါဋ္ဌကို ဝိတ္ထာရပြုတော်မူလို၍ ကာယိက ။ပ။ ဝိနေတိဟူသောပါဋ္ဌကို မိန့် သတည်း။ ထိုပါဋ္ဌ၏အတ္ထကား-

ကာယိက ဝါစသိကအဋ္ဌာစာရ နိသေနတောစ၊ ကာယဒ္ဌါရ ဝစီဒ္ဌါရ ဖြင့် လွန်ကြွားခြင်းကို မြစ်တတ်သောကြောင့်လည်း။သေ့သော ဝိနယော၊ သည်။ ကာယဒ္ဌ၊ ကာယဒ္ဌါရကိုရင်း။ ဝါစဒ္ဌ၊ ဝစီဒ္ဌါရကိုရင်း။ ဝိနေတိ၊ ဆုံးမတတ်၏။

အမှာ။ ။မနောဒ္ဌါရေ အာပတ္တိနာမ နတ္ထိ ဟု ဆိုသောကြောင့် မနောဒ္ဌါရ၌ လွန်ကြွားခြင်းကို မဆိုသတည်း။ ဤနောက်နည်းအလိုကား ကာယဝါစာနံ ဝိနေတိတိ ဝိနယောဟု ကတ္တုသာဓနပြုသင့်၏။ ယောသိက္ခာပဒသမ္ဘဝေါ၊ သည်။ (ကဘွားထည့်) ဤနောက်နည်း၌ ဝိသဒ္ဒါသည် ဓာတ္တတ္ထဝိသေသကတည်း။တသ္မာ အစရှိသောပါဠိကား ထိုစကား၏ လဒ္ဓဂုဏ်တည်း။

တသ္မာ ဝိဝိဓနယတ္ထာစ၊ ထိုသို့ အထူးထူးအပြားပြားရှိသောနည်းရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်ရင်း။ တသ္မာ ဝိသေသနယတ္ထာစ၊ ကြောင့်ရင်း။ ကာယ ဝါစာနံ၊ တို့ကို။ တသ္မာ ဝိနယနတောစ၊ကြောင့်ရင်း။ ဝိနယောတိ၊ဟူ၍။ အဂ္ဂါတော၊ ၏။ တေန ကာရဏေန၊ ကြောင့်။ တေသ ဝိနယဿ၊၏။ ဝစနတ္ထကောသလ္လတ္ထံ၊ ဝစနတ္ထဉ္ဉာဏလိမ္ဘာစေခြင်းငှာ။ ဝိဝိဓ.ဝိသေသနယတ္ထာ ။ပ။ အဂ္ဂါတောတိ၊ ဟူ၍။ တေံဝစနံ၊ ကို။ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်ပြီ။

သုတ္တန္တသဒ္ဒါ၏ ဝစနတ္ထ

ဇုတရုံ၊ဝိနည်းမှတပါးသော။ သုတ္တံပန၊ ကိုကား။ အတ္ထာနံ၊ မိမိအကျိုး သူတပါးအကျိုး စသောအပြားရှိသော အကျိုးတို့ကို။ သူစနတောစ၊ ပြုတတ်သောကြောင့်ရင်း။ အတ္ထာနံ၊ တို့၏။ သုဝုတ္ထတောစ၊ ကောင်းစွာ ဟောရာဖြစ်သောကြောင့်ရင်း။ အတ္ထာနံ၊ တို့ကို။ သဝနတောစ၊ ပွားစေ တတ်သောကြောင့်ရင်း။ သူဒနတောစ၊ ယိုစေတတ်သောကြောင့်ရင်း။ သုတ္ထာဏာစ၊ ကောင်းစွာ စောင့်တတ်သောကြောင့်ရင်း။ သုတ္ထသဘာဝ တောစ၊ တမျှင်းချည် ပန်းသီတန်ချည်နှင့် တူသောကြောင့်ရင်း။ သုတ္ထန္တိ၊ ဟူ၍။ အဂ္ဂါတံ၊ ၏။

ထိုဂါထာ၏ အနက်ကို ဖွင့်တော်မူလိုခဏ် တံဟိ အစရှိသောပါဠိကို မိန့်သတည်း။ (ဟိကား ဝိတ္ထာရဇောတကနိပါတ်တည်း)၊ ထိုပါဠိ၏ အတ္ထကား–

တံသုတ္တံ၊ သည်။ အတ္တတ္ထ ပရတ္ထာဒိဘေဒေ၊ မိမိ၏အကျိုး သူတပါး၏ အကျိုး စသည်အပြားရှိကုန်သော။ အတ္ထေ၊ အကျိုးတို့ကို။ သူစေတိ၊ ပြုတတ်၏။

အမှာ။ ။အတ္တတ္ထ ပရတ္ထာဒိဘေဒေ ဟူသောပါဠိဖြင့် အတ္ထာနံ သူစနတော၌ အတ္ထသဒ္ဒါသည် ဖလတ္ထကိုသာဟော၏။ဘာသိတတ္ထကို မဟောဟူသောအနက်ကိုပြ၏။ အာဒိသဒ္ဒါဖြင့် ဒိဋ္ဌဓမ္မိကတ္ထ သမ္မရာယိကတ္ထ လောကုတ္တရတ္ထ ဤသို့အစရှိသော အကျိုးကိုယူလေ။ သူစေတီ ဟူသောပါဠိဖြင့် သူစနတော ဟူသောပါဠိ၏ ကတ္တုသာဓနဟူ၏အဖြစ်ကို ပြသတည်း။ ကရဏသာဓန အစရှိသည်ကို မပြဟူသော အနက်ကို သိစေသတည်း။ သူစဓာတ် တပစ္စည်းတည်း။

ဣတ္ထ ဝိဂ္ဂဟေ၊ ၌။ ဝေနေယျဗျာသယာနုလောမေန၊ ဝေနေယျသတ္တ ဝါတို့အလိုအားလျော်သဖြင့်။ ဝုတ္တတ္ထာ၊ ဟောအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ အတ္ထာ၊ အစီးအပွားတို့ကို။ သုဝုတ္တာ၊ ကောင်းစွာဟောအပ်ကုန်၏။

အမှာ။ ။ဤဒုတိယနည်းဖြင့် သုတ္တသဒ္ဒါ၏ သုဒ္ဒ၊ ဝုစ္စတိ ဣတ္ထောတိ သုတ္တံ ဟူသော အဓိကရဏသာဓန ဖြစ်သည်၏အဖြစ်ကို သိစေ၏။ သုပုဒ္ဒ ဥစဓာတ် တပစ္စည်း ဂင်းတည်း။

ဣတိ ဝိဂ္ဂဟံ၊ ဤသုတ္တန်ဝိဂ္ဂဟသည်။ အတ္ထေ၊ တို့ကို။ သဝတိ၊ ပွားစေ၏။ ဤတတိယ နည်းဖြင့် သုတ္တသဒ္ဒါ၏ ဟေတုကတ္တုသာဓန အဖြစ်ကို ပြသတည်း။ သုဓာတ် တပစ္စည်း ဂင်းတည်း။

ကိမိဝ၊ အဘယ်ကဲ့သို့နည်း ဟူမူကား။ သသံ၊ ကောက်ပင်သည်။ ဝ၊ အသီးကို။ ပသဝတိ ဗုဝ၊ ပွားစေသကဲ့သို့တည်း။ ပသဝတိ၊ ပွားစေတတ်၏။ ဗုတိ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တံ ဝုတ္တော၊ ဆိုလိုသည်။ ဟောတိ၊ ၏။

အမှာ။ ။သုဓာတ်သည် ကြားခြင်းအနက် ချီးမွမ်းခြင်းအနက်အစရှိသော များသော အနက်တို့၌ဖြစ်ရကား ဤအရာ၌ ပွားခြင်းအနက်၌ ဖြစ်သည်၏အဖြစ်ကိုသိစေလို၍ ပသဝတိတိ ဝုတ္တံ ဟောတိ ဟု ဆိုပြန်သတည်း။ သုဓာတ်သည် ပ-ဟူသော ဥပသာရပုဒ်နှင့် ယှဉ်သော ကြောင့် ပွားခြင်းအနက်ကို ဟောတ်ဟူလိုသည်။

ဇေတံ၊ ထိုသုတ္တန်ဝိဂ္ဂဟသည်။အတ္ထေ၊ ကို့ကို။ သူဒတိ၊ ယိုစေတတ်၏။ ကိမိဝ၊ မူကား။ ဓေနု၊ နွားမသည်။ ဒိရံ၊ နို့ရည်ကို။ သူဒတိရိယ၊ ယိုစေသကဲ့သို့တည်း။ (ဤစတုတ္ထနည်း၌ သူဒဓာတ် တပစ္စည်းတည်း)။ ပဋ္ဌရာပေတိ၊ ယိုစေတတ်၏။ ဗုတိ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တံ ဝုတ္တော၊ ဆိုလိုသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။

သူဒတိကြိယာ၏ ဟေတုကတ္တုတ္ထ ကြိယာ၏ အဖြစ်ကို သိစေလို၍ ပဋ္ဌရာပေတိတိ ဝုတ္တံ ဟောတိဟု ဆိုပြန်သတည်း။

သုဒ္ဓ၊စ၊ ကောင်းစွာလျှင်။ နေအတ္တေ၊ တို့ကို။ တာယတိ၊ စောင့်တတ်၏၊ (သုပုဗ္ဗ တာဓောတ် တပစ္စည်း)။ရက္ခတိ၊ ၏။ (တာဓာတ်၏ ရက္ခနအနက်ကို ဟောသည်၏ အဖြစ်ကို သိစေခြင်းငှာ ရက္ခတိတိဟု ဆိုပြန်သတည်း)တေ၊ ထိုသုဒ္ဓန်ဝိဋ္ဌကသည်။ သုတ္တသဘာဝဋ္ဌ၊ တမျဉ်းချည် ပန်းသိတန်ချည်နှင့် တူသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ (ဤသုတ္တသဘာဝဋ္ဌ ဟူသောပါဠိပြင့် သုဒ္ဓသဒ္ဒါ၏ ဥပစာရသဒ္ဒါ၏ အဖြစ်ကို ပြသတည်း)။

အဘယ်သို့လျှင် တမျဉ်းချည် ပန်းသိတန်ချည်နှင့် တူသနည်းဟု သူမေးဘွယ်ရှိ၍ ထိုအမေးကို ဖြေခြင်းငှာယထာဟိ အစရှိသောပါဠိကိုမိန့်သတည်း။ ထိုပါဠိ၏အတ္ထကား-

တဋ္ဌကာနံ၊ တစည်းသမားတို့အား။ သုတ္တံ၊ တမျဉ်းချည်သည်။ ပမာဏံ၊ ပမာဏသည်။ ဟောတိယထာ၊ ကဲ့သို့။ ဝေဌတထာ၊ တူ။ ဘေဒို၊ ထိုသုတ္တန်ဝိဋ္ဌကသည်လည်း။ ဝိညူနံ၊ပညာရှိတို့အား။ပမာဏံ၊သည်။ ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ သုတ္တေန၊ ချည်ဖြင့်။ သင်္ဂဟိတာနိ၊ ကုံးသိအပ်ကုန်သော။ ပုပ္ဖာနိ၊ ပန်းတို့သည်။ နဝိကိရိယန္တိယထာ၊ ဖရိဖရဲ မရှိကုန်သကဲ့သို့။ နဝိဓံသိယန္တိယထာ၊ မပျက်စီးကုန်သကဲ့သို့။ ဝေဌတထာ၊ တူ။ ဘေတေန၊ ထိုသုတ္တန်ဝိဋ္ဌကဖြင့်။ သင်္ဂဟိတာ၊ ပေါင်းရုံးအပ်ကုန်သော။ အတ္ထာ၊ တို့သည်။ နဝိကိရိယန္တိ၊ ကုန်။ နဝိဓံသိယန္တိ၊ ကုန်။ တေနကာရဏေန၊ ကြောင့်။ တေဿသုတ္တဿ၊ ၏၊ ဝစနတ္ထကောသလ္လတ္ထံ၊ ၄ ၁။အတ္ထာနံ သုစနတော ။ပ။ အက္ခာတန္တိ၊ ဟူ၏။ ဘံဝစနံ၊ ကို။ ဝုတ္တံ၊ ၏။

အဘိဓမ္မသဒ္ဒါ၏ဝစနတ္ထ

ဧတရော၊ ထိုမှတပါးသော။အဘိဓမ္မောပန၊ ကိုကား။ ယံယေန ကာရဏေန၊ကြောင့်။ ဣတ္ထ ဤအဘိဓမ္မဝိဋ္ဌကဋ္ဌ။ ဝုနိမန္ကြောင့်၊ ပြည့်စုံခြင်း သဘောရှိကုန်သော၊ ဓမ္မာစ၊ ပရမတ္ထတရားတို့ကိုဝင်း။ သလက္ခဏာ၊ လက္ခဏာအထူးရှိကုန်သော။ ဓမ္မာစ၊ တို့ကိုဝင်း။ ပဋိတာ၊ ပူဇော်ထိုက်ကုန်သော။ ဓမ္မာစ၊ တို့ကိုဝင်း။ ပရိဗ္ဗိန္နာ၊ ဝိုင်းခြားအပ်ကုန်သော။ ဓမ္မာစ၊တို့ကိုဝင်း။ အဓိကာ၊ လွန်ကုန်သော။ ဓမ္မာစ၊ တို့ကိုဝင်း။ ဝုတ္တာ၊ ဟောအပ်ကုန်၏။ တေန၊ ကြောင့်။ အဘိဓမ္မော၊ ဟူ၏။ အက္ခာတော၊ ၏။

ထိုဂါထာ၏အနက်ကို အကျယ်ပြတော်မူလိုလျှင် အယံ ဟိ အဘိသဒ္ဒေါ အစရှိသောပါဠိကို မိန့်သတည်း။ ထိုပါဠိ၏အတ္ထကား-

ဟိ-ဝိတ္ထာယိသောမိ၊ ထိုဂါထာ၏ အနက်ကို အကျယ်ခဲ့ပေအုံ့။ အယံအာသိ သဒ္ဒေါ၊ ကို။ ဝုဠိုလက္ခဏ ပူဇိတ ပရိစ္ဆိန္နာဝိကေသု၊ ပွားခြင်းအနက် လက္ခဏာ အထူးဖြစ်သောအနက် ပူဇော်ထိုက်သောအနက် ဝိုင်းခြားအပ် သောအနက် လွန်သောအနက်တို့၌။ ဒီဃတိ၊ ရှာအစ်၏။

အာသိသဒ္ဒါသည် ဝုဠိအနက် အစရှိကုန်သော ငါးပါးကုန်သောအနက် တို့၌ ဖြစ်၏ဟူပြီ။ တခုတည်းသော ဥဒါဟရဏ်၌ပင် ငါးပါးကုန်သော အနက်တို့ကို ရှာအစ်ကုန်သလောဟု သူမေးတွယ်ရှိ၍ ထိုအမေးကို ဖြေခြင်းငှာ တထာဟေသ အစရှိသောပါဠိကို မိန့်သတည်း။ ထိုပါဠိ ၏အတ္ထကား-

တထာ-တံဝစနံ၊ သည်။ ဟိယုတ္တံ၊ သင့်၏။ ဗာဠ္ဟာမေ။ပ။ ပဋိဂ္ဂမန္တိ အာဒိ သု၊ ဗာဠ္ဟာမေ။ပ။ ပဋိဂ္ဂမန္တိ-ဤသို့အစရှိသော ပါဠိတို့၌။ ဝုဠိယံ၊ပွားခြင်း အနက်၌။ အာဂတောဝ၊ လာ၏။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်တို့။ မေ၊အား။ ဗာဠ္ဟာ၊ ပြင်းစွာကုန်သော။ ဒုက္ခာ ဝေဒနာ၊ ဒုက္ခဝေဒနာတို့သည်။ အာဘိဂ္ဂမန္တိ၊ ပွားကုန်၏။ နောပဋိဂ္ဂမန္တိ၊ မဆုတ်ကုန်။ (အာဘိဂ္ဂမန္တိ၌ အာသိသဒ္ဒါသည် ကမ္မဓာရယ်ကို အထူးပြု၍ ပွားခြင်းအနက်ကို ဟောသတည်း)။ ယာဝတာ ရတ္တိယော။ပ။လက္ခိတာတိ အာဒိသု၊တို့၌။ လက္ခဏေ၊ လက္ခဏာအထူးဖြစ် သော အနက်၌။ အာဂတောဝ၊ ၏။ ယာဝတာ ရတ္တိယော၊ အကြင်ညဉ့်တို့ကို။ အာသိညာတာ အာသိလက္ခိတာ၊ အထူးသဖြင့် သိအပ်ကုန်၏။ ရာဇာသိရာဇာ မနုဇိန္ဒောတိ အာဒိသု၊ တို့၌။ ပူဇိတော၊ ပူဇော်ထိုက်သော အနက်၌။ အာဂ တောဝ၊ ၏။ ရာဇာသိရာဇာ၊ မင်းတို့သည် ပူဇော်ထိုက်သောမင်း။ မနု ဇိန္ဒော၊ လူတို့ကို အစိုးရသောမင်း။ ပဋိဘလော ။ပ။ အာသိဝိနယောတိ အာဒိသု၊ တို့၌။ ပရိစ္ဆိန္နော၊ ဝိုင်းခြားအပ်သော အနက်၌။ အာဂတောဝ၊ ၏။ အာသိဝမ္ဘေစ၊ ဝိနည်းနှင့်မရောသော သုတ်အာသိဝမ္ဘာ၌ရင်း။ အာသိဝိနယေ စ၊ သုတ်အာသိဝမ္ဘာနှင့်မရောသော ဝိနည်း၌ရင်း။ ဝိနေတုံ၊ ဆုံးမခြင်းငှာ။ ပဋိဘလော၊ စွမ်းနိုင်၏။ အညမညသက်ရဝိရဟိတော၊ အချင်းချင်းရောယှက် ခြင်းမှကင်းသော။ ဝမ္ဘေစ၊ သုတ်အာသိဝမ္ဘာ၌ရင်း။ ဝိနယေစ၊ ၌ရင်း။ ဧတိ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တံ-ဝုတ္တောဝ၊ ဆိုလိုသည်။ ဣဟာဝတိ၊ ဖြစ်၏။ (အညမညသက်ရ ဝိရဟိတော အစရှိသောပါဠိဖြင့် အာသိဝိနယေ၌ အာသိသဒ္ဒါ၏ ပရိစ္ဆိန္ဒ အနက်ကို သိစေလိုသတည်း)။ အာသိဂ္ဂန္တွေန ဝဏ္ဏေနာတိ အာဒိသု၊ တို့၌။ အဓိကေ၊ လွန်သော်အနက်၌။ အာဂတောဝ၊ ၏။ အာသိဂ္ဂန္တွေန၊ အလွန်နှစ်သက်ဘွယ်ရှိသော။ ဝဏ္ဏေန၊ အဆင်းဖြင့်။

ဆရာ-အာဘိဓမ္မောဟူသော ပုဒ်၌ အာဘိသဒ္ဒါသည် ဝုနိ အစရှိသော ငါးပါးသော အနက်၌ဖြစ်၏ဟူပြီ၊ ဤအာဘိဓမ္မာ၌ကား အဘယ်၌ ဝုနိအနက်ဖြစ်သနည်း အဘယ်၌ လက္ခဏအနက်ဖြစ်သနည်း ဤသို့အစ ရှိသည်ဖြင့် သူမေးတွယ်ရှိ၍ ထိုအမေးကို ဖြေခြင်းငှာ ဣတိ ရူပပတ္တိ ယာ စသည်ကို မိန့်သတည်း။ ထိုပါဠိ၏အဋ္ဌကား-

ဣတိ၊ ဤအာဘိဓမ္မပိဋကတ်၌လည်း။ ရူပပတ္တိယာ။ပ။ ဝိဟရတိတိ အာဒိနာ၊ ဤသို့အစရှိသော။ နယေန၊ ဖြင့်။ ဝုနိမနော၊ ပွားခြင်းသဘောရှိကုန်သော။ ဓမ္မာဝိ၊ တို့ကိုလည်း။ ဝုတ္တာ၊ ကုန်၏။ ရူပပတ္တိယာ၊ ရူပဘုံ၌ ပဋိသန္ဓေနေခြင်း၏။ မဂ္ဂံ၊ အကြောင်းဖြစ်သော စျာနစေတနာကို။ ဘာဝေတိ၊ ပွားစေ၏။ မေတ္တာသဟဂတေန၊ မေတ္တာနှင့်ယှဉ်သော။ စေတသာ၊ စိတ်ဖြင့်။ ကေံ၊ တခုသော။ ဒိသံ၊ အရပ်ကို။ ဖရိတ္ဝာ၊ နှံ့၍။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ ရူပါ ရမ္မဏံ ဝါ သဒ္ဒါရမ္မဏံ ဝါတိ အာဒိနာ၊ သော။ နယေန၊ ဖြင့်။ အာရမ္မဏာ ဒိဟိ၊ တို့ဖြင့်။ လက္ခဏိယတ္တာ၊ အထူးမှတ်အပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ သလက္ခဏာ၊ အထူးမှတ်အပ်သော လက္ခဏာနှင့်တကွ ဖြစ်ကုန်သော။ ဓမ္မာဝိ၊ တို့ကိုလည်း။ ဝုတ္တာ၊ ကုန်၏။ သေက္ခာဓမ္မာ ။ပ။ လောကုတ္တရာ ဓမ္မာတိ အာဒိနာ၊ သော။ နယေန၊ ဖြင့်။ ပူဇိတာ၊ ပူဇော်ထိုက်ကုန်သော။ ဓမ္မာဝိ၊ တို့ကိုလည်း။ ဝုတ္တာ၊ ကုန်၏။ ပူဇာရဟာ၊ ပူဇော်ခြင်းငှာထိုက်ကုန်သော။ ဓမ္မာ၊ တို့ကို။ ဇုတိအယံ၊ ဤသည်လျှင်။ အဓိပ္ပါယော၊ တည်း။ ဖသော ဟောတီတိ အာဒိနာ၊သော။ နယေန၊ဖြင့်။သဘာဝ ပရိဆိန္နတ္တာ၊ သဘောကို ပိုင်းခြားအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ပရိစ္ဆိန္နာ၊ ကုန်သော။ ဓမ္မာဝိ၊ တို့ကိုလည်း။ ဝုတ္တာ၊ ကုန်၏။ မဟာဂ္ဂတာ ဓမ္မာ ။ပ။ အနုတ္တရာ ဓမ္မာတိ အာဒိနာ၊ သော။ နယေန၊ ဖြင့်။ အဓိကာ၊ ကုန်သော။ ဓမ္မာဝိ၊ တို့ကိုလည်း။ ဝုတ္တာ၊ ကုန်၏။ တေန၊ ကြောင့်။ တေသု အာဘိဓမ္မသု၏။ ဝစနတ္ထကောသလ္လတ္ထံ၊ ဌာ။ ယံတ္ထေ ဝုနိမနော။ပ။ အကွာတောတိ၊ ဟူ၍။ တေ ဝစနံ၊ ကို။ ဝုတ္တံ၊ ပြီ။

ပိဋကသဒ္ဒါ၏ဝစနတ္ထ

ဝိနယသဒ္ဒါ အစရှိသည်တို့၏အနက်ကို ဆရာဆိုပြီ၊ အဘယ်အနက်ကြောင့်ဝိဋကမည်သနည်းဟု သူမေးတွယ်ရှိ၍ ထိုအမေးကို ဖြေခြင်းငှာ ယံပနေတ္ထကိုမိန့်သတည်း။ ထိုပါဠိ၏အဋ္ဌကား-

ဣတိ၊ ဤဝိနယဝိဋကအစရှိသောပါဠိ၌။ သမဘိနိဝိဋ္ဌ၊ ကောင်းစွာ အကျုံးဝင်သော။ယံပနဝိဋကံ၊အကြင်ဝိဋကသဒ္ဒါသည်။ အဝိသိဋ္ဌ၊ အနက်

အထူးမရှိ။ တံဝိဋ္ဌကံ၊ ကို။ ဝိဋ္ဌကတ္ထေရိဒု၊ ဝိဋ္ဌကသဒ္ဒါ၏အနက်ကိုသိသော ပညာရှိတို့သည်။ ပရိယတ္တိဘာဇနတ္ထတော၊ သင်အပ်သောအနက် တည်ရာ ဖြစ်သောအနက်ကြောင့်။ ဝိဋ္ဌကန္တိ၊ ဟူ၍။ အာဟု၊ ဆိုကုန်ပြီ။

ဝိနယသဒ္ဒါအစရှိသည်တို့၏ အနက် ဝိဋ္ဌကသဒ္ဒါ၏အနက်ကို ဆရာ အသီးအသီးဆို၏။ ဝိဋ္ဌကအခြား ဝိနယအစရှိသည်တို့ အခြား ဒွန်ဖြစ် ကောင်းသလောဟု သူမေးတွယ်ရှိ၍ ထိုအမေးကို ဖြေခြင်းငှာ တေန သမောဓာနေတ္ထာ။ပ။ဥေယျာ ဟူသောပါဠိကို မိန့်သတည်း။ထိုပါဠိ၏ အတ္ထကား-

တေန၊ ထိုဝိဋ္ဌကသဒ္ဒါနှင့်။ သမောဓာနေတ္ထာ၊ ပေါင်း၍။ တယော၊ ကုန်သော။ဝိနယာဒယောပိ၊ ဝိနယသဒ္ဒါ အစရှိသည်တို့ကိုလည်း။ဥေယျာ၊ ကုန်၏။

ဆရာ-သင်အပ်သောအနက် တည်ရာဖြစ်သော အနက်ကြောင့် ဝိဋ္ဌက မည်၏ဟူပြီ၊သဒ္ဒါသည် ပြဟုဂ်နှင့်ကင်း၍ ဖြစ်ရာသလော အဘယ် ပါဠိ၌ သင်အပ်သောအနက်၌ဖြစ်သနည်း အဘယ်ပါဠိ၌ တည်ရာဖြစ် သောအနက်၌ ဖြစ်သနည်း ဟု သူမေးတွယ်ရှိ၍ ထိုအမေးကို ဖြေခြင်း ငှာ ပရိယတ္တိဝိဟိစသည်ကို မိန့်သတည်း။ (ဟိကား ဝိတ္ထာရဝိ တကတည်း)။ ထိုပါဠိ၏အတ္ထကား-

ပရိယတ္တိဝိ၊ ကိုလည်း။ မာ ဝိဋ္ဌကသမ္ပဒါနေနာတိ အာဒိသု၊ တို့၌။ ဝိဋ္ဌ ကန္တိ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ ဝိဋ္ဌကသမ္ပဒါနေန၊ သင်ခြင်း၏ ပြည့်စုံခြင်းဖြင့်။ မာဂဏ္ဍ၊ မမှတ်လင့်။ အထ ပုရိသော။ပ။ မာဒါယာတိ အာဒိသု၊ တို့၌။ ယံကိဉ္စိ၊ အမှတ်မဲ့ဖြစ်သော။ ဘာဇနဒ္ဓိ၊ တည်ရာဖြစ်သော ခွက်ကိုလည်း။ ဝိဋ္ဌကန္တိ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။အထ၊ထိုရောအခါ၌။ပုရိသော၊သည်။ ကုဒါလ ဝိဋ္ဌကံ၊ ပေါက်တူးခြင်းတောင်းကို။ အာဒါယ၊ယူ၍။အာဂစ္ဆေယျ၊ လာရာ ၏။ (တသ္မာအစရှိသော ပါဠိဖြင့် ထိုစကား၏လမ္ဘဂုဏ်ကို ပြသတည်း။ အနက်ရှေးနှင့်တူပြီ)။

ဆရာ-ဝိဋ္ဌကသဒ္ဒါနှင့်ပေါင်း၍ ဝိနယသဒ္ဒါ အစရှိသည် တို့ကိုလည်း သိအပ်ကုန်၏ဟုဆိုပြီ။နှစ်ပါးသော ဝိဋ္ဌကသဒ္ဒါ၏အနက်တို့တွင်တပါး သောအနက်ဖြင့်သာ ပေါင်းအပ်သလော၊ အဘယ်သမာသ်ကိုပြု၍ ပေါင်းအပ်သနည်းဟု သူမေးတွယ်ရှိ၍ ထိုအမေးကို ဖြေခြင်းငှာတေန ဝေ ဒုဝိဓဿေနအစရှိသောပါဠိကို မိန့်သတည်း။ ထိုပါဠိ၏အတ္ထကား-

ဝေ၊ ဤသို့။ ဒုဝိဓတ္ထေနပိ၊ နှစ်ပါးအပြားရှိသောအနက်ရှိသည်လည်း ဖြစ်သော။ တေန ဝိဌကသဒ္ဒေန၊ နှင့်။ သဟ၊ တက္ခ။ သမာသံ၊ သမာသ်ကို။ ကတ္တာ၊ ၍။ ဝိနယောစ၊ သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ သော၊ ထိုဝိနည်း ဟူသည်ကား။ ပရိယတ္တိဘာဝတောစ၊သင်အပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်ရင်း။ တဿတဿအတ္ထသ၊ ၏။ဘာဝနတောစ၊ တည်ရာဖြစ်သောကြောင့်ရင်း။ ဝိဌကဋ္ဌ၊သည်လည်း။ ဟောတိ၊၏။ ဧုတိတသ္မာ၊ ထိုနှစ်ပါးသော သတ္တိ ကြောင့်။ဝိနယဝိဌကံ၊မည်၏။ ယထာဝုတ္တနယေနေဝ၊ အကြင်အကြင် ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းဖြင့်သာလျှင်။သုတ္တန္တ၊သည်လည်း။ဟောတိ၊၏။ တံ၊ထို သုတ္တန်ဟူသည်။ ဝိဌကဋ္ဌ၊ သည်လည်း။ ဟောတိ၊၏။ ဧုတိတသ္မာ၊ကြောင့်။ သုတ္တန္တဝိဌကံ၊မည်၏။ (ယထာဝုတ္တနယေနေဝ၊ဟူသောပါဠိဖြင့် ပရိယတ္တိ ဘာဝတောစတဿတဿအတ္ထသ ဘာဝနတောစ-ဟူသောပါဠိကိုညွှန်း သတည်း)။ အဘိဓမ္မောစ၊သည်လည်း။ ဟောတိ၊၏။ သော၊ ထိုအဘိဓမ္မာ ဟူသည်။ ဝိဌကဋ္ဌ၊ သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ ဧုတိတသ္မာ၊ ကြောင့်။ အဘိဓမ္မဝိဌကံ၊ မည်၏။(ဝေမေတေ တယောဝိ။ပ။ ဥ ယျာဟူသောပါဠိ ဖြင့် ထိုစကားကို နိဂုံးအုပ်သတည်း)။ ဝေ၊ ဤသို့။ တယော၊ ကုန်သော။ ဒေ တေ ဝိနယာဒယောဝိ၊ တို့ကိုလည်း။ ဥ ယျာ၊ ကုန်၏။

ဒေသနာသာသနာကထာအပြားစသည်

ယခုအခါ၌ ထိုဝိဌကသုံးပုံတို့၌ အထူးထူးအပြားပြား လိမ္မာစေခြင်း ၄၁ ပြုတော်မူလို၍ ဝေ ဥ တ္တာစ ပုနဝိ အစရှိသော ပါဠိကို မိန့် သတည်း။ ထိုပါဠိ၏အတ္ထကား-

ဝေ၊ ဤသို့။ ဥ တ္တာစ၊ သိပြီး၍လည်း။ ပုနဝိ၊ လည်း။ တေသုယေ ဝိဌကေသု၊ တို့၌လျှင်။ (ကောသလ္လတ္ထံ၌စပ်)။ နာနပ္ပကာရကောသလ္လတ္ထံ၊ အထူးထူးသော အပြား၌ လိမ္မာစေခြင်း၄၁။ တေသု၊ တို့၌။ (ဝိဘာဝယေ၌ စပ်)။ ဒေသနာ သာသနာ ကထာ ဘေဒဿ၊ ဒေသနာအပြား သာသနာ အပြား ကထာအပြားကိုရင်း။ သိက္ခာ ပဟာန ဂန္ဓိရ ဘာဝဿ၊ သိက္ခာ ပဟာန် နက်နဲသည်၏ အဖြစ်ကိုရင်း။ယထာရဟံ၊စွာ။ ပရိဒီပယေ၊ ပြရာ၏။ ယဟိ၊ အကြင်ဝိဌကသုံးပုံ၌။ ယထာ ယေန အာကာရေန၊ ဖြင့်။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ယံပရိယတ္တိဘေဒဿ၊ အကြင် သင်ခြင်းအပြားသို့ရင်း။ ယံသမ္ဘတ္တိ၊ အကြင် ပြည့်စုံခြင်းသို့ရင်း။ ယံဝိပတ္တိဿာဝိ၊ အကြင် ပျက်စီးခြင်းသို့ရင်း။ ပါပုဏာတိ၊ ၏။ တထာ တေန အာကာရေန၊ ဖြင့်။ တံသဒ္ဒမ္ပိ၊ ထိုအလုံးစုံ ကိုလည်း။ ဝိဘာဝယေ၊ ပြရာ၏။

ထိုဂါထာတို့၏ အနက်ကို အကျယ်ပြုလိုရှိ၍ တတြောယံ ပရိဒီပနာ အစ ရှိသောပါဠိကို မိန့်သတည်း။ ထိုပါဠိ၏အဋ္ဌကား-

တတြ တာသု ဂါထာသု၊ တိုဋ္ဌ။ အယံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့သည်ကား။ ပရိဒီပနာ၊ အကျယ်ပြုခြင်းတည်း။ ဝိဘာဝနာ၊ထင်စွင်ပြုခြင်းတည်း။ (ဟိကား ဝိတ္ထာရဇောတက တည်း)။တိဏိ၊ သုံးပါးကုန်သော။ ဇောနိဝဋ္ဋကာနိ၊ တို့ကို။ (ဝုစ္စန္တိ ၂စ)။ ယထာတ္ထမံ၊ အစဉ်အတိုင်း။ အာဏာ ဝေါဟာရ ပရမတ္ထ ဒေသနာတိစ၊ အာဏာဒေသနာ ဝေါဟာရဒေသနာ ပရမတ္ထ ဒေသနာတို့ ဟူ၍ဝင်း။ယထာပရာဓ ယထာနုလောမ ယထာဓမ္မသာသနာ နိတိစ၊ ယထာပရာဓသာသနာ ယထာနုလောမသာသနာ ယထာဓမ္မ သာသနာတို့ဟူ၍ဝင်း။ သံဝရ သံဝရဒိဋ္ဌိနိဝေဌန နာမရူပ ပရိစ္ဆေဒ ကထာတိစ၊ တို့ဟူ၍ဝင်း။ ဝုစ္စန္တိ၊ ကုန်၏။

ဆရာ-သုံးပါးကုန်သော ဝိဋ္ဌကတို့ကို အာဏာဒေသနာ အစရှိသည်တို့ ဟူ၍ ဆိုအပ်ကုန်၏ဟူပြီ။ ထိုသုံးပါးကုန်သော ဝိဋ္ဌကတို့တွင် အဘယ်ကြောင့် ဝိနည်းဝိဋ္ဌကကို အာဏာဒေသနာဟူ၍ ဆိုအပ်သနည်း၊ ဤသို့အစရှိသည်ဖြင့်သူမေးဘွယ်ရှိ၍ ထိုအမေးကိုဖြေခြင်းငှာ ဣတ္ထေယံ အစရှိသောပါဠိကို မိန့်သတည်း။(ဟိကား ဝိတ္ထာရတည်း)။ ထိုပါဠိ၏ အဋ္ဌကား-

ဣတ္ထေ၊ ဤသုံးပါးကုန်သော ဝိဋ္ဌကတို့တွင်။ ဝိနယဝိဋ္ဌကံ၊ကို။ (ဝုစ္စတိ၂စ)။ အာဏာရဟေန၊ အာဏာထားခြင်းငှာထိုက်သော။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ အာဏာဗာဟုလ္လတော[1]၊ အာဏာများသောအားဖြင့်။ ဒေသိတတ္တာ၊ ဟောတော်မူအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ အာဏာဒေသနာ တိ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။

ဘမှာ။ ။အာဏာ ဒေသိယတိ ဣတ္ထောတိ အာဏာဒေသနာ ဟု ဘဝိကရဏသာဓနပြုလေ။ ဣတ္ထေဝိဋ္ဌကေ၌။ အာဏာ၊အာဏာဖြစ်သော ဒေသနာကို။ ဒေသိယတိ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုသို့ ဟောရာဖြစ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။တံဝိဋ္ဌကံ၊သည်။ အာဏာဒေသနာ၊ မည်၏။ အဣတ္ထလိင်ကိုငဲ့၍ ဝိဋ္ဌကံဟု နပုံလိင်နှင့်စဲသတည်း။ သဒ္ဒလိင်ကို ငဲ့မူကား ဣတ္ထိလိင်နှင့်စဲရာ၏။အာဏာဗာဟုလ္လတော ဟူသောပါဠိဖြင့်

၁။ အာဏာဗာဟုလ္လတော-ဟူသော စကားဖြင့် ယေဘုယျနည်းကို ပြသည်။ ဋီသစ်-၉၉။

ဝိနည်းဒေသနာ၌လည်း ပရမတ္ထတရား ပညတ်တရားတို့သည် ဘဝ့ဂ အားဖြင့် ရှိကုန်၏ဟူသောအနက်ကို ပြသတည်း။

သုတ္တန္တပိဋကံ၊ ကို။ ဝေါဟာရကုသလေန၊ ပညတ်၌လိမ္မာတော်မူသော။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ ဝေါဟာရဗာဟုလ္လတော၊ ပညတ်များသောအားဖြင့်။ ဒေသိတတ္တာ၊ ကြောင့်။ ဝေါဟာရဒေသနာတိ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ (ဝေါဟာရော ဒေသိယတိ ဣတိ ဝေါဟာရဒေသနာ၊ အဓိကရဏသာဓနပြု)။ အဘိဓမ္မပိဋကံ၊ ကို။ ပရမတ္ထကုသလေန၊ သော။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ ပရမတ္ထဗာဟုလ္လတော၊ ပရမတ်များသောအားဖြင့်။ ဒေသိတတ္တာ၊ ဟောတော်မူအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ပရမတ္ထဒေသနာတိ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။

တထာ၊ တူ။ ပဌမံ၊ ရှေးဦးစွာသော ဝိနည်းပိဋကကို။ (ဝုစ္စတိ၌စပ်)။ ယေဟေသတ္တာ၊ တို့သည်။ ပဋိ ဘုပရာဓာ၊ များသောအပြစ်ရှိကုန်၏။ တေ သတ္တာ၊တို့ကို။ ယထာပရာဓံ၊အပြစ်အားလျော်စွာ။ ဣတ္ထိပဋ္ဌကေ၌။ သာသိ တာ၊ဆုံးမအပ်ကုန်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ထိုသို့ဆုံးမရာဖြစ်သည်၏သတ္တိကြောင့်။ ကံ ပိဋကံ၊ သည်။ ယထာပရာဓသာသနံ၊ မည်၏။ (ဝိဂ္ဂိဟ်ပြတည်း။ ဝိဂ္ဂိဟ် ဂစ်ကား ယထာပရာဓံ သာသိယတိ ဣတိ ယထာပရာဓသာသနံဟု အဓိကရဏသာဓနပြု)။ ဒုတိယံ၊ နှစ်ခုမြောက်သော သုတ္တန်ပိဋကကို။ အနေကဗျာသယာနုသယ စရိယအဓိမုတ္တိကာ၊များသောအလို များသော အနုသယ များသောစရိုက် များသော နှလုံးသွင်းခြင်း ရှိကုန်သော။ သတ္တာ၊ တို့ကို။ ယထာနုလောမံ၊ အလိုအနုသယ စရိုက် နှလုံးသွင်းခြင်း အားလျော်စွာ။ ဣတ္ထ တေသွိ ပိဋကေ၌။ သာသိတာ၊ ကုန်၏။ ဣတိ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ယထာနုလောမသာသနန္တိ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ တတိယံ၊ သုံးခုမြောက်သော အဘိဓမ္မပိဋကကို။ (ဝုစ္စတိ၌စပ်)။ ဓမ္မပုဗ္ဗင်္ဂမတ္ထေ၊ ပရ မတ္ထတရားအစုမျှ၌။ အဟံ၊ ငါတည်း။ မမ၊ ၏။ သန္တကံ၊ ဥစ္စာတည်း။ ဣတိသညိနော၊ ဤသို့အမှတ်ရှိကုန်သော။ သတ္တာ၊ တို့ကို။ ယထာဓမ္မံ၊ ပရမတ္ထတရား အားလျော်စွာ။ ဣတ္ထ တေသွိ ပိဋကေ၌။ သာသိတာ၊ ကုန်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုသို့ဆုံးမရာ ဖြစ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ယထာဓမ္မ သာသနန္တိ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။

တထာ၊ သာသနာမှတပါး ကထာကိုဆိုအံ့။ ပဌမံ၊ ရှေးဦးစွာသော ဝိနည်းပိဋကကို။ (ဝုစ္စတိ၌စပ်)။ အဗျာစာရုပဒိုပကွတ္တာ၊ ကာယဒွါရ စိတ္တဒွါရတို့ဖြင့် လွန်ကြွားခြင်း၏ ဆန္ဒကျင်ဘက်ဖြစ်၍ ဖြစ်သော။ သံဝရ

သံဝရော၊ စောင့်ခြင်းငယ် စောင့်ခြင်းကြီးကို။ ဣဿ တေသွိ ပိဋကေ၊ ၌။ ကထိတော၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုသို့ဟောရာဖြစ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ သံဝရသံဝရကထာတိ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ သံဝရသံဝရော တိ၊ ဟူသည်ကား။ ခုဒ္ဒကာစေဝ၊ ငယ်သည်လည်းဖြစ်သော။ မဟန္တောစ၊ ကြီးသည်လည်းဖြစ်သော။ သံဝရော၊ စောင့်စည်းခြင်းတည်း။ ကိမိဝ၊ အဘယ်ကဲ့သို့နည်းဟူမူကား။ ကမ္မာကမ္မံ ဝိယစ၊ ကံငယ် ကံကြီးကဲ့သို့ဝင်း၊ ဖလာဖလံ ဝိယစ၊ သစ်သီးငယ် သစ်သီးကြီးကဲ့သို့ဝင်းတည်း။။

အမှာ။ ။သံဝရသံဝရောတိ ခုဒ္ဒကောစေဝ မဟန္တောစ သံဝရော ဟူသောပါဠိကို သံဝရသံဝရောကို သံဝရ အသံဝရဟု ပုဒ်ဖြတ်၍ အသံဝရော၌ အသည် ဝုဒ္ဓိအနက်ရှိ၏။ ထိုကြောင့် သံဝရော၏ အရကို စောင့်ခြင်းငယ် ယူစေလို၍ အသံဝရော၏အရကို စောင့်ခြင်းကြီးကို ယူစေလို၍ ခုဒ္ဒကောစေဝ မဟန္တောစဟူ၍ ဆိုသတည်း။ ကမ္မာကမ္မံ ဝိယ စသောပါဠိဖြင့် ဥပမာကို ပြုသတည်း။

ဒုတိယံ၊ နှစ်ခုတို့၏ ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော သုတ္တန်ဝိဋကကို။ ဒွါသဋ္ဌိ ဒိဋ္ဌိ ပဋိပက္ခဘူတာ၊ ခြောက်ဆယ်နှစ်ပါးသော မိစ္ဆာအယူတို့၏ ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်သော။ ဒိဋ္ဌိဝိနိဝေဌနာ၊ မိစ္ဆာအယူတည်းဟူသော ကြိုးထုံးကို ဖြေခြင်းကို။ ဧတ္ထ၊ ဤသုတ္တန်ဝိဋကဌ်။ ကထိတာ၊၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဒိဋ္ဌိဝိနိဝေဌနကထာတိ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ တတိယံ၊ သုံးခုတို့၏ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော အဘိဓမ္မဝိဋကကို။ ရာဂါဒိပဋိပက္ခဘူတောတာ၊ ရာဂအစရှိသည်တို့၏ ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်၍ ဖြစ်သော။ နာမ ရူပ ပရိစ္ဆေဒေါ၊ နာမ်ရုပ်လို့ကို ဝိုင်းခြားခြင်းကို။ ဧတ္ထ၊ ဤအဘိဓမ္မဝိဋကဌ်။ ကထိတောတ၊၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ကြောင့်။ နာမရူပပရိစ္ဆေဒကထာတိ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။

တိသုဝိ၊ သုံးပါးလည်း ဖြစ်ကုန်သော။ ဧတေသု ပိဋကေသု၊ တို့၌။ တိယော၊ သုံးပါးကုန်သော။ သိက္ခာစ၊ သိက္ခာတို့ကိုလည်း။ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ ကုန်၏။ တိဏိ၊ ကုန်သော။ ပဟာနာနိစ၊ ပဟာနာတို့ကိုလည်း။ ဝေဒိတဗ္ဗာနိ၊ ကုန်၏။ စတုဒ္ဓိဓော၊ ဒေသပါးအပြားရှိသော။ ဂန္ဓိရတ္ထာဝေါစ၊ နက်နဲသည်၏ အဖြစ်ကိုလည်း။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။

ပိဋကသုံးပုံတို့၌ သုံးပါးသော သိက္ခာ အစရှိသည်ကို သိအပ်၏ဟူ၏ အဘယ်ပိဋကဌ် အဘယ်သိက္ခာကို ဟောအပ်လေသနည်း ဤသို့အစ

ရှိသည်ဖြင့် သူမေးတွယ်ရှိ၍ ထိုအမေးကိုဖြေဆိုခြင်းငှာ တံထားဟိ အစ ရှိသောပါဠိကိုမိန့်သတည်း။ ထိုပါဠိ၏အတ္ထကား-

တဆာ-တံဝစနံ၊ ကို။ ဟိ-ဝိတ္ထာရယိဿာမိ၊ အုံ့။ ဝိနယဝိဒူကော၊ ၌။ ဝိသေသေန၊ အထူးသဖြင့်။ အဓိသီလသိက္ခာ၊ အဓိသီလသိက္ခာကို။ ဝုတ္တာ၊ ၏။ သုတ္တန္တ ဝိဒူကော၊ ၌။ အဓိစိတ္တသိက္ခာ၊ ကို။ ဝုတ္တာ၊ ၏။ အဘိဓမ္မဝိဒူကော၊ ၌။ အဓိပညာ သိက္ခာ၊ ကို။ ဝုတ္တာ၊ ၏။

ဝိနယဝိဒူကော၊ ၌။(စသဒ္ဒါကား ဝါကျာရမ္ဘဇောတကတည်း)။ကိလေ သာနံ၊ တို့ကို။ ဒီတိက္ကမပ္ပဟာနံ၊ လွန်ကြွားခြင်းကို ပယ်ခြင်းကို။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ကသ္မာ၊ ကြောင့်နည်းဟူမူကား။ သီလဿ၊ ၏။ ဝိတိက္ကမပဋိပက္ခတ္တာ၊ လွန်ကြွားမှုကျင့်ခြင်း၏ ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်တည်း။ သုတ္တန္တ ဝိဒူကော၊ ၌။ ပရိယုဋ္ဌာနပ္ပဟာနံ၊ ကိလေသာနှိပ်စက်ခြင်းကို ပယ်ခြင်း ကို။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ကသ္မာ၊ကြောင့်နည်းဟူမူကား။ သမာဓိဿ၊ ၏။ ပရိယုဋ္ဌာန ပဋိပက္ခတ္တာ၊ ကိလေသာ နှိပ်စက်ခြင်း၏ ဆန့်ကျင်ဘက် ဖြစ်သည်၏အဖြစ် ကြောင့်တည်း။ အဘိဓမ္မဝိဒူကော၊ ၌။ အနုသယပ္ပဟာနံ၊ အနုသယကို ပယ် ခြင်းကို။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ကသ္မာ၊ နည်းဟူမူကား။ ပညာယ၊ ၏။ အနုသယ ပဋိပက္ခတ္တာ၊ အနုသယ၏ ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်တည်း။ ပဌမေ၊ ရှေးဦးစွာသော ဝိနည်းဝိဒူကဘ၌။ ကိလေသာနံ၊ ကိလေသာတို့ကို။ တဒင်္ဂပ္ပဟာနံ၊ မဟာကုသိုလ်ဖြင့် အခိုက်အတန့်ပယ်ခြင်းကို။ ဝုတ္တံ၊၏။

အမှာ။ ။တေန ကုသလင်္ကေန ပဟာနံ တဒင်္ဂပ္ပဟာနံ၊ တေန ကုသလင်္ကေန၊ ထိုကုသိုလ်အစိတ်ဖြင့်။ တဿ တဿ အကုသလဿ၊ ကို။ (ဘာဝသာဓနအယူဉ် ဆဋ္ဌိကံထည့်)။ ပဟာနံ၊ ပယ်ခြင်းတည်း။ တဒင်္ဂပ္ပဟာနံ၊ ကုသိုလ်ဟူသောအစိတ်ဖြင့် အကုသိုလ်ကိုပယ်ခြင်း။ (တတိယာတပ္ပုရိသ်)။

ဇုတခရသု၊ ဝိနည်းဝိဒူကမှတပါးကုန်သော သုတ္တန် အဘိဓမ္မဝိဒူကတို့၌။ ဝိက္ခမ္ဘန သမုစ္ဆေဒ ပ္ပဟာနာနိ၊ ဝိက္ခမ္ဘနပဟာန် သမုစ္ဆေဒပဟာန်တို့ကို။ ဝုတ္တာနိ၊ ကုန်၏။

အမှာ။ ။မြော်အတိပြည့်သောရေ၌ အုပ်ခဲ နှင်ဒဏ် အစရှိသည်တို့ကို ချသည်ရှိသော် ထိုအုပ်ခဲ နှင်ဒဏ် အစရှိသည်တို့၏ အဟုန်ဖြင့် ရေ တံပိုးထ၍ အခိုက်အတန့် မြော်လွင့်လေသည်နှင့် မဟာကုသိုလ်ဖြင့် အခိုက်အတန့်ကိလေသာကို ပယ်ခြင်းနှင့်တူ၏။ ထိုသို့ပယ်ခြင်းသည်

တဒင်္ဂပဟာန်မည်၏။ ထိုအတူ လေပြင်းလာ၍ မှော်တို့သည် ကြာမြင့်စွာ လွင့်လေသကဲ့သို့ မဟာဂျုတ် သမာပတ်ဖြင့် နိဝရဏတရားတို့ကို ခွါခြင်းသည် ဝိက္ခမ္ဘနပဟာန်မည်၏။ ကြီးစွာသော ချုံပြစ်ကို အမြစ်နှင့်တကွတူး၍ ဖြတ်သကဲ့သို့ မဂ်ဖြင့်အကြင်းမဲ့ ကိလေသာတို့ကို ဖြတ်ခြင်းသည် သမုစ္ဆေဒပဟာန်မည်၏။ ဤသို့ ပဟာန်သုံးပါးတို့၏ အထူးကိုမှတ်လေ။

ပဌမေ ၌။ ဒုစ္စရိတသံကိလေသဿ၊ ဒုစ္စရိုက်တည်းဟူသော ကိလေသာကို။ ပဟာနံ၊ ကို။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ဧုတရေသု၊ ဝိနည်းဝိဒူကမ္မတပါးကုန်သော သုတ္တန် အဘိဓမ္မ ဝိဒူကတို့၌။ တဏှာဒိဋ္ဌိသံကိလေသာနံ၊ တဏှာဒိဋ္ဌိတည်းဟူသော ကိလေသာတို့ကို။ ပဟာနံ၊ ကို။ ဝုတ္တံ၊ ၏။

သိက္ခာအပြား ပဟာန်အပြားကို အကျယ်ပြုပြီး၍ ယခုအခါ၌ ဂန္ဓိရအဖြစ်ကို ပြတော်မူလို၍ ကေမေကသို့ စေတ္တ အစရှိသောပါဌ်ကို မိန့်သတည်း။ ထိုပါဌ်၏အတ္ထကား-

ဣတ္ထ ဧကေသု တိသု ဝိဒူကေသု[1]၊ တို့တွင်။ ကေမေကသို့၊ တပါး တပါးသော ဝိဒူက၌။ စတုဒ္ဒိမောပိ၊ သော။ ဓမ္မတ္ထ ဒေသနာ ပဋိဝေဓ ဂန္ဓိရဘာဝေါ၊ ပါဠိအနက်(တနည်းကား) အကြောင်း အကျိုး ဒေသနာ အသိညာဏ်တို့၏ နက်နဲသည်၏အဖြစ်ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၏။ တတ္ထ၊ ထိုဓမ္မတ္ထ အစရှိသောပါဌ်၌။ သမဘိနိဝိဋ္ဌဿ၊ သော။ ဓမ္မောတိပဒဿ၊ ၏။ တန္တိ အတ္ထော၊ တန္တိဟူသောအနက်ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။ တန္တိ၊ ပါဠိတည်း။ အတ္ထောတိ၊ ဟူသည်ကား။ တဿာယေव၊ ထိုပါဠိ၏သာလျှင်။ အတ္ထော၊ တည်း။ ဒေသနာတိ၊ ကား။ မနုဿာ၊ နှလုံးဖြင့်။ ဝဝတ္ထပိတာယ၊ မှတ်အပ်ပြီးသော။ တဿာ တန္တိယာ၊ ထိုပါဠိကို။ ဒေသနာ၊ ဟောခြင်းတည်း။ ပဋိဝေဓောတိ၊ ကား။ တန္တိယာစ၊ ပါဠိကိုလည်း။ တန္တိအတ္ထဿစ၊ ပါဠိ၏အနက်ကိုလည်း။ ယထာဘူတာဝဗောဓော၊ မဖောက်မပြန်သိခြင်းတည်း။

ထိုဓမ္မ အတ္ထ ဒေသနာ ပဋိဝေဓတို့သည် ဝိဒူကသုံးမုံတို့၌ နက်နဲကုန်၏ဟု ဆရာဆိုပြီ အဘယ်ကြောင့် နက်နဲသနည်း ချောက်ကမ်းပါး အစရှိသည်တို့ကဲ့သို့ နက်နဲလေသလောဟု သူဓမ်းဘွယ်ရှိ၍ ထိုအမေးကို ဖြေခြင်းငှာ တိသုပိ စေတေသု အစရှိသောပါဌ်ကို မိန့်သတည်း။ ထိုပါဌ်၏အတ္ထကား-

---

၁။ ဧက ဓေကသ္မိန္ဓေတ္ထ-ဟူသောဝါကျ၌ပါသော စသဒ္ဒါကား ဝါကျာရမ္ဘ(သို့မဟုတ်)ပဋ္ဌနာရအနက်၌ဖြစ်၏။ ။ဋီသမ်-၁၀၂။

တိသုဝိစ၊ သုံးပါးလည်း ဖြစ်ကုန်သော။ ဧတေသု၊ ထိုဝိဋ္ဌကတို့၌။ ဧတေ
မမ္ဗတ္ထ ဒေသနာ ပဋိဝေဓော၊ထိုမမ္ဗ အတ္ထ ဒေသနာ ပဋိဝေဓတို့သည်။(ဂန္ဓိရာ
ဋ္ဌ စပ်)။သသာဒိဟိ၊ယုန်အစရှိကုန်သော သတ္တဝါတို့သည်။မဟာသမုဒ္ဒေါ၊
ကို၊ ဒုက္ခောဂါဌေါဝိယစ၊ ကူးခြင်းငှာ စွမ်းနိုင်ခဲသကဲ့သို့ရင်း။ အလဒ္ဓ
နေယျ ပတိဋ္ဌောဝိယစ၊ထောက်ရာမှီရာကိုရခြင်းငှာ စွမ်းနိုင်ခဲသကဲ့သို့ရင်း။
မနုဿတ္ဘိတိ၊ ပညာနည်းကုန်သော သူတို့သည်။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဒုက္ခော
ဂါဌောစ၊ ဉာဏ်ဖြင့်ကူးခြင်းငှာ စွမ်းနိုင်ခဲကုန်သည်လည်း။ ဟောန္တိ
ကုန်၏။ အလဒ္ဓနေယျ ပတိဋ္ဌောစ၊ထောက်ရာတည်ရာကိုရခြင်းငှာ စွမ်းနိုင်
ခဲကုန်သည်လည်း။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဂန္ဓိရာ၊ နက်ကုန်
၏။ ဝေ၊ ဤသို့။ ဣတ္ထေ ဧတေသု တိသု ဝိဋ္ဌကေသု၊ တို့တွင်။ ကေမေကသ္မိ
ဋ္ဌ။ စတုဒ္ဒိဓောဝိ၊ လေးပါးအပြားရှိသည်လည်းဖြစ်သော။ ဂန္ဓိရဘာဝေါ
ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။

အာပရော၊ သော။ နယော၊ ကို။ မယာ၊ သည်။ ဝုစ္စတေ၊ ဆိုး။ ဓမ္မောတိ၊
ကား။ ဟေတု၊ အကြောင်းတည်း။ ဟိ-သဒ္ဒေ၊ ၏။ ဟေတုမှိ။ပ။ ပဋိသန္ဓိဒါ
ဘိ၊ ဟေတုမှိ။ပ။ ပဋိသန္ဓိဒါဟု၎။ တေံဝစနံ၊ ကို။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ ဝုတ္တံ၊
ပြီ။ ဟေတုမှိ၊ အကြောင်း၌။ ဉာဏံ၊ သိသောဉာဏ်သည်။ ဓမ္မပဋိသန္ဓိဒါ
မည်၏။

အမှာ။ ။ဓမ္မံ ပဋိ ဝိသုံ ဝိသုံ သန္ဓိန္တိ ဇာနာတိတိ ဓမ္မပဋိသန္ဓိဒါ
ယာပညာ၊ သည်။ ဓမ္မံ၊ အကြောင်းကို။ ပဋိ ဝိသုံ ဝိသုံ၊ အသီးအသီး။
သန္ဓိန္တိ ဇာနာတိ၊ သိတတ်၏။ ဇုတိတသ္မာ၊ ကြောင့်။ သာပညာ
သည်။ ဓမ္မပဋိသန္ဓိဒါ၊ မည်၏။ (ပဋိပုဗ္ဗ သံပုဗ္ဗ တိဒိဓာတ် ဏပစ္စည်း)။

အဇ္ဇောတိ၊ ကား။ ဟေတုဖလံ၊ အကြောင်း၏အကျိုးတည်း။ ဟိ-သဒ္ဒေ၊ ၏။
ဟေတုဖလေ။ပ။ အတ္ထပဋိသန္ဓိဒါတိ၊ ဟု၎။ တေံဝစနံ၊ ကို။ ဘဂဝတာ
သည်။ ဝုတ္တံ၊ ပြီ။ ဟေတုဖလေ၊ အကြောင်း၏အကျိုး၌။ ဉာဏံ၊ သိသော
ဉာဏ်သည်။ အတ္ထပဋိသန္ဓိဒါ၊ မည်၏။ ဒေသနာတိ၊ ကား။ ပညတ္တိ၊ အပြား
အားဖြင့် သိစေခြင်းတည်း။

ဒေသနာ၏ အရကို ပညတ်ဟု ဆရာဆို၏။ သိက္ခာပုဒ်ကို ပညတ်ခြင်း
သည် ဒေသနာမည်ကောင်းသလောဟု သူမေးတွယ်ရှိ၍ ထိုအမေးကို
ဖြေခြင်းငှာ ယထာဓမ္မံ ဓမ္မာဘိလာပေါတိ အဓိပ္ပါယော ဟူသောပါဠိ
ကို မိန့်သတည်း။ ထိုပါဠိ၏အတ္ထကား–

ယထာဓမ္မံ၊ သဘောအားလျော်စွာ။ ဓမ္မာဘိလာပေါ၊ တရားကိုဟော ခြင်းတည်း။ ဇုတိအယံ၊ လျှင်။ အဓိပ္ပါယော၊ တည်း။ ဝါ၊ တနည်းကား။ အနုလောမ ပဋိလောမ သံခေပပရိတ္တာရာဒိ ဝသေန၊အနုလုံ ပဋိလုံ အကျဉ်း အကျယ် အစရှိသည်တို့၏ အစွမ်းအားဖြင့်။ ကထနံ၊ တရားဟောခြင်း သည်။ ဒေသနာ၊မည်၏။ ပဋိဝေဓောတိ၊ ကား။ အဘိသမယော၊ မဖောက် မပြန်ခြင်းတည်း။ လောကိယ လောကုတ္တရော၊ လောကီ လောကုတ္တရာ ဖြစ်သော။ သောစ အဘိသမယော၊ ထိုအဘိသမယသည်လည်း။ (အဝ ဗောဓော၌ တုလျတ်စပ်)။ ဝိသယတောစ၊ အာရုံပြုသောအားဖြင့်ရင်း။ အသမ္မောဟတောစ၊မတွေဝေသောအားဖြင့်ရင်း။(အဝဗောဓော၌ ဝိသေ သနချည်းစပ်)။ အတ္ထာနုရူပံ၊ အကျိုးအားလျော်စွာ။ ဓမ္မေသု၊ အကြောင်း တို့၌။ ဓမ္မာနုရူပံ၊ အကြောင်းအားလျော်စွာ။ အတ္ထေသု၊ အကျိုးတို့၌။ ပညတ္တိပထာနုရူပံ၊ အပြားအားဖြင့် သိစေအပ်သော အကြောင်းအား လျော်စွာ။ ပညတ္တိသု၊ အပြားအားဖြင့် သိစေအပ်သော တရားတို့၌။ အဝဗောဓော၊ မဖောက်မပြန် သိခြင်းတည်း။

အမှာ။ ။သောစ လောကိယ လောကုတ္တရော အစရှိသောပါဠိကို ကား အဘိသမယော ဟူသောပါဠိ၌ သမယသဒ္ဒါသည် ရခြင်း ပယ်ခြင်း မိန္ဆာဉာဏ် အစရှိသည်မဟုတ် မဖောက်မပြန် သိခြင်းတည်း ဟု သိစေခြင်းငှာ ဆိုပြန်သတည်း။ အဘိသမယသဒ္ဒါသည် အသိဉာဏ် ကို ဟောသည်။ မိန္ဆာဉာဏ်ရခြင်း ပယ်ခြင်း အစရှိသည်ကို မဟော ဟူလိုသည်။

ဝါ၊ တနည်းကား။ တတ္ထတတ္ထ၊ ထိုထိုသောဝိဌကတို့၌။ တေသံတေသံ ဝုတ္ထ ဓမ္မာနံ၊ ထိုထိုဟောတော် မူအပ်ကုန်သော တရားတို့၏။ (အဝိပရိတ သဘာဝေါ၌ စပ်)။ ပဋိဝိဇ္ဈိတဗ္ဗော၊ ထိုးထွင်း၍ သိအပ်သော။ သလက္ခဏ သဒ်ါတော၊ မိမိတို့၏ လက္ခဏာဟု ဆိုအပ်သော။ အဝိပရိတသဘာဝေါ၊ မဖောက်မပြန်သော သဘောသည်။ ပဋိဝေဓော၊ မည်၏။

အမှာ။ ။ဤတေသံတေသံဝါ အစရှိသည်ဖြင့် တနည်းဆိုသောအလို ကား ပဋိဝေဓောကို ပဋိဝိဇ္ဈိတဗ္ဗောတိ ပဋိဝေဓောဟု ကမ္မသာဓန ပြုအပ်၏။ အရုကား မဖောက်မပြန် ဉာဏ်ဖြင့်သိအပ်သော သဘော လက္ခဏာတည်း။ ရှေးနည်း၌ကား သာဝသာဓန ပြုသင့်၏။

ယခုအခါ၌ ထိုဓမ္မ အတ္ထ ဒေသနာ ပဋိဝေဓတို့၏ နက်နဲသည့်၏ အဖြစ်ကို ထင်စွာပြတော်မူလို၍ ဣဒါနိ ယသ္မာ အစရှိသောပါဌ်ကို မိန့်သတည်း။ ထိုပါဌ်၏အတ္ထကား-

ဣဒါနိ၊ ဘိက္ခဝေ။ ဧတေသု ဝိဇ္ဇကေသု၊ တိုဘ်။ ယံယံ ဓမ္မဇာတံဝါ၊ အကြင် အကြင် အကြင်အကြောင်းတရား သဘောသည်ရင်း။ယံယံ အတ္ထဇာတံဝါ၊ အကြင်အကြင် အကျိုးတရား သဘောသည်ရင်း။ ယထာယထာ၊ အကြင် အကြင် အခြင်းအရာဖြင့်။ ဥပေတဗ္ဗော၊ သိစေအပ်သော။ အတ္ထော၊ အနက်သည်။ သောတူနံ၊ နာသောသူတို့၏။ ဥဂ္ဂဟာယ၊ အား။ အတ္ထိ မုခေါ၊ ရှေရှုသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တထာတထာ၊ ဖြင့်။ တဒတ္ထဇောတိကာ၊ ထိုအနက်ကို ပြတတ်သော။ ယာစာယံ ယာစအယံဒေသနာ၊ အကြင် ဒေသနာ ဝစီဘေဒသဒ္ဒါသည်ရင်း။ ဣတ္ထေ၊ဤသုံးပါးကုန်သော ဝိဇ္ဇကတို့၌။ အဝိပရိတာဝဗောဓသင်္ခါတော၊ မဖောက်မပြန် သိခြင်းဟု ဆိုအပ်သော။ ယောပဋိဝေဓောစ၊ အကြင်အသိဉာဏ်သည်ရင်း။ ဝါ၊ ကား။ တေသံ တေသံ ဓမ္မာနံ၊ ထိုထိုသော တရားတို့၏။ (အဝိပရိတသဘာဝေါ၌စပ်)။ ပဋိဝိဇ္ဈိတဗ္ဗော၊ ထိုးထွင်း၍ သိအပ်သော။ သလက္ခဏသင်္ခါတော၊ မိမိတို့၏ သက္ခဏာ ဟု ဆိုအပ်သော။ ယော အဝိပရိတ သဘာဝေါစ၊ အကြင် မဖောက်မပြန်သော သဘောသည်ရင်း။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဧတံသဗ္ဗံ၊ ထို အလုံးစုံသည်။ (ဂန္ဓိရံ၌စပ်)။ အနုပစိတ ကုသလ သမ္ဘာရေဟိ၊မဆည်းပူး အပ်သော ကုသိုလ်ကောင်းမှု တည်းဟူသော အဆောက်အဦ ရှိကုန်သော။ ဒုပ္ပညေဟိ၊ပညာနည်းကုန်သော သူတို့သည်။ သသာဒိဟိ၊ယုန်ယမ် အစရှိကုန်သော သတ္တဝါတို့သည်။ မဟာသမုဒ္ဒေ၊ ကို။ ဒုက္ခောဂါဠ္ဠော ဝိယစ၊ ကူးခြင်းဌာနမ်းနိုင်ခဲသကဲ့သို့ရင်း။ အလဒ္ဓနေယ္ယ ပတိဋ္ဌောဝိယစ၊ တည်ရာကိုရခြင်းဌာ ခဲသကဲ့သို့ရင်း။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဒုက္ခောဂါဠ္ဠ၊ ဉာဏ်ဖြင့်သက်ဝင်ခြင်းဌာ စွမ်းနိုင်ခဲသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ အလဒ္ဓ နေယ္ယပတိဋ္ဌ၊ တည်ရာကိုရခြင်းဌာ ခဲသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ ကသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဂန္ဓိရံ၊နက်စွာ၏။ဝေဒိ၊သိလည်း။ ဣတ္ထ ဧတေသု ဝိဇ္ဇကေသု၊ တိုတွင်။ ဧကမေကသ္မိံ၊ တပါးတပါးသော ဝိဇ္ဇကဌာ။ စတုဒ္ဒိဝေါ၊သော။ ဂန္ဓိရဘာဝေါ၊ ကိုလည်း။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။ ဣတ္ထောဝတာ ဣတ္ထကေန ဝစနတ္ထမေန၊ ဤမျှ အလိုင်းအရှည်ရှိသော ဧတာနိ ယာ တိဏိ ဝိဇ္ဇကာနိ အစရှိသော သဒ္ဒါအစဉ်အားဖြင့်။ ဒေသနာ သာသန ကထာ ။ပ။ ပရိ ဒီပယေဒုတိ၊ ဒေသနာ သာသနကထာ။ပ။ ပရိဒီပယေ ဟူသော။ အယ်

ဂါထာ၊ သည်။ ဝုတ္တတ္ထာ၀၊ ဆိုအပ်ပြီးသော အနက်ရှိသည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ၏။

ပဋ္ဌကသင်ယူနည်းသုံးမျိုး

ပရိယတ္တိဘေဒံ ။၀။ ဝိဘာ၀ယေတိတ္ထေ ပန တေသံ ဂါထာယံ၊ ဠ္ဍကား။ တီသု၊ ကုန်သော။ ပဋ္ဌကေသု၊ တို့၌။ တိဝိဓော၊ သုံးပါးအစု ရှိသော။_ပရိယတ္တိဘေဒေါ၊ သင်ခြင်းအပြားကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ ၏။ (ဟိကား ဝိတ္ထာရဇောတကတည်း)။ အလဂဒ္ဒူ၊ပမာ၊မြွေဖမ်းဥပမာရှိသော သင်ခြင်းဌင်း။ နိဿရဏတ္ထာ၊ ဝဋ္ဋဆင်းရဲမှ ထွက်မြောက်ခြင်း အကျိုးရှိသော သင်ခြင်းဌင်း။ ဘဏ္ဍာဂါရိကပရိယတ္တိ၊ ဘဏ္ဍာစိုးကဲ့သို့ သင်ခြင်းဌင်း။ ဌုတိ ဌမိနာ ပဘေဒေန၊အားဖြင့်။ ပရိယတ္တိယော၊သင်ခြင်းတို့သည်။တိ၎သော၊ သုံးပါးတို့တည်း။

အလံ ပရိပုဏ္ဏံ ဂဒံ ဝိသံ အဿာတိ အလဂဒ္ဒေါ၊ အဿ သပ္ပဿ၊ ထိုမြွေအား။ အလံပရိပုဏ္ဏံ၊ ပြည့်သော။ ဂဒံဝိသံ၊ အဆိပ်သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဌုတိတဿ၊ကြောင့်။ သောသပ္ပေါ၊ သည်။ အလဂဒ္ဒေါ၊မည်၏။ (စတုတ္ထိ ၀ဟုဗ္ဗိဟိဘည်း)အလဂဒ္ဒဿ ဂဟဏံ အလဂဒ္ဒံ၊ အလဂဒ္ဒဿ၊ မြွေကို။ ဂဟဏံ၊ ကိုင်ခြင်းတည်း။ အလဂဒ္ဒံ၊ မြွေကိုကိုင်ခြင်း။ (ဥတ္တရပဒလောပဆဋ္ဌီတပ္ပုရိသ)အလဂဒ္ဒံ ဥပမာ ယဿာတိအလဂဒ္ဒူ၊ပမာ။ ယဿာ၀ပရိယတ္တိယာ၊ အား။ အလဂဒ္ဒံ၊ မြွေကိုဖမ်းခြင်းသာလျှင် ဖြစ်သော။ ဥပမာ၊ ဥပမာသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဌုတိတဿ၊ ကြောင့်။ သာ၀ပရိယတ္တိ၊ သည်။ အလဂဒ္ဒူ၊ပမာ၊ မည်၏။ (စတုတ္ထိ ၀ဟုဗ္ဗိဟိ)။ နိဿရဏံအတ္ထော ယဿာတိ နိဿရဏတ္ထာ၊ ယဿာ၀ပရိယတ္တိယာ၊ အား။ နိဿရဏံ၊ ဝဋ္ဋဆင်းရဲမှ ထွက်မြောက်ခြင်းသာလျှင် ဖြစ်သော။ အတ္ထော အကျိုးသည်။ အတ္ထိ၊၏။ဌုတိတဿ၊ကြောင့်။ သာ၀ပရိယတ္တိ၊ သည်။ နိဿရဏတ္ထာ၊ မည်၏။

ဘဏ္ဍာဂါရေ နိယုတ္တော၀တိ ဘဏ္ဍာဂါရိကော၊ (နိယုတ္တတဒ္ဓိတ် ဏိက ပစ္စည်း။ ဘဏ္ဍာစိုးရ၏)။ ဘဏ္ဍာဂါရိကော၀ိယ၀ထိ ဘဏ္ဍာဂါရိကာ၊ ယာ၀ပရိယတ္တိ၊ သည်။ ဘဏ္ဍာဂါရိကော၀ိယ၊ကဲ့သို့။ဟော၀တိ၊ ၏။ ဌုတိ တဿ၊ ကြောင့်။ သာ၀ပရိယတ္တိ၊ သည်။ ဘဏ္ဍာဂါရိကာ၊ မည်၏။ (ဥပမာတဒ္ဓိတ် ဏပစ္စည်း) ဘဏ္ဍာဂါရိကာ စ သာ ပရိယတ္တိ စာတိ ဘဏ္ဍာဂါရိကပရိယတ္တိ (ဝိသေသန ပုဗ္ဗပဒ ကမ္မ၀ေရယ်)။

တဘွား၊ ထိုသုံးပါးကုန်သော သင်ခြင်းတို့တွင်။ ဒုဋ္ဌဟိတာ၊ မကောင်းသဖြင့် သင်အပ်သော။ ယာပရိယတ္တိ၊ အကြင်သင်ခြင်းကို။ ဥပါရမ္ဘာဒိဟေတု၊ သူတပါးတို့ကို နှိပ်စက်ခြင်းအစရှိသော အကြောင်းကြောင့်။ ပရိယာပုဏ္ဏာ၊ သင်အပ်၏။ အယံ၊ ဤသင်ခြင်းသည်။ အလဂဒ္ဒူပမာ၊ မည်၏။

ဥပါရမ္ဘာဒိဟု အာဒိသဒ္ဒါဖြင့် သူတပါးတို့၏ ကဲ့ရဲ့ခြင်းမှ လွတ်လိုက်သင်ခြင်း လာတ်ကိုလိုက်သင်ခြင်း ပူဇော်သက္ကာရပြုခြင်းကို အလိုရှိ၍ သင်ခြင်း အခကျော်အစောကိုလိုက် သင်ခြင်းအစရှိသည်ကို ယူလော။ ဆရာ-အလဂဒ္ဒူပမာဟူ၍ဆို၏။ ထိုသို့သင်ခြင်း၏ အလဂဒ္ဒူပမာမည်သည်၏ အဖြစ်ကို အဘယ်ကြောင့် ယုံကြည်ရပါအံ့နည်းဟု သူမေးဘွယ်ရှိ၍ ထိုအမေးကိုဖြေခြင်းငှာ ယံ သန္ဓာယ ဝုတ္တံ အစရှိသောပါဠိကို မိန့်သတည်း။ ထိုပါဠိ၏အတ္ထကား-

ယံအလဂဒ္ဒူပမပရိယတ္တိ၊ ထိုမြွေဖမ်းဥပမာရှိသော သင်ခြင်းကို။(ယံသဒ္ဒါသည် တံသဒ္ဒါအနက်ရှိ၏)။ သန္ဓာယ၊ ၍။ သေယျထာပိ ဘိက္ခဝေ။ပ။မွှောနန္တိ၊ ဟူ၍။ ဒုဒ်ဝစနံ၊ ကို။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ အလဂဒ္ဒူပမသုတ္တေ၊ အလဂဒ္ဒူပမသုတ်၌။ (အာဓာရထည့်)။ ဝုတ္တံ၊ ဖြို။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ သေယျထာပိ၊ ဥပမာမည်သည်ကား။ ပုရိသော၊ သည်။ အလဂဒ္ဒတ္ထိကော၊ မြွေကိုအလိုရှိသည်ဖြစ်၍။ အလဂဒ္ဒံ၊ မြွေကို။ ဂဝေသိ၊ ရှာသည်။ အလဂဒ္ဒပရိယေသနံ၊ မြွေရှာခြင်းအလို၌။ စရမာနော၊ သွားသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သောပုရိသော၊ သည်။ မဟန္တံ၊ ကြီးစွာသော။ အလဂဒ္ဒံ၊ ကို။ ပယေယျ၊ ၏။ သောပုရိသော၊ သည်။ တမေနံ၊ ထိုမြွေကို။ ဘောဂေဝါ၊ အခွေ၌ဝင်း။ နဂ်ဌ္ဌေဝါ၊ မြီးထူး၌ဝင်း။ ဂဏ္ဍေယျ၊ ကိုင်ရာ၏။ တဿပုရိသဿ၊ အား။ သောအလဂဒ္ဒေါ၊သည်။ ပဋိနိဝတ္တေတ္မာ၊ပြန်၍။ ဟတ္ထေဝါ၊ လက်ကောက်ဝတ်၌ဝင်း။ (တနည်းကား) တတောဘင်ဆစ်၌ဝင်း။ ဗာဟာယဝါ၊ လက်ရုံးအရင်း၌ဝင်း။ (တတောဘင်ဆစ်အထက်ကိုယူ)။ အညတရသ္မိံ၊ အမှတ်မဲ့တပါးပါးသော။ အင်္ဂပစ္စင်္ဂေဝါ၊ အင်္ဂါကြီးငယ်၌ဝင်း။ ဌံသေယျ၊ ကိုက်ရာ၏။ သောပုရိသော၊ ထိုယောက်ျားသည်။ တတောနိဒါနံ၊ ထိုမြွေကိုက်ခြင်းလျှင် အကြောင်းရှိသော။ (တနည်းကား) ထိုမြွေကိုက်ခြင်းကြောင့်။ မရဏံဝါ၊ သေခြင်းသို့မူလည်း။ နိဂစ္ဆေယျ၊ ရောက်ရာ၏။ မရဏမတ္တံ၊ သေလောက်ရုံသော။ (သေခါနီးသောလည်းဟု)။ ဒုက္ခံဝါ၊ ဆင်းရဲခြင်းသို့မူလည်း။ နိဂစ္ဆေယျ၊ ၏။ တံနိဂစ္ဆနံ၊ ထိုသို့သေခြင်း ဆင်းရဲခြင်းသို့ရောက်ခြင်းသည်။ ကိဿ၊အဘယ်မည်သော။ ဟေတု၊အကြောင်းကြောင့်။

ပေါတိ၊ နည်းဟူမူကား။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အလဂဒ္ဒသ၊ ၏။ ဒဋ္ဌဟိတတ္တာ၊ မကောင်းသဖြင့် ကိုင်အပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ တံနိဂစ္ဆန်၊ သည်။ ပေါတိ၊၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝေမေဝခေါ၊ ထိုအတူလျှင်။ ဒုဗ၊ ဤဂါဘုရား သာသနာတော်၌။ ကေစ္စေ၊ အချို့ကုန်သော။ မောဃပုရိသာ၊ မဂ်ဖိုလ်မှ အချည်းနှီးဖြစ်သော ယောက်ျားတို့သည်။ သုတ္တံ၊ သုတ်ဖြစ်သော။ပ။ ဝေဒလ္လံ၊ ဝေဒလ္လဖြစ်သော။ ဓမ္မံ၊ ကို။ ပရိယာပုဏန္တိ၊ သင်ကုန်၏။ (ဂေယျံ ဝေယျာကရဏံ ဂါထာ ဥဒါနံ ဣတိဝုတ္တကံ ဇာတကံ အဗ္ဘုတဓမ္မံ ဤပုဒ်တို့ကား ၉ပ်သတည်း)။ တေ မောဃပုရိသာ၊ တို့သည်။ တံဓမ္မံ၊ ကို။ ပရိယာပုဏိတ္တာ၊ သင်၍။ တေသံ ဓမ္မာနံ၊ တို့၏။ အတ္ထံ၊ ကို။ ပညာယ၊ ပညာဖြင့်။ နဥပပရိက္ခန္တိ၊ မဆင်ခြင်ကုန်။ ပညာယ၊ ဖြင့်။ အတ္ထံ၊ ကို။ အနုပ ပရိက္ခတံ အနုပပရိက္ခန္တာနံ၊ မဆင်ခြင်ကုန်သော။ တေသံ မောဃပုရိသာ နံ၊ တို့အား။ တေဓမ္မာ၊ တို့သည်။ နနိဗ္ဗာနက္ခမန္တိ၊ ပညာဖြင့်ဆင်ခြင်၍ ယူခြင်းငှာ မခံ့ကုန်။ တေမောဃပုရိသာ၊ တို့သည်။ ဥပါရမ္ဘာနိသံသာ စေဝ၊ သူတပါးတို့ကို နှိပ်စက်ခြင်းအကျိုးရှိကုန်သည်ဖြစ်၍ဝင်း။ဣတိ ဝါဒပ္ပ မောက္ခာနိသံသာစ၊ ဤသို့ဝါသင်သဖြင့် သူတပါးတို့၏ ကဲ့ရဲ့ခြင်းမှ လွတ်သည် ဖြစ်လတ္တံ့ဟု သူတပါးတို့၏ ကဲ့ရဲ့ခြင်းမှ လွတ်ရခြင်းအကျိုးရှိကုန် သည်ဖြစ်၍ဝင်း။ ဓမ္မံ၊ ကို။ ပရိယာပုဏန္တိ၊ ကုန်၏။ တေမောဃပုရိသာ၊ တို့သည်။ ယဿ၊ အကြင်မဂ်ဖိုလ်နိဗ္ဗာန်၏။ အတ္ထာယ၊ ငှာ။ ဓမ္မံ၊ ကို။ ပရိယာပုဏန္တိ၊ ကုန်၏။ (ယဿနှင့် အတ္ထာယကား သိလာပုတ္တကသ သရိရံ ဟူသကဲ့သို့ အဘေဒဘောဒူပစာရတည်း)။ အဿဓမ္မဿ၊ ၏။ တဗ္ဗအတ္ထံ၊ ထိုမဂ် ဖိုလ် နိဗ္ဗာန်ဟူသော အကျိုးကိုလည်း။ နာနုဘောန္တိ၊ မခံစားရကုန်။ ဒဋ္ဌဟိတာ၊ မကောင်းသဖြင့် သင်အပ်ကုန်သော။ တေ ဓမ္မာ၊ တို့သည်။ တေသံ မောဃပုရိသာနံ၊ တို့၏။ (တို့အားလည်းဟု)။ ဒီဃရတ္တံ၊ ရှည်စွာသောညဉ့်ပတ်လုံး။ အဟိတာယ၊ စီးပွားမရှိခြင်းငှာ။ ဒုက္ခာယ၊ ငှာ။ သံဝတ္တန္တိ၊ ကုန်၏။

အမှာ။ ။ဤအရာ၌ တေဓမ္မာ ဒဋ္ဌဟိတာ ဒီဃရတ္တံ အဟိတာယ ဒုက္ခာယ သံဝတ္တန္တိ ဟု တရားတော်ပင် အစီးအပွားမရှိခြင်းကို ဖြစ်စေ သကဲ့သို့ ဆိုသော်လည်း တရားတော်ပင် အစီးအပွားမရှိခြင်း ဆင်းရဲ ခြင်းကို ဖြစ်စေတတ်သည်မဟုတ် တရားတော်ကို မကောင်းသဖြင့် သင်ကုန်သောမဂ် ဖိုလ်မှ အချည်းနှီးဖြစ်ကုန်သော ယောက်ျားတို့အား မကောင်းသော စိတ်ဖြင့် သရဏာယ်သောကာလ၌ဝင်း သူတပါးတို့ကို

နှိပ်စက်ရှုတ်ချသော ကာလဋ္ဌဂင်း ထိုသို့သော သူတပါးတို့ကို ရှုတ်ချခြင်း အစရှိသော မျှားစွာသော အကုသိုလ်တရားတို့သည် ဖြစ်ကုန်၏။ ထိုအကုသိုလ်တရားသာလျှင် စီးပွားမရှိခြင်း ဆင်းရဲခြင်းကို ဖြစ်စေတတ်သဘည်း။ တရားတော်ကား ပကတ္တူပနိဿယ ပစ္စည်းသာတပ်သည်။ ထိုကြောင့် အကြောင်းဌာနအကျိုးကိုတင်၍ ဖလူပစာရတ္ထအားဖြင့် တေမ္မာ ဒုဂ္ဂတိတာ ဒီဃရတ္တံ အဟိတာယ ဒုက္ခာယ သံဝတ္တန္တိ ဟု ဆိုသတည်း။ ထိုသို့ ဖလူပစာရတ္ထအနက်ကို လိုသောကြောင့် ဋီကာ၌ ဒီဃရတ္တံ အဟိတာယ ဒုက္ခာယ သံဝတ္တန္တိတိ ဣတ္ထကာရဏေ ဖလဝေါဟာရေန တေမ္မာ အဟိတာယ ဒုက္ခာယ သံဝတ္တန္တိတိ ဝုတ္တံ-ဆိုသတည်း။

တံသံဝတ္တနံ၊ ထိုအစီးအပွားမရှိခြင်း ဆင်းရဲခြင်းကို ဖြစ်စေခြင်းသည်။ ကိသဟေတု၊ အဘယ်အကြောင်းကြောင့်။ ဟောတိ၊ နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဓမ္မာနံ၊တို့၏။ဒုဂ္ဂတိတတ္တာ၊ မကောင်းသဖြင့် သင်အပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ တံသံဝတ္တနံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။

သုဂ္ဂတိတာ၊ ကောင်းစွာသင်အပ်သော။ ယာပနပရိယတ္တိ၊ အကြောင်းသင်ခြင်းကိုကား။ သီလက္ခန္ဓာဒိ ပါရိပူရိ ယေဝ၊ သီလကွန်အစရှိသည်တို့၏ ပြည့်စုံခြင်းကိုသာလျှင်။ အာဂတမ်မာနေန၊ အလိုရှိသည်ဖြစ်၍။ ပရိယာပုဏာ၊ အပ်၏။ ဥပါရမ္ဘာဒိဟေတု၊ သူတပါးတို့ကို နှိပ်စက်လိုခြင်း အစရှိသော အကြောင်းကြောင့်။ နပရိယာပုဏာ၊ မသင်အပ်။ အယံပရိယတ္တိ၊ သည်။ နိဿရဏတ္ထာ၊ ဝဋ်ဆင်းရဲမှ လွတ်မြောက်ခြင်း အကျိုးရှိသော သင်ခြင်းမည်၏။ ယံနိဿရဏတ္ထပရိယတ္တိ ၊ အကြင်ဝဋ်ဆင်းရဲမှလွတ်ခြင်း အကျိုးရှိသောသင်ခြင်းကို။ သန္ဓာယ၊ ၍။ တေသံ ။ပ။ ဓမ္မာနန္တိ၊ တေသံ။ ပ။ ဓမ္မာနံဟူ၍။ ဇုဒ်ဝစနံ၊ ကို။ အလဂဒ္ဒ။ပမသုတ္တေ၊၌။ (အာဓာရထည်)။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ (ကတ္တားထည်)။ဝုတ္တံ၊ အပ်၏။ သုဂ္ဂတိတာ၊ ကောင်းစွာသင်အပ်ကုန်သော။ တေဓမ္မာ၊ တို့သည်။ တေသံ ပုရိသာနံ၊ တို့အား။ ဒီဃရတ္တံ၊ ရှည်စွာသောညဉ့်ပတ်လုံး။ ဟိတာယ၊ စီးပွားခြင်းငှာ။ သုခါယ၊ ငှာ။ သံဝတ္တန္တိ၊ ကုန်၏။ တံသံဝတ္တနံ၊ ထိုသို့စီးပွားချမ်းသာခြင်းငှာ ဖြစ်ခြင်းသည်။ ကိသ၊ အဘယ်မည်သော။ ဟေတု၊ အကြောင်းကြောင့်။ ဟောတိ၊ နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဓမ္မာနံ၊ တို့၏။ သုဂ္ဂတိတတ္တာ၊ ကောင်းစွာသင်အပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ တံသံဝတ္တနံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။

ပရိညာတက္ခန္ဓာ၊ ဝိုင်းခြားရှိ သိပြီးသော ခန္ဓာငါးပါးရှိထသော။ ပဟီနကိလေသော၊ ပယ်အပ်ပြီးသော ကိလေသာရှိထသော။ ဘာဝိတ မဂ္ဂေါ၊ ပွားစေအပ်ပြီးသော မဂ်ရှိထသော။ ပဋိဝိဒ္ဓါကုဗ္ဗေါ၊ ထိုးထွင်းရှိ သိပြီးသော အရဟတ္တဖိုလ်ရှိထသော။သန္ဓိကတနိရောဓော၊ မျက်မှောက် ပြုပြီးသော နိဗ္ဗာန်ရှိထသော။ ဒိဋ္ဌာသဝေါ၊ ရဟန္တာသည်။ ကေဝလံ၊ သက်သက်။ ပဝေဏီ ပါလဏတ္ထာယ၊ အစဉ်ကိုစောင့်ခြင်းငှာ။ ဝံသာနု ရက္ခနတ္ထာယ၊ အနွယ်အဆက်ကို စောင့်ခြင်းငှာ။ ယံပန ပရိယတ္တိ၊ ကိုကား။ ပရိယာပုဏာတိ၊ ၏။ အယံပရိယတ္တိ၊ သည်။ ဘဏ္ဍာဂါရိကပရိ ယတ္တိ၊ မည်၏။

ဂါထာ၌ ပရိယတ္တိဘေဒံဟူသောပုဒ်၏ ဝိတ္ထာရကို ဆရာဆိုပြီ သမ္ဘတ္တိ ဟူသောပုဒ်၏ဝိတ္ထာရတ္ထကား အဘယ်နည်းဟု သူမေးဘွယ်ရှိ၍ ထို အမေးကိုဖြေခြင်းငှာ ဝိနယေ ပန သုပ္ပဋိပန္နော အစရှိသောပါဋ္ဌကို မိန့်သတည်း။ ထိုပါဋ္ဌ၏အတ္ထကား–

ဝိနယေပန၊ ဝိနည်း၌ကား။ သုပ္ပဋိပန္နော၊ ကောင်းစွာကျင့်တတ်သော။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ သီလသမ္ပန်၊ သီလ၏ပြည့်စုံခြင်းကို။ နိဿာယ၊ အင်္ဂ သဟဗျူ၍။ တိသော၊ သုံးပါးကုန်သော။ ဝိဇ္ဇာ၊ ဝိဇ္ဇာတို့သို့။ ပါပုဏာတိ၊ ရောက်၏။ (တိသောဝိဇ္ဇာ၏သရုပ်ကား ဒိဗ္ဗစက္ခုဉာဏ်၊ ပုဗ္ဗေနိဝါသာ နုဿတိဉာဏ်၊အာသဝက္ခယဉာဏ်တည်း)။ ကသ္မာ၊ ဟူမူကား။တတ္ထ၊ ထိုဝိ နည်းဝိဋ္ဌက၌။ တာသံယေဝစ၊ ထိုသုံးပါးကုန်သော ဝိဇ္ဇာတို့၏သာလျှင် လည်း။ပဘေဒဝစနတော၊အပြားကိုဟောသောကြောင့်တည်း။သုတ္တေ၊၌။ သုပ္ပဋိပန္နော၊ ကောင်းစွာကျင့်သော။ ဘိက္ခု၊ သည်။သမာဓိသမ္ပဒံ၊သမာဓိ ၏ပြည့်စုံခြင်းကို။ နိဿာယ၊၍။ဆအာဘိညာ၊ ခြောက်ပါးသောအာဘိညာဉ် တို့သို့။ ပါပုဏာတိ၊ ၏။ ကသ္မာ၊ နည်းဟူမူကား။ တတ္ထ၊ ထိုသုတ္တန်၌။ တာသံယေဝစ၊ ထိုခြောက်ပါးသော အာဘိညာဉ်တို့၏သာလျှင်။ ပဘေဒ ဝစနတော၊ ကြောင့်တည်း။ အာဘိဝမ္မေ၊ အာဘိဝမ္မာ၌။ သုပ္ပဋိပန္နော၊ သော။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ပညာသမ္ပဒံ၊ ကို။ နိဿာယ၊ ၍။ စတသော၊ လေးပါးကုန် သော။ ပဋိသမ္ဘိဒါ၊ တို့သို့။ ပါပုဏာတိ၊၏။ ကသ္မာ၊ နည်းဟူမူကား။ တတ္ထေဝ၊ ထိုအာဘိဝမ္မာ၌သာလျှင်။ တာသဉ္စ၊ ထိုလေးပါးကုန်သော ပဋိ သမ္ဘိဒါတို့၏လည်း။ ပဘေဒဝစနတော၊ တည်း။

အမှာ။ ။ဤအရာ၌ တာသံယေဝစ တတ္ထ ပဘေဒဝစနတောဟူရှေး၌ ကဲ့သို့ ပါဋ္ဌရှိကြ၏ မသင့်။ တာသဉ္စ တတ္ထေဝဟု ဧဝကို တတ္ထသဒ္ဒါနှင့်

ယှဉ်၍ရှိသော ပါဠိသာ သင့်သတည်း။ ထိုကြောင့် သာရတ္ထဒီပနီ ဋီကာ၌ ပဋိသန္ဓိဒါနံ ပန အညတ္ထ ပဘေဒဝစနာဘावံ တတ္ထေဝ သမ္ဘာ ဝိဘတ္တာဘावံ ဒီပေတုကာမော ဟေဋ္ဌာ ဝုတ္တနယေန အဝဓာရဏံ အကတ္တာ တတ္ထေဝါတိ ပရိဝတ္တေတ္တာ အဝဓာရဏံ ဌပေသိ ဟူသောစကားကို ဆိုတော်မူလေသတည်း။

ဝေမေတသု အစရှိသောပါဠိကို ဝိတ္ထာရအားဖြင့် ဆိုပြီးသောစကား ကို နိဂုံးအုပ်၍ ပြုတော်မူခြင်းငှာ မိန့်ဆိုတော်မူသတည်း။ ထိုပါဠိ၏ အတ္ထကား–

ဧဝံ ယထာ ဝုတ္တနယေန၊ ဖြင့်။ ဧတေသု တီသု ဝိဒူကေသု၊ တို့၌။ သုပ္ပဋိ ပန္နော၊ သော။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ယထာတ္တမေန၊ အစဉ်အားလျော်သဖြင့်။ ဝိဒူဟတ္ထယ ဆဠဘိညာ စတုပဋိသမ္ဘိဒါဒိဘေဒံ၊ ဝိဒူဟသုံးပါးတို့၏ အပေါင်း ခြောက်ပါးသောအဘိညာ၌ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါ စသည်လျှင် အပြားရှိသော။ ဇုမံသမ္ဘတ်ကို၊ ဤပြည့်စုံခြင်းသို့။ ပါပုဏာ တိ၊ ၏။

ဂါထာ၌ သမ္ဘတ်ကို ဟူသောပုဒ်၏ ဝိတ္ထာရတ္ထကို ပြုပြီး၍ ယခုအခါ၌ ဝိပတ်ကို ဟူသောပုဒ်၏ ဝိတ္ထာရတ္ထကို ပြုတော်မူလိုသော ဝိနယေ၊ ပန ဒုပ္ပဋိ ပန္နော စသည်ကို မိန့်သတည်း။ ထိုပါဠိ၏အတ္ထကား–

ဝိနယေပန၊ ၌ကား။ ဒုပ္ပဋိပန္နော၊ မကောင်းသဖြင့် ကျင့်သော။ ဘိက္ခု၊ သည်။ အနုညာတသုခသမ္ဘသ အတ္ထရဏာ ပါဝုရဏာဒိ ဖသသာမည ကော၊ မြတ်စွာဘုရားသည် ခွင့်ပြုတော် မူအပ်ကုန်သော နူးညံ့သော အတွေ့ရှိသော အခင်း အရံအစရှိသည်တို့၏ အတွေ့နှင့် တူသည်၏အဖြစ် ကြောင့်။ (အနုဝဇ္ဇသညိဟောတိ၌စပ်)။ ပဋိက္ခိတ္တေသု၊ မြတ်စွာဘုရား သည် ပယ်အပ်ကုန်သော။ ဥပါဒိန္နကဖသာဒိသု၊ မိန်းမအတွေ့ အစရှိ သည်တို့၌။ အနုဝဇ္ဇသညီ၊ အပြစ်မရှိဟု အမှတ်ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဟိ–သစ္စံ၊ ၏။ တထာဟံ။ပ။ အန္တရာယာယာ တိ၊ တထာဟံ ။ပ။ အန္တရ ယာယဟူ၍။ ဧတမ္ပိ ဝစနံ၊ ကိုလည်း။ ဝုတ္တံ၊ ပြီ။ အဟံ၊ သည်။ တထာ၊ ထို ဘုရားဟောတိုင်း။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ ဒေသိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်သော။ ဓမ္မံ၊ ကို။ အာဇာနာမိ၊ ၏။ ယထာ ယေန ပကာရေန၊ ဖြင့်။ ယေဓမ္မာ၊ တို့ကို။ အန္တရာယိကာ၊ ဈာန် မဂ်ဖိုလ်တို့၏ အန္တရာယ်ကို ပြုတတ်ကုန်၏ ဟူ၍။ ဘဂဝတာ၊ ထည်။ ဝုတ္တာ၊ ဟောတော်မူအပ်ကုန်ပြီ။ (ယေမေကို

ယေဇုမေဟုပုဒ်ဖြတ်။ ဇုမေကား အနက်မရှိ)။ တထာ တေန ပကာရေန၊ ဖြင့်။ တေမ္မေ၊ တို့ကို။ ပဋိသေဝတော၊ မှီဝဲသော ရဟန်းအား။ အန္တရာ ယာယ၊ ဈာန် မဂ်ဖိုလ်၏ အန္တရာယ်ကို ဖြုတ်ခြင်းငှာ။ နာလံ နသမတ္ထံ၊ မစွမ်း နိုင်။ တတော၊ ထိုသို့ ယူခြင်းကြောင့်။ ဒုဿီလဘာဝံ၊ သီလမရှိသည်၏ အဖြစ်သို့။ ပါပုဏာတိ၊ ရောက်၏။ သုတ္တေ၊ ၌။ ဒုပ္ပဋိပန္နော၊ သော။ ဘိက္ခု၊ သည်။ စတ္တာရောမေ ။ပ။ သံဝိဇ္ဇမာနာတိ အာဒီသု၊ စတ္တာရောမေ။ပ။ သံဝိဇ္ဇမာနာ၊ ဤသို့အစရှိသောပါဠိတို့၌။ အဓိပ္ပါယံ၊ ဘုရား၏အလိုတော်ကို။ အဇာနန္တော၊ မသိသည်ဖြစ်၍။ ဒုဂ္ဂတိတံ၊ မကောင်းသော အယူကို။ ဂဏှာတိ၊ စွဲလမ်း၏။

အမှာ။ ။စတ္တာရောမေ သိက္ခဝေ ပုဂ္ဂလာဟု ဘုရားသမ္မုတိဒေသနာ အားဖြင့် ဟောတော်မူသည်ကို ပရမတ္ထအားဖြင့် ပုဂ္ဂိုလ်ရှိ၏ဟု စွဲလမ်း သတည်း။ စတ္တာရောပုဂ္ဂလာ၏ သရုပ်ကား-မိမိ၏ အစီးအပွားအလိုဌာ သာကျင့်၍ သူတပါးအစီးအပွားအလိုဌာ မကျင့်သော ပုဂ္ဂိုလ်လည်း တယောက်၊ သူတပါး၏ အစီးအပွား အလိုဌာသာကျင့်၍ မိမိ အစီးအပွားအလိုဌာ မကျင့်သော ပုဂ္ဂိုလ်လည်းတယောက်၊ နှစ်ပါး သော အစီးအပွားအလိုဌာ ကျင့်သော ပုဂ္ဂိုလ်လည်း တယောက်၊ နှစ်ပါးသော အစီးအပွားအလိုဌာပင် မကျင့်တတ်သော ပုဂ္ဂိုလ်လည်း တယောက် ဤလေးယောက်တည်း။

ယံဒုဂ္ဂတိတံ၊ ယင်းသို့မကောင်းသော စွဲလမ်းခြင်းကို။သန္ဓာယ၊ ၍။အတ္တနာ ဒုဂ္ဂတိတေန ။ပ။ ပသဝတိတိ၊ အတ္တနာ ဒုဂ္ဂတိတေန ။ပ။ ပသဝတိဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ အတ္တနာ၊ မိမိသည်။ ဒုဂ္ဂတိတေန၊ မကောင်းသဖြင့် စွဲလမ်းအင် သော။ ဓမ္မေန၊ ဖြင့်။ (တနည်းကား) အတ္တနာ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ဒုဂ္ဂတိတေန၊ မကောင်းသော စွဲလမ်းခြင်းဖြင့်။အမှေစေဝ၊ ငါတို့ကိုလည်း။ အဒ္ဓာစိက္ခတိ၊ စွပ်စွဲ၏။ အတ္တာနဉ္စ၊ မိမိကိုလည်း။ ခဏတိ၊ ဖျက်ဆီး၏။ ဗဟုံ၊ များစွာ။ အပုညဉ္စ၊ မကောင်းမှုကိုလည်း။ ပသဝတိ၊ ပွားစေ၏။ တတော၊ ကြောင့်။ မိန္ဓာဒိဋ္ဌိတံ၊ သို့။ ပါပုဏာတိ၊ ၏။ အတိဓမ္မော၊ ၌။ ဒုပ္ပဋိပန္နော၊ သော။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ဓမ္မော၊ ပရမတ္တတရား၌။ စိတ္တံ၊ ကို။ အတိဓာဝန္တော၊ ထိုမှ၍မှ ပြေးစေသည်ဖြစ်၍။ အစိန္တေ ယျာနိဝိ၊ မကြံအပ် သော တရားတို့ကိုသော်လည်း။ စိန္တေတိ၊ ၏။ တတော၊ ထိုသို့ကြံခြင်း ကြောင့်။ စိတ္တကွေပံ၊ စိတ်၏ ယိုယွင်ခြင်းသို့။ ပါပုဏာတိ၊ ၏။ ဟိ-ဟဒေ သစ္ဆံ၊ ၏။ စတ္တာရိမာနိ ဘိက္ခဝေ ။ပ။ အဘိဓာတိ၊ စတ္တာရိမာနိ ဘိက္ခဝေ

။ပ။ အသဟူ၍။ ဧတံဝစနံ၊ ကို။ ဝုတ္တံ၊ ပြီ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အစိန္တေယျာနိ၊ ကြီခြင်းငှာ မတတ်နိုင်ကုန်သော။ နစိန္တေတဗ္ဗာနိ၊ ကြီလည်း မကြီအပ်ကုန်သော။ ဌာနာနိ၊ အရာတို့သည်။ (အကြောင်းတို့သည်လည်းဟု)။ ဧကမာနိ စတ္တာရိ၊ ဤလေးပါးတို့တည်း။ ယာနိ၊ အကြင်လေးပါးကုန်သော မကြီအပ်ကုန်သော အရာတို့ကို။ စိန္တေန္တော၊ ကြီသောရဟန်းသည်။ ဥမ္မာဒဿ၊ စိတ်မျှော်လင့်ခြင်း၏။ ဝိဃာတဿ၊ စိတ်ပင်ပန်းခြင်း၏။ ဘာဂီ၊ အတို့ရှိသည်၊ အသ၊ ဖြစ်၏။ တာနိ၊ ထိုလေးပါးကုန်သော မကြီအပ်သော အရာတို့ကို၊ နစိန္တေတဗ္ဗာနိ၊ ကုန်။

> **အမှာ။** ။အစိန္တေယျလေးပါး ဟူသည်ကား ကံ၏အကျိုးကိုလည်း မကြီအပ်၊ တန်ခိုးရှိသောသူ၏ တန်ခိုး၏အရာကိုလည်း မကြီအပ်၊ ဘုရားတို့၏ အရာဖြစ်သော အရာကိုလည်း မကြီအပ်၊ လူတို့ကြီ၍ ပြီးသော အရာကိုလည်း မကြီအပ် ဤလေးပါးတည်း။

ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဧကေသု တီသု ဝိဇ္ဇကေသု၊ တို့၌။ ဒုပ္ပဇ္ဇိပန္ဓော၊ သော။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ယထာဝုတ္တမေနေ၊ စ္စာ။ ဒုသီလဘာဝ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိတာ စိတ္တကြွေပတ္တပ္ပ ဘေဒံ၊ သီလမရှိသည်၏အဖြစ် မှားသော အယူရှိသည်၏ အဖြစ် စိတ်၏ မျှော်လင့်ခြင်းအပြားရှိသော။ ဧကမံဝိပတ္တိ ံ၊ ဤပျက်စီးခြင်းသို့။ ပါပုဏာတိ၊ ၏။

ထွောဝတာစ၊ ဤမျှအတိုင်းအရှည်ရှိသော တီသု ဝိဇ္ဇကေသု တိဝိဓော ပရိယတ္တိဘေဒေါ အစရှိသော သဒ္ဒါအစဉ်အားဖြင့်လည်း။ ပရိယတ္တိဘေဒံ ။ပ။ ဝိဘာဝယေတိ ဟူသော။ အယမ္ပိ ဂါထာ၊ သည်လည်း။ ဝုတ္တတ္ထာဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသော အနက်ရှိသည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့။နာနပ္ပကာရတော၊ အထူးထူးအပြားပြားအားဖြင့်။ ဝိဇ္ဇကာနိ၊တို့ကို။ ဥ ဘွာ၊ ၍။ တေသံ၊ ထိုဝိဇ္ဇကတို့၏။ ဝသေန၊ ဖြင့်။ တေဘူမကဝစနံ၊ သည်။ တိဝိဓံ၊ ၏။ ဧတိ၊ ဤသို့။ ဥတ္တံ၊ ၏။

နိကာယ်ငါးပါး

နိကာယဝသေန၊ ဖြင့်။ ပဉ္စဝိဓံ၊ သည်။ ကထံ ဟောတိ၊ နည်း။ စ၊အဖြေကို ဆိုအံ့။ သဗ္ဗမေဝ၊ အလုံးစုံလျှင်ဖြစ်သော။ တေဘူမကဝစနံ၊ သည်။ ဒီဃနိကာယော၊ ဒီဃနိကာယ်ဌင်း။ ။ပ။ ဧတိ၊ ဤသို့။ ပဉ္စပ္ပဘေဒံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ စတ္ထာ၊ ထိုငါးပါး အပြားရှိကုန်သော နိကာယ်တို့ထဲ။ ကတမော၊ အဘယ် မည်သော နိကာယ်သည်လျှင်။ ဒီဃနိကာယော၊ မည်သနည်း။ တိဝဂ္ဂသင်္ဂဟာနိ၊ သုံးဝင်အရေအတွက်ရှိကုန်သော။ ဗြဟ္မ

ဇာလာဒိနိ၊ ပြဟ္မဇာလသုတ် အစရှိကုန်သော။ စတုတ္ထိ သုတ္တာနိ၊ သုံးဆယ့်လေးသုတ်တို့သည်။ ဒီဃနိကာယော၊ မည်၏။ ယဿနိကာယသ၊ အား။ စတုတ္ထိ သော၀ သုတ္တန္တာ၀စ၊ သုံးဆယ့်လေးသုတ် တို့သည်ရင်း။ တိ၀ဂ္ဂေါ၊ သုံး၀ဂ်ရှိသော။ သဂ်ဟောစ၊ အရေအတွက်သည်ရင်း။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ပဌမော၊ ရှေးဦးစွာသော်။ အနုလောမိကော၊ အနက်အားလျော်သော။ သေ ဧသော နိကာယော၊ ကို။ ဒီဃနိကာယောတိ၊ ဟူ၍။ မတော၊ ၏။ (အနုလောမိကောဟူသော ဝိသေသနဖြင့် ဒီဃနိကာယ်ဟူသော အမည်၏ အနွယ်ထူးခမ်း၏အဖြစ်ကို ပြောတော်မူသတည်း)။

ကသ္မာပန၊ ကြောင့်။ သေ ဧသော နိကာယော၊ ကို။ ဒီဃနိကာယောတိ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ နည်း။ ဒီဃပမာဏာနံ၊ ရှည်သော ပမာဏရှိကုန်သော။ သုတ္တာနံ၊ တို့၏။ သမူဟတောစ၊ ပေါင်းရာဖြစ်သောကြောင့်ရင်း။ နိ၀ါသတောစ၊ နေရာဖြစ်သောကြောင့်ရင်း။ ဒီဃနိကာယောတိ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။

ဆရာ-ဒီဃနိကာယောဟူသော ပုဒ်တခုတည်းကို ဆရာ သမူဟတော နိ၀ါသတောစဟူ၍ နှစ်ပါးဖွင့်ပြ၏။ ထိုသို့ဖွင့်ခြင်းသည် အဘယ်သို့ သင့်ပါအုံ့နည်းဟု သူမေးဘွယ်ရှိ၍ ထိုအမေးကိုဖြေခြင်းငှာ သမူဟ နိ၀ါသာ ဟိ နိကာယောတိ ဝုစ္စန္တိ ဟူသောပါဌ်ကိုမိန့်သတည်း။ ထို ပါဌ်၏အဋ္ဌကထာ-

ဟိ-တဒေ၀ယုတ္တံ၊ ထိုသို့သမူဟတော နိ၀ါသတောစဟူ၍ ပါဆိုသော စကားသည် သင့်၏။ သမူဟနိ၀ါသာ၊ ပေါင်းရာနေရာတို့ကို။ နိကာယောတိ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စန္တိ၊ ကုန်၏။

ထိုသို့ ပေါင်းရာ နေရာဖြစ်သော- အနက်ဖြစ်သောကြောင့် နိကာယ် မည်သည်၏အဖြစ်ကို အဘယ်ပါဌ်ကြောင့် အမြဲယုံကြည်ပါရအုံ့နည်း ဟု သူမေးဘွယ်ရှိ၍ ထိုအမေးကို ဖြေခြင်းငှာ နာဟံ ဘိက္ခဝေ အစရှိ သောပါဌ်ကို မိန့်သတည်း။ ထိုပါဌ်၏အဋ္ဌကထာ-

နာဟံ ဘိက္ခဝေ ။၀။ စိက္ခလ္လိကနိကာယောတိ ဧ၀မာဒိနိ၊ နာဟံ ဘိက္ခဝေ ။၀။ စိက္ခလ္လိကနိကာယော ဤသို့အစရှိကုန်သော။ သုတ္တာနိစ၊ ပါဠိတို့ သည်ကား။ ဣဒါနိ၊ ဤပေါင်းရာ နေရာ အနက်၌။ သာသနတောစ၊ သာသနာ့အားဖြင့်ရင်း။ ဣသိ၀ါဒတောစ၊ ဣသိ၀ါဒရှင်အားဖြင့် ရင်း။ သာ၀ကာနိ၊ သက်သေတို့တည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဘိရဏ္ဍာနဂတာ ဘိရဏ္ဍာန်ဖြစ်ကုန်သော။ ဇုတိံဇုမေ၀ါဏာ၊ ဤသတ္တ၀ါတို့သည်။ စိတ္တာဘ

ထား၊ ဆန်းကြယ်ကုန်သကဲ့သို့။ ဧဝံတထာ၊ တူ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ စိတ္တံ၊ ဆန်းကြယ်စွာသော။ အညံ၊ တပါးသော။ ဧကနိကာယမ္ပိ၊ တခုသော အပေါင်းကိုလည်း။ နဟိ၊ သည်။ နသမနုပဿာမိ၊ မမြင်။ ပေါဏိက နိကာယော၊ ပေါဏိကမင်းတို့၏နေရာ။ စိက္ခလ္လိကနိကာယော၊ စိက္ခလ္လိက မင်းတို့၏နေရာ။ (အပေါင်းဟူသော အနက်နှင့် သာသနတောဟူသော ဝိသေသာနုကိုဟပ်။ လောကတောဟူသောပုဒ်နှင့် နေရာဟူသော အနက် ကိုဟပ်)။ ဧဝံတထာ၊ တူ။ သေသာနမ္ပိ၊ ဒီဃနိကာယ်မှ ကြွင်းကုန်သော နိကာယ်တို့၏လည်း။ နိကာယဘာဝေ၊ နိကာယ်မည်သည်၏အဖြစ်၌။ ဝစ နတ္ထော၊ ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။

ကတမော၊ အဘယ်နိကာယ်သည်။ မဇ္ဈိမနိကာယော၊ မည်သနည်း။ မဇ္ဈိမပဏ္ဏာသနိ၊ အလတ်ဖြစ်သော ပမာဏရှိကုန်သော။ ပဏ္ဍိတသဝဂ္ဂသင်္ဂ ဟာနိ၊ တဆဲ့ငါးဝဂ်အရေအတွက်ရှိကုန်သော။ မူလပရိယာယသုတ္တာဒိနိ၊ မူလပရိယာယသုတ် အစရှိကုန်သော။ ဒိယဓုသတာ ဒွေစ သုတ္တာနိ၊ တရာ့ငါးဆယ် နှစ်သုတ်တို့သည်။ မဇ္ဈိမနိကာယော၊ မည်၏။

ယတ္ထ၊ အကြင်နိကာယ်၌။ ဒိယဓုသတသုတ္တန္တာစ၊ တရာ့ငါးဆယ် သော သုတ်တို့သည်ရင်း။ ဒွေသုတ္တာနိစ၊ နှစ်သုတ်တို့သည်ရင်း။ သန္တိ၊ ကုန်၏။ ပဏ္ဍိတသဝဂ္ဂ ပရိဂ္ဂဟော၊ တဆဲ့ငါးဝဂ်. အရေအတွက်ရှိသော။ သောနိကာယော၊ သည်။ မဇ္ဈိမော၊ မဇ္ဈိမအမည်ရှိလေ့။ နိကာယော၊ မည်၏။

ကတမော၊ အဘယ်နိကာယ်သည်။ သံယုတ္တနိကာယော၊ မည်သနည်း။ ဒေဝတာ သံယုတ္တာဒိ ဝသေန၊ ဒေဝတာသံယုတ် အစရှိသည်တို့၏ အစွမ်း အားဖြင့်။ ကထိတာနိ၊ ဟောအပ်ကုန်သော။ ဩဝါဒတရဏာဒိနိ၊ ဩဝါဒ တရဏသုတ် အစရှိကုန်သော။ သတ္တသုတ္တသဟဿာနိစ၊ ခုနှစ်ထောင် သောသုတ်တို့သည်ရင်း။ သတ္တသုတ္တ သတာနိစ၊ ခုနှစ်ရာသော သုတ်တို့ သည်ရင်း။ ဒွါသဋ္ဌိ သုတ္တာနိစ၊ ခြောက်ဆယ့် နှစ်သုတ်တို့သည်ရင်း။ သံယုတ္တနိကာယော၊ မည်၏။

(ယတ္ထ ရှေးဂါထာမှလိုက်ပါစေ)။ယတ္ထ၊အကြင်နိကာယ်၌။သတ္တသုတ္တ သဟဿာနိစ၊ ခုနှစ်ထောင်သော သုတ်တို့သည်ရင်း။ သတ္တသုတ္တသတာ နိစ၊ ခုနှစ်ရာသောသုတ်တို့သည်ရင်း။ ဒွါသဋ္ဌိသုတ္တန္တာစေဝ၊ ခြောက်ဆယ့် နှင့်သုတ်တို့ကသည်ရင်း။ သန္တိ၊ ကုန်၏။ သေသနိကာယော၊ ကို။ သံယုတ္တ

သင်္ဂဟာ၊ သံယုတ္တနိကာယ်ဟူ၍ ရေတွက်အပ်၏။ (သံယုတ္တသင်္ဂဟာ၊ သံယုတ္တနိကာယ်ဖြင့် ရေတွက်အပ်၏။ လည်းဟူ)။

ကတမော၊ အဘယ်နိကာယ်သည်။ အင်္ဂုတ္တရနိကာယော၊ မည်သနည်း။ ဧကေက အင်္ဂါတိရေက ဝသေန၊ တပါးတပါးသော အင်္ဂါကိုလွန်သည်၏ အစွမ်းအားဖြင့်။ ကထိတာနိ၊ ကုန်သော။ စိတ္တပရိယာဒါနာဒီနိ၊ စိတ္တပရိယာဒါန သုတ်အစရှိကုန်သော။ နဝသုတ္တသဟဿာနိစ၊ ကိုးထောင်သော သုတ်တို့သည်ရင်း။ ပဉ္စသုတ္တသတာနိစ၊ ငါးရာသော သုတ်တို့သည်ရင်း။ သတ္တပညာသသုတ္တာနိစ၊ ငါးဆယ်ခုနစ်သုတ်တို့သည်ရင်း။ အင်္ဂုတ္တရနိကာယော၊ မည်၏။

(ယတ္ထလိုက်ပါဦး)။ ယတ္ထ၊ အကြောင်နိကာယ်၌။ နဝသုတ္တသဟဿာနိစ၊ ကိုးထောင်သော သုတ်တို့သည်ရင်း။ ပဉ္စသုတ္တသတာနိစ၊ တို့သည်ရင်း။ သတ္တပညာသသုတ္တာနိစ၊ တို့သည်ရင်း။ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ အယံ နိကာယော၊ ကို။ အင်္ဂုတ္တရော၊ အင်္ဂုတ္တရနိကာယ်၌။ သမ္ပုတ္တော၊ ရောက်အပ်၏။

ကတမော၊ သည်။ ခုဒ္ဒကနိကာယော၊ မည်သနည်း။ သကလော၊ အလုံးစုံသော။ ဝိနယပိဋကဉ္စ၊ ရင်း။ အဘိဓမ္မပိဋကဉ္စ၊ ရင်း။ ခုဒ္ဒကပါဌာဒယော၊ အစရှိကုန်သော။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌။ ဒသဝိဓာ၊ ကုန်သော။ ပဉ္စဒသဝဂ္ဂဘေဒါစ၊ တစ်ခဲ့ငါးပါး အပြားရှိသော ကျမ်းတို့သည်ရင်း။ စတ္တာရော၊ ကုန်သော။ နိကာယော၊ တို့ကို။ ဌပေတွာ၊ ၍။ အဝသေသံ၊ သော။ ဗုဒ္ဓဝစနဉ္စ၊ သည်ရင်း။ ခုဒ္ဒကနိကာယော၊ မည်၏။ (ဇုတိကား ပရိသမာပနတည်း)။

ဒီဃအာဒိကေ၊ ဒီဃနိကာယ် အစရှိကုန်သော။ စတုရောပိ၊ လေးပါး အပြား ရှိသည်လည်း ဖြစ်ကုန်သော။ ဧတေနိကာယော၊ တို့ကို။ ဌပေတွာ၊ ၍။ တဒညံ၊ သို့မဟုတ်ပါးသော။ ဗုဒ္ဓဝစနံ၊ ကို။ ခုဒ္ဒကော၊ ခုဒ္ဒကအမည် ရှိသော။ နိကာယောဇုတိ၊ နိကာယ်ဟူ၍။ မတော၊ သိအပ်၏။ ဒေါ၊ ဤသို့။ နိကာယဝသေန၊ ဖြင့်။ ပဉ္စဝိဓံ၊ ၏။

အင်္ဂါကိုးပါး

အင်္ဂဝသေန၊ ဖြင့်။ နဝဝိဓံ၊ သည်။ ကထံဟောတိ၊ နည်း။ ဟိ[1]၊ အဖြေကို ဆိုဦးအုံ့။ သဗ္ဗမေဝ၊ သော။ ဇုဒ်ဗုဒ္ဓဝစနံ၊ သည်။ သုတ္တံ၊ သုတ်ရင်း။ ဂေယျံ၊ ဂေယျရင်း ။ပ။ ဝေဒလ္လံ၊ ရင်း။ ဇုတိ၊ သို့။ နဝပ္ပဘေဒံ၊ ကိုးပါးအပြားရှိ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တတ္ထ၊ ထိုကိုးပါးကုန်သောအင်္ဂါတို့ဟု၌ ဥဿာတော

၁။ ကထံ,တတ္ထ,၊ ဟိတ်ပြုနောက်မှာ၊ ဟိ-ရောက်သော၊ ဒုတိယာဟူလေမင်း။

ဝိဘင်္ဂနိဒ္ဒေသ ခန္ဓက ပရိဝါရာစ၊ ဘိက္ခုဝိဘင်း ဘိက္ခုနီဝိဘင်း နိဒ္ဒေသ ပဟာဝေါ ဝုဋ္ဌေါ ပရိဝေါ တို့ကိုဋ္ဌင်း။ သုတ္တနိပါတေ၊ သုတ္တနိပါတ်၌။ မင်္ဂလ သုတ္တ ရတနသုတ္တ နာဠကသုတ္တ တုဝဋ္ဋကသုတ္တာနိစ၊ မင်္ဂလသုတ် ရတနသုတ် နာဠကသုတ် တုဝဋ္ဋကသုတ်တို့ကိုဋ္ဌင်း။ အညံ၊ သော။ သုဘ္ဘနာမကံ၊ သုတ်ဟုအမည်ရှိသော။ တထာဂတဝစနမ္မိစ၊ ကိုဋ္ဌင်း။ သုဘ္ဘန္တိ၊ ဟူ၍။ ဝေဒိဟမ္ပံ၊ ၏။ သဒ္ဓမ္မိ၊ လည်းဖြစ်သော။ သဂါထကံ၊ ဂါထာရှိသော။ သုတ္တံ၊ ကို။ ဂေယျန္တိ၊ ဟူ၍။ ဝေဒိတမ္ပံ၊ ၏။ ဝိသေသေန၊ အားဖြင့်။ သံယုတ္တကေ၊ သံယုတ္တနိကာယ်၌။ သကလော၊ အလုံးစုံသော။ သဂါထာဝဂ္ဂေါ၊ သဂါထာဝဂ်ကိုလည်း။ ဂေယျန္တိ၊ ဟူ၍။ ဝေဒိတမ္ပံ၊ ၏။ (ဤသို့နောက်ပုဒ်နှင့် ယောဇနာ)။ သကလံ၊ သော။ အတိမဟတ္တဝိဒ္ဒကမ္မိ၊ ကိုလည်း။ဂေယျန္တိ၊ဟူ၍။ ဝေဒိတမ္ပံ၊ ၏။ (နောက်ပုဒ်နှင့်ချည်းယောဇနာ)။ နိဂါထကံ၊ ဂါထာမရှိသော။ သုတ္တဿ၊ ကိုဋ္ဌင်း။ အညမ္ပိ၊ တပါးလည်းဖြစ်သော။ အဋ္ဌဟိ၊ ကုန်သော။ အဂ်ေဟိ၊ တို့ဖြင့်။ အသင်္ခ်ဟိတံ၊ မရေတွက်အပ်သော။ ယံဗုဒ္ဓဝစနံ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ တံဗုဒ္ဓဝစနဿ၊ ကိုဋ္ဌင်း။ ဝေယျာ ကရဏန္တိ၊ ဟူ၍။ ဝေဒိတမ္ပံ၊ ၏။ ဓမ္မပဒံ၊ ကိုဋ္ဌင်း ။ပ။ သုတ္တနိပါတေ၊ သုတ္တနိပါတ်၌။ နောသုတ္တနာမိကာ၊ သုတ်အမည်မရှိကုန်သော။ သုဒ္ဓိက ဂါထာစ၊ သက်သက်သောဂါထာတို့ကိုဋ္ဌင်း။ ဂါဟာတိ၊ ဟူ၍။ ဝေဒိ တမ္ပာ၊ ကုန်၏။ သောမနဿညာဏမယိကဂါထာပဋိသံယုတ္တာ၊ သော မနဿဝေဒနာကြောင့်ဖြစ်သောညာဏ်ဖြင့် ပြီးသောဂါထာနှင့် စပ်ကုန် သော။ ဒွေအသိတိ သုတ္တန္တာ၊ ရှစ်ဆယ့်နှစ်သုတ်တို့သည်။ ဥဒါနံ၊ ဥဒါန်း မည်၏။ ဇုတိ၊ ဤသို့။ ဝေဒိတမ္ပံ၊ သိအပ်၏။ ဝုတ္တံဟေတံ ဘဂဝတာတိ အာဒိနယပ္ပဝတ္တာ၊ ဝုတ္တံဟေတံ ဘဂဝတာ ဤသို့အစရှိသောနည်းဖြင့် ဖြစ်ကုန်သော။ ဒေသုတ္တရသတသုတ္တန္တာ၊ ဆယ်သုတ်အလွန် ရှိကုန်သော တရားသောသုတ်တို့သည်။ ဣတိဝုတ္တကံ'မည်၏။ ဇုတိ၊ ဤသို့။ ဝေဒိတမ္ပံ၊ ၏။ အပဏ္ဏကဇာတကာဒိနိ၊ အပဏ္ဏကဇာတ် အစရှိကုန်သော။ ပညာ သာမိကာနိ၊ ဂါးဆယ်အလွန်ရှိကုန်သော။ ပဏ္ဍဇာတကသတာနိ၊ ဇာတ် ဂါးရာတို့သည်။ ဇာတကံ၊ ဇာတ်မည်၏။ ဇုတိ၊ ဤသို့။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ ဝဏ္ဏာရောမေ ဘိက္ခဝေ ။ပ။ အာနုန္ဒေတိ အာဒိနယပ္ပဝတ္တာ၊ စတ္တာရောမေ ဘိက္ခဝေ ।ပ। အာနုန္ဒေ ဤသို့အစရှိသောနည်းဖြင့် ဖြစ်ကုန်သော။သဒ္ဓေါ၊ အလုံးစုံလည်းဖြစ်ကုန်သော။အဋ္ဌရိယ ဗ္ဘုတဓမ္မပဋိသံယုတ္တာ၊အဋ်ဌဂေါ်ယ်သရဲ ဟိုတိုတ်ကုန်ကြောင်းသောသဘောနှင့်စပ်ကုန်သော။ သုတ္တန္တာ၊ တို့သည်။ ဣဒ္ဓ၊

တစမ်ဲ၊ မည်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။ အာနန္ဒေ၊ ၌။ အစ္ဆရိယဗ္ဘုတ၊ တမ္ဘာ၊ အံ့ဘွယ်သရဲမဖြစ်ဘူးမြဲသော သဘောတို့သည်။ ဣမေ စတ္တာရော၊ ဤလေးပါးတို့တည်း။

အမှာ။ ။အာနန္ဒာ၌ အံ့ဘွယ်လေးပါး ဟူသည်ကား ရဟန်းယောက်ျား ရှင်အာနန္ဒာကိုမြင်၍ရင်း ရှင်အာနန္ဒာ တရားကိုနာ၍ရင်း ရောင့်ရဲခြင်း မရှိခြင်းလည်းတပါး၊ထိုအတူ ရဟန်းမိန်းမလည်း ရောင့်ရဲခြင်းမရှိ၊ လူယောက်ျားလည်း ရောင့်ရဲခြင်းမရှိ၊လူမိန်းမလည်း ရောင့်ရဲခြင်းမရှိ၊ ဤလေးပါးတည်း။

စူဠဝေဒလ္လ ။ပ။ မဟာပုဏ္ဏမ သုတ္တာဒယော။ စူဠဝေဒလ္လသုတ် မဟာဝေဒလ္လသုတ် သမ္မာဒိဋ္ဌိသုတ် သက္ကပဉ္ဍသုတ် သန်္ခါရဘာဇနီယသုတ် မဟာပုဏ္ဏမသုတ် အစရှိကုန်သော။ (သုတ္တန္တာ၌စပ်) သဗ္ဗေပိ၊ အလုံးစုံလည်းဖြစ်ကုန်သော။ (သုတ္တန္တာမှာချည်းစပ်) ဝေဒဠ၊ အသိညာဏ်ကိုဝင်း။ တုဋ္ဌိဠ၊ နှစ်သက်ခြင်းကိုဝင်း။ လဒ္ဓါလဒ္ဓါ၊ရ၍ရ၍။ ပုန္တိတသုတ္တန္တာ၊ မေးအပ်ကုန်သော သုတ်တို့သည်။ ဝေဒလ္လံ၊ မည်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။ ဧပံ၊ ဤသို့။ အဂ်ံဝသေန၊ ဖြင့်။နဝဝိဓံ၊ ၏။

ဓမ္မဂ္ဂန္ဓာရှစ်သောင်းလေးထောင်

ဓမ္မဂ္ဂန္ဓဝသေန၊ ဖြင့်။ စတုရာသီတိသဟဿဝိဓံ၊ ရှစ်သောင်းလေးထောင်အပြားရှိသည်။ ကထံ၊ ဟောတိ၊ နည်း။ သဗ္ဗမေဝ၊ အလုံးစုံလျှင်ဖြစ်သော။ ဧတံ၊ ဒ္ဒဝဝစနံ၊ သည်။ (ဟောတိ၌ ပကတိကတ္တာ၊စပ်) ဒ္ဒါသီတိ ဗုဒ္ဓတော ဂဏ္ဍံ ။ပ။ ပဝတ္တိနောတိ၊ ဒ္ဒါသီတိဗုဒ္ဓတော ဂဏ္ဍံ ။ပ။ ပဝတ္တိနော ဟူ၍။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ပရိဒီပိတဓမ္မဂ္ဂန္ဓဝသေန၊ ပြအပ်ပြီးသော ဓမ္မဂ္ဂန္ဓာ၏ အစွမ်းအားဖြင့်။ စတုရာသီတိ သဟဿ ပဘေဒံ၊ သည်။ ဟောတိ၊၏။

တတ္ထ၊ ထိုဓမ္မဂ္ဂန္ဓာ ရှစ်သောင်းလေးထောင်တို့တွင်။ ကောနုသန္ဓိကံ၊ တခုသော အနုသန္ဓေရှိသော။ သုတ္တံ၊ သည်။ ဧကော၊ သော။ ဓမ္မဂ္ဂန္ဓော၊ မည်၏။ယံသုတ္တံ၊ သည်။ အနေကာနုသန္ဓိကံ၊ များသောအနုသန္ဓေရှိ၏။ တတ္ထ၊ ထိုများသော အနုသန္ဓေရှိသောသုတ်၌။ အနုသန္ဓိကဝသေန၊ ဖြင့်။ ဓမ္မဂ္ဂန္ဓဂဏနာ၊ ဓမ္မဂ္ဂန္ဓာဟူသော အရေအတွက်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဂါထာဗန္ဓေသု၊ ဂါထာဗန္ဓတို့၌။ ပဠာဝုဏ္ဏံ၊ ပြဿနာကိုမေးခြင်းသည်။ ဧကော၊ သော။ ဓမ္မဂ္ဂန္ဓော၊ မည်၏။ ဝိဿဇ္ဇနံ၊ အဖြေသည်။ ဧကော၊ သော။ ဓမ္မဂ္ဂန္ဓော၊ မည်၏။ အတိဓမ္မော၊ ၌။ ကေမေကံ၊ တခုတခုသော။ တိက ဒုကဘာဇနံ၊ တိက် ဒုက်ကိုခွဲဝေခြင်းသည်ဝင်း။ ကေမေကံ၊ သော။

စိတ္တဝါရဘာဇနဋ္ဌ၊ စိတ်အကြောင်းကိုခွဲဝေခြင်းသည်ဂုဏ်း။ ကေကော၊ တပါး တပါးသော။ ဓမ္မကွန္ဓော၊ မည်၏။ ဝိနယော၊ ၌။ ဝတ္ထု၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ မာတိကာ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ပ။ ပဒဘာဇနီယံ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ အန္တရာ ပတ္တိ၊ အာပတ်အထူးသည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ အာပတ္တိ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏၊ အနာ ပတ္တိ၊ အာပတ်မသင့်ခြင်းသည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ တိကဏ္ဍေ၊ တိက်အဝိုင်း အခြားသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တတ္ထ၊ ထိုဝိနည်း၌။ ဧကေကော၊ တခုတခု၊ သော။ ကောဋ္ဌာသော၊အတွဲအစုသည်။ ဧကေကော၊ သော။ ဓမ္မကွန္ဓော၊ မည်၏။ ဋုတိ၊ ဤသို့။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။ ဝေ၊ ဤသို့။ ဓမ္မကွန္ဓဝေသေန၊ ဖြင့်။ စတုရာသီတိသဟဿဿ၊ ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။

ဝေ၊ ဤသို့။ အဘေဒတော၊ သာမညအားဖြင့်။ ရသဝေသေန၊ ကိစ္စ၏ အစွမ်းအားဖြင့်။ ဧကဝိဓံ၊ တပါးသောအစုရှိထသော။ ဘေဒတော၊ ဝိသေ သအားဖြင့်။ ဓမ္မ ဝိနယာဒိဝေသေန၊ ဓမ္မ ဝိနယ အစရှိသည်တို့၏ အစွမ်း အားဖြင့်။ ဒုဝိဓာဒိဘေဒံ၊ နှစ်စုအစရှိသော အပြားရှိထသော။ တေဘုဒ္ဓ ဝစနံ၊ ကို။ သင်္ဂါယနေန၊ သင်္ဂါယနာတင်သော။ မဟာကဿပ ပမုခေန၊ မဟာကဿပမထေရ် အမှူးရှိထသော။ ဝသိဂဏေန၊ ရဟန္တာအပေါင်း ဟသ္ပ(သင်္ဂီတံ၌စပ်)။ အယံ၊ ဤသည်ကား။ ဓမ္မော၊ ဓမ္မတည်း။ အယံ ဤသည်ကား။ ဝိနယော၊ တည်း။ ဣဒံ၊ဤစကားသည်ကား။ ပဌမဗုဒ္ဓဝစနံ၊ တည်း။ပ။ ဣမာနိ သုတ္တာဒီနိ၊ ဤသုတ် အစရှိသည်တို့သည်ကား။ နဝင်္ဂါနိ၊ ကိုးပါးသော အင်္ဂါတို့တည်း။ ဣမာနိ၊ ဤသည်တို့ကား။ စတုရာသီတိ ဓမ္မကွန္ဓသဟဿာနိ၊ တို့တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဣမံပဝေဒံ၊ ကို။ ဝဝတ္ထ ပေတ္တွာဝ၊ မှတ်၍သာလျှင်။ သင်္ဂီတိ၊ သင်္ဂါယနာတင်အပ်ပြီ။ ကေဝလဋ္ဌ၊ သက်သက်ကား။ ဣမမေဝပဘေဒံ၊ ကိုသာလျှင်။ ဝဝတ္ထပေတ္တွာ၊ ၍။ နသင်္ဂီတိ၊ သင်္ဂါယနာတင်အပ်သည် မဟုတ်သေး။ အညမ္ပိ၊ တပါးလည်း ဖြစ်သော။ (သင်္ဂဟပ္ပဘေဒံ၌ ဝိသေသနစပ်)။ ဥဒါနသင်္ဂဟ ဝဂ္ဂသင်္ဂဟ ပေယျာလသင်္ဂဟ ဧကနိပါတ ဒုကနိပါတာဒိ နိပါတသင်္ဂဟ သံယုတ္တ သင်္ဂဟ ပဏ္ဏာသသင်္ဂဟာဒိ အနေကဝိဓံ၊ ဥဒါနသင်္ဂဟ ဝဂ္ဂသင်္ဂဟ ပေယျာ လသင်္ဂဟ ဧကနိပါတ် ဒုကနိပါတ်အစရှိသော နိပါတသင်္ဂဟ သံယုတ္တ သင်္ဂဟ ပဏ္ဏာသသင်္ဂဟအစရှိသော များသောအပြားရှိသော။ (သင်္ဂ ဟပ္ပဘေဒံ၌စပ်)။ တိသုဝိဒ္ဓကေသု၊ တို့၌။ သန္ဓိသမာနံ၊ ထင်သော။ သင်္ဂ

၁။ ဥဒ္ဓံ ဒါနံ ရက္ခတိ ဥဒါနံ၊ ဝဂ္ဂေါ တိ ဗျသင်္ဂါဟကေဟေ ဝ ကတာ သုတ္တ သမုဒါယသ သမညာ၊ ပါတုံ ရက္ခိတုံ ဝိတ္ထာရိတုံ ဝါ အလန္တိ ပေယျာလံ။

ဟပ္ပဘေဒံ၊ သင်္ဂဟအပြားကို။ ဝဝတ္ထပေတ္တာဝေါမ္ဗတ်၍သာလျှင်။ သတ္တဟိ မာသေဟိ၊ ခုနစ်လတို့ဖြင့်။ သဒ္ဓိတံ၊ ပြု။

အသ ဗုဒ္ဓဝစနဿ၊ ကို။ သဒ္ဓိတိပရိယောသာနေ၊ သင်္ဂါယနာတင် သည်၏ အဆုံးဌာ။ မဟာကဿပထေရေန၊ သည်။ ဒသမလသ၊ ၏။ ဗုဒ္ဓံ သာသနံ၊ ကို။ ပဋ္ဌဝဿ သဟဿ ပရိမာဏကာလံ၊ အနှစ်ငါးထောင် အတိုင်းအရှည်ရှိသော ကာလပတ်လုံး။ ပဝတ္တနသမတ္ထံ၊ ဖြစ်စေခြင်းငှာ စွမ်းနိုင်သည်ကို။ ကတံ၊ ပြုအပ်၏။ ဗုတ္တံ၊ ဤသို့။ သဠာတပုမောဒါ၊ ကောင်းစွာဖြစ်သော ဝမ်းမြောက်ခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍။ သာဓုကာရံ၊ ကောင်း ချီးကို။ ဒဒမာနာ ဝိယ၊ ပေးသကဲ့သို့။ အယံ မဟာပထဝီ၊ သည်။ ဥဒကပရိ ယန္တံ၊ ရေအဆုံးရှိသည်ကို။ ကတ္တာ၊ ၍။ အနေကပ္ပကာရံ၊ အကြိမ်များစွာ။ သံကမ္ပိ၊ လှုပ်၏။ သမ္ပကမ္ပိ၊ အောက်အထက်လှုပ်၏။ သမ္ပဝေဓိ၊ ထိမှဤမ ယောဉ်ကဲ့သို့လှုပ်၏။ အနေဝါနိ၊ များစွာကုန်သော။ အစ္ဆရိယာနိစ၊ အံ့ဘွယ်တို့သည်လည်း။ ပါတုရဟောသုံ၊ ထင်ရှားဖြစ်ကုန်ပြီ။ အယံ၊ ဤ၌ဘို ဗ်ပြုံးသည်လျှင်။ ပဌမ မဟာသဒ္ဓိတိနာမ၊ ပဌမ မဟာသင်္ဂါယနာမည်၏။

ယာ၊ အကြင်သင်္ဂါယနာကို။ လောကေ၊ ၌။ ပဋ္ဌဟိ သတေဟိ၊ ရဟန္တာ ငါးရာတို့သည်။ ကတာ၊ ပြုအပ်၏။ တေန ကာရဏေန၊ ကြောင့်။ သာသဒ္ဓိ တိ၊ ကို။ ပဋ္ဌသတာတိစ၊ ပဋ္ဌသတဟူ၍လည်း။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ ယေရေဟေ၀ မထေရိတို့သည်သာလျှင်။ ကတတ္တာ၊ ပြုအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ထေရိ ကာတိစ၊ ထေရိကာဟူ၍လည်း။ ပဝုစ္စတိ၊ ၏။

အမှာ။ ။ပဋ္ဌသတေဟိ ကတာတိ ပဋ္ဌသတာဟု ကတတဒ္ဓိတ်ပြု။ ကပစ္စည်းသက်။ ထေရေဟေ၀ ကတတ္တာ ဟူသောအလိုကား ထေရေဟိ၀ေ၀ကတာတိ ထေရိကာဟု ကတတဒ္ဓိတ်ရင်းပြု။ကိကပစ္စည်း တည်း။

ပဌမ မဟာသဒ္ဓိတိကထာ ပြီး၏။

၁-ဖြဟ္မဇာလသုတ်

ပရိဗ္ဗာဇကကထာအဖွင့်

ဇုမိသာ ပဌမ မဟာသင်္ဂီတိယာ၊ သည်။ ဝတ္ထုမာနာယ၊ ဖြစ်လတ်သော်။ ဝိနယသင်္ဂဟာဝသာနေ၊ ဝိနည်းကို သင်္ဂါယနာတင်ပြီးသည်၏ အဆုံး၌။ သုတ္တန္တဝိဠကေ၊ ၌။ အာဒိနိကာယသား၊ အစဖြစ်သော ဒီဃနိကာယ်၏။ အာဒိသုတ္တံ၊ အစစွာ သင်္ဂါယနာတင်သော သုတ်ဖြစ်သော။ ဖြဟ္မဇာလံ၊ ဖြဟ္မဇာလသုတ်ကို။ ပုစ္ဆန္တေန၊ မေးသော။ အာယသ္မတာ၊ ရှည်သောအသက်ရှိသော။ မဟာကဿပေန၊ သည်။ (ဝတ္ထုသဒ္ဒါနှင့်စပ်)။ ဖြဟ္မဇာလံ အာဝုသော အာနန္ဒ ကတ္တဗ္ဗာသိတန္တိ ဧဝမာဒိ ဝတ္ထုဝစနပရိယောသာနေ၊ ဖြဟ္မဇာလံ ။ပ။ ဘာသိတံ ဤသို့အစရှိသည်ဖြင့် ဆိုအပ်ပြီးသော စကား၏ အဆုံး၌။(အာဟ၌စပ်)။ ယတ္ထစ၊အကြင်အရပ်၌လည်း။ ဘာသိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ယဿုပုဋ္ဌလံ၊ ကိုလည်း။ အာရဗ္ဘ၊ အကြောင်းပြု၍။ ဘာသိတံ၊ ၏။ တံသဒ္ဒံ၊ ထိုအလုံးစုံကို။ ပကာသေန္တော၊ ဝင်ရှားပြတော်မူလိုသော။ အာယသ္မာ၊ သော။ အာနန္ဒော၊ သည်။ ဧဝံ မေသုတန္တိ အာဒိဝစနံ၊ကို။ အာဟ၊ ပြီ။ တေန၊ ကြောင့်။ ဖြဟ္မဇာလသုတ္တံ ။ပ။ဝုတ္တံ နိဒါနမာဒိတိ၊ ဖြဟ္မဇာလသုတ်ပ။ဝုတ္တံ နိဒါနမာဒိ ဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်ပြီ။

ဧဝံမေသုတံ အဖွင့်

၁။ တတ္ထ၊ထိုဧဝံမေသုတံ အစရှိသောစကား၌။သမတိနိဝိဋ္ဌံ၊ ကောင်းစွာအကျုံးဝင်သော။ ဧဝံတိပဒံ, သည်။ နိပါတပဒံ ၊ နိပါတ်ပုဒ်တည်း။ မေတိ အာဒိနိ၊ မေအစရှိကုန်သော ပုဒ်တို့သည်။ နာမပဒါနိ၊ နာမ်ပုဒ်တို့တည်း။ ပဋိပန္နော ဟောတီတိ ဣဿပါ၊ ၌။ သမတိနိဝိဋ္ဌံ၊ သော။ ပဋိတိပဒံ၊ သည်။ ဥပသဂ္ဂပဒံ၊တည်း။ ဟောတီတိပဒံ၊ သည်။အာချာတပဒံ၊ အာချာတ်ပုဒ်တည်း။ ဇုတိဇုမိနာနယေန၊ ဖြင့်။ တာဝ၊ စွာ။ ပဒပိဘာဂေ၊ ပုဒ်ကို ခွဲဝေခြင်းကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။

၁။ ဧဝန္တိ နိပါတပဒံ- ဤသို့ အစရှိသောပုဒ်ဖြင့် ပဒ, ပဒပိဘာဂ အားဖြင့် သံဝဏ္ဏနာကို ပြု၏။ ဘယ်ကြောင့်နည်း၊ ပုဒ်၏ရင်း ထိုပုဒ်၏ ဝိသေသနတို့၏ရင်း ပြအပ်သောကြောင့်တည်း။ ပဒ,ပဒပိဘာဂသည် ပဒပိဘာဂမည်၏၊ တနည်း ပဒ ဝိဘာဂနှင့် ပဒဝိဂ္ဂဟသည် ပဒပိဘာဂမည်၏။

အတ္ထတောပန၊ အနက်အားဖြင့်ကား။ ဝေါသဒ္ဓေါ၊ ဝေါသဒ္ဓါသည်။ (တာဝသဒ္ဓါကား ဝတ္ထုဒ္ဒန္တရာပေကၠတည်း)။ ဥပမုပဒေသ သမ္ဘတ်သန ဂရဟ ဝစနသမ္ပဋိဂ္ဂဟာကာရ နိဒဿနာဝဓာရဏာဒိ အနေကတ္ထပ္ပ ဘေဒေါ၊ ဥပမာအနက် ညွှန်ခြင်းအနက် ဝမ်းမြောက်ခြင်းအနက် ကဲ့ရဲ့ခြင်းအနက် စကားကိုဝန်ခံခြင်းအနက် အခြင်းအရာဟူသောအနက် သရဝ်လို ပြခြင်းအနက် မြှစေခြင်းအနက် အစရှိသော မျိုးသောအနက်အပြားရှိ၏။

ဆရာ-ဝေါသဒ္ဓါ၏ အနက်အပြားကို ဆရာဆိုပြီ၊ အဘယ်ပါဠိတို့၌ ဝေါသဒ္ဓါသည် ဥပမာအနက်၌ ဖြစ်ပါသနည်း။ ဤသို့အစရှိသည်ဖြင့် သူမေးတွယ်ရှိ၍ ထိုအမေးကို ဖြေခြင်းငှာ တထာဟေသ အစရှိသော ပါဠိကို မိန့်သတည်း။ ထိုပါဠိ၏အတ္ထကား-

တထာ-တံဝစနံ၊ ထိုသို့ဝေါသဒ္ဓါသည် ဥပမာအနက် အစရှိသည်၌ ဖြစ်၏ဟု ငါဆိုအပ်ပြီးသောစကားသည်။ ဟိ-ယုတ္တံ၊ သင့်၏။ ဝေါ ဇာတေန။ပ။ပဟုန္တိ ဝေမာဒိသု[1]၊ တို့၌။ ဥပမာယံ၊၌။အာဂတော၊ လာ၏၊ ဝေါတထာ၊ ထိုအတူ။ ဇာတေန၊ ဖြစ်သော။ မစ္ဆေန၊ သတ္တဝါသည်။ ပဟုံ၊ များစွာသော။ ကုသလံ၊ ကုသိုလ်ကောင်းမှုကို။ ကတ္တုံ၊ ပြုခြင်းငှာ ထိုက်၏။ ဝေါ တေ အဘိတ္ထုမိတုံ၊ ဝေါ တေ ပဋိတ္ထုမိတုဿ အာဒိသု[2]၊ တို့၌။ ဥပဒေသေ၊ ညွှန်ခြင်းအနက်၌။ အာဂတော၊ ၏။ တေတထာ၊ သည်။ ဝေါ၊ ဤသို့။ အဘိတ္ထုမိတုံ၊ ရှေသို့တက်အပ်၏။တေတထာ၊ သည်။ ဝေါ၊ ဤသို့။ ပဋိတ္ထုမိတုံ၊ နောက်သို့ဆုတ်အပ်၏။

ရှေသို့တက်ခြင်း နောက်သို့ဆုတ်ခြင်း အစရှိသော ရဟန်းတို့အား လျှောက်ပတ်စွာသော အသွင်၏ ပြည့်စုံခြင်းကို ဝေါသဒ္ဓါဖြင့် ညွှန်ပြသောကြောင့် ဝေါသဒ္ဓါကို ဤ ဝေါတေ အဘိတ္ထုမိတုံ အစရှိသော ပါဠိ၌ ဥပဒေသအနက်ရှိ၏ဟုဆိုသည်။

ဝေမေတံ ။ပ။သုဂတာတိအာဒိသု[3]၊ တို့၌။ သံပဟံသနေ၊ ရွှင်ခြင်းအနက်၌။ (ဝမ်းမြောက်ခြင်း အနက်၌လည်းဟု)။ အာဂတော၊ ၏။ ဘဂဝါ၊ အရှင်

၁။ အာဒိသဒ္ဓါဖြင့် ဇုတံအနက်၊ ပုဗ္ဗာအနက်၊ ပရိမာဏအနက် စသည်ကို ပေါင်းယူအပ်၏။

၂။ ခု ၁-၂၁။

၃။ အံ ၁-၄၃၉။

၄။ အံ ၁-၁၉၃။

ဘုရား။ တေား၊ ဤစကားတော်သည်။ ဝေ၊ ဟောတော်မူတိုင်းမှန်ပေ၏။ သုဝတ၊ ကောင်းသောစကားကို ဆိုတော်မူပေတတ်သောဘုရား။ တေား၊ သည်။ ဝေ၊ ၏။ ဝေမေဝပနာယံ။ ပ။ ဘာသတိတိအာဒိသု ၁ တို့၌။ ဂရဟာ၊ ကဲ့ရဲခြင်း၌။ အာဂတော၊ ၏။ ဝေမေဝပန၊ ဤသို့ယုတ်သောအကျင့်ရှိလျက်။ အယံဝသလိ၊ ဤမိန်းမယုတ်သည်။ ယသ္မိ ၂ ဝါ တသ္မိ ၂ ဝါ၊ ဟူဟူညားညားသောအကြောင်း၌။ မုဏ္ဍကသ၊ ဦးပြည်းဖြစ်သော။ တသ သမဏသ၊ ၏။ ဝဏ္ဏံ၊ ကျေးဇူး၊ ကို။ ဘာသတိ၊ ချီးမွမ်း၍ ဆိုလေတိသနည်း။

ယုတ်သော အကျင့်ရှိလျက် ကျေးဇူးကိုချီးမွမ်း၍ ဆိုတိသနည်းဟူသော စကားသည် ကဲ့ရဲစကား ဖြစ်သတည်း။ ထိုစကားကို ဝေဝသဒ္ဒါဖြင့် ပြသော ဤပါဠိ၌ ဝေဝသဒ္ဒါကို ဂရဟ အနက်ရှိ၏ဟု ဆိုသတည်း။

ဝေ ဘန္တေတိ ခေါ။ ပ။ ပစ္ဆယောသုန္ဒိအာဒိသု ၂ တို့၌။ ဝစနသမ္ပဋိဂ္ဂဟေ၊ စကားကို ဝန်ခံခြင်း၌။ အာဂတော၊ ၏။ ဘန္တေ၊ ဘုရား။ ဝေ သာဓု၊ ကောင်းပြီ။ ဇုတိခေါ၊ သို့လျှင်။ တေတိက္ခ။ တို့သည်။ ဘဂဝတော၊ အား။ ပစ္ဆယောသုံ၊ ဝန်ခံကုန်ပြီ။ ဝေ ဟျာခေါ ။ ပ။ အာဇာနာမိတိအာဒိသု ၃ တို့၌။ အာကာရေ၊ အခြင်းအရာ၌။ အာဂတော၊ ၏။ ဘန္တေ၊ ဘုရား။ ဇာနာ၊ သည်။ ဝေ ဝိယာခေါ၊ ဤသို့သော အခြင်းအရာဖြင့်။ (ဝေ ဟျာခေါ ကို ဝေ ဝိယာခေါဟု ပုဒ်ဖြတ်)။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ ဒေသိတံ၊ သော။ ဓမ္မံ၊ ကို။ အာဇာနာမိ၊ ၏။ ဟေ တွံ မာဏဝက။ ပ။ အနုဂမ္မ ဥပါဒါယာတိ အာဒိသု ၄ တို့၌။ နိဒဿနေ၊ ၌။ အာဂတော၊ ၏။ မာဏဝက၊ လုလင်ငယ်။ တွံ၊ သည်။ ဟေ၊ လာလတ္တိ။ ယေနယတ္ထ၊ ၌။ သမဏော၊ ရဟန်းဖြစ်သော။ အာနန္ဒော၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဟေနတ္ထ။ ထို။ ဥပသက်မ၊ ကပ်လော။ ဥပသက်မိတ္ဝာ၊ ကပ်လေပြီး၍။ မမ၊ ၏။ ဝစနေန၊ စကားဖြင့်။ သမဏံ၊ သော။ အာနန္ဒံ၊ ကို။ အပ္ပါဗာဓံ၊ ကို။ အပ္ပါတင်္ကံ ၅ ကို။ လဟုဋ္ဌာနံ၊ ကို။ ဗလံ၊ ကို။ ဖာသုဝိဟာရံ၊ ကို။ ပုစ္ဆ၊ လော။ တောဒေယျပုတ္တော၊ တောဒေယျပုတ္တားသားဖြစ်သော။ သုဘောသုဘအမည်ရှိသော။ မာဏဝေါ၊ သည်။ ဘဝန္တံ၊ အရှင်ဖြစ်သော။ အာနန္ဒံ၊ ကို။ အပ္ပါဗာဓံ၊ အနာမရှိခြင်းကို။ ပ။ ဖာသုဝိဟာရံ၊ ကို။ ပုစ္ဆတိ၊ ၏။ ဇုတိ၊ ဤသို့။ ဝဒေဟိ၊ လျှောက်ပါလော။ ဇဝ္ဆ၊

၁။ သံ ၁-၁၆၂။
၂။ မ ၁-၁။
၃။ မ ၁-၃၂၅၅၊ ဒီ ၂-၁၇၆။
၄။ ဒီ ၁-၁၀၀။

သို့လည်း။ ဝဒေဟိ၊ ဆိုလေလော။ သာဓုအာယာစာမိ၊ တောင်းပန်ပါ၏။ ဘဝံအာနန္ဒော၊အရှင်အာနန္ဒာသည်။ ယေနုယတ္ထ၊၌။ တောဒေယျုပုတ္ထသေ၊ သော။ သုဘသေ၊ သော်။ မာဏဝသေ၊ ၏။ နိဝေသနံ၊ အိမ်သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တေနတ္ထ၊ ထိုအိမ်ရှိရာသို့။ အနုကမ်ပံ၊ အစဉ်သနားသည်ကို။ ဥပါဒါယ၊ ၍။ဥပသင်္ကမတု၊ ကပ်တော်မူစေချင်၏။ ဧတိစ၊သို့လည်း။ ဝဒေဟိ၊ လော။ တံ ကိ ံ မညထ ကာလာမာ။ပ။ နော ဣတ္ထ ဟောတိ အာဒီသု ၊ တို့၌။ အဝဓာရဏောဿ။ အာဂတောဝ၊ ၏။ ကာလာမာ ၁၊ ကာလာမအနုယ်တို့။ တံ၊ ထိုသို့ ငါဆိုလတ္တံ့သော စကားကို။ ကိ ံ မညထ၊အသို့အောက်မေ့ကုန်သနည်း။ ဣမေမဓမ္မာ၊ တို့သည်။ ကုသလာဝါ၊ ကုသိုလ်တို့လော။ အကုသလာဝါ၊ အကုသိုလ်တို့လော။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုစ္ဆိ၊ ၏။ ဘန္တေ၊ ဘုရား။ အကုသလာ၊ အကုသိုလ်တို့သည်။ သာဝဇ္ဇာဝါ၊ အပြစ်လည်းရှိကုန်သလော။ အနဝဇ္ဇာဝါ၊ မရှိကုန်သလော။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုစ္ဆိ၊ ၏။ ဘန္တေ၊ ဘုရား။ သာဝဇ္ဇာ၊ အပြစ်ရှိကုန်၏။ ဝိညူဂရဟိတာဝါ၊ ပညာရှိတို့လည်းကဲ့ရဲ့အပ်ကုန်သလော။ ဝိညူပသတ္ထာဝါ၊ ပညာရှိတို့လည်း ချီးမွမ်းအပ်ကုန်သလော။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုစ္ဆိ၊ ၏။ ဘန္တေ၊ ဘုရား။ ဝိညူဂရဟိတာ၊ ကုန်၏။ သမတ္တာ၊ ပြည့်စုံစေအပ်ကုန်သော။ သမာဒိန္နာ၊ စွဲလမ်းအပ်ကုန်သော၊ ဣဒမဓမ္မာ၊ ဤအကုသိုလ်တရားတို့သည်။ အဟိတာယ၊ စီးပွားမရှိခြင်းငှာ၊ ဒုက္ခာယ၊ ငှာ။ သံဝတ္တန္တိ ၀ါ၊ ကုန်သလော။ နောသံဝတ္တန္တိ ၀ါ၊ မဖြစ်ကုန်သလော။ ကထံ၊ အသို့လျှင်။ တေတေသု ဓမ္မေသု၊ တို့၌။ တေ၊ သင်၏။ မတိ၊ အယူသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုစ္ဆိ၊ ၏။ ဘန္တေ၊ ဘုရား။ သမတ္တာ၊ ပြည့်စုံစေအပ်ကုန်သော။ သမာဒိန္နာ၊ စွဲလမ်းအပ်ကုန်သော။ ဣမေဓမ္မာ၊ ဤအကုသိုလ်တရားတို့သည်။ အဟိတာယ၊ ငှာ။ ဒုက္ခာယ၊ ငှာ။ သံဝတ္တန္တိ၊ ကုန်၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့စီးပွားမရှိခြင်း ဆင်းရဲခြင်းငှာ ဖြစ်ကုန်၏ဟူ၍သာလျှင်။ တေတေသု ဓမ္မေသု၊ တို့၌။ နော၊ အကျွန်ုပ်တို့၏။ မတိ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ (ဧဝံသဒ္ဒါဖြင့် စီးပွားမဖြစ်ခြင်းဟူသော အနက်ကို မြွေစေသောကြောင့် အဝဓာရဏအနက် ဟူသတည်း)။ သွာယံ သောအယံ ဧဝံသဒ္ဒေါ၊ကို။ ဣဒမ၊ ဤဧဝံမေသုတံဟူသောဝါကျ၌။ အာကာရနိဒဿနာဝဓာရဏောသု၊ အာကာရအနက် နိဒဿနအနက် အဝဓာရဏအနက်တို့၌။ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ ၏။

၁။ အံ ၁-၁၉၀။ ဒီ-ဋီ ၁-၃၆။

၂။ ကာလာမာတိ ကာလာမဂေါတ္တသမ္ဗန္ဓေ ဇနေ အာလပတိ-ဋီသစ်-၁၄၃။

ဆရာ-ဝေ်သဒ္ဒါသည် ဤဝေ်မေသုတ်ဟူသော၀ါကျ၌ အာကာရအစရှိသော အနက်သုံးပါး၌ဖြစ်၏ဟူ၍၊ ထိုသုံးပါးကုန်သော အနက်ရှိကုန်သော ဝေ်သဒ္ဒါတို့၏ အနက်အထူးကား အဘယ်သို့ ဖြစ်သနည်းဟု သူမေးဘွယ်ရှိ၍ ထိုအမေးကို ဖြေခြင်းငှာတတ္ထာကာရထွေန အစရှိသောပါဠိကို မိန့်သတည်း။ ထိုပါဠိ၏အတ္ထကား-

တတ္ထ၊ ထိုသုံးပါးသော အနက်ရှိသော ဝေ်သဒ္ဒါတို့တွင်။ အာကာရထွေန၊ အာကာရအနက်ရှိသော။ ဝေ်သဒ္ဒေန၊ ဖြင့်။ တေ အတ္ထံ၊ ဤဆိုအပ်လတ္တံ့ သော အနက်ကို။ ဒီပေတိ၊ ၏။ ကိ ဒီပေတိ၊ နည်းဟူမူကား။ နာနာနယနိပုဏ်းအထူးထူးသောနည်းတို့ဖြင့် သိမ်မွေ့စွာထသော။(၀စနံ၌ စပ်)။အနေကဗျာသယသမုဒ္ဒာနံ၊ များစွာသော မြတ်သောအလိုတော်ကြောင့် ဖြစ်ထသော။ အတ္ထဗျဉ္ဇနသမ္ပန္နံ၊ အနက် သဒ္ဒါနှင့်ပြည့်စုံထသော။ ဝိဝိဓပါဋိဟာရိယံ၊ အထူးထူးအပြားပြားရှိသော အံ့ဘွယ်ကိုဖြစ်စေတတ်ထသော။ ဓမ္မတ္ထ ဒေသနာ ပဋိ၀ေ၀ဂန္ဓိရံ၊ အကြောင်း အကျိုး ဒေသနာအသိညာဏ်တို့၏ နက်နဲခြင်းရှိထသော။ (၀စနံ၌ချည်းဝိသေသနစပ်ပါ)။ သမ္ဘသတ္ထာနံ၊ခပ်သိမ်းသော သတ္တ၀ါတို့၏။သကသကဘာသာနုရူပတော၊ မိမိ မိမိတို့၏ ဘာသာအားလျော်စွာ။ သောတပထံ၊သောတပထသာဒအား ထင်ခြင်းသို့။ သမာဂ၀ဏ္ဏနံ၊ ကောင်းစွာရောက်ထသော။ တာသဘာ၀ တော၊ ၏။ ၀စနံ၊ ကို။ သမ္ဘာကာရေန၊ အလုံးစုံသောအခြင်းအရာဖြင့်။ ဝိညာတုံ၊ ၄ာ။ ကော၊ အဘယ်သူသည်။ သမတ္ထော၊ စွမ်းနိုင်အံ့နည်း။ သမ္ဘ ထာမေနပန၊ အလုံးစုံသောအစွမ်းဖြင့်မူကား။ သောတုကာမတံ၊ နာခြင်းငှာအလိုရှိသည်၏အဖြစ်ကို။ ဇနေတ္ဝာပိ၊ဖြစ်စေ၍လည်း။ မေ၊ အတ္ထနိ၀ သည်။ ဇေ၀ံ၊ တပါးသောအခြင်းအရာဖြင့်။ သုတံ ဥ၀လက္ခိတံ၊ မှတ်လိုက်ရ၏။ မယာ၀ိ၊ သည်လည်း။ ကေန အာကာရေန၊ ဖြင့်။ သုတံဥ၀လက္ခိတံ၊ ၏။ ဇုတိဇုမံ အတ္ထံ၊ ကို။ ဒီပေတိ၊ ၏။

အမှာ။ ။မယာ၀ိ ကေန အာကာရေန ဟူသော ဤပါဋ္ဌကိုမေသဒ္ဒါ၏ မယာဟူသောအနက် ဝေ်သဒ္ဒါ၏ အာကာရအနက်ရှိသည်၏အဖြစ်ကို သိစေခြင်းငှာ ဆိုပြန်သတည်း။ မယာ၀ိ၌ ဝိသဒ္ဒါကား ဂရဟာ အနက်ရှိ၏။ ထိုဝိသဒ္ဒါဖြင့် ငါးပါးသောဆုကိုပန်၍ အလုပ်အကျွေးအရာကို ရပြီးသော သာ၀ကပင်သော်လည်း တပါးသော အခြင်းအရာဖြင့်သာ မြတ်စွာဘုရား စကားတော်ကို သိနိုင်ချေသည် အကြောင်းမဲ့

မသိနိုင်ချေ။ တပါးသော သာဝက သာမညတို့ကား အဘယ်မှာလျှင် အကြွင်းမဲ့သိနိုင် ပါအုံ့နည်း ဟူသော အနက်ကို ပြသတည်း။

နိဒဿနတ္ထေန၊နိဒဿနအနက်ရှိသော။ဧ၀ံသဒ္ဒေန၊ဖြင့်။(နိဒသေတိ၌ စပ်)။ အဟံ၊ သည်။ နသယမ္ဘူ။ မိမိအလိုလိုမသိ။ မယာ၊ သည်။ ဣဒံ၊ ဤပြဟ္မဇာလသုတ်ကို။ နသန္ဓိကတံ၊ မျက်မှောက်မပြုအပ်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အတ္ထာနံ၊ ကို။ ဥက္ကံ့သတောဝ၊ ချီးမြှောက်ခြင်းမှ။ (အပါဒါန်ထည့်)။ ပရိ မောစေန္တော၊ လွတ်စေသည်ဖြစ်၍။မေ မယာ၊ သည်။ ဧ၀ं ဣမိနာ နယေန၊ ဤသို့ဘုရားဟောတော်မူသောနည်းဖြင့်သာလျှင်။ဣဒံသုတ္တံ၊ ဤပြဟ္မဇာလ သုတ်ကို။ မေ၊ သည်။ သုတံ ဥပလက္ခိတံ၊ ၏။ မယာပိ၊ သည်လည်း။ ဧ၀ं၊ ဤသို့ဘုရားဟောတော်မူသောနည်းဖြင့်သာလျှင်။ သုတံ ဥပလက္ခိတံ၊ ၏။ ဣတိဣမံအတ္ထံ၊ ကို။ (ဒိ.ပေတိလိုက်)။ ဒိပေတိ၊ ၏။

အမှာ။ ။မယာပိ ဧ၀ံသုတံ ဟူသော ဤစကားကို မေသဒ္ဒါ၏မယာ ဟူသောအနက်ရှိသည်၏အဖြစ်ကို ဧ၀ံသဒ္ဒါ၏ နိဒဿနအနက်ရှိသည် ၏ အဖြစ်ကို သိစေခြင်းငှာ မိန့်ပြန်သတည်း။

ဂေန၊ထိုနိဒဿနအနက်ရှိသော ဧ၀ံသဒ္ဒါဖြင့်။(ကရိဏ်းထည့်ပါ)။ဣဒါနိ၊ ၌။ ဝတ္ထုမ္ဘူ၊ လတ္တံ့သော။ သကလံ၊ သော။ သုတ္တံ၊ ကို။ နိဒသေတိ၊ ၏။

အဝဓာရဏတ္ထေန၊ အဝဓာရဏအနက်ရှိသော။ ဧ၀ံသဒ္ဒေန၊ ဖြင့်။ (ဧနေတိ၌စပ်)။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ မမ၊ ၏။ သာ၀ကာနံ၊ တပည့်ဖြစ် ကုန်သော။ ဗဟူသုတာနံ၊ များသောအကြားအမြင်ရှိကုန်သော။ဘိက္ခူနံ၊ တို့တွင်။ ယဒိဒံ ယောအယံအာနန္ဒော၊ အကြင်အာနန္ဒာသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဧတံ ဧသောအာနန္ဒော၊ သည်။ အဂ္ဂံ အဂ္ဂေါ၊ မြတ်၏။ ဂတိ မန္တာနံ၊ ပညာနှင့်ပြည့်စုံကုန်ထသော။ သတိမန္တာနံ၊ သတိနှင့်ပြည့်စုံ ကုန်ထသော။ မိတိမန္တာနံ၊ သမာဓိနှင့်ပြည့်စုံကုန်ထသော။ (ဝိရိယနှင့် ပြည့်စုံကုန်သောလည်းဟူ)။ ဥပဋ္ဌာကာနံ၊ အလုပ်အကျွေးဖြစ်ကုန်သော။ ဘိက္ခူနံ၊ တို့တွင်။ ယဒိဒံ ယောအယံ အာနန္ဒော၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ ဧတံ ဧသော အာနန္ဒော၊သည်။ အဂ္ဂံ အဂ္ဂေါ၊ ၏။ဣတိဧ၀ं၊ ဤသို့။ဘဂဝ တာစ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်ရင်း။ အာယသ္မာ၊ သော။ အာနန္ဒော၊ သည်။ အတ္ထကုသလော၊ အကျိုးဌ၌လိမ္မာ၏။ (အနက်ဌ လိမ္မာ၏လည်းဟူ)။ ဓမ္မ ကုသလော၊ အကြောင်းဌ လိမ္မာ၏။ (ပါဠိဌ လိမ္မာ၏လည်းဟူ)။ ဗျဉ္ဇန ကုသလော၊ ပုဒ် ဝါကျဌ လိမ္မာ၏။ နိရုတ္တိကုသလော၊ ဝိဂြိဟ်ဌ လိမ္မာ၏။ ပုဗ္ဗာပရကုသလော၊ ရှေ့နောက်ဌ လိမ္မာ၏။ ဣတိဧ၀ं၊ ဤသို့။ ဓမ္မသေနာ

ပတိနာစ၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာသည်ရင်း။ ပသတ္ထတာဝါနုရူပ်၊ ချီးမွမ်းအပ်သည်၏အဖြစ်အားလျော်စွာ။ အဗ္ဘုနော၊ ၏။ ဝေရဏပလံ၊ ဆောင်နိုင်ခြင်း တည်းဟူသော အားအစွမ်းကို။ ဒယေသ ဣနော၊ ပြသည်ဖြစ်၍။ သတ္ထာနံ၊ သတ္တဝါတို့၏။ (တို့အားလည်းဟူ)။ သောတုကာမတံ၊ နာခြင်းငှာ အလိုရှိသည်၏အဖြစ်ကို။ ဇနေတိ၊ ဖြစ်စေ၏။ မေ မယာ၊ သည်။ ဧဝံ၊ ဘုရားဟောတော်မူတိုင်းသာလျှင်။ သုတံ ဥပလက္ခိတံ၊ မှတ်လိုက်ရ၏။ တဗ္ဗခေါ ဥပဓာရကံ၊ ထိုသို့မှတ်လိုက်ရခြင်းသည်လည်း။ အတ္ထတောဝါ၊ အားဖြင့်ရင်း။ ဗျဉ္ဇနတောဝါ၊ သဒ္ဒါအားဖြင့်ရင်း။ အနူနံ၊ မလုံ၊။ အနဓိကံ၊ မသွန်။ ဧဝမေဝ၊ ဘုရားဟောတော်မူတိုင်းသာတည်း။ အညထာ၊ တပါးသောအပြားဖြင့်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဇုတိ၊ ဤသို့။ သောတုကာမတံ၊ ကို။ ဇနေတိ၊ ၏။

မေ သဒ္ဒေါ၊ မေသဒ္ဒါကို။ တိသု၊ ကုန်သော။ အတ္ထေသု၊ တို့၌။ ဒိသတိ၊ ရှုအပ်၏။ ဘထာ-ဘံဝစနံ၊ သည်။ ဟိ-သစ္ဒံ၊ ၏။ အသ မေသဒ္ဒသ၊ ၏။ (အတ္ထောဒ္ဓစပ်)။ ဂါထာဘိဂီတံ မေ အဘောဇနေယျန္တိ အာဒိသု၊ တို့၌။ မယာတိအတ္ထော၊ မယာဟူသောအနက်ကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ ၏။ မေ မယာ၊ သည်။ ဂါထာဘိဂီတံ၊ ဂါထာဖြင့်ရွတ်အပ်၏။ အဘောဇနေယျံ၊ မသုံးဆောင်အပ်။ သာဓု မေ ။ပ။ ဒေသေတူတိ အာဒိသု၊ တို့၌။ မယ္ဟန္တိ အတ္ထော၊ မယ္ဟံဟူသော အနက်ကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ ၏။ သာဓုအာယာစာမိ၊ တောင်းပန်ပါ၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ဘဂဝါ၊ သည်။ သံမိတ္ထေန၊ အကျင့်အားဖြင့်။ မေ၊ အား။ ဓမ္မံ၊ ကို။ ဒေသေတု၊ ဟောတော်မူလော။ ဓမ္မဒါယာဒါ မေ ။ပ။ ဘဝထာတိအာဒိသု၊ တို့၌။ မမာတိအတ္ထော၊ မမဟူသောအနက်ကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တုမှေ၊ တို့သည်။ မေ မမ၊ ၏။ ဓမ္မဒါယာဒါ၊ တရားတည်းဟူသော အမွေဥစ္စာရှိကုန်သည်။ ဘဝထ၊ ဖြစ်ကုန်လော။

အမှာ။ ။မယ္ဟံဟူ၍ဆိုလျှင် ယေဘုယျအားဖြင့် သမ္ဗဒါန်အနက်၌ သ ဝိဘတ်ဖြစ်၏။ မမဟုဆိုလျှင် သာမိအနက်၌ ဖြစ်၏။ ဤသို့ယေဘုယျ ဖြစ်သည်ကို ရည်၍ မယ္ဟန္တိအတ္ထော ဟူ၍ ဆိုသတည်း။

၁။ ခု ၁-၂၉၂၂ သံ ၁-၁၆၉။
၂။ သံ ၂-၂၀၅။
၃။ မ ၁-၁၅။

ဇုဝပန၊ ဤ ဇေါ်မေသုတံ ဟူသောဝါကျ၌ကား။ မယာ၊ သည်။ သုတံ ဥပလက္ခိတံ၊ ၏။ ဇုတိစ၊ သို့ဝင်း။ မမ၊ ၏။ သုတံ ဥပဓာရဏံ၊ မှတ်လိုက်ရခြင်းတည်း။ ဇုတိစ၊ ဤသို့ဝင်း။ အတ္ထဒ္ဒယော၊ အနက်နှစ်ခု အပေါင်း၌။ မေသဒ္ဓေါ၊ သည်။ (ကတ္တားထည့်)။ ယုဇ္ဇတိ၊ သင့်၏။

အမှာ။ ။မေသဒ္ဓါ၏ မမအနက်ရှိသောအခါ သာဝသာဓနဒ္ဒ ဖြစ်၏။ ထိုကြောင့် မေ-မမ၊ ၏။ သုတံ ဥပဓာရဏံ၊ မှတ်လိုက်ရခြင်း သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဤသို့ယောဇနာ။

သုတန္တိ ပဒဿ၊ ၏။ အတ္ထော၊ ကို။ ဇေါ်၊ ဤသို့။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။ သဉ္ဇပ သဂ္ဂေါ့စ၊ ဥပသာရနှင့်တကွလည်း ဖြစ်ထသော။ အနုပသဂ္ဂေါ့စ၊ ဥပသာရ နှင့်တကွလည်း မဖြစ်ထသော။ သုတသဒ္ဒေါ၊ သည်။ ဂမန ဝိသုတ ကိလိန္ဒ ဥပစိတာနုယောဂ သောတဝိညေယျ သောတဒ္ဓါရာနုသာရဝိညာတာဒိ အနေကတ္ထပ္ပဘေဒေါ၊သွားခြင်းအနက် ထင်ရှားခြင်းအနက် အလိမ်းလိမ်း ကပ်ခြင်းအနက် ပွားစေအပ်သောအနက် အတန်တလဲလဲ လုံ့လပြုခြင်း အနက် သောတဝိညာဏ်ဖြင့် သိအပ်သောအနက် သောတဒ္ဓါရသို့ ရောက်သောစကားသံကို အစဉ်အောက်မေ့၍ သိအပ်သောအနင်း အစရှိ ၁သာ မျှားသော အနက်အပြားရှိ၏။ တထာ-တံဝစနံ၊ သည်။ ဟိ-ယုတ္တံ၊ ၏။ အသ၊ လိုသုတသဒ္ဒါ၏။ (အတ္ထော ၌စပ်)။ သေနာယ ပသုတောတိ အာဒိသု ၂ တို့၌။ ဝစ္ဆဂ္ဂေါ၊ သွားသည်။ ဇုတိ အတ္ထော၊ ကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ ၏။ သေနာယ၊ စစ်သည်ဖြင့်။ ပသုတော၊ သွား၏။ (ဤသေနာယ ပသုတော ဟူသော ဥဒါဟရဏ်ကား သုတသဒ္ဒါ၏ ဥပသာရနှင့်တကွဖြစ်သော ဥဒါဟရဏ်တည်း)။ သုတဝမ္မသ ပသုတောတိအာဒိသု ၃ တို့၌။ ဝိသုတ ဝမ္မသ၊ထင်ပြီးသော သစ္စာ၄လေးပါး တရားရှိထသော။ ဇုတိအတ္ထော၊ ကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ ၏။ သုတဝမ္မသ၊ ထင်ပြီးသော သစ္စာလေးပါးတရားရှိထသော။ ပသုတော၊ ညဏ်တည်းဟူသော မျက်စိဖြင့် မြင်ပြီးထသော။ ဒိဋ္ဌာသ ဝသ၊ ရဟန္တာအား။ အဝသုတာ အဝသုတသုတိ အာဒိသု ၄ တို့၌။ ကိလိန္နာ၊ သုက်အလိမ်းလိမ်းကပ်သော မိန်းမသည်။ (ကိလေသာဖြင့် စွဲသော မိန်းမသည်လည်းဟု)။ ကိလိန္နသ၊ ကိလေသာဖြင့် စွဲသော ယောကျ်ားအား။ ဇုတိအတ္ထော၊ ကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ ၏။ အဝသုတာ၊ ကိလေ

၁။ ခု ၁-၀၀။
၂။ ဝိ ၂-၂၇၆။

သာဖြင့် စွပ်သောမိန်းမသည်။ အဝဿုတသား၊ ကိလေသာဖြင့် စွပ်သော ယောက်ျားအား။ တုမ္မေဟိ ပုညံပသုတံ အနုပ္ပကန္တိ အာဒီသု ၁ တို့၌။ ဥပ စိတံ၊ ပွားစေအပ်ပြီ။ ဧုတိအတ္ထော၊ ကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ ၏။ တုမ္မေဟိ၊ တို့သည်။ အနုပ္ပကံ၊ များစွာသော။ ပုညံ၊ ကောင်းမှုကို။ ပသုတံ၊ ပွားစေအပ်ပြီ။ ယေဗျာနုပ္ပသုတာဓိရာတိ အာဒီသု ၂ တို့၌။ ဗျာနုပ္ပသုတာ၊ ဗျာန်၌ အဘန်တလဲလဲ လုံ့လပြုကုန်၏။ ဧုတိအတ္ထော၊ကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊၏။ ယေဓိရာ၊ အကြင်ပညာရှိတို့သည်။ ဗျာနုပ္ပသုတာ၊ ဗျာန်၌ လုံ့လပြုကုန်၏။

> **အမှာ။** ။ဤဆိုအပ်ပြီးသော ဥဒါဟရဏ်တို့ကား ဥပသာရနှင့်တကွ ဖြစ်သော သုတသဒ္ဒါ၏ ဥဒါဟရဏ်တို့တည်း။ ယခုဆိုလတ္တံ့သော ဥဒါဟရဏ်တို့သည်ကား ဥပသာရမပါမရှိသော ဥဒါဟရဏ်ပုံစုံပြီ ယုဒ်တို့ပေတည်း။

ဒိဋ္ဌံ သုတံ မုတံတိ အာဒီသု ၃ တို့၌။ သောတဝိညေယျံ၊ သောတဝိညာဏ် ဖြင့် သိအပ်၏။ ဧုတိအတ္ထော၊ ကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ ၏။ သုတမရော သုတသန္ဓိ ယောတိ အာဒီသု ၄ တို့၌။ သောတဒ္ဓါရာနုသာရဝိညာတမရော၊ သောတ ဒ္ဓါရသို့ ရောက်ပြီးသော စကားအသံကို အစဉ်အောက်မေ့သဖြင့် သိအပ် ပြီးသောတရားကို ဆောင်တတ်သည်။ ဧုတိအတ္ထော၊ ကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ ၏။ သုတမရော၊ သင်ပြီးသော၁တရားကို ဆောင်သည်။ သုတသန္ဓိ ယော၊ သင်ပြီးသောတရားကို အဘန်တလဲလဲ လေ့လာသည်။ ဧုမ၀ပန၊ ဤ၀ံ မေသုတံ ဟူသော၀ါကျ၌ကား။ အာသ၊ ထိုသုတသဒ္ဒါ၏။ (အတ္ထော၌ စပ်)။ သောတဒ္ဓါရာနုသာရေန၊ သောတဒ္ဓါရသို့ ရောက်ပြီးသော စကား သံကို အစဉ်ကြီအောက်မေ့သဖြင့်။ မေမယာ၊သည်။ဥပ၀ေရိတံ၊မှတ်လိုက်ရ ၏။ ဧုတိ၀ါ၊ ဤသို့ဝင်း။ မေမမ၊ ၏။ ဥပ၀ေရကံ၊ မှတ်လိုက်ရခြင်းသည်။ ဟော၀တိ၊ ဖြစ်၏။ ဧုတိ၀ါ၊ ဤသို့ဝင်း။ အတ္ထော၊ ကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ ၏။

> ဆရာ-ဥပ၀ေရိတံ ဥပ၀ေရကံဟု သုတသဒ္ဒါ၏ အနက်ကို သာမည ဆို၏။ မေသဒ္ဒါ မမအနက်၌ဖြစ်သည်ရှိသော် သုတသဒ္ဒါ၏ ဥပ၀ေ ရိတံအနက်၊ မေသဒ္ဒါ မယာအနက်ရှိသော် သုတသဒ္ဒါ၏ ဥပ၀ေရကာ အနက် ဖြစ်ကောင်းသလောဟု သူမေးဘွယ်ရှိ၍ ထိုအမေးကို ဖြေခြင်းငှာ မေသဒ္ဒသ ဟိ အစရှိသောပါဠိကို မိန့်သတည်း။ ထိုပါဠိ ၏အတ္ထကား-

---

၁။ ခု ၁-၉။
၂။ ခု ၁-၄၀-ဓမ္မပဒေ။
၃။ မ ၁-၁၈၉။
၄။ မ ၁-၂၇၇၊ အံ ၁-၃၃၁။

ဟိ-ဝိတ္ထာရုယိသောမိ၊ အံ့။ မေသဒ္ဓသော၊ ၏။ မယာတိအတ္ထော၊ မယာဟူသော အနက်သည်။ သတိ၊ သော်။ မယာ၊ သည်။ ဧုဒံသုတ္တံ၊ ကို။ ဝေဠေကေန အာကာရေန၊တပါးသောအခြင်းအရာဖြင့်။(ဤကား အာကာရအနက်)။ ဝေါ၊ ဤသို့ ဘုရားဟောတော်မူသောနည်းဖြင့်။(ဤကား နိဒဿနအနက်)။ ဝေါ၊ ဤသို့ ဘုရားဟောတော်မူတိုင်းသာလျှင်။ (အဝေါရဏအနက်)။ သောတဒ္ဓါရာနုသာရေန၊ သဖြင့်။ သုတံ ဥပဓာရိတံ၊ ၏။ ဧုတိအတ္ထော၊ သည်။ ယုဇ္ဇတိ၊ ၏။ မေသဒ္ဓသော၊ မေသဒ္ဓါ၏။ (ရှေကလိုက်ပါ ။ မမာတိ အတ္ထော၊ မမဟူသောအနက်သည်။ သတိ၊ သော်။ ဧုမသာသုတ္တသော၊ ဤ ပြဟ္မဇာလသုတ်ကို။(ဘာဝသာဓနအယူဥာဏ်ဆင်ခြင်တံတည့်သည်)။ဝေါ ဝေကေန အာကာရေန၊ ဖြင့်။ဝေါ၊ ဤသို့။ဘုရားဟောတော်မူသောနည်းဖြင့်။ ဝေါ၊ဤ .သို့ ဘုရားဟောတော်မူတိုင်းသာလျှင်။ သောတဒ္ဓါရာနုသာရေန၊ သဖြင့်။ မမ၊ ၏။ သုတံဥပဓာရဏံ၊ မှတ်လိုက်ရခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဧုတိ အတ္ထော၊ သည်။ ယုဇ္ဇတိ၊ ၏။

မေသဒ္ဓါ မယာအနက်၌ ဖြစ်အံ့၊ သုတသဒ္ဓါ ကမ္မသာဓနာ၌ ဖြစ်၏။မမ အနက်ရှိအံ့၊ ဘာဝသာဓနာ၌ ဖြစ်၏။ ဤအသုံးကိုမှတ်လော၊ကမ္မသာဓနာ အနက်ကိုရည်၍ ဥပဓာရိတံဟု သုတသဒ္ဓါ၏အနက်ကို ဖွင့်တော်မူ သည်။ ဘာဝသာဓနကိုရည်၍ ဥပဓာရဏံဟု ဖွင့်တော်မူသည်။

ဆရာ-ဧပံမေသုတံ ဟူသောဝါကျ၌ ပဒတ္ထကိုဆရာဆိုပြီ၊ နိဒဿနတ္ထ ကား အဘယ်သို့ဖြစ်သနည်းဟု သူမေးတွယ်ရှိ၍ ထိုအမေးကို ဖြေခြင်း ၄၁ ဝေမေတေသု တိသု ပဒေသု အစရှိသောပါဠိကို မိန့်သတည်း။ ထိုပါဠိ၏ အတ္ထကား-

ဧဝံ၊ ဤသို့။ တိသု၊ သုံးပါးကုန်သော။ ဧတေသု ပဒေသု၊ တို့၌။ ဝေန္တိ ပဒံ၊ သည်။ သောတဝိညာဏာဒိ ဝိညာဏကိစ္စနိဒဿနံ၊ သောတဝိညာဏ် အစရှိသော ဝိညာဏ်၏ကိစ္စကို ပြကြောင်းတည်း။ (အာဒိသဒ္ဒါဖြင့် သမ္ဗန္ဓိ ဆိုခြင်း သန္တီရဏ အစရှိသော သောတဒ္ဓါရုံ၌ ဖြစ်သောဝိညာဏ်၊ တဒနုဝတ္တက မနောဒ္ဓါဂိုဏဝိညာဏ်တို့ကို ယူလေ)။ မေတိ ဧုဒံပဒံ၊သည်။ ဝုတ္တဝိညာဏသမင်္ဂီ ပုဂ္ဂလနိဒဿနံ၊ ဆိုအပ်ပြီးသော ဝိညာဏ်နှင့် ပြည့်စုံ သော ပုဂ္ဂိုလ်ကို ပြကြောင်းတည်း။ သုတန္တိ ဧုဒံပဒံ၊ သည်။ အသဝန ဘာဝပဋိကွေ့ပဟောဝါ၊ တရားမနာခြင်းကိုပယ်ခြင်းကြောင့်။ အနုနာမိကာ ဝိပရိတဝုတ္တိဟုဏ နိဒဿနံ၊ မယုတ် မလွန် မှတ်ခြင်း မဖောက်မပြန် မှတ်ခြင်း ကို ပြကြောင်းတည်း။

အမှာ။ ။သုတံ၌ ဝေသဒ္ဒါ မရှိသော်လည်း အလုံးစုံသော ဝါကျ တို့၌ ဝေသဒ္ဒါနှင့်တကွသော အနက်ကို ရကောင်းသောကြောင့် ဝေ သဒ္ဒါ၏ အနက်ကို ရအပ်၏ဟု နှလုံးပြုတော်မူ၍ အသဝနဘာဝ ပဋိကွေပတော ဟူသော ဟိတ်ကို ဆိုတော်မူသည်။ ထိုသို့သော အဌကထာဆရာ၏ အလိုကို နှလုံး၌ထား၍ဋီကာဆရာသည်သဒ္ဒေသံ ဝါကျာနံ ဝေကာရတ္ထသဟိတတ္ထာ သုတန္တိတေသ သုတမေဝါတိ အသမတ္ထော လဒ္ဓတိတိ အာဟ အသဝနဘာဝပဋိကွေပတောတိ ဟူသောစကားကို ဆိုသတည်း။

တထာ၊ ထိုမှတပါး။ (ထိုအတူလည်းဟူ)ဝေန္တိ ဇုဒံပဒံ၊ပုဒ်သည်။ သောတ ဒ္ဒါရာနုသာရေန၊ သောတဒ္ဒါရသို့ ရောက်သောစကားသံကို အစဉ် အောက်မေ့သဖြင့်။ ပဝတ္တာယ၊ ဖြစ်သော။ တဿာသောတဝိညာဏဝိထိ ယာ၊ ထိုသောတဝိညာဏဝိထိ၏။ နာနပ္ပကာရေန၊ အထူးထူးအပြားပြား အားဖြင့်။ အာရမ္မဏော၊ ၌။ ပဝတ္တိဘာဝပ္ပကာသနံ၊ ဖြစ်စဉ်၏အဖြစ်ကို ပြကြောင်းတည်း။ မေတိ ဇုဒံပဒံ၊ မေဟူသော ဤပုဒ်သည်။အတ္ထပ္ပကာသနံ၊ ဟည်း။ သုတန္တိ ဇုဒံပဒံ၊ သည်။ ဓမ္မပ္ပကာသနံ၊ နာအပ်သောဓမ္မကို ပြကြောင်းတည်း။ ဏ္ဍ၊ ဤသို့ပြရာ၌။ အယံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့သည်ကား။ သခ်ေပေါ၊ အကျဉ်းတည်း။ နာနပ္ပကာရေန၊ ဖြင့်။ နာနာအာရမ္မဏော၌။ ပဝတ္တာယ၊ ဖြစ်သော။ ဝိညာဏဝိထိယာ၊ ဝိထိဖြင့်။ မယာ၊ သည်။ အညံ၊ တပါးသော အမှုကို။ နကတံ၊ မပြုအပ်။ ဇုဒံပန၊ ဤတရားနှာခြင်း. တည်းဟူသော အမှုကိုကား။ ကတံ၊ ၏။ အယံဓမ္မော၊ ကို။ သုတော၊ နာအပ်ပြီ။ ဇုတိအယံ၊ လျှင်။ သခ်ေပေါ၊ တည်း။

တထာ၊ တူ။ ဝေန္တိ ဇုဒံပဒံ၊ သည်။ နိဒ္ဒိသိတဗ္ဗဓမ္မပ္ပကာသနံ၊ ညွှန်အပ် သော ဓမ္မကိုပြကြောင်းတည်း။ မေတိ ဇုဒံပဒံ၊ သည်။ ပုဂ္ဂလပ္ပကာသနံ၊ တရားနှာသောပုဂ္ဂိုလ်ကို ပြကြောင်းတည်း။ သုတန္တိ ဇုဒံပဒံ၊သည်။ ပုဂ္ဂလ ကိစ္စပ္ပကာသနံ၊ပုဂ္ဂိုလ်၏ကိစ္စကို ပြကြောင်းတည်း။ဇုဒံအယံ အဓိပ္ပါယော၊ ကို။ ဝုတ္တံ ဝုတ္တော၊ ဆိုလိုသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ယံသုတ္တံ၊ ကို။ အဟံ၊ သည်။ နိဒ္ဒိသိဿာမိ၊ ညွှန်အုံ့။ တံသုတ္တံ၊ ကို။ မယာ၊ သည်။ ဝေါ၊ ဤသို့။ သုတံ ဥပလက္ခိတံ၊ ၏။ ဇုတိအယံ အဓိပ္ပါယော၊ ကို။ ဝုတ္တံ ဝုတ္တော၊ ဆိုလိုသည်။ ဟောတိ၊ ၏။

တထာ၊ တူ။ ဝေန္တိသောသဒ္ဒေါ၊ သည်။ (နာနာကာရနိဒ္ဒေသော၌ စပ်)။ ယဿစိတ္တသန္တာနဿ၊ အကြင် စိတ်အစဉ်၏။ နာနပ္ပကာရပဝတ္တိ

ယာ၊ အထူးထူးအပြားပြားအားဖြင့် အာရုံ၌ဖြစ်ခြင်းကြောင့်။ နာနတ္ထ ဗျဉ္ဇနဂ္ဂဟာဏံ၊ အထူးထူးသောအနက်သဒ္ဒါကို မှတ်ခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တဿစိတ္တသန္တာနသ၊ ၏။ နာနာကာရနိဒ္ဒေသော၊ အထူးထူးသော အခြင်းအရာဖြင့် ဖြစ်ခြင်းကိုပြကြောင်းတည်း။ (နာနာကာရနိဒ္ဒေသော ဟူသော စကားကို အာကာရအနက်ကို ရည်၍ ဆိုသတည်း)။ဟိ-သစ္စံ၊ ၏။ ဧဝန္တိအယံပညတ္တိ၊ ဧဝံဟူသော ဤပညတ်သည်။ အာကာရပညတ္တိ၊ အခြင်းအရာကို အပြားအားဖြင့် သိစေခြင်းတည်း။ မေတိသောသဒ္ဒါ၊ သည်။ ကတ္တုနိဒ္ဒေသော၊ ကတ္တားကို ပြကြောင်းတည်း။ သုတန္တိသော သဒ္ဒါ၊ သည်။ ဝိသယနိဒ္ဒေသော၊ ကတ္တား၏ အာရုံကိုပြကြောင်းတည်း။ (ဝိသယနိဒ္ဒေသော ဟူသောစကားကို ကမ္မသာဓနာ၌ဖြစ်သော သုတသဒ္ဒါ ကို ရည်၍ဆိုသတည်း)။ ဣတ္ထာဝဝတာ၊ ဤသို့ပြသဖြင့်။ နာနာကာရပ္ပ ဝတ္ထေန၊ အထူးထူးသော အခြင်းအရာဖြင့်ဖြစ်သော။ စိတ္တသန္တာနေန၊ စိတ်၏အစဉ်ဖြင့်။ တံသမင်္ဂီနော၊ ထိုစိတ်နှင့် ပြည့်စုံသော ပုဂ္ဂိုလ်၏။ ကတ္တုဝိသယဘူတေ၊ ကတ္တား၏အာရုံကိုယူခြင်း၌။ သန္ဓိဋ္ဌာနံ၊ ဆုံးဖြတ် ခြင်းကို။ (အမြဲတည်ခြင်းကိုလည်းဟု)။ ကတံ၊ ပြီးအပ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

အထာ၊ တနည်းကား။ ဧဝန္တိ ဧသောသဒ္ဒါ၊ သည်။ ပုဂ္ဂလကိစ္စနိဒ္ဒေ သော၊ပုဂ္ဂိုလ်၏ကိစ္စကို ပြကြောင်းတည်း။ သုတန္တိသောသဒ္ဒါ၊ သည်။ ဝိညာဏကိစ္စ နိဒ္ဒေသော၊ ဝိညာဏ်ကိစ္စကိုပြကြောင်းတည်း။ (ဝိညာဏ ကိစ္စ နိဒ္ဒေသောဟူသော စကားကို သုတသဒ္ဒါ ဘာဝသာဓနာ ဖြစ်ခိုက် ကိုရည်၍ ဆိုသတည်း)။ မေတိ ဧသောသဒ္ဒါ၊ သည်။ ဥတုယကိစ္စယုတ္တ ပုဂ္ဂလနိဒ္ဒေသော၊ နှစ်ပါးသောကိစ္စနှင့် ယှဉ်သောပုဂ္ဂိုလ်ကို ပြကြောင်း တည်း။ ဧတ္ထ၊ ဤသို့ပြုရာ၌။ အယံပန၊ ဤဆိုလတ္တံ့ သည်ကား။ သခေါ်ပေါ်၊ တည်း။ သဝနကိစ္စဝိညာဏသမင်္ဂီနာ၊ တရားနာခြင်းကိစ္စရှိသော ဝိညာဏ် နှင့်ပြည့်စုံသော။ ပုဂ္ဂလေန၊ ပုဂ္ဂိုလ်ဟုဆိုအပ်သော။ မယာ၊ သည်။ ဝိညာ ဏဝသေန၊ အားဖြင့်။ လဒ္ဓသဝနကိစ္စဝေါဟာရေန၊ ရအပ်သော တရား နာခြင်းကိစ္စဟူသော ဝေါဟာရဖြင့်။ သုတံ ဥပလက္ခိတံ၊ ၏။ ဧတိအယံ၊ လျှင်။ သခေါ်ပေါ်၊ တည်း။

တတ္ထ၊ ထိုဝေါ်မေသုတံ ဟူသောဝါကျ၌။ ဧဝန္တိစ၊ ဧဝံဟူ၍ရင်း။ ဧမေတိ စ၊ ဟူ၍ရင်း။ အယံပညတ္တိ၊ သည်။ သစ္ဆိကဒ္ဒပရမတ္တဝသေန၊ ဆတ်ဆတ် သော ပရမတ္တ၏ အစွမ်းအားဖြင့်။ အဝိဇ္ဇမာနပညတ္တိ၊ ထင်ရှားမရှိသော ပညတ်တည်း။

ဆရာ-သန္ဓိကဋ္ဌ ပရမတ္ထဝေသေန အဝိဇ္ဇမာနပညတ္တိဟူ၍ ဧ၀ံသဒ္ဒါ မေသဒ္ဒါတို့၏အနက်ကို ဆရာဆို၏။ ဧ၀ံသဒ္ဒါ မေသဒ္ဒါတို့၏ အဝိဇ္ဇမာန ပညတ်ဖြစ်သည်၏ အဖြစ်ကို အဘယ်သို့သော သဘောယူတို့ကြောင့် သိပါရအုံ့နည်းဟု သူမေးဘွယ်ရှိ၍ ထိုအမေးကိုဖြေခြင်းငှာ ကိုံဟေတ္ထုတံ။ပ။ လဘေထ ဟူသောပါဠိကို မိန့်သတည်း။ ထိုပါဠိ၏ အတ္ထကား-

ဟိ-တ၀ေ ယုတ္တံ၊ ထိုသို့အ၀ိဇ္ဇမာနပညတ်ဟူ၍ ငါဆိုအပ်ပြီးသော စကားသည် လျင်သင့်၏။ ဧတ္ထ၊ ဤ၀ေ၀ံမေသုတံဟူသော၀ါကျ၌။ ဧ၀ံ-ဣ၀ါ ဧ၀ံဟူ၍ရင်း။ မေတိ၀ါ ဟူ၍ရင်း။ ယံနိဒ္ဒေသံ၊ အကြင်ပြခြင်းကို။ လဘေထ၊ ရကုန်ရာ၏။ တံနိဒ္ဒေသံ၊သည်။ ပရမတ္ထတော၊ ပရမတ္ထအားဖြင့်။ ကိုံ အတ္ထိ၊ ဘယ်မှာရှိအုံ့နည်း။ သုတန္တိအယံပညတ္တိ၊ သည်။ ဝိဇ္ဇမာနပညတ္တိ၊ ပရမတ္ထအားဖြင့် ထင်ရှားရှိသောပညတ်တည်း။ (ဝိဇ္ဇမာနပညတ္တိဟူသော စကားကို ကမ္မသာဓနဒ္ဒြပ်သော သုတသဒ္ဒါကိုရည်၍ ဆိုသတည်း)။

သုဘံ ဟူသောပညတ်သည် ဝိဇ္ဇမာနပညတ်ဟု ဆရာဆို၏။ အဘယ်ကြောင့် ဝိဇ္ဇမာနပညတ် ဖြစ်ရပ်လေသနည်းဟု သူမေးဘွယ်ရှိ၍ ထိုအမေးကို ဖြေခြင်းငှာ ယံ ဟိ တံ ။ပ။ ဝိဇ္ဇမာနန္တိ ဟူသော ပါဠိကို မိန့်သတည်း။ ထိုပါဠိ၏အတ္ထကား-

ဟိကသ္မာ[1]၊ ကြောင့်။ ဝိဇ္ဇမာနပညတ္တိ၊ သည်။ ဟောတိ၊ နည်း။ ဣ၀ေ၊ ဤ-သို့ တရားနာရာ၌။ ယံ၀မ္မဇာတံ၊ အကြင်သဘောတရားကို။ သောတေန၊ သောတဝိညာဏ်ဖြင့်။ ဥပလဒ္ဓံ၊ သိအပ်၏။ တံ၀မ္မဇာတံ၊ သည်။ ပရမတ္ထတော၊ အားဖြင့်။ ဝိဇ္ဇမာနံ၊ ထင်ရှားရှိ၏။ ဧတိတသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဝိဇ္ဇမာနပညတ္တိ၊ တည်း။ တထာ၊ ထိုမှတပါး။ ဧ၀ေ္ဓ၊ ဟူ၍ရင်း။ မေတိ၀၊ ဟူ၍ရင်း။ အယံပညတ္တိ၊ သည်။ တံတံ၊ ထိုထိုအကြောင်းကို။ ဥပါဒါယ၊ စွဲ၍။ ဝတ္တမ္ဘတော၊ ဆိုအပ်သောကြောင့်။ ဥပါဒါ၀ပညတ္တိ၊ ဥပါဒါ၀ပညတ်တည်း။ သုတန္တိအယံပညတ္တိ၊ သည်။ ဒိဋ္ဌာဒိနိ၊ မြင်ကွေးသောအာရုံ အစရှိသည်တို့ကို။ ဥပနိဓာယ၊ ထောက်၍။ ဝတ္တမ္ဘတော၊ ကြောင့်။ ဥပနိဓာ၀ပညတ္တိ၊ ဥပနိဓာ၀ပညတ်တည်း။ (ဒိဋ္ဌာဒိနိ၌ အာဒိသဒ္ဒါဖြင့် သုတ မုတ ဝိညာတတို့ကို ယူလေ)။ ဣ၀ေ၊ ဤ၀ေ၀ံမေသုတံဟူသော၀ါကျ၌။ (စသဒ္ဒါကား ၀ါကျာရမ္ဘ ဇောတကတည်း)။ ဧ၀ေ္ဓ ၀စနေန၊ ၀ေ၀ံဟူသောစကားဖြင့်။ (၀ေ၀ံဟူသော

၁။ ယဿ ဟိ အာ၊ ဒိ တမ္ပါကဋ္ဌိကရဏံ၊ ဟေတုဒဿနံ ၀ါ။ ။ ဋီသစ်-၁၅၅။

သဒ္ဓါဖြင့်လည်းဟူ)။ အသမ္ဘောဟံ၊ မတ္တေဝေခြင်းကို။အာနန္ဒာ၊အာနန္ဒာ သည်။ (ကတ္တားထည့်)။ ဒီပေတိ၊ ၏။

ဝေဒံသဒ္ဓါသည် အာကာရ နိဒဿန အစရှိသောအနက်ကိုသာ ပြတတ်သည်မဟုတ်လော။ ဝေဒံသဒ္ဓါဖြင့် မတ္တေဝေခြင်းကို ပြ၏ဟု ဆိုအပ်သော ဆရာ့စကားသည် အသို့သင့်ပါအံ့နည်းဟု သူစောဒနာတွယ်ရှိ၍ ထိုစောဒနာကိုဖြေလိုရ၍ နဟိ သမ္မ။ဣဒေါ။ပ။ သမတ္ထော ဟောတိ၊ ဟူသောပါဠိကို မိန့်သတည်း။ ထိုပါဠိ၏အတ္ထကား။

ဟိ-တဒေဝ ယုတ္တံ၊ ထိုစကားသည်သင့်၏။ သမ္မ။ဣဒေါ၊ တွေ့ဝေသောပုဂ္ဂိုလ်သည်။နာနပ္ပကာရပဋိဝေဓသမတ္ထော၊အထူးထူးအပြားပြားရှိသောတရားကို မဖောက်မပြန်သိခြင်းငှာ စွမ်းနိုင်သည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ သုတန္တိ ဝစနေန၊ ဖြင့်။ သုတသ၊ ကြားဘူးပြီးသော တရား၏။ (မှတ်ဘူးပြီးသော တရား၏လည်းဟူ)။ အသမ္ဘောသံ၊ မမေ့မလျော့ခြင်းကို။ ဒီပေတိ၊ ၏။ (အသမ္ဘောဟံဟု အချိန်ရှိ၏ မသင့်)။ ဟိကသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဒီပေတိ၊ နည်း။ ယသ ပုဂ္ဂလဿ၊ အား၊ (သည်လည်းဟူ)။ သုတံ၊ မှတ်အပ်ပြီးသော တရားသတောသည်။ (မှတ်အပ်ပြီးသော အာရုံသည်လည်းဟူ)။ သမ္ဘုဇ္ဇံ၊ မေ့လျော့ခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သောပုဂ္ဂလော၊ သည်။ ကာလန္တရေန၊ ကာလကြာသဖြင့်။ မယာ၊ သည်။ သုတံ၊ မှတ်လိုက်ရ၏။ ဇုတိ၊ ဤသို့။ နပဋိဇာနာတိ၊ ဝန်မခံနိုင်။

ဆရာ-ဝေဒံသဒ္ဓါဖြင့် မတ္တေဝေခြင်းကိုပြ၏။သုတသဒ္ဓါဖြင့် မမေ့မလျော့ခြင်းကိုပြ၏ဟုဆို၏။ ထိုသို့ပြရသဖြင့် အသယ်အကျိုး၏ ပြည့်စုံခြင်းသည်ဖြစ်သနည်းဟုသူ့မေးတွယ်ရှိ၍ထိုအမေးကိုဖြေဆိုခြင်းငှာ ဇုစ္ဆသ အစရှိသော ပါဠိကိုမိန့်သတည်း။ ထိုပါဠိ၏အတ္ထကား-

ဇုတိ၊ ဤသို့။ အသမ္ဘောဟေန၊ မတ္တေဝေခြင်းကြောင့်။ အသ အာနန္ဒသ၊ ၏။ ပညာသိဒ္ဓိ၊ ပညာ၏ပြည့်စုံခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အသမ္ဘောသေန၊ မမေ့မလျော့ခြင်းကြောင့်။ အသ အာနန္ဒသ၊ ၏။ သတိသိဒ္ဓိ၊ သံတိ၏ ပြည့်စုံခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တတ္ထ၊ ထိုပညာ သတိ နှစ်ပါးတို့တွင်။ (ထိုသို့ပြည့်စုံခြင်းခ၌လည်းဟူ)။ ပညာပုဗ္ဗင်္ဂမာယ၊ ပညာပြဋ္ဌာန်းခြင်းရှိ

၂။ ယထာ သုတေ သုတ္ထေ အသံမ္ဘောဟံ၊ တဒေဝ ယုတ္တိယာ ဗျတိရေကေနစ သမတ္ထေတိ နဟိတိအာဒိနာ။ ။ဋီသစ်-၁၅၆။

သော။ သတိယာ၊ သတိဖြင့်။ အသ အာနန္ဒသ၊ ၏။ ဗျဉ္ဇနာဝဝေါရုဟ သမတ္ထတာ၊ သဒ္ဒါကိုမှတ်ခြင်းဌ် စွမ်းနိုင်သည်၏အဖြစ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သတိပုဗ္ဗင်္ဂမာယ၊ သော။ ပညာယ၊ ဖြင့်။ အသ အာနန္ဒသ၊ ၏။ အတ္ထ ပဋိဝေဓသမတ္ထတာ၊ အနက်အဓိပ္ပါယ်ကို မဖောက်မပြန်သိခြင်းဌ် စွမ်းနိုင် သည်၏ အဖြစ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အသ အာနန္ဒသ၊ ၏။ တဒုဘယ သမတ္ထတာယောဂေ၊ ထိုသဒ္ဒါအနက် နှစ်ပါးစုံကို သိခြင်းဌ် စွမ်းနိုင်သော သတိပညာနှင့်ပြည့်စုံခြင်းသည်။ သတိ၊ ရှိသော်။ အတ္ထဗျဉ္ဇနသမ္ပန္နသ၊ အနက်သဒ္ဒါနှင့်ပြည့်စုံသော။ ဓမ္မကောသသ၊ တရားတည်းဟူသော ဘဏ္ဍာတိုက်ကို။ အနုပါလနသဘ္ဘတော၊ စောင့်ခြင်းငှာစွမ်းနိုင်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ဓမ္မဘဏ္ဍာဂါရိကတ္တာသိဒ္ဓိ၊ တရားတည်းဟူသော ဘဏ္ဍာ စိုး၏အဖြစ်၏ပြည့်စုံခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။

အပ္ပရော၊ သော။ နယော၊ နည်းကို။ မယာ၊ သည်။ ဝုစ္စတေ၊ ဒုံ့။ ဝေန္ဒိ ဝစနေန၊ ဖြင့်။ အတ္ထနော၊ မိမိ၏။ ယောနိယော၊ အာသင့်အားဖြင့်။ မနသိကာရံ၊ နှလုံးသွင်းခြင်းကို။ အာနန္ဒော၊ သည်။ ဒိပေတိ၊ ၏။ ဟိကသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဒိပေတိ၊ နည်း။ အယောနိသော၊ မသင့်သောအားဖြင့်။ မနသ် ကရောတော၊ နှလုံးသွင်းသောပုဂ္ဂိုလ်အား။ (၏လည်းဟု)။ နာနပ္ပကာရ ပဋိဝေဓာဘာဝတော၊ အထူးထူးအပြားပြားရှိသော အနက်အဓိပ္ပါယ်ကို မဖောက်မပြန် သိခြင်း၏ မရှိခြင်းကြောင့်။ ဒိပေတိ၊ ၏။ သုတန္ဒိ ဝစနေန၊ ဖြင့်။ အဝိက္ခေပ၊စိတ်၏မပျံ့မလွင့်ခြင်းကို။ ဒိပေတိ၊ ၏။ ဟိကသ္မာ၊ကြောင့်။ ဒိပေတိ။ နည်း။ ဝိက္ခိတ္တစိတ္တသ၊ ပျံ့လွင့်သော စိတ်ရှိသောသူအား။ (၏ လည်းဟု)။ သဝနာဘာဝတော၊ တရားနာခြင်း၏ မရှိခြင်းကြောင့်။ ဒိပေ တိ၊၏။

ပျံ့လွင့်သော စိတ်ရှိသောသူ၏ တရားနာခြင်းသည် မဖြစ်ဟုဆရာဆို၏။ ထိုသို့မဖြစ်ခြင်းကို အဘယ်သဘောကိုထောက်၍ဆရာသိပါသနည်းဟု သူမေးတွယ်ရှိ၍ ထိုအမေးကို ဖြေခြင်းငှာ တထာဟိ အစရှိသောပါဠိ ကို မိန့်သတည်း" ထိုပါဠိ၏အတ္ထကား-

၁။ အယောနိသောတိ အာဒိနာ ဗျတိရေကေန ဉာပကဟေတုဒဿနံ၊ တဏ္ဍ ကတ္ထစိဟိသဒ္ဒေါ ဒိဿတိ၊သော ကာရဏော၊ ကသ္မာတိ အတ္ထော။ ။ဋီသစ်-၁၅၈။

တတာ ဟိ တတောဝေ ၊ ထိုသို့ပျံ့လွင့်သော စိတ်ရှိသောသူ၏ တရားနာ ခြင်းမရှိသောကြောင့်ပင်လျှင်။ ဝိကွ်ိတ္တာစိတ္တော၊ ပျံ့လွင့်သောစိတ်ရှိသော။ ပုဂ္ဂလော၊ သည်။ သဒ္ဓသမ္ပတ္တိယာ၊ အလုံးစုံပြည့်စုံခြင်းဖြင့်။ ဝုစ္စမာနောပိ၊ ဆိုအပ်သော်သည်း။ မယာ၊ သည်။ နသုတံ၊ မကြား။ ပုန၊ ဘန်။ ဘဏယ၊ ကုန်လော။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဘဏတိ၊ ၏။

ဆရာ-ဧဝံဟူသောပုဒ်ဖြင့် ယောနိသောမနသိကာရကို ပြ၏ဟူ၏။ ထို ယောနိသောမနသိကာရဖြင့် အဘယ်ကိုပြသနည်းဟု သူမေးဘွယ်ရှိ၍ ထိုအမေးကိုဖြေခြင်းငှာ ယောနိသောမနသိကာရေန စေတ္ထ။ပ။ တဒ ဘာဝတော ဟူသောပါဠိကို မိန့်သတည်း။ ထိုပါဠိ၏အတ္ထကား– ဤ၊ ဤယောနိသောမနသိကာရ အဝိဇ္ဇေပ နှစ်ပါးတို့တွင်။ ယောနိ .သော မနသိကာရေန၊ ယောနိသောမနသိကာရဖြင့်။ အတ္ထသမ္ဘ ဝကိမိဠ္ဠ၊ ကိုယ်ကို ကောင်းစွာဆောက်တည်ခြင်းကိုလင်း။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး ဘဝ၌။ ကတပုညတ္တ၊ ပြုဘူးသော ကောင်းမှုရှိသည်၏ အဖြစ်ကိုလင်း။ အာနနှော၊ သည်။ သာဓေတိ ဣတိ ဝေတိ၊ သိစေ၏။ ဟိကသ္မာ၊ ကြောင့်။ သာဓေတိ၊ သိစေသနည်း။ သမ္ဘာ၊ ကောင်းစွာ။ အပ္ပကိဟိတတ္တသ္မာ၊ ဆောက်တည်အပ်သော စိတ်လည်းမရှိသော။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေးဘဝ၌။ အကတ ပုညသ္မာ၊ ပြုခဲ့ဘူးသောကောင်းမှုလည်းမရှိသော။ ပုဂ္ဂလသ၊ ၏။ (အားလည်းဟူ)။ တဒဘာဝတော၊ ထိုသို့ အသင့်နှလုံးသွင်းခြင်း မရှိခြင်း ကြောင့်။ သာဓေတိ၊ ၏။ အဝိဇ္ဇေပေန၊ မပျံ့လွင့်ခြင်းဖြင့်။ သဒ္ဓမ္ဘသဝနဿ၊ သူတော်ကောင်းတရားကို နာခြင်းကိုလင်း။ သပ္ပုရိသူပနိဿယသ္ဓ၊သူတော် ကောင်းကို မှီဝဲခြင်းကိုလင်း။ သာဓေတိ၊ ၏။ ဟိကသ္မာ၊ ကြောင့်။ သာဓေ တိ၊ နည်း။ ဝိကွ်ိတ္တာစိတ္တော၊ ပျံ့လွင့်သောစိတ်ရှိသော။ ပုဂ္ဂလော၊ သည်။ သောတုံ၊ နာခြင်းငှာ၊ နသက္ကောတိ၊ မစွမ်းနိုင်။ သပ္ပုရိသေ၊ သူတော် ကောင်းတို့ကို။ အနုပနိဿယမာနသ၊မမှီဝဲမဆည်းကပ်သော။ ပုဂ္ဂလသ၊ အား။ သဝနံ၊ တရားနာခြင်းသည်။ နအတ္ထိ၊ မရှိ။ ဣတိတသ္မာ၊ ကြောင့်။ သာဓေတိ၊ ၏။

၁။ တထာဟိဟု၊ ရှိသည်ပိုက် ကျ၊ ခုနစ်လုံး၊ ကြေသည်းဝိသတ္တိ။ ။နိယံ၊ သဝနှာဘာဝတော-ဟူသော ဟိတ်ပြုပုဒ်နောင် ဟိ-နှင့်တက်၍ ဟေတုနောင်မှ၊ ဟိနှင့်ပြုမူ၊ ချမှတ်မည်၊ ဝိတ္ထာပြီ ဟူသော နိယံအရ ဟိတ်ကျယ်ဝါကျဟုယူလေ၊ ဦးသစ်-၁၅၀-၌ ဝိကွ်ိတ္တာစိတ္တသော်ကိအာဒိနာ ဗျတိရေကေန ဥပကဟေတုံ ဒသေသတ္တာ တဒေဝ သမတ္ထေတိ တထာဟိတိအာဒိနာ-ဟုဆို၏။

အာဝရော၊ သော။ နယော၊ နည်းကို။ မယာ၊ သည်။ ဝုစ္စတေ၊ အံ့။ ဧဝန္တိ ယသ စိတ္တသန္တာနသ။ပ။နာနာကာရနိဒ္ဒေသောတိ၊ဟူ၍။ ယံအာကာရ ဝစနံ၊ အကြင်စိတ်၏အထူးထူးသော အခြင်းအရာကို ယူသောစကားကို။ မယာ၊ ဝါသည်။ ဝုတ္တံ၊ ဖြို။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဘဒ္ဒကော၊ ကောင်းသော။ သော အာကာရော၊ ထိုအခြင်းအရာသည်။ သမ္မာ၊ ကောင်းစွာ။ အပ္ပဏိဟိတတ္တ နောဝါ၊ မဆောက်တည်သော စိတ်ရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်အားဂုဏ်း။ (ဆောက် တည်သော စိတ်မရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်အားဂုဏ်းလည်းဟူ)။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေးသဝဏ်။ အကတပုညဿဝါ၊ ပြုဘူးသော ကောင်းမှုမရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်အားဂုဏ်း။ ယသ္မာ၊ကြောင့်။ နဟောတိ၊မဖြစ်။ တသ္မာ၊ကြောင့်၊ ဘဒ္ဒကေန၊ ကောင်း သော။ဝေန္တိ ဣမိနာ အာကာရေန၊ ဖြင့်။ အတ္တနော၊ ၏။ ပန္ဆိမစက္ကဒ္ဒယ သမ္ဘတ္တိ'၊နောက်ဖြစ်သောစက်နှစ်ခုအပေါင်းနှင့်ပြည့်စုံခြင်းကို။အာနေ၊ သည်။ ဒီပေတိ၊ ၏။

အပ္ပာ။ ။ဤအရာ၌ သမ္မာ အပ္ပဏိဟိတသ အတ္တနောဟု ပါဠိအချို့ ရှိ၏ မသင့်။ သမ္မာ အပ္ပဏိဟိတတ္တနော ဟုရှိသောပါဠိသာသင့်သည်။ သမ္မာ အပ္ပဏိဟိတ အတ္တနောဟုပုဒ်ဖြတ်။ စိတ္တော ကာယေ သဘာ ဝေစ၊ သောအတ္တာ ပရမတ္တနိဟု အသိဝေါန် အနေကတ္ထဝဏ္ဏ လာရ ကား အတ္တသဒ္ဒါသည် စိတ် ကိုယ် သဘော မြတ်သောကိုယ် ဤ အနက်တို့၌ဖြစ်၏။ ဤအရာ၌ကား စိတ်၌ဖြစ်၏။

သုတန္တိ ဣမိနာဝစနေန၊ ဖြင့်။ သဝနယောဂေန၊ တရားနာခြင်းနှင့် ယှဉ်ခြင်း ကြောင့်။ (တနည်းကား) သုတန္တိ၊ သုတံဟူသော။ သဝနယောဂေန၊ တရားနာခြင်းနှင့် ယှဉ်ခြင်းဖြင့်။ အတ္တနော၊ ၏။ ပုရိမစက္ကဒ္ဒယသမ္ဘတ္တိ'၊ ရှေးဖြစ်သော စက်နှစ်ခုအပေါင်းနှင့် ပြည့်စုံခြင်းကို။ ဒီပေတိ၊ ပြတော်မူ၏။

အပ္ပာ။ ။သူတော်ကောင်းတို့ကို မှီဝဲ ဆည်းကပ်ခြင်း၊ ဘင့်အပ် လျောက်ပတ်သောအရပ်၌နေခြင်း၊ ဤနှစ်ပါးကို ပုရိမစက်နှစ်ပါးဟု ယူ။ ပုဗ္ဗေကတပုညတာ အတ္တသမ္ဘာဝဏိမိ၊ ဤနှစ်ပါးကို ပန္ဆိမစက် နှစ်ပါးဟုယူ။

ဟိကသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဒီပေတိ၊ နည်း။ အပ္ပတိရူပေ၊ မလျောက်ပတ်သော။ ဒေသေ၊ အရပ်၌။ ဝသဟောဝါ၊ နေသောပုဂ္ဂိုလ်အားဂုဏ်း။ သပ္ပုရိသူပ နိဿယရဟိတသ၊သူတော်ကောင်းတို့ကိုမှီဝဲဆည်းကပ်ခြင်းမှကင်းသော

၁။ ပတိရူပဒေသဝါသ-နှင့် သပ္ပုရိသူပနိဿယ။

ပုဂ္ဂိုလ်အားရင်း။ သဝနံ၊ တရားနာခြင်းသည်။ နဲအတ္ထိ၊ မရှိ။ တသ္မာ၊ ထို ကြောင့်။ ပန္ဆိမစက္ကဒ္ဒယသမ္ဘတ္တိ[1]၊ ကို။ ဒိပေတိ၊ ၏။ ဇုတိ၊ ဤသို့။ အသ၊ ထိုအရှင် အာနန္ဒာ၏။ ပန္ဆိမစက္ကဒ္ဒယသိဒ္ဓိယာ၊ နောက်စက် နှစ်ခု အပေါင်းနှင့် ပြည့်စုံခြင်းကြောင့်။ အာသယသုဒ္ဓိ၊ အလိုဆန္ဒ၏ စင်ကြယ် ခြင်းသည်။ သိဒ္ဓါ၊ ပြည့်စုံပြီးသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ပုရိမစက္ကဒ္ဒယသိဒ္ဓိ ယာ၊ ရှေးစက်နှစ်ပါးနှင့် ပြည့်စုံခြင်းကြောင့်။ ပယောဂသုဒ္ဓိ၊ လုံ့လ၏ စင်ကြယ်ခြင်းသည်။ သိဒ္ဓါ၊ ပြည့်စုံသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တာယအာသ ယသုဒ္ဓိယာ၊ ထိုသို့အလိုဆန္ဒ၏ စင်ကြယ်ခြင်းကြောင့်။ အဓိဂမဗျတ္တိသိဒ္ဓိ၊ သစ္စာလေးပါးကို သိခြင်းတည်းဟူသော အကျိုး၏ ပြည့်စုံခြင်းသည်၊ (လောကုတ္တရာတရားကို သိခြင်းတည်းဟူသော အကျိုး၏ ပြည့်စုံခြင်း သည်လည်းဟူ)။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ (တာယစဋ္ဌ စသဒ္ဒါကား ဝါကျာရမ္ဘ တည်း။ တာယဲလိုက်ပါ)။ တာယပယောဂသုဒ္ဓိယာ၊ ထိုသို့ လုံ့လ၏ စင်ကြယ်ခြင်းကြောင့်။ အာဂမဗျတ္တိသိဒ္ဓိ၊ ပါဠိအာဂုံ၌ လိမ္မာခြင်းတည်း ဟူသော အကျိုး၏ပြည့်စုံခြင်းသည်။(ပရိယတ္တိ၌ လိမ္မာခြင်းတည်းဟူသော အကျိုး၏ ပြည့်စုံခြင်းသည်လည်းဟူ)။ ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ဇုတိ၊ ဤသို့။ပယော ဂါ၊သယသုဒ္ဓယ၊လုံ့လအလိုဆန္ဒ၏ စင်ကြယ်ခြင်းရှိထသော။ အာဂမ ဂမသမ္ပန္နယ၊ ပရိယတ်၌ လိမ္မာခြင်း သစ္စာလေးပါးကိုသိခြင်းနှင့် ပြည့်စုံ ထသော။ ပုဂ္ဂလယ၊ ၏။ ဝစနံ၊ သည်။ (အရဟတ်၌စပ်)။ ဥဒယတော၊ တက်သစ်သော။ သူရိယယ၊ နေ၏။ အရုဏုဂ္ဂံ၊ တက်သောအရုဏ်သည်။ ပုဗ္ဗဂ်မံ၊ ရှေသွားသည်။ ဘဝိတုံ၊ ဖြစ်ခြင်းငှာ။ အရဟတိဝိယစ၊ ထိုက် သကဲ့သို့ဝင်း။ ယောနိသောမနသိကာရော၊ အသင့်အားဖြင့် နှလုံးသွင်း ခြင်းသည်။ ကုသလကမ္မယ၊ကုသိုလ်ကံ၏။ ပုဗ္ဗဂ်မံ၊ရှေသွားသည်။ဘဝိတုံ၊ ဖြစ်ခြင်းငှာ။ အရဟတိဝိယစ၊ ကဲ့သို့ဝင်း။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ဝစနယ၊ စကားတော်၏။ ပုဗ္ဗဂ်မံ၊ ရှေသွားသည်။ ဘဝိတုံ၊ ဖြစ်ခြင်းငှာ။ အရဟတိ၊ ၏။ ဇုတိ၊ ဤသို့။ ဌာနေ၊ အရာဟုတ်သည်၌။ (လျောက်ပတ် သော အရာ၌လည်းဟူ)။ နိဒါနံ၊ နိဒါန်းကို။ ဌပေန္တော၊ ထားတော်မူလို သည်ဖြစ်၍။ ဧवं မေ သုတန္တိ အာဒိဝစနံ၊ ကို။ အာနန္ဒောသည်။ အာဟ၊ ပြီ။

အပရော၊ သော။ နယော၊ နည်းကို။ မယာ၊ သည်။ ဝုစ္စတေ၊ ဆုံ။ နာနပ္ပကာရ ပဋိဝေဓဒီပကေန၊ အထူးထူးအပြားပြားသောအနက်ကို မဖောက်မပြန် သိခြင်းကို ပြတတ်သော။ဝေန္တိ ဧကမိနာဝစနေန၊ ဖြင့်။ အာ

---

[1] အတ္ထသမ္ဘာပဏိမိနှင့် ပုဗ္ဗေကတပုညတာ။

နန္ဒော၊ သည်။ (ကတ္တားထည့်)။ အတ္တနော၊ ၏။ အတ္တ ပဋိဘာန ပဋိသမ္ဘိဒါ သမ္ပတ္တိသဘာဝံ၊အတ္တပဋိသမ္ဘိဒါ (ပဋိဘာနပဋိသမ္ဘိဒါ)ဉာဏ်နှင့် ပြည့်စုံခြင်းသဘောကို။ ဒိပေတိ၊ ၏။ သောတဗ္ဗပ္ပဘေဒပဋိဝေဒေပဂေန၊ နာအပ်သော ဓမ္မအထူးကို မဖောက်မပြန် သိခြင်းကိုပြုတတ်သော။သုတန္တိ ဋီကာဝစနေန၊ ဖြင့်။ အတ္တနော၊ ၏။ ဓမ္မ နိရုတ္တိ ပဋိသမ္ဘိဒါ သမ္ပတ္တိ သဘာဝံ၊ ဓမ္မပဋိသမ္ဘိဒါ,နိရုတ္တိပဋိသမ္ဘိဒါဉာဏ်နှင့်ပြည့်စုံခြင်းသဘောကို။ ဒိပေတိ၊ ၏။ အတ္တနော၊ ၏။ ယောနိသောမနသိကာရဒိပကံ၊ အသင့် အားဖြင့် နလုံးသွင်းခြင်းကို ပြုတတ်သော။ ဝေန္တို ဋီကံဝစနံ၊ကို။ (စသဒ္ဒါ ဝါကျာရမ္ဘချည်းတည်း)။ ဘာသမာနော၊ ဆိုသော အာနန္ဒာသည်။ (ဒိပေတိဒ္ဒစပ်)။ ဧတေမ္ဘော၊ တို့ကို။ မယာ၊ သည်။ မနသာ၊ မနောဒ္ဓါရ ဖြင့်။ အနုပေက္ခိတာ၊ အဘန်တလဲလဲ ဆင်ခြင်အပ်ကုန်ပြီ။ ဒိဋ္ဌိယာ၊ ပညာ ဖြင့်။ သုပ္ပဋိဝိဒ္ဓါ၊ မဖောက်မပြန်သိအပ်ကုန်ပြီ။ ဋီကတိဋီကံ အတ္ထံ၊ ကို။ ဒိပေတိ၊ ၏။ သဝနယောဂဒိပကံ၊ တရားနာခြင်းတည်းဟူသော လုံ့လကို ပြုတတ်သော။ သုတန္တိ ဋီကံဝစနံ၊ ကို။ ဘာသမာနော၊ ဆိုသောအာနန္ဒာ သည်။ (ဒိပေတိဒ္ဒစပ်)။ ဗဟူ၊ ကုန်သော။ ဓမ္မာ၊ တို့ကို။ မယာ၊ သည်။ သုဟာ ဓာတာ ၊ သင်အပ်ကုန်ပြီ။ ဝစသာ၊ နှုတ်ဖြင့်။ ပရိစိတာ၊ အဘန် တလဲလဲ လေ့လာကုန်ပြီ။ဋီကတိဋီကံ အတ္ထံ၊ကို။ ဒိပေတိ၊ ၏။ တဒုဘယေနာပိ၊ ထိုဝေ၀ံ သုတံဟူသောပုဒ်နှစ်ခု အပေါင်းဖြင့်လည်း။ အတ္ထပ္ပဋိသ ပါရိပူရိ၊ အနက်သဒ္ဒါတို့၏ ပြည့်စုံခြင်းကို။ ဒိပေန္တော၊ ပြသော အာနန္ဒာသည်။ သဝနေ၊ တရားနာခြင်းဌ။ အာဒရံ၊ ကို။ ဇနေတိ၊ ဖြစ်စေ၏။ ဟိကသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဇနေတိ၊ နည်း။ အတ္ထ ပ္ပဋိသ ပရိပူဏ္ဏိ ၊ အနက်သဒ္ဒါနှင့် ပြည့်စုံ သော။ ဓမ္မံ၊ ကို။ အာဒရေန၊ ရိုသေစွာ။ အသုဏန္တော၊ မနာသောသူ သည်။ မဟတာ၊ မြတ်သော။ ဟိတာ၊ အစီးအပွားမှ။ ပရိဟာဟိရော၊ အပယ်ဖြစ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဋီကတိဟသ္မာ၊ကြောင့်။ အာဒရံ၊ ကို။ဇနေတိ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ အာဒရံ၊ ကို။ ဇနေတ္မာ၊ ၍။ သက္ကစ္စံ၊ စွာ။ အယံ ခမ္မော၊ ကို။ သောတဗ္ဗော၊ ၏။ (ဋီကတိသဒ္ဒါကား ပရိသမာပနတည်း)။

၁။ သုတာတိ သောတဒ္ဓါရာနုသာရေန ဝိညာတာ၊ဓာတာတိ သုဝဏ္ဏဘာဇနေ ပက္ခိတ္တသိတဝသာဝိယ မနသိ သုပ္ပတိဋ္ဌိတသာဝသာဓနေ ဥပဓာရိတာ။ ။ ဋီသစ်-၁၆၂။

၂။ အတ္ထပ္ပဋိသ ပရိပူဏ္ဏဒို-စသော ဝါကျကား ဗျတိရေက ကာရကဝါကျ (ဒုတိယာ) ယုတ္တိဒ္ဒိဝါကျဟု ဋီသစ်(၁၆၂)ဆရာဆို၏။

သကလေန၊ သော။ ဝေ-မေ သုတန္တိ ဝစနေန၊ဖြင့်။ အာယသ္မာ၊သော။ အာနန္ဒော၊ သည်။ တထာဂတ ပွဝေဒိတံ၊ မြတ်စွာဘုရားသည် သိတော်မူအပ်ပြီးသော။ ဓမ္မံ၊ ကို။ အတ္တနော၊ မိမိ၌။ အရဟန္တော၊ မထားမူ၍။ အသပ္ပုရိသဘူမိ ံ၊ သူတော်မဟုတ်သောသူတို့၏အရာကို။ အတိက္ကမတိ၊ လွန်၏။

အတ္တနောကား သတ္တမိအနက်၌ ဆဋ္ဌီဝိဘတ်တည်း။ အဒဟန္တောဟု ဆိုအပ်လျက် ဒအကျွန်ရာကို ရပြု၍ အရဟန္တောဟု ဆိုလေသတည်း။ ထိုကြောင့် ဋီကာ၌ အတ္တနော အရဟန္တောတိ အတ္တနိ အဋ္ဌပေန္တော ဟု ဆိုသတည်း။ ဒဟရတ်သည် ဌပနအနက်၌ ဖြစ်၏။

သာဝကတ္တံ၊တပည့်၏အဖြစ်ကို။ ပဋိဇာနန္တော၊ဝန်ခံသည်ဖြစ်၍။ သပ္ပုရိသဘူမိ ံ၊ သူတော်ကောင်းတို့၏ အရာသို့။ သြက္ကမတိ၊ သက်၏။ (ဝင်၏လည်းဟူ)။ တထာ၊ တိုမှတပါး။ အသဒ္ဓမ္မာ၊သူတော်မဟုတ်သော သူတို့၏ တရားမှ။ စိတ္တံ၊ ကို။ ဝုဋ္ဌာပေတိ၊ ထစေ၏။ သဒ္ဓမ္မေ၊ သူတော်ကောင်းတရား၌။ စိတ္တံ၊ ကို။ ပတိဋ္ဌာပေတိ၊ တည်စေ၏။ ကေဝလံ၊ သက်သက်။ (စင်စစ်လည်းဟူ)။ မယာ၊ သည်။ တဿဘဂဝတော၊ ၏။ တံဝစနံ၊ ကို။ ဥတမေဝ၊ မှတ်လိုက်ရလျှင်ကတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဒီပေန္တော၊ ပြသော အာနန္ဒာသည်။ အတ္တာနံ၊ ကိုယ်ကို။ ပရိမောစေတိ၊လွတ်စေ၏။သတ္တဝေါ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ (ဆရာကိုလည်းဟူ)။ အပဒိသတိ၊ ညွှန်၏။ ဇိနဝစနံ၊ မြတ်စွာဘုရားစကားတော်ကို။ အပ္ပေတိ၊ ပြ၏။ (ထင်စေ၏လည်းဟူ)။ ဓမ္မနေတ္တိ ံ၊ တရားတည်းဟူသောမျက်စိကို။ (တနည်းကား) ပစ္စုပ္ပန်၌ ဖြစ်သောအကျိုး တမလွန်၌ဖြစ်သောအကျိုးကို ဆောင်တတ်သော တရားတော်ကို။ ပတိဋ္ဌာပေတိ၊ တည်စေ၏။

အဝိစ အပရော၊ တပါ၊သော။ နယော၊ နည်းကို။ မယာ၊ ဝါဗုဒ္ဓ ဟောသ ဆရာသည်။ဝုဗ္ဗတော၊ မိန့်အံ့။ဝေ-မေသုတန္တိ ဣမိနာဝစနေန၊ဖြင့်။ (ဝိဝရန္တောဌ ကရိုက်းစပ်)။ (တနည်းကား) မေမယာ၊ သည်။ ဝေ၊ ဤ သို့။ သုတံ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အတ္တနာ၊ သည်။ ဥပ္ပါဒိတဘာဝံ၊ ဖြစ်စေ အပ်သည်၏အဖြစ်ကို။ အပ္ပဋိဇာနန္တော၊ ဝန်မခံသည်ဖြစ်၍။ ပရိမဝစနံ၊ ရှေးဌ၌ဖြစ်သော မြတ်စွာဘုရားစကားတော်ကို။(ရှေးကာလ၌ ဟောတော်မူအပ်ပြီးသော စကားတော်ကိုလည်းဟူ)။ ဝိဝရန္တော၊ ဖွင့်သောအာနန္ဒာ သည်။ (ဝိနာသေတိ ဥပ္ပါဒေတိဟူသော ကြိယာတို့၌ကတ္တားစပ်)။ တဿ ဘဂဝတော၊ ထိုမြတ်စွာဘုရား၏။ သမ္ဗုဒ္ဓါ၊ မျက်မှောက်တော်မှ။ (အထံမှ

လည်းဟူ)။ စတုဝေသာရဇ္ဇပိသာရဒသ၊ လေးပါးသော ဝေသာရဇ္ဇညာဏ်ကြောင့် ရဲရင့်တော်မူထ၏သော။ ဒသဗလရေသ၊ ဆယ်ပါးသောညာဏ်တည်းဟူသောအားဏ်၏ တည်ရာဖြစ်တော်မူထ၏သော။ အာသဘဋ္ဌာနဋ္ဌာယိနော၊ မြတ်သော အာသဘအရာ၌ တည်တော်မူထ၏သော။ သီဟနာဒံ၊ မကြောက်မရွံ့ ရဲရင့်သောစကားကို။ နဒတော၊ ဆိုတော်မူတတ်ထ၏သော။ သဗ္ဗသတ္တာ၊ ဟ္ဘမသ၊ ခပ်သိမ်းသော သတ္တဝါတို့ထက်မြတ်တော်မူထ၏သော။ ဓမ္မိဿရသ၊ တရားကို အစိုးရတော်မူထ၏သော။ ဓမ္မရာဇသ၊ တရားကြောင့် မင်းဖြစ်တော်မူထ၏သော။ (တရားမင်းဖြစ်တော်မူထ၏သောလည်းဟူ)။ ဓမ္မာ ဓိပတိနော၊ တရား၏အရှင်ဖြစ်တော်မူထ၏သော။ ဓမ္မဒီပသ၊ တရားတည်းဟူသော ဆီမီးရှိတော်မူထ၏သော။ ဓမ္မသရဏသ၊ တရားကြောင့် ကိုးကွယ်ရာဖြစ်တော်မူထ၏သော။ သဒ္ဓမ္မဝရစက္ကဝတ္တိနော၊ သူတော်ကောင်းတရားတည်းဟူသော မြတ်သော စက္ကြာရတနာကို ဖြစ်စေတော်မူထ၏သော။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ဇုဒ်ဝစနံ၊ ကို။ မယာ၊ သည်။ ပဋိဂ္ဂဟိတံ၊ နာအပ်ပြီ။ ဇဏ္ဍ၊ ဤတရားတော်ကို ကြားနာရာ၌။ အဇ္ဇေဝ၊ အကျိုး၌ဝင်း။ ဓမ္မေဝ၊ အကြောင်း၌ဝင်။ ပဒေဝ၊ ပုဒ်၌ဝင်း။ ဗျဉ္ဇနေဝ[1]၊ အက္ခရာ၌ဝင်း။ (ဝါ ဗျဉ်း၌ဝင်းလည်းဟူ)။ ကခ်ါဝ[2]၊ ယုံမှားခြင်းကိုဝင်း။ ဝိမတိဝ[3]၊ ကွေ့ဝေခြင်းကိုဝင်း။ နကာဘတ္ဘာ၊ မပြုအပ်။ ဇုတိ၊ ဤသို့။ သဗ္ဗေသံ၊ ဟုသော။ ဒေဝမနုဿာနံ၊ တို့၏။ ဇုမသ္မိံ ဓမ္မေ၊ ၌။ အာသဒ္ဓိယံ၊ မယုံကြည်ခြင်းကို။ ဝိနာသေတိ၊ ဖျောက်၏။ သဒ္ဓါသမ္ပဒံ၊ သဒ္ဓါ၏ ပြည့်စုံခြင်းကို။ ဥပ္ပါဒေတိ၊ ဖြစ်စေ၏။

တေန ကာရဏေန[4]၊ ကြောင့်။ ဝိနာသယတိ အာသဒ္ဓိ။ပ။ ဝဒံ ဂေါတမ သာဝကောတိ၊ ဝိနာသယတိ အာသဒ္ဓိ။ပ။ ဝဒံ ဂေါတမသာဝကော ဟူ၍။ ဇေတံ ဝစနံ၊ ကို။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ဇေဝမေသုတံ ဇုစ္စေဝံ၊ ဇေဝမေသုတံ ဟူသော ဤစကားကို။ ဝဒံ ဝဒန္တော၊ ဆိုသော။ ဂေါတမသာဝကော၊ ဂေါတမတပည့်ဖြစ်သော။ အာနန္ဒော၊ သည်။ သာသနေ၊ ၌။ အာသဒ္ဓိ၊

၁။ ဗျဉ္ဇနေတိ ပဒသမုဒါယဘူတေ ဝါကျေ။ ။ဋီသစ်-၁၆၄။

၂-၃။ ဒဠ္ဍတရံ နိဝိဋ္ဌာ ဝိစိကိစ္ဆာ ကခ်ါ။ နာတိသံသယ္ဌနံ မကိတေဒမတ္ထံ ဝိမတိ။ ဋီသစ်-၁၆၄။

၄။ တေနေတန္တိအာဒိနာ ယထာဝုတ္တမေဝတ္ထံ ဥဒါနဝသေန ဒဿေတိ။ ဋီ-၁ ၁၆၅။

မယုံကြည်ခြင်းကို။ ဝိနာသယတိ၊ ဖျောက်၏။ သဒ္ဓံ၊ သဒ္ဓါကို။ ဝဲစေတိ၊ ပွားစေ၏။

ကေံသမယံအဖွင့်

ကေန္တိ ယော သဒ္ဓေါ၊ကေံဟူသော ဤသဒ္ဓါသည်။ ဂဏန ပရိစ္ဆေဒ နိဒ္ဒေသော၊အရေအတွက် အဝိုင်းအခြားကို ပြကြောင်းတည်း။ သမယန္တိ ယောသဒ္ဓေါ၊ သည်။ ပရိစ္ဆိန္နနိဒ္ဒေသော၊ ဝိုင်းခြားအပ်သော သဘောကို ပြကြောင်းတည်း။ ကေံသမန္တိ ဗုဒ္ဓံပဒံ၊ သည်။ အနိယမိတပရိဒီပနံ၊ မမှတ်သောအားဖြင့် ပြကြောင်းတည်း။

တတ္ထ၊ ထိုကေံသမယံ ဟူသောဝါကျ၌။ သမတိနိဝိဋ္ဌော၊ သော။ သမယ သဒ္ဒေါ၊ ကို။ သမဝါယေစ၊ အကြောင်း၏ ညီညွတ်ခြင်း၌ရင်း။ ခဏေစ၊ အခွင့်၌ရင်း။ ကာလေစ၊ အခါ၌ရင်း။ သမူဟေစ၊ အပေါင်း၌ရင်း။ ဟေတုဒိဋ္ဌိသုစ၊ အကြောင်းအယူတို့၌ရင်း။ ပဋိလာဘေစ၊ ရခြင်း၌ရင်း။ ပဟာနေစ၊ ပယ်ခြင်း၌ရင်း။ ပဋိဝေဓေစ၊ သိခြင်း၌ရင်း။ ဒိဿတိ၊ ရှုအပ်၏။

တထာ-တံဝစနံ၊ သည်။ ဟိ-ယုတ္တံ၊ ၏။ အသ သမယသဒ္ဒဿ၊ ၏ (အတ္ထောဝ်စပ်)။ အပ္ပေဝနာမ ။ပ။ ဥပါဒါယာတိဝေမာဒိသု၊ တို့၌။ ဝ၊ ဝါ၊ဃယာ၊ အကြောင်း၏ ညီညွတ်ခြင်းဟု ဆိုအပ်သော။ အတ္ထော၊ ကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ ၏။ ကာလတ္ထ၊ လျှောက်ပတ်သော အခါကိုရင်း။ သမယတ္ထ၊ အကြောင်း၏ညီညွတ်ခြင်းကိုရင်း။ ဥပါဒါယ၊ ၍။ သ္ဓေါ၊ နက်ဖန်လည်း။ အပ္ပေဝနာမ ဥပသက်မေယျာမ၊ ကပ်ရကုန်ငြားအံ့လည်းမသိ။ ဧကောဝ ခေါ။ပ။ ဝါသာယာတိအာဒိသု၊ တို့၌။ ခဏော၊ အခွင့်ဟုဆိုအပ်သော။ အတ္ထော၊ ကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဧကောဝခေါ၊ တခုသော ဗုဒ္ဓုပ္ပါဒနဝမသာလ္ဟ ၏။ ပြဟ္မစရိယဝါသာယ၊ မဂ်တည်းဟူသော သီတင်းသုံးခြင်း၏။ ခဏောစ၊ ခဏသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ သမယောစ၊ အခွင့်သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ ဥက္ကာသမယော ပရိဗ္ဗာဟသမယောတိ အာဒိသု၊ တို့၌။ ကာလော၊ အခါဟုဆိုအပ်သော။ အတ္ထော၊ ကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ ၏။ `ဥက္ကာသမယော၊ ဟူသောအခါ။ ပရိဗ္ဗာဟသမယော၊ စီးလောင်သောအခါ။ မဟာသမယော ပဝနသ္မိန္တိ အာဒိသု၊ တို့၌။ သမူဟော၊ အပေါင်းဟုဆိုအပ်သော။ အတ္ထော၊ကို။ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ ၏။ ပဝနသ္မိံ၊ ကြီးစွာသော တောအုပ်၌။ မဟာသမယော၊ များစွာသော နတ်တို့၏ အပေါင်း။ သမယောပိခေါ ။ပ။အဟောသိတိ အာဒိသု၊ တို့၌။ ဟောဘ၊

အကြောင်းဟု ဆိုအပ်သော။ အဲဒေါ်ကား ကို။ ဒဠ္ဍဗ္ဗော၊ ၏။ ဘဒ္ဒါလိ၊ ဘဒ္ဒါလိ။ တေတယာ၊ သင်သည်။ သမယောဝိခေါ၊ အကြောင်းကိုလည်း။ အပ္ပဋိဝိဒ္ဓေါ၊ မသိသည်။ အဟောသိ၊ ၏။ ဘဂဝါ၀ိ၊သည်လည်း။ သာ၀တ္ထိ ယံ၊ ၌။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ ဘဒ္ဒါလိနာမ၊ ဘဒ္ဒါလိအမည်ရှိသော။ ဘိက္ခု၊ သည်။ သတ္ထု၊သာသနေ၊ ၌။ သိက္ခာယ၊ ၌။ အပရိပူရကာရီ၊ ဖြည့်ခြင်းကို ပြုလေ့မရှိ။ ဧတိ၊ သို့။ ဘဂဝါ၀ိ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်လည်း။ မံ၊ ကို။ ဇာနိဿတိ၊ လတ္တံ့။ ဘဒ္ဒါလိ၊ လိ။ တေ တယာ၊ သည်။ အယမ္ပိခေါ၊ သမယော၊ ဤသိက္ခာပုဒ်ကို ပညတ်အံ့သောအကြောင်းကိုလည်း။ အပ္ပဋိ ဝိဒ္ဓေါ၊ မသိသည်။ အဟောသိ၊ ၏။ တေနခေါပန သမယေန ။ပ။ ပဋိ ဝသတိတိ အာဒိသု၊ တို့၌။ ဒိဋ္ဌ၊ အယူဟု ဆိုအပ်သော။ အဟ္ဟော၊ ကို။ ဒဠ္ဍဗ္ဗော၊ ၏။ တေနခေါပန သမယေန၊ ၌။ ဥဂ္ဂဟာမာနော၊ စိုးစဉ်းမျှသော အတတ်ကို သင်သော။ သမဏမုဏ္ဍိကာပုတ္တော၊ ရဟန်းဦးပြည်း၏ သား ဖြစ်သော။ ပရိဗ္ဗာဇကော၊ ပရိဗိုဇ်သည်။ သမယပ္ပ၀ါဒကော၊ အယူကို ဆိုရာ ဖြစ်သော။ ကေသာလကော၊ တခုသောစရပ်ရှိသော။ မလ္လိကာ၊ မလ္လိကာ ဒေ၀ယားမ၏။ အာရာမေ၊ အာရာမ်ဖြစ်သော။ တိဏ္ဍု၊ကာစိရော၊ တည်ပင်တော ၌။ ပဋိ ဝသတိ၊ နေ၏။

ဒိဋ္ဌေ၀ မ္မေစ ။ပ။ ပ၀ုစ္စတိတိ အာဒိသု၊ တို့၌။ ပဋိလာဘော၊ ရခြင်းဟု ဆိုအပ်သော။ အဟ္ဟော၊ကို။ ဒဠ္ဍဗ္ဗော၊ ၏။ ဒိဋ္ဌေ၀ မ္မေ၊ ပစ္စုပ္ပန်အတ္တဘော၌။ ပ၀ေ၀ တ္ထော၊ ဖြစ်သော။ ယောအတ္ထောစ၊ အကြင်အကျိုးသည်ရင်း။ သမ္ဘရာယိ ကော၊ တမလွန်အတ္တဘော၌ ဖြစ်သော။ ယောအတ္ထောစ၊ သည်ရင်း။ အတ္ထိ၏။ တတောအတ္ထာ၊ဘိသမယာ၊ထိုအကျိုးနှစ်ပါးကို ရခြင်းကြောင့်။ ဓိရော၊ ပညာရှိသောသူကို။ ပဏ္ဍိတောတိ၊ ပဏ္ဍိတဟူ၍။ ပ၀ုစ္စတိ၊ ၏။ သမ္ဘာ မာနာ၊ဘိသမယာ ။ပ။ ဒုက္ခဿာတိ အာဒိသု၊ တို့၌။ ပဟာနံ၊ ပယ် ခြင်းဟု ဆိုအပ်သော။ အဟ္ဟော၊ ကို။ ဒဠ္ဍဗ္ဗော၊ ၏။ သမ္ဘာ၊ ကောင်းစွာ။ မာနာ၊ဘိသမယာ၊ မာန်ကို ပယ်ခြင်းကြောင့်။ ဒုက္ခဿ၊ဝဋ္ဋဆင်းရဲ၏။အနှဲ့ အဆုံးကို။ အကာသိ၊ ၏။ ဒုက္ခဿပရိဇ္ဇနဋ္ဌော ။ပ။ အဘိသမယဋ္ဌောတိ အာဒိသု၊ တို့၌။ ပဋိ ဝေ ဓော၊ သိခြင်းဟု ဆိုအပ်သော။ အဟ္ဟော၊ ကို။ ဒဠ္ဍဗ္ဗော၊ ၏။ ဒုက္ခဿ၊ ဒုက္ခသစ္စာ၏။ ပရိဇ္ဇနဋ္ဌော၊ နှိပ်စက်ခြင်းအနက်။ သခံတဋ္ဌော၊ ပစ္စည်းတို့သည် ပေါင်းရှိပြီးအပ်သောအနက်။ သန္တာပဋ္ဌော၊ ပူစေတတ်သော အနက်။ ဝိပရိဏာမဋ္ဌော၊ ပကတိသော သဘောကို စွန့် တတ်သောအနက်။ အဘိသမယဋ္ဌော၊ မဂ်ဉာဏ်ဖြင့် သိအပ်သောအနက်

ဇုဝပန၊ ဤကေံသမယံ ဟူသောပုဒ်၌ကား။ အသ သမယသဒ္ဒသ၊ ၏။ ကာလော၊ ကာလဟုဆိုအပ်သော။ အတ္ထော၊ ကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ မှတ်အပ်၏။

ဆရာ-ကေံ သမယံ ဟူသောပုဒ်၌ ကာလဟု ဆိုအပ်သောအနက်ကို မှတ်အပ်၏ဟု ဆို၏၊ ထိုကာလအနက်ရှိသော သမယသဒ္ဒါဖြင့် အဘယ်အနက်ကို သိစေခြင်း အကျိုးရှိသနည်းဟု သူမေးတွယ်ရှိ၍ ထိုအမေးကိုဖြေခြင်းငှာ တေန သံဝစ္ဆရေ။ပ။ ဒိပေတိကို မိန့်သတည်း။ ထိုပါဠိ၏အတ္ထကား-

တေန၊ ထိုကာလ အနက်ရှိသော သမယသဒ္ဒါဖြင့်။ သံဝစ္ဆရ ဥတု မာသ အဋ္ဌမာသ ရတ္တိ ဒိဝ ပုဗ္ဗဏှ မဇ္ဈန္ဒိက သာယဏှ ပဌမ မဇ္ဈိမ ပစ္ဆိမယာမ မုဟုတ္တာဒိသု၊ နှစ်,ဥတု,လ,လဆဲ,ညဉ့်,နေ့, နံနက်အခါ,မွန်းတည့်အခါ, ညအခါ, ပဌမယာမ်, မဇ္ဈိမယာမ်, ပစ္ဆိမယာမ်, တမုဟုတ္တ အစရှိကုန်သော။ ကာလပွဲတေဒဘူတေသု၊ ကာလ အဲထူးဖြစ်၍ ဖြစ်ကုန်သော။ သမယေသု၊ အခါတို့တွင်။ ကေံ၊ တခုသော။ သမယံ၊ တရားဟောသော အခါ၌။ ဇုတိဇုမံအတ္ထံ၊ ကို။ ဒီပေတိ၊ ၏။

ဆရာ-များစွာသောအခါတို့တွင် တခုသောအခါ ဟူသောအနက်ကို သမယသဒ္ဒါဖြင့် ပြ၏ဟုဆိုပြီ။ ထိုထိုသောသုတ်ကို ဟောရာကာယ များသည်မဟုတ်တုံလော။ထိုသို့များလျက် အဘယ်ကြောင့် ကေံသမယံ ဟု ကာလကို မှတ်၍ဆိုရလေသနည်းဟု သူမေးတွယ်ရှိ၍ ထိုအမေးကို ဖြေခြင်းငှာ တတ္ထကိုဟောပါ အစရှိသောပါဠိကိုမိန့်သတည်း။ ထိုပါဠိ၏ အတ္ထကား-

တတ္ထ၊ ထိုကေံသမယံဟူသောစကား၌။ (ဝတ္ထုဒ္ဒီ၌စပ်)။ သံဝစ္ဆရာဒိသု၊ နှစ်အစရှိကုန်သော။ဘော်သု သမယေသု၊ထိုအခါတို့တွင်။ (ယသ္မိံ ယသ္မိံ သံဝစ္ဆရေ အစရှိသည်၌စပ်)။ ယံယံသုတ္တံ၊ကို။ ယသ္မိံ ယသ္မိံ သံဝစ္ဆရေ၀ါ၊ အကြင်အကြင်နှစ်၌ရင်း။ (ယသ္မိံ ယသ္မိံ ပုဒ်တိုင်းလိုက်ပါ)။ ယသ္မိံ ယသ္မိံ ဥတုမှိ၀ါ၊ အကြင်အကြင်ဥတု၌ရင်း။ ယသ္မိံ ယသ္မိं မာသေ၀ါ၊ အကြင်အကြင် လ၌ရင်း။ ယသ္မိံ ယသ္မိं ပက္ခေ၀ါ၊ အကြင်အကြင် ပက္ခ၌ရင်း။ ယသ္မိं ယသ္မိं ရတ္တိယာ၀ေ၀ါ၊ အကြင်အကြင်ညဉ့်အတို့၌ရင်း။ ယသ္မိं ယသ္မိं ဒိ၀သဘာ၀ေ၀ါ၊ အကြင်အကြင်နေ့အတို့၌ရင်း။ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ တံသမ္ဘံ၊ ထိုအလုံးစုံသောသုတ်ကို။ ထေရသာ၊ အာနန္ဒာထေရ်သည်။ ပညာယ၊ ပညာတော်ဖြင့်။ သုဝိဒိတံ၊ ကောင်းစွာ သိုအပ်ပြီးသည်။

သုဝဝတ္ထောပိတံ၊ ကောင်းစွာမှတ်အပ်ပြီးသည်။ ကိန္တောပိဟောတိ၊ရှင့်။ ပန၊ ထိုသို့သိသော်လည်း။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ (ဝတ္ထုမ္ဘံဟောတိ၌စပ်)။မေမယာ၊ သည်။ ဧဒံသုတ္တံ၊ ကို။ အသုကသံဝစ္ဆရေဝါ၊ ဤမည်သောနှစ်၌ရင်း။ အသုကဥတုမှိဝါ၊ ၌ရင်း။ အသုကမာသေဝါ၊ ၌ရင်း။ အသုကပက္ခေဝါ၊ ၌ရင်း။အသုကရတ္တိဘာဂေဝါ၊ဤမည်သောညဉ့်အဘို့၌ရင်း။ အသုကဒိဝသဘာဂေဝါ၊ ၌ရင်း။ ဧဝံ၊ ဤသို့ ဘုရားဟောတော်မူတိုင်းသာလျှင်။ သုတံ၊ ကြားလိုက်ရ၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တေ၊ ဆိုအပ်သည်ရှိသော်။ သုခေန၊ လွယ်သဖြင့်။ ဓာရေတုံဝါ၊ ဆောင်ခြင်းငှာရင်း။ ဥဒ္ဒိသိတုံဝါ၊ မိမိသင်ခြင်းငှာရင်း။ ဥဒ္ဒိသာပေတုံဝါ၊ သူတပါးကို သင်စေခြင်းငှာရင်း။ နသက္ကာ၊မှတတ်စွမ်းနိုင်။ ဗဟုစ၊များစွာလည်း။ ဝတ္ထုဇ္ဈံ၊ ဆိုအပ်သည်။ ဟောတိ၊၏။တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဧကေနေဝ ပဒေန၊တပုဒ်ထည်းဖြင့်သာလျှင်။ တမတ္ထံ၊ ထိုအနက်ကို။ သမောဓာနေတွာ၊ ပေါင်း၍။ ဧကံ သမယန္တိ၊ ဟူ၍။ အာဟ၊ ပြီ။ ဝါ၊ တနည်းကား။ ဂဇ္ဇပေါက္ကန္တိသမယော၊ မယ်တော်ဝမ်း၌ ပဋိသန္ဓေယူတော်မူသောအခါ။ ဇာတိသမယော၊ မယ်တော်ဝမ်းမှထွားမြင်တော်မူသောအခါ။ သံဝေဂသမယော၊ သံဝေဂရတော်မူသောအခါ။ အဘိနိက္ခမနသမယော၊ တောထွက်တော်မူသောအခါ။ ဒုက္ကရ ကာရိကသမယော၊ ဒုက္ကရစရိယာ ကျင့်တော်မူသောအခါ။ မာရဝိဇယသမယော၊ မာရ်နတ်ယားကို အောင်တော်မူသောအခါ။ အဘိသမ္ဗောဓိသမယော၊ သဗ္ဗညုတဉာဏ်ကိုရတော်မူသောအခါ။ ဒိဋ္ဌမ္မ သုခ ဝိဟာရသမယော၊ ပစ္စုပ္ပန်ဖြစ်သော အတ္တဘောဌ သမာပတ်ချမ်းသာကို ခံစားတော်မူသောအခါ။ ဒေသနာသမယော၊ တရားဟောတော်မူသောအခါ။ ပရိနိဗ္ဗာနသမယော၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုတော်မူသောအခါ။ ဧတိဧဝမာဒယော၊ ဤသို့အစရှိကုန်သော။ ဘဂဝတော၊ ၏။ (သမယာ၌စပ်)။ ဒေဝ မနုဿေသု၊ နတ်လူတို့၌။ အတိဝိယ၊ အလွန်လျှင်။ ပကာသိတာ၊ ထင်ရှားကုန်သော။ အနေကကာလပ္ပဘေဒါ ဝေ၊ များသောအပြားရှိသည်သာလျှင် ဖြစ်ကုန်သော။ ယေသမယာ၊ အကြင်အခါတို့သည်။ သန္တိ၊ရှိကုန်၏။ (ယေဧမေဌ ဧမေသဒ္ဒါကား အနက်မရှိ)။ တေသု သမယေသု၊ တို့တွင်။ ဒေသနာသမယသင်္ခါတံ၊တရားဟောသောအခါဟု ဆိုအပ်သော။ ကေ၊တခုသော။ သမယံ၊ အခါ၌။ ဧတိဧမံအတ္ထံ၊ ဤဆိုအပ်ပြီးသော အနက်သတ္တိကို။ ဒီပေတိ၊ ၏။ ဉာဏ ကရဏာကိစ္စ သမယေသု၊ ဉာဏ်ကိစ္စ ကရုဏာကိစ္စ ဖြစ်သောအခါတို့တွင်။ယောစာယံ ယောစအယံ ကရုဏာကိစ္စသမယော

အကြင်ကရုဏာကိစ္စဖြစ်သောအခါသည်ရင်း။ (အယံသဒ္ဓါကား တဒ္ဓေ တည်း) အတ္တဟိတ ပရဟိတ ပဋိပတ္တိသမယေသု၊ မိမိအကျိုး သူတပါး အကျိုးကို ကျင့်တော်မူသော အခါတို့တွင်။ ယော ပရဟိတပဋိပတ္တိ သမယော၀စ၊ အကြင်သူတပါး၏ အကျိုးကို ကျင့်တော်မူသောအခါသည် ရင်း။ သန္ဓိပတိတာနံ၊ စည်းဝေးကုန်သောသူတို့အား။ ကရဏီယဒ္ဓယ သမယေသု၊ ပြုအပ်ကုန်သော ကိစ္စနှစ်ပါးကို ပြုသောအခါတို့တွင်။ ယော ဓမ္မိကထာ သမယော၀စ၊ အကြင်တရားစကားကို ပြောကြားတော်မူသော အခါသည်ရင်း။ ဒေသနာ ပဋိပတ္တိသမယေသု၊ တရားဟောတော်မူသော အခါ,သမာပတ်ကိုဝင်စားခြင်း တည်းဟူသော အကျင့်ကို ပြုတော်မူသော အခါတို့တွင်။ ယော ဒေသနာသမယော၀စ၊ အကြင် တရားဟောတော် မူသော အခါသည်ရင်း။ အတ္ထိ၊ ၏။ တေသုဝိ သမယေသု၊ထိုအခါတို့တွင် လည်း။ အညတရံ၊ တပါးပါးသော။ သမယံ၊ အခါကို။ သန္ဓာယ၊ ၍။ ဧကံသမယန္တိ၊ ဟူ၍။ အာဟ၊ ပြီ။ (ဤနောက်နည်းအလိုကား ဧကံသဒ္ဒါ သည် သင်္ခ်ာသဒ္ဒါမဟုတ် သဗ္ဗနာမ်ပုဒ်တည်းဟု သိအပ်၏)။

ဟသ္ဓာပနံ၊ ကြောင့်။ ဣဒေ၊ ဤပြဟ္မဇာလသုတ်၌။ (ကတောဠီစပ်ပါ) ၁။ ဝိမ္ဘေ၊ ၌။ ယသ္မိံ သမယေ ကာမာ၀စရန္တိစ၊ ဟူ၍ရင်း။ ဣတော၊ ဤ ပြဟ္မဇာလသုတ်မှ။ အညေသု၊ ကုန်သော။ သုတ္တပဒေသု၊ သုတ်ပုဒ်တို့၊ ယသ္မိံ သမယေ ။၀။ ကာမေဟိတိစ၊ ဟူ၍ရင်း။ ဘုမ္မ၀စနနိဒ္ဒေသော။ သတ္တမီဝိဘတ်ဖြင့် ပြခြင်းကို။ ကတောယထာစ၊ ပြုသကဲ့သို့ရင်း။ ဝိနယော၌။ တေနသမယေန။၀။ ဘဂ၀ါတိ၊ ဟူ၍။ ကရဏ၀စနေန၊ ကရိယာဝိဘတ် ဖြင့်။ နိဒ္ဒေသော၊ ကို။ ကတောယထာစ၊ ကဲ့သို့ရင်း။ တထာ၊ တူ။ အကတ္တာ၊ ၍။ ဧကံသမယန္တိ၊ ဟူ၍။ ဥ၀ယောဂ၀စနေန၊ ဒုတိယာဝိဘတ် ဖြင့်။ နိဒ္ဒေသော၊ ကို။ ကတော၊ ပြုအပ်လေသနည်း။ ဣတိပုစ္ဆာယံ၊ သည်။ သတိ၊ သော်။ တတ္ထ၊ ထိုအာဘိဓမ္မဝိဠက, ဒေါ်ပြဟ္မဇာလသုတ်မှ တပါးသော သုတ်ပုဒ် ဝိနည်းပိဋကတို့၌။ တထာစ၊ထိုသတ္တမီဝိဘတ် ကရိယာဝိဘတ်တို့ ဖြင့်ရင်း။ ဣဓ၊ ဤပြဟ္မဇာလသုတ်၌။ အညထာစ၊ တပါးသော ဒုတိယာ ဝိဘတ်ဖြင့်ရင်း။ အတ္ထသမ္ဘ၀တော၊ အနုက်ဖြစ်သင့်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။

၁။ အတ်မမ္ဘာ၌ ယသ္မိံ သမယေဟု သတ္တမီဝိဘတ်ဖြင့် ညွှန်ပြသကဲ့သို့ရင်း၊ ဝိနည်း၌ ကရိယာဝိဘတ်ဖြင့် ညွှန်ပြသကဲ့သို့ရင်း မညွှန်ပြမူ၍ ဤသုတ္တန်၌ ဧကံ သမယံ ဟု ဒုတိယာဝိဘတ်ဖြင့် ညွှန်ပြရခြင်း၏အကျိုးကို တုတ်ပြခြင်းငှာ အလိုရှိ သော အဋ္ဌကထာဆရာသည် ကဿာ၀ပနေတ္တ စသည်ကိုမိန့်။

ကတော၊ ၏။ ဟိ ကထံ သမ္ဘဝတိ၊ အသ္ဆိဖြစ်သင့်သနည်းဟူမူကား။ တတ္ထ၊ ထိုအဘိဓမ္မာ ဝိနည်းဝိဌကတို့တွင်။ အဘိဓမ္မေစ၊ ဌိတဝင်း။ ဣတော၊ ဤပြဟ္မဇာလသုတ်မှ။ အညေသု၊ ကုန်သော။ သုတ္တပဒေသု၊ တို့၌ဌိတဝင်း။ အဓိကရဏတ္ထောစ၊ အာဓာရအနက်သည်ဌိတဝင်း။ ဘာဝေနဘာဝလက္ခဏတ္ထောစ၊ ဘာဝေနဘာဝလက္ခဏအနက်သည်ဌိတဝင်း။ သမ္ဘဝတိ၊ ၏။

ဆရာ-အဘိဓမ္မာပြဟ္မဇာလသုတ်မှ တပါးသောသုတ်ပုဒ်တို့၌ အဓိကရဏအနက် ဘာဝေနဘာဝလက္ခဏအနက်သည် သင့်၏ဟု ဆရာဆို၏။ သမယသဒ္ဒါ၏အနက် ကိုးပါးလုံးပင် သင့်သလောဟု သူမေးတွယ်ရှိ၍ ထိုအမေးကို ဖြေခြင်းငှာ အဓိကရဏံဟိ အစရှိသောပါဠိကို မိန့်သတည်း။ ထိုပါဠိ၏အတ္ထကား-

ဟိ'ကထံ သမ္ဘဝတိ၊ အသ္ဆိသင့်သနည်း။ ကာလတ္ထော၊ ကာလအနက်ရှိသော။ သမယောစ၊ သည်ဌိတဝင်း။ တတ္ထတတ္ထ၊ ထိုထိုအဘိဓမ္မာ ပြဟ္မဇာလသုတ်မှ တပါးကုန်သော သုတ်ပုဒ်တို့၌။ ဝုတ္ထာနံ၊ ဘုရားဟောတော်မူအပ်ကုန်သော။ ဖဿာဒိဓမ္မာနံ၊ ဖဿအစရှိကုန်သော တရားတို့၏။ အဓိကရဏံအာဓာရော၊ တည်ရာသည်။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဟောတိ၊ ၏။ ( ) သမ္ဘဝါယ ဟေတုသခ်ါတသာ၊ ဟုဆိုအပ်သော၊ သမယသစ၊ ၏လည်း။ ဘာဝေန၊ ဖြစ်ခြင်းဖြင့်။ တေသံ၊ ထိုဖဿစသောတရားတို့၏။ ဘာဝေါ၊ ကို။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ လက္ခီယတိ၊ မှတ်အပ်၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ အဓိကရဏတ္ထောစ၊ သည်ဌိတဝင်း။ ဘာဝေနဘာဝလက္ခဏတ္ထောစ၊ သည်ဌိတဝင်း။ သမ္ဘဝတိ၊ ၏။ (ဤသို့ယောဇနာ)။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ တဒတ္ထော၊ ထိုအာဓာရအနက် ဘာဝေနဘာဝလက္ခဏအနက်သည်။ သမ္ဘဝတိ၊ ၏။ (အနိယတ်ဖော်သည်)။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ တဒတ္ထဇောတနတ္ထံ၊ ထိုအာဓာရအနက် ဘာဝေနဘာဝလက္ခဏအနက်ကို သိစေခြင်းငှာ။ တတ္ထ၊ ထိုအဘိဓမ္မဝိဌကပြဟ္မဇာလသုတ်ပုဒ်တို့၌။ ဘုမ္မဝစနေန၊ ဖြင့်။ နိဒ္ဒေသော၊ ကို။ ကတော၊ အပ်၏။ ဣတိအယံ၊ လျှင်။ ပရိဟာရော၊ အဖြေတည်း။

၁။ တတ္ထ ဟိတိ အာဒိ တဗ္ဗိဝရုဏံ။ ။ဋီသစ်-၁၇၀။ ဟိ-ကို ဝိတ္ထာရ အနက်ပေး။ ဟိတ်ပြကျဉ်း၍ ခဲ့ပြသည်ဟုမှတ်။

၂။ တံ ဒဋ္ဌံ ကရောန္တော အဓိကရဏဋ္ဌိ တိ အာဒိမာဟ။ ။ဋီသစ်-၁၇၀။

၁-ပြဟ္မဇာလသုတ်

ဝိနယေစ၊ ၌လည်း။ ဟေတုအတ္ထောစ ၁ ဟိတ်အနက်သည်ရင်း။ ကရဏတ္ထောစ ၂ ကရိုက်းအနက်သည်ရင်း။ သမ္ဘဝတိ၊ ဖြစ်သင့်ဖြစ်ထိုက်၏။ ဟိကသ္မာ၊ ကြောင့်။ တဒတ္ထော၊ ထိုဟိတ်အနက် ကရိုက်းအနက်သည်။ သမ္ဘဝတိ၊ နည်း။ ယောသော သိက္ခာပဒပညတ္တိသမယော၊ အကြင်သိက္ခာပုဒ်ကို ပညတ်အပ်သောအကြောင်းကို။ သာရိပုတ္တာဒိဟိ၊ သာရိပုတ္တရာ အစရှိသည်တို့သည်လည်း။ ဒုဗ္ဗိညေယျော၊ သိနိုင်ခဲ၏။ ဟေတုဘူတေနစ၊ ဟိတ်ဖြစ်၍လည်းဖြစ်သော။ ကရဏဘူတေနစ၊ ကရိုက်းဖြစ်၍လည်းဖြစ်သော။ တေန သမယေန၊ ထိုသာရိပုတ္တရာ အစရှိသည်တို့သော်လည်း သိနိုင်ခဲသော အခါကြောင့်။ ဝါ၊ အခါဖြင့်။ သိက္ခာပဒါနိ၊ တို့ကို။ ပညာပယန္တော၊ တည်စေလိုသည် ဖြစ်၍ရင်း။ သိက္ခာပဒပညတ္တိဟေတုံ၊ သိက္ခာပုဒ်ကို ပညတ်အံ့သော အကြောင်းကို။ အပေက္ခမာနော၊ ငဲ့ကော်မူသည်ဖြစ်၍ရင်း။ တတ္ထတတ္ထဌာနေ၊ ၌။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဝိဟာသိ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဟေတုအတ္ထောစ၊ သည်ရင်း။ ကရဏတ္ထောစ၊ သည်ရင်း။ သမ္ဘဝတိ၊ ၏။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ တဒတ္ထော၊ ထိုဟိတ်အနက် ကရိုက်းအနက်သည်။ သမ္ဘဝတိ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဘဒတ္ထဇောတနတ္ထံ၊ ထိုဟိတ်အနက် ကရိုက်းအနက်ကို ပြခြင်းငှာ။ တတ္ထ၊ ထိုဝိနည်းပိဋကတ်၌။ ကရဏဝစနေန၊ ဖြင့်။ နိဒ္ဒေသော၊ ကို။ ကတော။ ။

ဇုဝစ၊ ဤပြဟ္မဇာလသုတ်၌ရင်း။ (ပနသဒ္ဒါကား ဝိသေသတ္ထဇောဂ နိပါတ်တည်း)။ အညသ္မိံ၊ ဤပြဟ္မဇာလသုတ်မှတပါးသော။ ဧဝံဇာတိကေ စ၊ ဤပြဟ္မဇာလသုတ်နှင့်တူသော သဘောရှိသောသုတ်၌ရင်း။ အစ္ဆရိယံ ယဝဏတ္ထော၊ အစ္ဆရိယံယောဂအနက်သည်။ သမ္ဘဝတိ၊ ၏။ ဟိကသ္မာ၊ ကြောင့်။ သမ္ဘဝတိ၊ နည်း။ ယံ သမယံ၊ အကြင်အခါ ပတ်လုံး။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဇုမံ သုတ္တန္တံ ဝါ၊ ဤပြဟ္မဇာလသုတ်ကိုရင်း။ အညံ၊ တပါးသော၊ သုတ္တန္တံ ဝါ၊ ကိုရင်း။ ဒေသေသိ၊ ၏။ တံ သမယံ၊ ထိုအခါ ပတ်လုံး။ အစ္ဆရိယမေဝ၊ အမြဲလျှင်။ ကရဏာ ဝိဟာရေန၊ ကရဏာတည်းဟူသော ဝိဟာရဖြင့်။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဝိဟာသိ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ အစ္ဆရိယံ ယဝဏတ္ထော၊ သည်။ သမ္ဘဝတိ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ထိုသို့အစ္ဆရိယံ ယဝဏအနက်ဖြစ်သင့်သောကြောင့်။ တဒတ္ထ

၁။ အနေန ဝသတိ-ဟိတ်အနက်၌ တတိယာ။

၂။ ဖရသုနာ ဆိန္နတိ-ကရိုက်းအနက်၌ တတိယာ။

၃။ တသ္မာကို၊ ဟိတ်နှင့်ဖိုလ်၊ စွဲဆိုမြဲထုံးစံ။ ။နိယံ။ ဤနိဿယ၌ကား တသ္မာ အစွဲ ဟိတ်တဖက်ကျန်ခဲ့သည်။

ဇောတနတ္ထံ၊ ထိုအစ္စန္တသံယောဂအနက်ကိုပြုခြင်းငှာ။ ဧုမ၊ ဤဗြဟ္မဇာလ သုတ်၌။ ဥပယောဂဝစနေန၊ ဖြင့်။ နိဒ္ဒေသော၊ ကို။ ကတော၊ ပြုအပ်၏။ ဧုတိအယံ၊ ဤဆိုအပ်ပြီးသော စကားရပ်သည်သာလျှင်။ ပရိဟာရော၊ အခြေစကားရပ်တည်း။

တေန ကာရဏေန၊ ကြောင့်။တံတံအတ္ထမ်ပေကျွိတ္ထာ။ပ။ဧုဓာတိ၊တံတံ အတ္ထမပေကျွိတ္ထာ ။ပ။ ဧုဓဟ္ရ၍။ ဧတံဝစနံ၊ ကို။ အာစရိယေဟိ၊ တို့သည်။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ တံတံအတ္ထံ၊ ထိုထိုသော အာဓာရအနက် ဟိတ်အနက် ကရိယာအနက်ကို။ အပေကျွိတ္ထာ၊ ငဲ့၍။ အညတြ၊ ဤဗြဟ္မဇာလသုတ်မှ တပါးသောသုတ်အဘိဓမ္မာဝိနည်းတို့၌။ ဘုမ္မေနစ၊ သတ္တမီဝိဘတ်ဖြင့်ရင်း။ ကရဏေနစ၊ ကရိယာဝိဘတ်ဖြင့်ရင်း။ သမယော၊ သမယသဒ္ဒါကို။ဝုတ္တော၊ ဆိုအပ်၏။ သောသမယော၊ ကို။ ဧုမ၊ ဤဗြဟ္မဇာလသုတ်၌။ ဥပယော ဂေန၊ ဒုတိယာဝိဘတ်ဖြင့်။ဝုတ္တော၊၏။

ပေါရာဏာပန ၊ ရှေးအဋ္ဌကထာ ဆရာတို့သည်ကား။ တသ္မိံ သမယေ တံဝါ၊ တသ္မိ သမယေ ဟူ၍ရင်း။ တေနသမယေနာတိဝါ၊ ဟူ၍ရင်း။ တံသမယန္တိဝါ၊ ဟူ၍ရင်း။ သေသောဘေဒေါ၊ ဤသို့သော အပြားသည်း အဘိလာပမတ္တဘေဒေါ၊ သဒ္ဒါမျှသာပြား၏။ သဇ္ဇတ္ထ၊ အလုံးစုံ သောပုဒ်ကို၌။ ဘုမ္မမေဝတ္ထော၊ သတ္တမီ အနက်သာလျှင်တည်း။ ဥ ၊ ဤသို့။ ဝဏ္ဏယန္တိ၊ ဖွင့်ကုန်၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ ကော်သမယန္တိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တေပိ၊ ဆိုအပ်သော်လည်း။ ကေသ္မိ သမယေတိ၊ ကေသ္မိ သမယေ ဟူ၍။ အတ္ထော၊ ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊၏။

ဘဂဝါတိ၊ ဘဂဝါဟူသည်ကား။ ဂရု၊ လူနတ်တို့၏ ဆရာတည်း။

ဆရာ-ဘဂဝါဟူသော ပုဒ်သည် ဘုရားကိုဟောသည် မဟုတ်တုံလော။ ထိုသို့ ဟောလျက် ဂရုဟု ဆရာဖွင့်ခြင်းသည် ယုတ္တိအသို့ရှိပါအုံ့နည်းဟု သူစောဒနာဘွယ်ရှိ၍ ထိုစောဒနာကိုဖြေခြင်းငှာဂရုံ ဟိ။ပ။ ဝဒန္တိ ဟူသောပါဠိကို မိန့်သတည်း။ ထိုပါဠိ၏အတ္ထကား–

ဟိ-တဒေဝ ယုတ္တံ၊ ၏။ ဂရုံ၊ ဆရာကို။ ဇလောကေ၊ ၌။ ဘဂဝါတိ၊ ဟူ၍။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။

ဆရာကို လောကမ်ား ဘဂဝါဟု ဆိုကုန်၏ဟု ဆရာဆို၏။ ဤအရာ၌ ဆရာသာမည်ကို မလိုအပ်၊ ဘုရားကိုသာ လိုအပ်သည်မဟုတ်လော၊

ခ။ ပနသဒ္ဒ၊ ပဝတ္တနဏ္ဌေ။

အတဲ့ကြောင့် ဘုရားသည် ဂရုမည်သနည်းဟု သူမေးတွယ်ရှိ၍ ထို အမေးကို ဖြေခြင်းငှာအယဉ္စ အစရှိသောပါဠိကို မိန့်သတည်း။ထိုပါဠိ၏အတ္ထုကား။–

အယဉ္စ ဘဂဝါ၊ သည်လည်း။ သဗ္ဗဂုဏာဝိသိဋ္ဌတာယ၊ အလုံးစုံသောဂုဏ်တို့ဖြင့် ထူးသည် မြတ်သည်အဖြစ်ကြောင့်။ သဗ္ဗသတ္တာနံ၊ တို့၏။ ဂရု၊ ဆရာဖြစ်တော်မူ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဘဂဝါတိ၊ ဟူ၍။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။

ပေါရာဏေဟိဝိ၊ အဋ္ဌကထာ ဆရာတို့သည်လည်း။ ဘဂဝါတိဝစနံ သေဋ္ဌံ။ပ။ တေနဝုစ္စတိတိ၊ ဘဂဝါတိဝစနံ။ပ။ တေနဝုစ္စတိဟူ၍။ တော်ဝစနံ၊ ကို။ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်ပြီ။ ဘဂဝါတိဝစနံ၊ ဘဂဝါဟူသော သဒ္ဒါသည်။ သေဋ္ဌံ သေဋ္ဌဝါစကံ၊ အထူးသဖြင့် ချီမွမ်းအပ်သော အနက်ကိုဟောတတ်၏။ ဘဂဝါတိဝစနံ၊သည်။ ဥတ္တမံ ဥတ္တမဝါစကံ၊မြတ်သောအနက်ကို ဟောတတ်၏။ ယောဘဂဝါ၊ သည်။ ယေန ကာရဏေန၊ ကြောင့်။ ဂရု၊ လူနတ်တို့၏ ဆရာဖြစ်တော်မူပေ၏။ ဂါရဝယုတ္တော၊ အရိုအသေပြုခြင်းငှာထိုက်တော်မူ၏။ တေနကာရဏေန၊ ကြောင့်။ သောဘဂဝါ၊ ကို။ ဘဂဝါတိ၊ ဘဂဝါဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။

အဝိစ ဲ အပရော၊ တပါးသော။ နယော၊ ကို။ မယာ၊ သည်။ ဝုစ္စတေ၊ အံ့။ ယောဘဂဝါ၊ သည်။ ယတော ယသ္မာကာရဏာ၊ ကြောင့်။သာဂျဝါ၊ ဘုန်းအာနုဘော်ရှိတော်မူ၏။ ဘဂ္ဂဝါ၊ ရာဂအစရှိသော ကိလေသာတို့ကို ဖျက်ဆီးတော်မူပြီ။ (တနည်းကား) ရာဂအစရှိသော ကိလေသာတို့ကို အန်တော်မူပြီ။ ဘဂေဟိ၊ ဘဂတရားခြောက်ပါးတို့နှင့်။ ယုတ္တော၊ ပြည့်စုံတော်မူ၏။ ဝိဘတ္တဝါ၊ ခပ်သိမ်းသောတရားတို့ကို ခွဲခြမ်း၍ ဟောတော်မူပြီ။ ဘတ္တဝါ၊ ဆိတ်ငြိမ်ရာအရပ်၌ ဥတ္တရိမနုဿမမ္မကို မှီဝဲတော်မူပြီ။ ဘဝေသု၊ ဘဝသုံးပါးတို့၌။ ဝန္တဂမနော၊ သွားတတ်သော တဏှာကို အန်တော်မူပြီ။ တတော တသ္မာကာရဏာ၊ကြောင့်။ သောဘဂဝါ၊ ကို။ ဘဂဝါတိ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။

ဣမိဿာဂါထာယ၊ ၏။ ဝသေန၊ အစွမ်းအားဖြင့်။ အဿပဒဿ၊ ထို ဘဂဝါဟူသောပုဒ်၏။ အတ္ထော၊ ကို။ ဝိတ္ထာရတော၊ အကျယ်အားဖြင့်။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။ သောဝိတ္ထာရတ္ထောစ၊ ထိုအကျယ်ဖြစ်သော အနက်ကို လည်း။ ဝိသုဒ္ဓိမဂ္ဂေ၊ ၌။ ဗုဒ္ဓါနုဿတိနိဒ္ဒေသေ၊ ဗုဒ္ဓါနုဿတိနိဒ္ဒေသ၌။ မယာ၊ သည်။ ဝုတ္တောယေဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသည်လျှင်ကတည်း။

၁။ အဝိစ သဒ္ဒါကား အတ္ထန္တရိကပ် အနက်၌ နိပါတ်တည်း။

ဣတ္ထောဝတာစ၊ ဤမျှသောစကားအစဉ်ဖြင့်လည်း။ ဣတ္ထ၊ ဤဝေါမေသုတံ ကေသမယံ ဘဂဝါဟူသောဝါကျ၌။ သမဘိနိဝိဋ္ဌေန၊ ကောင်းစွာအကျုံး ဝင်သော။ ဝေ မေ သုတန္တိ ဝစနေန၊ ဖြင့်။ ယထာသုတံ၊ ကြားတိုင်းသော။ ဓမ္မံ၊ ကို။ ဒဿေသိ၊ ပြသောအာနန္ဒာသည်။ ဘဂဝတောဝါ ၏။ ဓမ္မကာယံ၊ တရားတော်တည်းဟူသောကာယကို။ ဝစ္ဆကို၊ မျက်မှောက်၊ ကရောတိ၊ ၏။ တေန၊ ထိုတရားတည်းဟူသော ကာယကို မျက်မှောက်ပြုခြင်းဖြင့်။ ဣဒံပါဝစနံ၊ ဤမြတ်စွာဘုရားစကားတော်သည်။ နုအတိက္ကန္တသဒ္ဓုကံ၊ မလွန်သေးသောဘုရားရှိ၏။ အယံဓမ္မောဝါ သည်။ ဝေါ၊ သင်တို့၏။ သတ္ထာ၊ ဆရာဘည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ (သမဿသာသေတိ၌ သရူပဒဿနစပ်)။ သတ္ထု၊ ဘုရားမြတ်စွာကို။ အဒဿနေန၊ မမြင်ရခြင်းကြောင့်။ ဥက္ကဏ္ဌိတံ၊ ဆန္ဒကျင်သော။ ဇနံ၊ လူအပေါင်းကို။ သမဿသာသေတိ၊ နှစ်သိမ့်စေ၏။

ကေ သမယံ ဘဂဝါတိ ဝစနေန၊ ဖြင့်။ တတ္ထ သမယေ၊ ထိုပဌမသင်္ဂါယနာတင်သောအခါ၌။ (ထိုအရှင်မဟာကဿပထေရ် မေးတော်မူသော အခါ၌သည်းဟူ)။ ဘဂဝတောဝ ၏။ အဝိဇ္ဇမာနဘာဝံ၊ မရှိသည်၏အဖြစ်ကို။ ဒဿေသိ၊ ပြသောအာနန္ဒာသည်။ ဘဂဝတောဝ ၏။ ရူပကာယ ပရိနိဗ္ဗာနံ၊ ရူပကာယ၏ အလုံးစုံငြိမ်းခြင်းကို။ သာဓေတိ၊ ပြီးစေ၏။ တေန၊ ဆိုသို့ရူပကာယ၏ အလုံးစုံငြိမ်းခြင်းကို ပြီးစေခြင်းဖြင့်။ ဧဝံဝိဓေသု၊ ဤသို့ သဘောရှိသော။ အရိယဓမ္မသု၊ မြတ်သောတရားကို။ ဒေသကော၊ ဟောတော်မူတတ်သော။ ဒသဗလဓရော၊ ဆယ်ပါးသောဉာဏ်တည်း ဟူသောအား၏ တည်ရာဖြစ်တော်မူထသော။ ဝဇိရသံဃာဋသမာနကာယော၊ ကျောအရစ်ကို ထုတ်ချင်းထွင်းတတ်သော တခဲနက်သော ဝရင်ခွံ လက်နက်နှင့်တူသော ကိုယ်ရှိတော်မူထသော။ သောဘဂဝါဝိ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်လည်း။ ပရိနိဗ္ဗုတောနာမ၊ ပရိနိဗ္ဗာန် ပြုတော်မူသေး၏ရှင့်။ အညေန၊ တပါးသော။ ကေန၊ အဘယ်သူသည်။ ဇိဝိတေ၊ အသက်ရှည်ခြင်း၌။ အာသာ၊တောင့်တခြင်းကို။ ဇနေတဗ္ဗာ၊ ဖြစ်စေအပ်သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဇိဝိတမဒမတ္တံ၊ အသက်ရှည်ခြင်း၌ မာန်ဖြင့် ယစ်တတ်သော။ ဇနံ၊ လူအပေါင်းကို။ သံဝေဇေတိ၊ ထိတ်လန့်စေ၏။ အယဉ္စနယော၊ အား။ သဒ္ဓမ္မေ၊ သူတော်တရား၌။ ဥယျောဟံ၊ ကို။ ဇနေတိ၊ ၏။

ဝေန္တိ၊ ဝေဝဟ္ကု။ (စသဒ္ဒါကား ဝါကျာရမ္ဘဇောတက နိပါတ်ပုဒ်တည်း)။ သဏန္တေ၊ ဆိုသောအာနန္ဒာသည်။ ဒေသနာသမ္ပတ္တိံ၊ ဒေသနာဂရိဘေဒသဒ္ဒါ၏ ပြည့်စုံခြင်းကို။ နိဒ္ဒိသတိ၊ ပြတော်မူ၏။ မေသုတန္တိ၊ ဟူ၍။

ဘဏ္ဍန္တော၊ သည်။ သာဝကသမ္ဘတ္တိ၊ တရားနာတတ်သော ပုဂ္ဂိုလ်၏ ပြည့်စုံခြင်းကို။ နိဒ္ဒိသတိ၊ ၏။ ဧကံသမယန္တိ၊ ဟူ၍။ ဘဏ္ဍန္တော၊ သည်။ ကာလသမ္ဘတ္တိ၊ ဟောတော်မူသောအခါ၏ ပြည့်စုံခြင်းကို။ နိဒ္ဒိသတိ၊ ၏။ ဘဂဝါတိ၊ ဟူ၍။ ဘဏ္ဍန္တော၊ သည်။ ဒေသကသမ္ဘတ္တိ၊ တရားဟောတတ်သောပုဂ္ဂိုလ်၏ ပြည့်စုံခြင်းကို။ နိဒ္ဒိသတိ၊ ညွှန်းတော်မူ၏။

အန္တရာစရာဇဂဟံစသည်

အန္တရာ စ ရာဇဂဟံ အန္တရာ စ နာဠန္ဒန္တိ ဣတ္ထေပါ ဣဒေ၊ ဒ္ဝေ။ အန္တရာသဒ္ဒေါ၊ အန္တရာသဒ္ဒါသည်။ ကာရဏ ခဏ စိတ္တ ဝေမဇ္ဈ ဝိဝရာဒီသု၊ အကြောင်း တခဏမျှသောကာလ စိတ်အလယ်အကြား ဤသို့အစရှိသော အနက်တို့ ဒ္ဝေ။ ဒိသတိ၊ ၏။ ဟိ-တဒေဝယုတ္တံ၊ ၏။ တဒန္တရံ ကောဇာနေယျ အညတြ တထာဂတာ တိစ၊ တဒန္တရံ ကောဇာနေယျ ။ပ။ တထာဂတာ ဟူ၍ ရှင်း။ ဇနာသင်္ဂမ္ဘ မန္ဒေန္တိ မဠ္ဠ. တ္ထဠ္ဠ ကိမန္တရန္တိစ၊ ဇနာ သင်္ဂမ္ဘ ။ပ။ ကိမန္တရံဟူ၍ရှင်း။ ဇုတိအာဒီသု၊ ဤသို့အစရှိသောပါဠိတို့ဒ္ဝေ။ အန္တရာ သဒ္ဒေါ၊ သည်။ ကာရဏော၊ ဒ္ဝေ။ ပဝတ္တတိ၊ ၏။ တထာဂတာ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ အညတြ၊ ကြဉ်ထား၍။ တဒန္တရံ၊ ထိုအကြောင်းကို။ ကော၊ အသူ သည်။ ဇာနေယျ၊ သိနိုင်အံ့နည်း။ ဇနာ၊ လူတို့သည်။ သင်္ဂမ္ဘ၊ စည်းဝေးကုန်၍။ မဠ္ဠ၊ ငါ့ကိုရှင်း။ တ္ထဠ္ဠ၊ သင့်ကိုရှင်း။ မန္ဒေန္တိ၊ ဆိုကုန်၏။ အန္တရံ၊ အကြောင်းကား။ ကိံ၊ အဘိုနည်း။ အဒ္ဓသမံ ။ပ။ ဓောဝန္တိ တိအာဒီသု၊ တို့ဒ္ဝေ။ ခဏော၊ တခဏမျှသောကာလဒ္ဝေ။ ပဝတ္တတိ၊ ၏။ ဘဏ္ဍေ၊ အရှင်ဘုရား။ ဘာဇနံ၊ ခွက်ကို။ ဓောဝန္တိ၊ ဆေးသော။ အညတရာ၊ တယောက်သော။ ဇုတ္ထိ၊ မိန်းမသည်။ မံ၊ အကျွန်ုပ်ကို။ ဝိဇ္ဇန္တရိကာယ၊ လျှပ်စစ်ပြက်သောခဏဒ္ဝေ။ အဒ္ဒသ၊မြင်လေ၏။ ယဿန္တရတော ။ပ။ကော ပါတိအာဒီသု၊ တို့ဒ္ဝေ။ စိတ္တေ၊ ဒ္ဝေ။ ပဝတ္တတိ၊ ၏။ ယဿ ပုဂ္ဂလဿ၊ ၏။ အန္တရတော၊ စိတ်မှ။ (ကြောင့်လည်းဟူ)။ ကောပါ၊ အမျက်တို့သည်။ နသန္တိ၊ မရှိကုန်။ အန္တရာ ။ပ။ မာပါဒိတိ အာဒီသု၊ တို့ဒ္ဝေ။ ဝေမဇ္ဈေ၊ အလယ်ဒ္ဝေ။ ပဝတ္တတိ၊ ၏။ အန္တရာ၊ အလယ်ဒ္ဝေ။ ဝေါသာနံ၊ လျော့ခြင်းသို့။ မာပါဒိ၊ မရောက်စေလင့်။ အဝိစ၊ယံ။ပ။ အန္တရိကာယာဂန္ဓတိတိ အာဒီသု၊ တို့ဒ္ဝေ။ ဝိဝရေ၊ ဟင်းလင်းဒ္ဝေ။ ပဝတ္တတိ၊ ၏။ အဝိစ၊ စင်စစ်သဖြင့်။ အယံတပေါဒါ၊ ဤတပေါဒါမြစ်သည်။ ဒ္ဝိန္နံ၊ နှစ်ပါးဂုန်သော။ မဟာ နိရယာနံ၊ လောဟကုမ္ဘီဝရဲကြီးတို့၏။ အန္တရိကာယ၊ အကြားမှ။ အာ ဂန္ဓတိ၊ လာ၏။ သ္ဝာယံ သောအယံ အန္တရာသဒ္ဒေါ၊ သည်။ ဇုတ၊

အန္တရာစ ရာဇဂဟံအစရှိသော ဤပါဠိတို့။ ဝိဝရေ၊ အကြားဟူသော အနက်၌။ ပဝတ္တတိ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ရာဇဂဟသဒ္ဒ၊ ရာဇဂြိုဟ် ပြည်၏ရင်း။ နာဠန္ဒသဒ္ဒ၊ နာဠန္ဒမြို့၏ရင်း။ ဝိဝရေ၊ အကြား၌။ ဣတိဒံ အတ္ထော၊ ကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ ၏။

ဆရာ-ရာဇဂဟသဒ္ဒ၊ နာဠန္ဒသဒ္ဒဟု ဆရာ ဆဋ္ဌေန္တဖြင့်ဆို၏။သံဝဏ္ဏေ ဘဗ္ဗပုဒ်၌ အဘယ့်ကြောင့် ရာဇဂဟံ နာဠန္ဒံဟု ဒုတိယဝိဘတ်နှင့် ဆိုရလေ. သနည်းဟု သူမေးဘွယ်ရှိ၍ ထိုအမေးကိုဖြေခြင်းငှာ အန္တရာသဒ္ဒေန ပန ။ပ။ ကတံဟူသောပါဠိကို မိန့်သတည်း။ ထိုပါဠိ၏အတ္ထကား-

အန္တရာသဒ္ဒေနပန၊ အန္တရာသဒ္ဒါနှင့်ကား။ ယုတ္တတ္တာ၊ ယှဉ်သည်၏အဖြစ် ကြောင့်။ ဥပယောဂဝစနံ၊ ဒုတိယာဝိဘတ်ကို။ ကတံ၊ ပြုအပ်၏။ ဤဒိသေ သု၊ ဤသို့သဘောရှိကုန်သော။ ဌာနေသု၊ အန္တရာသဒ္ဒါနှင့် ယှဉ်သော အရာတို့၌။ အက္ခရစိန္တကာ၊ သဒ္ဒါကို ကြံတတ်ကုန်သော ဆရာတို့သည်။ အန္တရာ ဂါမဉ္စ နဒိဉ္စယာတိတိ၊ အန္တရာ ။ပ။ ယာတိဟူ၍။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဧကမေဝ၊ တခုသာလျှင်ဖြစ်သော။အန္တရာသဒ္ဒံ၊အန္တရာသဒ္ဒါကို။ ဥယုဇ္ဇန္တိ၊ ယှဉ်ကုန်၏။ ဂါမံ ဂါမသဒ္ဒ၊ ရွာ၏ရင်း။ နဒိံ နဒိယာဒ၊ မြစ်၏ရင်း။ အန္တရာ၊ ၌။ ယာတိ၊ သွား၏။ သော ဧကမေဝ အန္တရာသဒ္ဒေါ၊ ထိုတခု သော အန္တရာသဒ္ဒါကိုသာလျှင်။ ဒုတိယဝေနာဝိ၊ နှင့်လည်း။ ယောဇေ တဗ္ဗော၊ ယှဉ်အပ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အယောဇိယမာနေ၊ မယှဉ်ဘဝ် သည် ရှိသော်။ ဥပယောဂဝစနံ၊ ဒုတိယာဝိဘတ်သည်။ နပါပုဏာတိ၊ မရောက်။ ဣဝပန၊ ဤအန္တရာစ ရာဇဂဟံ အစရှိသောပါဠိ၌ကား။ ယော ဇေတ္တာဝေ၊ နှစ်ပုဒ်တို့နှင့် ယှဉ်၍သာလျှင်။ ဝုတ္တော၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။

(ရှေ) အဒ္ဓါနမဂ္ဂပ္ပဋိပန္နော ဟောတိတိ၊ ဟူသည်ကား။ အဒ္ဓါနသင်္ခါတံ၊အဒ္ဓါန ဟု ဆိုအပ်သော။ မဂ္ဂံ၊ ကို။ ပဋိပန္နော၊ သွားသည်။ ဟောတိ၊ ၏။

ဆရာ-အဒ္ဓါနသင်္ခါတံဟု ဆရာဆို၏၊ မဂ္ဂသဒ္ဒါ၏ ခရီးကိုဟောသည်၏ အဖြစ်ကိုသာသိစေလို၍ ထိုစကားကို ဆိုလေသလောဟု သူမေးဘွယ် ရှိ၍ ထိုအမေးကိုဖြေခြင်းငှာ ဒီဃမဂ္ဂန္တိ အတ္ထော ဟူသောပါဠိကို မိန့် သတည်း။ ထိုပါဠိ၏အတ္ထကား-

ဒီဃမဂ္ဂံ၊ ရှည်စွာသော ခရီးကို။ ဣတိအယံအတ္ထော၊ ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။ ရှည်စွာသောခရီးကို အဒ္ဓါနမဂ္ဂဟု သိအပ်၏ဟူပြီ။ အဘယ်မျှလောက် သောခရီးသည် ဒီဃမဂ္ဂဟုဆိုအပ်သော အဒ္ဓါနမဂ္ဂမည်သနည်း။

၁-ပြဟ္မစာလသုတ် ၊

သူမေးဘွယ်ရှိ၍ ထိုအမေးကို ဖြေခြင်းငှာ အဒ္ဓါနဂမန ။၀။ ဟောတိ ဟူသော ပါဠိကိုမိန့်သတည်း။ ထိုပါဠိ၏အတ္ထကား-

ဟိ-ဝိတ္ထာရယိဿာမိ၊ အုံ။ အဒ္ဓါနဂမနသမယဿ၊ အဓွန်ရှည်သောခရီးကို သွားခဿာအခါကို။ ဝိဘင်္ဂ၊အကျယ်ခွဲရာ၌။အနုယောဇနမ္ပိ ဂမိဿာမိတိ ပရိဘုဋ္ဌိတဗ္ဗန္တိ အာဒိ၀စနတော၊ အနုယောဇနမ္ပိ ။၀။ တဗ္ဗံ ဤသို့အစရှိ သောစကားကို ဘုရားဟောတော်မူခြင်းကြောင့်။ အနုယောဇနမ္ပိ၊ယူဇနာ ခွဲသော ခရီးသည်လည်း။ အဒ္ဓါနမဂ္ဂေါ၊ ရှည်သော ခရီးမည်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ရာဇဂဟတောပန၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်မှကား။ နာဠန္ဒာ၊ နာ ဠန္ဒမြို့သည်။ ယောဇနမေ၀၊ တယူဇနာရှိသည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊၏။

မဟာတာ ဘိက္ခုသံ၊ဃေန သဒ္ဒိန္တိ ဣဿ ပါဠေ၊ဟု။ မဟာတာတိ၊ ဟူသည်ကား။ ဂုဏမဟတ္တေနပိ ၊ ဂုဏ်ဖြင့်မြတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်လည်း။ မဟတာ၊ မဟတာမည်၏။ သန္နိပါတမဟတ္တေနပိ၊ အရေအတွက် များသည်၏အဖြစ် ကြောင့်လည်း။ မဟတာ၊ မည်၏။ (ရှေးနည်းအလို မဟတာသဒ္ဒါ ဥတ္တမ အနက်ကို ဟော၏။ နောက်နည်းအလိုကား မဟတ္တအနက်ကိုဟော၏)။

ဆရာ-ဂုဏ်ဖြင့်မြတ်သောကြောင့်လည်း မဟတာမည်၏။အရေအတွက် များသောကြောင့်လည်း မဟတာမည်၏ဟု ဆရာဆို၏။ အသယ်ဋ္ဌိ သော ဂုဏ်နှင့် ပြည့်စုံသောကြောင့် ဂုဏ်ဖြင့်မြတ်သနည်း။ အသယ်ဋ္ဌ အရေအတွက်ရှိသောကြောင့် အရေအတွက်များသနည်းဟု သူမေး ဘွယ် ရှိ၍ ထိုအမေးကို ဖြေခြင်းငှာ သောတိ ဘိက္ခုသံ၊ဃော အစရှိ သော ပါဠိကို မိန့်သတည်း။ ထိုပါဠိ၏အတ္ထကား-

ဟိ-တဒေ၀ ယုတ္တံ၊ ၏။ သောဘိက္ခုသံ၊ဃော၊ သည်။ အဂ္ဂိ၊ဗ္ဗတာဒိဂုဏ သမန္နာဂတတ္တာ၊ နည်းသော အလိုရှိသည်၏အဖြစ်အစရှိသော ဂုဏ်တို့နှင့် ပြည့်စုံသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ဂုဏေဟိပိ၊ တို့ဖြင့်လည်း။ မဟာ၊ မြတ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ပဠ္ဌသတသဒ္ဓါတတ္တာ၊ ဝါးရာ အရေအတွက် ရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ သန္နိပါတေပိ၊ အရေအတွက်ဖြင့်လည်း။ မဟာ၊ များသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဘိက္ခူ၊နုံ၊ တို့၏။ သံ၊ဃော၊ အပေါင်းတည်း။ ဘိက္ခုသံ၊ဃော၊ အပေါင်း။ တေန ဘိက္ခုသံ၊ဃေန၊ ထိုရဟန်းတို့၏ အပေါင်းနှင့်။ (ဧတေန ဘိက္ခုသံ၊ဃေနကား ဝိဘတ္တိနှင့်ခံသည်)။

၁။ ဂုဏမဟတ္တေ ဟူသည်ကား အဂ္ဂိ၊ဗ္ဗတာ စသော ဂုဏ်ဖြင့်မြတ်သော ဟူလို သည်။

ဆရာ ဘိက္ခု၊နှံ့ သံဃောဟုဆို၏။ တဲ့သိမ်ထည်း၌ ဟပေါင်းတည်းနေ သော ရဟန်းသင်္ဃာသာလျှင် ဘိက္ခုဝါသင်္ဃာ မည်ရာသလောဟု သူမေးတွယ်ရှိ၍ လိုအမေးကိုဖြေခြင်းငှာ ဒိဋ္ဌသီလသာမည်။ပ။အတ္ထော ဟူသောပါဠိကို မိန့်သတည်း။ ထိုပါဠိ၏အတ္ထကား-

ဒိဋ္ဌ သီလ သာမည် သံဃာတာ သခံ္ဓါတေန၊ ပညာ သီလဟူသောအားဖြင့် အပေါင်းဟူ၍ဆိုအပ်သော။ သမဏဂဏေန၊ ရဟန်းတို့၏အပေါင်းနှင့်။ ဣတိအတ္ထော၊ ကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ ၏။

ဤဒိဋ္ဌသီလသာမည်အစရှိသောပါဠိဖြင့် အဝေးဦးပင်တည်သော်လည်း သီလအစရှိသောဂုဏ်ချင်းတူက သင်္ဃာမည်သည်၏ အဖြစ်ကို သိစေ တော်မူ၏။

သဒ္ဒါနှိ၊ သဒ္ဒါ ဟူသည်ကား။ ကေတော၊ တက္ကနက်။

ပဠုမတ္တေဟိ ဘိက္ခုသတေဟိတိပဒဿ၊ ၏။ ဝစနတ္ထော၊ ကို။ ဒေါ၊ဤသို့။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။ ဧကော သံဃဘိက္ခုသတာနံ၊ ထိုရဟန်းအရာတို့အား။ ပဠု၊ ကုန်သော။ မတ္တာ၊ အတိုင်းအရှည်တို့သည်။ သန္တိ၊ ကုန်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ကြောင့်။ တာနိ ဘိက္ခုသတာနိ၊ တို့သည်။ ပဠုမတ္တာနိ၊မည်ကုန်၏။ပမာဏံ၊ အတိုင်းအရှည်ကို။ မတ္တာတိ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ (ဒဋ္ဌဗ္ဗော ၌ဖတ်)။ သောဇနေ၊ အစာ၌။ မတ္တညုတာ၊ အတိုင်းအရှည်ကို သိသည်၏ အဖြစ်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တော၊သော်။ သောဇနေ၊ ၌။ မတ္တံ၊အတိုင်းအရှည် ကို။ ဇာနာတိ၊ ၏။ ပမာဏံ၊ပမာဏကို။ ဇာနာတိ၊ ၏။ ဣတိအတ္ထော၊ ကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗောယထာ၊ ကဲ့သို့။ ဒေါတထာ၊ ဟု။ ဣဓာပိ၊ ဤပဠုမတ္တေဟိ ဟူသော ပုဒ်၌လည်း။ ဧကော သံဃ ဘိက္ခုသတာနံ၊ တို့အား။ ပဠုမတ္တာ ပဠုပမာဏံ၊ ငါးပါးသောအတိုင်းအရှည်သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဣတိဒေါအတ္ထော၊ ကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ ၏။

မတ္တံ ဇာနာတိဟူ၍သာ မဆိုမူ၍ ပမာဏံ ဇာနာတိ ဟူ၍ ဆိုပြန်သည် ကား မတ္တသဒ္ဒါသည် ဤအရာ၌ ပမာဏအနက်ကို ဟောသတည်းဟု သိစေခြင်း အကျိုးရှိ၏၊ ပဠုမတ္တာ ပဠုပမာဏံ၌လည်း ဤနည်း အတူတည်း။

ဘိက္ခု၊နှံ့၊ တို့၏။ သတာနိ၊ အရာတို့တည်း။ ဘိက္ခုသတာနိ၊ တို့။ (ဆဋ္ဌီ တပ္ပုရိသ်)။ ပဠုမတ္တေဟိ၊ ငါးပါးသော အတိုင်းအရှည်ရှိကုန်သော။ တေဟိဘိက္ခုသတေဟိ၊ တို့နှင့်။ (တေဟိ ပဠုမတ္တေဟိ ဘိက္ခုသတေဟိ ဟူသောပါဠိဖြင့် ဝိဘတ္တိနှစ်သည်)။

သုပ္ပိယောပိခေါ် ပရိဗ္ဗာဇကောတိ ဣတ္ထေပါ ဥဒေ၏။သုပ္ပိယောတိ ဇေတံဝစနံ၊ သည်။ ဟသ၊ ထိုပရိဗိုဇ်၏။ နာမံ၊ အမည်တည်း။ ဝိကာရော၊ ဝိအကွဲရာ သည်။ မဂ္ဂပ္ပဋိပန္နသဘာဝတာယ၊ ခရီးသွားခြင်း သဘောကူသည်၏အဖြစ် ကြောင့်။ ပုဂ္ဂလသမ္ဘိဏ္ဍနတ္ထာ၊ ပုဂ္ဂိုလ်ကို ပေါင်းခြင်းအနက်ရှိ၏။ ခေါ ကာရော၊ သည်။ ပဒသန္ဓိကရော၊ ပုဒ်၏စပ်ခြင်းကိုပြုတတ်၏။

ပဒသန္ဓိကရောဟူသည် အဘယ်နည်းဟူသောစောဒနာကိုဖြေခြင်းငှာ ခေါကာရော ဗျဉ္ဇနသိလိဋ္ဌတာဝသေန ဝုတ္တော ဟူသောပါဠိကို မိန့် သတည်း။ ထိုပါဠိ၏အတ္ထကား–

သော ခေါကာရော၊ ကို။ (ထည့်ပါ)။ (တနည်းကား) ပဒသန္ဓိကရော၊ သော။ ခေါကာရော၊ ကို။ ဗျဉ္ဇနသိလိဋ္ဌတာဝသေန၊ သဒ္ဒါပြေပြစ်သည်၏ အစွမ်းအားဖြင့်။ ဝုတ္တော၊၏။ (ဗျဉ္ဇနသိလိဋ္ဌတာ ဟူသည်ကား ပဒါလင်္ကာ ရဟူလိုသည်)။ ပရိဗ္ဗာဇကောတိ၊ ဟူသည်ကား။ သဠ္ဠယသ၊ ဆဠ္ဠယ၏။ အနွေဝါသီ၊ တပည့်ဖြစ်သော။ ဆန္ဒပရိဗ္ဗာဇကော၊ အဝတ်ဝတ်သော ပရိဗိုဇ်တည်း။

ပရိဗိုဇ်၏အဝတ်ဝတ်သောပရိဗိုဇ်၊အဝတ်မဝတ်သောပရိဗိုဇ်ဟု နှစ်ပါး ရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့် ဤပရိဗ္ဗာဇကော ဟူသော ပုဒ်၌သော်ကား အဝတ်ဝတ်သောပရိဗိုဇ်ကို လိုအပ်သည်၏အဖြစ်ကို သိစေခြင်းငှာ ဆန္ဒပရိဗ္ဗာဇကော ဟု ဖွင့်တော်မူသတည်း။ ဆန္ဒပရိဗိုဇ်၏လည်း အများရှိရကား တပါးသော ဆန္ဒပရိဗိုဇ်ကို နှစ်စေခြင်းငှာ သဠ္ဠ ယသ အနွေဝါသီဟု ဖွင့်သည်။

ဆရာ–ဝိသဒ္ဒါသည် ခရီးသွားခြင်း သဘောကူသည်၏ အဖြစ်ကြောင့် ပုဂ္ဂိုလ်ကို ပေါင်းခြင်း အနက်ရှိ၏ဟု ဆရာဆိုပြီ။ ထိုသို့ပေါင်းခြင်း အနက်ရှိသောကြောင့် အဘယ်သို့သော အဓိပ္ပါယ်ကို ဆိုလိုသနည်း ဟု သူမေးတွယ်ရှိ၍ ထိုအမေးကိုဖြေခြင်းငှာ ဣဒံဝုတ္တံဟောတိ။ပ။ အဟောသိတိဟူသော ပါဠိကို မိန့်သတည်း။ ထိုပါဠိ၏အတ္ထကား–

ဣဒံ အယံ အဓိပ္ပါယော၊ ကို။ ဝုတ္တံ ဝုတ္တော၊ ဆိုအပ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ယဒါ၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ တံအတ္ထါနုမဂ္ဂံ၊ ထိုအတ္ထနှင့်ရှည်သောခရီးကို။ ပဋ္ဌ ပန္နော၊ သွားသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ယဒါ၊ ၌။ သုဝိယော၊ သုဝိယအမည်ရှိ သော။ ပရိဗ္ဗာဇကောဝိ၊ သည်လည်း။ မဂ္ဂပ္ပဋိပန္နော၊ သည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တံ ဝုတ္တော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

ရှင်အဋ္ဌကထာဆရာ-အဟောသိဟု အတိတ်ကြိယာဖြင့် ဆရာဆို၏။ သံဝဏ္ဏေတဗ္ဗဖြစ်သော ပါဠိတော်၌ ဟောတိဟု ပစ္စုပ္ပန်ကြိယာနှင့် ရှိပါသည် တကား၊ ဆရာ့စကားသည် အလို သင့်ပါအံ့နည်းဟု စောဒနာတွယ် ရှိ၍ ထိုစောဒနာကို နှစ်ဖေခြင်းငှာ အတိတကာလတ္ထော ဟိ ဣတ္ထ ဟောတိ သဒ္ဒေါဟု မိန့်သတည်း။ ထိုပါဠိ၏ အတ္ထကား-

ဟိ-တဒေဝယုတ္တံ၊ ၏။ ဣတ္ထ၊ ဤအဋ္ဌါနမဂ္ဂပ္ဝိဝန္ဒော ဟောတိ ဟူသောပါဠိ ၌။ သမတိနိဝိဋ္ဌော၊ အကျုံးဝင်သော။ ဟောတိ သဒ္ဒေါ၊ ဟောတိသဒ္ဒါ သည်။ အတိတကာလတ္ထော၊ အတိတ်ကာလဖြစ်သောအနက်ရှိ၏။

သဒ္ဒိံ အန္ဓေဝါသိနာ ဗြဟ္မဒတ္တေန မာဏဝေနာတိ ဣတ္ထပါဠေ၊ ၌။ သမတိ နိဝိဋ္ဌသော၊ သော။ အန္ဓေဝါသိတိပဒသော၊ ၏။ ဝစနတ္ထော၊ ကို။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ကာတဗ္ဗော၊ ၏။ ယောဇနာ၊ သည်။ အန္ဓေ၊ အနိုး၌။ (အထံ၌လည်း ဟူ)။ ဝသတိ၊ နေတတ်၏။ ဇုတိတသ္မာ၊ ကြောင့်။ သောဇနာ၊ သည်။ ။ အန္ဓေဝါသိ၊ မည်၏။

အဆုံးစွန်၌ နေသောသူသည် အန္ဓေဝါသိမည်သလောဟု သူဖမ်းတွယ်ရှိ၍ ထိုအမေးကိုဖြေခြင်းငှာ သမိပစာရော။ပ။အတ္ထော ဟူသော ပါဠိကို မိန့်သတည်း။ ထိုပါဠိ၏အတ္ထကား-

သမိပစာရော၊ အနိုး၌ ကျင်လည်သော။ သန္ဓိကာဝစရော၊ အထံ၌ ကျင်လည်သော။ သိသော၊တပည့်တည်း။ ဇုတိအတ္ထော၊ကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ ၏။ အမှာ။ ။သမိပစာရော သန္ဓိကာဝစရော ဤနှစ်ပုဒ်ကား ပရိယာယ် သဒ္ဒါတည်း။ အနက်အထူးမရှိ။ ဤနှစ်ပုဒ်ဖြင့် အန္ဓေသဒ္ဒါ၏ သမိပ အနက်၌ ဖြစ်သည်၏အဖြစ်ကို အရှင်ဗုဒ္ဓဃောသ ဆရာတော်သခင် သိစေတော်မူသတည်း။

ဗြဟ္မဒတ္တောတိ ဇုဒံဝစနံ၊ သည်။ တဿ၊ ထိုအနိုး၌ကျင်လည်သောတပည့် ၏။ နာမံ၊ တည်း။ သတ္ထောပိ၊ သတ္ထဝါကိုရင်း။ စောရောပိ၊ ခိုးသူကိုရင်း။ တရဏောပိ၊ လုလင်ဖျိုကိုရင်း။ မာဏဝေါတိ၊ မာဏဝဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။

ဟိ-တဒေဝယုတ္တံ၊ ၏။ စောဒိတာ ။ပ။ နရာတိအာဒိသု၊ တို့၌။ သတ္ထော၊ ကို။ မာဏဝေါတိ၊ မာဏဝဟူ၍။ ဝုတ္တော၊ ၏။ ယေမာဏဝါ၊ အကြင် သတ္ထဝါတို့သည်။ ဒေဝဒူတေဟိ၊ သေမင်း၏တမန်တို့သည်။ စောဒိတာ၊ ဆုံးမအပ်ကုန်လျက်။ ပမဇ္ဇန္တိ၊ ကုသိုလ်ကောင်းမှု၌ မေ့လျော့ကုန်၏။ ဟိန

ကာယူပဂါ၊ အပါယ်သို့လားရကုန်သော။ ဟေနရာ၊ ထိုသတ္တဝါတို့သည်။ ဒီဃရတ္တံ၊ ရှည်စွာသော ညဉ့်ပတ်လုံး။ သောစန္တိ၊ စိုးရိမ်ကုန်၏။

(ကျ) မာဏဝေဟိ၊ ပ။ အကတကမ္မေဟိ၊ တိအာဒိသု၊ တို့၌။ စောရော၊ ခိုးသူကို။ မာဏဝေါ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တော၊ ၏။ ကတကမ္မေဟိ၊ ခိုးသောအမှုကို ပြုကုန်ပြီးသည်လည်းဖြစ်ထသော။ အကတကမ္မေဟိ၊ ခိုးသောအမှုကို မပြုကုန်သေးသည်လည်းဖြစ်ထသော။ မာဏဝေဟိ၊ ခိုးသူတို့နှင့်။ သမာဂစ္ဆန္တိ၊ ဆိုင်မိကုန်၏။ အမ္ဘော ဘော။ ပ။ မာဏဝေါ၊ တိအာဒိသု၊ တို့၌ ။ တရုဏော၊ လုလင်ပျိုကို။ မာဏဝေါ၊ ဟူ၍ ။ ဝုတ္တော၊ ၏။ ဧဟိ၊ ဤပါ၌ ၌လည်း။ အယမေဝ အတ္ထော၊ ဤလုလင်ပျိုဟူသော အနက်ကိုသာ လျှင်။ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ ၏။

ဆရာ-လုလင်ပျို ဟူသောအနက်ကို ဤ သဒ္ဒိ အနှေ့ဝါသိနာ အစရှိသောပါဋိ၌ မှတ်အပ်၏ဟူပြီ။ အဘယ်သို့သောယုတ္တိကြောင့် လုလင်ပျို ဟူသော အနက် သင့်သည်၏အဖြစ်ကို သိရပါအုံ့နည်းဟု သူမေးတွယ် ရှိ၍ ထိုအခမေးကိုဖြေခြင်းငှာ ဧဒံ ဟိ ဝုတ္တံ ဟောတိ။ ပ။ သဒ္ဒိန္တိ ဟူသော ပါဋိကိုမိန့်သတည်း။ ထိုပါဋိ၏အတ္ထကား-

ဟိ-တဒေဝ ယုတ္တံ၊ ၏။ ပြဟ္မဒတ္တော နနာမ၊ ပြဟ္မဒတ် အမည်ရှိသော။ တရုဏော အနှေ့ဝါသိနာ၊ လုလင်ပျိုဖြစ်သော တပည့်နှင့်။ သဒ္ဒိ၊ တက္ခ။ ဧကတိဧဒံ အယံအဓိပ္ပါယော၊ ကို။ ဝုတ္တံ ဝုတ္တော၊ ဆိုလိုသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။

တတြာတိ၊ ဟူသည်ကား။ တသ္မိံ အဒ္ဓါနမဂ္ဂေ၊ ထိုအမှန်ရှည်သော ခရီး၌။ (ဤသို့ဖွင့်သောအလိုကား တတြကို ဘာသတိ၌ စပ်သင့်၏)။ ဝါ၊ တနည်းကား။ တေသု ဒ္ဒီသုဇနေသု၊ ထိုဆရာတပည့် နှစ်ယောက်တို့တွင်။ (ဤနောက်နည်း အလိုကား တတြကို သုဝ္ဍိယော ပရိဗ္ဗာဇကောဒ္ဒ နိဒ္ဓါ ရဏစပ်သင့်၏)။ သုဒ္ဒန္တိ ဧဒံပဒံ၊ သုဒံဟူသော ဤပုဒ်သည်။ နိပါတမတ္တံ၊ နိပါတ်မျှသာတည်း။ အနေကပရိယာယေနာတိပဒဿ၊ ၏။ အတ္ထော၊ ကို။ ဧဝံ၊ သို့။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။ ပရိယာယသဒ္ဒေါ၊ သည်။ (တာဝသဒ္ဒါကား ဝတ္ထုမ္ဘူတ္ထရာပေက္ခတည်း)။ ဝါရ ဒေသနာကာရဏေသု၊ အလှည့် ဒေသနာ အကြောင်းတို့၌။ ဝတ္ထတိ၊ ၏။ ဟိ၊ ခဲ့အုံ့။ ကဿနုခေါ။ ပ။ ဩဝဒိတုန္တိ အာဒိသု၊ ကဿနုခေါ။ ပ။ ဩဝဒိတုံ ဤသို့အစရှိသည်တို့၌။ ပရိယာယ သဒ္ဒေါ၊ သည်။ ဝါရေ၊ အလှည့်၌။ ဝတ္ထတိ၊ ၏။ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ။ အဇ္ဇ၊ ယနေ့။ ဘိက္ခုနိယော၊ တို့ကို။ ဩဝဒိတုံ၊ ဆုံးမခြင်းငှာ။ ကဿ၊ အဘယ် ရဟန်း၏။ ပရိယာယောနုခေါ၊ အလှည့်နည်း။ မဓုဝိဏ္ဍိကပရိယာယောတိ

နံ ဓာရေဟိတိ အာဒိသု၊ တို့၌။ ဒေသနာယံ၊ ဒေသနာ၌။ ပရိယာယ သဒ္ဒေါ၊ သည်။ ဝတ္ထုတိ၊ ၏။ မဓုပိဏ္ဍိကပရိယာယောတိ၊ မဓုပိဏ္ဍိက ဒေသနာဟူ၏။ နံသုတ္တံ၊ ထိုသုတ်ကို။ ဓာရေဟိ၊ မှတ်လော။ ဣမိနာပိခေါ။ ပ။ဟောတူတိအာဒိသု၊ တို့၌။ ကာရဏော၊ ၌။ဝတ္ထုတိ၊ ၏။ ရာဇည၊ ရာဇည။ တေ၊ သင်အား။ ဣမိနာပိခေါ ပရိယာယေန၊ ဤသို့သော အကြောင်းဖြင့် လည်း။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေလော။ သွာယံ သောအဲယံ ပရိယာ ယသဒ္ဒေါ၊ သည်။ ဣဓာပိ၊ ဤအနေကပရိယာယေနဲ ဟူသောပုဒ်၌လည်း။ ကာရဏော၌။ ဝတ္ထုတိ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဣတ္ထေ၊ ဤအနေကပရိယာ ယေနဟူသောပုဒ်၌။ အနေကပိဓေန၊ များသောအပြားရှိသော။ ကာရ ဏေန၊ ဖြင့်။ ဣတိအယံအတ္ထော၊ ကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ အပ်၏။

အနေကပိဓေန ကာရဏေနဟု ဆရာဆို၏၊ များသောအကြောင်း ဖြစ်သောကြောင့် ဗဟုဝုစ်ဖြင့် ဆိုပါသလောဟု သူစောဒနာဘွယ်ရှိ၍ ထိုစောဒနာကိုဖြေလိုမှ ဗဟူဟိကာရဏောဟိတိ ဝုတ္တံဟောတိ ဟူသော ပါဌ်ကိုမိန့်သတည်း။ ထိုပါဌ်၏ဒေတ္တကား-

ဗဟူဟိ၊ ကုန်သော။ ကာရဏောဟိ၊ တို့ဖြင့်။ ဣတိအယံ အဓိပ္ပါယော၊ ကို။ ဝုတ္တံ ဝုတ္တော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

ပုဒ္ဓဿအဝဏ္ဏံဘာသတိအဖွင့်

ပုဒ္ဓဿ အဝဏ္ဏံ ဘာသတိတိ၊ ကား။ အဝဏ္ဏဝိရဟိတသာ၊ ကဲ့ရဲ့ခြင်းကို မပြုအပ်ထသော။ အပရိမာဏဝဏ္ဏသမန္နာဂတသာ၊ အတုမရှိသောဂုဏ် နှင့် ပြည့်စုံထသော။ ဘဂဝတော၊ ဘုန်းရှိထသော။ ဗုဒ္ဓဿာပိ၊ အားလည်း။ (ဘာသတိ၌စပ်)။ ဗုဒ္ဓဿာပိ၊ ၏လည်း။ (နိန္ဒံ၌စပ်)။ လောကေ၊ ၌။ ဇာတိဝုဏ္ဏော၊ ဇာတ်ဖြင့်ကြီးကုန်သော သူတို့၌။ ကတ္တုမ်ပြုအပ်သော။ ယံအဘိဝါဒနာဒိ သာမိစိကမ္မံ၊ အကြင် ရှိခိုးခြင်း အစရှိသော အရှိ အသေကျင့်ရာသောအမှုကို။ သာမဝိုရသောတိ၊ သာမဝိုရသဟူ၏။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ တံအဘိဝါဒနာဒိသာမိစိကမ္မံ၊ သည်။ ဝေါတမသာ၊ ဝေါတအောနယ် ဖြစ်သော။သမဏသာ၊ အား။နတ္ထိ၊ မရှိ။ တသ္မာ၊ကြောင့်။ ဝေါတမော၊ ဝေါတမအနွယ်ဖြစ်သော။ သမဏောသည်။ အရသရူပေါ၊ အညီအညွတ် သာယာခြင်းသဘောမရှိ။ ဝေါတမော၊ သော။ သမဏော၊ သည်။ နိဿော ဝေါ၊ အညီအညွတ်ခံစားခြင်းမရှိ။ အကြိယဝါဒေါ၊ အကြိယအယူရှိ၏။ ဥစ္ဆေဒဝါဒေါ၊ ဥစ္ဆေဒအယူရှိ၏။ ဇေဂုစ္ဆိ၊ ကြီးသောသူတို့အား ပြုအပ်

သောအမှုကို စက်ဆုပ်တတ်၏။ ဝေနယိကော၊ ဆုံးမခြင်းငှာ ထိုက်၏။ တပယော်၊ ကြီးသောသူတို့ကို ပူပန်စေတတ်၏။ အပဂန္ဓော၊ နတ်ပြည်၌ ပဋိသန္ဓေမှယုတ်၏။ ဂေါတမယော၊ သော။ သမဏာယော၊အား။ မနုဿမမ္မာ၊ လူတို့၏ ကုသိုလ်တရားဆယ်ပါးထက်။ ဥတ္တရိ၊ လွန်သော။ အလမရိယ ဉာဏဒဿနဝိသေသော၊အရိယာတို့၏ ဉာဏ်ဖြင့်မြင်ခြင်းငှာ စွမ်းနိုင်သော ဈာန်သမာပတ် အထူးသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဂေါတမော၊ သော။ သမဏော၊ သည်။ တဏ္ဍပရိယာဟတံ၊ ကြီဆ၍။ ဓမ္မံ၊ ကို။ ဒေသေတိ၊ ၏။ ဝိမံသာနုစရိတံ၊ပညာဖြင့် စုံစမ်းဆင်ခြင်၍။သယံပဋိဘာနံ၊မိမိဉာဏ်၏အထင်ကိုသာ လျှင်။ ဒေသေတိ၊ ၏။ ဂေါတမော၊ သော။ သမဏော၊သည်။ နသဗ္ဗညူ၊ ခပ်သိမ်းသောတရားတို့ကိုမသိ။ နလောကဝိဒူ၊ လောကသုံးပါးကိုမသိ။ နအနုတ္တရော၊ အတုမရှိသောပုဂ္ဂိုလ်မဟုတ်။ နအဂ္ဂပုဂ္ဂလော၊ မြတ်သော ပုဂ္ဂိုလ်မဟုတ်။ ဣတိဧဝံ၊သို့။တံတံအကာရဏမေဝ၊ထိုထိုသော အကြောင်း မဟုတ်သည်ကိုသာလျှင်။ ကာရဏန္တိ၊ အကြောင်းဟူ၍။ ဝတ္တာ၊ ဆို၍။ တထာတထာ၊ ထိုထိုသို့သော အခြင်းအရာဖြင့်။ အဝဏ္ဏံ၊ဒေါသံနိန္ဒံ၊ ကဲ့ရဲ့ စကားကို။ ဘာသတိ၊ ၏။

အဝဏ္ဏံ ဒေါသံ နိန္ဒံ ဤသုံးပုဒ်ကား ပရိယာယ်သဒ္ဒါတည်း။ အရသ ရူပေါ သမဏော ဂေါတမော နိဿောဂေါ အစရှိသောပါဠိတို့ဖြင့် ဗုဒ္ဓသာ အဝဏ္ဏံ ဘာသတိ ဟူသောပါဠိ၌ ဘုရားအား ကဲ့ရဲသော အခြင်းအရာပြသတည်း။

ဗုဒ္ဓသာ၊ အား။ အဝဏ္ဏံ၊ ကဲ့ရဲစကားကို။ ဘာသတိယထာ၊ ကဲ့သို့။ ဝေဠ ဝတထာ၊ ဟူ။ ဓမ္မသာဝိ၊ အားလည်း။ (ဘာသတိ၌စပ်)။ တံတံအကာရဏ မေဝ၊ ထိုထိုသို့သော အကြောင်းမဟုတ်သည်ကိုသာလျှင်။ ကာရဏတော၊ အကြောင်းဟုတ်သောအားဖြင့်။ ဝတ္တာ၊ ၍။ ဂေါတမယော၊ သော။ သမ ဏာသာ၊ သည်။ ဓမ္မော၊ ကို။ ဒုရာဇာတော၊ မကောင်းသဖြင့် ဟောအပ် ၏။ ဒုပ္ပဋိဝေဓိတော၊ မကောင်းသဖြင့် သိအပ်၏။ ဂေါတမယော၊ သော။ သမဏာသာ၊၏။ဓမ္မော၊သည်။ အနိယျာနိကော၊ဝဋ်ဆင်းရဲမှ မထွက်မြောက် စေတတ်။(နိဗ္ဗာန်သို့မဆောက်တတ်လည်းဟု)။ အနုပသမသံဝတ္တနိကော၊ ကိလေသာတို့၏ ငြိမ်းခြင်းကို မဖြစ်စေတတ်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ တထာတထာ၊ ထိုထိုသို့သော အခြင်းအရာဖြင့်။ အဝဏ္ဏံ၊ ကဲ့ရဲသော စကားကို။ ဘာ သတိ၊ ၏။

ဓမ္မသ၊ အား။ အဝဏ္ဏံ၊ ကို။ ဘာသတိယထာ၊ ကဲ့သို့။ ဝေါတထာ၊ တူ။ သံဃသ္သာပိ၊ အားလည်း။(ဘာသတိဌ္ဌစဝ်)။ ယံဝါတံဝါ၊ ဟူဟူညားညား သော။ အကာရဏမေဝ၊ အကြောင်းမဟုတ်သည်ကိုသာလျှင်။ ကာရဏ တော၊ အားဖြင့်။ ဝတ္ထာ၊ ၍။ ဂေါတမသ၊ သော။ သမဏဿ၊ ၏။ သာဝ ကသံဃော၊ တပည့်သံဃာသည်။ မိစ္ဆာပဋိပန္နော၊ ယုတ်သောအကျင့်ကို ကျင့်ဘတ်၏။ ကုဋိလပဋိပန္နော၊ ကောက်သောအကျင့်ကို ကျင့်တတ်၏။ (ကောက်သော အကျင့်ရှိ၏ လည်းဟူ)။ ပစ္စနီကပဋိပဒံ၊ လောကုတ္တရာ တရားနှင့် ဆန့်ကျင်သောအကျင့်ကို။ အနနုလောမပဋိပဒံ၊ လောကုတ္တရာ တရားအား မလျော်သောအကျင့်ကို။ အဓမ္မာနုဓမ္မပဋိပဒံ၊ နိဗ္ဗာန်တရား အား မလျော်သောအကျင့်ကို။ ပဋိပန္နော၊ ကျင့်၏။ ဇုတိ၊ ဤသို့။ ကထာ တထာ၊ ဖြင့်။ အဝဏ္ဏံ၊ ကို။ ဘာသတိ၊ ၏။

အသ၊ ထိုသုဝိယပရိဗိုဇ်၏။ အန္တေဝါသိပန၊ တပည့်သည်ကား။ (ဘာသိတုံအာရဒ္ဓေါ၂ဌ္ဌစဝ်ပါ)။ အမှာကံ၊ ကို၏။ အာစရိယော၊ သည်။ အပရာမသိတဗ္ဗံ၊မသုံးသပ်အပ်သောအရာကို။(မစွဲလမ်းအပ်သောအရာကို လည်းဟူ)။ ပရာမသတိ၊ သုံးသပ်ဘိ၏။ (စွဲလမ်း၏လည်းဟူ)။ အနုဂ္ဂမ် တဗ္ဗံ၊ မနှင်းနှယ်အပ်သော အရာကို။ အဂ္ဂမတိ၊ နှင်းနှယ်၏။ သွာယံ သောအယံ အာစရိယော၊ သည်။ အဂ္ဂိ ံ၊ မီးကို။ ဂိလန္ဓောဝိယစ၊ မျိုသော ယောက်ျားကဲ့သို့ဝင်း။ (ကိဉ္စန္ဓောဝိယ ဟူ၍လည်းရှိ၏။ ကိဉ္စန္ဓောဝိယစ၊ ကစားသောယောက်ျားကဲ့သို့ဝင်း ဟုယောဇနာ)။ ဟတ္ထေန၊ ဖြင့်။ အသိ ဓာရံ၊ ထက်လှစွာသော သန်လျက်သွားကို။ ပရာမသန္ဓောဝိယစ၊ သုံးသပ် သော ယောက်ျားကဲ့သို့ဝင်း။ မုဋ္ဌိနာ၊ လက်ဆုပ်ဖြင့်။ သိနေရုံ၊ မြင်းမိုရ် တောင်ကို။ ဝဒါလေတုကာမောဝိယစ၊ခွဲခြင်းငှာ အလိုရှိသောယောက်ျား ကဲ့သို့ဝင်း။ ကကစဒန္တပန္တိယံ၊ လွှသွားအာဥ်၌။ ကိဉ္စမာနောဝိယစ၊ကစား သောယောက်ျားကဲ့သို့ဝင်း။ ပတိန္တမဒစ္ဆဟတ္ထိ ံ၊ ပြင်းစွာအမုန်ယစ်သော ကြွမ်းတန်းသောဆင်ကို။ ဟတ္ထေန၊ ဖြင့်။ ဂဟေန္တောဝိယစ၊ ကိုင်သော ယောက်ျားကဲ့သို့ဝင်း။ ဝဏ္ဏာရဟသော၊ ချီးမွမ်းခြင်းငှာသာ ထိုက်သော။ ရတနဗ္ဗယသ၊ ၏။ အဝဏ္ဏံ၊ ကျေးဇူးမဲ့ကို။ဘာသမာနော၊ ဆိုသည်ဖြင့်၍။ အနယဗျသနံ၊ ပျက်စီးခြင်းသို့။ ပါပုဏိသတိ၊ ရောက်လတ္တံ့။ ခေါပန၊ စင်စစ်သဖြင့်ကား။ အာစရိယော၊ ဆရာသည်။ ဂုဏံ၊ မစင်ကိုဝင်း။ အဂ္ဂိ ံ၊ ကိုဝင်း။ ကဏ္ဌကံ၊ ဆူးကိုဝင်း။ ကဏ္ဌသပ္ပံ၊ မြွေဟောက်ကိုဝင်း။ အဏ္ဏမန္တေ၊ နှင်းသည်ရှိသော်။ သုလံ၊ တံကျင်ထက်သို့မူလည်း။ အတိ

ရှုဟန္တေ၊ တက်သည်ရှိသော်။ ဟလာဟလံ၊ လတ်တလော သေစေတတ်သော။ ဝိသံဝါ၊ အဆိပ်ကိုမူလံည်း။ ခါဒန္တေ၊ စားသည်ရှိသော်။ ခါရောဒကံဝါ၊ ကြမ်းတန်းသောရေကိုမူလည်း။ (အေးလှစွာသော ရေကိုမူလည်းဟူ)။ မဂ္ဂလန္တေ၊ ချီးသည်ရှိသော်။ နရကပပါတံဝါ၊ အသူတရာ အသူတထောင်နက်သောကမ်းပါးပြတ်သို့မူလည်း။ ပပတန္တေ၊ ဆင်းသည်ရှိသော်။ အန္တေဝါသိနာ၊ တပည့်သည်။ တံသဒ္ဓံ၊ ထိုအလုံးစုံကို။ အနုကာတဒ္ဓံ၊ အတုလိုက်၍ပြုအပ်သည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဟိကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား။ သဗ္ဗာ၊ သဗ္ဗဝါတို့သည်။ ကမ္မသကာ၊ ကံသာလျှင် မိမိဥစ္စာဖြစ်ကုန်၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ အနုကာတဒ္ဓံ၊ သည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။

အဘယ်သို့လျှင် ကံသာလျှင် မိမိဥစ္စာဖြစ်ကုန်သနည်းဟု သူမေးဘွယ်ရှိ၍ ထိုအမေးကိုဖြေခြင်းငှာ အတ္တနော ကမ္မာနုရူပမေဝ ဂတိ ဂစ္ဆတိ စသည်ကို မိန့်သတည်း။ ထိုပါဠိ၏အတ္ထကား-

သဗ္ဗာ၊ တို့သည်။ အတ္တနော၊၏။ ကမ္မနုရူပမေဝ၊ ကံအားလျော်စွာသာလျှင်။ ဂတိ၊ အလားသို့။ (လားခြင်းသို့လည်းဟူ)။ ဂစ္ဆန္တိ၊ ရောက်ကုန်၏။ ဝိဘာ၊ အဘာသည်။ ပုတ္တသ၊၏။ ကမ္မေန၊ ကြောင့်။ ဂတိ၊ သို့။ နေဝ ဂစ္ဆတိ၊ မရောက်။ ပုတ္တောဝိ၊ သည်လည်း။ ဝိတု၊ ၏။ ကမ္မေန၊ ကြောင့်။ နဂစ္ဆတိ၊ မရောက်။ မာတာ၊ သည်။ ပုတ္တသ၊ ၏။ ကမ္မေန၊ ကြောင့်။ နဂစ္ဆတိ၊ မရောက်။ ပုတ္တောဝိ၊ သည်လည်း။ မာတုယာ၊ ၏။ ကမ္မေန၊ ကြောင့်။ နဂစ္ဆတိ၊ မရောက်။ ဘာတာ၊ မောင်သည်။ ဘဂိနိယာ၊ နှမ၏။ ကမ္မေန၊ ကြောင့်။ နဂစ္ဆတိ၊ မရောက်။ ဘဂိနိ၊ နှမသည်။ ဘာတု၊ မောင်၏။ ကမ္မေန၊ ကြောင့်။ နဂစ္ဆတိ၊ မရောက်။ အာစရိယော၊ သည်။ အန္တေဝါသိနော၊ တပည့်၏။ ကမ္မေန၊ ကြောင့်။ နဂစ္ဆတိ၊ မရောက်။ အန္တေဝါသိ၊ သည်။ အာစရိယသ၊ ၏။ ကမ္မေန၊ ကြောင့်။ နဂစ္ဆတိ၊ မရောက်။ မယ္ဟ၊ ငါ၏လည်း။ အာစရိယော၊သည်။ တိဏ္ဏံ၊ ကုန်သော။ ရတနာနံ၊တို့၏။အဝဏ္ဏံ၊ ကျေးဇူးမဲ့ကို။ ဘာသတိ၊ ၏။ အရိယူပဝါဒေ၊ အရိယာတို့ကိုကဲ့ရဲခြင်းသည်။ မဟာသာဝဇ္ဇောခေါဝန၊ အပြစ်ကြီးသလျှင်ကတည်း။ ဇုတိဝေံ၊ ဤသို့။ ယောနိသော၊ အားဖြင့်။ ဥမ္မုဇ္ဇိတ္တာ၊ နှလုံးသွင်း၍။ အာစရိယဝါဒံ၊ ဆရာ့စကားကို။ (ဆရာ့အယူကိုလည်းဟူ)။ မဒ္ဒမာနော၊ ဖျက်သည်ဖြစ်၍။ သမ္မာ၊အသင့်အားဖြင့်။ ကာရဏမေဝ၊အကြောင်းဟုတ်သည်ကိုသာ လျှင်။ ကာရဏတော၊ အားဖြင့်။ အဝဒိသန္တော၊ ညွှန်းသည်ဖြစ်၍။ အနေကပရိ

ယောယေန၊ ပြားစွာသောအကြောင်းဖြင့်။ တိဏ္ဏံ၊ ကုန်သော။ ရတနာနံ၊ တို့၏။ ဝဏ္ဏံ၊ ကျေးဇူးကို။ ဘာသိတုံ၊ ၄ား။ အာရဒ္ဓေ၊ အားထုတ်၏။ ယတာကိ၊ အဘယ်သူကဲ့သို့ နည်းဟူမူကား။ (တံကား နိပါတ်မျှသာ တည်း)။ ဝဏ္ဏိတဇာတိကော၊ ပညာရှိသဘောရှိသော။ ကုလပုတ္တော၊ ကောင်းသောအကျင့်ရှိသောအမျိုးသားသည်။ တိဏ္ဏံ ကုန်သော။ ရတနာနံ၊ တို့၏။ ဝဏ္ဏံ၊ ကို။ ဘာသိတုံ၊ ၄ား။ အာရဒ္ဓေ ယထာ၊ ကဲ့သို့တည်း။ ဇေန၊ ကြောင့်။ သုဝိယသပန ။ပ။ သံဃသ ဝဏ္ဏံ ဘာသတိ၊ သုဝိယသပန ။ပ။ သံဃသ ဝဏ္ဏံ ဘာသတိ ဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ ဖြစ်။

ဝဏ္ဏသဒ္ဒါ၏ အတ္ထုဒ္ဒါရ

တတ္ထပါဠေ၊ ထိုဗုဒ္ဓသ ဝဏ္ဏံ ဘာသတိ အစရှိသောပါဠိတော်၌။ သမဘိနိ ဝိဋ္ဌော၊ သော။ ဝဏ္ဏော ၁ ဝဏ္ဏသဒ္ဒါကို။ သဏ္ဌာန ဇာတိ ရူပါယတန ကာရဏ ပမာဏဂုဏ ပသံသာဒိသု၊ သဏ္ဌာန်အမျိုး ရူပါရုံအကြောင်း အတိုင်းအရည် ကျေးဇူး ချီးမွမ်းခြင်း အစရှိသည်တို့၌။ ဒိဿတိ၊ ရှုအပ်၏။ တတ္ထ၊ ထိုသဏ္ဌာန် အစရှိကုန်သော ဝဏ္ဏသဒ္ဒါ၏ အနက်တို့တွင်။ မဟန္တံ ။ပ။ ဘာသိနိမ္မိနိတ္ထာတိ အာဒိသု၊ တို့၌။ သဏ္ဌာနံ၊ ကို။ ဝဏ္ဏောတိ၊ ဝဏ္ဏဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ မဟန္တံ၊ ကြီးစွာသော။ သပ္ပရာဇဝဏ္ဏံ၊ မြွေမင်း၏ သဏ္ဌာန်ကို။ အဘိနိမ္မိနိတ္ထာ၊ ဘန်ဆင်း၍။ ပြာဟ္မဏောဝ သေဋ္ဌော ။ပ။ ဝဏ္ဏောတိ အာဒိသု၊ တို့၌။ ဇာတိ၊ အမျိုးကို။ ဝဏ္ဏောတိ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ အပ်၏။ ပြာဟ္မဏောဝ၊ ပုဏ္ဏားသာလျှင်ဖြစ်သော။ ဝဏ္ဏော၊ အမျိုးသည်။ သေဋ္ဌော၊ မြတ်၏။ အညော၊ သော။ ဝဏ္ဏော၊ သည်။ ဟီနော၊ ယုတ်၏။ ပရမာယ ။ပ။ ဂတောတိ အာဒိသု၊ တို့၌။ ရူပါယတနံ၊ ကို။ ဝဏ္ဏောတိ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ ပရမာယ၊ မြတ်စွာသော။ ဝဏ္ဏပေါက္ခရတာယ၊ အဆင်းကိုယ်နှင့်။ (တနည်း ကား)ကြာညှိအဆင်းနှင့်တူသော အဆင်းနှင့်။ သမန္နာဂတော၊ ၏။

နဟာရာမိ ။ပ။ ဂန္ဓယေနောတိ ဝုစ္စတိတိ အာဒိသု၊ တို့၌။ ကာရဏံ၊ အကြောင်းကို။ ဝဏ္ဏောတိ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ အဟံ၊ သည်။ နဟာရာမိ၊ မခိုး။ နဘဉ္ဇာမိ၊ မချိုးမဖျက်။ အာရာ၊ အဝေးမှ။ ဝါရိဇံ၊ ကြာကို။ သိဏ်ာမိ၊ နှမ်း၏။ အဃ၊ ထိုသို့ဖြစ်လျက်။ ကေန ဝဏ္ဏေန၊ အဘယ်အကြောင်း ကြောင့်။ ဂန္ဓယေနောတိ၊ နံ့သာခိုးဟူ၍။ ဝုစ္စတိနနု၊ ဆိုတိသနည်း။ တယော

၁။ ဆဋ္ဌမ အဋ္ဌကထာ၌ ဝဏ္ဏနိ ဝဏ္ဏသဒ္ဒါဟု ရှိ၏။ ဝဏ္ဏနိ၊ ဟူရာ၌ ဝဏ္ဏသဒ္ဒါ။ ဣဿသဒ္ဒါကို ဟု အနက်ပေး။

ပတ္တသ ဝဏ္ဏောတိ အာဒီသု၊ တို့ဦ့်။ ပမာဏံ၊ ကို။ ဝဏ္ဏောတိ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ ပတ္တသ၊ သဝိတ်၏။ ဝဏ္ဏော၊ ပမာဏတို့သည်။ တယော၊ သုံးပါးတို့တည်း။ ကဒါသညူဇ္ဇောပန ။ပ။ဝဏ္ဏောတိအာဒီသု၊ တို့ဦ့်။ ဂုဏော၊ ကို။ ဝဏ္ဏောတိ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ ဂဟပတိ၊ သူကြွယ်။ ကဒါ၊ အဘယ် အခါ၌။ တေ တယော၊ သည်။ ဂေါတမသ၊ သော။ သမဏသ၊ ၏။ ဇုမေဝဏ္ဏော၊ ဤကျေးဇူးတို့ကို။ သညူဇ္ဇောပန၊ ချီးမွမ်းအပ်ကုန်သနည်း။ ဝဏ္ဏောရဟသ ဝဏ္ဏံ ဘာသတိတိ အာဒီသု၊တို့ဦ့်။ ပသံသာ၊ ချီးမွမ်းခြင်းကို။ ဝဏ္ဏောတိ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ ဝဏ္ဏောရဟသ၊ ချီးမွမ်းထိုက်သော ပုဂ္ဂိုလ် အား။ ဝဏ္ဏံ၊ ချီးမွမ်းစကားကို။ ဘာသတိ၊ ၏။ ဇုဝ၊ ဤဝဏ္ဏံဘာသတိ ဟူသောပါဠိ၌။ ဂုဏောဝိ၊ ကျေးဇူးကိုရင်း။ ပသံသာဝိ၊ ချီးမွမ်းခြင်းကို ရင်း။ ဝဏ္ဏောတိ၊ ဝဏ္ဏဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအင်၏။ အယံ၊ ဤပြဟ္မဒတ် အမည်ရှိသော လုလင်သည်။ ဘုတမေဝ၊ဟုတ်မှန်သည်သာလျှင်ဖြစ်သော။ တံတံကာရဏံ၊ ကို။ အပဒိသန္တော၊ ညွှန်းသည်ဖြစ်၍။ အနေကပရိယာ ယေန၊ ဖြင့်။ ရတနတ္တယဿ၊ အား။ (၏လည်းဟူ)၊ (ဂုဏသဒ္ဒါနှင့်သမ္ဗန် စပ်)။ဂုဏူပသံဟိတံ၊ဂုဏ်နှင့်စပ်သော။ ပသံသံ၊ချီးမွမ်းစကားကို။အဘာသိ ဟိရ၊ ဆိုသတတ်။

ဆရာ-ပြဟ္မဒတ်အမည်ရှိသော လုလင်သည် ရတနာသုံးပါးဂုဏ်နှင့် စပ်သော ချီးမွမ်းစကားကို ဆိုပေ၏ဟုဆိုပြီ၊ အသို့ဆိုသောသူသည် ရတနာသုံးပါးဂုဏ်နှင့်စပ်သောစကားကို ဆိုသည် မည်ပါသလောဟု သူမေးဘွယ်ရှိ၍ ထိုအမေးကို ဖြေခြင်းငှာ တတ္ထ ဇုတိဝိသော အစရှိ သောပါဠိကို မိန့်သတည်း။ ထိုပါဠိ၏အတ္ထကား-

တတ္ထ၊ ထိုရတနာသုံးပါးအား ချီးမွမ်းသောစကားကိုဆိုရာ၌။ ဇုတိဝိသော ။ပ။ သမ္ဘာသမ္ဘုဒ္ဓေါတိအာဒိနာ၊ သော။ နယေနစ၊ ဖြင့်ရင်း။ ယေတေ ဘိက္ခဝေ ။ပ။ ပသန္နာတိ အာဒိနာ၊ သော။ နယေနစ၊ ဖြင့်ရင်း။ ကေပုဂ္ဂ လော ။ပ။ အသမသမောတိအာဒိနာ၊သော။ နယေနစ၊ဖြင့်ရင်း။ ဗုဒ္ဓဿ၊ ၏။ ဝဏ္ဏော၊ ဂုဏ်ကိုချီးမွမ်းခြင်းကို။ ဧဝဒိတဗ္ဗော၊၏။

သာဓကပါဠိတို့ဦ့် အနက်ကား- ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ယေတေပုဂ္ဂလာ၊ တို့သည်။ ဗုဒ္ဓေ၊ ၌။ ပသန္နာ၊ ကြည်ညိုကုန်၏။ တေပုဂ္ဂလာ၊ တို့သည်။ အဂ္ဂေ၊ မြတ်သောအရာ၌။ ပသန္နာ၊ ကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အသမောအတ္ထိ ။ အသမသမော၊ အတူမရှိသော ဘုရားတို့နှင့်

၆ ၃ ၃ ၃

သည်သို့ ဝင်သည်မမည်ပါပြီလောဟူသော စောဒနာကို ပယ်လိုရ်ခုမသို့ ဟိ ဌာနေ အစရှိသောပါဠိကို မိန့်သတည်း။ ထိုပါဠိ၏ အတ္ထကား-

ဟိ-တဒေဝယုတ္တံ၊ ၏။ ခုမသို့ ဌာနေ၊ ၌။ ဗုဒ္ဓါဒိနံ၊ တို့၏။ ဂုဏေ၊ တို့ကို။ ပကာသေန္တော၊ ပြတတ်သော။ ဓမ္မကထိကော၊ ကို။ အတိတ္ထေ၊ အရာ ဌာနမဟုတ်သည်တို့သို့။ ပဋ္ဌန္တော၊ ဝင်သော။ ဓမ္မကထိကောတိ၊ ဟူ၍။ ဝတ္ထုံ၊ ၄။ နသက္ကာ၊ ကောင်း။ ဟိကသ္မာ၊ ကြောင့်။ နသက္ကာ၊ နည်း။ ဤဒိသေသု၊ ကုန်သော။ ဌာနေသု၊ တို့၌။ ဓမ္မကထိကဿ၊ ၏။ ထာမော၊ အစွမ်းကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ နသက္ကာ၊ ကောင်း။

ဌတိဝိ သောဘဂ၀ါ အစရှိသော ဂုဏ်ဖြင့် ရတနာသုံးပါးဂုဏ်ကို ချီးမွမ်းအပ်ကြောင်းကိုဆို၏။ ပြဟ္ဓဒတ်သည် ထိုသို့ချီးမွမ်းအပ်ကြောင်းကို မသိတကား၊ အသို့ ချီးမွမ်းနိုင်အံ့နည်းဟူသော စောဒနာကြောင့် ပြဟ္ဓဒတ္တော ပနစသည်ကို မိန့်သတည်း။ ထိုပါဠိ၏အတ္ထကား-

ပြဟ္ဓဒတ္တော၊ ပြဟ္ဓဒတ်အမည်ရှိသော။ မာဏဝေါပန၊ လုလင်သည်ကား။ အနုဿ၀ါဒိမတ္တသမ္ပန္နိတေန၊ တဆင့်ကြားခြင်းအစရှိသော စကားမျှနှင့် ပင်စပ်သော။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ထာမေန၊ အစွမ်းဖြင့်။ ရတနတ္တယဿ၊ ၏။ ဝဏ္ဏံ၊ ကျေးဇူးကို။ ဘာသတိ၊ ချီးမွမ်း၏။

ဌတိဟ တေ ဥဘော အာစရိယန္တေ၀ါသိတိ၊ ကား။ ဧ၀ံ၊ ဤသို့။ ဒ္ဝေ၊ ကုန်သော။ တေအာစရိယန္တေ၀ါသိကာ၊ ထိုဆရာတပည့်တို့သည်။ အညမညဿတိ၊ ဟူသည်ကား။ အညော၊ တယောက်သည်။ အညဿ၊ တယောက်အား။ (နှင့်လည်းဟူ)။ ဥဇုဝိပစ္စနီကဝါဒါတိ၊ ဟူသည်ကား။ ဤသကဒ္ဓိ၊ စည်းပယ်လည်း။ အပရိဟရိတ္ဝာ၊ မခပ်မိကြမ္ရဲ့" ဥဇုမေ၀၊ ဖြောင့်ဖြောင့်သာလျှင်။ (စင်စစ်သာလျှင်လည်းဟူ)။ ဝိဝိဓပစ္စနီကဝါဒါ၊ အထူးထူးအပြားပြား ဆန့်ကျင်သောစကားရှိကုန်သည်။ ဟုတ္ဝာ၊ ကုန်၍။

အဘယ်သို့သော ဆန့်ကျင်ခြင်းသည် အထူးထူးအပြားပြား ဆန့်ကျင်ခြင်းမည်သနည်းဟု သူမေးဘွယ်ရှိ၍ ထိုအမေးကို ဖြေခြင်းငှာ အနေကဝါရုံ။ပ။ အတ္ထောကိုမိန့်သတည်း။ ထိုပါဠိ၏အတ္ထကား-

---

၁။ အတိတ္ထေန ပဋ္ဌန္တော-ဆဋ္ဌ။ အတိတ္ထေန၊ ဆိပ်မဟုတ်သဖြင့်။ ပဋ္ဌန္တော၊ ဝင်သော-ဟုအနက်ပေး။

အနေကဝါရံ၊ အကြိမ်များစွာ။ ဝိရုဠ္ဓဝါဒါ၀ေ၀၊ ဆန့်ကျင်သော စကားရှိ ကုန်သည်သာလျှင်။ ဟုတ္တာ၊ ၍။ ဧုတိအတ္ထော၊ ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။

အကြိမ်များစွာလျှင် ဆန့်ကျင်သောစကား ရှိကုန်သည်၏ အဖြစ်သည် ဥဇုဝိပစ္စနိကဝါဒါ မည်၏ဟု ဆရာဆိုပြီ၊ အဘယ်သို့ အကြိမ်များစွာ ဆန့်ကျင်သောစကား ရှိကုန်သနည်းဟု သူမေးတွယ်ရှိ၍ ထိုအမေးကို ဖြေခြင်းငှာ အာစရိယေန ဟိ အစရှိသောပါဠိကို မိန့်သတည်း။ ထို ပါဠိ၏အတ္ထကား-

ဟိ-ဝိတ္ထာရယိဿာမိ၊ အုံ။ အာစရိယေန၊ သည်။ ရတနတ္တယဿ၊ ၏။ အဝဏ္ဏော၊ ကျေးဇူးမဲ့ကို။ ဘာသိတော၊ ဆိုအပ်သည်ရှိသော်။ အနွေ၀ါသိ၊ တပည့်သည်။ ဝဏ္ဏံ၊ ကျေးဇူးကို။ ဘာသတိ၊ ဆို၏။ ပုန၊ တဘန်။ ဧုတ၎ရော၊ တယောက်သော ဆရာသည်။ အဝဏ္ဏံ၊ ကို။ ဘာသတိ၊ ၏။ ဧုတ၎ရော၊ တဒယောက်သော တပည့်သည်။ ဝဏ္ဏံ၊ ကို။ ဘာသတိ၊ ၏။ ဧုတိဝေ၀ံ၊ သို့။ အာစရိယော၊ သည်။ သာရဖလကေ၊ မြတ်သောရွှေစင်ဖြင့်ပြီးသော အင်း ပဉ္ဇင်္ဂ။ဝိသရကွဲအာဏာ။အဆိပ်လူးသောသစ်တံကျင်ကို။ကောဋ္ဌိယမာနော ဝိယ၊ နှက်သောယောက်ျားကဲ့သို့။(စိုက်သောယောက်ျားကဲ့သို့လည်းဟု)။ ပုနပ္ပုနံ၊လဲ။ရတနတ္တယဿ၊၏။အဝဏ္ဏံ၊ကျေးဇူးမဲ့ကို။ ဘာသတိ၊၏။အနွေ ၀ါသိပန၊သည်ကား။ သုဝဏ္ဏရဇတ မဏိမယာယ၊ ရွှေ,ငွေ,ပတ္တမြားတို့ဖြင့် ပြုအပ်သော။ အာဏိယာ၊ တံကျင်ဖြင့်။ တံအာဏာ၊ ထိုတံကျင်ကို။ ပဋ္ဌဝါ ဟိယ မာနောဝိယ၊ ပယ်သောယောက်ျားကဲ့သို့။ ပုနပ္ပုနံ၊ လဲ။ ရတနတ္တ ယဿ၊၏။ ဝဏ္ဏံ၊ကို။ ဘာသတိ၊၏။ တေန၊ကြောင့်။ ဥဇုဝိပစ္စနိကဝါဒါတိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ ပြီ။

ဘဂဝန္တံ။ပ။ဘိက္ခုသံ၀ဿာတိ၊ ဘဂဝန္တံ ။ပ။ ဘိက္ခုသံ၀ဿ ဟူသည်ကား။ ဘဂဝန္တဿ၊သို့ဝင်း။ ဘိက္ခုသံ၀ဿ၊သို့ဝင်း။ ပစ္ဆတော ပစ္ဆတော၊ နောက်မှ နောက်မှ။ ဒဿနံ၊ မြင်ခြင်းကို။ အဝိဇဟန္တာ၊ မစွန့်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဇုရိ ယာပထာနုဗန္ဓနေန၊ဇုရိယာပုထ်သို့ အစဉ်လိုက်သောအားဖြင့်။အနုဗန္ဓာ၊ အစဉ်လိုက်ကုန်သည်။ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။(ဇုရိယာပထာနုဗန္ဓနေန ဟူသော ဝိသေသနဖြင့် သမ္ဘာဝဋ္ဌိပတ္တိ အနုဗန္ဓနေနကို နှစ်စေသတည်း)။

သွားလျှင် သွားခြင်း ရပ်လျှင် ရပ်ခြင်း ထိုင်လျှင် ထိုင်ခြင်းသို့ လိုက် ခြင်းကို ဇုရိယာပုထ်သို့ အစဉ်လိုက်၏ဟု ဆိုအပ်လေသလော-

သူမေးဘွယ်ရှိ၍ ထိုအမေးကို ဖြေခြင်းငှာ သိသာနုလောကိနော။ပ။ အတ္ထောကိုမိန့်သတည်း။ ထိုပါဠိ၏အတ္ထကား-

သိသာနုလောကိနော၊ ဦးခေါင်းကို မျှော်၍ကြည့်ကုန်သည်။ ဟုတ္တာ၊ ၍။အနုဂတာ၊ အစဉ်လိုက်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဧုတိအတ္ထော၊ကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ ၏။

ကသ္မာပန၊ ကြောင့်။ ဘဂဝါ၊ ရှင်တော်ဘုရားသည်။ တံအဒ္ဓါနံ၊ ထိုခရီးကို။ ပဋိပန္နော၊ ကြွသွားတော်မူသနည်း။ ကသ္မာ၊ ကြောင့်။ (စသဒ္ဒါဥပနျာသ)။သုဝိယော၊ သည်။ အနုဗန္ဓော၊ အစဉ်လိုက်သနည်း။ ကသ္မာ၊ ကြောင့်။ သောသုဝိယော၊ သည်။ ရတနတ္တယသာ၊ ၏။ အဝဏ္ဏံ၊ ကို။ ဘာသတိ၊ နည်း။ ဧုတိ၊ ဤသို့။ စေဝဒေယျ၊ အံ့။ ဘဂဝါ၊ ဘုရားရှင်သည်။ (တာဝသဒ္ဒါ ဝတ္ထုဗဟုလ္လရာပေကွဲတည်း)။ တသ္မိံ ကာလေ၊ ၌။ ရာဇဂဟပရိ ဝတ္ထုကေသု၊ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၏ ထက်ဝန်းကျင်၌ ဖြစ်ကုန်သော။ အဌာရသသု၊ တဆဲ့ရှစ်ရပ်ကုန်သော။ မဟာဝိဟာရေသု၊ တို့တွင်။ အညတရသ္မိံ၊ တကျောင်းကျောင်း၌။ ဝသိတ္တာ၊ နေတော်မူ၍။ ပါတောဝ၊ စောစောက လျှင်။ သရီရပဋိဇဂ္ဂနံ၊ ကိုယ်ကို သုတ်သင်ခြင်းကို။ ကတ္တာ၊ ၍။ ဘိက္ခာစာရ ဝေလာယံ၊ ဆွမ်းခံအံ့သောအခါ၌။ ဘိက္ခုသံဃပရိဝုတော၊ ရဟန်း အပေါင်းရံလျက်။ ရာဇဂဟေ၊ ၌။ ပိဏ္ဍာယ၊ ဆွမ်းအလို့ငှာ။ စရတိ၊ ၏။ သောဘဂဝါ၊ သည်။ တံဒိဝသံ၊ ၌။ ဘိက္ခုသံဃသာ၊ အား။ သုလဘပိဏ္ဍ ပါတံ၊ ရလွယ်သော ဆွမ်းရှိသည်ကို။ ကတ္တာ၊ ၍။ ပဏ္ဍာဘတ္တံ၊ ဆွမ်း၏ နောက်၌။ ပိဏ္ဍပါတပဋိက္ကန္တော၊ ဆွမ်းခံရှာမှဖဲသည် ဖြစ်၍။ဘိက္ခုသံဃံ၊ ကို။ ပတ္တစီဝရံ၊ ကို။ ဂါဟာပေတ္တာ၊ ယူစေ၍။ နာဠန္ဒံ၊ နာဠန္ဒမြို့သို့။ ဂမိဿာမိ၊ အံ့။ ဧုတိ၊ ဤသို့။ ရာဇဂဟတော၊ မှ။ နိက္ခမိတ္တာ၊ ထွက်၍။ တံအဒ္ဓါနံ၊ ထိုခရီးကို။ ပဋိပန္နော၊ ၏။ သုဝိယောပိ၊ သည်လည်း။ (ခေါ ကား ပဒပူရဏတည်း)။တသ္မိံ ကာလေ၊၌။ရာဇဂဟပရိဝတ္ထုကေ၊ ရာဇဂြိုဟ် ပြည်၏ အပေါ်ဖြစ်သော။ အညတရသ္မိံ၊ သော။ ပရိဗ္ဗာဇကာရာမေ၊ ပရိဗိုဇ် တို့၏ကျောင်း၌။ ဝသိတ္တာ၊ ၍။ ပရိဗ္ဗာဇကပရိဝုတော၊ လျက်။ ရာဇဂဟေ၊ ၌။ ဘိက္ခာယ၊ ငှာ။ စရတိ၊ ၏။ သောပိသုဝိယော၊ သည်လည်း။ တံဒိဝသံ၊ ၌။ ပရိဗ္ဗာဇကပရိသာယ၊ ပရိဗိုဇ်ပရိသတ်အား။ သုလဘတိက္ခံ၊ ရလွယ် သောဆွမ်းရှိသည်ကို။ ကတ္တာ၊ ၍။ ဘုတ္တပါတရာသော၊ နံနက်စာ စားပြီး သည်ဖြစ်၍။ ပရိဗ္ဗာဇကေ၊ တို့ကို။ ပရိဗ္ဗာဇကပရိက္ခာရံ၊ ပရိဗိုဇ်တို့၏ ပရိက္ခရာကို။ ဂါဟာပေတ္တာ၊ ယူစေ၍။နာဠန္ဒံ၊ သို့။ ဂမိဿာမိ၊ အံ့။ဧုဧ္ဓဝ

ဇုတိဝေ၊ ဤသို့လျှင်။ ဘဂဝတော၊ ၏။ တံမဂ္ဂပဋိပန္နဘာဝံ၊ ထိုခရီးကို သွားတော်မူသည်၏ အဖြစ်ကို။ အဇာနန္တော၀၊ မသိသည်ဖြစ်၍သာလျှင်။ အနုဗန္ဓော၊ အစဉ်လိုက်၏။ သစေပန ဇာနေယျ၊ အုံ့။ နာနုဗန္ဓေယျ၊ ရာ။ သော၊ထိုသုဝိယာသည်။အဇာနိတ္တာ၀၊၍လျှင်။ ဂစ္ဆန္တော၊ ၍။ ဂိဝံ၊ လည်ကို။ ဥက္ခိပိတ္တာ၊ ၍။ ဩလောကိယမာနော၊ ကြည့်လတ်သော်။ ရတ္တကမ္မလ ပရိက္ခိတ္တံ၊ နီသော ကမ္မလာတို့ဖြင့် ရံအပ်သော။ ဇင်မ ကနက ဂိရိသိခရံ ဇ၀၊ ရွှေသွားသော ရွှေတောင်ထွဋ်ကဲ့သို့။ ပဒ္ဒသိရိယာ၊ ဘုရားရှင်၏ တင့်တယ်ခြင်းဖြင့်။ သောဘမာနံ၊ တင့်တယ်တော်မူသော။ ဘဂ၀န္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ အဒ္ဒသ၊မြင်၏။

ဘုရားရှင်၏ တင့်တယ်တော်မူခြင်း

ဘုရားရှင်၏တင့်တယ်ခြင်းဖြင့် တင့်တယ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရား ကိုမြင်လေ၏ဟူ၍၊ ထိုအခါ၌ အဘယ်သို့လျှင် ဘုရားရှင်၏ တင့်တယ် ခြင်းဖြစ်သနည်းဟု သူမေးဘွယ်ရှိ၍ ထိုအမေးကိုဖြေခြင်းငှာ တသွေ့ ကိရစသောပါဠိကို မိန့်သတည်း။ ထိုပါဠိအတ္ထကား-

တသွေ့သမယော၌။ ဒသဗလဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ သရီရတော၊ မှ။ နိက္ခမိတ္တာ၊ ထွက်ကုန်၍။ ဆဗ္ဗဏ္ဏရသ္မိယော၊ ခြောက်ပါးကုန်သော ရောင် ခြည်တော်တို့သည်။ သမန္တာ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ။ အသီတိဟတ္ထုပ္ပမာဏေ၊ အတောင်ရှစ်ဆယ် အတိုင်းအရှည်ရှိသော။ပဒေသေ၌။ အာ၀ဇ္ဇန္တိ ကိရ၊ ရှေ့ရှုပြေးကုန်သတတ်။ ဝိဓာ၀ဇ္ဇန္တိ ကိရ၊ ထိုမှ ဤမှပြေးကုန်သတတ်။

ရောင်ခြည်ခြောက်ပါး ဟူသည်ကား ညိုသောရောင်ခြည်, ရွှေသော ရောင်ခြည်, နီသောရောင်ခြည်, ဖြူသောရောင်ခြည်, မောင်းသောရောင် ခြည်, ပြိုးပြိုးပြက်သော ရောင်ခြည်တည်း။

ထိုရောင်ခြည်တို့ကြောင့် တောအုပ်၏ ဖြစ်သော အခြင်းအရာကို ပြတော်မူလို၍ ရတနာ၀ေဠု အစရှိသောပါဠိကို မိန့်သတည်း။ ထို ပါဠိ၏အတ္ထကား-

ရတနာ၀ေဠု ရတနဒါမ ရတနစုဏ္ဏ ဝိပ္ပကိဏ္ဏံ၀ိယစ၊ ရတနာရွှဲလုံး ရတနာ ပန်းဆိုင်း ရတနာမှုန့်တို့ဖြင့် ကြဲဘိသကဲ့သို့ရင်း။ ပသာရိတ ရတန စိတ္တ ကဠနပဋ် ဇ၀စ၊ ကောင်းစွာဖြန့်အပ်သော ရတနာတို့ဖြင့် ဆန်းကြယ် သော ရှေ့ပြားကဲ့သို့ရင်း။ ရတ္တသုဝဏ္ဏရသနိသိဠုမာနံ ဇ၀စ၊ ဦးသစ်သော နီသောရွှေရည်တို့ဖြင့် သွန်းဘိသကဲ့သို့ရင်း။ ဥဏ္ဏာသတနိပါတ သမာ

ကုလံ ဇုဝစ၊ ဥက္ကာတရာကျသဖြင့် နှောင့်ရှက်ဘိသကဲ့သို့ဝင်း။ နိရန္တရ ဝိပ္ပကိဏ္ဏ ကဏိကာရပုပ္ပံ ဇုဝစ၊ မပြတ်ကြဲအပ်သော မဟာလှေကားပွင့်ကဲ့သို့ဝင်း။ ဝါယုဝေဝကို့တွင် စိန္နဝိဋ္ဌစုဏ္ဏံ ဇုဝစ၊ လေ၏အဟုန်ဖြင့်လွင့်သော ဆုန်းမှုန့်ကဲ့သို့ဝင်း။ ဇုန္ဒနေ ဝိဇ္ဇုလတာ တာရာဂဏပွဘာ ဝိပ္ပုရိတ ဝိစ္ဆုရိတံ ဇုဝစ၊ သက်တင်ရေး လျှပ်စစ်နွယ် ကြယ်အပေါင်းတို့၏ အရောင်တို့ဖြင့် ပြိုးပြိုးပြက် ထွက်ဘိသကဲ့သို့ဝင်း။ တံဝနန္တရံ၊ ထိုတောအုပ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

ရောင်ခြည်တို့ကြောင့် ဇံတာအုပ်၏ ဖြစ်ဟန်ကို ဆရာဆိုပြီ၊ မြတ်စွာဘုရားကိုယ်တော်ကား ထိုရောင်ခြည်တော်တို့ကြောင့်အသို့ဖြစ်သနည်းဟု သူမေးဘွယ်ရှိ၍ ထိုအမေးကိုဖြေခြင်းငှာ အသိတိ အစရှိသောပါဠိကို မိန့်သတည်း။ ထိုပါဠိ၏အတ္ထကား-

အသိတိ အနုဗျဉ္ဇနာနုရဉ္ဇိတံ၊ ရှစ်ဆယ်သော လက္ခဏာဝယ်တို့ဖြင့် ဆိုးအပ်သော။ (တပ်စွန်းအပ်သောဟုလည်းဟူ)။ (ပနသဒ္ဒါ ပဒါလင်္ကာရတည်း)။ ဘဂဝတော၊ ၏။ သရီရဇ္ဇ၊ ကိုယ်တော်သည်လည်း။ (ဟောတိ ဒ္ဒစပ်)။ ဝိဂတသိတာဘာမလုပ္ပလံ၊ ပွင့်သော ကြာနီ, ကြာညိုရှိသော။ သရံ ဇုဝစ၊ရေအိုင်ကဲ့သို့ဝင်း။ သဗ္ဗပါလိဖုလ္လံ ၊ပင်လုံးကျွတ်ပွင့်သော။ပါရိစ္ဆတ္တကံ ဇုဝစ၊ ပင်လယ်ကသစ်ပင်ကဲ့သို့ဝင်း။ တာရာမရိစိဝိဂသိတံ၊ ကြယ်အပေါင်းတို့၏ အရောင်ဖြင့် ပွင့်လင်းသော။ ဂဂနတလံ ဇုဝစ၊ ကောင်းကင်ပြင်ကဲ့သို့ဝင်း။ သိရိယာ၊ ဘုရားရှင်၏တင့်တယ်ခြင်းဖြင့်။ သိရိ ၊ တပါးသောသူတို့၏ တင့်တယ်ခြင်းကို။ (ကံထည့်ပါ)။ အဝဟသန္တံ ဇုဝစ၊ ပြက်ရယ်မှု ပြုသကဲ့သို့ဝင်း။ ဟောတိ၊ ၏။ အသ ဘဂဝတော၊ ၏။ (လက္ခဏသဒ္ဒါနှင့်စပ်)။ ဗျာမပ္ပဘာ ပရိက္ခေပ ဝိလာသိနီ၊ တလံမျှလောက်သော အရောင်အဝန်းတို့ဖြင့် တင့်တယ်ခြင်းရှိသော။ ဒွတ္တိံသဝရလက္ခဏမာလာ စ၊ သုံးဆယ့်နှစ်ပါးသော ယောက်ျားမြတ်တို့၏ လက္ခဏာတော်တည်းဟူသော ပန်းသည်လည်း။ ဂန္ဓေတွာ ဂန္ဓေတွာ၊ကုံးကုံး၍။ (ဖွဲ့ဖွဲ့လည်းဟူ)။ ဌပိတဒ္ဒတ္တိံသ စန္ဒမာလာယစ၊ ထားအပ်သော သုံးဆယ့်နှစ်ခုသော လတည်းဟူသော ပန်း၏ဝင်း။ ဒွတ္တိံသသူရိယမာလာယစ၊ သုံးဆယ့်နှစ်ခုသော နေတည်းဟူသော ပန်း၏ဝင်း။ (သိရိဒ္ဒ သမ္ဗန်ချည်းစပ်လေ)။

၁။ သဗ္ဗပါလိဖုလ္လံ-သဗ္ဗေန ပကာရေန ပရိတော သမန္တတော ဖုလ္လတိ ဝိကသတိ သဗ္ဗပါလိဖုလ္လံ၊ အ-ကာရသာ အာ-ကာရံ ရ-ကာရသာစ လ-ကာရံ ကတွာ။

အမှာ။ ။အချို့ပါဠိ၌ မာလာဝိယဟုရှိ၏၊ မသင့်။ မာလာယဟူ၍ သာရှိသင့်သည်။ ထိုကြောင့်။ ဋီကာ၌ ဌပိတဒ္ဒတ္တိ်သ စန္ဒမာလာယာ တိသိရိ် အဘိဘဝန္တံ ဣဝါတိ သမ္ဘဏ္ဍောဟု ဆိုသည်။

ဝဠိပါဠိယာ၊ အစဉ်အတိုင်းအားဖြင့်။ ဌပိတ ဒ္ဒတ္တိ်သ စတ္ထာဝတ္တိ ဒ္ဒတ္တိ်သ သတ္ထာဒေဝရာဇ ဒ္ဒတ္တိ်သ မဟာပြဟ္မာနုံ၊ ထားအပ်သော သုံးကျိပ်နှစ်ယောက်သော စကြာမင်း သုံးကျိပ်နှစ်ယောက်သော သိကြားမင်း သုံးကျိပ်နှစ်ယောက်သော မြတ်ဗြဟ္မာကြီးတို့၏ရင်း။ သိရိ်၊ တင့်တယ်ခြင်းကို။ သိရိယာ၊ ဘုရားရှင်၏ တင့်တယ်ခြင်းဖြင့်။ အဘိဘဝန္တံ ဣဝ၊ နှိပ်စက်တိ သကဲ့သို့။ တောတိ၊ ဖြစ်၏။

အမှာ။ ။ဤဒ္ဒတ္တိ်သ စန္ဒမာလာယ အစရှိသော ဥပမာတို့ကား သုဗောဓာလင်္ကာရကျမ်းဌီလာသော ဥပမာအများတို့တွင် ပရိကပ္ပေါ ပမာတည်း။ ပရိကပ္ပေါပမာ ဟူသည်ကား ကြိုရှိသော ဥပမာပြုသည်။ နှစ်ခုသော လ သုံးဆယ့်နှစ်ခုသော နေ သုံးကျိပ်နှစ်ယောက်သော စကြာမင်း ဤသို့အစရှိသော အရေအတွက်ရှိသည်မဟုတ်ဟူလိုသည်။

ဘဒ္ဒ ဘဂဝန္တံ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားကိုလည်း။ ပရိဝါရေတွာ၊ ခြံရံ၍။ ဌိတာ၊ တည်ကုန်သော။ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ သဗ္ဗေ၀၊ အလုံးစုံကုန်သော ရဟန်းတို့ သည်လျှင်။ အဝိဒ္ဓာ၊ နည်းသောအလိုရှိကုန်၏။ သန္တုဋ္ဌာ၊ ရောင့်ရဲကုန်၏။ ပဝိဝိတ္တာ၊ ဆိတ်ငြိမ်ရာ၌ မွေ့လျော်သောစိတ် ရှိကုန်၏။ ဣဒံ သဒ္ဒါ၊ လူတို့နှင့် ရောနှောခြင်း မရှိကုန်။ စောဒကာ၊ မကောင်းမှုကို ပြုသောသူကို အပြစ်တင်တတ်ကုန်၏။ ပါပဂရဟိနော၊ မကောင်းမှုကို ကဲ့ရဲ့တတ်ကုန်၏။ ဝဏ္ဏာရော၊ သူတပါးတို့ကို ဆုံးမတတ်ကုန်၏။ ဝစနက္ခ မာ၊ ဆိုဆုံးမလွယ်ကုန်၏။ သီလသမ္ပန္နာ၊ သီလနှင့်ပြည့်စုံကုန်၏။ သမာဓိ ပညာ ဝိမုတ္တိ ဝိမုတ္တိညာဏဒဿန သမ္ပန္နာ၊ သမာဓိ ပညာ အရဟတ္တဖိုလ် အရဟတ္တဖိုလ်ကို ဆင်ခြင်သော ပစ္စဝေက္ခဏာညာဏ်နှင့် ပြည့်စုံကုန်၏။ တေသံ ဘိက္ခူနံ၊ ထိုရဟန်းအပေါင်းတို့၏။ မဇ္ဈေ၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ (ဝိဏယတိဋ္ဌစပ်)။ ရတ္တဂမ္ဗလ ပါကာရ ပရိက္ခိတ္တော၊ နီသောကမ္ဗလာ အရံတို့ဖြင့် ရံအပ်သော။ ကဠုနထမ္ဘောဝိယစ၊ ရွှေတိုင်ကဲ့သို့ရင်း။ ရတ္တ ပဒုမသဏ္ဌာမဏ္ဍပတာ၊ နီသော ကြာပဒုမာ တောအုပ်၏ အလယ်၌ သွားသော။ သုဝဏ္ဏနာဝါဝိယစ၊ ရွှေလှေကဲ့သို့ရင်း။ ပဝါဠဝေဒိကာ ပရိက္ခိတ္တော၊ သန္ဓာဖြင့်ပြုအပ်သော ပွတ်တိုင်တို့ဖြင့် ရံအပ်သော။ အဋ္ဌကဒ္ဒနောဝိယစ၊ မီးပုံကြီးကဲ့သို့ရင်း။ တာရာဂဏပရိဝါရိတော၊ ကြယ်

အပေါင်းတို့ဖြင့် ရုံအပ်သော။ ပုဏ္ဏစန္ဒောဝိယစ၊ လပြည့်ဝန်းကဲ့သို့ရင်း။ ဗိဝပဏ္ဍိုနမ္မိ၊ သားငှက်တို့၏လည်း။ စက္ခူနိ၊ မျက်စိတို့ကို။ ဝိဏယတိ၊ နှစ်သက်စေသေး၏။ ဒေဝ မနုဿာနံ၊ တို့၏။ စက္ခူနိပန၊ တို့ကိုကား။ ပဂေဝဝိဏယတိ၊ အသယ်မှာမနှစ်သက်စေသဲ ရှိနိုင်အုံ့နည်း။ ဝိဏယတိဧဝ၊ နှစ်သက်စေနိုင်သည်သာလျှင်တည်း။ တသ္မိံ ဒိဝသေ၊ ထိုနေ့၌။ (စသဒ္ဒါကား ဥပနျာသနိပါတ်တည်း။ ပနသဒ္ဒါကား ပဒါလင်္ကာရတည်း)။ ယောဇနေ၊ အားဖြင့်။ (ပရိဝါရယိ သုဒ္ဓစဝ)။ သုဒမ္မဒဗ္ဗိကာ၊ ကောင်းစွာဆုံးမ၍ ယဉ်ကျေးကုန်ပြီးသော။ ဂန္ဓပဏ္ဍိနောဝိယ၊ ဂန္ဓအမျိုးဖြစ်ကုန်ပြီးသော ဆင်တို့ကဲ့သို့။ ဝိဂတဒေါသာ၊ ကင်းပြီးသော ဒေါသရှိကုန်ထသော။ ဝန္တဒေါသာ၊ အန်ပြီးသော ဒေါသရှိကုန်ထသော။ ပဟီနကိလေသာ၊ ဖျက်ဆီးပြီးသော ကိုလေသာရှိကုန်ထသော။ ဝိဇဋိတ ဇဋာ၊ဖြေအပ်ပြီးသော ကိလေသာတည်းဟူသော ချုံစည်းရှိကုန်ထသော။ ဆိန္နဇဋနှာ၊ ဖြတ်အပ်ပြီးသော ကိလေသာတည်းဟူသော နှောင်ကွဲခြင်းရှိကုန်ထသော။ အဘိတိမဟာဝေရာ၊ရှစ်ကျိပ်သော မဟာလေရိတို့သည်။ ဧကဝဏ္ဏာ၊ တိမ်အဆင်းနှင့်တူသော။ ပံသုကူလိကာ၊ ကိုယ်ကိုယ်ကိုယ်

လေသော၊ ကင်းပြီးသော ကိလေသာရှိသည်ဖြစ်၍။ နိုက္ကိုလေသေဟိ၊ ကင်းပြီးသော ကိလေသာရှိကုန်သော ရဟန္တာတို့သည်။ ပရိဝါရိတော၊ ဖြစ်၍။ သယံ၊သည်။ ဗုဒ္ဓေါ၊ သစ္စာလေးပါးကို သိသည်ဖြစ်၍။အနုဗုဒ္ဓေဟိ၊ ဘုရားကိုအမှီပြု၍ သစ္စာလေးပါးကိုသိကုန်သော ရဟန္တာတို့သည်။ ပရိဝါရိတော၊ဖြစ်၍။ သတပတ္တပရိဝါရိတံ၊များစွာသောရှင်ချင်တို့ဖြင့် ရံအပ်သော။ ကေသရံဝိယစ၊ ဝတ်ဆံကဲ့သို့ရှင်း။ ကေသရပရိဝါရိတာ၊ ဝတ်ဆံတို့ဖြင့် ရံအပ်သော။ ကဏ္ဏိကာဝိယစ၊ အချက်ကဲ့သို့ရှင်း။ (အတွင်ကဲ့သို့ရှင်းလည်းဟု)။ အဋ္ဌနာဂသဟဿပရိဝါရိတော၊ ရှစ်ထောင်သော ဆင်ရွှေတို့သည် ခြီရံအပ်သော။ ဆဒ္ဒန္တာ၊ ဆဒ္ဒန္တ အမည်ရှိသော။ နာဂ ရာဇာဝိယစ၊ ဆင်မင်းကဲ့သို့ရှင်း။ နဝုတိဟံသသဟဿပရိဝါရိတော၊ ကိုးသောင်းသော ရွှေဟင်္သာတို့သည် ခြီရံအပ်သော။ ဓတရဋ္ဌော၊ ဓတရဋ္ဌအမည်ရှိသော။ ဟံသရာဇာဝိယစ၊ ရွှေဟင်္သာမင်းကဲ့သို့ရှင်း။ သေနဂ်ပရိဝုတော၊ စစ်သည်အပေါင်းတို့သည် ခြီရံအပ်သော။ စက္ကဝတ္တိ ရာဇာဝိယစ၊ စကြဝဠာ မင်းကဲ့သို့ရှင်း။ ဒေဝဂဏ ပရိဝါရိတော၊ နတ်အပေါင်းတို့သည် ခြီရံအပ်သော။ ဒေဝရာဇာ၊ နတ်တို့၏မင်းဖြစ်သော။ သက္ကောဝိယစ၊ သိကြားမင်းကဲ့သို့ရှင်း။ ပြဟ္မဂဏပရိဝါရိတော၊ ပြဟ္မာအပေါင်းတို့သည် ခြီရံအပ်သော။ မဟာပြဟ္မာဝိယစ၊ပြဟ္မာကြီးကဲ့သို့ရှင်း။ အပရိမိတကာလ သဒ္ဓိတာပုညပလနိဗ္ဗတ္တာယ၊ မနှိုင်းယှဉ်အပ်သော ကာလ ပတ်လုံး အဘန်တလဲလဲ ဆည်းပူးအပ်သော ကောင်းမှု၏ အစွမ်းကြောင့် ဖြစ်သော။ အစိန္တေယျာယ၊ ကြံခြင်းငှာမတတ်နိုင်သော။ အနောပမာယ၊ ဥပမာမရှိသော။ (အတူမရှိသောလည်းဟု)။ ဗုဒ္ဓလီလာယ၊ ဘုရား၏ တင့်တယ်ခြင်းဖြင့်။ စရေါ၊ လ သည်။ ဂဂနတလံ၊ ကောင်းကင်အပြင်ကို။ ပဋိပန္နောဝိယ၊ သွားသကဲ့သို့။ တံမဂ္ဂံ၊ ကို။ ပဋိပန္နော၊ ကြွသွားတော်မူ သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။

ဗုဒ္ဓသာဝကနှင့် တိတ္ထိယသာဝကတို့၏ ခြားနားပုံ

အထ၊ ထိုသို့သွားတော်မူသောအခါ၌။ (အဝလောကေသိ၌စပ်)။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ အနောပမာယ၊ အတူမရှိသော။ ဗုဒ္ဓလီလာယ၊ ဘုရား၏ တင့်တယ်ခြင်းဖြင့်။ ဂစ္ဆန္တံ၊ ကြွသွားတော်မူသော။ ဘဂဝန္တံ၊ ကိုရှင်း။ ဩကိဏ္ဏတ္တာ၊ ချသောစက္ခု၊ နှေ့ရှိကုန်သော။ သန္တိန္ဒြိယော၊ ငြိမ်သက်သော ဣန္ဒြေရှိကုန်သော။ သန္တမာနသော၊ ငြိမ်သက်သော စိတ်ရှိကုန်သော။ ဥပရိနဘေ၊အထက်ကောင်းကင်၌။ ဌိတံ၊တည်သော။ ပုဏ္ဏစန္ဒံ၊ လပြည့်ဝန်း

ကို။ နမဿမာနာဝိယ၊ ရှိခိုးကုန်သကဲ့သို့။ ဘဂဝန္တံယေဝ၊ မြတ်စွာဘုရား ကိုသာလျှင်။ နမဿမာနေ၊ရှိခိုးကုန်သော။တိဏ္ဍူ၊စ၊ တို့ကိုဂင်း။ ဒိသ္မာ၊၍။ ပရိဗ္ဗာဇကော၊ သည်။ အတ္တာနော၊ ၏။ ပရိသံ၊ ပရိသတ်ကို။ အဝလောကေသိ၊ စောင်း၍ကြည့်၏။ (တစောင်းကြည့်၏လည်းဟု)။ သာပရိသာ၊ ထိုပရိသတ်သည်။ ကာဇဒဏ္ဍကေ၊ ထမ်းပိုးစွန်း၌။ သြလဂ္ဂေတ္မာ၊ ဆွဲ၍။ ဂတိတော၊ လုဂ္ဂ ဝိလုဂ္ဂ ဝိဌက တိဒဏ္ဍာ မောရပိဉ္ဆ မတ္တိကာပတ္တ ပသိဗ္ဗက ကုဏ္ဍိကာဒိ အနေကပရိက္ခာရ ဘာရဘရိတာ၊ ယူအပ်သော ထိုမှဤမှ တွဲရရှိကျသော အင်းပျဉ် သစ်သားသုံးခွ ဥဒေါင်းမြီးယပ် မြေသပိတ် အိတ် ကရား အစရှိသော များသောပရိက္ခရာဝန်တို့ဖြင့် ပြည့်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အသုကဿ၊ ဤမည်သောသူ၏။ ဟတ္ထေ၊ လက်တို့သည်။ သောဘဏာ၊ တင့်တယ်ကုန်၏။ အသုကဿ၊ ၏။ ပါဒါ၊ တို့သည်။ သောဘဏာ၊ ကုန်၏။ ဇုတိ၊ ဤသို့။ ဧဝမာဒိ နိရတ္ထက ဝစနမုခရ ဝိကိဏ္ဏ ဝါစာ၊ ဤသို့အစရှိသော အကျိုးမရှိသောစကား ကြမ်းတန်းသောစကား ဖရိဖရဲသော စကားရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အဒဿနီယာ၊ ရှုချင်ဘွယ်မရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အပါသာဒိကာ၊ ကြည်ညှိဘွယ်မရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တဿ၊ ထိုသုဝိယပရိဗိုဇ်၏။(ဝိပွဒ္ဓိသာရောဒ်စပ်)။ ဝါ၊အား။(ဥဒပါဒိ ဒ်စပ်)။ တံ၊ ထိုမိမိပရိသတ်ကို။ ဒိသ္မာ၊ ၍။ ဝိပွဒ္ဓိသာရော၊ နှလုံးမသာခြင်းသည်။ ဥဒပါဒိ၊ ဖြစ်၏။

ဇုဒါနိ၊ ၌။ တေန၊ ထိုသုဝိယပရိဗိုဇ်သည်။ ဘဂဝတော၊ ၏။ ဝဏ္ဏော၊ ကျေးဇူးကို။ ဝတ္တေတော၊ သည်။ ဘဝေယျ၊ ၏။ ယသ္မာပန၊ ကြောင့်။ သေ ဒ္ဒေသော ပရိဗ္ဗာဇကော၊ သည်။ လာဘ သက္ကာရ ဟာနိယာ ဧစ၊ လာဘ်အရိအသေပြုခြင်းမှ ယုတ်သောကြောင့်ဂင်း။ ပဋ္ဌဟာနိယာစ၊ အပင်းအသင်းမှ ယုတ်သောကြောင့်ဂင်း။ နိစ္စမ္ပိ၊အမြဲလည်း။ ဘဂဝန္တံ၊ကို။ ဥဿုယျတိ၊ ပြု၏။

ယသ္မာ ပနေသ ။ပ။ ဥဿုယျတိ ဟူသောပါဠိဖြင့် ကသ္မာစသော ရတနတ္တယသ အဝဏ္ဏံ ဘာသတိ ဟူသော တတိယပုဒ္ဓာကို ဖြေသတည်း။

၁။ ပနာတိ အရုစိသံသူစနတ္ထော။ ။ဋီသစ်-၁၉၅။ ပန၊ ထိုသို့သုဝိယသည် ဗုဒ္ဓ၏ ကျေးဇူးကိုဆိုအပ်ဆိုသင့်သော်လည်း-ဟု အနုတ်ပေ ။

ပရိဒိဇ်တို့သည် တိတ္ထိဖြစ်လျက် လာဘ် အရိအသေ ပြုခြင်းတို့သည် အသို့လျှင် ဖြစ်ကုန်အံ့နည်းဟု စောဒနာရန်ရှိရကား အညတိတ္ထိယာနံ ဟိ စသည်ကို မိန့်သတည်း။ ထိုပါဠိ၏အတ္ထကား–

ဟိ-တဒေဝယုတ္တံ၊ ၏။ အညတိတ္ထိယာနံ၊ သာသနာတော်မှ အပဋ္ဌိဖြစ်သော တိတ္ထိတို့အား။ ယာဝ၊ အကြင်မျှလောက်သော ကာလပတ်လုံး။ ဗုဒ္ဓါ၊ တို့သည်။ လောကေ၊ ၌။ နုပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ ကုန်။ တာဝဒေဝ၊ ထိုမျှလောက်သော ကာလပတ်လုံးသာလျှင်။ လာဘသက္ကာရာ၊ လာဘ် အရိအသေပြုခြင်း တို့သည်။ နိဗ္ဗတ္တန္တိ၊ ကုန်၏။ ဗုဒ္ဓုပ္ပါဒတောပန၊ ဘုရားဖြစ်သော အခါမှကား။ ပဋ္ဌာယ၊ ၍။ ပရိဟီနလာဘသက္ကာရာ၊ ယုတ်သော လာဘ် အရိအသေပြုခြင်းရှိကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ သူရိယုဂ္ဂမနေ၊ နေအရုဏ်တက်သောအခါ၌။ ခဇ္ဇောပနကာဝိယ၊ ပိုးစုန်းကြူးတို့ကဲ့သို့။ နိဿိရိကတံ၊ အရောင်အဝါ မရှိသည်၏အဖြစ်သို့။ အာပဇ္ဇန္တိ၊ ရောက်ကုန်၏။ ဥပတိဿ ကောလိတာနံ၊ ဥပတိဿ ကောလိတတို့၏။(စသဒ္ဒါကား ဥပနျာသတည်း)။ သဠေယ်ယ၊ သိဠည်း၏။ သန္ဓိကေ၊ ၌။ ပဗ္ဗဇိတကာယေယေဝ၊ ရဟန်းပြုသောအခါ၌လျှင်။ ပရိဗ္ဗာဇကာ၊ တို့သည်။ မဟာပရိသာ၊ များသောပရိသတ်ရှိကုန်သည်။ အဟောသုံ၊ ကုန်၏။ ဝေ၊ သို့ ထိုဥပတိဿကောလိတတို့သည်။ ပဏ္ဍန္ကေ သုပန၊ သွားကုန်သည် ရှိသော်ကား။ တေသံ၊ ထိုပရိဗိဇ်တို့၏။ သာပရိသာ၊ သည်။ ပရိဟီနာ၊ ယုတ်၏။ ဧုတိ၊ ဤသို့။ ဒ္ဒိဟိ၊ ကုန်သော။ ဧုမေဟိ ကာရဏေဟိ၊ တို့ဖြင့်။ အယံပရိဗ္ဗာဇကော၊ သည်။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ နိစ္စံ၊ အမြဲ။ ဘဝဝန်္ဓံ၊ ကို။ ဥဿုယျတိ၊ ပြ||စု၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ တံဥဿုယျဂိသုဂ္ဂါရံ၊ ထိုပြ||စုခြင်းဟူသော အဆိပ်ကို အန်ခြင်းကို။ ဥဂ္ဂိရန္တော၊ အန်လိုသည်ဖြစ်၍။ ရတနတ္တယဿ၊ ၏။ အဝဏ္ဏမေဝ၊ ကျေးဇူးမဲ့ကိုသာလျှင်။ ဘာသတိ၊ ၏။ ဧုတိ၊ ဤသို့။ ဝေဒိ တဗ္ဗော၊ ၏။

၂။ အထခေါ ဘဂဝါ ။ပ။ ဘိက္ခုသံဃေနာတိ၊ ကား။ ဘဂဝါ၊ သည်။ တာယဗုဒ္ဓလီလာယ၊ ထိုဘုရား၏ တင့်တယ်ခြင်းဖြင့်။ ဂစ္ဆမာနော၊ ကြွသွားလေသော်။ အနုပုဗ္ဗေန၊ အစဉ်အားဖြင့်။ အမ္ဗလဋ္ဌိကာဒ္ဒါရုံ၊ နုပျိုသော သရက်ပင်ရှိသော ဥယျာဉ်တံခါးသို့။ ပါပုဏိတ္ဝာ၊ ၍။ သူရိယံ၊ နေကို။ ဩလောကေတ္ဝာ၊ ၍။ ဧဒါနိ၊ ၌။ ဂန္တုံ၊ ဌာ။ အာကာသေ၊ အခါမဟုတ်။ သူရိယော၊ သည်။ အတ္ထင်္ဂတော မယမိဝ၊ ဝင်ခါနီးသို့။ ဂတော၊ ရောက်ပြီ။ ဧုတိ၊ ဤသို့။ အမ္ဗလဋ္ဌိကာယံ၊ နုပျိုသောသရက်ပင်ရှိသော ဥယျာဉ်၌။ ရာဇာဂါ

ရကော၊ မင်းကွန်း၌။ ဧကရတ္တိဝါသီ၊ တည်ခိုနေခြင်းသို့။ ဥပဂ ရှိ၊ကပ်တော်မူလေ၏။

တတ္ထ၊ ထိုအမွှလင်္ဂီကာယံရာဇာဂါရကော- ဟူသောပါဠိ၌။ သမဘိနိ ဝိဌ္ဌသ၊ သော။ အမွှလင်္ဂီကာတို့ ပဒသ၊ ၏။ ရညော ဥယျာနန္တိ အတ္ထော၊ ရညော ဥယျာနံ ဟူသောအနက်ကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ ၏။ ရညော၊ ၏။ ဥယျာနံ၊ တည်း။ တသ ဥယျာနသ၊ ၏။ ဒ္ဒါရသမီပေ၊ တံခါး၏ အနီးအပါး၌။ တရုဏအမ္ဗရုက္ခော၊ နုပျိုသောသရက်ပင်သည်။ အတ္ထိကိရ၊ရှိသတတ်။ တံ၊ ထိုနုပျိုသောသရက်ပင်ကို။ အမွှလင်္ဂီကာတိ၊ အမွှလင်္ဂီကာဟူ၍။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ တသ၊ ထိုနုပျိုသောသရက်ပင်၏။ အဝိဒူရေ၊ အနီး၌။ ဘာဝတ္တော၊ ဖြစ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ဥယျာနမ္ပိ၊ သည်လည်း။(အဝိဒူရေ ကတဥယျာနမ္ပိ ဟူ၍လည်း ပါဠိရှိ၏)။ အဝိဒူရေ၊ ၌။ ကတဥယျာနမ္ပိ၊ ပြုအပ်သော ဥယျာဉ်သည်လည်း။ (ဤသို့ယောဇနာ)။ အမွှလင်္ဂီကာတ္ထေဝသင်္ခါ၊ အမွှလင်္ဂီကာဟူသော ခေါ်ဝေါ်ခြင်းသို့လျှင်။ ဂတံ၊ ရောက်၏။

> **အမှာ**။ ။အမွှလင်္ဂီကာ ဟူသောအမည်ကား မုချအမှည်မဟုတ်၊ ဥယျာဉ်တံခါး၏အနီး၌ နုပျိုသော သရက်ပင်ရှိသောကြောင့် နုပျိုသောသရက်ပင်ကိုစွဲ၍ သမီဗူပစာရအားဖြင့် ဥယျာဉ်ကိုလည်း အမွှလင်္ဂီကာဟု ခေါ်သတည်း။

တံဥယျာနံ၊ သည်။ ဆာယူဒကသမ္ပန္နံ၊ အရိပ်ရေနှင့်ပြည့်စုံ၏။ ပါကာရ ပရိက္ခိတ္တံ၊ တံတိုင်းတို့ဖြင့် ရံအပ်၏။ သုယောဇိတဒ္ဒါရံ၊ ကောင်းစွာယှဉ်အပ်သော တံခါးရှိ၏။ မဟ္ဗုသာဝိယ၊ တံတားကဲ့သို့။ သုဂုတ္တံ၊ ကောင်းစွာလုံ၏။ တတ္ထ၊ ထိုဥယျာဉ်၌။ ရညော၊ ၏။ (အဂါရံ၌စပ်)။ ရညော၊ ကို။ (ကိဠနၨ ဆင်ကိုက်စပ်)။ ကိဠနတ္ထံ၊ ဂဟေးစေခြင်းငှာ။ ပဋိဘာနစိတ္တာဝိစိတ္တံ၊ ထင်မြင်ဆန်းကြယ်သော ပန်းချီဆေးအရပ်ရှိသော။ ဘာဂါရံ၊ အိမ်ကို။ အကံသု၊ ကုန်၏။ တံအဂါရံ၊ကို။ ရာဇာဂါရကန္တိ၊ မင်းကွန်းဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။(ရာဇဿ ကိဠနတ္ထံ အဂါရံ ရာဇာဂါရံဟု မဠေ့လောပ ဆင်ခြင်တပ္ပုရိသ မြှုလိုက်)။

ဆုပ်ပေယောပိခေါတိ၊ ဟူသည်ကား။ သုဂ္ဂိယောဝိ၊ သည်လည်း။ တသ္မိံ ဌာနေ၌။ ဆူရိယံ၊ ကို။ ဩလောကေတ္ဝာ၊၍။ ဇုဒါနိ၊ ၌။ ဂန္ဓုံ၊ သွားခြင်းငှာ။ အကာလော၊ အခါမဟုတ်။ ခုဒ္ဒကာ၊ ငယ်ကုန်သော။ မဟာလ္လကာ၊ ကြီးကုန်သော။ ပရိဠာဟကာ၊ တို့သည်။ ဗဟူ၊ များစွာကုန်၏။ အယဉ္စ မဂ္ဂေါ၊ ဤခရီးသည်လည်း။ စောရေဟိပိ၊ တို့ဖြင့်ရင်း။ ဝါဠဗဟုလော့ဟိပိ၊

သုတ်သီလကျွန်အဋ္ဌကထာနိဿယ

ကြွမ်းခဲသာဘီးလူ-တို့ဖြင့်ရင်း။ ဝါဋုမိဂေဟိပိ၊ ကြွမ်းသော သစ်ကျားတို့ ဖြင့်ရင်း။ ဗဟုပရိသမယော၊ များသော တေးရန်ရှိ၏။ ခေါ်ပန၊စင်စစ်။ ဂေါ်တမော၊ ဂေါ်တမအနွယ်ဖြစ်သော။ အယံသမဏော၊ သည်။ ဥယျာနံ၊ သို့။ ပဝိဋ္ဌော၊ ဝင်၏။ ဂေါ်တမဿ၊ သော။ သမဏဿ၊ ၏လည်း။ ဝသနဋ္ဌာနေ၊ နေရာအရပ်၌။ ဒေဝတာ၊ တို့သည်။ အာရက္ခံ၊ အစောင့်ကို။ ဂဏှိံသု၊ ယူကုန်၏။ ဟန္ဒ၊ ယခု။ အဟမ္ပိ၊ သည်လည်း။ ဣဒေဝ၊ ဤဥယျာဉ် ၌သာလျှင်။ ကောရက္ခိတ္တိ၊ ဝါသံ၊ တည်ခိုနေခြင်းကို။ ဥပဂန္တွာ၊ ကပ်၍။ သွေ၊ နက်ဖန်။ ဂမိဿာမိ၊ အံ့။ ဣတိ မနသိကတ္တွာ၊ ၍။ တဒေဝဥယျာနံ၊ သို့လျှင်။ ပါဝိသိ၊ ဝင်လေ၏။ တတော၊ မှ။ ဘိက္ခုသံဃော၊ သည်။ ဘဂဝတော၊ အား။ ဝတ္တံ၊ ဝတ်ကို။ ဒသေတွာ၊ ပြ၍။ အတ္ထနော အတ္ထနော၊ ၏။ ဝသနဋ္ဌာနံ၊ နေရာအရပ်ကို။ သလ္လက္ခေသိ၊ မှတ်၏။ ပရိဗ္ဗာဇကောပိ၊ သည်လည်း။ ဥယျာနဿ၊ ဥယျာဉ်၏။ ဧကပဿေ၊ တခုသောနံပါးအရပ်၌။ ပရိဗ္ဗာဇကပရိက္ခာရေ၊ ပရိဗိုဇ်တို့၏ ပရိက္ခရာတို့ကို။ ဩတာရေတွာ၊ ချ၍။ ဝါသံ၊ တည်ခိုနေခြင်းကို။ အတ္ထနော၊ ၏။ ပရိသာယ၊ နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ဥပဂန္တွာ၊ ကပ်လေ၏။

ဆရာ-သဒ္ဓိံ အတ္ထနော ပရိသာယဟုဆို၏။ ပါဠိတော်၌ သဒ္ဓိံ အတ္ထနော အနွေဝါသိနာ ပြဟွဒတ္တေန မာဏဝေနဟူ၍ ပြဟွဒတ် တယောက်နှင့်သာ တကွကပ်သည်ကိုဆိုသည်တကားဟု သူစောဒနာ ဘွယ်ရှိ၍ ထိုစောဒနာကို ဖြေခြင်းငှာ ပါဠိယံ။ပ။ဝုတ္တံကို မိန့်သတည်း။ ထိုပါဠိ၏အတ္ထကား-

ပါဠိယံ၊ ၌။ အာရုဠ္ဠဝသေန၊ သင်္ဂါယနာတင်သည်၏အစွမ်းဖြင့်။ သဒ္ဓိံ။ပ။ မာဏဝေနာတိ၊ ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၏။

ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဝါသံ၊ တည်ခိုနေခြင်းသို့။ ဥပဂတောပန၊ ကပ်ပြီး၍ကား။ သောဘရိဗ္ဗာဇကော၊ သည်။ ရတ္တိဘာဂေ၊ ညဉ့်အတွင်း၌။ ဒသဗလံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ ဩလောကေသိ၊ ၏။ တဿိံ စသမယော၊ ၌ကား။ သမန္တာ ထက်ဝန်းကျင်မှ။ ဝိပ္ပကိဏ္ဏတာရကာဝိယ၊ ပြိုးပြိုးပြက် ပြည့်သော ကြယ်အပေါင်းကိုကဲ့သို့။ ပဒီပါ၊ ဆီမီးတို့သည်။ ဇလန္တိ၊ တောက်ပကုန်၏။ မဇ္ဈေ ထမ္ဘေ၊ အလယ်တိုင်၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ နိသိန္နော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဘိက္ခုသံဃော၊ သည်လည်း။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ ပရိဝါရေတွာ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ ခြံရံ၍။ နိသိန္နော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တတ္ထ၊ တိုရဟန်းအပေါင်း

တို့တွင်။ ကေသိကဿ၊သောဝိ၊ ၏လည်း။ တတ္ထကုက္ကုစ္စံဝါ၊ လက်ကိုလှုပ်ခြင်း သည်ရင်း။ ပါဒကုက္ကုစ္စံဝါ၊ ခြေကိုလှုပ်ခြင်းသည်ရင်း။ ဥက္ကာသိတသဒ္ဒေါ ဝါ၊ ခြောင်းညှံ့သောအသံသည်ရင်း။ ဓိဝိတသဒ္ဒေါဝါ၊ ချိုသောအသံသည် ရင်း။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဟိ-တဒေဝယုတ္တံ၊ ၏။ သာပရိသာ၊ ထိုဘုရားရှင်ပရိသတ် သည်။ အတ္ထနော၊ မိမိ၏။ သိက္ခိတသိက္ခတာယစ၊ သင်အပ်ပြီးသော အကျင့်ဝတ် ရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်ရင်း။ ဘဂဝတိ၊ ၌။ ဂါရဝေနစ၊ ရိုသေ ခြင်းရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်ရင်း။ ဇုတိ၊ ဤသို့။ ဒ္ဒိဟိ၊ ကုန်သော။ ကာရ ဏေဟိ၊ တို့ကြောင့်။ နိဝါတော၊ လေတိတ်သောအခါ၌။ ပဒီပယိခါဝိယ၊ ဆီမီးလျှံကဲ့သို့။ နိစ္စလာဝ၊ တုန်လှုပ်ခြင်း မရှိသည်ဖြစ်၍သာလျှင်။ သန္ဓိ သိန္ဓာ၊ စည်းဝေးသည်။ အဟောသိ၊ ၏။ ပရိဇ္ဇာဇကော၊ သည်။ တံဂိဟ္ဟ ဘိ၊ ထိုသို့သောတင့်တယ်ခြင်းကို။ ဒိသ္မာ၊ ၍။ အတ္ထနော၊ ၏။ ပရိသံ၊ ကို။ ဩလောကေသိ၊ ၏။ တတ္ထ၊ ထိုသုဝဏ္ဏယ၏ ပရိသတ်တို့တွင်။ ကေစိ၊ အချို့ ကုန်သောပရိဗိုဇ်တို့သည်။ ဟတ္ထံ၊ လက်ကို။ ဓိဝေန္တိ၊ ပစ်ကုန်၏။ ကေစိ၊ တို့သည်။ ပါဒံ၊ ကို။ ဓိဝေန္တိ၊ ကုန်၏။ ကေစိ၊ တို့သည်။ ဝိပ္ပလပန္တိ၊ ယောင် ယမ်းကုန်၏။ ကေစိ၊ တို့သည်။ နိလ္လာလိတဇိဝှါ၊ ထွက်သော လျှာရှိကုန် သည်ဖြစ်၍။ ပ္ပ္ပရိတခေဠာ၊ ယိုသော တံတွေးရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဒန္တေ၊ သွားတို့ကို။ ခါဒန္တာ၊ ကြိတ်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ ကာကစ္ဆမာနာ၊ ကျီးသံကဲ့ သို့သောအသံကို ပြုကုန်သည်ဖြစ်၍။ (ဟောက်ကုန်သည်ဖြစ်၍လည်းဟု)။ ဃရဃရပဿာသိနော၊ ချုတ်ချုတ်မြည်သော ထွက်သက်ဝင်သက်ရှိကုန် သည်ဖြစ်၍။သယ န္တိ၊ကုန်၏။သော၊ထိုသုဝဏ္ဏယပရိဗိုဇ်သည်။ရဂနတ္ထယဿ၊ ၏။ ဝဏ္ဏော၊ ကို။ ဝတ္ထုဒ္ဒေပိ၊ ဆိုအပ်သင့်လျက်လည်း။ ဇုဿာဝဝသေန၊ ပြ။ စ္ဆ သည်၏အစွမ်းဖြင့်။ အဝဏ္ဏမေဝ၊ ကျေးဇူးမဲ့ကိုသာလျှင်။ ဘာသိတုံ၊ ၄ာ။ (ထည့်)။အာရဘိ၊အားထုတ်၏။ ဗြဟ္မဒတ္တောပန၊ သည်ကား။ ဝတ္ထုနယေ နေဝ၊ ဖြင့်လျှင်။ ဝဏ္ဏံ၊ ကို။ ဘာသိတုံ၊ ၄ာ။ အာရဘိ၊ ၏။ တေန၊ ကြောင့်။ တတြာပိသုဒံ။ပ။ဧကောတိ၊ ဟူ၍။ ဝတ္ထုံ၊ ပြု။ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသောစကားကို။ ဝတ္ထုမ္ပိ၊ ၏။ (သဗ္ဗံ ဝတ္ထုမ္ပိ၏အရကို ပါဠိ၌လာသော အနေက ။ပ။ အဝဏ္ဏံ ဘာသတိအစရှိသော စကားအစဉ်ကိုယူလေ)။ တတ္ထပါဠေ၊ ထိုတတြာပိ သုဒံ အစရှိသောပါဠိ၌။ တတြာပိတိ၊ ကား။ တသ္မိံ အမ္ဗလဋ္ဌိကာယဟ္မိ၊ ကို နုဗျိသော သရက်ပင်ရှိသည်လည်းဖြစ်သော။ ဥယျာနေ၊ ၌။ ဇုတိအတ္ထော၊ ကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ ၏။

အမ္မလဋ္ဌိတာယ ဟူ၍သော ဆိုချေသော် အမ္မလဋ္ဌိက သဒ္ဒါသည် နှုတ်ခွန်းသောသရက်ပင်ကို ဟောရကား သရက်ပင်ခြုံလည်းဟူသော အနက်အလျဉ်းရှိသော်ကြောင့် သမီးပူဖစ်ရအားဖြင့် ဥယျာဉ်ကို လိုအပ်သည်၏အဖြစ်ကို သိစေခြင်းငှာ ဥယျာနေတိ အာဇ္ဇောဟု ဆိုပြန်သတည်း။

၃။ သမ္မဟုလာနန္တိ၊ ကား။ ဗဟုကာနံ၊ များကုန်သော။ တတ္ထ၊ ထိုသမ္မဟုလာနံ ဟူသောစကား၌။ ဝိနယပရိယာယေန၊ ဝိနည်းဒေသနာအားဖြင့်။ တယော၊ ကုန်သော။ ဇနာ၊ ရဟန်းတို့ကို။ (လူတို့ကိုလည်းဟူ)။ သမ္မဟုလာတိ၊ သမ္မဟုလာဟူ၍။ ဝုစ္စန္တိ၊ ကုန်၏။ တတော၊ ထိုသုံးယောက်တို့ထက်။ ပရံ၊ လွန်မူကား။ သံဃော၊ သံဃာမည်၏။ သုတ္တန္တပရိယာယေနပန၊ သုတ္တန်ဒေသနာအားဖြင့်ကား။ တယော၊ သုံးယောက်တို့သည်။ တယော ဧဝ၊ တယောသာမည်ကုန်၏။ (သုံးယောက်သာမည်ကုန်၏ လည်းဟူ)။ နသမ္မဟုလာ၊ သမ္မဟုလ မမည်ကုန်။ (အများ မမည်ကုန်လည်းဟူ)။ (နသမ္မဟုလာကား၊ ဧဝသဒ္ဒါ၏ နိဝတ္တနတ္ထထည့်သတည်း)။ တတော၊ ထိုသုံးယောက်မှ။ ပဌာယ၊ ၍။ သမ္မဟုလာ၊ မည်ကုန်၏။ ဣဒမေန၊ ဤသမ္မဟုလာနံ ဟူသောပုဒ်၌ကား။ သုတ္တန္တပရိယာယေန၊ ဖြင့်။ သမ္မဟုလာတိ၊ ဟူ၍။ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ ကုန်၏။ မဏ္ဍလမာဠေတိပဒဿ၊ ၏။ အတ္ထော၊ ကို။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။ ကတ္ထစိ၊ အချို့သောအရာ၌။ ဒွေ၊ နှစ်ခုကုန်သော။ ကဏ္ဍိကာ၊ အထွဋ်ကို့ကို။ ဂဟေတ္ဝာ၊ ယူ၍။ ဟံသဝဋ္ဋကစ္ဆနေန၊ ဟသ်ာတောင်ကဲ့သို့ လည်ချိုးသဖြင့်။ ကတာ၊ ပြုအပ်သော။ ကုဋ္ဌာဂါရသာလာ၊ စုလစ်မှန်းချန် တပ်သောစရပ်ကို။ မဏ္ဍလမာဠောတိ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ ကတ္ထစိ၊ အချို့၌။ ကေဝံ၊ သော။ ကဏ္ဍိကံ၊ အထွဋ်ကို။ ဂဟေတ္ဝာ၊ ယူ၍။ ထမ္ဘပန္တိံ၊ တိုင်စဉ်ကို။ ပရိကွိပိတ္ဝာ၊ ရုံ၍။ ကတာ၊ သော။ ဥပဋ္ဌာနသာလာပိ၊စည်းဝေးရာစရပ်ကိုလည်း။ မဏ္ဍလမာဠောတိ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ ဇုဝပန၊ ၌ကား။ နိသိဒနသာလာ၊ စည်းဝေးရာစရပ်ကို။ မဏ္ဍလမာဠောတိ၊ ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ သန္ဓိသိန္ဒာနန္တိ၊ ကား။ နိသဇ္ဇနဝသေန၊ ထိုင်သည်၏အစွမ်းဖြင့်။ (အညိုအညွှတ်ထိုင်ခြင်းသည် သန္ဓိသိန္ဓမည်၏ဟု သိစေခြင်းငှာ နိသဇ္ဇနဝသေနဟု ဆိုသတည်း)။ သန္ဓိပတိတာနန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ သမောဝနဝသေန၊ ပေါင်းသည်၏ အစွမ်းအားဖြင့်။ အယံသဒ္ဒေ ဝမ္မောတိဏ္ဍောပါ ဣ၊ ၌။ ကထာ၊ စကားကို။ သဒ္ဒိယာတိ၊ သဒ္ဒိယဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ ကထာဝမ္မော၊ စကားသတောသည်။ ဇုတိအယံအတ္ထော၊ ကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ မှတ်အပ်၏။ ဥဒပါဒိတိ၊ ကား။ ဥပ္ပဇ္ဇော၊ ဖြစ်၏။ သောသဒ္ဒိယ

ဝမ္မော၊ ထိုစကားသဘောသည်။ ကတမောပန၊ အာဘယ်နည်း။ ဣတိ ပုဗ္ဗာယံ၊ သည်။ ဣတိ၊ သော်။ အစ္ဆရိယံဝတ အာဝုသောတို့ ဝေမာဒိ၊ ဤသို့အစရှိသည်တည်း။ တတ္ထ၊ ထိုအစ္ဆရိယံဝတအာဝုသော အစရှိသော ပါဠိတို့။ သမတိနိဝိဋ္ဌသမ၊ အကျုံးဝင်သော။ အစ္ဆရိယန္တိ ပဒဿ၊ ၏။ ဝိဂ္ဂဟော၊ ကို။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ကာတဗ္ဗော၊ အပ်၏။ အန္ဓဿ၊ သူကန်း၏။ ပဒ္ဓတာရောဟဏံ၊တောင်သို့တက်ခြင်းသည်။ နိစ္စံ၊မြဲသည်။နဟောတိဝိယ၊ ကဲ့သို့။ ယံကမ္မံ၊ သည်။ နိစ္စံ၊ မြဲသည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဣတိတသ္မာ၊ ကြောင့်။ တံကမ္မံ၊ သည်။ အစ္ဆရိယံ၊ ၏။

ဝိဂ္ဂြိဟ်တုတည်း။ ဝိဂ္ဂြိဟ်စစ်ကား နဆရိယန္တိ အစ္ဆရိယံဟု ဖိသံက တပ္ပုရိသ်ပြုလေ။ ယံကမ္မံ၊ သည်။ ဆရိယံ၊ အမြဲဖြစ်သည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဣတိတသ္မာ၊ ကြောင့်။ တံကမ္မံ၊ သည်။ အစ္ဆရိယံ၊ မည်၏။ မသုဓေတ်ကို ဆရပြုသည်။ အမိပ္ပါယ်ကား– သူကန်းတို့၏ တောင်ထက်သို့ တက်ခြင်းဌာ စွမ်းနိုင်ခဲသည်၏အဖြစ်ကြောင့် သူကန်းတို့ တောင်ထက်သို့ တက်ခြင်းသည် အထူးဝိသေသဖြစ်သည်။ အထူးဝိသေသ ဖြစ်သောကြောင့် အံ့ဘွယ်ရှိသည်။ ထိုအတူ အကြင်အမှု သည်လည်း အမြဲမဖြစ်၊ ရံခါအထူးဖြစ်သည်။ ထိုအမှုသည် အံ့ဘွယ် မည်၏ဟူလိုသော်။

အယံ၊ ဤအန္ဓသ အစရှိသည်ဖြင့် ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းသည်။ တာဝ၊စွာ။ သဒ္ဒနယော၊ သဒ္ဒါကျမ်းဌ် လာသောနည်းတည်း။ (သဒ္ဒါကျမ်းတို့ဌ် မသု သဒ္ဒါကို ဆရပြု၍ ရှင်ပြီးသောကြောင့် ဤဆိုအပ်ပြီးသော နည်းသည် သဒ္ဒါကျမ်းဌ် လာသောနည်းမည်သည်ဟူလိုသော်)။ အယမ္ပန၊ ဤဆိုလတ္တံ့ သည်ကား။ အဌကထာနယော၊ အဌကထာတို့ဌ် လာသောနည်းတည်း။ ယံကမ္မံ၊ သည်။ အစ္ဆရာယောဂ်ံ၊ လက်ခုပ်တီးခြင်းဌာ သင့်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ တံကမ္မံ၊ သည်။ အစ္ဆရိယံ၊ မည်၏။

ယောဂ်တဒ္ဓိတ် အစ္ဆရပုဒ် ကိယပစ္စည်း ဣတ္ထကာတာဝေတု ဟူသော သုတ်ဌ် တုသဒ္ဒါဖြင့် ယောဂ်အနက်ဌ် ကိယပစ္စည်းသက်၊ ဤနောက် နည်းဌ် အစ္ဆရသဒ္ဒါသည် ရှင်ဋ္ဌိသဒ္ဒါတည်း။ လက်ခုပ်တီးခြင်းဟူသော အနက်ကို ပြောလေသတည်း။ ရှင်ဓာတ်ကို အတူးမစိုရင်ရသော ကြောင့် သဒ္ဒါကျမ်းဌ် မလာသည်မည်၏။ အဌကထာဆရာတို့ပြုသော ဝစနတ္ထဖြစ်သောကြောင့် အဌကထာနည်းမည်၏။

အစ္ဆရံ၊ လက်ခုပ်ကို။ ပဟာရိတုံ၊ တီးခြင်းငှာ။ ယုတ္တံ၊ သင့်၏။ ဣတိအယံ၊ လျှင်။ အတ္ထော၊ တည်း။ အန္တ၊တပုဒ်၊ မဖြစ်ဘူးသောအဓိပ္ပာယ်သည်။ ဘူတံ၊ ဖြစ်သည်တည်း။ ဣတိတသ္မာ၊ ကြောင့်။ အန္တံ၊ အန္တ၊တမည်၏။

အန္တ၊တဘူတံဟု ဆိုအပ်လျက် ဘူတပုဒ်ကြောသတည်း။ ဝိဂြိုဟ်စစ်ပြီ လိုရင်းကား အန္တ၊တဘူတံ အန္တ၊တံဟု ကမ္မဓာရယ်ပြီလေ။

တေဉ္ဇာဟယဒ္ဓိ၊ထိုအစ္ဆရိယံ အန္တ၊တံဟူသော်မုဒ်နှစ်ခုအပေါင်းသည်လည်း။ ဝိမှယသော၀၊ အုံ့ဘွယ်ကိုဆောင်ခြင်း၏သာလျှင်။(အုံ့ဘွယ်ဖြစ်ခြင်း၏သာ လျှင်လည်းဟူ)။ အဓိ၀စနံ၊ အမည်တည်း။ ယာ၀ဒ္ဓိဒန္ဓိ၀ဒသာ၊ ၏။ ယာ၀စ ဣဒန္ဓိ၊ ယာ၀စဣဒံဟူ၍။ ပဒဿ္ဓေ၊ ပုဒ်ဖြတ်ခြင်းကို။ ကာတဗ္ဗော၊ ၏။ တေန၊ ထိုယာ၀ဒ္ဓိဒံဟူသောပုဒ်ဖြင့်။ သုပ္ပဒ္ဒိ၀ိဒိတာယ၊ ထိုးထွင်း၍သိအပ်သော မမ္ဓာ၀တ်၏။ အပ္ပမေယ္ယတံ၊ အဆုံးမရှိသည်၏ အဖြစ်ကို။ ဒဿေတိ၊ ၏။

သုပ္ပဒ္ဒိ၀ိဒိတာ၀အဖွင့်

တေန။ပ။သုပ္ပဒ္ဒိ၀ိဒိတာ၀တိတ္ထေ၀ပါ၊ ဌ္ဌ။ အယံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့သည်ကား။ သခ်ေ၀ပတ္ထော၊ အကျဉ်းဖြစ်သော အနုတ်တည်း။ ယောဘ၊ဂ၀၊ သည်။ (သောကား တဗ္ဗောတည်း)။သမတိ သမ၊ရမိယော၊ အမျှသုံးဆယ်သော ပ၊ရမိတို့ကို။ ပူရေတွာ၊ ဖြည့်၍။ သဗ္ဗကိလေသေ၊ တို့ကို။ ဘဇ္ဇိတွာ၊ ဖျက်ဆီး၍။ အနုတ္တရံ၊ မိမိထက်လွန်သော ဉာဏ်မရှိသော။ (အတုမရှိသော လည်းဟူ)။ သမ္မာသမ္ဗောဓိ၊ သဗ္ဗညုတဉာဏ်ကို။ အဘိသမ္ဗုဇ္ဈိ၊သိတော်မူပြီ။ တေသံ တေသံ သတ္တာနံ၊ တို့၏။ အာသယာနုသယံ၊ အလိုအနုသယကို။ ဇာနတာ၊ သိတော်မူတတ်ထသော။ ဟတ္ထတလေ၊ လက်ဝါးအပြင်၌။ ဌ၀ိတံ၊ ထားအပ်သော။ အာမလကံ၀ိယ၊ သျှစ်သျှားသီးကဲ့သို့။ သဗ္ဗံ၊သော။ ဥဿုဒ္ဓမ္ဗ၊ သိအပ်သောတရားကို။ ပဿတာ၊ ဉာဏ်ဟူသော မျက်စိဖြင့် မြင်တော်မူထသော။ တေနဘဂ၀တာ၊ သည်။ (သုပ္ပဒ္ဒိ၀ိဒိတာ၌စပ်)။

အ၀ိစအ၀ပရော၊ သော။ နယော၊ ကို။ မယာ၊ သည်။ ဝုစ္စတေ၊ ဆိုဦးအုံ့။ ပုဗ္ဗေနိ၀ါသာဒိဟိ၊ ပုဗ္ဗေနိ၀ါသညာဏ် အစရှိသည်တို့ဖြင့်။ ဇာနတာ၊ သော။ ဒိဗ္ဗေန၊ နတ်မျက်စိနှင့်တူသော။ စက္ခုနာ၊ ဒိဗ္ဗစက္ခုအာဘိညာဉ်ဖြင့်။ ပဿတာ၊ မြင်တော်မူထသော။ ,တေန ဘဂ၀တာသည်။ ပန၊ တနည်းကား။ ဝိဟိ၊ ကုန်သော။ ဝိဇ္ဇာဟိ၀ါ၊ ဝိဇ္ဇာတို့ဖြင့်ရင်း။ ဆဟိ၊ ကုန်သော။ အာဘိညာဟိ၀ါ၊ တို့ဖြင့်ရင်း။ ဇာနတာ၊ သော။ သဗ္ဗတ္ထ၊ အလုံးစုံသော တရားတို့၌။ (အလုံးစုံသော အာရုံတို့၌လည်းဟူ)။အ၀ဇ္ဇီဟာ၊ ကိုယ်ပင်

ခြင်းမရှိသော။ သမန္တစက္ခုနှာ၊ သဗ္ဗညုတညာဏ်တည်းဟူသော မျက်စိဖြင့်။ ပဿတာ၊ သော။ တေနဘဂဝတာ၊ သည်။ ဝါ၊ ကား။ သဗ္ဗဓမ္မစာနုနုသမဇ္ဇာယ၊ အလုံးစုံသော်တရားကို သိခြင်းငှာ စွမ်းနိုင်သော။ ပညာယ၊ ဖြင့်။ ဇာနတာ၊ သော။ သဗ္ဗသတ္တာနံ၊ တို့၏။ စက္ခုဝိသယာတိတာနိ၊ မျက်စိဖြင့်မြင်သောအရာကို လွန်ကုန်သော။ တိရောကုဋ္ဋာဒိဂတာနိ၊ တိုက်နံရံအစရှိသည် ခြားရာ၌ရှိကုန်သော။ ရူပါနိပိ၊ တို့ကိုလည်း။ အတိဝိသုဒ္ဓေန၊ အလွန်စင်ကြယ်သော။ မံသစက္ခုနှာ၊ ဖြင့်။ ပဿတာ၊ မြင်တော်မူထသော။ ဝါ၊ ကား။ အဝ္ဇဟိတသာဝိကာယ၊ မိမိအစီးအပွားကို ပြီးစေတတ်သော။ သမာဓိပဒဋ္ဌာနာယ၊ သမာဓိလျှင် နီးသောအကြောင်းရှိသော။ ပဋိဝေဓ ပညာယ၊ ဖြင့်။ ဇာနတာ၊ သော။ ပရဟိတသာဝိကာယ၊ သူတပါး၏ အစီးအပွားကို ပြီးစေတတ်သော။ ကရုဏာပဒဋ္ဌာနာယ၊ ကရုဏာလျှင် နီးစွာသော်အကြောင်းရှိသော။ ဒေသနာပညာယ၊ ဖြင့်။ ပဿတာ၊ သော။ တေနဘဂဝတာ၊ သည်။ (တေနဘဂဝတာ၌ချည်းစပ်)။

အရိုနံ၊ ကိလေသာတည်းဟူသော ရန်သူတို့၏။ ဟတတ္တာ၊ သတ်တော်မူပြီးသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ပစ္စယာဒိနဉ္စ၊ သက်နှံးပစ္စည်း အစရှိသည်တို့၏လည်း။ အရဟတ္တာ၊ ခံတော်မူထိုက်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ အရဟတာ၊ ရဟန္တာဟူသော ခေါ်ဝေါ်ခြင်းငှာ ထိုက်တော်မူထသော။ သမ္မာ၊ မဖောက်မပြန်။ သာမဉ္စ၊ အလိုလိုသာလျှင်။ သဗ္ဗမ္ဘောနံ၊ တို့၏။ ဗုဒ္ဓတ္တာ၊ ကြောင့်။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေန၊ မည်တော်မူထသော။ (တေနဘဂဝတာ၌စပ်)။ ဝါ၊ ကား။ အန္တရာယိကဓမ္မေ၊ ဗျာန်, မဂ်ဖိုလ်၏ အန္တရာယ်ကို ပြုတတ်သော တရားတို့ကို။ ဇာနတာ၊ သော။ နိယျာနိကာဝမ္မေ၊ ဝဋ်ဆင်းရဲမှ ထွက်မြောက်စေတတ်သော တရားတို့ကို။ (နိဗ္ဗာန်သို့ ဆောင်တတ်သော တရားတို့ကိုလည်းဟူ)။ ပဿတာ၊ သော။ ကိလေသာရိနံ၊ ကိလေသာတည်းဟူသော ရန်သူတို့ကို။ ဟတတ္တာ၊ သတ်တော်မူပြီးသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ပစ္စယာဒိနဉ္စ၊ တို့ကိုလည်း။ အရဟတ္တာ၊ ကြောင့်။ အရဟတာ၊ ရဟန္တာမှ ခေါ်ဝေါ်ခြင်းငှာ ထိုက်တော်မူထသော။ သမ္မာ၊ မဖောက်မပြန်။ သာမဉ္စ၊ အလိုလိုသာလျှင်။ သဗ္ဗဓမ္မာနံ၊ တို့ကို။ ဗုဒ္ဓတ္တာ၊ ကြောင့်။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေန၊ မည်တော်မူထသော (တေနဘဂဝတာ၌စပ်)။ ဇုတိဝေါ၊ ဤသို့။ စတုဝေသာရဇ္ဇဝသေန၊ လေးပါးသော်ဝေသာရဇ္ဇာဉာဏ်၏ အစွမ်းဖြင့်။ စတ္တာရိ၊ ကုန်သော။ ဌာနာဝေါ၊ ဤနေရာ, ဤအခွင့်, ဟောမိတော်၊ ချီးမွမ်းအပ်သော။ တေန ဘဂဝတာ၊ သည်။(စတု

ဝေသာရဇ္ဇ၏အရကို ဇာနတာ ပဿတာ အရဟတာ သမ္မာသမ္ဗုद္ဓေန ဤလေးပါးကိုပင်ယူ)။ သတ္တာနုံ၊ဟူ၏။ နာနာဓိမုတ္တိကတာ၊ အထူးထူးသော အာရုံတို့၌ ညွှတ်သောစိတ်ရှိသည်၏ အဖြစ်ကို။ နာနဇ္ဈာသယတာ၊ အထူးထူးသော အလိုရှိသည်၏ အဖြစ်ကို။ ယာဝ အနုဝသေသတော၊ အကြွင်းမရှိသောအားဖြင့်။ (ယာဝသဒ္ဒါကား အနုဝသေသအနက်ကို ပြတတ်သော နိပါတ်ပုဒ်တည်း)။ သပ္ပဒ္ဓိဝိဒိတာ-သုဒ္ဓ ပဒ္ဓိဝိဒိတာ၊ ကောင်းစွာသိအပ်ပြီ။

ဇုဒါနိ၊ ၌။ အသ၊ ထိုဥ ယျမမ္ဘု၏။ သုပ္ပဒ္ဓိဝိဒိတာဘာဝံ၊ ကောင်းစွာသိအပ်သည်၏အဖြစ်ကို။ ဒသ္သေတုံ၊ ၄ာ။ အယဉ္ဘိတိ အာဒိဝစနံ၊ အစရှိသောစကားကို။ အာဟ၊ ပြီ။ ဇုဒံအယံ အဓိပ္ပါယော၊ ကို။ ဝုတ္တံ ဝုတ္တော၊ ဆိုလိုသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ (သုပ္ပဒ္ဓိဝိဒိတာ၌စပ်)။တိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ သတ္ထာ၊ တို့သည်။ခ၊တုသော၊ ခ၊တ်အားဖြင့်။ သံသန္ဒန္တိ၊ နှီးနှောကုန်၏။ သမေန္တိ၊ ညီညွတ်ကုန်၏။ ဟိ-ကထံ သံသန္ဒန္တိ၊ အလိုနှီးနှောကုန်သနည်း ဟူမူကား။ ဟိနာဓိမုတ္တိကာ၊ ယုတ်သော နှလုံးသွင်းခြင်းရှိကုန်သော။ သတ္ထာ၊ ၀ဋ္ဌိသည်။ ဟိနာဓိမုတ္တိကေဟိ၊ ကုန်သော။ သတ္ထေဟိ၊ တို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ သံသန္ဒန္တိ၊ နှီးနှောကုန်၏။ သမေန္တိ၊ ညီညွတ်ကုန်၏။ (တူကုန်၏လည်းဟူ)။ ကလ္ယာဏာဓိမုတ္တိကာ၊ ကောင်းသောနှလုံးသွင်းခြင်းရှိကုန်သော။ သတ္ထာ၊ တို့သည်။ ကလ္ယာဏာဓိမုတ္တိကေဟိ၊ ကုန်သော။ သတ္ထေဟိ၊ တို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ သံသန္ဒန္တိ၊ ကုန်၏။ သမေန္တိ၊ ကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ အတိတံ၊ လွန်ပြီးသော။ အဒ္ဓါနမ္ပိ၊ ကာလ၌လည်း။ သတ္ထာ၊ တို့သည်။ ခ၊တုသောဝ၊ ခ၊တ်အားဖြင့်သာလျှင်။ သံသန္ဒိံသု၊ နှီးနှောကုန်ပြီ။ သမိံသု၊ကုန်ပြီ။ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။အနာဂတံ၊ အနာဂတ်ဖြစ်သော အဒ္ဓါနမ္ပိ၊ ၌လည်း။ သတ္ထာ၊ တို့သည်။ သံသန္ဒိဿန္တိ၊ နှီးနှောကုန်လတ္တံ့။ သမိဿန္တိ၊ တူကုန်လတ္တံ့။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဟေရဟိ ပစ္စုပ္ပန္နံ၊ယခုပစ္စုပ္ပန်ဖြစ်သော။ အဒ္ဓါနမ္ပိ၊ ကာလ၌လည်း။သတ္ထာ၊ တို့သည်။ပ။ဇုတိဧ၀ံ၊သို့။ သတ္ထာနုံ၊ တို့၏။ ယာစ အယံနာနာဓိမုတ္တိကတာ၊ အကြင် အထူးထူးသော နှလုံးသွင်းခြင်း ရှိသည်၏အဖြစ်သည်။ ယာနာ-နဇ္ဈာသယတာ၊ အကြင်အထူးထူးသော အလိုရှိသည်၏ အဖြစ်သည်။ ယာနာနာဒိဋ္ဌိကတာ၊ အကြင်အထူးထူးသော အယူရှိကြသည်၏ အဖြစ်သည်။ ယာနာနာခန္တိတာ၊ အကြင်အထူးထူးသော နှစ်သက်ခြင်းရှိသည်၏ အဖြစ်သည်။ ယာနာနာရစိတာ၊ အကြင်အထူးထူးသော ဆန္ဒရှိသည်၏

အဖြစ်သည်။အတ္တိ၊ရှိ၏။သာဝနာနာဓိမုတ္တိကတာ၊ ကို။ နာဠိယာ၊ ကွမ်းစား ဖြင့်။ ဓိနန္တေနဝိယစ၊ ခြင်ဘိသကဲ့သို့ရင်း။ (နှိုင်းယှဉ်ဘိသကဲ့သို့ရင်း လည်း ဟူ)။တုလာ၃ယ၊ညီညွတ်စွာသောချိန်ဖြင့်။ တုလယန္တေနဝိယစ၊ ချိန်ဘိသကဲ့ သို့ရင်း။ နာနာဓိမုတ္တိကတာဘုဇဏေန၊ အထူးထူးသော အာရုံ၌ ညွှတ်နိုင် သော သတ္တိရှိသော ဉာဏ်ဟုဆိုအပ်သော။ သမ္ဘဏ္ဍုတညာဏေန ၊ ဖြင့်။ ယာ၀အနုဝေယ္ယသတော၊ အားဖြင့်။ ပဋိ၀ေဓိဟာသုပ္ပဋိဝိဒိတာ၊ သိတော် မူပြီ။ (နာနာဓိမုတ္တိကတာ နာနဇ္ဈာသယတာ အစရှိသော ပုဒ်တို့ကား ပရိယာယ်ချည်း။ အနက်အထူးမရှိ)။ ကေဇ္ဈာသယာ၊ တူသော အလိုရှိ ကုန်သော။ ဒ္ဒေပိနာမသတ္တာ၊ နှစ်ယောက်သော သတ္တ၀ါကိုသည်လည်း။ လောကသ္မိံ၊ ၌။ ဒုလ္လဘာ၊ ရခဲကုန်၏။ ကေသ္မိံ၊ သည်။ ဂန္ဓုကာမေ၊ သွားခြင်းငှာ အလိုရှိသည်။ သတိ၊ ရှိသော်။ ကေဝ၊ သည်။ ဌာတုကာမော၊ ရပ်ခြင်းငှာ အလိုရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ကေသ္မိံ၊ သည်။ ဝိဝိတုကာမေ၊ သောက်ခြင်းငှာ အလိုရှိသည်။ သတိ၊ သော်။ ကေဝ၊ သည်။ ဘုဉ္ဇိတုကာမော၊ စားခြင်းငှာအလိုရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဒ္ဒေသု၊ ကုန်သော။ ဇုမေသုစာပိ အာစရိယန္တေ၀ါသိကေသု၊ ဤဆရာတပည့်တို့တွင်လည်း။ သုဗ္ဗိယော၊ သုဗ္ဗိယအမည်ရှိသော။အယံနာမပရိဗ္ဗာဇကော၊ သည်။ဗုဒ္ဓဿ၊ ၏။ အ၀ဏ္ဏံ၊ ကို။ဘာသတိ၊ ၏။ပ။ဥဇုဝိပစ္စနိကဝါဒါ၊စင်စစ်ဆန့်ကျင်သော စကားရှိကုန်သည်။ ဟုတ္ထာ၊ ၍။ ဘဂ၀န္တံ၊ သို့။ ဝိဒ္ဒေတော ဝိဒ္ဒေတော၊ နောက်မှ နောက်မှ။ အနုပန္နာ၊ အစဉ်လိုက်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဘိက္ခုသံဃဿ၊ သို့လည်း။ အနုပန္နာ၊ ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ (ဇုတိ သဒ္ဒါ ပရိသမာ၀ပနတည်း)။ တတ္ထပါ၌ေ၊ထိုဗုဒ္ဓသာ အ၀ဏ္ဏံ ဘာသတိ အစ ရှိသောပါဌ်၌။ သမဘိနိ၀ိဋ္ဌသာ၊ ဩ။ ဇုတိဟ ဇုမေတိ ပဒသာ၊ ၏။ ဇုတိဟ ဇုမေတိ၊ ဇုတိဟ ဇုမေဟု၍။ ပဒဠ္ဆေ၀ေ၊ ပုဒ်ဖြတ်ခြင်းကို။ကာတဗ္ဗော၊ ၏။ ဧ၀ံ၊ ဤသို့။ ဇုမေ၊ ဤဆရာတပည့်. နှစ်ယောက်တို့သည်။ဇုတိအယံ၊ ဤ သည်လျှင်။အ၀ဏ္ဏော၊တည်း။(ဟအ၀ဏ္ဏရာ နိ၀ါတ်မျှဟူလို)။သေသံ၊ သည်။ ဝုတ္တနယမေ၀၊ ဆိုအပ်ပြီးသော နည်းရှိသည်လျှင်ကတည်း။

၁။ ဒသဗလဘုရာ်သည် ဓိမိဆိုင်ရာ ကိန္နကိုသာသိ၏။ သမ္ဘဏ္ဍုတဘုရာ်သည်ကား ဒသဗလဘုရာ်၏ကိန္နကိုလည်းသိ၏။ ထိုမျှကြောင်းသောကိန္နကိုလည်းသိ၏။ ။ဒီသစ်-၂၀၄-၌ ပဌမမြောက်ဗလဘုရာ်ဖြစ်သော နာနာဓိမုတ္တိကတာဘုဏပုဒ်ကို သမ္ဘဏ္ဍုတ ဘုဏပုဒ်၏ ဝိသေသနမဖြစ်စေလို၊ အသီးသီးသာပေးလို၏။

၄။ အထခေါ ဘဂဝါ။ပ။ဝိဒိတ္ဘာတိဣတ္ထေပါ၎ ၌။ ဝိဒိတ္ဘာတိ၊ ဟူသည်ကား။ သမ္ဘည္ဟတည္ဟာ၎ေနာ၊ ဖြင့်။ ဇာနိတ္ဘာ၊ ၍။

ဆရာ-ဝိဒိတ္ဘာ၏ ကရိယာကိုသမ္ဘည္ဟတည္ဟာ၎ေနာဟု ဆရာဆို၏။ မြတ်စွာဘုရားသည် အာရုံကို သိတိုင်းပင် သမ္ဘည္ဟတညာဏ်ဖြင့်သာ သိလေသလောဟုသူမေးတွယ်ရှိ၍ထိုအမေးကို ဖြေဆိုခြင်းငှာ ဘဂဝါ ဟိ အစရှိသောပါဠိကို မိန့်သတည်း။ထိုပါဠိ၏အတ္ထကား-

ဟိ-ဝိတ္ထာရယိဿာမိ၊ ခဲ့ဦးအုံ့။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ကတ္ထစိ၊ အချို့အရာ၌။ မံသစက္ခုနာ၊ မံသစက္ခုဖြင့်။ ဒိဿာ၊ ၍။ ဇာနာတိ၊ ၏။ ကေသုဝိယ၊ အဘယ်တို့၌ကဲ့သို့နည်းဟူမူ။ အဒ္ဓသခေါ ဘဂဝါ ။ပ။ ဝုယ္ဘမာနန္တိ အာဒိသုဝိယ၊ အဒ္ဓသခေါ ဘဂဝါ ။ပ။ ဝုယ္ဘမာနံ အစရှိသော အရာတို့၌ ကဲ့သို့တည်း။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဂင်္ဂါယ၊ ဂင်္ဂါအမည်ရှိသော။ နဒိယာ၊ ၏။ သောတေန၊ ရေအယဉ်ဖြင့်။ ဝုယ္ဘမာနံ၊ မျောသော။ မဟန္တံ၊ ကြီးမြတ်သော။ ဒါရုက္ခန္ဓံ၊ သစ်တုံးကို။ အဒ္ဓသခေါ၊ မြင်တော်မူသလျင်ကတည်း။ ကတ္ထစိ၊ ၌။ ဒိဗ္ဗစက္ခုနာ၊ ဖြင့်။ ဒိဿာ၊ ၍။ ဇာနာတိ၊ ၏။ ကေသုဝိယ၊ အဘယ်တို့၌ကဲ့သို့နည်းဟူမူ။ အဒ္ဓသခေါ ဘဂဝါ ။ပ။ ပဒီဝဏ္ဏန္တိယောတိ အာဒိသုဝိယ၊ အဒ္ဓသခေါ ဘဂဝါ ။ပ။ ပဒီဝဏ္ဏန္တိယော စသောအရာတို့၌ကဲ့သို့တည်း။ ဘဂဝါ၊သည်။ ဒိဗ္ဗေန၊သော။ ဝိသုဒ္ဓေန၊ အထူးစင်ကြယ်ခြင်း၏အကြောင်းဖြစ်သော။ အတိက္ကန္တမာနုသကေန၊ လူတို့၏ မံသစက္ခုကိုလွန်၍ ရူပါရုံကို မြင်ခြင်းငှာ စွမ်းနိုင်သော။ စက္ခုနာ၊ စက္ခုအာဘိညာဉ်ဖြင့်။ သဟသောဝ၊ အဆောတလျင်ပင်။ ပါဠလိဂါမေ၊ ပါဠလိအမည်ရှိသောရွာ၌။ ဝတ္ထု။နိ၊ အိမ်ရာတို့ကို။ ပရိဝဏ္ဏန္တိယော၊ စုံစမ်းဆင်ခြင်ကုန်သော။ တာ ဒေဝတာယော၊ ထိုနတ်တို့ကို။ အဒ္ဓသခေါ၊ မြင်လေသလျင်ကတည်း။ ကတ္ထစိ၊ ၌။ ပကတိသောတေန၊ ပြကတ္တေသောနားဖြင့်။ သုတ္တာ၊ ၍။ ဇာနာတိ၊ ၏။ ကေသုဝိယ၊ တို့၌ကဲ့သို့ နည်းဟူမူကား။ အယောသိခေါ ဘဂဝါ ။ပ။ ကထာသလ္လာပန္တိ အာဒိသုဝိယ၊ တို့၌ကဲ့သို့တည်း။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အာယသ္မတော၊ သော။ အာနန္ဒဿ၊ ၏။ သုဘဒ္ဒေန၊သုဘဒ်အမည်ရှိသော။ ပရိဗ္ဗာဇကေန၊ ပရိဗိုဇ်နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ဇုမ်ကထာသလ္လာပံ၊ ဤစကားပြောခြင်းကို။ အယောသိခေါ၊ ကြားလေသလျင်ကတည်း။ ကတ္ထစိ၊ ၌။ ဒိဗ္ဗသောတေန၊ ဒိဗ္ဗသောတအာဘိညာဉ်ဖြင့်။ သုတ္တာ၊ ၍။ ဇာနာတိ၊ ၏။ ကေသုဝိယ၊ တို့၌ကဲ့သို့နည်းဟူမူကား။ အယောသိခေါ ဘဂဝါ ။ပ။ ဇုမ်ကထာသလ္လာပန္တိ အာဒိသုဝိယ၊ တို့၌ကဲ့သို့တည်း။ ဘဂဝါ၊ သည်။

ဒိဋ္ဌာယ၊ နတ်တို့၏ သောတဓာတ်နှင့်တူသော။ ဝိသုဒ္ဓါယ၊ အထူးစင်ကြယ်ခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်သော။ အတိက္ကန္တမာနုသိကာယ၊ လူတို့၏ သောတပယာဒကိုလွန်၍ သဒ္ဒါရုံကို ကြားနိုင်ခြင်းငှာ စွမ်းနိုင်သော။ သောတဓာတုယာ၊ သောတအာဘိညာဉ်ဟု ဆိုအပ်သော သောတဓာတ်ဖြင့်။ သန္တာနသ၊ သန္တာနအမည်ရှိသော။ ဂဟပတိသ၊ ၏။ နိဂြောဓေန၊ နိဂြောဓအမည်ရှိသော။ ပရိဗ္ဗာဇကေန၊ နှင့်။ သဒ္ဒိ၊ တကွ။ ဣမံကထာသလ္လာပံ၊ ကို။ အသောသိခေါ၊ တည်း။ ဣဓပန၊ ဤအရာ၌ကား။ သဗ္ဗညုတညာဏေန၊ ဖြင့်။ ဒိသ္မာ၊ ၍။ ဇာနာတိ၊ ၏။ (အညာသိဟူ၍လည်းရှိ၏။ အနက်တူ၏)။ ကိံ၊ အဘယ်ကိစ္စကို။ ကရောန္တော၊ ၍။ အညာသိ၊ နည်း။ ပဋ္ဌမယာမကိစ္စံ၊ ကို။ ကရောန္တော၊ ၍။ အညာသိ၊ ၏။ ဇေတံကိစ္စဉ္စနာမ၊ ထိုကိစ္စမည်သည်ကား။ သာဝတ္ထိကံ၊ အကျိုးရှိသောကိစ္စဝင်း။ နိရတ္ထကံ၊ အကျိုးမရှိသောကိစ္စဝင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဒုဝိဓံ၊ နှစ်ပါးအပြားရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တတ္ထ၊ ထိုနှစ်ပါးကုန်သော ကိစ္စတို့တွင်။ နိရတ္ထကကိစ္စံ၊ ကို။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ ဗောဓိပလ္လင်္ကေယေဝ၊ ဗောဓိရွက်ပလ္လင်၌သာလျှင်။ အရဟတ္တမဂ္ဂေန၊ ဖြင့်။ သမုဒ္ဃါတံ၊ အကြွင်းမဲ့ဖြတ်ခြင်းကို။ ကတံ၊ ပြုတော်မူပြီ။ သာဝတ္ထိကံယေဝ၊ အကျိုးရှိသည်သာလျှင်ဖြစ်သော။ (ကိစ္စံ၌စင်။ ပနကား ပဗ္ဗဇ္ဇာရ)။

ဗုဒ္ဓကိစ္စငါးပါး

ဘဂဝတော၊ ၏။ ကိစ္စံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တံကိစ္စံ၊ ထိုအကျိုးရှိသောကိစ္စသည်။ ပုရေဘတ္တကိစ္စံ၊ နံနက်အခါ၌ ပြုအပ်သောကိစ္စဝင်း။ ပစ္ဆာဘတ္တကိစ္စံ၊ ညအခါ၌ ပြုအပ်သောကိစ္စဝင်း။ ပုရိမယာမကိစ္စံ၊ ညဦးယာမ်၌ ပြုအပ်သောကိစ္စဝင်း။ မဇ္ဈိမယာမကိစ္စံ၊ သန်းခေါင်ယာမ်၌ ပြုအပ်သောကိစ္စဝင်း။ ပစ္ဆိမယာမကိစ္စံ၊ မိုးသောက်ယာမ်၌ ပြုအပ်သောကိစ္စဝင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပဉ္စဝိဓံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

တတြ၊ ထိုငါးပါးအပြားရှိကုန်သော ကိစ္စတို့တွင်။ ဣဒံ၊ ကား။ ပုရေဘတ္တကိစ္စံ၊ တည်း။ (ဟိကား ဝိတ္ထာရဇောတကတည်း)။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ပါတောဝ၊ စောစောလျှင်။ ဥဋ္ဌာယ၊ ထ၍။ ဥပဋ္ဌာကာနုဋ္ဌဟတ္တေ၊ အလုပ်အကျွေးတို့ကို ချီးမြှောက်ခြင်းငှာဝင်း။ သရီရဖာသုကတ္တေ၊ ကိုယ်၏

၁။ သဗ္ဗညုတညာဏေန ဒိသ္မာ ဇာနာတိ-ဟူသော စကားသည် ဝေါဟာရမျှသာဖြစ်၏။ ဘဲကြောင့်ဆိုသော်- ထိုသဗ္ဗညုတညာဏ်ဖြင့် မြင်သည်မှ တပါးသောသိခြင်းမည်သည် မရှိသည်မဟုတ် ရှိသည်သာတည်း။ ထို့ကြောင့် ထိုစကားသည် ဝေါဟာရမျှဖြစ်၏။

ချမ်းသာခြင်းငှာရင်း။ မုခဝေါဝနာဒိသရိရပရိကမ္ပံ၊ မျက်နှာသစ်ခြင်းအစ ရှိသော ကိုယ်တော်ကို သုတ်သင်သောအမှုကို။ ကတ္တာ၊ ပြု၍။ ယာဝ၊ အကြင်မျှလောက်သော ကာလပတ်လုံး။ ဘိက္ခာစာရဝေလာ၊ ဆွမ်းခံအံ့ သောအခါသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တာဝ၊ ထိုမျှလောက်သော ကာလပတ်လုံး။ ဝိဝိတ္တာသနေ၊ ဆိတ်ငြိမ်သောနေရာ၌။ ဝိတိနာမေတ္တာ၊ ကာလကိုလွန်စေ၍။ ဘိက္ခာစာရဝေလာယံ၊ ဆွမ်းခံအံ့သောအခါ၌။ နိဝါသေတ္တာ၊ သင်းဝိုင်ကို ညီညွတ်စွာဝတ်၍။ ကာယဗန္ဓနံ၊ ကို။ မန္ဒိတ္တာ၊ ဖွဲ့၍။ စီဝရံ၊ ကို။ ပါရုပိတ္တာ၊ ရုံ၍။ ပတ္တံ၊ ကို။ အာဒါယ၊ ယူ၍။ ကဒါစိ၊ တရံရောအခါ၌။ ကေကော၊ တယောက်အထီးတည်း။ ကဒါစိ၊ ၌။ ဘိက္ခု သံဃပရိဝုတော၊ ရဟန်းအပေါင်း ခြံရံလျက်။ ဂါမံဝါ၊ ရွာသို့ဝင်း။ နိဂမံဝါ၊ နိဂုံးသို့ဝင်း။ ပိဏ္ဍာယ၊ ငှာ။ ပဝိသဘိ၊ ဝင်တော်မူ၏။ ကဒါစိ၊ ၌။ ပဂတိယာ၊ ပြကတ္တေသောသဘောဖြင့်။ ပဝိသတိ၊ ဝင်တော်မူ၏။ ကဒါစိ၊ ၌။ အနေကေဟိ၊ များစွာကုန်သော အခြင်းအရာတို့ဖြင့်။ ဝတ္ထုမာနေဟိ၊ ဖြစ်ကုန်သော။ ပါဋိဟာရိယေဟိ၊ အံ့ဘွယ်သရဲတို့ဖြင့်။ ပဝိသတိ၊ ၏။ ဣဒံ တေ ပါဋိဟာရိယာ၊ ထိုအံ့ဘွယ်သရဲတို့ဟူသည်ကား။ သေယျထာကတမေ၊ အဘယ်သည်တို့နည်းဟူမူကား။ ဝိဏ္ဏာယ၊ ငှာ။ ပဝိသတော၊ ဝင်တော်မူသော။ လောကနာထဿ၊ ၏။ ပုရတောပုရတော၊ မှ။ ဂန္ဓာ၊ ၍။ မုဒုဂတဝါတာ၊ နူးညံ့ဖြည်းညှင်းစွာလာသော လေတို့သည်။ ပထဝိ၊ ကို။ သောဓေန္တိ၊ သုတ်သင်ကုန်၏။ ဝလာဟကာ၊ တိမ်တိုက်တို့သည်။ ဥဒကဖုသိတာနိ၊ ရေပေါက်တို့ကို။ မုဥ္စန္တာ၊ လွှတ်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ မဂ္ဂေ၊ ၌။ ရေဏုံ၊ မြူမှုန့်ကို။ ဝူပသမေတ္တာ၊ ငြိမ်းစေ၍။ ဥပရိ၊ အထက်၌။ ဝိတာနာ၊ ဗိတာန်ကြက်ကုန်သည်။ ဟုတ္တာ၊ ကုန်၍။ တိဋ္ဌန္တိ၊ တည်ကုန်၏။ အဝပရေ၊ တပါးကုန်သော။ ဝါတာ၊ လေတို့သည်။ ပုပ္ဖါနိ၊ ပန်းတို့ကို။ ဥပသံဟရိတ္တာ၊ ဆောင်ကုန်၍။ မဂ္ဂေ၊ ၌။ သြကိရန္တိ၊ ကြဲကုန်၏။ ဥန္နတာ၊ မြင့်ကုန်သော။ ဘူမိပဒေသာ၊ မြေအရပ်တို့သည်။ သြနမန္တိ၊ နိမ့်ကုန်၏။ သြနတာ၊ နိမ့်ကုန်သော။ ဘူမိပဒေသာ၊ တို့သည်။ ဥန္နမန္တိ၊ မြင့်ကုန်၏။ ပါဒနိက္ခေပသမယေ၊ ခြေကိုချတော်မူသောအခါ၌။ သမာဝ၊ ညီသည်သာလျှင်ဖြစ်သော။ ဘူမိ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သုခသမ္ဖဿာနိ၊ နူးညံ့သောအတွေ့ရှိကုန်သော။ ပဒုမပုပ္ဖါနိ ဝါ၊ တို့သည်လည်း။ ပါဒေ၊ တို့ကို။ သမ္ဖုဋ္ဌန္တိ၊ ခံလင့်ကုန်၏။ ဣဒ္ဓိလသ၊ တံခါးတိုင်၏။(တံခါးခုံ၏လည်းဟု)။ အန္တော၊ ဇရတွင်း၌။ ဒက္ခိဏပါဒေ၊ လက္ခ်ာခြေတော်ကို။ ဌပိတမတ္တေ၊ ထားကာမျှ

ဖြစ်လတ်သော်။ သရီရတော၊ မှ။ ဆဠာယတနရသို့ယော၊ ခြောက်ပါးသော ရောင်ခြည်တော်တို့သည်။ နိဂ္ဂမိတ္တာ၊ ကုန်၍။ သုဝဏ္ဏရသဝိဇ္ဇာနိုဝိယစ၊ ရွှေအစုတို့ကဲ့သို့ဝင်း။(ရွှေရည်ဖြင့်သွန်းတိသကဲ့သို့ဝင်းလည်းဟု)။စိတ္တပဋ္ဌ ပရိကို့ဌာနိုဝိယစ၊ ဆန်းကြယ်သော ပုဆိုးတို့ဖြင့် ရံကုန်သကဲ့သို့ဝင်း။ ပါသာဒကူဋဂါဂါရာဒိနိ၊ ပြာသာဒ်စုလစ်မွန်းခွန် အစရှိသည် တို့ကို။ အလက်ရောန္တိယော၊ တန်ဆာဆင်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဇုတောစိတောစ၊ ထို မှဉ်မှလျှင်။ ဝိဓာဝန္တိ၊ ပြေးကုန်၏။ ဟတ္ထိ အဿ ဝိဟင်္ဂါဒယော၊ ဆင်, မြင်း, ငှက် အစရှိသည်တို့သည်။ သကသကဋ္ဌာနေသု၊ မိမိ မိမိတို့၏ နေရာ တို့၌။ ဋ္ဌိတာယေဝ၊ တည်ကုန်လျက်။ မဓုရေန၊ သာယာစွာသော။ အာကာရေန၊ အခြင်းအရာဖြင့်။ သဒ္ဒံ၊ အသံကို။ ကရောန္တိ၊ကုန်၏။ တထာ၊ တူ။ ဘေရိဝိဏာဒိနိ၊ စည်စောင်းငြင်း အစရှိကုန်သော။ တူရိယာနိ၊ တူရိ ယာတို့သည်။ သဒ္ဒံ၊ ကို။ ကရောန္တိ၊ ကုန်၏။ မနုဿာနဉ္စ၊ တို့၏လည်း။ ကာယူပဂါနိ၊ ကိုယ်၌ဆင်ကုန်သော။ အာဘရဏာနိ၊ တန်ဆာတို့သည်။ သဒ္ဒံ၊ ကို။ ကရောန္တိ၊ ကုန်၏။ တေနသညာနေန၊ ထိုအမှတ်ဖြင့်။ မနုဿာ၊ တို့သည်။ အဇ္ဇ၊ ယနေ့။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဇုဓ၊ ဤအရပ်သို့။ ပိဏ္ဍာယ၊ ဌာ။ ပရိဝေါ၊ ဝင်၏။ ဇုတိ၊ ဤသို့။ ဇာနန္တိ၊ သိကုန်၏။ တေ မနုဿာ၊ တို့ သည်။ သုနိဝတ္ထာ၊ ကောင်းစွာဝတ်ကုန်လျက်။ သုပါရုတာ၊ ကောင်းစွာရုံ ကုန်လျက်။ ဂန္ဓပုပ္ဖါဒိနိ၊နံ့သာပန်းအစရှိသည်တို့ကို။ အာဒါယ၊၍။ ဃရာ၊ အိမ်မှ။ နိဂ္ဂမိတ္တာ၊ ၍။ အန္တရဝီထိ၊ ခရီးအကြားသို့။ (ခရီးအလယ်သို့ လည်းဟု)။ ပဋိပဇ္ဇိတ္တာ၊ သွား၍။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ ဂန္ဓပုပ္ဖါဒိဟိ၊ တို့ဖြင့်။ သက္ကစ္စံ၊ အရိုအသေ။ ပူဇေတ္တာ၊ ပူဇော်၍။ ဝန္ဒိတ္တာ၊ ၍။ ဘန္တေ၊ အရှင် ဘုရား။ အမှာကံ၊ တို့အား။ ဒသဝိဓာ။ တို့ကို။ ဒေထ၊ ကုန်လော။ အမှာကံ၊ တို့အား။ ဝိသတိဝိဓာ။ တို့ကို။ ဒေထ၊ ကုန်လော။ အမှာ ကံ၊ တို့အား။ ပညာသံဝိဓာ။ ငါးကျိပ်သော ရဟန်းတို့ကို။ ဒေထ၊ ကုန်လော။ အမှာကံ၊ တို့အား။ သတံဝိဓာ။ တရာသောရဟန်းတို့ကို။ ဒေထ၊ ကုန်လော။ ဇုတိ၊ ဤသို့။ ယာစေတ္တာ၊ တောင်း၍။ ဘဂဝတောဝိ၊ ၏လည်း။ ပတ္ထံ၊ကို။ဂဟေတ္တာ၊ ၍။ အာသနံ၊နေရာကို။ ပညပေတ္တာ၊ခင်း၍။ သက္ကစ္စံ၊ ရိုသေစွာ။ ဝိဏ္ဍပါတေန၊ ဖြင့်။ ပဋိမာနေန္တိ၊ ပူဇော်ကုန်၏။ (လုပ်ကျွေးကုန်၏လည်းဟု)။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ကတဘတ္တကိစ္စော၊ ဆွမ်း ဘဉ်းပေးခြင်းကိစ္စ ပြီးပြီးသော်။ တေသံ သတ္တာနံ၊ တို့၏။ စိတ္တသန္တာနာနိ၊ စိတ်၏အစဉ်တို့ကို။ ဩလောကေတ္တာ၊ ၍။ ယထာ၊ အကြင်သို့ကော

အခြင်းအရာဖြင့်။ ဓမ္မေ၊ ကို။ ဒေသိတေ၊ သော်။ ကေစိ၊ အချို့သောသူတို့
သည်။ သရဏဂုဏမနေသု၊ သရဏဂုဏ်တို့၌။ ပတိဋ္ဌဟန္တိ၊ တည်ကုန်၏။ ကေစိ၊
တို့သည်။ ပဏ္ဍသု သီလေသု၊ တို့၌။ ပတိဋ္ဌဟန္တိ၊ တည်ကုန်၏။ ကေစိ၊ တို့သည်။
သောတာပတ္တိ သကဒါဂါမိ အနာဂါမိဖလာနံ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ်
သကဒါဂါမိဖိုလ် အနာဂါမိဖိုလ်တို့တွင်။ အညတရဿ ဒ်ိ၊ တပါးပါး
သော ဖိုလ်၌။ ပတိဋ္ဌဟန္တိ၊ ကုန်၏။ ကေစိ၊ တို့သည်။ ပဋ္ဌိတ္ထာ၊ ၍။
အဂ္ဂဖလေ၊ မြတ်သောဖိုလ်ဟု ဆိုအပ်သော။ (အဆုံးဖိုလ်ဟုဆိုအပ်သော
လည်းဟူ)။ အရဟတ္တေ၊ ၌။ ပတိဋ္ဌဟန္တိ၊ ကုန်၏။ တထာ၊ ဖြင့်။ ဓမ္မံ၊
ကို။ ဒေသေတိ၊ ၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ မဟာဇနံ၊ ကို။ အနုဂ္ဂဟေကွာ၊ ချီးမြှောက်
၍။ အာသနာ၊ မှ။ ဥဋ္ဌာယ၊ ၍။ ဝိဟာရံ၊ သို့။ ဂန္ဆတိ၊ ၏။ ဂန္ဒာ၊ ၍။
တဏ္ဍ၊ ထိုကျောင်း၌။ မဏ္ဍလမာဠေ၊ စည်းဝေးရာစရပ်၌။ ပညတ္တဝရဗုဒ္ဓါ
သနေ၊ ခင်းအပ်သော မြတ်သော ဘုရားရှင်နေရာ၌။ ဘိက္ခူနံ၊ တို့၏။
ဘတ္တကိစ္စပရိယောသာနံ၊ ဆွမ်းစားခြင်းကိစ္စအဆုံးကို။ အာဂမယမာနော၊
ငံ့တော်မူသည်ဖြစ်၍။ နိသိဒိ၊ ၏။ တတော၊ မှ။ ဘိက္ခူနံ၊ တို့၏။ ဘတ္တကိစ္စ
ပရိယောသာနေ၊ ဆွမ်းစားခြင်းကိစ္စပြီးသည်၏ အဆုံး၌။ ဥပဋ္ဌာကော၊
အလုပ်အကျွေးသည်။ ဘဂဝတော၊ အား။ နိဝေဒေတိ၊ ကြား၏။ အယ၊
ထိုသို့ကြားသောအခါ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဂန္ဓကုဋိ၊ သို့။ ပဝိသတိ၊ ၏။
ဇုဒံ၊ ဤဆိုအပ်ပြီးသော ကိစ္စသည်။ တာဝ၊ စွာ။ ပုရေဘတ္တကိစ္စံ၊ တည်း။

အထ(ခေါ)[1]၊ ထိုနောင်မှ။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ကတပုရေ
ဘတ္တကိစ္စော၊ နံနက်အခါ၌ ပြုအပ်သောကိစ္စပြီးပြီးသော်။ ဂန္ဓကုဋိယာ၊
ဂန္ဓကုဋိ၌။ ဥပဋ္ဌာနေ၊ စည်းဝေးရာ၌။ နိသိဒိတ္ထာ၊ ၍။ ပါဒေ၊ တို့ကို။
ပက္ခာလေတ္ထာ၊ ဆေး၍။ ပါဒပိဋ္ဌေ၊ ခြေဆေးအင်းပျဉ်၌။ ဌတ္ထာ၊ ရပ်၍။
ဘိက္ခုသံဃံ၊ ကို။ သြဝဒတိ၊ ဆုံးမတော်မူ၏။ ကိံ သြဝဒတိ၊ အသို့ဆုံးမ
သနည်းဟူမူကား)။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အပ္ပမာဒေန၊ မမေ့မလျော့ခြင်းနှင့်။
သမ္ပာဒေထ၊ ပြည့်စုံစေကုန်လော။ လောကသ္မိံ၊ ၌။ ဗုဒ္ဓုပ္ပါဒေါ၊ ဘုရား
ဖြစ်ခြင်းသည်။ (ဘုရားဖြစ်သောအခါသည် လည်းဟူ)။ ဒုလ္လဘောရတ်ခ်ေ
မနုဿတ္ထ ပဋိလာဘော၊ လူ၏အဖြစ်ကို ရခြင်းသည်။ ဒုလ္လဘော၊ ရခဲ၏။
သဒ္ဓါသမ္ပတ္တိ၊ သဒ္ဓါ၏ ပြည့်စုံခြင်းသည်။ ဒုလ္လဘာ၊ ၏။ ပဗ္ဗဇ္ဇာ၊ ရဟန်း
အဖြစ်သည်။ ဒုလ္လဘာ၊ ၏။ သဒ္ဓမ္မသဝနံ၊ သူတော်ကောင်းတရားကို နာရ

၁။ ( )။နိဿယဆရာတော်ကား သီ-သျာ-မူသို့လိုက်၍ အထခေါဆိုသည်၊
ဆဋ္ဌမ္ဌ ခေါ-မပါ။

ခြင်းသည်။ ဒုလ္လဘံ၊ ၏။ ဧကတိ၊ ဤသို့။ ဩဝဒတိ၊ ၏။ တတ္ထ၊ ထိုရဟန်းတို့
တွင်။ ကေစိ၊ အချို့သော ရဟန်းတို့သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ကို။
ပုစ္ဆန္တိ၊ ကုန်၏။ ဘဂဝါ၊ သည်လည်း။ တေသံ၊ ထိုရဟန်းတို့၏။ စရိယာ
နုရူပံ၊ စရိုက်အားလျော်စွာ။ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ကို။ ဒေတိ၊ ၏။ တတော.ထိုနောင်
မှ။ သဗ္ဗေပိ၊ အလုံးစုံသော ရဟန်းတို့သည်လည်း။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ ဝန္ဒိတ္တာ၊
၍။ အတ္တနော အတ္တနော၊ ၏။ ရတ္တိဋ္ဌာန ဒိဝါဋ္ဌာနာနိ၊ ညဉ့်သန်းရာ
နေ့သန်းရာ အရပ်တို့သို့။ဂစ္ဆန္တိ၊ ကုန်၏။ကေစိ၊အချို့သော ရဟန်းတို့သည်။
အရညံ၊ဘောသို့။ ဂစ္ဆန္တိ၊ ကုန်၏။ ကေစိ၊ တို့သည်။ ရုက္ခမူလံ၊သို့။ဂစ္ဆန္တိ၊
ကုန်၏။ ကေစိ၊ တို့သည်။ပဗ္ဗတာဒိနံ၊တောင်အစရှိသည်တို့တွင်။အညတရံ၊
တပါးပါးသို့။ ဂစ္ဆန္တိ၊ ကုန်၏။ ကေစိ၊ တို့သည်။ စာတုမဟာရာဇိကဘဝနံ၊
စတုမဟာရာဇ်နတ်ပြည်သို့။ ဂစ္ဆန္တိ၊ ကုန်၏။ ။ပ။ ကေစိ၊ တို့သည်။
ဝသဝတ္တိဘဝနံ၊ ဝသဝတ္တိနတ်ပြည်သို့။ ဂစ္ဆန္တိ၊ကုန်၏။တတော၊မှ။ ဘဂဝါ၊
သည်။ ဂန္ဓကုဋိ ံ၊ သို့။ ပဝိသိတ္တာ၊၍။ သစေ အာကင်္ခတိ၊ အကယ်၍ အလို
ရှိအံ့။ ဒက္ခိဏေန၊ လက္ခဏာဖြစ်သော။ ပဿေန၊ နံပါးဖြင့်။ သတော၊ သတိ
နှင့် ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍။ သမ္ပဇာနော၊ ပညာအဆင်အခြင်နှင့် ပြည့်စုံသည်
ဖြစ်၍။ မုဟုတ္တံ၊တခဏမျှ။သီဟသေယျံ၊ကေသရာဇာ ခြင်္သေ့မင်း၏အိပ်ခြင်း
နှင့်တူသော အိပ်ခြင်းကို။ ကပ္ပေတိ၊ ပြု၏။ အထပစ္ဆာ၊မှ။ သမယသာသိတ
ကာယော၊မျှစေအပ်ပြီးသော ရူပကာယရှိသည်ဖြစ်၍။ ဝုဋ္ဌဟိတ္တာ၊ လျှင်။
ဒုတိယဘာဂေ၊နှစ်ခုမြောက်သောအတွင်း။ လောကံ၊ဝေနေယျသတ္တဝါကို။
ဝေါလောကေတိ၊ ကြည့်၏။ တတိယဘာဂေ၊ ၌။ ယံဂါမံဝါ၊ ကိုရင်း။ ယံ
နိဂမံဝါ။ကိုရင်း။ဥပနိဿာယ၊အမှီပြု၍။ဝိဟရတိ၊၏။တတ္ထ၊ထိုရွာ နိဂုမ်း၌။
မဟာဇနော၊ လူများသည်။ ပုရေဘတ္တံ၊ နံနက်အခါ၌။ ဒါနံ၊ ကို။ ဒတ္တွာ၊
၍။ ပစ္ဆာဘတ္တံ၊ ညအခါ၌။ သုနိဝတ္ထော၊ ကောင်းစွာဝတ်သည်ဖြစ်၍။
သုပါရုတော၊ ကောင်းစွာရုံသည်ဖြစ်၍။ ဂန္ဓ ပုပ္ဖါဒိနိ၊ တို့ကို။ အာဒါယ၊
ယူခဲ့၍။ ဝိဟာရေ၊ ၌။ သန္နိပတတိ၊ ၏။ တတော၊ မှ။ ဘဂဝါ၊ သည်။
သမ္ဗတ္တပရိသာယ၊ ရောက်သောပရိသတ်အား။ အနုရူပေန၊ လျောက်ပတ်
သော။ ပါဋိဟာရိယေန၊ အံ့ဘွယ်သရဲဖြင့်။ဂန္ဓာ၊ ၍။ ဓမ္မသဘာယံ၊တရား
သဘင်၌။ ပညတ္တဝရဗုဒ္ဓါသနေ၊ ခင်းထားအပ်သော မြတ်သော ဘုရား
နေရာ၌။ နိသဇ္ဇ၊ နေ၍။ ကာလယုတ္တံ၊ အခါအားလျောက်ပတ်သော။
သမယယုတ္တံ၊ အကြောင်းအားလျောက်ပတ်သော။ ဓမ္မံ၊ ကို။ ဒေသေတိ၊
၏။ အထပစ္ဆာ၊ မှ။ ကာလံ၊ ကို။ ဝိဒိတ္တွာ၊ သိတော်မူ၍။ ပရိသံ၊ ကို။

ဥယျောဇေသိ၊ လွတ်လိုက်၏။ မနုဿာ၊လူတို့သည်။ဘဂဝန္တံ၊ကို။ ဝန္ဒိတ္မာ၊ ၍။ ပတ္တမန္တိ၊ ကုန်၏။ ဧဒံ၊ ဤကိစ္စသည်။ ပစ္ဆာဘတ္တကိစ္စံ၊တည်း။

သောဘဂဝါ၊ သည်။ ဧဝံ၊ ဤသို့။နိဋ္ဌိတပစ္ဆာဘတ္တကိစ္စော၊ ပြီးပြီးသော ညအခါ၌ပြုအပ်သော ကိစ္စရှိသည်ဖြစ်၍။ ဂတ္တာနိ၊ ကိုယ်တော်တို့ကို။ ဩသိဉ္စိတုကာမော၊ ရေသွန်းခြင်းငှာအလိုရှိတော်မူသည်။ သစေ ဟောတိ၊ အံ့။ ဗုဒ္ဓါသနာ၊ ဘုရားနေရာမှ။ ဝုဋ္ဌာယ၊ ၍။ နှာနကောဋ္ဌကံ၊ ရေချိုးအံ့သို့။ ပရိသိတ္မာ၊ ၍။ ဥပဋ္ဌာကေန၊ အလုပ်အကျွေးသည်။ ပဋိယာဒိတဥဒကေန၊ စီရင်သော ရေဖြင့်။ ဂတ္တာနိ၊ ကိုယ်တော်တို့ကို။ ဥတုံ၊ အငွေ့ကို။ ဂဏှာ ပေတိ၊ ယူစေ၏။ ဥပဋ္ဌာကောပိ၊ အလုပ်အကျွေးသည်လည်း။ ဗုဒ္ဓါသနံ၊ ကို။ အာနေတ္မာ ၍။ ဂန္ဓကုဋိပရိဝေဏေ၊ ဂန္ဓကုဋိပရိဝုဏ်၌။ ပညပေတိ၊ ခင်း၏။ ဘဂဝါ၊ သည်။သုရတ္တဒုပဋ္ဋံ၊ ကောင်းစွာနိသော နှစ်ထပ်သော သင်းပိုင်ကို။ နိဝါသေတ္မာ၊ ကောင်းစွာဝတ်၍။ ကာယဗန္ဓနံ၊ ကို။ ဗန္ဓိတ္မာ၊ ဖွဲ့၍၊ ဥတ္တရာသင်္ဃ၊ ကိုယ်ဝတ်သင်္ကန်းကို။ ကတ္မာ၊ ပြုပြင်၍။ တတ္ထ၊ထိုဘုရား နေရာ၌။ ကေဒကာဝ၊ တယောက်အထိုးတည်းသာလျှင်။ မုဟုတ္တံ၊ တခဏ ယော်၊ ပဋိသလ္လီနော၊ကျိန်းအောင်းတော်မူသည်ဖြစ်၍၊ နိသိဒတိ၊ ၏။အထ၊ ထိုသို့နေတော်မူသောအခါ၌။ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ တတော တတော၊ထိုထို သို့သောအရပ်မှ။ အာဂမ္မ၊ လာကုန်၍။ ဘဂဝတော၊ အား။ ဥပဋ္ဌာနံ၊ ခစားခြင်းငှာ။ အာဂစ္ဆန္တိ၊ ကုန်၏။ တတ္ထ၊ ထိုရဟန်းတို့တွင်။ ကေစေ၊ အချို့ကုန်သောရဟန်းတို့သည်။ ပဌံ၊ ပြဿနာကို။ ပုစ္ဆန္တိ၊ ကုန်၏။ကေစေ၊ တို့သည်။ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ကို။ ပုစ္ဆန္တိ၊ ကုန်၏။ ကေစေ၊ တို့သည်။ ဓမ္မသဝနံ၊ တရားနာခြင်းကို။ ယာစန္တိ၊ တောင်းပန်ကုန်၏။ ဘဂဝါ၊ သည်။ တေသံ ဘိက္ခူနံ၊ တို့၏။အဓိပ္ပါယံ၊အလိုကို။ သမ္မဒေဝ ဇာနော၊ ပြည့်စုံစေသည်ဖြစ်၍။ ပုရိမယာမံ၊ ပုရိမယာမ်ကို။ ဝိတိနာမေတိ၊ လွန်စေ၏။ ဧဒံ၊ ဤကိစ္စသည်။ ပုရိမယာမကိစ္စံ၊ တည်း။

ပုရိမယာမကိစ္စ ပရိယောသာနေပန၊ ပုရိမယာမ်ကိစ္စအဆုံး၌ကား။ ဘိက္ခူ၊သူ၊ တို့သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ ဝန္ဒိတ္မာ၊ ၍။ ပတ္တမန္တေသု၊ ဖဲကုန်ပြီးသော်၊ သကလ ဒသသဟဿိလောကဓာတု ဒေဝတာယော၊ အလုံးစုံသော တဒေသာင်းသော လောကဓာတ်၌နေကုန်သော နတ်တို့သည်။ ဩကာသံ၊ အခွင့်ကို။ လဟမာနာ၊ ရကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဘဂဝန္တံ၊ သို့။ ဥပသင်္ကမိတ္မာ၊ ၍။ ယထာဘိသန်တံ၊ မိမိတို့ပြုပြုတိုင်းသော။ ပဌံ၊ ကို။ ပုစ္ဆန္တိ၊ ကုန်၏။ အန္တမသော၊ ဖြင့်။ စတုရက္ခရဂ္ဂိ၊ လေးလုံးသောအက္ခရာကိုလည်း။

ပုဏ္ဏန်၊ ကုန်၏။ ဘဂဝါ၊ သည်။ တာသံဒေဝတာနံ၊ တို့၏။ ပဠိ၊ ပြဿနာ ကို။ ဝိဿဇ္ဇေန္တော၊ ဖြေတော်မူသည်ဖြစ်၍။ မဇ္ဈိမယာမံ၊ကို။ ဝိတိနာမေတိ၊ ၏။ ဣဒံ၊ ဤကိစ္စသည်။ မဇ္ဈိမယာမကိစ္စံ၊ တည်း။

ပဋ္ဌိမယာမံပန၊ မိုးသောက်ယာမ်ကိုကား။တယော ကောဋ္ဌာသေ၊သုံးစု တို့ကို။ ကတ္ဝာ၊ ၍။ ပုရေဘတ္တတော၊ နံနက်အခါမှ။ပဋ္ဌာယ၊၍။ နိသဇ္ဇာဝိဠိ တယ၊ ထိုင်ခြင်းသည် နှိပ်စက်အပ်သော။သရီရယ၊ကိုယ်တော်၏။ကိလာ သုတာဝမောစနတ္ထဉ္စ၊ ပင်ပန်းခြင်းမှ လွတ်စေခြင်းငှာလည်း။(ကျင်နာခြင်း မှ လွတ်စေခြင်းငှာလည်းဟူ)။ ဧကံကောဋ္ဌာသံ၊ တစုကို။ (တစုပတ်လုံး လည်းဟူ)။ စက်မေန၊ဖြင့်။ဝိတိနာမေတိ၊ လွန်စေ၏။ ဒုတိယကောဋ္ဌာသေ၊ နှစ်ခုတို့၏ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သောအဘို့၌။ ဂန္ဓကုဋိ၊ သို့။ပဝိသိတ္ဝာ၊ ၍။ဒက္ခိ ဏေန၊ လက်ျာဖြစ်သော။ ပဿေန၊နံပါးဖြင့်။ သတော၊ သတိနှင့်ပြည့်စုံ သည်ဖြစ်၍။သမ္ပဇာနော၊ပညာနှင့်ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍။ သိဟသေယ္ယံ၊ မြတ် သောအိပ်ခြင်းကို။ကပ္ပေတိ၊ပြုတော်မူ၏။(စတုတ္ထစျာန်သမာပတ်ဖြင့် ကိန်း တော်မူခြင်းကိုသိဟသေယျဟုဆိုအပ်၏)။ တတိယကောဋ္ဌာသေ၊ ၌။ ပစ္ဆု ဋ္ဌာယ၊ ထတော်မူ၍။ နိသိဒိတ္ဝာ၊ ၍။ ပုရိမဘုဒ္ဓါနံ၊ ရှေးဘုရားတို့၏။ သန္တိ ကေ၊ ၌။ ဒါနသီလာဒိ ဝသေန၊ အလှူ သီလ အစရှိသည်တို့၏ အစွမ်းအား ဖြင့်။ ကတာဓိကာရပုဂ္ဂလဒဿနတ္ထံ၊ ပြုဘူးသောကောင်းမှု၌ လေ့ကျက် ခြင်းရှိသောပုဂ္ဂိုလ်ကိုရှုခြင်းငှာ။ ဗုဒ္ဓစက္ခုနာ၊ ဗုဒ္ဓိယပရောပရိယတ္တိဉာဏ် ဖြင့်။ လောကံ၊ ကို။ ဝေါလောကေတိ၊ ကြည့်တော်မူ၏။ ဣဒံ၊ သည်။ ပစ္ဆိမယာမကိစ္စံ၊တည်း။

တတ္ထ ပနဒိဝသေ၊ ၌ကား။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ပုရေဘတ္တကိစ္စံ၊ ကို။ ရာဇ ဂဟေ၊ ၌။ ပရိယောသာပေတ္ဝာ၊ ပြီးဆုံးစေ၍။ ပစ္ဆာဘတ္တေ၊ ၌။ မဂ္ဂံ၊ ကို။ အာဂတော၊ လာတော်မူ၏။ ပုရိမယာမေ၊ပုရိမယာမ်၌။ဘိက္ခူနံ၊တို့အား။ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ကို။ ကထေတ္ဝာ၊ ကြား၍။ မဇ္ဈိမယာမေ၊၌။ ဒေဝတာနံ၊ တို့၏။ ပဠိ၊ ပြဿနာကို။ ဝိဿဇ္ဇေတ္ဝာ၊ ဖြေ၍။ ပစ္ဆိမယာမေ၊ ၌။ စက်မံ၊ သို့။ အာဂရုယ္ဟ၊ တက်၍။ စက်မမာနော၊ စင်္ကြံကြွတော်မူလျက်။ ပဗ္ဗဇိတ ဘိက္ခု သတာနံ၊ ငါးရာသောရဟန်းတို့၏။ သဇ္ဇုတညာဏံ၊ ကို။ အာရဗ္ဘ၊ အကြောင်းပြု၍။ ပဝတ္တံ၊ သော။ ဣမံကထံ၊ ဤစကားပြောဟောခြင်းကို။ သဇ္ဇုတညာဏေနေဝ၊ ဖြင့်သာလျှင်။ သုတ္ဝာ၊ ၍။ အညာသိ၊ သိတော် မူ၏။ တေန၊ ကြောင့်။ ပစ္ဆိမယာမကိစ္စံ ကရောန္တော အညာသိတိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်ပြီ။

ဥတ္တရာစပန်း သိတော်မူပြီး၍ကား။ အဿ။ ထိုမြတ်စွာဘုရား၏။ တေ။ သော ပရိဝိတက္ကော၊ သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ ကိ။ အဟောသိ၊ နည်း။ ဇုမေဘိက္ခု။ တို့သည်။ မယ်ဗုံ၊ ၏။ သမ္ဘည္ဘတည္ဘာဏံ၊ ကို။ အာရဗ္ဘ၊ ပြု၍။ ဂုဏံ၊ကို။ ကထေန္တိ၊ ချီးမွမ်းကုန်၏။ ဧတေသဉ္စ၊ ထိုရဟန်းတို့အားလည်း။ သမ္ဘည္ဘတည္ဘာဏကိစ္စံ၊ သည်။ နပါကဋံ၊ မထင်။ မယ္ဗမေဝ၊အားသာလျှင်။ ပါကဋံ၊ ၏။ မယိပန်၊ သည်ကား။ ဂတေ၊ ရှိသော်။ ဧတေ၊ တို့သည်။ အတ္ထနော၊ ၏။ ကထံ၊ စကားကို။ နိရန္တရံ၊ မပြတ်။ အာရောစေသန္တိ၊ ကြားကုန်သတ္တံ့။ တတော၊ ထိုသို့ကြားခြင်းကြောင့်။ အဟံ၊ သည်။ နေသံ၊ ထိုရဟန်းတို့၏။ တံကထံ၊ ကို။ အဋ္ဌုပ္ပတ္တိံ၊ အကြောင်းကို။ ကတ္တာ၊ ၍။ ဘိဝိခံ၊ သော။ သိလံ၊ ကို။ ဝိဘဇေန္တော၊ ခွဲဝေသည်ဖြစ်၍။ ဒ္ဝါသဋ္ဌိယာ၊ ခြောက်ဆယ့်နှစ်ပါး အတိုင်းအရှည်ရှိသော။ ဌာနေသု၊ အရာတို့၌။ (အယူတို့၌လည်းဟု)။အပ္ပဋိဝတ္တိယံ၊ သူတပါးတို့သည် မပြစ်စေနိုင်သော။ သိဟနာဒံ၊ ရဲရင့်သောစကားကို။ နဒန္တော၊ ဆိုသည်ဖြစ်၍။ ပစ္စယာကာရံ၊ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်ကို။ သမောဓာနေတွာ၊ ပေါင်း၍။ ဗုဒ္ဓဂုဏေဟိ၊ တို့ကို။ ပါကဋေ၊ ထင်သည်တို့ကို။ ကတ္တာ၊ ၍။ သိနေရုံ၊ မြင်းမိုရ်တောင်ကို။ ဥက္ခိပေန္တောဝိယစ၊ ချီသကဲ့သို့ဂုဏ်း။ သုဝဏ္ဏကူဋေန၊ ရွှေထွဋ်ဖြင့်။ နဒ်၊ ကောင်းကင်ကို။ ပဟရန္တောဝိယစ၊ ခပ်သကဲ့သို့ဂုဏ်း။ ဒသသဟဿိ လောကဓာတုကမ္ပနံ၊ တသောင်းသော လောကဓာတ်ကို လှုပ်စေတတ်သော။ ဒြဟ္မဇာလသုတ္တန်၊ ဗြဟ္မဇာလဘုတ်ကို။ အရဟတ္တနိကူဋေန၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို အထွဋ်ပြုသဖြင့်။ နိဋ္ဌာပေန္တော၊ ပြီးဆုံးစေသည် ဖြစ်၍။ ဒေသေသာမိ၊ အုံ။ မေ၊ ၏။ သာဒေသနာ၊ သည်။ ပရိနိဗ္ဗုတသာဝိ၊ ဝါပရိနိဗ္ဗာန်ပြုပြီးသော်လည်း။ ပဗ္ဗဝဿသဟဿာနိ၊အနှစ်ငါးထောင်တို့ ကာလပတ်လုံး။ အမတမဟာနိဗ္ဗာနံ၊ သေခြင်းတရားမရှိသော နိဗ္ဗာန်ပြည်ကြီးသို့။ သမ္ပါပိကာ၊ ရောက်စေတတ်သည်။ ဘဝိဿတိ၊ လတ္တံ့။ ဇုတိ ဧသော ပရိဝိတက္ကော၊ သည်။ အဟောသိ၊ ၏။ ဝေါ၊ သို့။ စိန္တေတွာ၊ ၍။ ယေန ယတ္တ၊ အကြင်အရပ်၌။ မဏ္ဍလမာဠေ၊ စည်းဝေးရာစရပ်သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ တေန တတ္တ၊ သို့။ ဥပသက်မိ၊ ၏။ (တနည်းကား) ယေန ဒိသာဘာဂေန၊ အကြင်အရပ်မျက်နှာအတို့ဖြင့်။မဏ္ဍလမာဠေ၊ စည်းဝေးရာ စရပ်သို့။ဥပသက်မိတဗ္ဗော၊ ၏။ တေန ဒိသာဘာဂေန၊ဖြင့်။ ဥပသက်မိ၊ ၏။ ယေနာတိ၊ ကား။ ယေန ဒိသာဘာဂေန၊ ဖြင့်။ သောမဏ္ဍလမာဠေ၊ သို့။ ဥပသက်မိတဗ္ဗော၊ ၏။ ဝါ၊ တနည်းကား။ တေ၊ ထိုယေနဟူသော

သဒ္ဓါသည်။ ဘုမ္မတ္ထေ၊ သတ္တာမိ အနက်၌။ ကရဏာဝစနံ၊ ကရိတ်းဝိဘတ် တည်း။ ယသ္မိံ ပဒေသေ၊ ၌။ သောမဏ္ဍလမာဠေ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တတ္ထ၊ ထိုစည်းဝေးရာ. စရဝ်ရှိသော် အရှင်သို့။ ဂတောဝ၊ သွားလေ၏။ ဧတိအယံ၊ ဤသည်လျှင်။ အတ္ထော၊တည်း။

ပညတ္တေ အာသနေ နိသီဒိတိ၊ ကား။ ဗုဒ္ဓကာလေ၊ဘုရားထင်ရှားရှိတော်မူသော ကာလ၌။ယတ္ထယတ္ထ၊အကြင်အကြင်အရပ်၌။ ဧကော၊ တယောက်သော။ တိဋ္ဌတိ၊ သည်လည်း။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ သမ္ဗဒ္ဓေ၊ ခပ်သိမ်းသောအရပ်၌။ ဗုဒ္ဓါသနံ၊ ဘုရားနေရာကို။ ပညတ္တမေဝ၊ ခင်းအပ်သည်သာလျှင်။ ဟောတိ ကိရ၊ဖြစ်သတတ်။ ကသ္မာ၊ကြောင့်။ပညတ္တံ၊သည်။ဟောတိ၊နည်းဟူမူကား။ ဘဂဝါ၊ သည်။အတ္တာနော၊၏။သန္တိကေ၊ ၌။ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ကို။ဂဟေတ္မာ၊ယူ၍။ ဖာသုကဋ္ဌာနေ၊ ချမ်းသာရာအရပ်၌။ ဝိဟရန္တော၊နေကုန်သော ရဟန်းတို့ကို။ မနသိကရောတိ ကိရ၊ နှလုံးသွင်းတော်မူသတတ်။ အသုကော၊ ဤအမည်ရှိသော။ ဘိက္ခု၊ သည်။ မယ္ဟံ၊ ၏။ သန္တိကေ၊ ၌။ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ကို။ ဂဟေတ္မာ၊ ၍။ ဂတောဝ၊ သွားလေ၏။ ဝိသေသံ၊ တရားအထူးကို။ နိဗ္ဗတ္တေတုံ၊ ဖြစ်စေခြင်းငှာ။ သက္ခိဿတိနုခေါ၊ တတ်နိုင်ပါအံ့လော။ ဧနာဝါသက္ခိဿတိနုခေါ၊ လော။ ဧတိ၊ ဤသို့။ မနသိကရောတိ၊ ၏။ ဒေဝ၊ ထိုသို့နှလုံးသွင်းသောဒေဝါ၌။ နံတိက္ခု၊ ကို။ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ကို။ ဝိဿဇ္ဇေတ္မာ၊ လွှတ်၍။ အဂုသလဝိတက္ကံ၊ အကုသိုလ်ဖြစ်သောအကြံကို။ ဝိတက္ကယမာနံ၊ ကြံသည်ကို။ ပဿတိ၊ ၏။ တတော တတ္ထိ ကာလေ၊ ၌။ (ဩဝဒိတ္မာ၌စပ်)။ ကထံ ဟိ၊ အဘယ်ကြောင့်လျှင်။ မာဒိသဿ၊ ငါကဲ့သို့သော။ သတ္တု၊ ဘုရား၏။ သန္တိကေ၊ ၌။ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ကို။ ဂဟေတ္မာ၊ ၍။ ဝိဟရန္တံ၊ နေသော။ ဇုမံဂုလပုတ္တံ၊ ဤအမျိုးကောင်းသားကို။ အဂုသလဝိတက္ကာ၊ အကုသိုလ်ဖြစ်သော ဝိတက်တို့သည်။ အဘိဘဝိတ္မာ၊ နှိပ်စက်၍။ အနုမတ္တေ၊ အစမသတ်သော။ ဝန္ဒဒုက္ခေ၊ ဝဋ်ဆင်းရဲ၌။ သံသာရေ သန္ဓိနာမ၊ ကျင်လည်စေကုန်အံ့နည်း။ ဇုတိ၊ သို့။ တဿ ဘိက္ခုနော၊ ကို။ အနုဂ္ဂဟတ္ထံ၊ ချီးမြှောက်ခြင်းငှာ။ ဘဂဝတော၊ ထိုအရပ်၌သာလျှင်။ အတ္ထာနံ၊ ကိုယ်တော်ကို။ ဒဿေတ္မာ၊ ၍။ တံ ကုလပုတ္တံ၊ ထိုအမျိုးကောင်းသားကို။ ဩဝဒိတ္မာ၊ ဆုံးမ၍။ အာကာသံ၊ သို့။ ဥပ္ပတိတ္မာ၊ ပျံ၍။ ပုန၊ တဘန်။ အတ္တာနော၊ ၏။ ဝသနဋ္ဌာနမေဝ၊ နေရာအရပ်သို့ သာလျှင်။ အာဂဏ္ဆတိ၊ လာ၏။ အယ၊ ထိုအခါ၌။ ဝေ၊ ဤသို့။ ဩဝဒိယမာနော၊ ဆုံးမအပ်ကုန်သော။ ဟေတိက္ခ၊ တို့သည်။ စိန္တယိ သု၊ ကုန်၏။ သတ္ထာ၊ သည်။

အမှာကံ၊ တို့၏။ မနံ၊ စိတ်ကို။ ဇာနိတ္ဘာ၊ ၍။ အာဂန္ဆာ၊ ၍။ အမှာကံ၊ တို့၏။ သမိပေ၊ ၌။ ဋ္ဌိတံယေဝ၊ ထင်ရှားစွာလျှင်။ အတ္ထာနံ၊ ကိုယ်တော်ကို။ ဒသေတိ၊ ၏။ တသ္မိ ခဏေ၊ ထိုသို့ပြတော်မူသောခဏ၌။ သန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ဇုဓ၊ ဤနေရာ၌။ နိသီဒထ၊ နေတော်မူကုန်လော။ ဇုတိ၊ ဤသို့။ အာသနပရိယေသနံ နာမ၊ နေရာကို ရှာခြင်းမည်သည်ကား။ အမှာကံ၊ တို့၏။ ဘာရော၊ ဝန်တည်း။ ဇုတိ၊ ဤသို့။ စိန္တယိ သု၊ ကုန်၏။ တေဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ အာသနံ၊ ကို။ ပညပေတ္မာဝ၊ ခင်းကုန်၍သာလျှင်။ ဝိဟာရန္တိ၊ နေကုန်၏။ ယသ္ဿတိက္ခုနော၊ အား။ ဝိဠ၊ အင်းပျဉ်သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ သောဘိက္ခု၊ သည်။ တံပိဠ၊ ကို။ ပညပေတိ၊ ၏။ ယသ္ဿတိက္ခုနော၊ အား။ နတ္ထိ၊ မရှိ။သောဘိက္ခု၊ သည်။ မဠ္ဆံဝါ၊ ကိုဝင်း။ဖလကံဝါ၊ ပျဉ်ပြားကိုဝင်း။ ကဋ္ဌံဝါ၊ သစ်တုံးကိုဝင်း။ ပါသာဏံဝါ၊ ကျောက်ကိုဝင်း။ ဝါလုကပုဏ္ဏံဝါ၊ သဲစုကိုဝင်း။ ပညပေတိ၊ ၏။ တံ၊ ထိုညောင်စောင်းအစရှိသော နေရာကို။ အလဘမာနော၊ မရကုန်သည်ရှိသော်။ ပုရာဏပဏ္ဏာနိ ပိ၊ ဟောင်းလေပြီးသော သစ်ရွက်တို့ကိုလည်း။ သက်ခိတ္ဘာ၊ ပေါင်းရုံး၍။ ဘတ္ဌ၊ ထိုသစ်ရွက်စု၌။ ပံသုကူလံ၊ ကို။ ပတ္ထရိတ္ဘာ၊ ခင်းကုန်၍။(ဖြန့်ကုန်၍လည်းဟု)။ဌပေန္တိ၊ ကုန်၏။ ဇုမပန၊ ဤစည်းဝေးရာစရပ်၌ကား။ ရညော၊ ၏။ နိသီဒနာသနမေဝ၊ နေရာသည်လျှင်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တံ၊ ထိုမင်း၏နေရာကို။ ပဗ္ဗါဇေတ္ဘာ၊ ၍။ ပရိဝါရေတ္ဘာ၊ ခြံရံ၍။ ဘေဘိက္ခု၊ တို့သည်။ ဘဂဝတော၊ ၏။ အမိမုတ္တိကညာဏံ၊ သဗ္ဗညုတညာဏ်ကို။ အာရဗ္ဘ၊ အကြောင်းပြု၍။ ဂုဏံ၊ ကို။ ထောမယမာနော၊ ချီးမွမ်းကုန်လျက်။ နိသိဒိ သု၊ ကုန်၏။

ဤအရာ၌ ထိုထိုသောအာရုံ၌ ညွှတ်တတ်သောကြောင့် သဗ္ဗညုတညာဏ်ကို အမိမုတ္တိကညာဏ်ဟု ဆိုသတည်း။

တံ၊ ထိုအမြဲခင်းသောနေရာ၌ နေခြင်းကို။ သန္ဓာယ၊ ၍။ ပညတ္တေ။ပ။ နိသီဒိတိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။

ဧဝံ၊ ဤသို့။ နိသိန္နောပန၊ နေပြီး၍ကား။ ဇာနန္တော်ယေဝ၊ သိတော်မူလျက်လျှင်။ ကထာသမုဋ္ဌာပနတ္ထံ၊ စကားဖြစ်စေခြင်းငှာ။ ဘိက္ခု၊ တို့ကို။ ပုစ္ဆိ၊ ၏။ ကေစ ဘိက္ခု၊ တို့သည်လည်း။ အာသဘဂဝတော၊ အား။ သမ္ပဲ၊ အလုံးစုံသောအကြောင်းကို။ ကတယိ သု၊ ကြားလျှောက်ကုန်၏။ တေန၊ ကြောင့်။ နိသဇ္ဇခေါ ဘဂဝါတိ အာဒိဝစနံ၊ ကို။ ဝုတ္တံ၊ ပြီ။ တတ္ထ၊ ထိုနိသဇ္ဇခေါ ဘဂဝါ အစရှိသောပါဌ်၌။ သမတိနိဝိဋ္ဌသာ၊ သော။ ကာယနုဗ္ဗာတိ ပဒသာ၊ ၏။ ကတမာယ။ပ။ ဘဝထာတိအဗ္ဗော၊ ကတမာယ။ပ။ ဘဝတ

ဟူသောအနက်ကို။ ဒဠ္ဍဇ္ဇော၊ ၏။ ကတမာယာ၊ အတယ်မည်သော။ ကထာ
ယာ၊ စကားကြောင့်။ သန္ဓိသိန္ဒာ၊ စည်းဝေးကြကုန်သည်။ ဘဝထန်၊ ဖြစ်ကုန်
သနည်း။ ဣတိအယံ၊လျှင်။အတ္ထော၊ တည်း။(ကာယနတ္ထကို ကာယနအတ္ထ
ဟုပုဒ်ဖြတ်သည် အတ္ထအနက်ကိုဘဝထဟု ဖွင့်တော်မူသည်)။ ကာယ
နေ့ထ္ထောတိပိ၊ ကာယနေ့ထ္ထဟူ၍လည်း။ ပါ၊ ဦး၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တသ္မာ၊
ထိုကာယနေ့ထ္ထဟူသောပါဠိ၏။ ကတမာယာ၊ သော။ ကထာယ၊ ကြောင့်။
ဣတ္ထ၊ ဤစည်းဝေးရာစရပ်၌။ သန္ဓိသိန္ဒာ၊ ကုန်သည်။ ဘဝထ၊ ကုန်သနည်း။
ဣတိ၊ ဤသို့။ အတ္ထော၊ကို။ ဒဠ္ဍဇ္ဇော၊၏။(ကာယနေ့ထ္ထဟု ရှိသော် ကာယန
ဇ္ဇေဟုပုဒ်ဖြတ်စေဟူလိုသည်)။ ကာယနောတ္ထောတိပိ၊ ဟူ၍လည်း။ ပါ၊ ဦး၊
သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တသ္မာ၊ ထိုကာယနောတ္ထဟူသော ပါဠိ၏။ ပုရိမေ
ရှေးကာယနတ္ထဟူသောပါဠိ၌၊ အတ္ထောဣုဝ၊အနက်ပဲသို့။ အတ္ထော၊သည်။
ဟောတိ၊ ၏။

ကာယနောတ္ထကို ကာယန ဇ္ဇေဟုပုဒ်ဖြတ်၍ နောက်သရကိုချေ၍ ရှေ
ဥသရကို ပုဒ္ဒေါစ ဟူသောသုတ်ဖြင့်ဩပြု၍ ရှပ်ကိုစီရင်အပ်၏။ ဂန္ဓည်း
လည်း ကာယနောအတ္ထဟု ပုဒ်ဖြတ်၍ ဝါ၊ပရောအသရူပါ ဟူသော
သုတ်ဖြင့် ဩသရမှနောက်ဖြစ်သော အသရကိုချေ၍ ရှပ်ကိုစီရင်အပ်၏။

အန္ဓရာကထာတိ၊ ကား။ ကမ္ဘဇာန ဗနသိကာရ ဥဒ္ဒေသ ပရိပုစ္ဆာဒိနှုံ၊
ကမ္ဘဇာန်းကို နှလုံးသွင်းခြင်းပါဠိသင်ခြင်း အဋ္ဌကထာသင်ခြင်းအစရှိသည်
တို့၏။အန္ဓရာ၊အကြား၌။ အညာ၊တပါးသော။ကော၊တခုသော။ ကထာ၊
စကားတည်း။ ဝိပ္ပကတ္တာ၊တိ၊ကား။ မမ၊ ဝါ၏။အာဂမနပစ္စယာ၊ လာခြင်း
ဟူသော အကြောင်းကြောင့်။အပရိနိဋ္ဌိတာ၊ အပြီးသို့ရောက်သော။ သိခံ၊
အဆုံးသို့။ အပ္ပတ္တာ၊မရောက်သော။ တေန၊ ထိုဝိပ္ပကတ္တာဟူသောပါဠိဖြင့်။
ကိံ၊ အတယ်ကို။ ဒဿေတိ၊နည်း။ အဟံ၊သည်။ တုမှာကံ၊ တို့၏။ ကထာ
ဘဏ်ထွဲ၊ စကားကိုဖျက်ဒုံ့သောဌာ။နအာဂတောဝ၊ မလာ။ အဟံ၊ပန၊ သည်
ကား။ သဗ္ဗညုတာယ၊ ခပ်သိမ်းသောတရားကို သိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။
တုမှာကံ၊ တို့၏။ ကထံ၊စကားကို။ နိဋ္ဌာပေတွာ၊ပြီးဆုံးစေ၍။ မတ္ထကပ္ပတ္တံ၊
အဆုံးသို့ရောက်သည်ကို။ ကတ္တာ၊ ၍။ ဒဿာမိ၊ ပေအုံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။
နိသဇ္ဇေ၀၊ ထိုင်တော်မူလျက်လျှင်။ သဗ္ဗညုတာ၀ဝါ၊ရဏံ၊ သဗ္ဗညုတညာဏ်
ဖြင့် သိတ်ခြင်းကို။ ပ၀ါ၊ရေတိ၊၏။ အယံ၊နောခေါ။ပ။ အနုပ္ပတ္တောတိတ္ထောပိ
ဒ္ဌလည်း။ အယံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့သည်ကား။ အမိပ္ပါယော၊ တည်း။ ဘန္တေ၊
ဘုရား။ အမှာကံ၊ တို့၏။ (ကထာဌ္ဌသမ္ဗန်စပ်)။ဘဂ၀တော၊ ၏။ သဗ္ဗညုတ

ညာဏ်၊ ကို။ အာရုဿ၊ အကြောင်းပြု၍။ အယံဂုဏကထာ၊ ဤကျေးဇူးကို ချီးမွမ်းသောစကားသည်။ ဝိပွကတာ၊ အပြီးသို့မရောက်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ရာဂေတာဒိကာ၊မင်းစကားအစရှိသော။တိရစ္ဆာနကထာ၊ မင်ဖိုလ်၏ ဘိလာဖြစ်သောစကားသည်။ဝိပွကတာ၊ အပြီးသို့မရောက်သည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။အထ၊ထိုသို့သမ္ဘည္ဘတဉာဏ်ကိုအကြောင်းပြု၍ ချီးမွမ်းစကားကို ဆိုသောအခါ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အနုပ္ပတ္တော၊ အစဉ်ရောက်တော်မူ၏။ နော၊ အကျွန်ုပ်တို့၏။ (ကထံ၌စပ်)။ ဝါ၊ တို့အား။ (ဒသေထ၌စပ်)။ တံ ကထံ၊ ကို။ ဇုဒါနိ၊၌။ နိဋ္ဌာပေတွာ၊ပြီးဆုံးစေ၍။ ဒသေထ၊ ပြတော်မူကုန်လော။ ဇုတိအယံ၊ လျှင်။ အဓိပ္ပါယော၊ တည်း။

ဣတောဝတာ၊ ဤဝေါဟာရသုတ်အစ အနန္တရကထာအဆုံးရှိသော သဒ္ဒါ အစဉ် အနက်အစဉ်ဖြင့်။ (ဘာသိတံ၌စပ် သမတ္ထ၌လည်းစပ်သင့်၏)။ အာယသ္မတာ၊ ရှည်သောသက်တော်ရှိသော။ အာနန္ဒေန၊ သည်။ (ဘာသိတံ၌စပ်)။ ကမလကုဝလ ယုဗ္ဇလ ဝိမလ သာဒုရသ သလိလာယ၊ ကြာနီ ကြာဖြူ ကြာခေါင်းလောင်းတို့ဖြင့် တင့်တယ်သော အညစ်အကြေးကင်းသောဖြိန်သောအရသာရှိသော ရေရှိသော။ပေါက္ခရဏိယာ၊ လေးထောင့်ကန်၏။ (တိတ္ထံ၌ သမ္ဗန်စပ်)။ သုခါဝတရဏတ္ထံ၊ သက်လွယ်စိမ့်သောဌာန။ နိမ္မလ သိလာတလ ရစန ဝိလာသ သောဘိတ ရတန သောပါနံ၊ အညစ်အကြေးကင်းသော ကျောက်ဖျာဖြင့်စီရင်အပ်သော တင့်တယ်စမ္ပယ်သော ရတနာစောင်းတန်းရှိထသော။ဝိပွကိဏ္ဏမုတ္တာတလ သဒိသ ဝါလုကာစုဏ္ဏ ပရိဏ္ဍရ ဘူမိဘာဂံ၊ဖရိဖရဲကြဲအပ်သော ပုလဲမှုန့်အပြင်တို့နှင့်တူသော သဲမှုန့်တို့ဖြင့် ဖွေးဖွေးဖြူသော မြေအတို့ရှိထသော။ တိတ္ထံဝိယစ၊ ဆိပ်ကဲ့သို့ရင်း။ သုဝိဘတ္တ ဘိတ္တိ ဝိစိတြ ဝေဒိကာ ပရိက္ခိတ္တသ၊ ကောင်းစွာဝေဘန်အပ်သော နံရံတို့ဖြင့် ဆန်းကြယ်သော ပွတ်တိုင်တို့ဖြင့်ရံအပ်သော။ (ပါသာဒ ဝရသ၌ ဝိသေသနစပ်)။ နက္ခတ္တပတံ၊ ကောင်းကင်ပြင်ကို။ ဖုသိတုကာမ တာဝိယ၊ ထိခြင်းငှာ အလိုရှိသည်၏အဖြစ်ကဲ့သို့။ဝိဇ္ဇိတ သမုဿယသ၊ တင့်တယ်ခြင်းအပေါင်း၏ တည်ရာဖြစ်ထသော်။ ပါသာဒဝရသ၊ မြတ်သောပြာသာဒ်၏။ (သောပါနံ၌စပ်)။ သုခါရောဟဏတ္ထံ၊ သက်လွယ်စိမ့်သောဌာ။ ဒန္တမယ သဏှ မုဒု ဖလက ကဠုန လတာ ဝိနဒ္ဓ မဏိဂဏပ္ပဘာ သမုဒယုဗ္ဇလ သောဘံ၊ဆင်စွယ်ဖြင့်ပြီးသော သိမ့်မွေ့နူးညံ့သော ဖျဉ်၌ ရှေ့ခြေနှီးနွယ်တို့ဖြင့် ခြွေးအပ်သော ပတ္တမြားအပေါင်းတို့၏ အရောင်အပေါင်းတို့ဖြင့်တောက်ပတင့်တယ်သော။ သောပါနံဝိယစ၊စောင်းတန်းကဲ့သို့ရင်း။

သုဝဏ္ဏဝလယာနုပုရာဒိ သံဃဠန သဒ္ဒ သဒ္ဓိသိတ ကထိတ ဟသိတ မဇ္ဇရ ဿရဂေဟဇနဝိဇ္ဇာ တဝိစရိကဿ၊ ရွှေခြေကျင်း ရွှေလက်ကောက်အစရှိ သည်၏အချင်းချင်း ထိခြင်းကြောင့်ဖြစ်သော အသံတို့ဖြင့် ရောယှက်သော စကား ပြိုးရယ်ခြင်းတည်းဟူသော သာယာစွာသော အသံရှိသော အိမ်သူ အပေါင်း၏ သိုမှဉ်မှ သွားရာဖြစ်တသော။ (သွားခြင်း ရှိထသောလည်း ဟူ)။ ဥဇ္ဇာရိဿရိယ ဝိဘဝသောတိတဿ၊ များစွာသော စည်းစိမ်ဥစ္စာ အဆောက်အဦတို့ဖြင့် တင့်တယ်စွာထသော။ မဟာဿရဿ၊ အိမ်ကြီး၏။ (မဟာဒ္ဒါရံ၌စပ်)။ သုခပ္ပဝေသနတ္ထံ၊ဝင်လွယ်စိမ့်သောငှာ။ သုဝဏ္ဏ ရဇတ မဏိ မုတ္တာ ပဝါဠာဒိ ဇုတိဝိဿရ ဝိဇ္ဇောတိတ သုပ္ပတိဋ္ဌိတ ဝိသာလ ဒ္ဒါရ ဗာဟုံ၊ ရွှေ, ငွေ, ပတ္တမြား, ပုလဲသန္တာ အစရှိသည်တို့၏ အရောင်တို့ဖြင့် ပြိုးပြိုးပြက် တောက်ပသော ကောင်းစွာ တည်သော ကျယ်စွာသော တံခါးတိုင်ရှိသော။ (တံခါးပေါင်ရှိသောလည်းဟူ)။ မဟာဒ္ဒါရံ ဝိယစ၊ တံခါးမကြီးကဲ့သို့ဝင်း။ အတ္ထတ္ထုဇနေ သမ္ဘဒ္ဒဿ၊ အနက်သဒ္ဒါနှင့် ပြည့်စုံထ သော။ ဗုဒ္ဓဂုဏာနုဘာဝ သံသူစကဿ၊ ဘုရားဂုဏ်၏အစွမ်းကို ကောင်း စွာပြတတ်ထသော။ ဇုမဿ သုတ္တဿ၊ ဤဗြဟ္မဇာလသုတ်၏။ (နိဒါနံ၌ စပ်၊ ဤဗြဟ္မဇာလသုတ်ကိုဟု ကံအနက် ယောဇနာ၍ သုခါဝ ဂဟဏတ္ထံ၌ ဂဟဏသဒ္ဒါနှင့်လည်းစပ်အပ်၏)။ သုခါဝဂဟဏတ္ထံ၊ ယူလွယ်စေခြင်းငှာ။ (ကောင်းစွာယူစေခြင်းငှာလည်းဟူ)။ကာလ ဒေသက ဝတ္ထု၊ ပရိသ ဒေသ ပဋ္ဌိမဏ္ဍိတံ၊ ဟောရာကာလ ဟောတတ်သောပုဂ္ဂိုလ် ဟောကြောင်းသုတ် ကို နာသောပရိသတ် ဟော်ရာအရပ်တို့ဖြင့် တန်ဆာဆင်အပ်သော။ ယံ နိဒါနံ၊ အကြင်နိဒါန်းကို။ ဘာသိတံ၊ ဆိုအပ်ပြီ။ တဿ နိဒါနဿ၊ ၏။ အတ္ထဝဏ္ဏနာ၊ အနက်အဖွင့်သည်။ သမတ္တာ၊ ပြီးပြည့်စုံပြီ။

နိဒါနဝဏ္ဏနာပြီး၏။

စတုဗ္ဗိဓသုတ္တနိဒ္ဒေ

၅။ ဇုဒါနိ၊ ၌။ မမံ ဝါ ဘိက္ခဝေ ပရေ အဝဏ္ဏံ ဘာသေယျုန္တိ အာဒိ နာ၊ မမံဝါ။ပ။ ဘာသေယျုံ ဤသို့အစရှိသော။ နယေန၊ ဖြင့်။ ဘဂဝတာ၊ သည်၊ နိက္ခိတဿ၊ ထားအပ်သော။ သုတ္တဿ၊ သုတ်ကို။ ဝဏ္ဏနာယ၊ ဖွင့်ခြင်း၏။ ဩကာသော၊ အခွင့်သည်။ အနုပ္ပတ္တော၊ အစဉ်အားဖြင့် ရောက်လတ်ပြီ။ ပန၊ ထိုသို့ရောက်သော်လည်း။ သာသော သုတ္တဝဏ္ဏနာ၊ ထိုသုတ်၏အဖွင့်သည်။ သုတ္တနိက္ခေပံ၊ သုတ်ကိုထားခြင်းကို။ ဝိစာရေတွာ၊

စီစစ်၍။ ဝုစ္စမာနာ၊ဆိုအပ်သည်ရှိသော်။ ပါကဋာ၊ထင်ရှားသည်။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဟောဘိ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ သုတ္တနိကျွေပံ၊ သုတ်ကိုထားခြင်းကို။ တာဝ၊ စွာ။ မယံ၊ တို့သည်။ ဝိစာရယိဿာမ၊ စီစစ်ကုန်အံ့။ ဟိ၊အကျယ်ကား။ သုတ္တနိကျွေပါ၊ သုတ်ကိုထားခြင်းတို့သည်။ အတ္တဗျာသယောစ၊ ဘုရားအလိုတော်ဖြင့်သာ ထားခြင်းငင်း။ ပရဗျာသယောစ၊ သူတပါးအလိုအားဖြင့် ထားခြင်းငင်း။ ပုစ္ဆာဝသိကောစ၊ မေးသောအလိုအားဖြင့် ထားခြင်းငင်း။ အဋ္ဌုပ္ပတ္တိကောစ၊ အကြောင်းဖြစ်၍ ထုံးခြင်းငင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ စတ္တာရော၊ လေးပါးတို့တည်း။

💬 တတ္ထ၊ထိုလေးပါးကုန်သော ထားခြင်းတို့တွင်။ ယာနိ သုတ္တာနိ၊ တို့ကို။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ပရေဟိ၊ သူတပါးတို့သည်။ အနဗ္ဘိဇ္ဈော၊ မတိုက်တွန်းမူ၍။ ကေဝလံ၊ သက်သက်။ အတ္တနော၊ ဘုရားသခင်၏။ အဗျာသယေနေဝ၊ အလိုတော်အားဖြင့်သာလျှင်။ ဟဝေယသိ၊ ဟောတော်မူ၏။ ဣဒံ တာနိ သုတ္တာနိ၊ ထိုဘုရားအလိုတော်ဖြင့်သာ ဟောတော်မူသော သုတ်ဟူသည်တို့ကား။ သေယျထာ ကဘမာနိ၊ အဘယ်တို့နည်းဟူမူကား။ အာဂတခ်ယျသုတ္တံ၊ အာဂတခ်ယျသုတ်ငင်း။ ဝတ္ထုသုတ္တံ၊ သုတ်ငင်း။ မဟာသတိပဋ္ဌာနသုတ္တံ၊ ငင်း။ မဟာသဠာယတန ဝိဘင်္ဂသုတ္တံ၊ မဟာသဠာယတန ဝိဘင်္ဂသုတ်ငင်း။ အရိယဝံသသုတ္တံ၊ ငင်း။ သမ္မပ္ပဓာနသုတ္တန္တု ဟာရကော၊ သမ္မပ္ပဓာန်တရားတို့ကို ဆောင်တတ်သောသုတ်ငင်း။ ဣဒ္ဓိပါဒ ဣန္ဒြိယ ဗလ ဗောဇ္ဈင် မဂ္ဂင် သုတ္တန္တုဟာရကော၊ ဣဒ္ဓိပါဒ် ဣန္ဒြေ့ဗိုလ် ဗောဇ္ဈင် မဂ္ဂင်ကို ဆောင်တတ်သောသုတ်ငင်း။ ဣတိဝေမာဒိနိ၊ ဤသို့အစရှိသော သုတ်တို့တည်း။ တေသံ၊ ထိုသုတ်တို့ကို။ နိကျွေပေါ၊ ထားခြင်းသည်။ အတ္တဗျာသယော၊ ဘုရားအလိုတော်အားဖြင့်သာ ထားခြင်းမည်၏။

ယာနိပန သုတ္တာနိ၊ တို့ကိုကား။ (ကထိတာနိ၌စပ်)။ ပရိပဏ္ဍာခေါ်။ပ။ အာသဝါနံ ခယေ ဝိနေယျန္တိ၊ ပရိပဏ္ဍာခေါ်။ပ။ အာသဝါနံ ခယေ ဝိနေယျံ၊ ဟူ၍။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ပရေသံ၊သူတပါးတို့၏။ အဗျာသယဟု၊ အလိုကိုငင်း။ ခန္ဓိမနဟု၊ နှစ်သက်သော စိတ်ရှိသည်၏ အဖြစ်ကိုငင်း။ အဘိနိဟာရဟု၊ ဆုတောင်းဘူးသည်၏ အဖြစ်ကိုငင်း။ (လေ့ကျက်ဘူးသည်၏ အဖြစ်ကိုငင်းလည်းဟု)။ဗုဒ္ဓနဘာဝဟု၊သိလတ္တံ့သည်၏အဖြစ်ကိုငင်း။အဝေဂ္ဂိတ္တာ၊ ဆင်ခြင်တော်မူ၍။ ပရဗျာသယဝသေန၊ သူတပါးတို့၏ အလိုအားဖြင့်။ ကထိတာနိ၊ ဟောတော်မူအပ်ကုန်၏။ ရာဟုလဿ၊ ရာဟုလာအား။ ဒိမုတ္ကိုပရိပါစနိယာ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို ရင့်စေတတ်ကုန်သော။ ဓမ္မာ၊

တို့သည်။ ပရိပဏ္ဍာခေါ်၊ ရင့်ကုန်ပြီးသဖျင်ကတည်း။ ယန္တ||နေ ယဒိပန၊ အကယ်၍ကား။ အဟံ၊ သည်။ ရာဟုလံ၊ကို။ ဥတ္တရိ၊ အလွန်။ အာသဝါနံ၊ အာသဝေါတရားတို့၏။ ခယော၊ကုန်ရာဖြစ်သော အရဟတ္တဖိုလ်၌။ ဝိနေယျံ၊ ဆုံးမရမူကား။ သာဓု၊ ၏။ ဣဒံ တာနိ သုတ္တာနိ၊ ထိုသူတပါး၏ အလိုအားဖြင့် ဟောတော်မူအပ်ကုန်သော သုတ်ဟူသည်တို့သည်။ သေယျထာ ကတမာနိ၊တို့နည်းဟူမူကား။စူဠရာဟုလောဝါဒသုတ္တံ၊စူဠရာဟုလောဝါဒ သုတ်ဌင်း။ မဟာရာဟုလောဝါဒသုတ္တံ၊ ဌင်း။ ဓမ္မစက္ကပ္ပဝတ္တနံ၊ ဓမ္မစက္ကပ္ပဝတ္တနသုတ်ဌင်း။ ခာတုဝိဘင်္ဂသုတ္တံ၊ ဌင်း။ ဣတိဧဝမာဒိနိ၊ ဤသို့အစရှိသော သုတ်တို့တည်း။ တေသံ၊ ထိုသုတ်တို့ကို။ နိဂ္ဂေါ၊ သည်။ ပရဇ္ဇာသယော၊ သူတပါးတို့၏ အလိုအားဖြင့် ထားခြင်းမည်၏။

ဘဂဝန္တံ ပန၊ သို့ကား။ ဥပသက်မိတ္တာ၊ ကပ်၍။ စတသော၊ လေးပါးကုန်သော။ ပရိသာစ၊ တို့သည်ဌင်း။ စတ္တာရော၊ ကုန်သော။ ဝဏ္ဏာစ၊ အမျိုးတို့သည်ဌင်း။ နာဂါစ၊ နဂါးတို့သည်ဌင်း။သုပဏ္ဏာစ၊ ဂရုဠ်တို့သည်ဌင်း။ ဂန္ဓဗ္ဗာစ၊ တောင်စောင့်နတ်တို့သည်ဌင်း။ အသုရာစ၊ အသုရာတို့သည်ဌင်း။ ယက္ခာစ၊ ဘီလူးတို့သည်ဌင်း။ မဟာရာဇာနောစ၊နတ်မင်းကြီးလေးယောက်တို့သည်ဌင်း။ တာဝတိံသာဒယော၊ တာဝတိံသာနတ်အစရှိကုန်သော။ ဒေဝါစ၊ နတ်တို့သည်ဌင်း။ မဟာဗြဟ္မာစ၊တို့သည်ဌင်း။ ဣတိဧဝမာဒယော၊ ဤသို့ စသောသူတို့သည်။ (ပုဏ္ဏန်၌ ကတ္တားချည်းစပ်)။ ဘဂ္ဂေ၊ ဘုရား။ ဗောဇ္ဈင်္ဂါ၊ ဗောဇ္ဈင်တို့ကို။ ဗောဇ္ဈင်္ဂါတိ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စန္တိ၊ ကုန်၏။ ဘဂ္ဂေ၊ ဘုရား။ နိဝရဏာ၊ တို့ကို။ နိဝရဏာတိ၊ တို့ဟူ၍။ ဝုစ္စန္တိ၊ အပ်ကုန်၏။ ဘဂ္ဂေ၊ ဘုရား။ ဣမေခေါ၊မဗ္ဗာ၊ တို့သည်။ ပဋ္ဌပါဒါ နကွန္ဒာ၊ ဝါးပါးကုန်သော ဥပါဒါနကွန္ဒာတို့တည်း။ ဣဝ၊ ဤလူ,ရှာ၌။ ပုရိသဿ၊ ၏။ သေဋ္ဌံ၊ မြတ်သော။ ဝိတ္ထံ၊ ဥစ္စာသည်။ ကိံ သု၊ အဘယ်နည်း။ ဣတိအာဒိနာ၊ ဤသို့အစရှိသော။ နယေန၊ ဖြင့်။ ပဏ္ဍိ၊ ပြဿနာကို။ ပုစ္ဆန္တိ၊ မေးကုန်၏။ ဝေါ၊ ဤသို့။ ပုဗ္ဗေန၊ မေးအပ်သော။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ ယာနိ ဗောဇ္ဈင် သုတ္တာဒိနိ၊အကြင်ဗောဇ္ဈင်သုတ် အစရှိသည်တို့ကို။ ကထိတာနိ၊ ဟောအပ်ကုန်၏။ အညာနိဝိ၊ တပါးလည်း ဖြစ်ကုန်သော။ ယာနိဝါ ပန ဒေဝတာသံယုတ္တ ॥ပ॥ ခရလောမသုတ္တာဒိနိ၊ အကြင် ဒေဝတာသံယုတ် မာရသံယုတ် ဗြဟ္မသံယုတ် သက္ကပဉ္ဇသုတ် စူဠဝေဒလ္လသုတ် မဟာဝေဒလ္လသုတ် သာမညဖလသုတ် အာဠဝကသုတ် သုစိလောမ

သုတ် ခရလောမသုတ် အစရှိသည်တို့ကိုလည်း။ ကထိတာနိ၊ ကုန်၏။ တေသံ သုတ္တာနံ၊ တို့ကို။ နိဂ္ဂေပေါ၊ သည်။ ပုဗ္ဗာဝသိကော၊ မည်၏။

ဥပ္ပန္နံ၊ သော။ ကာရကံ၊ အကြောင်းကို။ ပဋိစ္စ၊၍။ယာနိတာနိ သုတ္တာနိ၊ တို့ကို။ ကထိတာနိ၊ ကုန်၏။ (တာနိကား တဗ္ဗောဒတည်း။ အနက်မရှိ)။ ဣဒံ တာနိ သုတ္တာနိ၊ ထိုအကြောင်းကိုစွဲ၍ ဟောအပ်ကုန်သော သုတ်ဟူသည်တို့ကား။ သေယျထာ ကတမာနိ၊တို့နည်းဟူမူကား။ ဓမ္မဒါယာဒံ၊ ဓမ္မဒါယာဒသုတ်ဝင်း။ စူဠသီဟနာဒံ၊ ဝင်း။ စန္ဒူပမံ၊ ဝင်း။ သူရိယူပမံ၊ ဝင်း။ ပုတ္တမံသူပမံ၊ ဝင်း။ ဒါရုခဋ္ဌူပမံ၊ ဝင်း။ အဂ္ဂိက္ခန္ဓူပမံ၊ ဝင်း။ ဖေဏပိဏ္ဍူပမံ၊ ဝင်း။ ပါရိဆတ္တကူပမံ၊ ဝင်း။ ဣတိ ဧဝံ အာဒိနိ၊ ဤသို့အစရှိကုန်သော သုတ်တို့တည်း။ တေသံ သုတ္တာနံ၊ တို့ကို။ နိဂ္ဂေပေါ၊ သည်။ အဋ္ဌုပ္ပတ္တိကော၊ အကြောင်းဖြစ်၍ ထားခြင်းမည်၏။

ဧဝံ၊ ဤသို့။ စတူသု၊ ကုန်သော။ ဣမေသု နိဂ္ဂေပေသု၊ ဤသုတ်ကို ထားခြင်းတို့တွင်။ ဣမဿ သုတ္တဿ၊ ကို။ နိဂ္ဂေပေါ၊ သည်။ အဋ္ဌုပ္ပတ္တိကော၊ မည်၏။ ဟိ-တဒေဝယုတ္တံ၊ ၏။ အဋ္ဌုပ္ပတ္တိယာ၊ အကြောင်း၏ ဖြစ်ခြင်းကြောင့်။ ဣဒံသုတ္တံ၊ ကို။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ နိက္ခိတ္တံ၊ ၏။ ကတရာယ၊ သော။ အဋ္ဌုပ္ပတ္တိယာ၊ ကြောင့်။ နိက္ခိတ္တံ၊ နည်း။ ဝဏ္ဏာဝဏ္ဏေ၊ ချီးမွမ်းခြင်း ကဲ့ရဲ့ခြင်းကြောင့်။ နိက္ခိတ္တံ၊ ၏။ အာစရိယော၊ သည်။ ရတနတ္တယဿ၊ ၏။ အဝဏ္ဏံ၊ ကျေးဇူးမဲ့ကို။ အဘာသိ၊ ဆို၏။ အနေ ဝါသီ၊ သည်။ ဝဏ္ဏံ၊ ကျေးဇူးကို။ အဘာသိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဣမံဝဏ္ဏာ ဝဏ္ဏံ၊ ကို။ အဋ္ဌုပ္ပတ္တိ ံ၊ ကို။ ကတ္ဝာ၊ ၍။ ဒေသနာကုသလော၊ တရားဟော ခြင်း၌ လိမ္မာတော်မူသော။ ဘဂဝါ၊ ဘုရားရှင်သည်။မမံဝါ ဘိက္ခဝေ ဝရေ အဝဏ္ဏံ ဘာသေယျုန္တိ၊ ဟူ၍။ ဒေသနံ၊ကို။အာရဘိ၊ အားထုတ်တော်မူ၏။ တတ္ထ၊ ထိုမမံဝါအစရှိသော ဒေသနာ၌။ မမံ တိ ဣဒံဝစနံ၊ သည်။ သာမိ ဝစနံ၊ သာမိဝိဘတ်တည်း။ (သာမိအနက်၌ ဒုတိယာဝိဘတ် ဟူလိုသည်။ သာမိအတွေ့ ဒုတိယဝစနံဟူ၍လည်းပါ၌ရှိ၏)။ မမ၊ ဝါ၏။ ဣတိအတွေ့၊ ကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ ၏။ ဝါသဒ္ဒေါ၊ သည်။ ဝိကပ္ပနတ္ထော၊ ဝိကပ်အနက်ရှိ၏။ (ဝါသဒ္ဒါဖြင့် တုမ္မာကံ အဝဏ္ဏံ ဘာသေယျုံ ဟူသော ဝါကျကို ဆည်း၏ ဟူလိုသည်)။ ပရေတိ၊ ဟူသည်ကား။ ပဋိဝိရုဒ္ဓါ၊ ဆန့်ကျင်ကုန်သော၊ သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့သည်။ တတြာတိ၊ ဟူသည်ကား။ ယေသတ္တာ၊အကြင် သတ္တဝါတို့သည်။ အဝဏ္ဏံ၊ ကို။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ ဧတေသု၊ ထိုသတ္တဝါတို့၌ (တတြကို တေသု သတ္တေသုဟု စွဲ ဟူလိုသည်)။

နအာဃာတော အစရှိသည်ကိုဟောခြင်း

အရှင်ဗုဒ္ဓဃောသဆရာ-ထိုအခါ၌ စည်းဝေးကုန်သော ရဟန်းတို့သည် ရဟန္တာချည်းသာ ဖြစ်သောကြောင့် ထိုရဟန်းတို့အား အမျက်မရှိကုန်ပဲလျက် အမျက်ရှိသကဲ့သို့ နအာဃာတော အစရှိသောနည်းဖြင့် အဘဲကြောင့် ဘုရားသခင် ပါဠိအစဉ်ကို ထားတော်မူလေသနည်းဟု သူမေးဘွယ်ရှိ၍ ထိုအမေးကိုဖြေခြင်းငှာ နအာဃာတောတိ အာဒိဟိ ကိုဥာပိ စသည်ကို မိန့်သတည်း။ ထိုပါဠိ၏အတ္ထကား-

နအာဃာတောတိအာဒိဟိ၊ နအာဃာတော အစရှိကုန်သော ပါဠိတို့ဖြင့်။ (ဌပေတိ၌စပ်)။ တေသံ ဘိက္ခူနံ၊ တို့အား။ အာဃာတောပေါ၊ အမျက်သည်ပင်လျှင်။ ကိဉ္စာပိနတ္ထိ၊ ရှင့်။ အထခေါ၊ ထိုသို့မရှိသော်လည်း။ အာယတိ၊ နောင်အခါ၌ ကုလပုတ္တာနံ၊ ကောင်းသော အကျင့်ရှိကုန်သော အမျိုးသားတို့အား။ ဤဒိသော သု၊ ဤသို့သဘောရှိကုန်သော။ ဌာနေသုပိ၊ အရာတို့၌လည်း။ အကုသလုပ္ပတ္တိ၊ အကုသိုလ် ဖြစ်ခြင်းကို။ ပဋိသေဓေန္တော၊ မြစ်တော်မူလိုသည်ဖြစ်၍။ ဓမ္မနေတ္တိ၊ တရားတည်းဟူသော မျက်စိကို။ (တရားတည်းဟူသော ကြိုးကို လည်းဟူ)။ ဌပေတိ၊ ထားတော်မူ၏။ တတ္ထ၊ ထိုနအာဃာတောစသောပါဠိ၌။ ဣဒ္ဓေ တေသိ ကောပေ၊ ထိုအမျက်၌။ စိတ္တံ၊သည်။ အာဟနတိ၊ ဆင်းရဲတတ်၏။ (ပျက်စီးတတ်၏ လည်းဟူ)။ ဣတိတသ္မာ၊ထိုသို့ပျက်စီးရာဖြစ်သည်၏သတ္တိကြောင့်။ ဣဒ္ဓောတိပဒေန၊ ဖြင့်။ နိဒ္ဒိဋ္ဌော၊ ညွှန်ပြအပ်ပြီးသော။ သေသကောပေါ၊ သည်။ အာဃာတော၊ မည်၏။ (အဓိကရဏသာဓန)။ တေါ၊ ထိုအာ[illegible]ဝတော ဟူသော စကားသည်။ ကောပဿ၊ အမျက်၏။ အဓိဝစ်နံ၊ တ[illegible] အာဟနတိ ဣဒ္ဓ စိတ္တံဟူသော အဓိကရဏသာဓနဖြင့် အာရုံသည်လည်း အာဃာတမည်၏ ဟူသောအနက်သည် လုံ့ဝီးပါးဘွယ်ရှိသောကြောင့် အာရုံကို နစ်စေခြင်းငှာ ကောပဿကံ အဓိဝစနံဟု အတိမေယျတ္ထကိုဆိုတော်မူသတည်း။ ဤသို့ လျှဉ်းပါးသည်ရှိသော် တေံအဓိဝစနံဟုဆိုခြင်းသည် ဆရာတို့သဘောတည်း။

တေန ဓမ္မေန၊ ဖြင့်။ သတ္ထာ၊ တို့သည်။ အပ္ပဟီတာ အတုဋ္ဌာ အသော မနသိကာ၊ ဝမ်းမြောက်ခြင်း မရှိကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဣတိ တသ္မာ၊ ထိုသို့ဝမ်းမမြောက်ကြောင်း ဖြစ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ တေနာတိ ပဒေန၊ ပုဒ်ဖြင့်။ နိဒ္ဒိဋ္ဌော၊ သော။ သောဓမ္မော၊ သည်။ အပ္ပစ္စယော၊ မည်၏။

ဤကား ဝိဒြိဟ်တုတည်း။ ဝိဒြိဟ်စစ်ပြုလိုရင်းကား ပတိ အယတိ မောဒေတိ တေနာ့တိ ပစ္စယော။ တေန ဓမ္မေန၊ ဖြင့်။ ပတိ အယတိ မောဒေတ်၊ ဝမ်းမြောက်တတ်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုသို့ဝမ်းမြောက်ကြောင်း ဖြစ်သည်၏ သတ္တိကြောင့်။ သောဓမ္မော၊ သည်။ ပစ္စယော၊ မည်၏။ ကရဏသာဓန၊ ပတိပုဗ္ဗ ဓောတ်၊ ဏပစ္စည်း။ အရကား သောမနဿဝေဒနာတည်း။ နဿ ပစ္စယော အပ္ပစ္စယော၊ မိဿက တပ္ပုရိသ်။ အရကား ဒေါမနဿဝေဒနာတည်း။

ဝေါ်၊ ထိုအပ္ပစ္စယောဟူသောသဒ္ဒါသည်။ ဒေါမနဿဿ၊ ဒေါမနဿ ဝေဒနာ၏။ အဓိဝစနံ၊ တည်း။ ယာဓမ္မဇာတိ၊ သည်။ အတ္ထနော၊ ၏။ ဟိတံ၊ အစီးအပွားကို။ နေဝအဘိရာဓယတိ၊ မပြီးစေတတ်။ ပရေသံ၊ သူတပါးတို့၏။ ဟိတံ၊ ကို။ နအဘိရာဓယတိ၊တတ်။ ဣတိတသ္မာ၊ကြောင့်။ သာဓမ္မဇာတိ၊ သည်။ အနဘိရဒ္ဓိ၊ မည်၏။

လဟုကနည်းသာတည်း။ဂရုကနည်းဝိဒြိဟ်စစ်ကား အဘိရာဓယတိတိ အဘိရဒ္ဓိဟု ဟေတုကတ္တာ၊သာဓနပြုပြီးမှ နဿ အဘိရဒ္ဓိ အနဘိရဒ္ဓိ ဟု မိဿကတပ္ပုရိသ်ပြုလေ။

ဒေါ်၊ ထိုအနဘိရဒ္ဓိ ဟူသောသဒ္ဒါသည်။ ကောပဿ၊ ၏။ အဓိဝစနံ၊ တည်း။ ဝေါ်၊ ဤသို့။ ဣတ္ထ၊ ဤသုံးပုဒ်တို့တွင်။ ဒ္ဒိဟိ၊ နှစ်ပါးကုန်သော။ ပဒေ ဟိ၊ တို့ဖြင့်။ သခ်ါရကွန္ဓော၊ ကို။ ဝုတ္တော၊ ၏။ ဧကေန၊ တခုသော။ ပဒေန၊ ဖြင့်။ ဝေဒနာက္ခန္ဓော၊ ကို။ ဝုတ္တော၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဒ္ဒေခန္ဓာ၊ တို့ကို။ ဝုတ္တာ၊ ကုန်၏။

ဒ္ဒိဟိ ပဒေဟိပုဒ်၏အရကို အာဃာတော အနဘိရဒ္ဓိ ဤနှစ်ပုဒ်ကိုယူ၊ ဧကေန အရကို အပ္ပစ္စယော ပုဒ်ကိုယူ။

တေသံ၊ ထိုဒေါသ ဒေါမနဿဝေဒနာတို့၏။ ဝသေန၊ အစွမ်းအားဖြင့်။ သေသာနံ၊ ကုန်သော။ သမ္ပယုတ္တာခမ္မာနဒ္ဓိ၊ တို့ကိုလည်း။ ကရဏ်၊ ကို။ ပဋိက္ခိတ္တမေဝ၊ ပယ်အပ်သည်သာတည်း။

ဝေါ်၊သို့။ ပဋ္ဌမေန၊သော။ နယေန၊ ဖြင့်။ မနောပဒေါသံ၊ စိတ်၏အမျက်ထွက်ခြင်းကို။ (နှလုံးပြစ်မှားခြင်းကို လည်းဟူ)။ နိဝါရေတွာ၊ မြစ်၍။ ဒုတိ ယေန၊ သော။ နယေန၊ ဖြင့်။ တတ္ထ၊ ထိုနှလုံးပြစ်မှားခြင်း၌။ (ထိုအမျက်ထွက်ခြင်း၌ လည်းဟူ)။ အာဒီနဝံ၊ အပြစ်ကို။ ဒသေတ္ဝာ၊ ပြတော်မူလို သည်ဖြစ်၍။ ဘဂြစေ ဘုမ္မေ ။ပ။ အန္ဓရာယောတိ ဣဒံဝစနံ၊ ကို။ အာဟ၊ဟု

တတြေ တုမ္မေဟိ နအာစာရေါ နအဝုစ္ဆယော နစေတသော အနုသိ ရဒ္ဓိကရဏီယာဟူ၍ ဟောတော်မူသောနည်းကို ပဌမနည်းဟု သိအပ်၏။ တတြစေ တုမ္မေ အသဟ ကုဝိတာဝါ အနုတ္တမနာဝါ၊ တုမ်ယေ ဝသ တေနအန္တရာယောဟူ၍ ဟောတော်မူသောနည်းကို ဒုတိယ နည်းဟု သိအပ်၏။

တတ္ထ၊ ယိုတတြေ တုမ္မေ အစရိသောဝါ၌ ။ တတြစေ တုမ္မေ အသဟတာ၊ ဟူသည်ကား။ တေသု အဝဏ္ဏာသာသကေသု၊ ထိုကဲ့ရဲ့စကားကို ဆိုတတ် ကုန်သောသူတို့၌။ ဝါ၊ တနည်းကား။ တသ္မိ အဝဏ္ဏေ၊ ထိုကဲ့ရဲ့ခြင်း၌။ တုမ္မေ၊ တို့သည်။ ကုဝိတာ၊ အမျက်ထွက်ကုန်သည်။ စေတဝေယျာထ၊ အကယ်၍ဖြစ်ကုန်အံ့။ ယဒိဘဝေယျာထ၊ အကယ်၍ဖြစ်ကုန်အံ့။ ဣတိ အတ္ထော၊ ကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ ၏။

စေဟူသောပုဒ်၏ သံသယအနက်၌ဖြစ်သည်၏အဖြစ်ကို ထင်စွာပြခြင်း ၌ ယဒိဟု ဆိုပြန်သတည်း။

ကောပေန၊ အမျက်ဖြင့်။ ကုပိတာ၊ အမျက်ထွက်ကုန်သည်။ စေအသဟ၊ ကုန်အံ့။ ဒေါမနဿေန၊ ဒေါမနဿဝေဒနာဖြင့်။ အနုတ္တမနာ၊ ကုန်သည်။ မဟုတ်အသဟ၊ ကုန်အံ့။ တုမ်ယေ ဝသ တေန အန္တရာယောဟိ၊ ကား။ ပေ။ ကောပေနစ၊ ထိုသို့အမျက်ထွက်ခြင်းကြောင့်ရင်း။ တာယ အနုတ္တမနတာ ယစ၊ ထိုသို့နှလုံးမသာရှိခြင်းကြောင့်ရင်း။ တုမ္ဟာကံ ယေ ဝါ၊ တို့အား သော်လျှင်။ ပဌမဇ္ဈာနာဒိနံ၊ တို့၏။ အန္တရာယော၊ သည်။ ဘဝေယျ၊ ဖြစ်ရာ၏။

ဝေါ၊ သို့။ ဒုတိယေန၊ နှစ်ခုတို့၏ ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော။ နဝေန ဖြင့်။ အာဒိနဝံ၊ အပြစ်ကို။ ဒဿေတွာ၊ ပြပြီး၍။ တတိယေန၊ သော။ နယေန၊ ဖြင့်။ ဝစနတ္ထသလ္လက္ခဏမတ္ထေ ဝါ၊ စကား၏အနက်ကို မှတ်ခြင်းမျှ၌လည်း။ အသမတ္ထတံ၊ မမမ်းနိုင်သည်၏အဖြစ်ကို။ ဒဿေန္တော၊ ၍။ အပိနုတုမ္ဟ ပရေသန္တိ အာဒိ ၊ ကို။ အာဟ၊ ပြီ။ ဟတ္ထပါဒေ၊ ထိုအဓိနုစသောပါဌ်၌။ ပရေသန္တိ၊ ပရေသံ ဟူသည်ကား။ ဧယသံ ကေသဋ္ဌိ၊ ခပ်သိမ်းသောသူတို့ ၏။ ဟိ-တဒေဝယုတ္တံ၊ ၏။ ကုဝိတော၊ အမျက်ထွက်သောသူသည်။ ဗုဒ္ဓ ပစ္စေကဗုဒ္ဓ အရိယသာဝကာနံ၊ ဘုရားပစ္စေကဗုဒ္ဓါ အရိယာသာဝကတို့ ၏။ သုဘာသိတ ဒုဗ္ဘာသိတသ၊ ကောင်းသောစကား မကောင်းသော စကား၏။ အတ္ထံ၊ အနက်ကို။ နေဝ အာဇာနာတိ၊ မသိ။ မာတာပိတူနံ၊ တို့၏။ သုဘာသိတ ဒုဗ္ဘာသိတသ၊ ၏။ အတ္ထံ၊ ကို။ နဲ အာဇာနာတိ၊ မသိ။

ပစ္စတ္တိကာနုံ၊ ရှန်သူတို့၏။ သုဘာသိတ ဒုဗ္ဘာသိတသဲ့ကောင်းသော စကားမကောင်းသောစကား၏။ အတ္ထုံ၊ ကို။ နုအာဇာနာတိ၊ မသိ။

ကဲ့ရဲ့မှုနှင့်တွေ့ကြုံက ကျင့်သုံးရန်

ယထာ ယေန ကာရဏေန၊ ကြောင့်။ နုအာဇာနာတိ၊ မသိ။ တထာ တေန ကာရဏေန၊ ကြောင့်။ ကုဒ္ဓေါ အတ္ထုံ နုဇာနာတိ ။ပ။ ဇနော နာဝ ဗုဒ္ဓဘိတိ၊ ကုဒ္ဓေါ အတ္ထုံ နုဇာနာတိ ။ပ။ ဇနော နာဝဗုဒ္ဓတိဟု၍။ ဘဝ၀ါ ၎ ။ အာဟ၊ ၏။ သိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ကုဒ္ဓေါ၊ အမျက်ထွက်သော်သူ သည်။ အတ္ထုံ၊ အကျိုးစီးပွားကို။ နုဇာနာတိ၊ မသိ။ ကုဒ္ဓေါ၊ သည်။ ဧကံ၊ အကြောင်းကို။ နုပဿတိ၊ မမြင်။ ယဒါ၊ ဌ။ ကောဓော၊ အမျက်သည်။ ယံနရံ၊ အကြင်သူကို။ သဟတေ၊ နှိပ်စက်၏။ တဒါ၊ ဌ။ တဿ နရဿ၊ ထို သူအား။ အန္ဓတမံ၊ အမိုက်တိုက်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ကောဓော၊ သည်။ အနတ္ထဇနနော၊ အကျိုးမဲ့ကိုပြစ်စေတတ်၏။ ကောဓော၊ သည်။ စိတ္တပ္ပ ကောပနော၊ စိတ်ကိုပျက်စေတတ်၏။ အန္ဓရတော၊ အမျက်နှင့်ယှဉ်သော စိတ်ကြောင့်။ ဘယံ၊ ဘေးသည်။ ဇာတံ၊ ၏။ တံ၊ ကို။ ဇနော၊ သည်။ နာဝ ဗုဒ္ဓတိ၊ မသိ။

ဧဝံ၊ ဤသို့။ သဗ္ဗထာပိ၊ ခပ်သိမ်းသော အခြင်းအရာ အားဖြင့်လည်း။ အဝဏ္ဏော၊ ကဲ့ရဲ့ခြင်းဌ။ မနောပဒေါသံ၊ စိတ်ဖြင့်ပြစ်မှားခြင်းကို။ နိဿေ ဓေတွာ၊ မြစ်၍။ ဗုဒ္ဓါနီ၊ ဌ။ ပဋိပဇ္ဇိတဗ္ဗာကာရံ၊ ကျင့်အပ်သော အခြင်းအရာ ကို။ ဒဿေသန္တော၊ ဖြစ်၍။ တတြ တုမှေဟိ အဘူတံ အဘူတောတိ အာဒိ ဝစနံ၊ ကို။ အာဟ၊ ဤ။

တတ္ထပါဠေ၊ ထိုတတြတုမှေဟိ အစရှိသောပါဠိတော်ဌ။ တတြတုမှေဟီတိ၊ ဟုဆိုကား။ တသ္မိံ အဝဏ္ဏော၊ ထိုကဲ့ရဲ့စကားကိုဆိုရာ၌။ တုမှေဟိ၊ တို့သည်။ အဘူတံ။ပ။ နိဗ္ဗေဌေတမ္ပိ၊ ကား။ ယံ ဝစနံ၊ သည်။ အဘူတံ၊ မဟုတ်။ တံ ဝစနံ၊ ကို။ အဘူတတာဝေနေ ဝ၊ မဟုတ်သည်၏အဖြစ်ဖြင့်သာလျှင်။ အပ နေတဗ္ဗံ၊ ပယ်အပ်၏။ ကထံ အပနေတဗ္ဗံ၊ အဘယ်သို့ပယ်အပ်သနည်း ဟူမူကား။ ဣတိပေတံ အဘူတန္တိ အာဒိနာ၊ ဤတိပေတံ အဘူတံ ဤသို့အစ ရှိသော။ နယေန၊ ဖြင့်။ အပနေတဗ္ဗံ၊ အပ်၏။ တတြ၊ ထိုပါဠိတော်ဌ။ (ထိုသို့ ပယ်ရာ၌လည်းဟု)။ အယံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့သည်ကား။ ယောဇနာ၊ အနက် ယောဇနာခြင်းတည်း။ တုမှာကံ၊ တို့၏။ သတ္ထာ၊ ဆရာသည်။ နသဗ္ဗညူ၊ ခပ်သိမ်းသောတရားတို့ကိုမသိ။ ဓမ္မော၊ ကို။ ဒုရက္ခာတော၊ မကောင်း

သဖြင့် ဟောအပ်၏။ သံဃော၊ သံဃာသည်။ ဒုပ္ပဋိပန္နော၊ မကောင်းသော အကျင့်ကို ကျင့်တတ်၏။ ဧတိအာဒီနိ၊ ဤသို့အစရှိသော စကားရပ်တို့ကို။ သုတ္တာ၊ ၍။ တုဏ္ဍီ၊ ဆိတ်ဆိတ်။ နဘဝိတဗ္ဗံ၊ မဖြစ်ရာ။ ဧဝံပန၊ ဤသို့ကား။ ဝတ္တေဗ္ဗံ၊ ၏။ ဧတိဝိ ဧဒိနာ ကာရဏေန၊ ဖြင့်လည်း။ ဧတံဝစနံ၊ သည်။ အဘူတံ၊ မဟုတ်။ တုမှေဟိ၊ တို့သည်။ ယံဝစနံ၊ ကို။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ တံဝစနံ၊ သည်။ ဧဒိနာဝိ ကာရဏေန၊ ဖြင့်လည်း။ အဘူတံ၊ မဟုတ်။ ဧဒိနာဝိ ကာရဏေန၊ ဖြင့်လည်း။ အတစ္ဆံ၊ မမှန်။ (ဤနှစ်ဝါကျကား ပရိယာယ်တည်း။ အနက်အထူးမရှိ)။ ဧတံကာရဏံ၊ သည်။ အမှေသု၊ တို့၌။ နတ္ထိစ နတ္ထိဧဝ၊ မရှိသလျှင်ကတည်း။ ဧတံကာရဏံ၊ သည်။ အမှေသု၊ တို့၌။ နစဝိဇ္ဇတိ၊ ထင်ရှားမရှိသလျှင်ကတည်း။(ဤနှစ်ဝါကျလည်းပရိယာယ်တည်း)။အမှာ ကံ၊ တို့၏။ သတ္ထာ၊ သည်။သဗ္ဗညူယေဝ၊ ခပ်သိမ်းသောတရားကိုသိသလျှင် ကတည်း။ဓမ္မော၊ကို။ သွာက္ခာတော၊ ကောင်းစွာဟောအပ်၏။ သံဃော၊ သည်။ သုပ္ပဋိပန္နော၊ ကောင်းသောအကျင့်ရှိ၏။ တတြဝစနေ၊ ထိုသဗ္ဗညူ ဘုရား အမှာကံ သတ္ထာ အစရှိသောစကား၌။ ဧဒဒ္ဓိဒဠ္ဍ၊ ဤသည်လျှင် ဤသည်လျှင်။ ကာရဏံ၊ တည်း။ ဧတိ၊ ဤသို့။ ဝတ္တေဗ္ဗံ၊ ၏၊ ဏ္ဍေ၊ ဤလေး ပုဒ်တို့တွင်။ (စသဒ္ဒါကား ဥပနျာသတည်း)။ဒုတိယပဒံ၊ သည်။ ပဌမဿ၊ ပဌမပုဒ်၏။ ဝေဝစနံ၊ ဝေဝုစ်တည်း။ စတုတ္ထဠ္ဆ၊ စတုတ္ထပုဒ်သည်လည်း။ တတိယဿ၊ ၏။ ဝေဝစနံ၊ တည်း။ ဧတိ၊ ဤသို့။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။

> အတစ္ဆံဟူသောပုဒ်သည် ဒုတိယပုဒ်မည်၏။ အဘူတံဟူသောပုဒ်သည် ပဌမပုဒ်မည်၏။ နစ ပနေတံ အမှေသု ဝိဇ္ဇတိ ဟူသောပုဒ်သည် စတုတ္ထပုဒ်မည်၏။ နတ္ထိစေတံ ဟူသောပုဒ်သည် တတိယပုဒ်မည်၏။

ဧဒဒ္ဓိနိသေခနံ၊ဤမြစ်ခြင်းကိုလည်း။အဝဏ္ဏယေဝ၊ ကဲ့ရဲ့စွပ်စွဲခြင်းစကား ကိုဆိုရာ၌သာလျှင်။ ကာတဗ္ဗံ၊ ပြုအပ်၏။ သဗ္ဗတ္ထ၊ အလုံးစုံသောအရာတို့၌။ နကာတဗ္ဗံ၊ အပ်။

> အဘယ်၌ကား မြစ်ခြင်းကိုပြုအပ်သနည်း၊ အဘယ်၌ကား မပြုအပ် သနည်း ဟု သူမေးတွယ်ရှိ၍ ထိုအမေးကို ဖြေဆိုခြင်းဌာယဒိဟိအစရှိ သော ပါဠိကိုမိန့်သတည်း။ ထိုပါဠိ၏အဋ္ဌကား-

ဟိ-တဒေဝ သစ္စံ၊ ၏။တွံ၊ သည်။ ဒုဿီလော၊သီလမရှိ။ တဝ၊ သင်၏။အာစရိ ယော၊သည်။ဒုဿီလော၊ မရှိ။ဧဒဒ္ဓိဒဠ္ဍ၊ဤမည်သော ဤမည်သောအမှုကို လည်း။ တယာ၊ သည်။ ကတံ၊ ၏။ အာစရိယေန၊ သည်။ ကတံ၊ ပြုအပ်၏။

ဇုတိ၊ ဤသို့။ ဝတ္ထေ၊ ဆိုအပ်သည်ရှိသော်။ တုဏ္ဍိဘူတော၊ ဆိတ်ဆိတ်ဖြစ်၍။ ယဒိ အဓိဝါသေတိ၊ အကယ်၍သည်းခံအံ့။ အာသက်နီယော၊ တွေးတော အပ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ မနောပဒေါသံ၊ စိတ်ဖြင့် ပြစ်မှားခြင်းကို။ အကတ္တာ၊ ၍။ အဝဏ္ဏော၊ ကဲ့ရဲ့စကားကို။ နိသေဓေ တဗ္ဗော၊ မြစ်အပ်၏။ တွံ၊ သည်။ ဩဠေ၊ ကုလားအုင်သည်။ အသိ၊ ၏။ ဂေါဏော၊ နွားသည်။ အသိ၊ ၏။ ဇုတိအာဒိနာ နယေန၊ ဖြင့်။ ဒသဟိ၊ ကုန်သော။ အဏ္ဏောသဝဏ္ဏူဟိ၊ ဆဲရေးခြင်း၏အကြောင်းတို့ဖြင့်။ အဏ္ဏော သန္တံ၊ ဆဲရေးသော။ ပုဂ္ဂလံ၊ ကို။ အဗ္ဘုပေဂ္ဂိတ္တာ၊ လျှစ်လျူရှု၍။ အဓိဝါ သန ခန္တိယေဝ၊ သည်းခံခြင်းတည်းဟူသော ခန္တီကိုသာလျှင်။ တတ္ထ၊ ထို ဆဲရေးသောပုဂ္ဂိုလ်၌။ ကာတဗ္ဗာ၊ ၏။

၆။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ အဝဏ္ဏဘူဓိယံ၊ ကဲ့ရဲခြင်း၏အရာ၌။ တာဒိလကွဏံ၊ သည်းခံခြင်းလက္ခဏာကို။ ဒဿေတွာ၊ ၍။ ဇုဒါနိ၊ ၌။ ဝဏ္ဏဘူဓိယံ၊ ချီးမွမ်း ခြင်း၏အရာ၌။ ဒဿေတုံ၊ ငှာ။ မမံ ဝါ ဘိက္ခဝေ ။ပ။ ဘာသေယျန္တိ အာဒိ ဝစနံ၊ ကို။ အာဟ၊ ပြီ။ တတ္ထပါဠေ၊ ထိုမမံ ဝါ အစရှိသောပါဠိ၌။ ပရေတိ၊ ဟူသည်ကား။ ယေကေစိ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော။ ပသန္နာ၊ ရတနာသုံးပါးကို ကြည်ညိုကုန်သော။ ဒေဝ မနုဿာ၊ နတ်, လူတို့သည်။ ဧတေန ဓမ္မေန၊ ဖြင့်။ သတ္ထာ၊ တို့သည်။ အာနန္ဒန္တိ၊ ဝမ်းမြောက်တတ်ကုန်၏။ ဇုတိတသ္မာ၊ ထိုသို့ဝမ်းမြောက်ကြောင်းဖြစ်သည်၏ သတ္တိကြောင့်။ ဧတေနာတိ ပဒေန၊ ဖြင့်။ နိဒ္ဒိဋ္ဌော၊ ပြအပ်သော။ သောမဓမ္မော၊ သည်။ အာနန္ဒော၊ မည်၏။

ဝမ်းမြောက်ကြောင်းဖြစ်သောကြောင့် အာနန္ဒမည်၏ဟု ဆရာ ကရဏ သာဓနကို ပြုတော်မူ၏။ ဝမ်းမြောက်ကြောင်းဖြစ်သော ဝတ္ထုကာမ ဂုဏ်အပေါင်းသည် အာနန္ဒမည်ကောင်းသလောဟု သူမေးဘွယ်ရှိ၍ ထိုအမေးကို ဖြေခြင်းငှာ ဒိတိယာ တေ အဓိဝစနံ ဟူသောပါဠိကို မိန့်သတည်း။ ထိုပါဠိ၏အတ္ထကား–

တေ၊ ထိုအာနန္ဒဟူသော စကားသည်။ ဒိတိယာ၊ ဒိတိ၏။ အဓိဝစနံ၊ တည်း။ သုမနသ၊ ကောင်းသောစိတ်၏။ (ကောင်းသော စိတ်ရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်၏လည်းဟု)။ ဘာဝေါ၊ တည်း။ သောမနဿံ၊ ကောင်းသောစိတ်၏ အဖြစ်။

ဆရာ-သုမနသ ဘာဝေါဟုဆို၏။ စိတ်ကို ပဝတ္တနိမိတ်ပြု၍ သမ္ပယုတ် နာမက္ခန္ဓာအပေါင်းသည် သောမနဿ မည်ကောင်းသလောဟု သူ

မေးဘွယ်ရှိ၍ ထိုအမေးကို ဖြေခြင်းငှာ စေတသိက သုခသေတံ အဓိ ဝစနံဟူသည်ကို မိန့်သတည်း။ ထိုပါဠိ၏အတ္ထကား-

တော်၊ထိုသောမုနသံဟူသော စကားသည်။ စေတသိကသုခသ၊စိတ်သည် ပြုအပ်သော သုခဝေဒနာ၏။(စိတ်၌ဖြစ်သော သုခဝေဒနာ၏ လည်းဟူ)။ အဓိဝစနံ၊ တည်း။ ဥဒ္ဓိလာဝိနော၊ ပေါ်လွင်သောစိတ်၏။ (မျှံလွင့်သော စိတ်၏လည်းဟူ)။ ဘာဝေါ၊ တည်း။ ဥပ္ပိလာဝိတတ္တံ၊ ဖြစ်။ ကဿ၊ ၏။ ဥဒ္ဓိ လာဝိတတ္တံ၊ ပေါ်လွင်သည်၏အဖြစ်နည်း။ ဧတိစောဒနံ၊ ဤသို့စောဒနာ ကို။ မနသိနိဓာယ၊ နှလုံး၌ထားတော်မူ၍။ စေတသောတိ ဧဒံဝစနံ၊ ကို။ ဝုတ္တံ၊ ၏။

ဥဒ္ဓိလာဝိတတ္တံသာ ဟောတော်မမူတဲ့ စေတသောကို သတ္တဝါ၏ ပေါ်လွင်ခြင်းဟူ၍လည်း ပသာဒ်သည် ရှိရကား ထိုကိုနစ်စေခြင်းငှာ ဟောအပ်၏ဟူလိုသည်။

ဧတော်၊ ထိုဥဒ္ဓိလာဝိတတ္တံ ဟူသောစကားသည်။ ဥဒ္ဓစ္စသဟာယ ဥဒ္ဓိလာပန ဝိတိယာ၊ ဥဒ္ဓစ္စ၏အဖော်ဖြစ်သော ပေါ်လွင်သောဝိတိ၏။ (ဥဒ္ဓစ္စာဝဟာ ယ ဥဒ္ဓိလာပနဝိတိယာ ဟူ၍လည်းပါဠိရှိ၏။ ဥဒ္ဓစ္စာဝဟာယ၊ ဥဒ္ဓစ္စကို ဆောင်တတ်သော။ ဥဒ္ဓိလာပန ဝိတိယာ၊ မျှံလွင့်သောဝိတိ၏)။ အဓိဝစနံ၊ တည်း။ ဧတိ၊ ဤသို့။ ဧဓာဝိ၊ ဤဝါရ၌လည်း။ ဒ္ဝိဟိ၊ ကုန်သော။ ပဒေဟိ၊ ပုဒ်တို့ဖြင့်။ သခ်ါရကွန္ဓော၊ သင်္ခါရကွန္ဓာကို။ ဝုတ္တော၊ ၏။ ဧကေန၊ သော။ ပဒေန၊ ဖြင့်။ ဝေဒနာကွန္ဓော၊ ကို။ ဝုတ္တော၊ ၏။

ဒ္ဝိဟိ ပဒေဟိ ပုဒ်၏အရကို အာနန္ဒော ဥဒ္ဓိလာဝိတတ္တံ ဤနှစ်ပုဒ်ကိုယူ။ ဧကေန၏အရကို သောမနသံ ဟူသောပုဒ်ကိုယူ။

ဧဝံ၊ ဤသို့။ ပဌမနယေန၊ ဖြင့်။ ဥဒ္ဓိလာဝိတတ္တံ၊ စိတ်၏ပေါ်လွင်သည် ၏အဖြစ်ကို။ နိဝါရေတွာ၊ မြစ်၍။ ဒုတိယနယေန၊ ဖြင့်။ တတ္ထ၊ ထိုစိတ်၏ မျှံလွင့်သည်အဖြစ်၌။ အာဒီနဝံ၊အပြစ်ကို။ ဒဿေန္တော၊ ၍။ **တတြ စေ တုမှေ အဿထာ**တိ အာဒိ၊ ကို။ အာဟ၊ ပြီ။

ဤဝါရ၌လည်း တတြတုမှေဟိ နအာနန္ဒော နသောမနသံ နစေတ် သော ဥဒ္ဓိလာဝိတတ္တံ ကရဏီယံ ဟူ၍ ဟောတော်မူသော နည်းကို ပဌမနည်းယူ၊ တတြစေ တုမှေ အဿထ အာနန္ဒိနော အစရှိသည်ဖြင့် ဟောတော်မူသောနည်းကို ဒုတိယနည်းယူလေ။

ပိတိကိုရှုတ်ချခြင်း

ဇုဓာဝိ၊ ဤဝါရဋ္ဌလည်း။ တုမ္ပံယေဝ သေ တေန အန္ဓရာယောတိ၊ ဟူသည်ကား။ တေန ဥပ္ပိလာဝိတေန၊ ထိုသို့ပျံ့လွင့်သော စိတ်ရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ တုမှာကံ်ယေဝ၊ တို့အားသာလျှင်။ ပဌမဈာနာဒိနံ၊တို့၏။အန္ဓရာယော၊ သည်။ ဘဝေယျ၊ ဖြစ်ရာ၏။ ဇုတိအတ္ထော၊ ကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ ၏။ ကသ္မာပန၊ ကြောင့်။ဘဂဝတာ၊သည်။ တေံဝစနံ၊ ဤတုမ္ပံယေဝသေ တေန အန္ဓရာယော ဟူသောစကားကို။ ဝုတ္တံ၊နည်း။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ (ဝဏ္ဏိတံ ၌စပ်)။ ပုဒ္ဓေါတိ ကိတ္တယန္တသ ။ပ။ ဇမ္ဗုဒီပသာတိစ၊ ပုဒ္ဓေါတိ ကိတ္တယံန္တသ ။ပ။ ဇမ္ဗုဒီပသဟူ၍ဝင်း။ယေ ဘိက္ခဝေ ပုဒ္ဓေပသန္နာ အဂ္ဂေ တေ ပသန္နာတိစ၊ ဟူ၍ဝင်း။ ဧဝံအာဒိဟိ၊ ဤသို့အစရှိကုန်သော။ အနေက သတေဟိ၊ အရာမကကုန်သော။ သုတ္တေဟိ၊ တို့ဖြင့်။ ရတနတ္တယေ၊ ၌။ ဝိတိသောမနဿံ၊ နှစ်လိုဝမ်းမြောက်ခြင်းကို။ ဝဏ္ဏိတံနန၊ ချီးမွမ်းတော်မူ အပ်ပြီး မဟုတ်လော။ ဇုတိအယံ၊ ဤသည်လျှင်။ စောဒနာ၊ စောဒနာ တည်း။

ပုဒ္ဓေါတိ၊ ဘုရားဟူ၍။ ကိတ္တယန္တသ၊ ကြားသောသူ၏။ ကာယေ၊၌။ ယာဝိတိ၊ အကြင်နှစ်လိုဝမ်းမြောက်ခြင်းသည်။ ဘဝတိ၊ ၏။ သာဝိတိ၊ သည်။ ဇမ္ဗုဒီပသ၊ ဇမ္ဗုဒိပ်ကျွန်း၏။ ကသိဏေနဝိ၊ အလုံးစုံသော စည်းစိမ်ထက်လည်း။ ဝရမေဝတိ၊ မြတ်သလျှင်ကား။ ဓမ္မောတိ၊ ဟူ၍ ။ပ။ သံဃောတိ၊ ဟူ၍။ ကိတ္တယန္တသ၊ ၏။ (အကြင်းအနက် တူပြီ)။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ယေဇနာ၊တို့သည်။ ပုဒ္ဓေ၊ ၌။ ပသန္နာ၊ ကြည်ညိုကုန်၏။ တေဇနာ၊ တို့သည်။ အဂ္ဂေ၊ မြတ်သောအရာ၌။ ပသန္နာ၊ ကုန်၏။

သစ္စံဝဏ္ဏိတံ၊ ချီးမွမ်းအပ်သည်မှန်၏။ ပနတထာဝိ၊ ထိုသို့ချီးမွမ်းအပ်သော်လည်း။ တံဝိတိသောမနဿံ၊သည်။ နေဂ္ဂမ္ဗနိဿိတံ၊ ကာမမှီတွယ်မြောက်ခြင်းကို မှီ၍ဖြစ်၏။ ဇုဓ၊ ဤအရာ၌။ အမှာကံ၊ တို့၏။ ပုဒ္ဓေ၊ ဘုရားတည်း ။ပ။ ဇုတိအာဒိနာ၊ ဤသို့အစရှိသော။ နယေန၊ ဖြင့်။ အာယသ္မတော၊ သော။ ဆန္ဒဿ၊ဆန္ဒအား။ ဥပ္ပန္နသဒ္ဓိသံ၊ဖြစ်သောဝိတိနှင့်တူသော။ ဂေဟသိတံ၊ ရာဂကိုမှီ၍ ဖြစ်သော။ (မိမျိုးဘမျိုးကို မှီ၍ဖြစ်သောလည်းဟူ)။ ဝိတိသောမနဿံ၊ကို။ အဓိပ္ပေတံ၊ အပ်၏။ဟိ-တဒေဝ သစ္စံ၏။ ဣဒံ ဝိတိသောမနဿံ၊ ဤရာဂနှင့်ဂဟ်သော ဝိတိ သောမနဿသည်။

ဗျာနာဒီပဋ္ဌိသောဘာယ၊ ဗျာန်အစရှိသည်ကို ရခြင်းငှာ။ အန္တရာယကရံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

ရာဂနှင့်စပ်သော ဝိတိသောမနသာ၏ ဗျာန်အစရှိသည်တို့၏အန္တရာယ်ကို ပြုတတ်သည်၏ အဖြစ်ကို အတယ်သို့သော သဘောကြောင့် သိသနည်းဟု သူမေးတွယ်ရှိ၍ ထိုအမေးကို ဖြေခြင်းငှာ တေနဝါ ယသ္မာ အစရှိသော ပါဠိကို မိန့်သတည်း။ ထိုပါဠိ၏အဋ္ဌကား-

တေနေဝ၊ ထိုသို့ဗျာန် အစရှိသည်ကို ရခြင်း၏ အန္တရာယ်ကို ပြုတတ်သော ကြောင့်လျှင်။ အာယသ္မာ၊ သော။ ဆန္ဒောဝိ၊ ဆန္ဒသည်လည်း။ ယာဝ၊ အကြင်မျှလောက်သော ကာလပတ်လုံး။ ဝုဒ္ဓေါ၊ သည်။ နပရိနိဗ္ဗာယိ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်မပြု။ တာဝ၊ လုံး။ ဝိသေသံ၊ တရားအထူးကို။ နိဗ္ဗတ္တေတုံ၊ ဖြစ်စေခြင်းငှာ။ နာသက္ခိ၊ မစွမ်းနိုင်။ ပရိနိဗ္ဗာနကာလေ၊ ပရိနိဗ္ဗာန် ပြုခါနီးသောကာလ၌။ ပညတ္တေန၊ ပညတ်တော်မူအပ်သော။ ဗြဟ္မဒေဏ္ဍေနပန၊ ဗြဟ္မဒေဏ်ဖြင့်ကား။ ကဒ္ဒိဟောတိ၊ ချိန်းအပ်သည်ဖြစ်၍။ တံဝိတိ သောမနသံ၊ ထိုရာဂနှင့်စပ်သော ဝိတိသောမနသာကို။ ပဟာယ၊ စွန့်၍။ ဝိသေသံ၊ တရားအထူးကို။ နိဗ္ဗတ္တေယိ၊ စေ၏။

ပြဟ္မဒေဏ်ဟူသည်ကား ဆန္ဒကိုစိတ်ရှိတိုင်းဆိုပစေ၊မဆိုမဆုံးမလင့်ကုန်း စကားမပြောလင့်ကုန်ဟု ကတိကဝတ်ကို ပြုစေ၍ နေစေခြင်းတည်း။

တသ္မာ၊ကြောင့်။ အန္တရာယကရံယေဝ၊ဗျာန်အစရှိသည်တို့၏အန္တရာယ်ကို ပြုတတ်သော ဝိတိသောမနသာကိုသာလျှင်။ သန္ဓာယ၊ ရည်၍။ ဣဒံ၊ဤကုမ္ဘဏ္ဍယေဝသ ဟု ဗုဒ္ဓ အန္တရာယောဟူသော စကားကို။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။ ဟိ-သဒ္ဒံ၊ မှန်၏။ ရာဂသဟဂတာ၊ ရာဂနှင့်တကွဖြစ်သော။ အယံဝိတိ၊ သည်ဂုဏ်း။ (လောဘသဟဂတာ ဟူ၍လည်းရှိ၏)။ လောဘောစ၊ သည်ဂုဏ်း။ ကောဓသဒိသောဝ၊ အမျက်နှင့်တူသလျှင် ကတည်း။

ကောဓနှင့်တူ၏ ဟူသည်ကား ဗျာန်အစရှိသည်တို့၏ အန္တရာယ်ကို ပြုတတ်သည်၏အဖြစ်ဖြင့် တူသည်ကို ရည်၍ဆိုသတည်း။

ယထာ ယေန ကာရဏေန၊ ကြောင့်။ လောဘော၊ သည်။ ကောဓသဒိသော၊ ၏။ တထာ တေန ကာရဏေန၊ ကြောင့်။ လုဒ္ဓေါ အတ္ထံ နဇာနာတိ ။ပ။ နာဝဗုဇ္ဈတိတိ၊ လုဒ္ဓေါ အတ္ထံ နဇာနာတိ ။ပ။ နာဝဗုဇ္ဈတိ ဟူ၍။ ဣဒံဝစနံ၊ ကို။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အာဟ၊ ပြီ။

လုဒ္ဓေါ၊ လောဘကြီးသောသူသည်။ အတ္ထံ၊ အကျိုးကို။ နဇာနာတိ၊ မသိ။ လုဒ္ဓေါ်သည်။ ဓမ္မံ၊အကြောင်းကို။ နပဿတိ၊ မမြင်။ ယဒါ၊ဘ္ဘ။ ယံနုရံ၊ကို။ လောဘော၊လောဘသည်။သဟဇာတ၊နှိပ်စက်၏။ တဒါ၊ဘ္ဘ။ တဿ နုရဿ၊ အား။ အန္ဓတမံ၊ အမိုက်တိုက်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

လောဘော၊ သည်။ အနတ္ထဇနနော၊ အကျိုးမဲ့ကို ဖြစ်စေတတ်၏။ လောဘော၊ သည်။ စိတ္တပ္ပလုဒ္ဓနော၊ စိတ်ကိုပျက်စေတတ်၏။ အန္ဓရဇော၊ လောဘနှင့် ယှဉ်သောစိတ်ကြောင့်။ ဘယံ၊ဖြစ်သည်။ ဇာတံ၊ ၏။ တံ၊ထိုသို့ဖြစ်ခြင်းကို။ ဇနေနော၊လူများသည်။ နာဝဗုဇ္ဈတိ၊မသိ။

တတိယဝါရောပန၊ သည်ကား။ ဣဒ၊ ဤချီးမွမ်းသောအရာ၌။ အနာဂတောပိ၊ မလာသော်လည်း။ အတ္ထတော၊ အားဖြင့်။ အာဂတောယေव၊ ဂတသည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။

ကဲ့ရဲ့သောအရာ၌ တတြ စေ တုမှေ အဿဃ ကုဝိတာဝါ အနတ္ထဇနာဝါ၊ အဝိနု တုမှေ ပရေသံ သုဘာသိတံဝါ ဒုဗ္ဘာသိတံဝါ အာဇာနေယျာထာတိ၊ နော ဟေတံ ဘဒ္ဒေ ဟူ၍ ဟောတော်မူသော ဝါရသည် တတိယဝါရမည်၏။ ဤကဲ့ရဲ့ခြင်းအရာ၌ တတိယဝါရသည် လာသကဲ့သို့ ချီးမွမ်းခြင်းအရာ၌လည်း တတြ စေ တုမှေ အဿဃ အာနန္ဒနော သုမနာ ဥဗ္ဘိလာဝိတာ၊ အဝိနု တုမှေ ပရေသံ သုဘာသိတံဝါ ဒုဗ္ဘာသိတံဝါ အာဇာနေယျာထာတိ၊ နော ဟေတံ ဘဒ္ဒေ ဟူ၍ မလာသော်လည်း အနက်အားဖြင့် လာသည်သာဖြစ်၏ ဟူလို။

ဟံ-တဒေဝ ယုတ္တံ၊ ၏။ လုဒ္ဓေါ၊ အမျက်ထွက်သောသူသည်။ အတ္ထံ၊ ကို။ နဇာနာတိယထာ၊ မသိသကဲ့သို့။ ဝေဝတထာ၊ ထိုအတူ။ လုဒ္ဓေါ်ပါ၊လောဘကြီးသော သူသည်လည်း။ အတ္ထံ၊ ကို။ နဇာနာတိ၊မသိ။ (ဣတိသဒ္ဒါကား ပရိသမာပနတည်း)။

ပဋိပဋ္ဌိတဗ္ဗာကာရဒဿနတ္ထံ၊ ရောပန၊ ကျင့်အပ်သော အခြင်းအရာကို ပြသောဝါရဉ္စကား။ အယံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့ သည်သာလျှင်။ ယောဇနာ၊အနက်ယောဇနာခြင်းတည်း။ တုမှာကံ၊ ကို၏။ သတ္ထာ၊ ဆရာသည်။ သဗ္ဗညူ၊ ခပ်သိမ်းသော ဘုရားကို သိ၏။ အရဟံ၊ ပစ္စည်းလေးပါးကို ခံထိုက်၏ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ မယောလ်မပြန် အလိုလိုသာလျှင် အလုံးစုံသောတရားကို သဟဇာ။ညာဏ်ဖြင့် သိ၏။ ဓမ္မော၊ ကို။ သွာက္ခာတော၊ ကောင်းစွာဟော၊

အပ်၏။ သံဃောဝါ သည်။ သုပ္ပဋိပန္နော၊ ကောင်းသောအကျင့်ရှိ၏။ ဣတိ ဣဝါဒိနိ၊ တို့ကို။ သုတ္တာ၊ ၍။ တုဏ္ဍိ၊ ဆိတ်ဆိတ်။ နဘဝိတဗ္ဗံ၊ မဖြစ်ရာ။ ဧဝံပန၊ ဤသို့ကား။ ပဋိဇာနိတဗ္ဗံ၊ ဝန်ခံအပ်၏။ ဧတံဝစနံ၊ သည်။ ဣတိဝိ ဣမိနာ ကာရဏေန၊ ဖြင့်လည်း ။ပ။ တစ္ဆံ၊ မှန်၏။ တုမှေဟိ၊ တို့သည်။ ယံဝစနံ၊ ကို။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ တံဝစနံ၊ သည်။ ဣမိနာပိကာရဏေန၊ဖြင့်လည်း။ ဘူတံ၊ ၏။ ဣမိနာပိကာရဏေန၊ဖြင့်လည်း။ တစ္ဆံ၊ ၏။ (ဤ ယံတုမှေဟိ ဝုတ္တံ စသည်ဖြင့် ဣတိပေတံ၏ အနက်ကို ဖွင့်သည်)။ ဟိ၊ ခဲ့ပြီ။ သော ဘဂဝါ။ သည်။ ဣတိပိ ဣမိနာ ကာရဏေန၊ ဤသို့ ပစ္စည်းလေးပါးကို ခံတော်မူထိုက်သောကြောင့်လည်း။ အရဟံ၊ အရဟာမည်၏။ ဣတိပိ ဣမိနာ ကာရဏေန၊ ဤသို့မဟောပမြန် မိဓိအလိုလိုသာလျှင် အလုံးစုံ သော တရားတို့ကို သယမ္ဘူ။ညာဏ်ဖြင့် သိတော်မူပြီးသော အကြောင်း ကြောင့်လည်း။ ဘဂ္ဂဝါဘဂ္ဂဝေါ။ မည်၏။ ဝမ္ဘော၊ သည်။ ဣတိပိ ဣမိနာ ကာရဏေန၊ ဤသို့ ကောင်းစွာ ဟောတော်မူအပ်သော အကြောင်း ကြောင့်လည်း။ သွာက္ခာတော၊ သွာက္ခာတ မည်၏။ ဣတိပိ ဣမိနာ ကာရဏေန၊ ဤသို့ပစ္စဝေက္ခဏာဉာဏ်ဖြင့် ရှုမြင်းငှာ ထိုက်သောကြောင့် လည်း။ သန္ဒိဋ္ဌိကော၊ မည်၏။ သံဃော၊သည်။ ဣတိပိ ဣမိနာ ကာရဏေန၊ ဤသို့ ကောင်းသော အကျင့်ရှိသောကြောင့်လည်း။ သုပ္ပဋိပန္နော၊ မည်၏။ ဣတိပိ ဣမိနာ ကာရဏေန၊ ဤသို့ ဖြောင့်စွာ ကျင့်တတ်သောကြောင့် လည်း။ ဥဇုပ္ပဋိပန္နော၊မည်၏။ဣတိ၊ ဤသို့။ ပဋိဇာနိတဗ္ဗံ၊ ဝန်ခံအပ်၏။ယံ၊ သည်။ သီလဝါ၊ သီလရှိသလော။ ဣတိ၊ဤသို့။ပုဗ္ဗဏ္ဏတေနာပိ၊မေးအပ်သော ရဟန်းသည်လည်း။ (ပဋိဇာနိတဗ္ဗမေဝ၌စပ်)။သီလဝါ၊သည်။သစေအတ္ထိ၊ ဒုံ။ အဟံ၊သည်။ သီလဝါ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ပဋိဇာနိတဗ္ဗ မေဝ၊ ကတည်း။ တံ၊ သည်။ ပဌမသဒ္ဒေ။ သော။ ဘိက္ခုနသာ၊ ကို။ လာဘီ၊ ရသလော ။ပ။ တံ၊သည်။ အရဟာ၊ရဟန္တာလော။ ဣတိ၊ဤသို့။ ပုဗ္ဗေနာပိ၊ မေးအပ်သော ရဟန်းသည်လည်း။ သဘာဝါနံ၊ သဘောတူကုန်သော။ သိက္ခာနံယော၊ တို့အားသာလျှင်။ ပဋိဇာနိတဗ္ဗံ၊ ဝန်ခံအပ်၏။

ဝန်ခံအပ်၏ဟု ဆရာဆိုပြီ အဘဲ့ကြောင့် ဝန်ခံအပ်သနည်းဟု သူမေး ဘွယ်ရှိ၍ ထိုအမေးကို ဖြေခြင်းငှာ ဧဝံဟိ ။ပ။ ဒိဝိတာ ဟောတိ ဟူသောပါဠိကို မိန့်သတည်း။ ထိုပါဠိ၏အဋ္ဌကထာ--

ယိကသ္မာ၊ ကြောင့်။ ပဋိဇာနိတဗ္ဗံ၊ ဝန်ခံအပ်သနည်း။ ဧဝံ၊ ဤသို့ ဝန်ခံ သည်။ သတိ၊ သော်။ ပါဠိယာ၊ မကောင်းသော အလိုရမ်းရှိသည်၏

အဖြစ်မှ။ ပရိဝဇ္ဇိတာစေပ၊ ကင်းသည်လည်း။ (ကြည့်အပ်သည် လည်းဟူ)။ ဟောတိ၊ ၏။ သာသနာယား ဘုရားသာသနာတော်၏။ အမောဃတာ၊ အချည်းနှီးမရှိသည်၏ အဖြစ်သည်။ ဒိဋ္ဌိတာစ၊ ပြုအပ်သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ ဧတိတသ္မာ၊ ကြောင့်။ ပဋိဇာနိတဗ္ဗံ၊ ၏။ သေသံ၊ ကြွင်းသောစကားကို။ ဝုတ္တနယေနေဝ၊ ကဲ့ရဲ့စကားကို ဆိုရာ၌ ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းဖြင့်သာလျှင်။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။

စူဠသီလအဖွင့်

၇။ အပ္ပမတ္တကံ ။ပ။ ဘိက္ခဝေတိ အာဒိကာ၊ အပ္ပမတ္တကံ ။ပ။ ဘိက္ခဝေ အစရှိသောစကားသည်။ အနုသန္ဓိ၊ အနုသန္ဓေတည်း။ ဧဒံသုတ္တံ၊ သည်။ (ကို လည်းဟူ)။ ဝဏ္ဏေနစ၊ ချီးမွမ်းခြင်းနှင့်ရင်း။ အဝဏ္ဏေနစ၊ ကဲ့ရဲ့ခြင်းနှင့်ရင်း။ ဧတိ၊ ဤသို့။ ဧကမေဃိ ဒ္ဝိဃိ ပဒေဃိ၊ ဤနှစ်ပါးကုန်သော အတို့တို့နှင့်။ (တို့ဖြင့် လည်းဟူ)။ အာဟန္တံ၊ စပ်၏။ (ဖွဲ့အပ်၏ လည်းဟူ)။တတ္ထ၊ လိုနှစ်ပါးသော အတို့တို့တွင်။ အဝဏ္ဏော၊ ကဲ့ရဲ့ခြင်း တည်းဟူသော အတို့သည်။ ဧတိပေတံ အဘူတံ ဧတိပေတံ အတစ္ဆန္တိ၊ ဟူသော ဧတ္ထော၊ ဤစကားရပ်၌သာလျှင်။ ဥဒကန္တံ၊ ရေအဆုံးသို့။ ပတ္တော၊ ၍။ အဂ္ဂိဝိယ၊ မီးကဲ့သို့။ နိဝတ္တော၊ နစ်၏။ ဝဏ္ဏောပန၊ ချီးမွမ်းသော အတို့သည်ကား။ ဘူတံ ဘူတတော ။ပ။ ဧတိပေတံဘူတန္တိ၊ ဟူ၍။ ဝေါ၊ ဤသို့။ အနုဝတ္တတိ ယေဝ၊ အစဉ်လိုက်သလျှင်ကတည်း။ သောပနဝဏ္ဏော၊ သည်ကား။ ဗြဟ္မဒတ္တေန၊ ဗြဟ္မဒတ်အမည်ရှိသောလုလင်သည်။ ဘာသိတ ဝဏ္ဏောစ၊ ဆိုအပ်သော ချီးမွမ်းခြင်းရင်း။ ဘိက္ခုသံဃေန၊ သည်။ အစ္ဆရိယံ အာဝုသောတိ အာဒိနာ၊ အစ္ဆရိယံအာဝုသော အစရှိသော။ နယေန၊ ဖြင့်။ အာရဒ္ဓဝဏ္ဏောစ၊ အားထုတ်အပ်သော ချီးမွမ်းခြင်းရင်း။ ဧတိ၊ ဤသို့။ ဒုဝိဓော၊ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ တေသု၊ ထိုနှစ်ပါးသော ချီးမွမ်းခြင်းတို့တွင်။ ဘိက္ခုသံဃေန၊သည်။ ဝုတ္တဝဏ္ဏာယ၊ ၏။ (အနုသန္ဓိ ၌စပ်)။ ဥပရိ၊ ၌။ သုညတာပကာသနေ၊ သုညတကိုပြရာ၌။ (ဝင့်မှ ကင်းသော ဒေသနာကိုဟောရာ၌ လည်းဟူ)။ အနုသန္ဓိ၊ အနုသန္ဓေကို၊ ဒယေယေတိ၊ လတ္တံ ။ ဧဝပန၊ ဤအရာ၌ကား။ ဗြဟ္မဒတ္တေန၊ သည်၊ ဝုတ္တဝဏ္ဏာယ၊ ဆိုအပ်သော ချီးမွမ်းခြင်း၏။ အနုသန္ဓိ၊ကို။ ဒယေတုံ၊ဌာ။ အပ္ပမတ္တကံခေါ ပနေတံ ဘိက္ခဝေတိ၊ ဟူ၍။ ဒေသနာ၊ ဒေသနာကို၊ အာရဒ္ဓါ၊ အားထုတ်အပ်၏။

သီလသည် သမာဓိပညာတို့အောက် ယုတ်နိမ့်ပုံ

တတ္ထ၊ ထိုအပ္ပမတ္တကံ အစရှိသောပါဠိ၌။ အပ္ပမတ္တကန္တိ ဧဒံ၊ သည်။ ပရိတ္တသ၊ အနည်းငယ်၏။ နာမံ၊ တည်း။ ဩရမတ္တကံတိ ဧဒံ၊ သည်။ တသ္မော၀ ထိုအ်ပ္ပမတ္တကံဟူသောပုဒ်၏သာလျှင်။ ဝေ၀စနံ၊ ဝေါ၀စ်တည်း။ ပမာဏံ၊ အတိုင်းအရှည်ကို။ မတ္တာတိ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊၏။ ဧတသ သီလဿ၊ အား။ အပ္ပံ၊ နည်းသော။ မတ္တာ၊ အတိုင်းအရှည်သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဧဒတိတသ္မာ၊ကြောင့်။ တံသီလံ၊ သည်။ အပ္ပမတ္တကံ၊ ၏။ ဧတသ သီလဿ၊ အား။ ဩရံ၊ယုတ်သော။ မတ္တာ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ ဧဒတိတသ္မာ၊ကြောင့်။ တံသီလံ၊ သည်။ ဩရမတ္တကံ၊ ဩရမတ္တကမည်၏။ သီလမေ၀၊ သီလသည်သာလျှင်။ သီလမတ္တကံ၊ သီလမတ္တကမည်၏။ ဧဒံအယံ အဓိပ္ပါယော၊ကို။ ဝုတ္တံ ဝုတ္တော၊ ဆိုအပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဘိက္ခ၀ေ၊ ရဟန်းတို့။ ယေန သီလေန၊ ပါဏာတိပါတမှ ကြဉ်ခြင်း အစရှိသော အကြင်သီလ ဖြင့်။ တထာဂတသ၊ ၀ါဘုရား၏။ ဝဏ္ဏံ၊ ကျေးဇူးကို။ ဝဒါမိ၊ ချီးမွမ်းအံ့။ ဧဒတိ၊ ဤသို့။ ဥဿာဟံ၊ အားထုတ်ခြင်းကို။ ကတ္တာ၀ိ၊ ၍လည်း။ ဝဏ္ဏံ၊ ကျေးဇူးကို။ ဝဒမာနော၊ချီးမွမ်းသည်ဖြစ်၍။ ပဋိဇာနော၊ သည်။ ဝဒေယျ၊ ဆိုရာ၏။ ဧတံ သီလံ၊ ပါဏာတိပါတ အစရှိသည်မှကြဉ်ခြင်း တည်းဟူသော ထိုသီလသည်။ အပ္ပမတ္တကံခေါပန၊ နည်းသော အတိုင်းအရှည် ရှိသည်သာလျှင်တည်း။ ဩရမတ္တကံ၊ ယုတ်သော အတိုင်းအရှည်ရှိသည် သာလျှင်တည်း။ သီလမတ္တကံနာမ၊ သီလမျှသာမည်၏။ ဧဒတိ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တံ ဝုတ္တော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။

တတ္ထ၊ ထိုအပ္ပမတ္တကံဟူသောစကား၌။ စောဒနာ၊ သည်။ သိယာ၊၏။ ဧဒံသီလံနာမ၊ ကား။ ယောဂိနော၊ ယောဂိရဟန်း၏။ အဂ္ဂရိဘူသနံ၊ မြတ်သောတန်ဆာဖြစ်၏။ သီလံ၊ သည်။ အဂ္ဂရိဘူသနံ၊ သည်။ ယထာ ယေန ကာရဏေန၊ ဖြင့်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ (အနိယတ်ဖော်လိုက်သည်)။ တထာ တေန ကာရဏေန၊ ကြောင့်။ ပေါရာဏာ၊ အဋ္ဌကထာဆရာ တို့သည်။

သီလံ၊ သည်။ ယောဂိဿ၊ ယောဂိရဟန်း၏။ အလင်္ကာရော၊ တန်ဆာ တည်း။ သီလံ၊ သည်။ယောဂိဿ၊၏။ မဏ္ဍနံ၊ထူးသောတန်ဆာတည်း။ သီလေဟိ၊ တို့ဖြင့်။ အလင်္ကတော၊ တန်ဆာဆင်အပ်သော။ ယောဂိ၊ ယောဂိရဟန်းသည်။ မဏ္ဍနေ၊ တန်ဆာဆင်ခြင်း၌။ အဂ္ဂတံ၊ မြတ်သည် ၏အဖြစ်သို့။ ဂတော၊ ရောက်၏။ ဧဒတိ၊ ဤသို့။ အာဟု၊ ဆိုကုန်ပြီ။

ဘဂဝကာဝိစ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်လည်း။ အနေကေသု၊ များစွာ ကုန်သော။ သုတ္တသတေသု၊ သုတ်အရာတို့၌။ သီလံ၊ ကို။ မဟန္တမေဝ၊ မြတ်သည်ကိုသာလျှင်။ ကတ္တာ၊ ၍။ ကထိတံနု၊ ဟောတော်မူအပ်သည် မဟုတ်တုံလော။ ယထာ ယေန ကာရဏေန၊ ကြောင့်။ သီလံ၊ သည်။ မဟန္တမေဝ၊ မြတ်သည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တထာ တေန ကာရဏေန၊ ကြောင့်။ အာကခ်ေယျစေ ။ပ။ ပရိပူရကာရီတိစ၊ ဟူ၍ရင်း။ ကိကိံ အဏ္ဍာန္တိစ၊ ကိကိဝအဏ္ဍံ ဟူ၍ရင်း။ နပုပ္ဖဂန္ဓော ပဒ္ဒိဝါတမေတိ ။ပ။ သော ဧကမံ ဝိဇဋ္ဌယေဇဋ္ဌန္တိ၊ ဟူ၍ရင်း။ သေယျထာပိ ဘိက္ခဝေ ။ပ။ ဓမ္မေသုစာတိစ၊ ဟူ၍ရင်း။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အာဟ၊ ဟောတော်မူပြီ။

ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဘိက္ခု၊ သည်။ သီလံ၊ ကို။ စေ အာကခ်ေယျ၊ အကယ်၍ အလိုရှိသည်ဖြစ်အုံ့။ ဧဝံ၊ ဤသို့သီလကိုအလိုရှိသည်။ သတိ၊ သော်။ သောဘိက္ခု၊သည်။ သဗ္ဗြဟ္မစာရီနံ၊သီတင်းသုံးဘော်တို့သည်။ ဝိယောစ၊ ချစ်အပ်သည်လည်း။ အဿံ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ မနာပေါစ၊ နှစ်လိုအပ်သည်လည်း။ အဿံ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဂရုစ၊ ကျောက်ထိုး စည်ကဲ့သို့ အလေးအမြတ် ပြုအပ်သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဘာဝနီယောစ၊ မေတ္တာကို ပွားစေအပ်သည်လည်း။ ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ ဇုဟိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ ဘိက္ခု၊ သည်။ သီလေသ္မေဝ၊ သီလတို့၌ သာလျှင်။ ပရိပူရကာရီ၊ ဖြည့်ခြင်းကိုပြုလေ့ရှိသည်။ အဿဘဝေယျ၊ ဖြစ်ရာ၏။

ကိကိ၊ ဝံလိုမသည်။ (ယစ်မသည်လည်းဟူ)။ အဏ္ဍံ၊ အဥကို။ ရက္ခတိ ဇုဝ၊ စောင့်သကဲ့သို့။ သီလံ၊ ကို။ရက္ခေယျ၊ စောင့်ရာ၏။ပ။[1] ပုပ္ဖဂန္ဓော၊ ပန်းတို့၏အနံ့သည်။ ပဒ္ဒိဝါတံ၊ လေညာသို့။ နတေတိ၊ မရောက်။ (မလာ လည်းဟူ) စန္ဒနံဝါ၊ ၏ရင်း။ တဂရံဝါ၊ ၏ရင်း။ မလ္လိကာဝါ၊ ၏ရင်း။ ဂန္ဓော၊ သည်။ ပဒ္ဒိဝါတံ၊ သို့။ နတေတိ၊ မရောက်။ (မလာ လည်းဟူ) သတ္ဘုသူတော်ကောင်းတို့၏ကား။ဂန္ဓော၊သည်။ပဒ္ဒိဝါတံ၊ သို့။ တေတိ၊ လာ၏။ သပ္ပုရိသော၊ သူတော်ကောင်းသည်။ သဗ္ဗာ၊

၁။ စမရီ-ကား အမွေးရှည်သော တိမက်နွားမျိုးတည်း၊ ထိုသားကောင်၏ မြီးဆံသည် နှုတ်သည်ဖြစ်၍ ဇုန္ဒီယနိုင်ငံ ကိမက်နိုင်ငံတို့၌ ယင်နှင်ယင်လုပ်ကြ၏၊ ထိုကိုပင် စာမရီသားမြီးယပ်ဟု ခေါ်သည်။ အတိဓာန်နိဿယသစ်၊ ၂၃၅။ ဇူလိုင်၊ ၁၉၅၆-ခုနှစ်ရိုက်။

ကုန်သော။ ဒိသာ၊ အရပ်မျက်နှာတို့ကို။ ပဝါယတိ၊ လှိုင်စေတတ်၏။ (တနည်းကား) သပ္ပုရိသော၊ သူတော်ကောင်းတို့၏အနှံသည်။သဗ္ဗာ၊ ကုန်သော။ ဒိသာ၊ တို့၌။ ပဝါယတိ၊ လှိုင်စေ၏။ (တနည်းကား) ဒိသာ၊ တို့သို့။ ပဝါယတိ၊ ရောက်၏။

စန္ဒနံဝါ၊ စန္ဒကူးရင်း။ တဂရံဝါ၊ တောင်ဇလပ်ရင်း။ ဥပ္ပလံဝါ၊ ကြာရင်း။ အထ၊ ထိုမှတပါး။ ဝဿိကီ၊ မိုးစွေပန်းရင်း။ ဧတေသံ ဂန္ဓာတာနံ၊ ဤပန်းမျိုးတို့၏အနှံတို့ထက်။ (ဤပန်းအပေါင်းတို့၏ အနှံတို့ထက် လည်းဟူ) သီလဂန္ဓော၊ သီလတည်းဟူသော အနှံသည်။ အနုတ္တရော၊ လွန်၏။ (မြတ်၏ လည်းဟူ)။

တဂရစန္ဒနံ၊ တောင်ဇလပ် စန္ဒကူးတို့၏။ ယွာယံ ယောအယံ ဂန္ဓော၊ အကြင် အနှံသည်။ အတ္ထိ၊ရှိ၏။ အယံဂန္ဓော၊ ဤတောင်ဇလပ် စန္ဒကူး တို့၏ အနှံသည်။ အပ္ပမတ္တော၊ အနည်းငယ်သာတည်း။ သီလဝတံ သီလဝန္တာနံ၊ သီလရှိကုန်သော သူတို့၏။ ယောစ ဂန္ဓော၊ အကြင် သီလတည်းဟူသော အနှံတို့သည်လည်း။ ဥတ္တမော၊ မြတ်၏။ သော ဂန္ဓော၊ သည်။ ဒေဝေသု၊ နတ်ပြည် ဗြဟ္မာ့ပြည်တို့၌။ ဝါတိ၊ လှိုင်၏။ သမ္မန္နသီလာနံ၊ ပြည့်စုံသောသီလရှိကုန်သော။ အပ္ပမာဒဝိဟာရီနံ၊ သီလ၌ မမေ့မလျော့ပြု၍ နေလေ့ရှိကုန်သော။ သမ္မာ၊ ကောင်းစွာ။ အညာ အညာယ၊ သိ၍။ ဝိမုတ္တာနံ၊ ကိလေသာတို့မှလွတ်ကုန်သော။ တေသံ ပုဂ္ဂလာနံ၊တို့အား။ မာရော၊ မာရ်သည်။ မဂ္ဂံ၊ အကြောင်းကို။ နဝိန္ဒတိ၊ မရ။

နရော၊ သတ္တဝါဟု ဆိုအပ်ထသော။ သပညော၊တိဟိတ်ပဋိသန္ဓေပညာ ဖြင့် ပညာရှိထသော။ အာတာပီ၊ လုံ့လရှိထသော။ နိပကော၊ ပါဠိ ဟာရိယပညာနှင့်ပြည့်စုံထသော။သောသိက္ခု၊သည်။ သီလေ၊စတုပါရိ သုဒ္ဓိသီလ၌။ ပတိဋ္ဌာယ၊ တည်၍။စိတ္တဉ္စ၊ သမာဓိစိတ်ကိုရင်း။ ပညဉ္စ၊ ဝိပဿနာပညာကိုရင်း။ ဘာဝယံဘာဝယန္တော၊ ပွားစေသည်ဖြစ်၍။ ဣမံဇဋံ၊ ဤတဏှာတည်းဟူသောချုံစည်းကို။ ဝိဇဋယေ၊ ဖြတ်နိုင်ရာ၏။ (ထွင်နိုင်ရာ၏လည်းဟူ)။

ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ သေယျထာပိ၊ ဥပမာ အာဘယ်ကဲ့သို့ နည်းဟူမူ ဗူကား။ ယေကေစိ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော။ ဗီဇဂါမ.ဘူတဂါမာ၊ ဗီဇဂါမ် ဘူတဂါမ်တို့သည်။ ဝုဒ္ဓိံ၊ ပွားခြင်းသို့။ ဝိရူဠှိံ၊ စည်ပင်ခြင်းသို့။ ဝေပုလ္လံ၊ အလွန်စည်ပင်ခြင်းသို့။ အာပဇ္ဇန္တိ၊ ကုန်၏။ တေသဗ္ဗေ၊ ထိုအလုံးစုံသော

ဗီဇဂါမ် ဘူတဂါမ်တို့သည်။ ပထဝိ၊ မြေကို။ နိဿာယ၊ ၍။ ပထဝိယံ၊ ၌။ ပတိဋ္ဌာယ၊ ၍။ ဝေပုလ္လံ၊ ပြန့်ပွား စည်ပင်ခြင်းသို့။ အာပဇ္ဇန္တိ ယထာ၊ ကုန်သကဲ့သို့။ ဝေမေဝခေါ၊ ထိုအတူလျှင်။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဘိက္ခု၊ သည်။ သီလံ၊ ကို။ နိဿာယ၊ မှီ၍။ သီလေ၊ ၌။ ပတိဋ္ဌာယ၊ တည်၍။ သတ္တ မောဇ္ဈင်၊ ခုနစ်ပါးကုန်သော မောဇ္ဈင်တို့ကို။ ဘာဝေန္တော၊ ပွားစေသည် ဖြစ်၍။ သတ္တမောဇ္ဈင်၊ တို့ကို။ ဗဟုလီကရောန္တော၊ အဘန်တလဲလဲ အလေ့အလာပြုသည်ဖြစ်၍။ ဓမ္မေသု၊ ကုသိုလ်တရားတို့၌။ မဟန္တံ၊ ကြီးစွာ သော။ ဝေပုလ္လံ၊ ပြန့်ပြောခြင်းသို့။ ပါပုဏာတိ၊ ၏။ ဝေါတထာ၊ တူ။ အညာ နိ၊ ကုန်သော။ အနေကာနိ၊ များစွာကုန်သော။ သုတ္တာနိ၊ တို့ကိုလည်း။ ဒဋ္ဌဗ္ဗာနိ၊ ကုန်၏။ ဝေါ၊ ဤသို့၊ အနေကေသု၊ ကုန်သော။ သုတ္တသတေသု၊ သုတ်အရာတို့၌။ သီလံ၊ ကို။ မဟန္တမေဝ၊ မြတ်သည်ကိုသာလျှင်။ ကတ္တာ၊ ၍။ ကထိတံ၊ ၏။ တံ၊ ထိုသီလကို။ ကသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဋုမသ္မိံ ဌာနေ၊ ၌။ အပ္ပမတ္တကန္တိ၊ နည်းသော အတိုင်းအရှည်ရှိ၏ဟူ၍။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အာဟ၊ ဟောတော်မူလေသနည်း။ ဋုတိအယံ စောဒနာ၊ သည်။ သိယာ၊ ၏။ ဥပရိဂုဏေ၊ အထက်၌ဖြစ်သောဂုဏ်တို့ကို။ ဥပနိဓာယ၊ ထောက်၍။ သီလံ၊ ကို။ အပ္ပမတ္တကန္တိ၊ ဟူ၍။ အာဟ၊ ၏။

အဘယ်အထက်ဂုဏ်ကို, သောတ်သောကြောင့် သီလသည် အပ္ပမတ္တက ဖြစ်သနည်းဟု သူမေးတွယ်ရှိ၍ ထိုအမေးကိုဖြေခြင်းငှာ သီလံဟိ။ပ။ သြရမတ္တကံနာမ ဟောတိကို မိန့်သတည်း။ ထိုပါဠိ၏အတ္တကထား–

ဟိယသ္မာ ၁ ကြောင့်။ သီလံ၊ သည်။ သမာဓိ ၊ သို့။ နပါပုဏာတိ၊ မရောက်။ သမာဓိ၊ သည်။ ပညံ၊ သို့။ နပါပုဏာတိ၊ မရောက်။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဥပ ရိမံ၊ အထက်ဖြစ်သော သမာဓိဂုဏ်ကို။ ဥပနိဓာယ၊ ထောက်၍။ ဟေဋ္ဌိမံ၊ အောက်ဖြစ်သော သီလဂုဏ်သည်။ သြရမတ္တကံနာမ၊ နည်းသောအတိုင်း အရှည်ရှိသည် မည်သည်။ (ယုတ်သော အတိုင်းအရှည်သည် လည်းဟု)။ ဟောတိ၊ ၏။ ကထံ၊ အဆိုလျှင်။ သီလံ၊ သီလသည်။ သမာဓိ ၊ သမာဓိသို့။ နပါပုဏာတိ၊ မရောက်သနည်း။ ဘဂဝါ၊ သည်။ (ဟိကား တပ္ပါကဋိက ရဏဇောတကနိပါတ်ပုဒ်)။အဘိသမ္ဘောဓိတော၊ သဗ္ဗညုတညာဏ်ကိုရသည် မှ။ သတ္တမေ၊ ခုနစ်ခုတို့၏ ပြည့်ခြောင်းဖြစ်သော။ သံဝန္ဓရေ၊ နှစ်၌။ သာဝတ္ထိနဂရဒ္ဒါရေ၊ သာဝတ္ထိမြို့တံခါး၌။ ကဏ္ဏမ္ဗရက္ခမူလေ၊ ကဏ္ဏအမည် ရှိသော သရက်ဖြူဝင်အနီး၌။ ဒ္ဒါဒသယောဇနေ၊ တဆဲ့နှစ်ယူဇနာရှိသော။

၁။ သီလဋ္ဌိတိယ္ထေ ဟိသဒ္ဒေါ ကာရဏတ္ထောဝ။ ။ဋီသစ်-၂၃၄။

ရုတနမဏ္ဍပေ၊ ရတနာခုနစ်ပါးဖြင့်ပြီးသောမဏ္ဍပ်၌။ ယောဇနပွမာဏော၊ တယူဇနာအတိုင်းအရှည်ရှိသော။ ရတနပလ္လင်ကော်၊ ရတနာခုနစ်ပါးဖြင့်ပြီးသောပလ္လင်၌။ နိသိဒိတ္ဝာ၊ ၍။ တိယောဇနိကော၊ သုံးယူဇနာရှိသော။ ဒိဗ္ဗသေတဆ္ဆတ္တော၊ နတ်၏ထီးဖြူကို။ ဓာရယမာနေ၊ ဆောင်းတော်မူသည်ရှိသော်။ ဒ္ဝါဒသယောဇနာယ၊ တဆုံနှစ်ယူဇနာရှိသော။ ပရိသာယ၊ ၌။ အတ္ထဒါနပရိဒီပနီ၊ မိမိဟုဆိုအပ်သော ဘုရားအယူကို ပြတတ်သော။ (တနည်းကား)မိမိဟုဆိုအပ်သောဘုရားအယူ ထင်ရှားခြင်း၏အကြောင်းဖြစ်သော။ တိတ္ထိယမဒ္ဒနီ၊ တိတ္ထိတို့ကို နှိပ်စက်သကဲ့သို့ဖြစ်သော။ (တနည်းကား) တိတ္ထိတို့၏ အယူယူက်ခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်သော။ (ဤဗိသေသနနှစ်ပုဒ်ကို ယမကပါဠိဟာရိယံ ဟူသောပုဒ်၌စပ်)။ ဥပရိမကာယတော၊ အထက်ကိုယ်တိုင်းမှ။ ဆန္နံ၊ ခြောက်ပါးကုန်သော။ ဝဏ္ဏာနံ၊ အဆင်းတို့၏။ အဂ္ဂိက္ခန္ဓော၊ မီးအစုသည်။ ပဝတ္တတိ၊ ၏။ (ဆန္နံ ဝဏ္ဏာနံကား သီလာပုတ္တကသရိရံကဲ့သို့ အဘေဒဘေဒူပစာအားဖြင့် အဂ္ဂိက္ခန္ဓော အစရှိသောပုဒ်တို့၌ သမ္ဗန်ဖြစ်သတည်း)။ ဟေဋ္ဌိမကာယတော၊ အောက် ကိုယ်တိုင်းမှ။ ဥဒကဓာရာ၊ ရေအလျဉ်သည်။ ပဝတ္တတိ၊ ၏။ ဧကေကလောမကူပတော၊ တချောင်းတချောင်းသောမွေးတွင်းမှ။ အဂ္ဂိက္ခန္ဓော၊ သည်။ ပဝတ္တတိ၊ ၏။ ဧကေကလောမကူပတော၊ မှ။ ဆန္နံ၊ ကုန်သော။ ဝဏ္ဏာနံ၊ တို့၏။ ဥဒကဓာရာ၊ သည်။ ပဝတ္တတိ၊ ၏။ (ဆန္နံ ဝဏ္ဏာနံ ဟူသောပုဒ်ကို အဂ္ဂိက္ခန္ဓော ဥဒကဓာရာ ဟူသောပုဒ်တို့၌ အဘေဒဘေဒူသမ္ဗန်စပ်)။ ဇုတိ အာဒိနယ ပ္ပဝတ္တံ၊ ဤသို့ အစရှိသောနည်းဖြင့် ဖြစ်သော။ ယမကပါဠိဟာရိယံ၊ အစုံအစုံသော တန်ခိုးပြာဋိဟာကို။ ဒဿေတိ၊ ပြတော်မူပေ၏။ တသ္မာ ဘဂဝတော၊ ၏။ သုဝဏ္ဏဝဏ္ဏော၊ ရွှေအဆင်းနှင့်တူသော အဆင်းရှိသော။ သရီရတော၊ ကိုယ်တော်မှ။ သုဝဏ္ဏဝဏ္ဏော၊ ရွှေအဆင်းနှင့်တူသော အဆင်းရှိကုန်သော။ ရသ္မိယော၊ ရောင်ခြည်ဟော်တို့သည်။ ဥဋ္ဌဟန္တာ၊ တက်၍။ ယာဝဘဝဂ္ဂါ၊ အထက်ဘဝဂ်တိုင်အောင်။ ဂန္တ္ဝါ၊ သွားကုန်၏။ သကလဒသသဟဿ စက္ကဝါဠဿ၊ တသောင်းသော စကြဝဠာ၏။ အလက်ရဏကာလောဝိယ၊ တန်ဆာဆင်သော အခါကဲ့သို့။ ဟောတိ၊ ၏။ ဒုတိယ တတိယာ၊ ဒုတိယ တတိယဖြစ်ကုန်သော။ ရသ္မိယော၊ တို့သည်။ ပုရိမယမကာဝိယ၊ ရှေးအစုံတို့ကဲ့သို့။ ဧကဂ္ဃဏဝိယ၊ တပြိုင်နက်ခ်ကဲ့သို့။ ပဝတ္တန္တိ၊ ကုန်၏။

ဒ္ဒိန္ဒံ၊ ကုန်သော။ စိတ္တာနဋ္ဌ၊တို့၏လည်း။ ကေကွဏ္ဏော၊ တပ္ပြိုင်နက်သော ခဏ၌။ ပဝတ္တိနာမ၊ မည်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။

ပုရိမ ယမကဏ် အရုကို ညှိုသောရောင်ခြည်, ရှေ့သောရောင်ခြည်ကို ယူလျှင် ဒုတိယ ယမကဏ်အရကို နီသောရောင်ခြည်တော် ဖြူသော ရောင်ခြည်တော်ကိုယူ၊ တတိယယမကဏ်အရကို မောင်းသောရောင် ခြည်တော် ပြိုးပြိုးပြက်သော ရောင်ခြည်တော်ကိုယူ။

ဘဂဝန္တာနံ၊ ဘုန်းတော်ရှိကုန်သော။ ဗုဒ္ဓါနံပန၊ တို့၏ကား။ ဘဝင်ပရိ ဝါသဿ၊ ဘဝင်တည်းဟူသောထုံခြင်း၏။ လဟုကတာယစ၊ လျင်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်ရင်း။ ပဋ္ဌဟိ၊ ကုန်သော။ အာကာရေဟိ၊ တို့ဖြင့်။ အာစိဏ္ဏဝ သိတာယစ၊ အလေ့အလာပြုသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်ရင်း။ တာ၊ ထိုရောင် ခြည်တော်တို့သည်။ ဧကဏ္ဏဏောဝိယ၊တပ္ပြိုင်နက်ခ်ကဲ့သို့။ ပဝတ္တန္တိ၊ ကုန်၏။ တသာတသာပန ရသ္မိယာ၊ ထိုထိုသော ရောင်ခြည်တော်၏ကား။ အာဝဇ္ဇန ပရိကမ္မာဘိဒ္ဒါနာနိ၊အာဝဇ္ဇန်း ပရိကမ်ကို အဓိဋ္ဌာန်ခြင်းတို့သည်။ ဝိသုံဝိသုံယေဝ၊ အသီးအသီးတို့သည်သာလျှင်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။

အာဝဇ္ဇနပရိကမ်ကို အဓိဋ္ဌာန်ခြင်းတို့သည် အသီးအသီးသာဟုဆရာ ဆို၏၊ အဘယ်သို့လျှင် အသီးအသီးဖြစ်ကုန်သနည်းဟု သူမေးဘွယ်ရှိ၍ ထိုအမေးကိုဖြေခြင်းငှာ နီလရသ္မိအတ္ထောယ ဟိ အစရှိသောပါဠိကို မိန့်သတည်း။ (ဟိကား ဝိတ္ထာရတည်း)။ ထိုပါဠိ၏အတ္ထကား--

နီလရသ္မိ အတ္ထောယ၊ ညှိုသောရောင်ခြည်အလို့ငှာ။ ဘဂဝါ၊ သည်။ နီလကသိဏံ၊နီလကသိဏ်းကို။ သမာပဇ္ဇတိ၊ဝင်စား၏။ ဝိတရသ္မိအတ္ထောယ၊ ရှေ့သောရောင်ခြည်အလို့ငှာ။ ဝိတကသိဏံ၊ ကို။ သမာပဇ္ဇတိ၊ ၏။ လောဟိတ ဩဒါတရသ္မိအတ္ထောယ၊နီသောရောင်ခြည်တော်ဖြူသောရောင် ခြည်တော်အလို့ငှာ။ လောဟိတ ဩဒါတကသိဏံ၊ ကို။ သမာပဇ္ဇတိ၊ ၏။ အဂ္ဂိက္ခန္ဓတ္ထောယ၊ မီးစုံအလို့ငှာ။ တေဇောကသိဏံ၊ ကို။ သမာပဇ္ဇတိ၊ ၏။ ဥဒကဝေရတ္ထောယ၊ရေအလျဉ်အလို့ငှာ။အာပေါကသိဏံ၊ကို။ သမာပဇ္ဇတိ၊ ၏။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။စက်မတိ၊စကြီသွား၏။ နိမ္မိတော၊ နိမ္မိတ ဘုရားသည်။ တိဋ္ဌတိ၀ါ၊ ရပ်မူလည်းရပ်၏။ နိသီဒတိ၀ါ၊ ထိုင်မူလည်း ထိုင်၏။ သေယျံ၀ါ၊ အိပ်ခြင်းကိုမူလည်း။ ကပ္ပေတိ၊ ပြု၏။ ဇုတိအာဒိ၊ ဤသို့အစရှိသော။ သမ္ပဒံ၊ အလုံးစုံသော တန်ခိုးပြာဋိဟာကို။ ဝိတ္ထာရေတမ်ဟု ချဲ့အပ်၏။ ထွေ၊ဤကန်ခိုးပြာဋိဟာကိုပြုရာ၌။ကေဒ္ဓိ၊တခုသည်လည်း။သိလ

သည်၏။ ကိစ္စ၊သည်။ နတ္ထိ၊မရှိ။ သဒ္ဓံ၊ အလုံးစုံသော တန်ခိုးသည်။ သမာဓိ ကိစ္စမေဝ၊ သမာဓိ၏ကိစ္စလျှင်တည်း။ ဝေါ၊ ဤသို့။ သီလံ၊ သည်။ သမာဓိ၊ သို့။ နပါပုဏာတိ၊ မရောက်။

ဘဝဝါ၊ သည်။ ကပ္ပသတသဟဿာဓိကာနိ၊ ကမ္မာဝဘာသိန်းအလွန်ရှိ ကုန်သော။စတ္တာရိ အသင်္ချေယျာနိ၊လေးအသင်္ချေတို့ပတ်လုံး။ပါရမိယော၊ တို့ကို။ ပူရေတွာ၊ ဖြည့်တော်မူ၍။ ကေဝုတိ ံ သဝဿကာလေ၊ နှစ်ဆဲ့ကိုး နှစ်မြောက်သော အခါ၌။ စတ္တာဝတ္ထိသိရိနိဝါသဘူတာ၊ စကြာမင်း၏ စည်းစိမ်နှင့်တူသော နေရာဖြစ်၍ဖြစ်သော။ဘဝနာ၊အိမ်မှ။နိက္ခမ္မ၊ ထွက်၍။ အနောမနဒီတိရေ၊အနော်မာမြစ်နား၌။ပဗ္ဗဇိတွာ၊ ၍။ဆဋ္ဌဿာနိ၊ခြောက် နှစ်တို့ပတ်လုံး။ပဓာနယောဂံ၊ ဒုက္ခရစရိယာကို။ကတွာ၊၍။ ဝိသာခပုဏ္ဏမာ ယံ၊ ကဆုန်လပြည့်နေ့၌။ ဥရဝေလဂါမေ၊ ဥရဝေလအမည်ရှိသောရွာ၌။ သုဇာတာယ ၁ ၊သုဇာတာသည်။ ဒိန္နံ၊ လှူအပ်သော။ ပက္ခိတ္တဒိဗ္ဗောဇံ၊ ထည့် အပ်သော နတ်သြဇာရှိသော။ မဓုပါယာသံ၊ အရသာနှင့်ပြည့်စုံသော နွားရေကို။ပရိဘုဥ္ဇိတွာ၊ဘုဉ်းပေးတော်မူ၍။ သာယနှသမယော၊ညချမ်းသော အခါ၌။ ဒက္ခိဏာဒ္ဒိသာဘာဂေ၊ တောင်မြောက်ဖြင့်။ဗောဓိမဏ္ဍံ၊ ဗောဓိမဏ္ဍိုင်သို့။ ပဋိယာတွာ၊ ၍။ အဿတ္ထဒုမရာဇာနံ၊ညောင်ဗုဒ္ဓဗောဓင်မင်းကို။ တိက္ခတ္တုံ၊ ကြိမ်။ ပဒက္ခိဏံ၊ လက္ခဏာရစ်လှည့်သည်ကို။ ကတွာ၊ ၍။ ပုဗ္ဗုတ္တရသာဝေ၊ အရှေ့မြောက်အရပ်၌။ ဋ္ဌိတော၊ ရပ်တော်မူလျက်။ တိဏသန္ထရံ၊ မြက် အခင်းကို။ သန္ထရိတွာ၊ ခင်းတော်မူ၍။ တိသန္ဓိ ံ၊ သုံးပါးသော အစပ်ရှိ သော။ ပလ္လင် ံ၊ ထက်ယော်ကို။အာဘုဇိတွာ၊ ခွေ၍။ (ဖွဲ့၍လည်းဟု)။

> ခါးဆက်ရိုးနှင့် တင်ပါးရိုးစပ်ခြင်း ကျောက်ရိုးချင်းချင်း စပ်ခြင်း လည်ကုပ်ရိုးနှင့် ဦးခေါင်းရိုးစပ်ခြင်း၊ ဤသုံးပါးသော စပ်ခြင်းတို့ကို တိသန္ဓိဟု ဆိုသတည်း။

စတုရင်္ဂသမန္နာဂတံ၊ လေးပါးသော အင်္ဂါနှင့်ပြည့်စုံသော။ မေတ္တာဂမ္ဗ ဠာနံ၊ မေတ္တာဂမ္ဗဠာန်းကို။ ပုဗ္ဗင်္ဂမံကတွာ၊ ရှေ့သွားပြု၍။

> စတုရင်္ဂသမန္နာဂတံ၏ အရကို မိမိကိုယ်, အဆွေခင်ပွန်းဖြစ်သောသူ, လျစ်လျူဖြစ်သောသူ,မိမိရန်သူ၊ ဤလေးယောက်သောသူတို့၌ အညီ အညွတ် မေတ္တာကို နှံ့စေခြင်းကိုယူ။

၁။ သုဇာတာကား အရှင်ယသထေရ်၏ မယ်တော်တည်း၊ နောင်သောအခါ သရဏဂုဏ်အရာ၌ တေဒဂ်ရသည်။ ။ဋီသစ်-၂၃၉။

ဝိရိယာမိဋ္ဌာန်း၊ လေးပါးသောအင်္ဂါနှင့် ပြည့်စုံသော ဝိရိယကို သောက်တည်ခြင်းကို။ အမိဋ္ဌာယ၊ ၍။

အသား,အသွေး ခြောက်စေ,အရေကြွင်းစေ,အရိုးကြွင်းစေ,သဒ္ဓညုတ ဉာဏ်ကို မရသော ကာလပတ်လုံး ဤထက်ဝယ်ပလ္လင်ကို ငါမဖျက်ပြီ။ ဤသို့လေးပါးသော အမိဋ္ဌာန်ခြင်းကို လေးပါးသောအင်္ဂါနှင့် ပြည့်စုံ. သော ဝိရိယကို အမိဋ္ဌာန်ခြင်းဟု ဆိုသည်။

စုဒ္ဓသဟဇ္ဇပလ္လင်္ကဝရဂေါ[1]၊ တဆဲ့ လေးတောင်ရှိသော မြတ်သော ပလ္လင်ခြေ နေတော်မူလျက်။ သုဝဏ္ဏာဝိဠေ၊ ရွှေအင်းပျဉ်ခြေ။ ဒ္ဝိတီ၊ တည်သော။ ရတနကွန်ဒီဝိယ၊ ရတနာတုံးကဲ့သို့။ (ရတနာစုကဲ့သို့ လည်းဟု)။ ပညာ သဟဇ္ဇံ၊ အတောင်ဝါးဆယ်ရှိသော။ ဗောဓိကွန်း၊ ဗောဓိပင်ကို။ ဝိဋ္ဌိ ကတ္ဝာ၊ ကျောက်မှိုပြု၍။ ဥပရိ၊ ၌။ မဏိဆင်္ဂေါန၊ ပတ္တမြားထီးဖြင့်။ ဓာရ ယမာနံဝိယ၊ ဆောင်းသကဲ့သို့။ ဗောဓိသာခါယ၊ ဗောဓိခက်သည်။ ဓာရ ယမာနော၊ ဆောင်းအပ်သည်။ ဟုတ္ဝာ၊ ၍။ သုဝဏ္ဏဝဏ္ဏော၊ ရွှေအဆင်းနှင့် တူသော အဆင်းရှိသော။ စိဝရေ၊ ၌။ ပဝါဠသဒိသေသု၊ သန္ဓာအဆင်း နှင့်တူကုန်သော။ ဗောဓိအကိုရေသု၊ဗောဓိအညွှန့်တို့သည်။ ပတမာနေသု၊ ကျကုန်သည်ရှိသော်။ သူရိယေ၊ သည်။ အတ္ထံ၊ ဝင်ခြင်းသို့။ ဥပဂစ္ဆန္တေ၊ ရောက်လတ်သော်။ မာရဗလံ၊ မာရ်စစ်သည်ကို။ ဝိဓမိတ္ဝာ၊ ဖျက်ဆီး၍။ ပဌမယာမေ၊ ပဌမယာမ်၌။ ပုဗ္ဗေနိဝါသံ၊ ရှေးဘဝ၌ ခံစားဘူးသော ခန္ဓာ အစဉ်ကို။ အနုဿရိတ္ဝာ၊ အောက်မေ့၍။ မဇ္ဈိမယာမေ၊ ၌။ ဒိဗ္ဗစက္ခုံ၊ ဒိဗ္ဗစက္ခု၊ အဘိညာဉ်ကို။ ဝိသောဓေတ္ဝာ၊ ဖြူစင်စေ၍။ ပစ္ဆိမယာမေ၊ သကာလေ၊ မိုးသောက်သောကာလ၌။ သဗ္ဗဗုဒ္ဓါနံ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော ဘုရားတို့၏။ အာစိဏ္ဏော၊ အလေ့အကျက်ဖြစ်သော။ ပဋ္ဌိစ္စသမုပ္ပါဒ်တရား ၌။ ညာဏံ၊ ကို။ ဩတာရေတ္ဝာ၊ ချ၍။ အာဏာပါနစတုက္ကဏ္ဍာနံ၊ ထွက်သက် ဝင်သက် အာရုံရှိသော စတုက္ကဏ္ဍဈာန်ကို။ နိဗ္ဗတ္တေတ္ဝာ၊ ဖြစ်စေ၍။ တဒေဝ၊ ထိုအာဏာပါန စတုက္ကဏ္ဍဈာန်ကိုသာလျှင်။ ပါဒကံ ကတ္ဝာ၊ အခြေပြု၍။ ဝိပဿနံ၊ ကို။ ဝဍ္ဎေတ္ဝာ၊ ပွားစေ၍။ မဂ္ဂပဋိပါဋိယာ၊ မဂ်အစဉ်ဖြင့်။ သဗ္ဗ ကိလေသေ၊ အလုံးစုံသော ကိလေသာတို့ကို။ ခေပေတ္ဝာ၊ ကုန်စေ၍။

၁။ ပလ္လင်တော်၏ တဆဲ့လေးတောင်ကို အကျယ်၏ အစွမ်းဖြင့် ယူအပ်၏။ ကေစိတို့ကား အမြင့်၏အစွမ်းအားဖြင့် တဆဲ့လေးတောင်ဆို၏။ မသင့်ကြောင်းကို ဋီသစ်-၂၄၂-၌ ကြည့်လေ။

သဗ္ဗဗုဒ္ဓဂုဏေ၊ အလုံးစုံသောဘုရားဂုဏ်တို့ကို။ ယံပဋိဝိဇ္ဈ၊ အကြောင်ကြောင့် သိတော်မူပြီ။ ဇုတံ၊ ဤသို့သိခြင်းသည်။ အသ ဘဂဝတော၊ ၏။ ပညာ ကိစ္စံ၊ တည်း။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ သမာဓိ၊ သည်။ ပညံ၊ သို့။ နပါပုဏာတိ၊ မရောက်။

အဘယ်သည် အဘယ်ကိုထောက်၍ နည်းသည်ဖြစ်သကဲ့သို့ သီလကို နည်း၏ဟု ဆိုအပ်သနည်းဟု သူမေးတွယ်ရှိ၍ ထိုအမေးကို ဖြေခြင်း ငှာ တတ္ထ ယထာ ဟတ္ထေ အစရှိသောပါဠိကို မိန့်သတည်း။ ထိုပါဠိ ၏ အတ္ထဂုဏား–

တတ္ထဝစနေ၊ ၌။ ဟတ္ထေ၊ ၌။ ဥဒကံ၊ သည်။ ပါတိယံ၊ ခွက်၌။ ဥဒကံ၊ သို့။ နပါပုဏာတိ၊ မရောက်။ ပါတိယံ၊ ၌။ ဥဒကံ၊ သည်။ ဃဋေ၊ ရေလှောင်အိုး၌။ ဥဒကံ၊ သို့။ နပါပုဏာတိ၊ မရောက်။ ဃဋေ၊ ၌။ ဥဒကံ၊ သည်။ ကောလုမ္ဗေ၊ ဖျဉ်း၌။ ဥဒကံ၊ သို့။ နပါပုဏာတိ၊ မရောက်။ ကော လုမ္ဗေ၊ ၌။ ဥဒကံ၊ သည်။ စာဋိယံ၊ အိုးစရည်းကြီး၌။ ဥဒကံ၊ သို့။ နပါပု ဏာတိ၊ မရောက်။ စာဋိယံ၊ ၌။ ဥဒကံ၊ သည်။ မဟာကုဋိယံ၊ အလွန်ကြီး စွာသောအိုး၌။ ဥဒကံ၊ သို့။ နပါပုဏာတိ၊ မရောက်။ မဟာကုဋိယံ၊ ၌။ ဥဒကံ၊ သည်။ ကုသောမ္ဗေ၊ ရေအိုင်ငယ်၌။ ဥဒကံ၊ သို့။ နပါပုဏာတိ၊ မရောက်။ ကုသောမ္ဗေ၊ ၌။ ဥဒကံ၊ သည်။ ကန္ဒရေ၊ ချောက်ကြီး၌။ ဥဒကံ၊ သို့။ နပါပုဏာတိ၊ မရောက်။ ကန္ဒရေ၊ ၌။ ဥဒကံ၊ သည်။ ကုန္နဒီယံ၊ မြစ်ငယ် ၌။ ဥဒကံ၊ သို့။ နပါပုဏာတိ၊ မရောက်။ ကုန္နဒီယံ၊ ၌။ ဥဒကံ၊ သည်။ ပဋ္ဌမဟာနဒီယံ၊ မြစ်ကြီးငါးစင်း၌။ ဥဒကံ၊ သို့။ နပါပုဏာတိ၊ မရောက်။ ပဋ္ဌမဟာနဒီယံ၊ ၌။ ဥဒကံ၊ သည်။ စက္ကဝါဠမဟာသမုဒ္ဒေ၊ စက္ကြဝဠာ တောင်ခြေရင်း၌ဖြစ်သော မဟာသမုဒ္ဒရာ၌။ ဥဒကံ၊ သို့။ နပါပုဏာတိ၊ မရောက်။ စက္ကဝါဠမဟာသမုဒ္ဒေ၊ ၌။ ဥဒကံ၊ သည်။ သိနေရုပါဒက မဟာသမုဒ္ဒေ၊ မြင်းမိုရ်တောင်ခြေရင်း၌ဖြစ်သော မဟာသမုဒ္ဒရာ၌။ ဥဒကံ၊ သို့။ နပါပုဏာတိ၊ မရောက်။ ပါတိယံ၊ ခွက်၌။ ဥဒကံ၊ ကို။ ဥပနိဓာယ၊ ထောက်၍။ ဟတ္ထေ၊ လက်၌။ ဥဒကံ၊ သည်။ ပရိတ္တံ၊ နည်း၏ ။ပ။ သိနေရု ပါဒက မဟာသမုဒ္ဒေ၊ ၌။ ဥဒကံ၊ ကို။ ဥပနိဓာယ၊ ၍။ စက္ကဝါဠမဟာ သမုဒ္ဒေ၊ စက္ကြဝဠာတောင်ခြေရင်း၌ဖြစ်သော မဟာသမုဒ္ဒရာ၌။ ဥဒကံ၊ သည်။ ပရိတ္တံ၊ ၏။ ဇုတိ၊ ဤသို့။ ဥပရူပရိ၊ အထက်အထက်၌ ဖြစ်သော။ ဗဟုကံ၊ သော။ ဥဒကံ၊ ကို။ ဥပါဒါယ၊ ၍။ ဟေဋ္ဌာဟေဋ္ဌာ၊ ၌။ ဥဒကံ၊ သည်။ ပရိတ္တံ၊ နည်းသည်။ ဟောတိယထာ၊ ကဲ့သို့။ ဝေဓမဝ၊ ထိုအတူ သာလျှင်။ ဥပရူပရိဂုဏော၊ အထက်အထက်ဂုဏ်တို့ကို။ ဥပါဒါယ၊ ၍။

ဟေဋ္ဌာသီလံ၊ သည်။ အပ္ပမတ္တကံ၊ နည်းသော အတိုင်းအရှည်ရှိ၏။ ဩရမတ္တကံ၊ ယုတ်သော အတိုင်းအရှည်ရှိ၏။ ဇုတိ၊ ဤသို့။ ဝေဒိတမ္ပံ၊ ၏။ တေန၊ ကြောင့်။ အပ္ပမတ္တကံ ။ပ။ သီလမတ္တကန္တိ၊ အပ္ပမတ္တကံ ။ပ။ သီလ မတ္တကံဟူ၍။ အာဟ၊ ပြီ။

ပုထုဇဉ်နသဒ္ဒါ၏အနက်

ယေန ပုထုဇ္ဇနောတိ ဝုစ္စတိ ၂။

အန္ဓော၊ ယုတ်သော။ (ကန်းသော လည်းဟူ)။ ပုထုဇ္ဇနော၊ သည်။ ဧကော၊ တယောက်။ ကလျာဏော၊ မြတ်သော။ ပုထုဇ္ဇနော၊ သည်။ ဧကော၊ တယောက်။ ဇုတိ၊ ဤသို့။ ဒုဝေ၊ နှစ်ယောက်ကုန်သော။ ပုထုဇ္ဇနာ၊ တို့ကို။ အာဒိစ္စဗန္ဓုနာ၊နေမင်း၏ အဆွေဖြစ်သော။ ဗုဒ္ဓေန၊ သည်။ ဝုတ္တာ၊ ဟောအပ်ကုန်၏ ။

တတ္ထ၊ ထိုနှစ်ယောက်ကုန်သော ပုထုဇ္ဇန်တို့တွင်။ ယဿ ပုထုဇ္ဇနဿ၊ အား။ ခန္ဓ ဓာတု အာယတနာဒိသု၊ ခန္ဓာ ဓာတ် အာယတန အစရှိသည် တို့၌။ ဥဂ္ဂဟပရိပုစ္ဆာ သဝန ဓာရဏ ပဗ္ဗဝေဓ္ဓဏာနိ၊ သင်ခြင်း အဘန် တလဲလဲ မေးခြင်း နာခြင်း ဆောင်ခြင်း ဆင်ခြင်ခြင်းတို့သည်။နတ္ထိ နသန္တိ၊ မရှိကုန်။ အယံပုထုဇ္ဇနော၊ သည်။ ဘန္ဓပုထုဇ္ဇနော၊ အန္ဓပုထုဇ္ဇန်မည်၏။ ယဿ ပုထုဇ္ဇနဿ၊ အား။ တာနိ၊ ထိုသင်ခြင်း အဘန်တလဲလဲမေးခြင်း အစရှိသည်တို့သည်။ အတ္ထိ သန္တိ၊ ကုန်၏။ သော ပုထုဇ္ဇနော၊ သည်။ ကလျာဏပုထုဇ္ဇနော၊ မည်၏။

ပုထုဇ္ဇန်သည် အန္ဓပုထုဇ္ဇန် ကလျာဏပုထုဇ္ဇန်ဟူ၍ နှစ်ပါး ဆရာဆိုပြီ၊ အဘယ်အနက်ကြောင့် ပုထုဇ္ဇန် မည်သနည်းဟု သူမေးဘွယ်ရှိ၍ ထိုအမေးကို ဖြေခြင်းငှာ ဒုဝိဓောဝိ ပနေသ ပုထူနံ ဇနနာဒိဟိ အစရှိ သော ဂါထာကို မိန့်သတည်း။ ထိုပါဠိ၏အတ္ထကား–

ဒုဝိဓောပိ၊ နှစ်ပါးအပြားရှိလျှင်မူလည်း။ သေ ဧသော ဇနော၊ သည်။ ပုထူနံ ဇနနာဒိဟိ၊ အထူးထူးအပြားပြား ရှိကုန်သော ကိလေသာ တို့ကို ဖြစ်စေခြင်း အစရှိကုန်သော။ ကာရဏေဟိ၊တို့ဖြင့်။ ပုထုဇ္ဇနော၊ မည်၏။ ပုထုဇ္ဇနဿ ဧဿ ဂုဏဝတ္ထာ၊ အထူးထူးအပြားပြားရှိကုန်သော ကိလေသာတို့ကို ဖြစ်စေတတ်သော သတ္တဝါတို့၌ အကျုံးဝင်သည်၏

၁။ မ-၌ ၁-၂၂၊ အံ-၌ ၁-၄၇၊ ပဋိသံ-၌ ၂-၅၁၊ အတိ-၌ ၁-၃၀၄၊ ဇုတိ ဝုတ္တက-၌ ၇၀။

အဖြစ်ကြောင့်။ ပုထုဇဉ်နော၊ မည်၏။အယံဇနော၊ဤလူအပေါင်းသည်။ ပုထုဝ၊ အရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့မှ အသီးသာလျှင်တည်း။ ဇုတိတသ္မာ၊ ကြောင့်။ သောဇနော၊ သည်။ ပုထုဇဉ်နော၊ မည်၏။

ထိုဂါထာ၏အနက်ကို အကျယ်ချဲ့လို၍ သောဟိ ပုထူနံ နာနပ္ပကာရာနံ စသည်ကို မိန့်သတည်း။(ဟိကား ဝိတ္ထာရဇောတကတည်း)၊ ထိုပါဠိ၏ အတ္ထကား-

သောဇနော၊ ထိုလူများသည်။ ပုထူနံ နာနပ္ပကာရာနံ၊ အထူးထူး အပြားပြားရှိကုန်သော။ ကိလေသာဒီနံ၊ တို့ကို။ ဇနနာဒီဟိ၊ ဖြစ်စေခြင်း အစရှိကုန်သော။ ကာရဏေဟိ၊ တို့ဖြင့်။ ပုထုဇဉ်နော၊ မည်၏။

ယထာ ယေန ကာရဏေန၊ ကြောင့်။ပုထုဇဉ်နော၊မည်၏။တထာ တေန ကာရဏေန၊ကြောင့်။ဘဂဝါ၊သည်။ ပုထူ ကိလေသေ ဇနေန္တိတိ ပုထုဇဉ်နာ တိ အာဒိဝစနံ၊ ဤသို့အစရှိသောစကားကို။ အာဟ၊ ဟောတော်မူပြီ။ယေ ဇနာ၊ အကြင်သူတို့သည်။ ပုထူ၊ များစွာကုန်သော။(အထူးထူးအပြားပြား ရှိကုန်သောလည်းဟူ)။ ကိလေသေ၊ တို့ကို။ ဇနေန္တိ၊ ဖြစ်စေတတ်ကုန်၏။ ဇုတိတသ္မာ၊ ထိုသို့ အထူးထူးအပြားပြားရှိကုန်သော ကိလေသာတို့ကို ဖြစ်စေတတ်သည်၏ သတ္တိကြောင့်။ တေဇနာ၊ တို့သည်။ ပုထုဇဉ်နာ၊ မည်ကုန်၏။

ပုထုသဒ္ဒါသည် ဤအရာ၌ နာနပ္ပကာရအနက်၌ဖြစ်၏။ နာနပ္ပကာရ၏ အရသည် ကိလေသာတည်းဟု သိစေခြင်းငှာ ကိလေသေဟု ဆိုသတည်း။ ဤပဌမဝိကပ်ကား ဟေတုကတ္တုသာဓနတည်း။

ယေဇနာ၊ တို့သည်။ ပုထု ဒေဝိဟတာသတ္တာယဒိဋ္ဌိကာ၊ မဂ်ဖြင့်မပယ်အပ် သေးသော သတ္တာယဒိဋ္ဌိရှိကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဇုတိတသ္မာ၊ ကြောင့်။ တေဇနာ၊ တို့သည်။ ပုထုဇဉ်နာ၊ မည်ကုန်၏။

ဝိဂြိဟ်ပြုတည်း။ ဝိဂြိဟ်စစ်ကား ပုထု သတ္တာယဒိဋ္ဌိယော ဇနေန္တိ ပုထုဇဉ်နာ။ ဟေတုကတ္တုသာဓနဝုဒ်းပြုလိုရင်းတည်း။ ဤဒုတိယဝိကပ်၌ ပုထုသဒ္ဒါ သတ္တာယဒိဋ္ဌိကို ဟော၏။ သောတာပတ္တိမဂ်ကိုရလျှင်ပင် သတ္တာယဒိဋ္ဌိတို့ကို အကြွင်းမဲ့ပယ်ဖြီးသောကြောင့် သောတာပန်အစရှိ သော ပုဂ္ဂိုလ်သည် ပုထုဇဉ်ဟူသော ဝေါဟာရမှလွတ်၍ အရိယာ ဟူသော ဝေါဟာရကို ရသတည်း။ ပုထုဇဉ်ပုဂ္ဂိုလ်ကား သတ္တာယဒိဋ္ဌိ ကို မပယ်ရသေးသောကြောင့် ပုထုဇဉ်ဟူသောဝေါဟာရမှ မလွတ်ဟု

ပုထုဇနသဒ္ဒါ၏ ဝစနတ္ထကို ပုထု သတ္တာယဒိဋ္ဌိယော ဇနေန္တိ ပုထုဇနာဟု ပြုတော်မူလေသတည်း။

ယေဇနာ၊ တို့သည်။ ပုထု သတ္တာရာနုံ၊ အထူးထူးသောဆရာတို့၏။ မုခ မုလ္လောကိကာ၊ မျက်နှာကိုကြည့်လေ့ရှိကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဇုတိ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ တေဇနာ၊ တို့သည်။ ပုထုဇနာ၊ မည်ကုန်၏။

ဤတတိယဝိကပ်၌ ပုထုသဒ္ဒါ ပဌမဝိကပ်အတူ နာနပ္ပကာရ အနက်၌ ဖြစ်၏။ ဇနသဒ္ဒါကား ဆရာဟူသောအနက်၌ဖြစ်၏။ ဝစနတ္ထကား သိသာနုံ ဟိတသုခံ ဇနေန္တိ ဇနာ။ ယေပုဂ္ဂလာ၊ တို့သည်။ သိသာနုံ၊ တို့၏။ ဟိတသုခံ၊ စီးပွားချမ်းသာကို။ ဇနေန္တိ၊ ဖြစ်စေ တတ်ကုန်၏။ ဇုတိတသ္မာ၊ ကြောင့်။ တေပုဂ္ဂလာ၊ တို့သည်။ ဇနာ၊ ကုန်၏။ ဟေတုကတ္တု၊သာဓန။ အရကား သတ္တာရတို့တည်း။ ပုထု ဇနာ ဧတေသန္တိ ပုထုဇနာ။ ဧတေသံ ပုဂ္ဂလာနုံ၊ တို့အား။ ပုထု၊ အထူးထူးအပြားပြားရှိကုန်သော။ ဇနာ၊ဆရာတို့သည်။ သန္တိ၊ ကုန်၏။ ဇုတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ တေပုဂ္ဂလာ၊ တို့သည်။ ပုထုဇနာ၊ မည်ကုန် ၏။ စတုတ္ထိမဟုဗ္ဗိဟိတည်း။ အရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့အား ဘုရားတယောက် သာ ဆရာဖြစ်၏။ ထိုကြောင့် အရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် အထူးထူးသော ဆရာရှိသည် မဟုတ်ကုန်၊ ပုထုဇဉ်တို့ကား. ဆသတ္တာရ အစရှိသော များသောဆရာရှိကုန်၏။ ထိုကြောင့် ပုထု ဇနာ ဧတေသန္တိ ပုထုဇနာ ဟူသော ဤဘဝိယဝိကပ်ကိုပြုသတည်း။ ပုထု သတ္တာရာနုံ မုခမုလ္လော ကိကာ ဟူသော ဤစကားကား ဝိဂြိဟ်ပြုသောတည်း။

ယေဇနာ၊ တို့သည်။ ပုထု သဗ္ဗဂတိဟိ၊ အထူးထူးသောဂတိတို့မှ။ အဝုဋ္ဌ တာ၊ မထကုန်သေးသည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဇုတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ တေဇနာ၊ တို့သည်။ ပုထုဇနာ၊ မည်ကုန်၏။

ဤစတုတ္ထဝိကပ်၌ ပုထုသဒ္ဒါ သဗ္ဗအနက်၌ ဖြစ်၏။ ဇနသဒ္ဒါကား ဂတိ ဟူသောအနက်ကို ဟော၏။ ဝိဂြိဟ်ကား ဇာယန္တိ ဣတော တိ ဇနာ၊ ဣတ္ထ ဧတာသု ဂတိသု၊ ထိုနိရယ အစရှိသော ဂတိတို့၌။ သတ္တာ၊ တို့သည်။ ဇာယန္တိ၊ ဖြစ်တတ်ကုန်၏။ ဇုတိတသ္မာ၊ ထိုသို့ဖြစ်ရာ ဖြစ်သည်၏သတ္တိကြောင့်။ တာဂတိယော၊တို့သည်။ ဇနာ၊မည်ကုန်၏။ အဓိကရဏသာဓန။ အရကား နိရယဂတိ ပေတဂတိ တိရစ္ဆာနဂတိ မနုဿဂတိ ဒေဝဂတိအားဖြင့် ဂတိငါးပါးတည်း။ ပုထု ဇနာ ဧတေ

သန္တိ ပုထုဇ္ဇနာ။ ဧကေသံ ပုဂ္ဂလာနံ၊ တို့အား။ ပုတ္တ၊အလုံးစုံဖြစ်ကုန်သော။ ဇနာ၊ ဂတိတို့သည်။ သန္တိ၊ ကုန်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ ကေပုဂ္ဂလာ၊ တို့သည်။ ပုထုဇ္ဇနာ၊ မည်ကုန်၏။ စတုဏ္ဏံဗဟုဒ္ဓီဟိ၊ အရိယာတို့ကို နိရယဂတိ ပေတဂတိ တိရစ္ဆာနဂတိ၊ ဤဂတိသုံးပါး မရှိပြီဖြစ်သောကြောင့် အလုံးစုံသော ဂတိတို့မှ မထကုန်ဟု မလိုအပ်ကုန်။ ပုထုဇ္ဇန်တို့ကိုသာ ဆိုအပ်ကုန်၏။ ထိုကြောင့် ဤစတုဏ္ဍဝိဂုဏ်ကို ပြတော်မူသတည်း။

ယေပုဂ္ဂလာ၊ တို့သည်။ ပုထု နာနာတိသင်္ခါရေ၊အထူးထူးသောကံတို့ကို။ အဘိသင်္ခရောန္တိ၊ပြုပြင်တတ်ကုန်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ထိုကြောင့်။ ကေပုဂ္ဂလာ၊ တို့သည်။ ပုထုဇ္ဇနာ၊ မည်ကုန်၏။

ဝိဘိုဟ်ပြီတည်း။ ဤပဉ္စမဝိကပ်၌ ဇနသဒ္ဒါ အဘိသင်္ခါရ စေတနာကို ဟော၏။ ဝစနတ္ထကား ဇာယန္တိ သတ္တာ ဧတေဟိတိ ဇနာ။ ကေတို့ အဘိသင်္ခါရေဟု၊ ထိုအဘိသင်္ခါရစေတနာတို့ကြောင့်။ သတ္တာ၊ တို့သည်။ ဣတောစိတော၊ ဤမှတိုမှ။ ဇာယန္တိ၊ ဖြစ်တတ်ကုန်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုသို့ဖြစ်ကြောင်းဖြစ်သည်၏ သတ္တိကြောင့်။ တေအဘိသင်္ခါ ဣ၊ တို့သည်။ ဇနာ၊ မည်ကုန်၏။ အပါဒါနသာဓန၊ အရကား အဘိသင်္ခါရဟုဆိုအပ်သော လောကိကုသိုလ် အကုသိုလ်စေတနာတည်း။ ပုတ္တဇနာဧကေသန္တိ ပုထုဇ္ဇနာ။ ဧကေသံ ပုဂ္ဂလာနံ၊ တို့အား။ ပုတ္တ၊ အထူးထူး အပြားပြားရှိကုန်သော။ ဇနာ၊ ကုသိုလ် အကုသိုလ်ကံတို့သည်။ သန္တိ၊ ကုန်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ ကေပုဂ္ဂလာ၊ တို့သည်။ ပုထုဇ္ဇနာ၊ မည်ကုန်၏။ ပုထုဇ္ဇန်ပုဂ္ဂိုလ်တို့အားသာလျှင် အပါယ်သို့လားစေတတ်သော အကုသိုလ်ကံကို အားထုတ်ခြင်း ယခုဘဝထက် အလွန်တဝ၌ ကျင်လည်စေတတ်သော ကုသိုလ်ကံကို အားထုတ်ခြင်း ရှိသောကြောင့် ဤပဉ္စမဝိကပ်ကို ပြုသတည်း။

ယေပုဂ္ဂလာ၊ တို့ကို။ ပုထုနာနာသြဿေဟိ၊ အထူးတူးသော သြဿတရား တို့သည်။ ဝုယ္ဟန္တိ၊မျှောအပ်ကုန်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ ကေပုဂ္ဂလာ၊ တို့သည်။ ပုထုဇ္ဇနာ၊ မည်ကုန်၏။

ဝိဘိုဟ်ပြီချည်းတည်း။ ဤဆဋ္ဌဝိကပ်၌ ပုထုသဒ္ဒါ ပဌမဝိကပ်နှင့်အတူ ဟော၏။ ဇနသဒ္ဒါကား ကမ္မသာဓနဒ်ဖြစ်၏။ ထိုကြောင့် ဝိဘိုဟ်စစ်ကို ပုထုနာနာသြဿေဟိ ဇနိယန္တိတိ ပုထုဇ္ဇနာဟု ပြုအပ်၏။ ယေပုဂ္ဂလာ၊

တို့ကို။ ပုထုနာနာသြေဃေဟာ၊ တို့သည်။ ဇနိယန္တိ၊ ဖြစ်စေအပ်ကုန်၏။ ဧုတိတသ္မာ၊ ကြောင့်။ တေပုဂ္ဂလာ၊ တို့သည်။ ပုထုဇ္ဇနာ၊ မည်ကုန်၏။ ယောသတ္တာ၊ တို့သည်။ ပုထုနာနာ သန္တာနေဟိ၊ အထူးထူးသော ပူပန်စေတတ်သော ကိလေသာတို့သည်။ သန္တာနေ၊ ပူပန်စေအပ်ကုန်၏။ ဧုတိတသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဟောသတ္တာ၊ တို့သည်။ ပုထုဇ္ဇနာ၊ မည်ကုန်၏။ ယောသတ္တာ၊ တို့သည်။ ပုထုပရိဠာဟေဟိ၊ အထူးထူးသော ပူလောင်စေတတ်သော ကိလေသာတို့သည်။ ပရိဠုယ္ဟန္တိ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ ပူလောင်စေအပ်ကုန်၏။ ဧုတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ ဟောသတ္တာ၊ တို့သည်။ ပုထုဇ္ဇနာ၊ မည်ကုန်၏။ ယေသတ္တာ၊ တို့သည်။ ပုထုပဋ္ဌသုကာမဂုဏေသု၊ ငါးပါးကုန်သော ကာမဂုဏ်တို့၌။ ရတ္တာ ဂိဒ္ဓါ ဂဓိတာ မုစ္ဆိတာ၊ တပ်တတ်ကုန်၏။ အဇ္ဈောသန္နာ လဂ္ဂါ လဂ္ဂိယာ ပလိဗုဒ္ဓါ၊ ငြိတတ်ကုန်၏။ ဧုတိတသ္မာ၊ ကြောင့်။ တေသတ္တာ၊ တို့သည်။ ပုထုဇ္ဇနာ၊ မည်ကုန်၏။

ရတ္တာ ဂိဒ္ဓါ။ပ။ ပလိဗုဒ္ဓါ ဤပုဒ်တို့ကား ပရိယာယ်သဒ္ဒါချည်းတည်း။ အနက်အထူးမရှိ။ ပုထုဟူသော နိပါတ်ပုဒ်နောင် သုဝိသတ် ကြေသတည်း။ ပုထုသဒ္ဒါသည် ပဋ္ဌသု ကာမဂုဏေသု ဟူသောအနက်၌ ဖြစ်၏။ ထိုကြောင့် ပုထု ပဋ္ဌသု ကာမဂုဏေသု ဇနာတိ ပုထုဇ္ဇနာဟု သတ္တမီတပ္ပုရိသ် ပြုလေ။

ယေသတ္တာ၊ တို့သည်။ ပုထု ပဋ္ဌသု ကာမဂုဏေသု၊ ငါးပါးကုန်သော ကာမဂုဏ်တို့၌။ ဇနာ၊ ဖြစ်တတ်ကုန်သည်တည်း။ ဧုတိတသ္မာ၊ ကြောင့်။ တေသတ္တာ၊ တို့သည်။ ပုထုဇ္ဇနာ၊ မည်ကုန်၏။ (ဇနသဒ္ဒါ၊ ဤဒသမဝိဂဟ်၌ သုဒ္ဓကတ္တုသာဓနာ ဖြစ်၏)။ ယေသတ္တာ၊ တို့ကို။ ပုထု ပဋ္ဌဟိ နိဝရဏေဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော နိဝရဏတို့သည်။အာဝုဏာ။ပ။ပဋိကုဋ္ဌိတာ၊ ဖုံးလွှမ်းဝိတ်ပင်အပ်ကုန်၏။ ဧုတိတသ္မာ၊ ကြောင့်။ တေသတ္တာ၊ တို့သည်။ ပုထုဇ္ဇနာ၊ မည်ကုန်၏။

ပုထု ပဋ္ဌဟိ နိဝရဏေဟိ ဇနာတိ ပုထုဇ္ဇနာဟု တတိယာ တပ္ပုရိသ်ပြု။ ယေသတ္တာ၊ တို့ကို။ ပုထု ပဋ္ဌဟိ နိဝရဏေဟိ၊ တို့သည်။ ဇနာ၊ ဖြစ်စေအပ်ကုန်သည်တည်း။ ဧုတိတသ္မာ၊ ကြောင့်။ တေသတ္တာ၊ တို့သည်။ ပုထုဇ္ဇနာ၊ မည်ကုန်၏။ ဤကောဒသမဝိဂဟ်၌လည်း ဇနသဒ္ဒါ ကမ္မသာဓနာ ဖြစ်၏။

ယေသတ္တာ၊ တို့သည်။ ပုထူနံ၊ များစွာကုန်သော။ (ဇနာနံ၌စပ်)။ဂဏာ ပထံ၊ အရေအတွက်ဟူသော အကြောင်းကို။ အတိတာနံ၊ လွန်ကုန်သော။

အရိယဓမ္မပရမ္မုခါနံ၊ အရိယာတို့၏ အကျင့်အရာမှ မျက်ကွယ်ပြစ်ကုန်သော။ နိစ္စသမာစာရာနံ၊ ယုတ်လေသောအကျင့်ရှိကုန်သော။ ဇနာနံ၊ လူတို့၏။ အန္ဓေဝဂဝေ၊ အတွင်းမှိုင်းပင်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဒုတိယတ္ထာ၊ ကြောင့်သည်း။ တေသတ္ထာ၊ တို့ဘသည်။ ပုထုဇနာ၊ မည်ကုန်၏။

ဝိပ္ပြိတ်စကား ပုထု ဇနာ ပုထုဇနာဟု ပါဒိပုဒ္ဓပဒကမ္မဓာရယ်ပြုလေ။ ပုထု၊ အတိုင်းမသိ များကုန်သော။ ဇနာ၊ သတ္တဝါတို့တည်း။ ပုထုဇနာ၊ တို့။ ဇနသဒ္ဒါ ဤဝိကပ်၌ သုဒ္ဓကတ္တုသာဓနပ်ပြစ်၏။

အယံသတ္ထော၊ ဤသတ္တဝါ အပေါင်းသည်။ ပုထု ဝိသုံယေဝ၊ အရိယာ ပုဂ္ဂိုလ်တို့မှ အသီးသာလျှင်။ သန္တိ၊ အရေအတွက်သို့။ ဂတော၊ ၏။ သီလ သုတာဒိဂုဏယုတ္တေယိ၊ သီလ သုတ အစရှိကုန်သော ဂုဏ်တို့နှင့် ယှဉ်ကုန်သော။ အရိယေယိ၊ အရိယာဖြစ်ကုန်သော။ ဇနေယိ၊ သူတော်ကောင်းတို့နှင့်။ ဝိသံသဒ္ဒေါ၊ ရောနှောခြင်းကင်း၏။ ဒုတိယတ္ထာ၊ ကြောင့်။ ဃော ဘဝတ္ထော၊ ထိုသတ္တဝါအပေါင်းသည်။ ပုထုဇနော၊ ၏။

ဤဝိကပ်၌ ပုထုသဒ္ဒါ ဝိသုံဟူသော အနက်၌ ဖြစ်၏။ ဝိပ္ပြိတ်စကား ပုထုဝေ ဇနော ပုထုဇနောဟု ပါဒိပုဒ္ဓပဒ ကမ္မဓာရယ်ပြုလေ။ ပုထုဝေ၊ အသီးသာလျှင် ဖြစ်သော။ ဇနော၊ သတ္တဝါတည်း။ ပုထုဇနော၊ အသီးသာလျှင် ဖြစ်သော သတ္တဝါ။

တထာဂတ သဒ္ဒါ၏ အနက်

တထာဂတသော တိ ပဒယော၏။ အဓိပ္ပာယော၊ ကိုး။ ဝေါ၊ ဤသို့။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။ အဒ္ဓယိ၊ ကုန်သော။ ဘာရဏေယိ၊ တို့ဖြင့်။ ဘဝတိ၊ သည်။ တထာ ဂတော၊ တထာဂတမည်၏။

ယောဘဂဝါ၊ သည်။ တထာ၊ ထိုဝိပဿီ အစရှိသော ရှေးဘုရားတို့ အတူ။ အာဂတော၊ လာတော်မူတတ်၏။ (ရှေးတော်တော်မူတတ်၏ လည်းဟူ)။ ဒုတိယတ္ထာ၊ ကြောင့်။ သောဘဂဝါ၊ သည်။ တထာဂတော ၏။ (ကမ္မဓာရယ်တည်း။ ဤပဌမဝိကပ်အလိုသော် တထာဂတောကို ဓာတ်အာဂတောဟုပုဒ်ဖြတ်)။

ယောဘဂဝါ၊သည်။တထာ၊ထိုဝိပဿီ အစရှိသောရှေးဘုရားတို့အတူ။ ဂတော၊ ကြွသွားတော်မူတတ်၏။ ဒုတိယတ္ထာ၊ ကြောင့်။ ဃောဘဂဝါ၊ သည်။ တထာဂတော၊ မည်၏။ (ဤဒုတိယဝိကပ်-အလိုကား တထာ တပုဒ် ဂတောတပုဒ်ခွဲ)။

ယောဘဂဝေါ သည်။တယလကွဏံ၊မဖောက်မပြန် မှန်သောလက္ခဏာ ရှိ။ အာဂတောဝါ ရောက်ကောင်းမူတတ်၏။ ဧကိတသ္မာ ကြောင့်။ သောဘဂဝေါ သည်။ တထာဂတောဝါ မည်၏။ (ဒုတိယာတပ္ပုရိသ်။ ဤတတိယ ဝိကပ်အလိုကား တထာဂတောဟူသောပုဒ်ကို တထ အာဂတောဟု ဂုဏ်ပြုတ်၍ နှစ်ပုဒ်ပေါ်လေ)။

ယောဘဂဝေါ သည်။ တထဓမ္မေ၊ မဖောက်မပြန် မှန်သောတရားတို့ကို။ ယာထာဝတောဝါ၊ မဖောက်မပြန် မှန်သောအားဖြင့်။ အတိသမ္ဗုဒ္ဓေါ သိတော်မူပြီ။ ဧကိတသ္မာ၊ကြောင့်။သောဘဂဝေါ သည်။ တထာဂတောဝါ၊ မည်၏။ (ဒုတိယာတပ္ပုရိသ်ဝင်းဟည်း။ တထ အာဂတောဝင်းပုဒ်ဖြတ်။ အာဂတသဒ္ဒါ၄ဖျန် အနက်ကိုဟော၏)။

တထ ဒဿိတာယ၊ မဖောက်မပြန် မြင်တော်မူတတ်သည်၏အဖြစ် ကြောင့်။ တထာဂတောဝါ၊ မည်၏။

ဝိဂ္ဂြိဟ်ပြုတည်း။ ဝိဂ္ဂြိဟ်စစ်ကား၊ တထတော ဂတော တထာဂတော ဟုပဋ္ဌမိတပ္ပုရိသ်ပြုလေ။ တထတော၊ မဖောက်မပြန်သောအားဖြင့်။ ဂတောဒဿိတော၊မြင်တော်မူတတ်သည်တည်း။တထာဂတောသည်။ ဤစတုတ္ထဝိကပ်၌ ဂတသဒ္ဒါ ဒဿိတာအနက်၌ဖြစ်၏။

တထ ဝါဒိတာယ၊ မဖောက်မပြန် ဆိုလေ့ရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ တထာဂတောဝါ၊ မည်၏။

တထ် အာဂတော တထာဂတောဟု ဒုတိယာတပ္ပုရိသ်ပြု။ တထ်၊ မဖောက်မပြန် မှန်သောစကားကို။ အာဂတော၊ ဆိုတော်မူတတ်သည် တည်း။ တထာဂတော၊ သည်။ အာဂတသဒ္ဒါသည်ဆိုခြင်းအနက်၌ ဖြစ်၏။ဟနည်းကား၊ တတော အာဂတော ယဿာတိတထာဂတောဟု ဗဟုဗ္ဗီဟိပြု။ ယဿသာဂဝေါ၊ အား။ တဟော၊ မဖောက်မပြန်မှန် သော။ အာဂတော၊ စကားသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဧကိတသ္မာ၊ ကြောင့်။ သောဘဂဝေါ သည်။ တထာဂတော၊ မည်၏။ ဤနှစ်နည်းတို့ကွင် ရှေ့နည်း၌ အာဂတသဒ္ဒါ ကတ္တုသာဓနေ၌ဖြစ်၏။ နောက်နည်း၌ကား သာဓကသာနေ၌ဖြစ်၏။ ဤနှစ်ဝိကပ်၌ တထာဂဒေါဟု တတိယကွဲရာ ဒုနှင့်ဆိုအပ်လျှက်တတိယကွဲရာ ဒေါ ပဌမကွဲရာ တည်ရှိ၍တထာဂတော ဟု ဆိုလတည်း။

တထာ-ကာရိတာယ၊ မဖောက်မပြန် ပြုလေ့ရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ တထာဂတော၊ မည်၏။

ဤဝိကပ်၌ အာဂတောသဒ္ဒါ ခေတ္တဝေါ အနေကဝေါဟူသော ပရိဘာသာနှင့်အညီ ကာရိတအနက်၌ဖြစ်၏။ တထတော အာဂတော ကာရိတော တထာဂတောဟု ပဋိပတ္တိရိသ်ပြု။

အတိုင်းကနဦးနေ၊နှိပ်စက်ခြင်းဟူသော အနက်ကြောင့်။တထာဂတော၊ မည်၏။

ဇုတိသဒ္ဒါကား ပရိသမာပနတည်း။ ဤနောက်ဆုံးဝိကပ်၌ တထ အာဂတောဟု ပုဒ်ဖြတ်။ တထော အာဂတော ယသ္မာတိ တထာဂတောဟု ပဟုဗ္ဗိဟိပြု။ ယသ္မ ဘဂဝတော၊ အား။ တထော၊ မဖောက်မပြန်သော။ အာဂတော၊ ဒေသနာတည်းဟူသောဆေးသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဇုတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ သောဘဂဝါ၊ သည်။ တထာဂတော၊ မည်၏။

ထိုအနက်ကို အကျယ်ပြတော်မူလိုရ်ကထံ ဘဂဝါ အစရှိသောပါဠိကို ဖိန့်သတည်း။ ထိုပါဠိ၏အတ္ထကား–

ကထံ၊ အသို့လျှင်။ ဘဂဝါ၊ သည်။ တထာ၊ ထိုရှေးဘုရားတို့အတူ။ အာဂတော၊ လာတော်မူတတ်၏။ ဇုတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ တထာဂတော၊ မည်သည်။ ဟောတိ၊ နည်း။ သဒ္ဓလောကဟိတာယ၊ ခပ်သိမ်းသောသတ္တဝါတို့၏ အစီးအပွားအလို့ငှာ။ ဥဿုက္ကံ၊ ကြိုးကြုံခြင်းသို့။ လုံ့လဖြုန်းခြင်းသို့လည်းဟူ)။ အာပန္နာ၊ ရောက်ကုန်သော။ ပုရိမကာ၊ ရှေးဦးဖြစ်ကုန်သော။ သမ္ဗုဒ္ဓါ၊ တို့သည်။ အာဂတာယထာ၊ လာတော်မူကုန်သကဲ့သို့။ တထာ၊တူ။ အာဂတော၊ ၏။

အဘယ်ရှေးဘုရားတို့ လာကုန်သကဲ့သို့ လာတော်မူသနည်းဟု သူမေးဘွယ်ရှိ၍ ထိုအမေးကို ဖြေခြင်းငှာ ယထာ ဝိပဿီ ဘဂဝါ စသည်ကို ဖိန့်သတည်း။ ထိုပါဠိ၏အတ္ထကား–

ဝိပဿီ၊ ဝိပဿီအမည်ရှိသော။ ဘဂဝါ၊သည်။ အာဂတောယထာ၊ ကဲ့သို့။ သိမိ၊ သော။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အာဂတောယထာ၊ ကဲ့သို့။ပ။ ကဿပေါ၊ သော။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အာဂတောယထာ၊ ကဲ့သို့။ အာဂတော၊ ၏။ ဇုတိ၊ ဤသို့။ တထာ၊ တူ။ အာဂတော၊ ၏။ ဇုတိတသ္မာ၊ ကြောင့်။ တထာဂတော၊ မည်၏။ (ဤသို့အောက်ပါပါဠိကိုယူ၍ယောဇနာ)။

ဆရာ-ဝိပဿီ အစရှိသော ရှေးဘုရားတို့ လာကုန်သကဲ့သို့ လာတော်မူ၏ဟု ဆရာဆို၏။ ရှေးဘုရားတို့ ပါရမီဆယ်ပါးကိုဖြည့်၍ လာကုန်သကဲ့သို့ လာတော်မူ၏ဟု ဆိုလိုသလောဟု သူမေးဘွယ်ရှိ၍ ထိုအမေးကိုဖြေခြင်းငှာ ကိုဝုတ္ထံပေါတိ အစရှိသောပါဠိကို မိန့်သတည်း။ ထိုပါဠိ၏အတ္ထုကား-

ကိုဝုတ္ထံ ကောဒ အဓိပ္ပါယော၊ ကို။ ဝုတ္ထံ ဝုတ္ထော၊ သည်။ ပေါတိ၊ နည်း။ ယေန အတိနိဟာရေန ၁၊အကြင်သို့သောဆုတောင်းခြင်းဖြင့်။ ဧတေ ဘဂဝန္တော၊ ထိုဘုရားတို့သည်။ အာဂတာ၊ လာကုန်၏။ တေနေဝ အတိနိဟာရေန၊ ဖြင့်သာလျှင်။ အမှာကံ၊ တို့၏။ ဘဂဝါ၊ သည်လည်း။ အာဂတော၊ ၏။ ဇုတိ၊ ဤသို့။ ဝုတ္ထံ ဝုတ္ထော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

ဤသို့ ရှေးဘုရားတို့၏ ဆုတောင်းခြင်းဖြင့် လာတော်မူကုန်သကဲ့သို့ လာတတ်သည်၏ အဖြစ်ကိုပြပြီး၍ ပါရမီကိုဖြည့်ခြင်းဖြင့် လာတော်မူသကဲ့သို့ လာတော်မူသည်၏အဖြစ်ကို ပြခြင်းငှာ အထဝါအစရှိသည်ကို မိန့်သတည်း။ ထိုပါဠိ၏အတ္ထုကား-

အထဝါ၊ တနည်းကား။ ဝိပဿီ၊ သော။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ပ။ ကဿပေါ၊ သော။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဒါနပါရမိं၊ ဒါနပါရမိကို။ ပူရေတ္မာ၊ ဖြည့်၍။ သီလပါရမိं၊ ကို။ ပူရေတ္မာ၊ ၍။ နေက္ခမ္မပါရမိं၊ ကို။ ပူရေတ္မာ၊ ၍။ (ဤကဲ့သို့ အသီးသီးယောဇနာ)။ပ။ ဥပေက္ခာပါရမိं၊ကို။ ပူရေတ္မာ၊ ၍။ ဇုမာဒသပါရမိယော၊ ဤဆယ်ပါးသော ပါရမီတို့ကိုဟု၎င်း။ ဇုမာဒသဥပပါရမိယော၊ ဤဆယ်ပါးသော ဥပပါရမိတို့ကိုဟု၎င်း။ ဇုမာဒသပရမတ္ထပါရမိယော၊ တို့ကိုဟု၎င်း။ ဇုတိ၊ ဤသို့။ သမတိံသ ပါရမိယော၊ အမျှသုံးဆယ်သော ပါရမီတို့ကို။ ပူရေတ္မာ၊ ၍။

ဗောဓိရဝတ္ထုကိုစွန့်ခြင်း သီလကိုမြဲစွာဆောက်တည်ခြင်း အစရှိသည်ကို ဖြည့်ခြင်းသည် ဒသပါရမီမည်၏။ အင်္ဂါကြီးငယ်ကိုစွန့်ခြင်း အင်္ဂါကြီးငယ်ကို မငဲ့မူ၍ သီလကို မြဲစွာဆောက်တည်ခြင်း အစရှိသည်ကို ဖြည့်ခြင်းသည် ဒသဥပပါရမီမည်၏။ အသက်ကိုစွန့်ခြင်း အသက်ကိုမငဲ့မူ၍ သီလကိုဆောက်တည်ခြင်းအစရှိသည်ကိုဖြည့်ခြင်းသည် ဒသပရမတ္ထပါရမီမည်၏။ ဤသို့ အယုတ် အလတ် အမြတ်အားဖြင့် ပါရမီ

၁။ မနုဿတ္တ, လိင်သမ္ပတ္တိ ဟေတု သတ္ထာရဒဿန ပဗ္ဗဇ္ဇာ ဂုဏသမ္ပတ္တိ အစိကာရ ဆန္ဒ ဟူသောအင်္ဂါ ၀-ပါးနှင့်ပြည့်စုံသော ဆုတောင်းခြင်းဟု ဆိုလိုသည်၊

ဆယ်ပါးကိုသာလျှင် ဂေါဝလိဗဒ္ဓနည်းအားဖြင့် သမတိ သပါရမီဟု ဆိုသတည်း။ ပရမာနံ သော ပါရမီ၊ ပရမာနံ၊ မြတ်ကုန်သော ဘုရားလောင်းတို့၏။ သော ပဋိပဒါ အကျင့်တည်း။ ပါရမီ၊ မြတ်ကုန်သော ဘုရားလောင်းတို့၏ အကျင့်။ (သောတဠိတ်၊ ဤပစ္စည်းကား ဇုတ္တိလိင်ဧောတကတည်း)။

အင်ပရိစ္ဆာဂံ၊ အင်္ဂါကြီးငယ်ကို စွန့်ခြင်းငင်း။ ဇီဝိတပရိစ္ဆာဂံ၊ အသက်ကို စွန့်ခြင်းငင်း။ ဓနပရိစ္ဆာဂံ၊ ဥစ္စာကိုစွန့်ခြင်းငင်း။ ရဇ္ဇပရိစ္ဆာဂံ၊ ပြည်ကိုစွန့်ခြင်းငင်း။ ပုတ္တဒါရပရိစ္ဆာဂံ၊ သားမယားကိုစွန့်ခြင်းငင်း။ ဇုတိ၊ ဤသို့။ ဇုမေပဠုမဟာပရိစ္ဆာဂေ၊ ဤငါးပါးကုန်သော စွန့်ခြင်းကြီးတို့ကို။ ပရိစ္ဆဇိတ္ဝာ၊ စွန့်လွှတ်တော်မူ၍။

အင်ပရိစ္ဆာဂ အစရှိသည်တို့၏ ဒါနပါရမီ၏အဖြစ်သည် ဖြစ်သော်လည်း စွန့်ခြင်းအထူး ဖြစ်သည်၏အဖြစ်ကို ပြခြင်းငှာ ရဇ္ဇပရိစ္ဆာဂ ပုတ္တဒါရပရိစ္ဆာဂတို့၏ ပြုခြင်းငှာ စွမ်းနိုင်ခဲသည်၏အဖြစ်ကိုပြခြင်းငှာ အသီးအခြားပဠုပရိစ္ဆာဂ ဟူ၍ ဆိုပြန်သတည်း။ ထိုကြောင့် ဦးကာဋ္ဌ အင်ပရိစ္ဆာဂါဒိနံ ဒါနပါရမိဘာဝေ ပရိစ္ဆာဂဝိသေသဘာဝဒဿနတ္ထံ သေသာနံ ဒုတ္ကရဘာဝဒဿနတ္ထဉ္စ အင်ပရိစ္ဆာဂါဒိ ဝိသုံ ဂဟဏံ ဟူ၍ ဆိုသတည်း။

ပုဗ္ဗယောဂံ၊ ဂတပစ္ဆာဂတဝတ်ကို ဖြည့်ကျင့်ခဲခြင်း အစရှိသော ရှေးအတို့၌ ဖြစ်သော ပြင်းစွာသောလုံ့လကိုငင်း။ ပုဗ္ဗစရိယံ၊ တယောက်အထီးတည်း ရသ့ေရဟန်းပြု၍ ရှေအတို့၌ကျင့်ခြင်းကိုငင်း။ ဓမ္မဂ္ဂါနံ၊ ဝဋ္ဋဆင်းရဲမှ ထွက်မြောက်စိမ့်သောဌာ တရားဟော်ခြင်းကိုငင်း။ ညာတတ္ထစရိယာ ဒယော၊ အဆွေအမျိုးတို့၏ အကျိုးငှာ ကျင့်ခြင်း အစရှိသည်တို့ကိုငင်း။ ပူရေတွာ၊ ပြည့်စုံစေ၍။ (အာဒိသဒ္ဒါဖြင့် လောကတ္ထစရိယံ ဗုဒ္ဓတ္ထစရိယံ ကို ယူ)။ ဗုဒ္ဓစရိယာယ[1]၊ဘုရားဖြစ်ခြင်းငှာ ကျင့်ခြင်း၏။ကောဋိ၊အဆုံးသို့။ ပတ္တွာ၊ ၍။ အာဂတာယထာ၊ လာတော်မူကုန်သကဲ့သို့။ တထာ၊ထိုအတူ။ အမှာကံ၊ တို့၏။ ဘဂဝါ၊ သည်လည်း။ အာဂတော၊ ၏။

အထဝါ၊ ကား။ ဝိပဿီ၊ သော။ ဘဂဝါ၊ သည် ၊ပ။ ကဿပေါ၊ သော။ ဘဂဝါ၊ သည်။ စတ္တာရော၊ ကုန်သော။ သတိပဋ္ဌာနေ၊ တို့ကိုငင်း ။ပ။ အရိယံ၊ အပြစ်ကင်းသော။ (ဖြူစင်သော လည်းဟု)။ အဋ္ဌင်္ဂိကံ၊ရှစ်ပါး

---

[1] ဗုဒ္ဓိစရိယာယ ဆဋ္ဌ။

သော အစိတ်ရှိသော။ မင်္ဂ၊ ကိုရင်း။ ဘာဝေတွာ၊ ပြစ်စေ၍။ ပြ||ဟေတွာ၊ ပွားစေ၍။ အာဂတာယထာ၊ ကုန်သကဲ့သို့။ တထာ၊ တူ။ အမှာကံ၊တို့၏။ ဘဂဝါ၊ သည်လည်း။ အာဂတောဿ၊ ။ ဒုတိယတ္ထာ၊ ထိုကြောင့်။တထာ ဂတော၊ မည်၏။

ပဌမဝိကပ်၏ ဝိတ္ထာရတ္ထကို ပြုပြီး၍ ဒုတိယဝိကပ်၏ ဝိတ္ထာရတ္ထကို ပြုလိုရကား ယ‌ထေ‌ဝ လောကမှိ စသောပါဠိကို မိန့်သတည်း။ ထိုပါဠိ၏အတ္ထကား-

လောကမှိ၊ လူ့ပြည်၌။ ဝိပဿီအာဒယော၊ ဝိပဿီအစရှိကုန်သော။ မုနယော၊ ဘုရားတို့သည်။ ဒုမ၊ ဤလူ့ပြည်၌။ သမ္ဘဝ္ဇာတာ၊ သမ္ဘဝ္ဇ အဖြစ်သို့။ အာဂတာယထာ၊ ရောက်ကုန်သကဲ့သို့။ တထာ၊ တူ။ အယံ သကျမုနိဝိ၊ ဤငါတို့မြတ်စွာဘုရားသည်လည်း။ သမ္ဘဝ္ဇာတာ၊ သို့။ အာဂတော၊ ၏။ တေန၊ ကြောင့်။ စက္ခုမာ၊ ငါတို့မြတ်စွာဘုရားကို။ တထာဂတောတိ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။

ဝေ၊ ဤသို့။ တထာ၊ ထိုရှေးဘုရားတို့အတူ။ အာဂတော၊ သမ္ဘဝ္ဇ အဖြစ်သို့ ရောက်တော်မူတတ်၏။ ဒုတိယတ္ထာ၊ ကြောင့်။ တထာဂတော၊ မည်တော်မူ၏။(၁)

ဒုတိယဝိကပ်၏ ဝိတ္ထာရကို ပြုပြီး၍ တတိယဝိကပ်၏ ဝိတ္ထာရကိုပြုလိုရကား ကထံ တထာဂတောတိ တထာဂတော စသောပါဠိကို မိန့်သတည်း။ ထိုပါဠိ၏အတ္ထကား-

ကထံ၊ အသို့လျှင်။ တထာ၊ ရှေးဘုရားတို့အတူ။ ဂတော၊ သွားတော်မူကတ်၏။ ဒုတိယတ္ထာ၊ ကြောင့်။ တထာဂတော၊ တထာဂတမည်သည်။ ဟောတိ၊ နည်း။ သမ္ဘတိဇာတော၊လူတို့လက်မှလွတ်ဆဲဖြစ်သော။ဝိပဿီ၊ သော။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဂတောယထာ၊ သွားသကဲ့သို့ ။ပ။ ကဿပေါ၊ သော။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဂတောယထာ၊ ကဲ့သို့။ ဂတော၊ သွားတော်မူ တတ်၏။

ကထဉ္စ၊ လျှင်။ သော၊ ထိုဝိပဿီအမည်ရှိသောဘုရားသည်။ ဂတော၊ နည်း။ (ဟိုကား ဝိတ္ထာရဇောတကတည်း)။ သော၊ ထိုဝိပဿီဘုရားသည်။ သမ္ဘတိဇာတောဝ၊ လူတို့လက်မှ လွတ်ဆဲဖြစ်၍သာလျှင်။ သမေတိ၊ညီညွတ်ကုန်သော။ ပါဒေဟိ၊ ခြေတို့ဖြင့်။ ပထဝိယံ၊မြေ၌။ ပတိဋ္ဌာယ၊ တည်တော်မူ၍။ (ရပ်၍ လည်းဟူ)။ ဥတ္တရာဘိမုခေါ၊ မြောက်အရပ်သို့ရှေ့ရှု။ သတ္တ ပဒဝိတိဟာရေန၊ ခုနစ်ဖဝါးလှမ်းသဖြင့်။ (ခုနစ်ကြိမ်လှမ်းခြင်းဖြင့်လည်း

ဟူ)။ ဂတောဝ၊ ၏။ ယထာ ယေနကာရဏေန၊ ကြောင့်။ သတ္တပဒရိတိ ဟာရေန၊ ဖြင့်။ ဂတောဝ၊ ၏။ တထာ တေန ကာရဏေန၊ ကြောင့်။ သမ္မတိ ဇာတောဝေါပ။ ဒါနိ ပုနဗ္ဘဝေါ တိ၊ဟူ၍။ ဧဒံဝစနံ၊ ကို။ အာဟာ၊ပြီ။ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ။ဗောဓိသတ္တော၊ ဝိပဿီဘုရားလောင်းသည်။ သမ္မတိဇာတော၊ လူတို့လက်မှလွတ်ဆဲဖြစ်၍။ သံမေဟိ၊ကုန်သော။ ပါဒေဟိ၊တို့ဖြင့်။ ပထဝိ ယံ၊၌။ ပတိဋ္ဌဟိတ္ထာ၊ တည်၍။(ရပ်၍လည်းဟူ)။ဥတ္တရာဘိမုခေါ၊ရှု။ သတ္တ ပဒရိတိဟာရေန၊ ဖြင့်။ ဂစ္ဆတိ၊ ၏။ သေဘမ္မိ၊ ဖြူစင်သော။ ဆတ္တေ၊ နတ်၏ ထီးကို။ အနုမာရယမာနေ၊ ဆောင်းသည်ရှိသော်။ သဗ္ဗာ၊ ကုန်သော။ ဒိသာစ၊ တို့ကိုလည်း။ အနုဝိလောကေတိ၊ တစောင်းကြည့်၏။ (စောင်း၍ ကြည့်၏လည်းဟူ။ မျှော်၍ကြည့်၏လည်းပေး)။အဟံ၊သည်။ လောကသ၊ လုံအပေါင်း၏။ အဂ္ဂေါ၊ အကြီးသည်။ အသ္မိ၊ ၏။ ဝ။ လောကသ၊ ၏။ သေဋ္ဌော၊ အမှူးသည်။ အသ္မိ၊ ၏။ အယံ၊ ဤကိုယ်၏အဖြစ်သည်။ အန္တိမာ၊ အဆုံးဖြစ်သော။ ဇာတိ၊ အဖြစ်တည်း။ ဒါနိ၊ ၌။ ပုနဗ္ဘဝေါ၊ တဘန်ဖြစ် ခြင်းသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာသဘိ ဝါစံ၊ မကြောက်မရွံ့ သောစကားကို။ (ရဲရင့်သောစကားကိုလည်းဟူ)။ ဘာသတိ၊ ၏။

အသ၊ ထိုဝိပဿီဘုရားလောင်း၏။ တဋ္ဌဂမနံ၊ ထိုသွားခြင်းသည် လည်း။ အနေကေသံ၊ များစွာကုန်သော။ ဝိသေသာဓိဂမာနံ၊ တရား အထူးကို ရခြင်းတို့၏။ ပုဗ္ဗနိမိတ္တဘာဝေန၊ ပုဗ္ဗနိမိတ်၏ အဖြစ်အားဖြင့်။ တဏှံ၊ မှန်သည်။ အဟောသိ၊ ၏။ အဝိတဏှံ၊ ချွတ်ယွင်းခြင်း မရှိသ[illegible]၊ အဟောသိ၊ ၏။

ပုဗ္ဗနိမိတ်၏ အဖြစ်ဖြင့် မှန်စွာဖြစ်၏ဟု ဆရာဆိုပြီ၊ အဘယ်သည် အဘယ်၏ ပုဗ္ဗနိမိတ်၏အဖြစ်ဖြင့် မှန်စွာဖြစ်သနည်းဟု သူမေးဘွယ်ရှိ၍ ထိုအမေးကိုဖြေခြင်းငှာ ယံဟိသော ဟူသောပါဠိကို မိန့်သတည်း။ (ဟိကား ဝိတ္ထာရဇောတကတည်း)။ ထိုပါဠိ၏အတ္ထကား-

သောဗောဓိသတ္တော၊ ထိုဝိပဿီဘုရားလောင်းသည်။ သမ္မတိဇာတော၀၊ လူတို့လက်မှ လွတ်ဆဲဖြစ်၍သာလျှင်။ သမေဟိ၊ ညီညွတ်ကုန်သော။ ပါဒေ ဟိ၊ ခြေတို့ဖြင့်။ ယံပတိဋ္ဌဟိ၊ အကြင်ကြောင့်တည်၏။ ဧဒံ၊ ဤသို့တည်ခြင်း သည်။ အသ၊ ထိုဘုရားလောင်း၏။ စတုရိဒ္ဓိပါဒပဒိုလာဘ၊ သ၊ လေးပါး ကသာ ဇုဒ္ဓိပါဒကိုရခြင်း၏။ ပုဗ္ဗနိမိတ္တံ၊ ပုဗ္ဗနိမိတ်တည်း။

ဥတ္တရာတိမုခ ဘာဝေါပန၊ မြောက်အရပ်ဆို ရှေ့ရှုသည်၏အဖြစ်သည်ကား။ သဗ္ဗလောကုတ္တရဘာဝဿ၊ အလုံးစုံသော လောကုတ္တရာတရား ဖြစ်ခြင်း၏။ ပုဗ္ဗနိမိတ္တံ၊ တည်း။

သတ္တပဒရိတိဟာရော၊ ခုနစ်လှမ်းသွားခြင်းသည်။ သတ္တဗောဇ္ဈင်ရတန ပဋိလာဘဿ၊ ခုနစ်ပါးသော ဗောဇ္ဈင်ရတနာကို ရခြင်း၏။ ပုဗ္ဗနိမိတ္တံ၊ ပုဗ္ဗနိမိတ်တည်း။

သုဝဏ္ဏဒဏ္ဍာ။ပ။ စာမရာတိတ္ထေ၊ ၌။ ဝုတ္တ စာမရကွေ့ပေါပန၊ ဆိုအပ်သော စာမရိသားမြီးယပ်ကို ချီခြင်းသည်ကား။ သဗ္ဗတိတ္ထိယနိမ္မဒနဿ[1]၊ အလုံးစုံသော တိတ္ထိတို့ကို နှိပ်စက်ခြင်း၏။ ပုဗ္ဗနိမိတ္တံ၊ တည်း။

သေတစ္ဆတ္တဝေရဏံ၊ ဖြူစင်စွာသောထီးကို ဆောင်းခြင်းသည်။ အရဟတ္တ ဝိမုတ္တိဝရဝိမလသေတစ္ဆတ္တပဋိလာဘဿ၊ အရဟတ္တဖိုလ်တည်းဟူသော အလုံးစုံသောကိလေသာတို့မှလွတ်သော မြတ်သောအညစ်အကြေးကင်းသော ဖြူစင်စွာသောထီးကိုရခြင်း၏။ ပုဗ္ဗနိမိတ္တံ၊ တည်း။

သတ္တမပဒုပရိ၊ ခုနစ်လှမ်းမြောက်သော အလှမ်း၏အထက်၌။ ဌတ္ဝာ၊ ရပ်၍။ သဗ္ဗဒိသာနုဝိလောကနံ၊ အလုံးစုံသော အရပ်မျက်နှာကို စောင်းရှာကြည့်ခြင်းသည်။ သဗ္ဗညုတာဇာနာဝရဏညာဏ ပဋိလာဘဿ၊ သဗ္ဗညုတညာဏ် အနာဝရဏညာဏ်ကိုရခြင်း၏။ ပုဗ္ဗနိမိတ္တံ၊ တည်း။

အာသဘိဝါစာဘာသနံ၊ မကြောက်မရွံ့ ရဲရင့်သောစကားကို ဆိုခြင်းသည်။ အပ္ပဋိဝတ္တိယဝရမမ္မစက္ကပ္ပဝတ္တနဿ၊ ဘုရားတို့မှ တပါးသောသူတို့သည် ပြောခြင်းငှာ မစွမ်းနိုင်သောမြတ်သောမမ္မစကြာတရားကို ပြောခြင်း၏။ ပုဗ္ဗနိမိတ္တံ၊ တည်း။

တထာ၊ ထိုဝိပဿီအစရှိသော ရှေးဘုရားတို့အတူ။ အယံ ဘဂဝါ ဝိ၊ ၅ ဝါတို့မြတ်စွာဘုရားသည်လည်း။ ဂတောဝ၊ သွားတော်မူ၏။ အဿ၊ ထိုဝါတို့မြတ်စွာဘုရား၏။ ဘဒ္ဒဂမနံ၊ ထိုသို့သွားတော်မူခြင်းသည်လည်း။ ဘေသံ ယေဝ ဝိသေသာဓိဂမာနံ၊ ထို တရားအထူးကို ရခြင်းတို့၏သာလျှင်။ ပုဗ္ဗနိမိတ္တဘာဝေန၊ ဖြင့်။ ဘထံ၊ မှန်သည်။ အဟောသိ၊ ၏။ အဝိဘထံ၊ ချွတ်ယွင်းခြင်းမရှိသည်။ အဟောသိ၊ ၏။

ဘေန၊ ကြောင့်။ ပေါရာဏာ၊ အဋ္ဌကထာ ဆရာတို့သည်။ မဟုတ္ထ ဇာတေ ။ပ။ ပဗ္ဗတမုဒ္ဓနိ ဒ္ဒိတောတိ၊ ဟူ၍။ အာဟု၊ ဆိုကုန်ပြီ။

၁။ သဗ္ဗတိတ္ထိယနိမ္မထနဿ-ဆဋ္ဌ။

ဂဝံမတိ၊ သတ္တဝါတို့ထက် မြတ်သော ဝိပဿီ ဘုရားလောင်းသည်။ မုဟုတ္တဇာတောဝ၊ လူတို့၏လက်မှ လွတ်ကာမျှလျှင်။ သမေတိ၊ ကုန်သော။ ပါဒေတိ၊တို့ဖြင့်။ သတ္တပဒါနိ၊ခုနစ်လှမ်းတို့ကို။ ဝသုန္ဓရံ၊မြေ၌။ ဖုသိယထာ၊ လှမ်းသကဲ့သို့။ (လွန်သကဲ့သို့ လည်းဟု)။ ဂေါတမော၊ ဂေါတမအနွယ် ဖြစ်တော်မူသော။ သောဗောဓိသတ္တော၊ ထိုဂေါတို့ ဘုရားလောင်းသည်လည်း။ သတ္တပဒါနိ၊ ခုနစ်လှမ်းတို့ကို။ ဝသုန္ဓရံ၊ ၌။ ဝိက္ကမိ၊ လှမ်း၏။ (လွန်၏ လည်းဟု)။ မရ၊ နတ်တို့သည်။ သေတံ၊ သော။ ဆတ္တဉ္စ၊ ကိုလည်း။ အနုဓာရယုံ၊ ဆောင်းကုန်၏။

မုဟုတ္တဇာတော သမ္ပတိဇာတောကို ဖွားဆဲဆဲဖြစ်၍ဟု အချို့သော သူတို့ ယောဇနာကုန်၏။ မသင့် အဘယ့်ကြောင့် မသင့်သနည်း ဟူမူကား– ဘုရားလောင်းကို ဖွားဆဲဆဲသောခဏ၌ ပြဟ္မာတို့သည် ရွှေကွန်ယက်ဖြင့် ခံကုန်၏။ ထိုပြဟ္မာတို့၏လက်မှ လေးယောက်ကုန်သော နတ်မင်းကြီးတို့သည် သစ်နက်ရေဖြင့်ခံကုန်၏။ ထိုလေးယောက်ကုန်သော နတ်မင်းကြီးတို့လက်မှ လူတို့သည် ဘွဲ့ဖြူပုဆိုးဖြင့် ခံကုန်၏။ လူတို့လက်မှလွတ်၍ မြေ၌ တည်၏။ ထိုကြောင့် သမ္ပတိဇာတော၊ ဖွားဆဲဆဲသာ ဖြစ်သောဟု ယောဇနာခြင်းသည်မသင့်။ ထိုကြောင့် ဋီကာ၌ သမ္ပတိဇာတောတိ ဟတ္ထတော မုဋ္ဌိတ္မာ မုဟုတ္တဇာတော၊ နမာတုကုဋ္ဌိတော နိက္ခန္တမတ္တော၊ နိက္ခန္တမတ္တံ ဟိ မဟာသတ္တံ ပဌမံ ပြဟ္မာနော သုဝဏ္ဏဇာလေန ပဋိဂ္ဂဏှိ သု၊ တေသံ ဟတ္ထတော စုတ္တာ ရော မဟာရာဇိနော အဇိနဝေဏိယာ၊ တေသံ ဟတ္ထတော မနုဿာ ဒုကူလစုမ္ဗဋေန ပဋိဂ္ဂဏှိ သု မနုဿာနံ ဟတ္ထတော မုဋ္ဌိတ္မာ ပထဝိယံ ပတိဋ္ဌိတော ဟု ဆိုသတည်း။ မဟာပဒါနဆုတ် အဋ္ဌကထာ၌လည်း ဆိုလတ္တံ့။

ဂေါတမော၊ သော။ သောဗောဓိသတ္တော၊ သည်။ သတ္တပဒါနိ၊ ခုနစ်လှမ်းတို့သို့။ ဝန္ဒာန၊ သွား၍။ သမ္မာ၊ ကောင်းစွာ။ သမန္တတော၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ။ ဝိဒိသာ၊ အထူးထူးသော အရပ်မျက်နှာတို့ကို။ ဝိလောကေသိ၊ ကြည့်၏။ ပဋ္ဌတမုဒ္ဓနိ၊ တောင်ထိပ်၌။ ဌိတော၊ တည်သော။ သီဟောယထာ၊ ခြင်္သေ့ကဲ့သို့။ အဋ္ဌဂ်ုပေတံ၊ ရှစ်ပါးသော အင်္ဂါနှင့် ပြည့်စုံသော။ ဂိရံ၊ စကားကို။ (အသံကိုလည်းဟု)။ အဒ္ဒ၊ ဒီရယိ၊ မြွက်၏။

အဋ္ဌဂုံပေတံသရုပ်ကား သန့်ရှင်းသောအသံ, သိသာခြားနားသော အသံ, သာယာစွာထွက်သောအသံ, နားနာချင်စဘွယ်ရှိသောအသံ, တလုံးတခဲတည်း ထွက်သောအသံ, ဖရိုဖရဲမရှိသောအသံ, နက်နဲစွာ သော အသံ, ပဲ့တင်သံကဲ့သို့ထွက်သောအသံ၊ ဤရှစ်ပါးတည်း။

ဧဝံ၊ ဤသို့။ တထာ၊ထိုရှေးဘုရားတို့အတူ။ ဂတောဿ၊၏။ ဇုတိ၊ကြောင့်။ တထာဂတော၊ ၏။

ဤသို့ရှေးဘုရားတို့အတူ ခြေဖြင့်သွားတတ်သောကြောင့် တထာဂတ မည်သည်၏ အဖြစ်ကိုပြုပြီး၍ ယခုအခါ၌ ဉာဏ်ဖြင့်သွားတော်မူတတ် သောကြောင့် တထာဂတ မည်သည်၏အဖြစ်ကို ပြုတော်မူလိုပြီး အသဝါ စသည်ကို မိန့်သတည်း။ ထိုပါဠိ၏အတ္ထကား-

အသဝါ၊ တနည်းကား။ ဝိပဿီ၊ သော။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ကာမဆန္ဒနာ ဒယော၊ ကာမဆန္ဒအစရှိသည်တို့ကို။ ပဟာယ၊ ၍။ ဂတောယထာ၊ကဲ့သို့။ ပ။ ကဿပေါ၊သော။ ဘဂဝါ၊သည်။ ကာမဆန္ဒနာဒယော၊တို့ကို။ ပဟာယ၊၍။ ဂတောယသာ၊ ကဲ့သို့။ တထေဝ၊ တူလျှင်။ အယမ္ပိဘဂဝါ၊ သည်လည်း။ နေက္ခမ္မေန၊ ကုသိုလ်စိတ္တုပ္ပါဒ်ဖြင့်။ ကာမဆန္ဒံ၊ ကို။ ပဟာယ၊ ၍။ ဂတော၊ သွားတော်မူ၏။ (ရောက်တော်မူ၏ လည်းဟူ)။ အဗျာပါဒေန၊ အဒေါသ ဖြင့်။ (မေတ္တာစိတ်ဖြင့် လည်းဟူ)။ ဗျာပါဒံ၊ ဒေါသကို။ ပဟာယ၊ ၍။ (ပဟာယကို ပုဒ်တိုင်းယှဉ်ပါ)။ အာလောကသညာယ၊ အာလောက သညာဖြင့်။ ထိနမိဒ္ဓံ၊ကို။ အဝိက္ခေပေန၊သမာဓိစိတ်ဖြင့်။ ဥဒ္ဓစ္စကုက္ကုစ္စံ၊ကို။ ဝမ္ဘဝဝတ္ထာနေန၊ တရားသဘောကို မှတ်ကြောင်းဖြစ်သော အမောဟဖြင့်။ ဝိစိကိစ္ဆံ၊ကို။ ပဟာယ၊၍။ ဂတော၊ ၏။ ဉာဏေန၊ ဝိပဿနာဉာဏ်ဖြင့်။ အဝိဇ္ဇံ၊ ကို။ ပဒါလေတ္မာ၊ ဖျက်ဆီး၍။ ဂတော၊ ၏။ ပါမောဇ္ဇေန၊ ဝမ်းမြောက် ခြင်းဖြင့်။ အရတိံ၊ မမ္မေလျော်ခြင်းကို။ ဝိနောဒေတ္မာ၊ ဖျောက်၍။ ဂတော၊ ၏။ ပဌမဇ္ဈာနေန၊ ဖြင့်။ နီဝရဏကဝါဋံ၊ နီဝရဏတည်းဟူသော ကံခါးရွက်ကို၊ ဥဿာဒေတ္မာ၊ ဖွင့်၍။ ဒုတိယဇ္ဈာနေန၊ ဖြင့်။ ဝိတက္ကဝိစာရံ၊ ကို။ ဝူပသမေတ္မာ၊ ငြိမ်းစေ၍။ တတိယဇ္ဈာနေန၊ ဖြင့်။ ဝိတိံ၊ တို့။ ဝိရာ ဇေတ္မာ၊ ခွါ၍။ စတုတ္ထဇ္ဈာနေန၊ ဖြင့်။ သုခဒုက္ခံ၊ သုခဝေဒနာ ဒုက္ခဝေဒနာ ကို။ ပဟာယ၊ ၍။ ဂတော၊ ၏။(ဂတောကြိယာကို တွဲပစ္စယန္တပုဒ်နောင် ယှဉ်၍ချည်း ယောဇနာ)။အာဓာသာနဋ္ဌာယတနသမာပတ္တိယာ၊ဖြင့်။ ရူပ သညာ ပဋိဃသညာ နာနတ္တသညာယော၊ ရူပသညာ ပဋိဃသညာ နာ နတ္တသညာတို့ကို။ သမတိက္ကမိတ္မာ၊ လွန်၍။ ဝိညာဏဋ္ဌာယတနသမာပတ္တိ

ယာ၊ ဖြင့်။ အာကာသာနဉ္စာယတနသည်၊ ကို။ပ။ သမတိတ္တမိတ္ထာ၊ ၍။ ဂတောဝ၊ ၏။

အနိစ္စာနုပဿနာယ၊ အနိစ္စာနုပဿနာဖြင့်။ နိစ္စသည်၊ မြဲ၏ဟူသော အမှတ်ကို။ (နိစ္စသညာကိုလည်းဟူ)။ ပဟာယ၊ ၍။ပ။ အတ္တသည်၊ အတ္တ ဟူသောအမှတ်ကို။ နိဗ္ဗိဒါနုပဿနာယ၊ နိဗ္ဗိဒါနုပဿနာဖြင့်။နန္ဒီ၊အာရုံ၌ နှစ်သက်ခြင်းကို။ပ။ သမုဒယံ၊ ဖြစ်ခြင်းကို။ပ။အာဒါနံ၊နိစ္စအစရှိသည်တို့၏ အစွမ်းအားဖြင့် စွဲလမ်းခြင်းကို။ ခယာနုပဿနာယ၊ ခယာနုပဿနာဖြင့်။ ဃနသညံ၊ တခဲနက်ရှိ၏ ဟူသောအမှတ်ကို။ပ။ အာယူဟနံ၊ အလွန်အား ထုတ်ခြင်းကို။ ဓုဝသညံ၊ အမြဲဖြစ်၏ဟူသောအမှတ်ကို။ နိမိတ္တံ၊ နိမိတ်ကို။ ပဏိဓိ၊တဏှာဟူသောတောင့်တခြင်းကို။ အဘိနိဝေသံ၊ ဖောက်ပြန်သော နှလုံးသွင်းခြင်းကို။အဓိပညာ ဓမ္မဝိပဿနာ်ယ၊အဓိပညာဓမ္မဝိပဿနာဖြင့်။ သာရာဒါနာဘိနိဝေသံ၊ ဒိဿဏိုးနှတ်အစရှိသည်တို့ ပြုအပ်သောကြောင့် လူအပေါင်းဖြစ်၏ဟူသောနှလုံးသွင်းခြင်းကို။ယထာဘူတဉာဏဒဿနေန၊ ယထာဘူတဉာဏ်အမြင်ဖြင့်။ သမ္မောဟာ ဘိနိဝေသနံ၊ တွေဝေသောအား ဖြင့် နှလုံးသွင်းခြင်းကို။ အာဒီနဝါနုပဿနာယ၊ အာဒီနဝါနုပဿနာဖြင့်။ အာလယာဘိနိဝေသံ၊ တပ်သောအားဖြင့် နှလုံးသွင်းခြင်းကို။ ပဋိသင်္ခါ နုပဿနာယ၊ ဖြင့်။ အပ္ပဋိသင်္ခံ၊ မဆင်ခြင်ခြင်းကို။ ဝိဝဋ္ဋာနုပဿနာယ၊ ဝဋ်မှကင်းခြင်းကို အဘန်တလဲလဲရှုခြင်းဖြင့်။ သံယောဂါဘိနိဝေသံ၊ ဝဋ် ဆင်းရဲ၌ အဘန်တလဲလဲယှဉ်ခြင်း၌ သာယာသောအားဖြင့် နှလုံးသွင်းခြင်း ကို။ ပဟာယ၊ ၍။ သောတာပတ္တိမဂ္ဂေန၊ ဖြင့်။ ဒိဋ္ဌိဂတေ၊ ဒိဋ္ဌိနှင့်တူသော တည်ရာရှိကုန်သော။ ကိလေသေ၊ တို့ကို။ပဟာယ၊၍။သကဒါဂါမိမဂ္ဂေန၊ ဖြင့်။ ဩဠာရိကေ၊ ရုန်ရင်းကုန်သော။ ကိလေသေ၊ ကိလေသာတို့ကို။ ပဟာယ၊ ၍။ အနာဂါမိမဂ္ဂေန၊ ဖြင့်။ အဏုသဟဂတေ၊ သိမ်မွေ့စွာ ဖြစ် ကုန်သော။ ကိလေသေ၊ တို့ကို။ သမုဿာဒေတ္ဝာ၊ အကြွင်းမဲ့ဖြတ်၍။ အရ ဟတ္တမဂ္ဂေန၊ ဖြင့်။ သဗ္ဗကိလေသေ၊ တို့ကို။ သမုစ္ဆိန္နိတ္ဝာ၊ ဖြတ်၍။ ဂတောဝ၊ ၏။ ဧဝံပိ၊ သို့လည်း။ ဘထာ၊ ထိုအတူ။ ဂတောဝ၊ ၏။ ဇုတိတသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဘထာဂတောဝ၊ ဘထာဂတမည်တော်မူ၏။(၂)

ကထံ၊ လျှင်။ ဘထဝတာ၊ မဖောက်မပြန် မှန်သောလက္ခဏာသို့။အာဂ တောဝ၊ ရောက်တော်မူတတ်၏။ဇုတိတသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဘထာဂတောဝ၊ သည်။ ဟောတိ၊ နည်း။ ပထဝီဓာတုယာ၊ ၏။ ကက္ခဠတ္တလက္ခဏံ၊ကြမ်းတန်းခြင်း လက္ခဏာသည်။ ဘထံ၊ မှန်၏။ အဝိဘထံ၊ မချွတ်ယွင်း။ အာပေါဓာ

ယာ၏။ ပဋ္ဌရဏလကွဏ်၊ ယိုစီးခြင်းလက္ခဏာသည်။ တထံ၏။အဝိတထံ၊ ယွင်း။ တေဇောဓာတုယာ၊ ၏။ ဥဏ္ဏတ္တလက္ခဏ်၊ ပူခြင်းလက္ခဏာသည်။ တထံ၊ ၏။ အဝိတထံ၊ ယွင်း။ (တထံအဝိတထံဟူသော ပုဒ်ကို ပုဒ်တိုင်းသို့ လိုက်ပါ)။ဝါယောဓာတုယာ၏။ ဝိတ္ထမ္ဘနလက္ခဏ်၊ ခိုင်ခဲ့ခြင်းလက္ခဏာသည်။တထံ၏။ အဝိတထံ၊ ယွင်း။အာကာသဓာတုယာ၏။ အသံဖုဋ္ဌလက္ခဏ်၊မထိပါးကောင်းသောလက္ခဏာသည်။ဝိညာဏဓာတုယာ၏။ဝိဇာနနလက္ခဏ်၊ အာရုံကိုသိခြင်းလက္ခဏာသည်။

ရူပဿ၊ ၏။ ရူပနလက္ခဏ်၊ ဖောက်ပြန်ခြင်း လက္ခဏာသည်။ ဝေဒနာယ၊ ၏။ ဝေဒယိတလက္ခဏ်၊အာရုံကိုခံစားခြင်း လက္ခဏာသည်။ သညာယ၊ ၏။သဉ္ဇာနနလက္ခဏ်၊ အာရုံကိုမှတ်ခြင်း လက္ခဏာသည်။ သင်္ခါရာနံ၊ အဘိသင်္ခါရတရားတို့၏။ အဘိသင်္ခရဏလက္ခဏ်၊ ပြုပြင်ခြင်းလက္ခဏာသည်။ ဝိညာဏဿ၊ ၏။ ဝိဇာနနလက္ခဏ်၊ အာရုံကို သိခြင်း လက္ခဏာသည်။

ဝိတက္ကဿ၊ ၏။အဘိနိရောပနလက္ခဏ်၊ အာရုံသို့ သမ္ပယုတ်တရားတို့ကို ရှေ့ရှုတင်ခြင်း လက္ခဏာသည်။ဝိစာရဿ၊ ၏။ အနုမဇ္ဇနလက္ခဏ်၊ အာရုံကို သုံးသပ်ခြင်းလက္ခဏာသည်။ ဝိတိယာ၏။ဖရဏလက္ခဏ်၊ နှံ့ခြင်းလက္ခဏာသည်။ သုခဿ၊ ၏။ သာတလက္ခဏ်၊ ချမ်းသာခြင်းလက္ခဏာသည်။ စိတ္တေကဂ္ဂတာယ၏။ အဝိက္ခေပလက္ခဏ်၊မပျံ့လွင့်ခြင်းလက္ခဏာသည်။ ဖဿဿ၊ ၏။ ဖုသနလက္ခဏ်၊အာရုံကို တွေ့ခြင်းလက္ခဏာသည်။

သဒ္ဓိန္ဒြိယဿ၊ ၏။ အဓိမောက္ခလက္ခဏ်၊ အာရုံ၌ညွှတ်ခြင်း လက္ခဏာသည်။ဝီရိယိန္ဒြိယဿ၊ ၏။ ပဂ္ဂဟလက္ခဏ်၊သမ္ပယုတ်တရားတို့ကိုချီးမြှောက်ခြင်းလက္ခဏာသည်။သတိန္ဒြိယဿ၊ ၏။ဥပဋ္ဌာနလက္ခဏ်၊ထင်ခြင်းလက္ခဏာသည်။ သမာဓိန္ဒြိယဿ၊ ၏။ အဝိက္ခေပလက္ခဏ်၊ မပျံ့လွင့်ခြင်း လက္ခဏာသည်။ ပညိန္ဒြိယဿ၊ ၏။ ပဇာနနလက္ခဏ်၊ အပြားအားဖြင့် သိခြင်း လက္ခဏာသည်။

သဒ္ဓါဗလဿ၊ ၏။ အသဒ္ဓိယေ၊ သဒ္ဓါခြင်းမရှိသော သူ၏အဖြစ်၌ အကဋ္ဌိယလက္ခဏ်၊ တုန်လှုပ်ခြင်း မရှိသော လက္ခဏာသည်။ ဝီရိယဗလဿ၊ ၏။ ကောသဇ္ဇေ၊ ပျင်းခြင်း၌။ သတိဗလဿ၊ ၏။ မုဋ္ဌဿစ္စေ၊ လွတ်သောသတိရှိသောသူ၏ အဖြစ်၌၊ သမာဓိဗလဿ၊ သမာဓိဗိုလ်၏ ဥဒ္ဓစ္စေ၊ပျံ့လွင့်ခြင်း၌။ ပညာဗလဿ၊ ၏။ အဝိဇ္ဇာယ၊မသိခြင်း၌။ အကဋ္ဌိယ လက္ခဏ်၊ သည်။

သတိသမ္ဗောဇ္ဈင်္ဂသည်၊ ၏။ ဥပဋ္ဌာနလက္ခဏာ၊ ထင်ခြင်း လက္ခဏာသည်။ ဓမ္မဝိစယသမ္ဗောဇ္ဈင်္ဂသည်၊ ၏။ ပဝိစယလက္ခဏာ၊ စုံစမ်းဆင်ခြင်ခြင်းလက္ခဏာသည်။ ဝိရိယသမ္ဗောဇ္ဈင်္ဂသည်၊ ၏။ ပဂ္ဂဟလက္ခဏာ၊သည်။ ပီတိသမ္ဗောဇ္ဈင်္ဂသည်၊ ၏။ ဖရဏလက္ခဏာ၊ သည်။ ပဿဒ္ဓိသမ္ဗောဇ္ဈင်္ဂသည်၊ ၏။ ဥပသမလက္ခဏာ၊ ငြိမ်းခြင်း လက္ခဏာသည် ။၀။ ပဋိသန္ဓိဝိုန် လက္ခဏာ၊ လျှစ်လျူရှုခြင်း လက္ခဏာသည်။

။၀။ ပရိဋ္ဌဟလက္ခဏာ၊ ထိမ်းဆည်းခြင်း လက္ခဏာသည်။ သမုဋ္ဌာပနလက္ခဏာ၊ ကောင်းစွာဖြစ်စေခြင်း လက္ခဏာသည်။ ဝေဒါဝိုန် လက္ခဏာ၊ ဖြစ်ခြင်း လက္ခဏာသည်။

။၀။ အညာဏလက္ခဏာ၊ မသိခြင်း လက္ခဏာသည်။ သခ်ါရာနုံ၊ သခ်ါရတို့၏။ စေတနာလက္ခဏာ၊ စေ့ဆော်ခြင်းလက္ခဏာသည် ။၀။ အာယတနလက္ခဏာ၊ စုဝေးရာဖြစ်သော လက္ခဏာသည် ။၀။ ဂဟဏလက္ခဏာ၊ စွဲလမ်းခြင်း လက္ခဏာသည်။ ဘဝ၀ေ၊ ကမ္မဘဝ၏။ ဘာဝူပဒါနလက္ခဏာ၊ ဖြစ်စေခြင်း လက္ခဏာသည် ။၀။ နိဗ္ဗတ္တိလက္ခဏာ၊ ဖြစ်ခြင်းလက္ခဏာသည် ။၀။ ဇာရဏလက္ခဏာ၊ ရင့်ခြင်းလက္ခဏာသည် ။၀။ စုတိလက္ခဏာ၊ ထင်ရှားရှိသောဘဝမှ ရွှေ့လျှောခြင်း လက္ခဏာသည်။

။၀။ သုညတာလက္ခဏာ၊ အတ္တမှ ဆိတ်ခြင်းလက္ခဏာသည် ။၀။ ပဒဟနလက္ခဏာ၊ အားထုတ်ခြင်းလက္ခဏာသည် ။၀။ ဋฐနလက္ခဏာ၊ ပြည့်စုံခြင်း လက္ခဏာသည် ။၀။ အဓိပတိလက္ခဏာ၊ အစိုးရခြင်းလက္ခဏာသည် ။၀။ နိယျာနလက္ခဏာ၊ ဝဋ်ဆင်းရဲမှ ထွက်မြောက်ခြင်း လက္ခဏာသည်။ ဟေတုလက္ခဏာ၊ အကြောင်းဖြစ်သောလက္ခဏာသည်။

။၀။ တထလက္ခဏာ၊ မဖောက်မပြန် မှန်သောလက္ခဏာသည်။၀။ အနုပဿနာလက္ခဏာ၊ အဲဘန်ဟလဲလ ရှုခြင်းလက္ခဏာသည် ။၀။ ကေရသလက္ခဏာ၊ ကိုယ်သောကိစ္စရှိခြင်း လက္ခဏာသည် ။၀။ ယုဂနဒ္ဓါနုံ၊ အစုံဖွဲ့အစပ်သော တရားတို့၏။ အနုတိ၀တ္တနလက္ခဏာ၊ တခုသည် တခုကို မလွန်ခြင်း လက္ခဏာသည်။

။၀။ သံ၀ရလက္ခဏာ၊ ဒုဿီလကို မြစ်ခြင်း လက္ခဏာသည် ။၀။ ဒဿနလက္ခဏာ၊ မဖောက်မပြန် ရှုခြင်းလက္ခဏာသည်။

ခယေဉ္စဟယ၊ ခယေဉ္စဏ်၏။ သမုစ္ဆေဒလက္ခဏာ၊ ကိလေသာတို့ကို အကြွင်းမဲ့ဖြတ်ခြင်းလက္ခဏာသည် ။၀။ ပဿဒ္ဓိလက္ခဏာ၊ ကိလေသာတို့ကို ငြိမ်းစေခြင်းလက္ခဏာသည်။

။ပ။ မူလလက္ခဏာ၊ အကြောင်းရင်းဖြစ်သော လက္ခဏာသည် ။ပ။ သမုဋ္ဌာပနလက္ခဏာ၊ ဖြစ်စေခြင်းလ လက္ခဏာသည် ။ပ။ သမောဓာနလက္ခဏာ၊ ပေါင်းရာဖြစ်သော လက္ခဏာသည် ။ပ။ သမောသရဏလက္ခဏာ၊ စုဝေးရာ ဖြစ်သော လက္ခဏာသည် ။ပ။ ပမုခလက္ခဏာ၊ အမှူးဖြစ်သော လက္ခဏာ သည် ။ပ။ အာဓိပတေယျလက္ခဏာ၊ အောက်မေ့ခြင်းခံ့ အကြီးဖြစ်သော လက္ခဏာသည်။ ပညာယ၊ ၏။ တတ္ထရိယလက္ခဏာ၊ ထိုထိုသောတရားတို့ ထက် မြတ်သောလက္ခဏာသည်။ ဝိမုတ္တိယာ၊ အရဟတ္တဖိုလ်၏။ သာရ လက္ခဏာ၊ မြတ်သောလက္ခဏာသည်။ အမတောဂဓသ၊ အမတတရား၌ အကျုံးဝင်သော။ နိဗ္ဗာနသ၊၏။

နိဗ္ဗာနသဒ္ဒါသည် အရဟတ္တဖိုလ် ငြိမ်းခြင်းသာမည ဤအနက်တို့ကို ဟည်း ဟောရကား ထိုအနက်တို့ကို နစ်စေခြင်းငှာ အမတောဂဓသ ဟူသော ဝိသေသနကို ဆိုသတည်း။

ပရိယောသာနလက္ခဏာ၊ သင်္ခါရတရားတို့၏ ဆုံးဖြတ်ခြင်း လက္ခဏာသည်။ တထံ၊ မှန်၏။ အဝိတထံ၊ မပျက်မယွင်း။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ တထလက္ခဏာ၊ မဖောက်မပြန် မှန်သော လက္ခဏာသို့။ ဉာဏဝတိယာ၊ ဉာဏ်တည်းဟူသော သွားခြင်းဖြင့်။ အာဝဇ္ဇတော၊ ရောက်ပြီ။ အဝိရဒ္ဓိတ္ထာ၊ မပျက်မယွင်းမူ၍ ပတ္ထော အနုပ္ပတ္ထော၊ ရောက်တော်မူပြီ။ ဇုတိတသ္မာ၊ ကြောင့်။ တထာ ဝတော၊ မည်၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ တထလက္ခဏာ၊ သို့။ အာဝတော၊ ပြီ။ ဇုတိ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ တထာဝတော၊ မည်၏။ (၃)

ကထံ၊ လျှင်။ **တထဝေ**မ္မေ၊ မဖောက်မပြန် မှန်သောတရားတို့ကို။ **ယာထာ ဝတော**၊ မဖောက်ပြန်သောအားဖြင့်။ **အဘိသမ္ဗုဒ္ဓေ**၊ ၏။ ဇုတိတသ္မာ၊ ကြောင့်။ **တထာဝတော**၊ မည်သနည်း။ တထဝမ္ဘာနာမ၊ မှန်သောတရားတို့ သည်ကား။ စတ္တာရိ၊ ကုန်သော။ အရိယသစ္စာနိ၊ တို့တည်း။ ယထာယေန ကာရဏေန၊ ကြောင့်။ စတ္တာရိ၊ ကုန်သော။ အရိယသစ္စာနိ၊ တို့သည်။ တထဝမ္ဘာနာမ၊ မည်ကုန်၏။ တထာတေန ကာရဏေန၊ ကြောင့်။ စတ္တာရိ မာနိတိကွဲ့ပ။ အနည္ထမေတန္တိ၊ ဟူ၍။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အာဟ၊ ပြီ။ ဇုတိ **အာဒိ**၊ ဤသို့အစရှိသော။ ဝိတ္ထာရော၊ ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။ (မေတန္တိ၌ ဇုတိသဒ္ဒါကား အာဒိအတ္ထတည်း)။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ တထာနိ၊ မဖောက်မပြန်ကုန်သော။ အဝိတထာနိ၊ မပျက်မယွင်းကုန်သော။ ဇုမာနိ သစ္စာနိ၊ တို့သည်။ စတ္တာရိ၊ တို့တည်း။ စတ္တာရိ၊ လေးပါးဟူသည်တို့ကား။ ကတမာနိ၊ အဘယ်တို့နည်းဟူမူကား။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဇုဒုက္ခ၊ ဤသည်

ကား။ ဒုက္ခံ၊ တည်း။ ဧုတိ၊ ဤသို့။ ယံဝစနံ၊ ကို။ တထာဂတော၊ ဝါ၊ ဘုရား သည်။ ဝုတ္တံ၊ ပေါအပ်ပြီ။ ဧတံ၊ ထိုဒုက္ခဟူ၍ ပေါအပ်သော စကား သည်။ တထံ၊ မှန်၏။ ဧတံ၊ သည်။ အဝိတထံ၊ မဖျက်မယွင်း။ ဧတံ၊ သည်။ အနညထံ၊ ဖောက်ပြန်ခြင်းမရှိ။

အာဒိအနက်ရှိသော ဧုတိသဒ္ဒါဖြင့် ဧုဒံ ဒုက္ခသမုဒယန္တိ, ဘိက္ခဝေ တထမေတံ အဝိတထမေတံ အနညထမေတံ အစရှိသောပါဠိကိုယူ။

တာနိစ၊ ထိုလေးပါးကုန်သော သစ္စာတို့ကိုလည်း။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အဘိ သမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ သိတော်မူပြီ၊ တထာနံ၊ မဖောက်မပြန်မှန်ကုန်သော။ ဓမ္မာနံ၊ တို့၏။ တသ္မာ အဘိသမ္ဗုဒ္ဓတ္တာ၊ ထိုသို့သိတော်မူပြီးသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ဘဂဝါ၊ ကို။ တထာဂတောတိ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။

ဆရာ-တထာဂတောဟူ၏ဂတသဒ္ဒါ၏အနက်ကို အဘိသမ္ဗုဒ္ဓေါဟုဆို၏။ ဂတသဒ္ဒါသည် ဂတိအနက်ဟူဖြစ်သည့် မဟုတ်တုံလော။ဆရာ၏စကား သည် ယုတ္တိအသို့ရှိပါအုံးနည်းဟု သူစောဒနာဘွယ်ရှိ၍ ထိုစောဒနာ ကို ဖြေခြင်းငှဲ့ အဘိသမ္ဗုဒ္ဓတ္တာ ဟိ ဣတ္ထ ဂတသဒ္ဒေါ ဟူသော ပါဠိကို မိန့်သတည်း။ ထိုပါဠိ၏အတ္ထကား-

ဟိ-တဒေဝ ယုတ္တံ၊ ထိုသို့ အဘိသမ္ဗုဒ္ဓေါဟူ၍ ဝါဆိုသောစကားသည် သင့်၏။ ဣတ္ထ၊ ဤစတုတ္ထဝိဘတ်ပါ။ ဂတသဒ္ဒေါ၊ သည်။ အဘိသမ္ဗုဒ္ဓတ္တာ၊ သိခြင်း အနက်ရှိ၏။

ဤသို့ စတုတ္ထဝိဘတ်ဖြင့် မဖောက်မပြန် မှန်သော သစ္စာလေးပါးကို သိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့် တထာဂတမည်သည်၏ အဖြစ်ကို ပြတော်မူပြီး၍ မဖောက်မပြန်မှန်သော ဝဋ္ဋဆွယမဂ္ဂါဒိတရားကို သိတော်မူ တတ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့် တထာဂတမည်သည်၏အဖြစ်ကို ပြတော်မူလို၍ အဝိစ စသည်ကိုမိန့်သတည်း။ ထိုပါဠိ၏အတ္ထကား-

အဝိစ အပရော၊ သော။ နယော၊ ကို။ မယာ၊ သည်။ ဝုစ္စတေ၊ အံ့။ ဧရာမရဏသော၊ ၏။ (သမုဒါဂတတ္ထောဟူစပ်)။ ဧာတိပစ္စယာ သမ္ဘူတ သမုဒါဂတတ္ထော၊ ဧာတိတည်းဟူသော အကြောင်းကြောင့် မဖောက်မပြန် ဖြစ်ခြင်း အသန်တလဲလဲ ဖြစ်ခြင်းဟူသောအနက်သည်။ တထော၊ မှန်၏။ အဝိတထော၊ မဖျက်မယွင်း။ အနညထော၊ ဖောက်ပြန်ခြင်းမရှိ။ ပ။ သခ်ါရာနံ၊ တို့၏။ အဝိဇ္ဇာပစ္စယာ သမ္ဘူတ သမုဒါဂတဿ၊ အဝိဇ္ဇာ

ဟူသောပစ္စည်းကြောင့် မဖောက်မပြန်ဖြစ်ခြင်း အသန့်တလဲလဲဖြစ်ခြင်း အနက်သည်။ တထော၊ ၏။ အဝိတထော၊ ယွင်း။ အနညထော၊ ဖောက်ပြန်ခြင်းမရှိ။ (ပ။ ဟုရှိ၏၊ မသင့်)။ အဝိဇ္ဇာယ၊ ၏။ (အတ္ထဋ္ဌိစပ်)။ သခ်ါရာနံ၊ တို့အား။ ပစ္စယဋ္ဌော၊ ကျေးဇူးပြုခြင်းဟူသောအနက်သည်။ တထော၊ ၏။ အဝိတထော၊ ယွင်း။ အနညထော၊ရှိ။ သခ်ါရာနံ၊ တို့၏။ ဝိညာဏသ၊ အား။ ပစ္စယဋ္ဌော၊ ကျေးဇူးပြုခြင်းဟူသော အနက်သည်။ တထော၊ ၏။ အဝိတထော၊ ယွင်း။ အနညထော၊ ရှိ။ပ။ ဇာတိယာ၊ ၏။ ဇရာမရဏသ၊ အား။ ပစ္စယဋ္ဌော၊ သည်။ တထော၊ ၏။ အဝိတထော၊ ယွင်း။ အနညထော၊ ရှိ။ တံသဒ္ဒံ၊ ထိုအလုံးစုံသောအနက်ကို။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အတိသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ ဖြို။ ဂထာနံ၊ မဖောက်မပြန် မှန်ကုန်သော။ ဓမ္မာနံ၊ တို့၏။ တသ္မာ အတိ သမ္ဗုဒ္ဓတ္တာဝိ၊ ထိုသို့သိတော်မူတတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်လည်း။ ဘဂဝါ၊ ကို။ တထာဂတောတိ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ တထဓမ္မေ၊ တို့ကို။ ယာထာဝတော၊ အားဖြင့်။ အတိသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ ၏။ ဇုတိတသ္မာ၊ ကြောင့်။ တထာဂတော၊ မည်၏။ (၄)

ကထံ၊ အသ္မိလျှင်။ တထဓမ္မသိတာယ၊ မဖောက်မပြန် မြင်တော်မူတတ် သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ တထာဂတော၊ သည်။ ဟောတိ၊ နည်း။ ဘဂဝါ၊ သည်။ သဒေဝကေ၊ နတ်ပြည်ဝါးထပ်နှင့်တကွ ဖြစ်ထသော။ သမာရကေ၊ ဝယဝတ္ထိ နတ်ပြည်နှင့်တကွ ဖြစ်ထသော။ သပြဟ္မကေ၊ ရူပါဝစရဗြဟ္မာ ပြည်နှင့်တကွ ဖြစ်တသော။ လောကေ၊ သြကာသလောကဌ်။ သဒေ၀ မနုဿာယ၊ သမ္ဗုတိနတ်ဟူသောမင်း ကြွင်းသောလူနှင့် တကွဖြစ်သော။ ပဇာယ၊ သတ္တ၀ါဌ်။ (ဤအာဓာရနှစ်ခုကို နတ္ထိ ဇာနာတိ ဝယတိ ဤ ကြိယာသုံးပါးဌ်စပ်)။ အ၀ရိမာဏာသု၊ အဆုံးမရှိကုန်သော။ လောက ဓာတုသု၊စကြ၀ဠာတို့ဌ်။(ဤအာဓာရကို သတ္တာနံဌ်စပ်)။ အ၀ရိမာဏာနံ၊ ကုန်သော။ သတ္တာနံ၊ တို့၏။ စက္ခုဒ္ဒါရေ၊ ဌ်။ အာ၀ါထံ၊ ထင်ခြင်းသို့။ အာဂ၀ဿနံ၊ ရောက်သော။ ယံရူပါရမ္မဏံနာမ၊ မည်သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ တံရူပါရမ္မဏာ၊ ကို။ သဗ္ဗာကာရတော၊ ခပ်သိမ်းသော အခြင်းအရာအား ဖြင့်။ ဇာနာတိ၊ ၏။ ပဿတိ၊ ၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဇာနတာ၊ သိတော်မူထ သော။ ပဿတာ၊ မြင်ဇတော်မူထသော။ ဘေနဘဂ၀တာ၊ သည်။ (ဝိဘတ္တိ မာနံဌ် ကတ္တားစပ်)။ ဇုဌ္ဌာနိဌ္ဌာဒိ၀သေနဲ၀ါ၊ ဇုဌ္ဌာရုံ အနိဌ္ဌာရုံ အစရှိသည် တို့၏အစွမ်းအားဖြင့်ရင်း။(အာဒိသဒ္ဒါဖြင့် ဩဠာရိက သုခုမ ဟိန ပဏီတ အာဒိတို့ ၀ဟိဌ္ဌ အစရှိသည်ကို ယူ)။ ဒိဌ္ဌ သုတ မုတ ဝိညာဏတသ၊ ဒိဌ္ဌ

သုတ မုတ ဝိညာဏပုဒ်တို့တွင်။ လင္ဂမာနကပဒဝေသေနဝါ၊ ရအာဝ်သော ပုဒ်၏အစွမ်းအားဖြင့်ရင်း။

ရူပါရုံကို ဒိဋ္ဌပုဒ်ဖြင့်သာ ရအာဝ်၏။ သဒ္ဒါရုံကို သုတပုဒ်ဖြင့်သာ ရအာဝ်၏။ ဂန္ဓာရုံ ရသာရုံ ဖောဋ္ဌဗ္ဗာရုံတို့ကို မုတပုဒ်ဖြင့်သာရအာဝ်၏။ ထိုကြောင့် လင္ဂမာနက ပဒဝေသေန ဟု ဆိုသတည်း။

ကတမံ တံရူပံ ရူပါယတနံ၊ ယံရူပံ စတုန္နံ။ပ။ ဝိတက္ကဿ အာဒိနာ၊ ကတမံ ။ပ။ ဝိတက်ံ ဤသို့အစရှိသော။ နယေန၊ ဖြင့်။ အနေကေဟိ၊ များစွာကုန် သော။ နာမေဟိ၊ အမည်တို့ဖြင့်။ တေရသဟိ၊ ကုန်သော။ ဝါရေဟိ၊ ဝါရတို့ဖြင့်။ ဒွေပညာသာယ နယေဟိ၊ ငါးဆယ့်နှစ်ပါးကုန်သောနည်းတို့ ဖြင့်။ (တေရသဝါရ ဒွေပညာသ နယ သရဝ်ကို ဓမ္မသင်္ဂဏီ ရူပကဏ္ဍမှ ယူအဝ်၏)။ ဝိတဇ္ဇမာနံ၊ ခွဲဝေအဝ်သော။ တံရူပါရမ္မဏံ၊ သည်။ တဟ ဟေဝ၊ မှန်သည်သာလျှင်။ ယောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဝိတ်ထံ၊ ချုတ်ယွင်းသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ သောတဒ္ဓါရာဒိသု၊ တို့၌။ အာပါထံ၊ သို့။ အာဂစ္ဆန္တေသု၊ ရောက် ကုန်သော။သဒ္ဒါဒိသုဝိ၊သဒ္ဒါရုံစသည်တို့၌လည်း။ သေနယော၊ နည်းရှိ၏။

ဟိ-သစ္စံ၊မှန်၏။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ ယံဘိက္ခဝေ။ပ။ဥပဋ္ဌာသိတိ၊ ယံဘိက္ခဝေ ။ပ။ ဥပဋ္ဌာသိဟူ၍။ ဘေံဝစနံ၊ ကို။ ဝုတ္တံ၊ ပြီ။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဆဇ္ဇေ ဝကသ၊ ကာမာဝစရ နတ်ပြည်ငါးထပ်နှင့်တကွ ဖြစ်ထသော။ ဆဇ္ဇမာရ ကသ၊ ဝသဝတ္တီနတ်ပြည်နှင့်တကွ ဖြစ်ထသော။ သပြဟ္မကသ၊ ရူပါစရ ပြဟ္မာပြည်နှင့်တကွ ဖြစ်ထသော။ လောကသ၊ သြဝါသလောကသ၌။ (ဒိဋ္ဌံအစရှိသည်၌စပ်)။

သြကာသလောကသည် မြင်တတ် ကြားတတ် သိတတ်သည်မဟုတ်၊ ဌာနုပစာရအားဖြင့် လောကသဟု ဆိုသည်ဟု သိအဝ်၏။

သဒေဝမနုဿာယ၊ သမ္ဘုတိနတ်တည်းဟူသောမင်း ကြွင်းသောလူနှင့် တကွဖြစ်သော။ ပဇာယ၊ သည်။ ယံအာရမ္မဏံ၊ ကို။ ဒိဋ္ဌံ၊ မြင်အဝ်၏။ သုတံ၊ ကြားအဝ်၏။ မုတံ၊ သုံးပါးသောဝိညာဏ်ဖြင့်သိအဝ်၏။ ဝိညာတံ၊ မနောဝိညာဏ်ဖြင့်သိအဝ်၏။ ပတ္တံ၊ ရောက်အဝ်၏။ ပရိယေသိတံ၊ အသာန် တလဲလဲရှာဖွိုးအဝ်၏။ မနသာ၊ မနောဒ္ဓါရဖြင့်။ အနုဝိစရိတံ၊ အသာန် တလဲလဲ ဆင်ခြင်အဝ်၏။ တံအာရမ္မဏံ၊ ကို။ အဟံ၊ သည်။ ဇာနာမိ၊ ၏။ တံအာရမ္မဏံ၊ ကို။ အဟံ၊ သည်။ အတိညာသိ'၊ ထူးသောဉာဏ်ဖြင့်သိ၏။ တံအာရမ္မဏံ၊ ကို။ တထာဂတံသ၊ သည်။ ဝိဒိတံ၊ သိပြီ။ တံအာရမ္မဏံ၊

သည်။ တထာဂတသ၊ အား။ ဥပဋ္ဌာယိ၊ ၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ တထ ဒသိတာယ၊ မဖောက်မပြန် မြင်တတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ တထာ ဂတော၊ မည်၏။ တတ္ထ၊ ထိုတထဒသိတာယ တထာဂတော ဟူသော ဝါကျ၌။ တထဒသိတိအတ္ထော၊ မဖောက်မပြန် မြင်တတ်၏ဟူသောအနက် ၌။ တထာဂတောတိ၊ တထာဂတောဟူ၍။ ပဒသမ္ဘဝေ၊ ပုဒ်၏ဖြစ်ခြင်း ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ (၅)

ကထံ၊ လျှင်။ တထဝါဒီတာယ၊ မဖောက်မပြန် ဆိုလေ့ရှိသည်၏ အဖြစ် ကြောင့်။ တထာဂတော၊ သည်။ ဟောတိ၊ နည်း။ ယံရတ္တိ၊ အကြင်ညဉ့်၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဗောဓိမဏ္ဍေ၊ ၌။ အပရာဇိတပလ္လင်္ကေ၊ မာရ်နတ်သား သည် မနှိုးစေနိုင်သောပလ္လင်၌။ နိသိန္နော၊ လျက်။ တိဏ္ဏံ၊ ကုန်သော။ မာရာနံ၊ မာရ်တို့၏။

တိဏ္ဏံ၏အရကို ခန္ဓမာရ်, မစ္စုမာရ် ဤမာရ်နှစ်ပါးကိုချန်၍ အကြွင်း သုံးပါးကိုယူ။

မဇ္ဈိကံ၊ ဦးခေါင်းကို။ မဒ္ဒိတ္ဝာ၊ ခွဲ၍။ တနည်း။ မဇ္ဈိကံ၊ ထိပ်ကို။ မဒ္ဒိတ္ဝာ၊ နင်းနယ်၍။ အနုဝ္တရံ၊ အတုမရှိသော။ (တနည်း) မိမိထက် လွန်သော တရားမရှိသော။သမ္ဗာသမ္ဗောဓိ၊သဗ္ဗညုတညာဏ်ကို။အဘိသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊သိပြီ။ ယဉ္စရတ္တိ၊ ၌လည်း။ ယမကသာလာနံ၊ အစုံသောအင်ကြင်းပင်ယိုတို့၏။ အန္တရေ၊ အကြား၌။ အနုပါဒိသေသာယ၊ ဝိပါက်ကမ္မဇရုပ် အကြွင်းမရှိ သော။ နိဗ္ဗာနဓာတုယာ၊ နိဗ္ဗာနဓာတ်ဖြင့်။ (ငြိမ်းခြင်းသဘောဖြင့် လည်းဟူ)။ ပရိနိဗ္ဗာယိ၊ ငြိမ်းတော်မူပြီ။ ထွေန္တရေ၊ ဤအတွင်း၌။ ပဌ စတ္တာလီသ ဝဿ ပရိမာဏေ၊ လေးဆဲ့ဝါးနှစ် အတိုင်းအရှည်ရှိသော။ ကာလေ၊ ၌။ (ကာလပတ်လုံး လည်းဟူ)။ ပဌမ ဗောဓိယာပိ၊ ပဌမဗောဓိ ၌ရင်း။ မဇ္ဈိမဗောဓိယာပိ၊ ၌ရင်း။ ပစ္ဆိမဗောဓိယာပိ၊ ၌ရင်း။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ ယံ ဘုတ္တံ ဝါ၊ ကိုရင်း။ ယံ ဒေယျံ ဝါ၊ ကိုရင်း။ ။ပ။ ယံ ဝေဒလ္လံ ဝါ၊ ကိုရင်း။ ဘာသိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်ပြီ။ တံ သစ္စံ၊ ထိုအလုံးစုံသည်။ အတ္ထ တောစ၊ အားဖြင့်ရင်း။ ဗျဉ္ဇနတောစ၊ သဒ္ဒါအားဖြင့်ရင်း။ အနဝဇ္ဇံ၊ အပြစ် မရှိ။ အနုပဝဇ္ဇံ၊ မကဲ့ရဲ့အပ်။ အနူနံ၊ မယုတ်။ အနမိကံ၊ မလွန်။ သဗ္ဗာကာရ ပရိပုဏ္ဏံ၊ အလုံးစုံသောအခြင်းအရာတို့ဖြင့် ပြည့်စုံ၏။ ရာဂမဒနိမ္မဒနံ၊ရာဂ ဖြင့် ယစ်ခြင်းကိုဖျက်ဆီးတတ်၏။ဒေါသ မောဟ မဒနိမ္မဒနံ၊ဒေါသမောဟ ဖြင့် ယစ်ခြင်းကို ဖျက်ဆီးတတ်၏။ တတ္ထ၊ ထိုတရားဟောခြင်း၌။ ဝါလဝ

မတ္တာမွ၊ သားမြီးဖျားမျှလည်း။ အဂဠာလိတံ၊ ချွတ်ယွင်းခြင်းသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ တံ သဒ္ဒံ၊သည်။ ကေမုဒ္ဒိကာယ၊ တခုတည်းသော တံဆိပ်ဖြင့်။လဋ္ဌိ တံ ဝိယစ၊ ခတ်နှိပ်ဘိသကဲ့သို့ရင်း။ ကေနာဠိယာ၊ တခုသောကွမ်းစားဖြင့်။ မိတံဝိယစ၊ ခြင်ဘိသကဲ့သို့ရင်း။ (နှိုင်းယှဉ်ဘိ သကဲ့သို့ရင်း လည်းတူ)။ ကေတုလာယ၊ တခုတည်းသောချိန်ဖြင့်။တုလိတံဝိယစ၊ချိန်ဘိသကဲ့သို့ရင်း။ တထမေဝ၊ မှန်သည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ၏။ အဝိတထံ၊ မချွတ်မယွင်းသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အနညထံ၊ ဖောက်ပြန်ခြင်းမရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တေန ကာရဏေန၊ ကြောင့်။ယဒ္ဓ စုန္ဒ ရတ္တိ ။ပ။တထာဂတောတိ ဝုစ္စတိတိ၊ ၍။ ဘဂဝါ၊သည်။ အာဟ၊ပြီ။ စုန္ဒ၊နွ။ ယဒ္ဓရတ္တိ ၊ ၌လည်း တထာဂတော၊ ဂါဝုရားသည်။ အနုတ္တရံ၊ မိမိထက် လွန်သော တရားမရှိသော။ သမ္မာ သမ္ဗောဓိ ၊ သဗ္ဗညုတညာဏ်ကို။ အဘိသမ္ဗုဇ္ဈတိ၊သိ၏။ ယဒ္ဓရတ္တိ ၊ ၌လည်း။ အနုပါဒိသေသာယ၊ သော။ နိဗ္ဗာနဓာတုယာ၊ ဖြင့်။ ပရိနိဗ္ဗာယတိ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြု၏။ ဧတသ္မိ ၊ အနန္တရေ၊ ထိုအတွင်း၌။ ယံ ဝစနံ၊ ကို။ ဘာသတိ၊ ဟော၏။ လပတိ၊ မိန့်၏။ နိဒ္ဒိသတိ၊ ညွှန်း၏။ တံ သဒ္ဒံ၊ ထိုအလုံးစုံသော စကားသည်။ တထေဝ၊ မှန်သည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ၏။ အညထာ၊ ဖောက်ပြန်သည်။ နောဟောတိ၊ မဖြစ်။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ တထာဂတော၊ ကို။ တထာဂတောတိ၊ ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။

ဆရာ- မဖောက်မပြန် မှန်သောစကားကို ဆိုတတ်သောကြောင့် တထာဂတဟူ၍ ဆိုအပ်၏ဟူပြီ။ ဂတ သဒ္ဒါသည် ဂတိ အနက်၌ ဝုဏ္ဏန အနက်ရှိသည်သာ မဟုတ်တုံလော။ ဆရာ့စကားသည် မသင့်တကား ဟု သူစောဒနာဘွယ်ရှိ၍ ထိုစောဒနာကိုဖြေခြင်းငှာဂဒ္ဌော ဟိ ဣဒေ ဂတသဒ္ဒေါကို မိန့်သတည်း။ ထိုပါဠိ၏အတ္ထကား-

ဟိ-တဒေဝယုတ္တံ၊ ၏။ ဣဒေ၊ ဤဝါကျ၌။ ဂတသဒ္ဒေါ၊ သည်။ ဂဒဿော၊ ဆိုခြင်းအနက်ရှိ၏။ (တထာဂဒေါဟု ဆိုအပ်လျက် ဒန္ဓ တတိယကွဲရာ ဒကို ဒန္ဓ ပဌမကွဲရာ တ ပြု၍ တထာဂတောဟု ဆိုသည် ဟူလို)။ ဧ ဝံ၊ ဤသို့။ တထဝါဒိတာယ၊ကြောင့်။ တထာဂတော၊မည်၏။ (တထံ ဂဒတိ ဘာသတိတိ တထာဂတော ဟုပြု)။

ဂတသဒ္ဒါ၏ ကတ္တုသာဓန အနက်ဖြင့် တထာဂတမည်သည့်၏အဖြစ်ကို ပြပြီး၍ ဘာဝသာဓနဖြင့် ပြတော်မူလို၍ အဂိစ စသောပါဠိကို မိန့်သတည်း။ ထိုပါဠိ၏အတ္ထကား-

အဝိစ အပရော၊ သော။ နဇယော၊ ကို။ မယာ၊ သည်။ ဝုစ္စတေ၊ အုံ့။ အာဂဒနံ၊ ဆိုခြင်း။ အာဂဒေါ၊ ခြင်း။ ဝစနံ၊ ဆိုခြင်း။ ဇုတိအယံ၊ လျှင်။ အတ္ထော၊ တည်း။

အာဂဒန သဒ္ဒါသည် အဆိပ်ကိုလည်း ဟောတတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့် ယိုအနက်ကို နှစ်စေခြင်းငှာ ဝစနန္တိ အတ္ထော-ဟု ဆိုပြန်သတည်း။

အသ ဘဂဝတော၊ အား။ တယော အဝိပရိတော၊ မဖောက်မပြန်သော။ အာဂဒေါ၊ စကားသည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ ဇုတိတသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဒကာရသ၊ ၏။ ကကာရံ၊ တ အက္ခရာကို။ ကတ္တာ၊ ၍။ တထာဂတော၊ ၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဟေသ္မိ အတ္ထေ၊ ထိုဗဟုဗ္ဗီဟိအနက်၌။ ပဒသိဒ္ဓိ၊ တထာဂတော ဟူသော ပုဒ်၏ပြီးခြင်းကို။ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ ၏။ (၆)

ကထံ၊ လျှင်။ တထာ ကာရီတာယ၊ မဖောက်မပြန် ပြုလေ့ရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ တထာဂတော၊ နည်း။ ဘဂဝတော၊ ၏။ (ဟိကား နိပါတ်မှသာ)။ ဝါစာယ၊ နှုတ်အား။ ကာယော၊ ကိုယ်တော်သည်။ အနုလောမေတိ၊ လျော်၏။ ကာယသာ၊ အား လည်း။ ဝါစာ၊ သည်။ အနုလောမေတိ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းအရာ ဖြင့်။ ဝါဒီ၊ ဆိုလေ့ရှိ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တထာ၊ ဖြင့်။ ကာရီ၊ ပြုလေ့ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းအရာ ဖြင့်။ ကာရီ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တထာ၊ ဖြင့်။ ဝါဒီစ၊ ဆိုလေ့ရှိသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ ဧဝံဘူတသ၊ ထိုသို့ဖြစ်သော။ အသာဘဂဝနတာ၊ ၏။ ယထာ၊ ဖြင့်။ ဝါစာ၊ နှုတ်သည်၊ ဂတာ ပဝတ္တာ၊ ဖြစ်၏။ တထာ၊ ဖြင့်။ ကာယောပိ၊ သည်လည်း။ ဂတော ပဝတ္တော၊ ၏။ တနည်း။ ဝါစာ၊ သည်။ ဂတာ ပဝတ္တာ ယထာ၊ ကဲ့သို့။ တထာ၊ တူ။ ကာယောပိ၊ သည်လည်း။ ဂတော ပဝတ္တော၊ ၏။ ဇုတိအယံ၊ လျှင်။ အတ္ထော၊ တည်း။

ယထာဝါဒိ တထာကာရီ စသည်တို့၌ ယထာ တထာ သဒ္ဒါတို့ကို ဥပမာ ဥပမေယျ အနက်ယူ၍လည်း ယောဇနာသင့်၏။

ကာယော၊ သည်။ ဂတော ပဝတ္တော ယထာ၊ ကဲ့သို့။ တထာ၊ တူ၊ ဝါစာပိ၊ သည်လည်း။ ဂတာ ပဝတ္တာ၊ ၏။ ဇုတိတသ္မာ၊ ကြောင့်။ တထာဂတော၊ မည်၏။ တေနေဝ၊ ကြောင့်သာလျှင်။ ယထာဝါဒိ တိဝိဓေ ။ပ။ တထာဂတောတိ ဝုစ္စတီတိ၊ ဟူ၍။ အာဟ၊ ပြီ။ တိဝိဓေ၊ တို့။ တထာဂတော၊

ဝါဘုရားသည်။ ယထာ၊ ဖြင့်။ ဝါဒီ၊ ဆိုလေ့ရှိသည်။ ဟောတိ၏။ တထာ၊ ဖြင့်။ ကာရီ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ယထာ၊ ဖြင့်။ ကာရီ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တထာ၊ ဖြင့်။ ဝါဒီ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ယထာ၊ ဖြင့်။ ဝါဒီ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တုထာ၊ ဖြင့်။ ကာရီ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ယထာ၊ ဖြင့်။ ကာရီ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တထာ၊ ဖြင့်။ ဝါဒီ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ တထာဂတော၊ ကို။ တထာဂတောတိ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ ဒေဝ၊ သို့။ တထကာရိတာယ၊ ကြောင့်။ တထာဂတော၊ မည်၏။ (၇)

ကထံ၊ အသို့လျှင်။ အဘိဘဝနဋ္ဌေန၊ နိုဗ္ဗာန်ခြင်းဟူသော အနက် ကြောင့်၊ တထာဂတော၊ မည်သနည်း။ ဥပရိ၊ ၌။ ဘဝဂ္ဂံ၊ နေဝသညာ နာသညာယတနဘုံကို။ ဟေဋ္ဌာ၊ ၌။ အဝီစိ၊ ကို။ ပရိယန္တံ၊ အဆုံးရှိသည် ကို။ ကတ္တာ၊ ပြု၍။ တိရိယံ၊ ဘိလာ။ အပရိမာဏာသု၊ အဆုံးမရှိကုန်သော။ လောကဓာတူသု၊ စကြဝဠာတို့၌။ သဗ္ဗသတ္တေ၊ တို့ကို။ သိလေနပိ၊ ဖြင့်ရင်း။ သမာဓိနာပိ၊ ဖြင့်ရင်း။ ပညာယပိ၊ ဖြင့်ရင်း။ ဝိမုတ္တိယာပိ၊ အရဟတ္တဖလ သမာပတ်ဖြင့်ရင်း။ ဝိမုတ္တိညာဏဒဿနေနပိ၊ ပစ္စဝေက္ခဏာဖြင့်ရင်း။ အဘိ ဘဝတိ၊ နိုဗ္ဗာန်၏။ တသ္မာ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားအား။ တုလောဝါ၊ တူသော ပုဂ္ဂိုလ်သည်ရင်း။ ပမာဏောဝါ၊ နှိုင်းယှဉ်တတ်ဖြစ်သော ပုဂ္ဂိုလ် သည်ရင်း။ နအတ္ထိ၊ မရှိ။ သော ဘဂဝါသည်။ အတုဓလော၊ အတုမရှိ။ အပ္ပမေယ္ယော၊ နှိုင်းယှဉ်တတ်မရှိ။ အနုတ္တရော၊ သတ္တဝါတို့ထက်မြတ်၏။ ရာဇာတိရာဇာ၊ မင်းတို့ထက် မြတ်သော မင်းဖြစ်တော်မူ၏။ ဒေဝါတိ ဒေဝေါ၊ နတ်တို့ထက်မြတ်သော နတ်ဖြစ်တော်မူ၏။ သက္ကာနံ၊ သိကြား တို့ထက်။ အတိသဇ္ဇာ၊ မြတ်သော သိကြားဖြစ်တော်မူ၏။ ပြဟ္မာနံ၊ တို့ထက်။ အတိပြဟ္မာ၊ မြတ်သောပြဟ္မာ ဖြစ်တော်မူ၏။ တေန၊ ကြောင့်။ သဒေဝကေ ဘိက္ခဝေ ။ပ။ ဝုစ္စတိတိ၊ ဟူ၍။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အာဟ၊ ပြီ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သဒေဝကေ၊ သော။ သမာရကေ၊ သော။ သပြဟ္မကေ၊ သော။ လောကေ၊ ၌။ သဒေဝမနုဿာယ၊ သော။ ပဇာယ၊ ၌။ တထာ ဂတော၊ ဝါဘုရားသည်။ အဘိဘူ၊ အစိုးရ၏။ (အကြီးဖြစ်၏ လည်းဟူ)။ (နိုဗ္ဗာန်၍တည်၏ လည်းဟူ)။ အနဘိဘူတော၊ သူတပါးတို့ နိုဗ္ဗာန်ခြင်း ၌ မစွမ်းနိုင်။ အညဒတ္ထု၊ စင်စစ်အားဖြင့်။ ဒသော၊ အကြောင်းအကျိုးကို မြင်နိုင်၏။ ဝသဝတ္တီ၊ မိမိအလိုသို့ လိုက်စေတတ်၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ တထာဂတော၊ ကို။ တထာဂတောတိ၊ ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။

တကြ၊ ထိုဝါကျ၌။ ဝေ၊ သို့။ ပဒသိဒ္ဓိ၊ ပုဒ်၏ဖြိုးခြင်းကို။ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ ၏။ အဂဒေါ၀ိယ၊ ဆေးကဲ့သို့။ ပဝတ္တတိ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ အဂဒေါ၊ မည်၏။

ဂဒေါဟု ပါဠိ၌ရှိကြ၏။အဂဒေါသာ ရှိသင့်သည့် ဂဒသဒ္ဒါသည် အဆိပ်ကိုဟောဏ်။ အဂဒ၌ နဿဒ္ဓါကား ပဋိပက္ခအနက်ရှိ၏။ ဂဒဿ နဿ ပဋိ, ပက္ခောတိ အဂဒေါ ယောပဋိကာရော၊ အကြင်ဆေးသည်။ ဂဒဿ၊ အဆိပ်၏။ နုပဋိပက္ခော၊ ဆန့်ကျင်တက်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ သောပဋိကာရော၊ သည်။ အဂဒေါ၊မည်၏။ ဆေးရ၏။သေး သာမည်ကို မလို။ အဆိပ်ကို ငြိမ်းစေတတ်သော ဆေးကို ဤအရာ၌ အဂဒဟု လိုအပ်၏။ အဂဒေါ ဝိယာတိ အဂဒေါ။ ယောသဘာ၀ေါ၊ အကြင်သဘောသည်။ အဂဒေါ၀ိယ၊ အဆိပ်ကို ငြိမ်းစေတတ်သော ဆေးကဲ့သို့။ ပဝတ္တတိ၊ ၏။ ဧတိတသ္မာ၊ ကြောင့်။ သောသဘာ၀ေါ၊ သည်။ အဂဒေါ၊ မည်၏။ ဥပမာတဒ္ဓိတ်၊ အရကား ဆေးနှင့်တူသော သဘောတရားတည်း။

သေ ဧသော သဘာ၀ေါ၊ ထိုအဆိပ်ကို ငြိမ်းစေတတ်သော သဘောဟူသည်။ ကောပန၊ အဘယ်နည်းဟူမူကား။ ဒေသနာ၀ိလာသမယောစေ၀၊ ဒေသနာတော်ကို တန်ဆာဆင်၍ ဟောခြင်းသည် ဖြိုးစေအပ်သည်ရင်း။ ပုညဿယောစ၊ ဘုန်းတော်၏ကြီးခြင်းသည်ရင်း။ အဂဒေါ၊ မည်၏။ တေန၊ ထိုသို့ဒေသနာကို တန်ဆာဆင်ခြင်း ဘုန်းတော်၏ကြီးခြင်းဖြင့်။ သောဘဂ၀ါ၊ သည်။ (အတိဘ၀တိဠ္ဍစပ်)။ မဟာနုဘာ၀ေါ၊ ကြီးလေး အာနုဘော်ရှိသော။ ဘိသက္ကော၊ ဆေးသွားသည်။ ဒိဋ္ဌာဂဒေန၊ နတ်၏ ဆေးနှင့်တူသောဆေးဖြင့်။ သပ္ပေ၊ မြွေ၏အဆိပ်တို့ကို။ အဘိဘ၀တိ၀ိယ၊ နှိပ်စက်သကဲ့သို့။ သဗ္ဗပရပ္ပ၀ါဒိနော၀၊ အလုံးစုံသော မိစ္ဆာအယူကို ယူလေ့ရှိကုန်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့ကိုရင်း။ သဒေ၀ကံ၊ နတ်နှင့်တကွဖြစ်သော။ လောကဿ၊ လူတို့၀ါအပေါင်းကိုရင်း။ အဘိဘ၀တိ၊ ၏။ ဧတိ၊ သို့။ သဗ္ဗ လောကာဘိဘ၀နေ၊ခပ်သိမ်းသော သတ္တ၀ါတို့ကို နှိပ်စက်ခြင်း၌။ တမသာ အ၀ိ၀ရိတော၊ မမှောက်မပြန်သော။ ဒေသနာ၀ိလာသမယောစေ၀၊ ဒေသနာကို တန်ဆာဆင်၍ ဟောခြင်းသည် ဖြိုးစေအပ်သည်လည်း ဖြစ်သော။ ပုညဿယောစ၊ ကြီးစွာသော ဘုန်းကြက်သရေလည်းဖြင့်သော။ အဂဒေါ၊ ဆေးသည်။ အသ ဘဂ၀တော၊အာ။ အတ္ထိ၊ ၏။ ဧတိတသ္မာ၊

ကြောင့်။ သောဘဝ၀ါ၊ ကို။ (ဝေဒိတဗ္ဗောဠ်စပ်)။ ဒကာရုဿ၊ ၏။ တကာရံ၊ ကို။ ကတ္တာ၊ ၍။ တထာဂတောတိ၊ ၍။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။

ဒိဋ္ဌိဟ်စစ်ကား။ တထော အဂဒေါ ယဿာတိ တထာဂတော ဟု ဗဟုဗ္ဗီဟိပြု။ ယဿ ဘဝ၀တော၊အား။ တထော၊ မဖောက်မပြန်သော။ အဂဒေါ၊ ဒေသနာတည်းဟူသောဆေးသည်။ အတ္ထိ၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ကြောင့်။ သောဘဝ၀ါ၊ သည်။ တထာဂတော၊ မည်၏။

ဝေ၊ သို့။ အဘိတာနဗ္ဗေန၊ ကြောင့်။ တထာဂတော၊ ၏။ (၇)

အဝိစ အပရော၊ သော။ နယော၊ ကို။ မယာ၊ သည်။ ဝုစ္စတေ၊ အံ့။ တထာယ၊ မဖောက်မပြန် မှန်သော တိရဏပရိညာဖြင့်။ ဂတော၊ သိပြီ။ (တနည်းကား)တထာယ၊ မှန်သော ပဟာနပရိညာဖြင့်။ ဂတော၊ လွန်ပြီ။ တနည်း။ တထာယ၊မှန်သော သစ္စဆိုကြောယာဖြင့်။ ဂတော၊ ရောက်ပြီ။ ဣတိဝိ တသ္မာ၊ ကြောင့်လည်း။ တယာဂတော၊ မည်၏။ တထံ၊ မဖောက်မပြန် မှန်သောသဘောကို။ဂတော၊ကျင့်တော်မူပြီ။ဣတိဝိတသ္မာ၊ကြောင့်လည်း။ တထာဂတော၊၏။ ဂတောတိ၊ကား။အ၀ဂတော၊သိတော်မူပြီ။အတိတော၊ လွန်တော်မူပြီ။ ပဠေါ၊ ရောက်တော်မူပြီ။ ပဋိပန္နော၊ ကျင့်တော်မူပြီ။ ဣတိအယံ၊ လျှင်။ အတ္ထော၊ တည်း။

ဩရာ-ဂတော ဟူသောပုဒ်၏အနက်ကို အ၀ဂတော အတိတော ပဠေါ ပဋိပန္နော ဟူ၍ ဆိုတော်မူ၏။ အဘယ်ဖြင့် အဘယ်တရားကို သိသနည်း, အဘယ်တရားကို လွန်သနည်း, အဘယ်တရားသို့ ရောက်သနည်း,အဘယ်တရားကို ကျင့်သနည်းဟု သူမေးဘွယ်ရှိ၍ ထိုအမေးကို ဖြေခြင်းငှာ တတ္ထ သကလံ လောကံ ၀ဿည်ကို စိန်သတည်း။ ထိုပါဠိ၏အဓိပ္ပာယ်ကား—

တဗ္ဗေ၊ ထိုတထာယ ဂတော ဧသောစကားဠ်။ သကလံ၊အလုံးစုံသော။ လောကံ၊ ၀ဋ်တရားကို။ တထာယ၊ မဖောက်မပြန် မှန်သော။ တိရဏ ပရိညာယ၊ တိရဏပရိညာဖြင့်။ ဂဧတော အ၀ဂတော၊ သိတော်မူပြီ။ ဣတိ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ တယာဂဧတော၊ မည်၏။ လောကသမုဒယံ၊ ဒုက္ခ၏ အကြောင်းကို။ တထာယ၊ သော။ ပဟာနပရိညာယ၊ ပဟာနပရိညာဖြင့်။ ဂဧတော အတိဧတော၊လွန်တော်မူပြီ။ဣတိတသ္မာ၊ကြောင့်။ တထာဂဧတော၊ မည်၏။ လောကနိရောဓံ၊ ဒုက္ခ၏ချုပ်ရာသို့။ တထာယ၊ ဧသော။ သစ္ဆိ ကြောယာယ၊ မျက်မှောက်ပြုခြင်းဖြင့်။ ဂဧတောပဠေါ၊ ပြီ။ ဣတိတသ္မာ၊

ကြောင့်။ တထာဂတော၊ မည်၏။ တထံ၊ သော။ လောကနိရောဓဂါမိနီ ပဋိပဒံ၊ ဒုက္ခ၏ ချုပ်ရာသို့ ရောက်ကြောင်း ဖြစ်သော အကျင့်ကို။ ဂတော ပဋိပန္နော၊ ကျင့်ပြီ။ ဧတိတသ္မာ၊ ကြောင့်။ တထာဂတော၊ ၏။ တေန၊ ကြောင့်။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ လောကော ဘိက္ခဝေ ။ပ။ တသ္မာ တထာဂတောတိ ဝုစ္စတိတိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ ပြီ။ (တေန ယံ ဝုတ္တံ ဟု ယံသဒ္ဒါ နှင့် ပါဠိအချိန်ရှိ၏။ မသင့်)။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တထာဂတေန၊ ဘုရား သည်။ လောကော၊ ဒုက္ခသစ္စာတရားကို။ အဘိသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ သိတော်မူပြီ။ တထာဂတော၊ သည်။ လောကသ္မာ၊ မှ။ ဝိသံယုတ္တော၊ ကင်းတော်မူပြီ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တထာဂတေန၊ သည်။ လောကသမုဒယော၊ ဒုက္ခ၏ အကြောင်းကို။ အဘိသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ သိတော်မူပြီ။ တထာဂတဿ၊ သည်။ (လောကသမုဒယော၊ ကို။ ပဟီနော၊ ပယ်တော်မူပြီ။ (အနက်လွယ်၏)။ ယောကနိရောဓဂါမိနီပဋိပဒါ၊ ဒုက္ခ၏ချုပ်ရာသို့ ရောက်ကြောင်းဖြစ်သော အကျင့်ကို။ တဿာ၊ တဿ၊ သည်။ ဘာဝိတာ၊ ပွားစေအစ်ပြီ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သဒေဝကဿ၊ သော။ လောကဿ၊ သည်။ ဒိဋ္ဌဝါ၊ မြင်အပ်သည်လည်း ဖြစ်သော။ သုတံဝါ၊ ကြားအပ်သည်လည်းဖြစ်သော။ မုတံဝါ၊ သုံးပါး သောဝိညာဉ်ဖြင့် ရောက်အပ်သည်လည်းဖြစ်သော။ ဝိညာတံဝါ၊ နှောဝိညာဉ်ဖြင့် သိအပ်သည်လည်းဖြစ်သော။ ယံအာရမ္ဘဏံ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ တံ သဗ္ဗံ၊ ထိုအလုံးစုံသောအာရုံကို။ တထာဂတေန၊ သည်။ အဘိသမ္ဗုဒ္ဓံ၊ အပ်ပြီ။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ တထာဂတောတိ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ ဝေဒိ၊ သို့ လည်း။ တဿ၊ ထိုတထာဂတော ဟူသောပုဒ်၏။ အတ္ထော၊ ကို။ ဝေဒိ တဗ္ဗော၊ ၏။

ဟထာဂတသဒ္ဒါ၏ အနက်ကို ရှစ်ဝိကပ်တို့ဖြင့်သာ ဆရာဆို၏။ ထိုသို့ သော အကြောင်းကြောင့်သာ တထာဂတ မည်ကောင်းသလောဟု သူမေးဘွယ်ရှိ၍ ထိုအမေးကိုဖြေခြင်းငှာ ဧဒဂ္ဂိစ ။ပ။ မုခမတ္တမေဝ ဟူသောပါဠိကို မိန့်သတည်း။ ထိုပါဠိ၏အတ္ထကား-

ဧဒဂ္ဂိစ၊ ဤဆိုအပ်ပြီးသော စကားသည်လည်း။ တထာဂတဿ၊ မြတ်စွာ ဘုရား၏။ တထာဂတ ဘာဝဒီပနေ၊ တထာဂတ၏အဖြစ်ကို ပြခြင်း၌။ မုခမတ္တမေဝ၊ အမြွက်မျှသာတည်း။ သဗ္ဗာကာရေန ပန၊ အလုံးစုံသော အကြောင်းဖြင့်ကား။ တထာဂတောဝ၊ ဘုရားသည်သာလျှင်။ ဟထာ ဂတဿ၊ ဘုရား၏။ တထာဂတဘာဝံ၊ အဖြစ်ကို။ ဝေဒေယျ၊ ဝင်ရောယှဉ်၊ ဗုဒ္ဓိနိုင်ရာ၏။

ကတမန္တ၏ ဘိက္ခုဝေတိ၊ ကား။ အပ္ပမတ္တကေန၊ နည်းသော အတိုင်း အရှည်ရှိသော၊ ညြေရမတ္တကေန၊ ယုတ်သော အတိုင်းအရှည်ရှိသော။ သီလမတ္တကေန၊ အလေ့အကျင့်မျှသာ ဖြစ်သော၊ ယေနသီလေန၊ ဖြင့်။ ဝုဏ္ဏေနော၊ သည်။ တထာဂတဿ၊ ဝါဘုရား၏။ ဝဏ္ဏံ၊ ကျေးဇူးကို။ ဝဒ မာနော၊ ချီးမွမ်းသည်ဖြစ်၍။ ဝဒေယျ၊ ၏။ တံသီလံ၊ သည်။ ကတမံ၊ အဘယ်နည်း။ ဇုတိဝုဏ္ဏတိ၊ ၏။

အမေးငါးရပ်

ဘဏ္ဍ၊ ထိုကတမဋ္ဌ ဟူသောပါဠိ၌။ ပုဏ္ဏာနာမ၊ မည်သည်ကား။ အဒိဋ္ဌ ဒေါ်တနာပုဏ္ဏာ၊ အနက်အဓိပ္ပါယ်ကို မသိမမြင်၍မေးသော ပုဏ္ဏာဝင်း။ ဒိဋ္ဌသံသန္ဒနာပုဏ္ဏာ၊မြင်ပြီးသိပြီးလျှက် နှီးနှောလို၍ မေးသော ပုဏ္ဏာဝင်း။ ဝိမတိစ္ဆေဒနာပုဏ္ဏာ၊ ယုံမှားခြင်းကိုဖြတ်လို၍ မေးသောပုဏ္ဏာဝင်း။ အနုမတိပုဏ္ဏာ၊ အယူကိုသိလိုသ၍ မေးသောပုဏ္ဏာဝင်း။ ကထေတုကမ္မတာ ပုဏ္ဏာ၊ ဖြေခြင်းငှာ အလိုရှိ၍မေးသောပုဏ္ဏာဝင်း။ ဇုတိ၊ သို့။ ပဋ္ဌဝိဓာ၊ ငါးပါးအပြားရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။

ဘဏ္ဍ၊ ထိုငါးပါးအပြားရှိသော ပုဏ္ဏာတို့တွင်။ အဒိဋ္ဌေဒေါတနာပုဏ္ဏာ နာမ၊ မည်သည်ကား။ ပဂတိယာ၊ ပြကတေ့အားဖြင့်။ ယဂ္ဂဏံ၊ ကို။ အညာတံ၊ မသိနိုင်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဒိဋ္ဌံ၊ မမြင်နိုင်သည်။ အတုလိတံ၊ မနှိုင်းယှဉ်နိုင်သည်။ အတီရိတံ၊ မကူးမြောက်နိုင်သည်။ အပိတ္ဌတံ၊ မထင်နိုင်သည်။ အပိဘာဝိတံ၊ ထင်စွာမသိနိုင်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တဿ ယဂ္ဂဏဿ၊ ကို။ ဘုဿ၊ သိခြင်းငှာ။ ဒဿနာယ၊ မြင်ခြင်းငှာ။ တုလ နာယ၊ နှိုင်းယှဉ်ခြင်းငှာ။ တီရဏာယ၊ ကူးမြောက်ခြင်းငှာ။ ဝိဘာဝနာယ၊ ထင်စွာသိခြင်းငှာ။ ပဋ္ဌ၊ ဖြဿနာကို။ ပုဏ္ဏတိ၊ ၏။ အယံ၊ သည်။ အဒိဋ္ဌ ဒေါတနာပုဏ္ဏာ၊ မည်၏။

ဒိဋ္ဌသံသန္ဒနာပုဏ္ဏာ၊ သည်။ ကတမာ၊ ကား။ ပဂတိယာ၊ ဖြင့်။ပ။ တဿ ယဂ္ဂဏဿ၊ ကို။ အညေဟိ၊ ကုန်သော၊ ပဏ္ဍိတေဟိ၊ တို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ ဟု။ သံသန္ဒနတ္ထာယ၊ နှီးနှောခြင်းငှာ။ပ။ ပဂတိယာ၊ ဖြင့်။ ဧကံ၊ ခေါ်။ ဤသို့ ဖြစ်မည်လော။ နုခေါ်၊ မဖြစ်သလော။ ကိန္နုခေါ်၊ အဘို့ဖြစ်မည်နည်း။ ကထံနုခေါ်၊ အဓိပ္ပြာယ်အဘို့နည်း။ ဣတိ၊ သို့။ သံသယပဋ္ဌနော၊ သံယာပဋ္ဌနော

၁။ ဒေါ်ဦးဝေတနာပုဏ္ဏာ-ဆဋ္ဌ။ ဒီဃဝေါဟာရတော်ကား (သီ၊ ၈) ဗုဒ္ဓို ဟိုအ်သည်။

ခြင်းသို့ ရောက်သည်။ (ယုံမှားခြင်းရှိသည် လည်းဟု)။ ဝိမတိပက္ခနှောဝေ့းတောခြင်းရှိသည်။ ဒွေဋ္ဌကဇောတောနှလုံးနှစ်ခွရှိသည်။ ဟောတိ၏ သောဝုဋ္ဌလော သည်။ ဝိမတိဆွေဒနတ္ထာယ၊ ယုံမှားတွေ့းတောခြင်းကို ဖြတ်ခြင်းငှာ။ပ။

အနုမတိယာ၊ အလိုအားဖြင့်။ ပဋ္ဌ၊ ကို။ ပုစ္ဆတိ၊ ၏။

အဘယ်သို့မေးခြင်းသည် အနုမတိပုစ္ဆာ မည်သနည်းဟု သူမေးဘွယ်ရှိ၍ ထိုအမေးကို ဖြေခြင်းငှာ ဝတ်တီ မည်ထ ဘိက္ခဝေစသောပါဠိကို မိန့်သတည်း။ ထိုပါဠိ၏အဋ္ဌကထာ--

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ မယာ၊ သည်။ ဝုစ္စမာနံ၊ ဆိုလတ္တံ့သော။ တံဝစနံ၊ ကို။ ဝဒေမ၊ တို့သည်။ ကိံ မည္ဟထ၊ အဘို့အောက်မေ့ကုန်သနည်း။ ရူပံ၊ သည်။ နိစ္စံဝါ၊ နိစ္စမည်သလော။ အနိစ္စံဝါ၊ လော။ ဇုတိ၊ ဘို့။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဘိက္ခု၊ တို့ကို။ ပုစ္ဆတိ၊ ၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ အနိစ္စံ၊ တည်း။ ဇုတိ၊ ဘို့။ ဘိက္ခု၊ တို့သည်။ အဝေါစုံ၊ လျှောက်ကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ယံပန ဓမ္မဟောတံ၊ အကြင်တရားသည်ထောသည်။ အနိစ္စံ၊ အနိစ္စတည်း။ တံ၊ ထိုအနိစ္စတရားသည်ထောသည်။ သုခံဝါ၊ သုခမည်သလော။ ဒုက္ခံဝါ၊ ဒုက္ခမည်သလော။ ဇုတိ၊ ဘို့။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဘိက္ခု၊ တို့ကို။ ပုစ္ဆတိ၊ ၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ ဒုက္ခံ၊တည်း။ ဇုတိ၊ ဘို့။ ဘိက္ခု၊ တို့သည်။ အဝေါစုံ၊ကုန်၏။ ဇုတိအာဒိ၊ ဤဆိုစသော။ သမ္ဘံ၊ ကို။ ဝတ္ထုမ္ဘံ၊ ၏ ။ပ။

ဂဇဏတုဂမ္ဘတာယ၊ ဖြေခြင်းငှာ အလိုရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ စတ္တာရောမေ ဘိက္ခဝေ ။ပ။ ကတမေ အဋ္ဌာတိ၊ ၍။ ပဋ္ဌ၊ ကို။ ပုစ္ဆတိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သတိပဋ္ဌာနာ၊ တို့သည်။ ဇုမေစတ္တာရော၊ ဤလေးပါးတို့တည်း။ စတ္တာရော၊ လေးပါးဟူသည်တို့ကား။ ကတမေ၊ အဘယ်တို့နည်း ။ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ မဂ္ဂင်္ဂါ၊ တို့သည်။ ဇုမေ အဋ္ဌ၊ ဤရှစ်ပါးတို့တည်း။ အဋ္ဌ၊ ရှစ်ပါးဟူသည်တို့ကား။ ကတမေ၊ တို့နည်း ။ပ။

ဇုတိ၊ သို့။ ဝဋ္ဌသု၊ ကုန်လော။ ဇုမာသု ပုစ္ဆာသု၊ တို့တွင်။ (အဓိဋ္ဌေတနာဒိဋ္ဌစပ်။ တာဝသဒ္ဒါကား ဝတ္ထုဒ္ဒီပနာပေကွတည်း)။အာဒိဋ္ဌသာ မသိမမြင် အပ်သော။ ကသိဏစိ၊ တစ်ခုတစုသော။ ဓမ္မသာ၊ ၏။ အသာဝ တော၊ မရှိခြင်းကြောင့်။ တထာဂတသာ၊ ဖြတ်စွာတုရားအား။ အဓိဋ္ဌေတနာ ပုစ္ဆာဝိ၊ သည်လည်း။ နတ္ထိ၊ ရှိ။ ဇုဒံနာမ၊ ဤမည်သော တရား ကို။ အညေယိ၊ ကုန်လော။ ဗဟိုဟေယိ၊ ကုန်လော။ သမဏာ၊ ပြာဟ္မဏေယိ၊ တို့နှင့်။ ဘဒ္ဒန္တ ၊ ကဲ့ ။ပ။ ဆမဒ္ဓာဟာသုတော၊ နှလုံးသွင်းခြင်း၏သာလျှင်။

အနုပ္ပန္နနဟော၊ မဖြစ်ခြင်းကြောင့်။ (မမျှော်ခြင်းကြောင့် လည်းဟု) ။ပ။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ (ပနသဒ္ဒါ ပတ္တန္တရ ဇောတက)။ ဗုဒ္ဓါနံ၊ တို့အား။ ဧကမ္မေဝိ၊ ဌာ်လည်း။ အာသပ္ပနာ၊ ယုံမှားခြင်းသည်။ ပရိသပ္ပနာ၊ တွေးတောခြင်းသည်။ နတ္ထိ၊ ရှိ။ ဝေါမိမဂ္ဂေယေဝ၊ ဌာ်သာလျှင်။ သဗ္ဗာ၊ ကုန်သော။ ကခ်ါ၊ တို့ကို။ ဆိန္နာ၊ ဖြတ်အပ်ကုန်ပြီ ။ပ။ ဒ္ဒဲ့ဝ်သေသာ၊ ကုန်သော။ ဒ္ဒေ၊ ကုန်သော။ ပုဗ္ဗာ ပန၊ တို့သည်ကား။ ဗုဒ္ဓါနံ၊ တို့အား။ အတ္ထိ၊ ကုန်၏။ တ်ာသု၊ ထိုနှစ်ပါးကုန်သော ပုဗ္ဗာတို့တွင်။အယံ၊ ဤကတမံ တံ သိလံ ဟူသော ပုဗ္ဗာသည်။ ကထေတုကမ္မတာပုဗ္ဗာနာမ၊ ကထေတုကမ္မတာပုဗ္ဗာမည်၏။

စူဠသီလအဖွင့်

၈။ ဗုဒ္ဓါနိ ၊ ဌာ်။ ကထေတုကမ္မတာယ ပုဗ္ဗာယ၊ ကထေတုကမ္မတာ ပုဗ္ဗာဖြင့်။ ပုဗ္ဗိတံ၊သော။ တံအတ္ထံ၊ ကို။ ကထေတုံ၊ဖြေခြင်းငှာ။ ပါဏာတိ ပါတံပဟာယာတိ အာဒိ ၊ ကို။ . အာဟ၊ ပြီ။ တတ္ထ၊ ထိုပါဏာတိပါတံ ပဟာယ အစရှိသော ဝါကျာ်။ သမတိနိဝိဋ္ဌသ၊ သော။ ပါဏာတိ ပါတောတိပဒဿ၊ ၏။ ပါဏဿ အတိပါတော ပါဏာတိပါတောတိ အတ္ထော၊ ပါဏဿ ။ပ။ ပါတောဟူသော အနက်ကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ ၏။ ပါဏဿ၊ သတ္တဝါကို။ (ဇီဝိတိန္ဒြေကို လည်းဟု)။ အတိပါတော၊လျှင်စွာ ချခြင်းတည်း။ ဇာတိတသ္မာ၊ ကြောင့်။ ပါဏာတိပါတော၊ မည်၏။

ဆရာ-ပါဏဿ အတိပါတော ဟုဆို၏။ သတ္တဝါကို နေရာမှလျှင်စွာ ချခြင်းသည် ပ'ါဏာတိပါတမည်ကောင်းသလောဟု သူမေးဘွယ်ရှိ၍ ထိုအမေးကိုဖြေခြင်းငှာ ပါဏဝဓော ပါဏဃာတော၏ ဝုတ္တံဟောတိ ဟူသောပါဠိကို မိန့်သတည်း။ ထိုပါဠိ၏အတ္ထကား-

ပါဏဝဓော ပါဏဃာတော၊ ဇီဝိတိန္ဒြေကိုဖြတ်ခြင်း။ ဇာတိအယံ အဓိပ္ပါ ယော၊ ကို။ ဝုတ္တံ ဝုတ္တော၊ ဆိုလိုသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ (ပါဏဝဓော ပါဏဃာတောကား ပရိယာယ်သဒ္ဒါတည်း။ အနက်အထူးမရှိ)။ ဣတ္ထ၊ ဤပါဏာတိပါတောဟူသောပုဒ်၌။ ပါ၏ဟောတိ၊ ဟူသည်ကား။ (စသဒ္ဒါ ကား ဝါကျာရမ္ဘတည်း)။ ဝေါဟာရတော၊ ပညတ်အားဖြင့်။ သတ္တော၊ သတ္တဝါတည်း။ ပရမတ္ထတော၊ အားဖြင့်။ ဇီဝိတိန္ဒြိယံ ၊ တည်း။

၁။ ပုဗ္ဗာမည်သည်ကား အဖြေရှိသော်မှသာ သင့်လျော်သောသဘောရှိသည် မဟုတ်ပါလျှင်ဟူသော စောဒနာကြောင့် ဗုဒ္ဓါနိ စသည်ကိုမိန့်။

၂။ ဇီဝိတိန္ဒြေဟူသည် ရုပ်နာမ်ဇီဝိတိန္ဒြေတည်း။

ပါဏမည်ကြောင်းကို ဆရာဆိုပြီ၊ အဘယ်သည်လျှင် ပါဏာတိပါတ မည်သနည်း။ ကာယဝိညတ် ဝစီဝိညတ်သည် ပါဏာတပါတမည် သလောဟုသူမေးဘွယ်ရှိ၍ ထိုအမေးကိုဖြေခြင်းငှာ တဿိ ပနပါဏေ စသည်ကို မိန့်သတည်း။ ထိုပါဠိ၏အဓိပ္ပာယ်ကား-

တဿိ ပနပါဏေ၊ ထိုသတ္တဝါ၌။ ပါဏာသညိနော၊ သတ္တဝါဟုအမှတ်ရှိ သူ၏။(စေတနာ၌စပ်)။ ဇီဝိတိန္ဒြိယုပဓ္ဓေ ဒဏ ဥပက္ကမ သမုဋ္ဌာပိကာ၊ ဇီဝိ တိန္ဒြေကိုဖြတ်တတ်သော ကာယပယောဂ ဝစီပယောဂကို ဖြစ်စေတတ် သော။ (စေတနာ၌စပ်)။ ကာယဝစီဒ္ဒါရာနံ၊ တို့တွင်။ အညတရဒ္ဒါရဝ ဝတ္ထာ၊တပါးပါးသောဒ္ဒါရ၌ဖြစ်သော။ ဝဓကစေတနာ၊ သည်။ ပါဏာတိ ပါတော၊ မည်၏။

ပါဏသ္မိ အတိပါတော ပါဏာတိပါတော ဟူသောဝစနတ္ထ၌ မုချ အားဖြင့် ကာယဝိညတ် ဝစီဝိညတ်ရသည်။ ဖလူပစာရအားဖြင့်ကား ဝဓကစေတနာရသည်။ ဤအရာ၌ ဖလူပစာရအနက်ကို သိစေလို၍ ဝဓကစေတနာ ပါဏာတိပါတောဟု ဆိုတော်မူသတည်း။

ပါဏာတိပါတမည်ကြောင်းကို ပြပြီး၍ ယခုအခါ၌ ပါဏာတိပါတ၏ အပြစ်အထူးကို ပြတော်မူလို၍ သော ဂုဏာဝိရတိတေသု အစရှိသော ပါဌ်ကိုမိန့်သတည်း။ ထိုပါဌ်၏အဓိပ္ပာယ်ကား-

သောပါဏာတိပါတော၊ သည်။ ဂုဏာဝိရတိတေသု၊ ဂုဏ်ကင်းကုန်သော။ တိရစ္ဆာနဂတာဒီသု၊ ကုန်သော။ ပါဏေသု၊ သတ္တဝါတို့တွင်။ ခုဒ္ဒကေ၊ ငယ်သော။ ပါဏေ၊ ၌။အပ္ပသာဝဇ္ဇော၊ နည်းသောအပြစ်ရှိ၏။ မဟာသရီ ရေ၊ ကြီးသောကိုယ်ရှိသော။ ပါဏေ၊ ၌။ မဟာသာဝဇ္ဇော၊ ကြီးသော အပြစ်ရှိ၏။

ခုဒ္ဒကေ ဟူသော ပါဌ်အားလျော်စွာ မဟန္တေဟူ၍သာ မဆိုမူ၍ မော သရီရေဟူ၍ ဆိုလေသောကြောင့် ခုဒ္ဒကေ၏အရကို ငယ်သော ကိုယ် ရှိသော သတ္တဝါကို ယူအပ်၏။ အရွယ်အားဖြင့် ငယ်သည်ကြီးသည်ကို ခုဒ္ဒက မဟန္တဟု မယူအပ်။

ကသ္မာ၊ ကြောင့်။ မဟာသာဝဇ္ဇော၊ နည်း။ ပယောဂမဟန္တတာယ၊ ပယောဂကြီးသည်၏အပြစ်ကြောင့်။ မဟာသာဝဇ္ဇော၊ ၏။

ပယောဂ မဟန္တတာယ ဟူသောဟိတ်ဖြင့် မဟာသရီရတာယဟူသော ဟိတ်ကိုစင်စစ်ရသတည်း။ မဟန္တတာယ၌ မဟန္တသဒ္ဒါ ဝနုနအနက်၌

ဖြစ်၏။ ဗဟုတ္တအနက်၌လည်းဖြစ်၏။ တချက်ထည်း ပြင်းစွာရိုက်ပုတ်ထိုးခုတ်၍ သတ်သောအခါ ဝနုနအနက်၌ဖြစ်၏။ အကြြိမ်များစွာ ရိုက်ပုတ်ထိုးခုတ်၍သတ်သောအခါ ဗဟုတ္တအနက်၌ ဖြစ်၏။

ပယောဂသမတ္တော၊ ပယောဂမျှသည်၏ အဖြစ်သည်။ သတိုရိ၊ သော်လည်း။ ဝတ္ထုမဟန္တတာယ၊ ဝတ္ထုများသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ မဟာသာဝဇ္ဇော၊ မဟာသာဝဇ္ဇမည်၏။

ဝတ္ထုမဟန္တတာယ၌ မဟန္တသဒ္ဒါသည်ကား ဗဟုတ္တအနက်၌ ဖြစ်ပေ၏။ တချက်သောပယောဂဖြင့် နှုးညံ့သော ငယ်သော ဝိုးရှုအစရှိသော သတ္တဝါအများသေလေ၏။ ထိုပယောဂနှင့်မျှသော တချက်သော ပယောဂဖြင့်ထူထပ်ကြီးမားသော ကြက်ဝက်စသော သတ္တဝါ တခုသာ သေလေ၏။မဟာသရီရတာယစ မဟာသာဝဇ္ဇောဟု ဆိုသောကြောင့် သတ္တဝါတခုထည်းသေရာ၌ အပြစ်ကြီးရာသလောဟူသော ယုံမှားသက်သာကို နှစ်စေခြင်းငှာ ဝတ္ထုမဟန္တတာဃဟု ဝတ္ထုသဒ္ဒါနှင့် အထူးပြု၍ မဟာသာဝဇ္ဇောကို မိန့်သတည်း။

ဂုဏဝန္တော သု၊ သီလအစရှိကုန်သော ဂုဏ်ရှိကုန်သော။မနုဿာဒီသု၊ တို့၌။ (တို့တွင်လည်းဟူ)။ အပ္ပဂုဏော၊ နည်းသော်ဂုဏ်ရှိသော။ ပါဏော၊ ၌။ အပ္ပသာဝဇ္ဇော ၏။မဟာဂုဏော၊ ကြီးသောဂုဏ်ရှိသော။ ပါဏော၊ ၌။ မဟာသာဝဇ္ဇော၊ ၏။

မနုဿာဒီသု၌ အာဒိသဒ္ဒါဖြင့် နတ်တို့ကိုလည်း ယူအပ်၏။ သီလသမာဓိ အစရှိသောဂုဏ်နှင့် ပြည့်စုံသော ဘုရားအလောင်း အစရှိကုန်သော တိရစ္ဆာန်တို့ကိုလည်း ယူအပ်၏။ထိုကြောင့် ဘုရားလောင်းဖြစ်ခဲသောခါမင်း မျောက်မင်းအစရှိသော တိရစ္ဆာန်တို့ကို သတ်သော ဒေဝဒတ်လောင်း ဖြစ်သောလူသည်လည်း မြေမျိုခြင်း အစရှိသည်ကို ရောက်လေသတည်း။

သရီရဂုဏာနံပန၊တို့ကား။သမတာဝေ၊မျှသည်၏အဖြစ်သည်။သတိ၊သော်။ ကိလေသာနဟု၊ တို့၏ရင်း။ ဥပဏ္ဍမာနဟု၊ လုံ့လတို့၏ရင်း။ မုဒုတာယ၊ နှုးညံ့သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။အပ္ပသာဝဇ္ဇော၊၏။ တိဗ္ဗတာယ၊ထက်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ မဟာသာဝဇ္ဇော၊ ၏။ ဧုတိ၊ ဤသို့။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။

ဒိုးဘူသတ်ယောက်ျား မင်း၏အဝှေသနာပတိ အစရှိသော ဘူတို့သည် သေစေလိုသောစေတနာပြင်းစွာမရှိသော်လည်း ရာဇဝတ်ကုန်အောင်

စိရင်ရခြင်းသည် နှုးညံ့သော ကိလေသာ နှုးညံ့သော ပယောဂဖြစ်၏။ ထိုသို့နှုးညံ့သော ကိလေသာ ပယောဂရှိသောကြောင့် ထိုခိုးသူသတ် အဂ္ဂသေနာပတိ တို့အား အပြစ်နည်း၏။ အပြစ်သာ နည်းသည် ပါဏာတိပါတ စေတနာကား ဖြစ်၏။ မိမိရန်သူကို ပြင်းစွာဒေါသ ပယောဂဖြင့်သတ်မူ အပြစ်ကြီး၏။

တဿ၊ထိုပုါဏာတိပါတ၏။ သမ္ဘာရာ၊အကြောင်းတို့သည်။ပါဏော၊ သတ္တဝါ။ ပါဏသညိတာ၊သတ္တဝါဟု အမှတ်ရှိသည်၏အဖြစ်။ ဝဓကေစိတ္တံ၊ သတ်လိုသောစိတ်။ (သေစေလိုသောစိတ် လည်းဟု)။ ဥပက္ကမော၊ ကာယ ဒွါရ ဝစီဒွါရတို့ဖြင့် လုံ့လပြုခြင်း။ တေန၊ ထိုလုံ့လဖြင့်။မရဏံ၊သေခြင်း။ ဧတိ၊ ဤသို့။ ပဋ္ဌ၊ တို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ပယောဂါ၊ ပယောဂ တို့သည်။ သာဟတ္ထိကော၊ မိမိလက်ဖြင့် သတ်ခြင်း။ အာဏတ္တိကော၊ သူတပါးကိုစေ၍ သတ်ခြင်း။နိသဿိယော၊ မြား လုံ အစရှိသောလက်နက် တို့ကို လွှတ်လိုက်၍ သတ်ခြင်း။ ထာဝရော၊ အရာမှ မရွှေ့စေနိုင်မူ၍ တွင်းနှံ့ညွှန် အစရှိသည်၌ ကျစေ၍ သတ်ခြင်း။ ဝိဇ္ဇာမယော၊ မန္တန်ဆေး အတတ်ဖြင့်သတ်ခြင်း။ ဣဒ္ဓိမယော၊ တန်ခိုးဖြင့်သတ်ခြင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဆ၊ တို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဣတ္ထ၊ ဤအဌကထာ၌။ ဣမသ္မိံ၊ ဤခြောက်ပါးသော ပယောဂကို။ ဝိတ္ထာရိယမာနေ ပန၊ ချဲ့အစ်သည် ရှိသော်ကား။ အတိဝိယ ပဝေ္ဌော၊ ကျယ်လွန်းသည်။ (ကြာမြင့်လည် လည်းဟု)။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဧဟာတိ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ တံ ဘ ပယောဂံ၊ ကို။ မယံ၊ တို့သည်။ နဝိတ္ထာရယိဿာမ၊ ချဲ့ကုန်အံ့။ အညံ၊ သော။ဝေရုပဋ္ဌ၊ ဤသို့သဘောရှိသော အကျယ်ဖြစ်သော စကားကိုလည်း။ န ဝိတ္ထာရယိဿာမ၊ ကုန်အံ့။ အတ္ထိကေဟိပန၊ အလိုရှိကုန်သော အမျိုးသားတို့သည်ကား။ သမန္တပါသာဒိက. ဝိနယဋ္ဌကထံ၊ သမန္ တပါသာဒိက အမည်ရှိသော ဝိနည်းအဌကထာကို။ ဩလောကေတွာ၊၍။ ဝဇိရတ္ထေ၊ ၏။

ပဟာယာတိ၊ ကား။ ပါဏာတိပါတ ဧစေတနာသင်္ခါတ်၊ ဗိဝိတိန္ဒြေကို ချကြောင်းစေတနာဟု ဆိုအပ်သော။ ဣမံ ဒုသီလံ၊ ဤသီလမရှိသည်၏ အဖြစ်ကို။ ပဟေတွာ၊ ပယ်၍။

ပါဏာတိပါတကိုပယ်၍ ဟူရာ၌ ပါဏာတိပါတ အရသည် ဓမ္ မအားဖြင့် ဝိညာဏ်သာရတော်လည်း ဝိညာဏ်ကိုပယ်ခြင်းကို ပဌာန အားဖြင့် မလိုအပ်။ ဖလူပစာရအားဖြင့် ရဟန်းသော အကြောင်း

ဖြစ်သော ဒုဿီလျှစေတနာကို ပယ်ခြင်းကို လိုသည်၏အဖြစ်ကို သိစေခြင်းငှာ ပါဏာတိပါတစေတနာ သခ်ါတံ ဒုဿီလျံဟု ဟံကို ဆိုသတည်း။

ဆရာ-မြတ်စွာဘုရားသည် အဘယ်ကာလမှစ၍ ပါဏာတိပါတစေတနာကို ပယ်သနည်း။ ဘွားတော်မူသောကာလ အံ့စရှိသည်မှစ၍ ပယ်သလော်ဟု သူမေးဘွယ်ရှိ၍ ထိုအမေးကိုဖြေခြင်းငှာ ပဋိဝိရတောတိ ပဟိနကာလတော စသည်ကို မိန့်သတည်း။ ထိုပါဠိ၏အတ္ထကား-

ပဋိဝိရတောတိ၊ ကား။ ပဟိနကာလတော၊ မဂ်ဖြင့်ပယ်ပြီးသောကာလမှ။ ဘဋ္ဌာယ၊ ၍။ တတော ဒုဿီလျတော၊ မှ။ သြရတော ဝိရတောဝ၊ ကြဉ်သလျှင်ကတည်း။ တသာဘဂဝတော၊အား။ (နတ္ထိ၌စပ်)။ဝိတိဏ္ဏမိသာမိ၊ လွန်ကြားအံ့။ ဧတိ၊ ဤသို့။ စက္ခု သောတ ဝိညေယျာ၊ စက္ခုဝိညာဏ်သောတဝိညာဏ်ဖြင့် သိအပ်ကုန်သော။ ဓမ္မာ၊ တို့သည်။ နတ္ထိ နသန္တိ၊ ကုန်။ ကာယိကာ၊ ကိုယ်ဖြင့် လွန်ကြားခြင်းတို့သည်ကား။ ပဂေဝ၊ အဘယ်မှာ ရှိကုန်အံ့နည်း။ (စက္ခုသောတ ဝိညေယျာဓမ္မာ ဟူသောပါဠိတို့ဖြင့် ရူပါရုံသဒ္ဒါရုံတို့၌ အယောနိသောမနသိကာရ၏အဖြစ်ကို ပယ်သတည်း)။ ဧမိနာဝနယေန၊ ဖြင့်လျှင်။ အညေသု၊ ကုန်သော။ ဝေရူပေသု၊ကုန်သော။ ပဒေသု၊ တို့၌။ အတ္ထော၊ ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊၏။

ဆရာ-မြတ်စွာဘုရား၏ သမဏဟူသော အမည်သည် ဥတ္တိစတုတ္ထကံ အစရှိသည်ဖြင့် ဖြစ်သော ရဟန်းဖြစ်သောကြောင့် ရသလောဟု သူမေးဘွယ်ရှိ၍ ထိုအမေးကို ဖြေခြင်းငှာ သမဏောတိ ဘဂဝါ စသည်ကို မိန့်သတည်း။ ထိုပါဠိ၏အတ္ထကား-

သမဏောတိ[1]၊ ကား။ ဘဂဝါ၊ သည်။ သမိတပါပတာယ၊ ငြိမ်းပြီးသော မကောင်းမှုရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ လဒ္ဓဝေါဟာရော၊ သမဏဟု ရအပ်သော အမည်ရှိ၏။ ဂေါတမောတိ၊ ကား။ ဂေါတ္တဝင်သေန၊ အနွယ်၏အစွမ်းဖြင့်။ ဂေါတမော၊ ဂေါတမ မည်တော်မူ၏။ ကေဝလဠ္ဠ၊ သက်သက်ကား။ ဘဂဝါယေဝ၊ သည်သာလျှင်။ ပါဏာတိပါတာ၊ မှ။ ပဋိဝိရတော၊ ကြဉ်သည်။ န၊ မဟုတ်။ ဘိက္ခုသံဃောဝိ၊ သည်လည်း။ ပဋိဝိရတော၊၏။ ပနတထာဝိ၊ ထိုသို့ရဟန်းသင်္ဃာကြဉ်သော်လည်း။ ဒေသနာ၊

၁။ ပါဠေ သမေတိတိ သမဏောဝ။

သည်။ အာဒိတော့၊ မှ။ ပဋ္ဌာယ၊ ၍။ ဧဝံ၊ ဤသို့သမရောဝေါတမော ပဋိဝိရတောဟူ၍။ အာဝတာ၏။ အတ္ထိဝန၊ ကိုကား။ ဒီဃဝန္ဓေန၊ ပြုသော ဆရာသည် ။ပ။

နိဟိတသတ္ထောတိ၊ ကား။ ပရူပဝါဒတတ္ထာယ၊ သူတပါးကိုသတ်ခြင်းငှာ။ ဒဏ္ဍံဝါ၊ ဒုတ်လက်နက်ကိုဝင်း။ သတ္ထံဝါ၊ ဒါးလက်နက်ကိုဝင်း။ အာဒါယ၊ ၍။ အဝတ္ထုနတော၊ မလည်ခြင်းကြောင့်။ ဘဝဝါ၊ သည်။ နိက္ခိတ္တဒဏ္ဍောစေဝ၊ ပယ်အပ်ပြီးသော ဒုတ်လက်နက်ရှိသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ နိက္ခိတ္တသတ္ထောစ၊ ပယ်အပ်ပြီးသော ဒါးလက်နက်ရှိသည်လည်း။ ဟော'တိ၊ ၏။ ဇုတိအယံ၊ လျှင်။ အတ္ထော၊ တည်း။ တ္ထေ၊ ဤနိဟိတဒဏ္ဍောနိဟိတသတ္ထောဟူသော ဝါဒ၌။ (စသဒ္ဒါကား ဝါဏျာရမ္ဘဝေါတကတည်း)။ ဒဏ္ဍံ၊ ဒုတ်ကို။ ဌပေတ္ဝာ၊ ၍။ သဗ္ဗဒ္ဓိ၊ အလုံးစုံလည်းဖြစ်သော။ အဝသေသံ၊ ဒုတ်မကြွင်းသော။ ဥပဂရဏံ၊ အဆောက်အဦကို။ (ဝေဒိတမ္ဗံ၌စပ်)။ သတ္ထာနံ၊ တို့ကို။ ဝိဟေသနတ္ထာဝတော၊ ညှဉ်းဆဲကြောင်းဖြစ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ သတ္ထန္တိ၊ လက်နက်ဟူ၍။ ဝေဒိတမ္ဗံ၊ ၏)။

ဆရာ-ပယ်အပ်ပြီးသောဒုတ်ရှိသောသူသည်ရင်း၊ပယ်အပ်ပြီးသောဒုတ်မှတပါးသော လက်နက်ရှိသောသူသည်ရင်း၊နိဟိတဒဏ္ဍ နိဟိတသတ္ထ မည်၏ဟုဆို၏။ တောင်ဝှေးဒန်ပူဖြတ်သော ဒါးငယ် လက်သည်းလို့ ဒါးငယ် အစရှိသည်ကိုကိုင်၍ သွားကုန်သောရဟန်းတို့သည် အနိဟိတဒဏ္ဍ အနိဟိတသတ္ထ မည်ကောင်းသလောဟု သူမေးဘွယ်ရှိ၍ ထိုအမေးကို ဖြေခြင်းငှာ ယံပနဘိက္ခု။ အစရှိသောပါဌ်ကို မိန့်သတည်း။ ထိုပါဌ်၏အတ္ထကား-

ဘိက္ခု။ တို့သည်။ ယံပနကတ္ထရဒဏ္ဍံဝါ၊ အကြင်ဝါးတောင်ဝှေးကိုလည်း။ ယံပနဒန္တကဋ္ဌံဝါသိုံဝါ၊ အကြင်ဒန်ပူဖြတ်သော ဒါးမကိုလည်း။ ယံပနဝိပ္ပလိကံဝါ၊ အကြင်လက်သည်းဒါးငယ်ကိုလည်း။ ဂဟေတ္ဝာ၊ ၍။ ဝိစရန္တိ၊ ကုန်၏။ တံ၊ ထိုဝါးတောင်ဝှေး အစရှိသည်ကို။ ပရူပဝါဒတတ္ထာယ၊ သူတပါးကို ညှဉ်းဆဲခြင်းငှာ။ ဂဟေတ္ဝာ၊ ၍။ နဝိစရန္တိ၊ ကုန်။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ သောဘိက္ခု၊ သည်။ နိဟိတဒဏ္ဍော နိဟိတသတ္ထောတ္တေဝ၊ နိဟိတဒဏ္ဍ နိဟိတသတ္ထဟူ၍သာလျှင်။ သင်္ခ်ာ၊ ခေါ်ဝေါ်ခြင်းသို့။ ဂစ္ဆတိ၊ ၏။

လဇ္ဇီတိ၊ ကား။ ပါပဓိဂုဏ္ဍနလက္ခဏာယ၊ မကောင်းမှုကို စက်ဆုပ်ခြင်းလက္ခဏာရှိသော။ လဇ္ဇာယ၊ ရှက်ခြင်းနှင့်။ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံ၏။

(လဇ္ဇာ အသ အတ္ထိတိ လဇ္ဇီဟု အသတ္ထိတဒ္ဓိတ်ပြု)။ ဒယာပန္နောတိ၊ ကား။ ဒယံ မေတ္တာစိတ္တတံ၊ မေတ္တာနှင့်ယှဉ်သော စိတ်ရှိသည်၏အဖြစ်သို့။ အာပန္နော၊ ၏။

ဒယာသဒ္ဒါသည် ကရုဏာကိုလည်းဟောရကား ကရုဏာကိုနှစ်စေ ခြင်းငှာ ဒယံကို မေတ္တာစိတ္တတံဟု ဖွင့်ပြန်သတည်း။

သမ္ဘပါဏာဘူတ ဟိတာနုကမ္ပိတိ၊ ကား။ သဗ္ဗေ၊ အလုံးစုံကုန်သော။ ပါဏ ဘူတေ၊ သတ္တဝါတို့ကို။ ဟိတေန၊ အစီးအပွားဖြင့်။ အနုကမ္ပကော၊ အစဉ် စောင့်တတ်၏။

ဆရာ-ဟိတေန အနုကမ္ပကောဟူ၍ ဆို၏။ စီးပွားဥစ္စာကို ပေးသဖြင့် စောင့်သလောဟု သူမေးတွယ်ရှိ၍ ထိုအမေးကိုဖြေခြင်းငှာ တာယ ဒယာပန္နေ တာယ အစရှိသောပါဠိကို မိန့်သတည်း။ ထို ပါဠိ၏ အတ္ထကား-

တာယ ဒယာပန္နတာယ၊ ထိုသို့မေတ္တာနှင့် ပြည့်စုံသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ သဗ္ဗေသံ၊ ကုန်သော။ ပါဏဘူတာနံ၊ သတ္တဝါတို့၏။ ဟိတစိတ္တကော၊ စီးပွားဖြစ်ခြင်းကိုအလိုရှိသောစိတ်ရှိ၏။ ဧတိအယံ၊လျှင်။အတ္ထော၊တည်း။ ဝိဟရတိ၊ ကား။ ဧရိယတိ၊ ကျင့်တတ်၏။ ယပေတိ၊ မျှတတ်၏။ ယာပေ တိ၊ မျှစေတတ်၏။ ပါလေတိ၊ စောင့်တတ်၏။ ဣတိ ဝါ ဟိ ဘိက္ခဝေ၊ ကား။ ဘိက္ခဝေ၊ ဤသို့လည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝါသဒ္ဒေါ၊ ကို။ ဥပရိ၊ ၌။ အဒိန္နာဒါနံ ပဟာယာတိ အာဒိနိ၊ အဒိန္နာဒါနံ ပဟာယ အစရှိကုန်သော စကားတို့ကို။ အပေက္ခိတ္တာ၊ ၍။ ဝိကပ္ပဏ္ဏော[1]၊ ဝိကပ်အနက်၌။ ဝုတ္တော၊ ၏။ သဗ္ဗဏ္ဍ၊ အလုံးစုံသော ဝါကျတို့၌။ ဧဝံတထာ၊ တူ။ ပုရိမံဝါ၊ ရှေး ဝါကျကိုရှင်း။ ပစ္ဆိမံဝါ၊ ကိုရှင်း။ အပေက္ခိတ္တာ၊၍။ဝိကပ္ပဘာဝေါ၊ဝိကပ်၏ အဖြစ်ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။

ပဌမဝါကျ၌ ဝါသဒ္ဒါသည် အထက်ဒုတိယဝါကျကိုင်း၏။ အထက် ဒုတိယဝါကျ၌ ဝါသဒ္ဒါသည် အောက်ပဌမဝါကျ ကိုလည်းင်း၏။ အထက်ဝါကျကိုလည်းင်း၏။ ဤသို့အစရှိသည်ဖြင့် ပုရိမံဝါ ပစ္ဆိမံဝါ အပေက္ခိတ္တာ၏ အရကိုယူလေ။

ဣတ္ထေ၊ ဤဇုတိဝါဟိ ဘိက္ခဝေ အစရှိသောပါဠိ၌။အယမ္ပန၊ ဤဆိုလတ္တံ့ သည်ကား။ သခ်ေပေါ၊ အကျဉ်းတည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ပုထုဇ္ဇနော၊သည်။ တထာဂတဿ၊ ၏။ဝဏ္ဏံ၊ ကို။ ဝဒမာနော၊ ချီမွမ်းသည်ဖြစ်၍။ ဝေ၊ သို့။

---

[1] ဝိကပ္ပဏ္ဏော-ဆဋ္ဌ။ ဝိကပ်အနက်ရှိ၏ဟူ၍-အနက်ပေး။

ဝဒေယျ၊ ဆိုရာ၏။ ကိုဝဒေယျ၊ ဟူမူကား။ ဂေါတမော၊ ဂေါတမအနွယ် ဖြစ်သော။ သမဏော၊ သည်။ ပါဏံ၊ သတ္တဝါကို။နဟနတိ၊ မသတ်။ နဃာ တေတိ၊ သူတပါးတို့ကို မသတ်စေ။ တတ္ထ၊ ထိုသတ္တဝါကို သတ်ခြင်း, ညှဉ်းဆဲခြင်း၌။ သမနုညော၊ နှစ်သက်သောစိတ်ရှိသည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဧုမသ္မာ ဒုဿီလျာ၊ ဤအသက်သတ်ခြင်းဟူသော ဒုဿီလျစေတနာမှ။ ဝိရတော၊ ကြဉ်၏။ဗုဒ္ဓဂုဏာ၊တို့သည်။အဟောဝတ ရေ မဟန္တာ၊တကား။ ဧုတိ၊ဤသို့။ဝဒေယျ၊ ၏။ဧုတိ၊ ဤသို့။ မဟန္တံ၊သော။ဥဿာဟံ၊ အားထုတ်ခြင်းကို။ ကတ္တာ၊၍။ဝဏ္ဏံ၊ကို။ဝတ္ထု၊ကာမောဝိ၊ ချီးမွမ်းလိုသည်ဖြစ်၍လည်း။ အပ္ပမတ္တကံ၊ နည်းသော အတိုင်းအရှည်ရှိထသော။ သြရမတ္တကံ၊ ယုတ်သော အတိုင်းအရှည် ရှိထသော။ အာစာရသီလမတ္တကမေဝ၊ အာစာရသီလမျှကိုသာလျှင်။ ဝဏ္ဏတိ၊ ဆိုလတ္တံ့။ ဥပရိ၏။ အသာဓာရဏာသာဝ၊ သူတပါးတို့နှင့် မဆက်ဆံသည်၏အဖြစ်ကို။ နိဿာယ၍ ဂုဏ်၊ ကို။ ဝတ္ထု၊ ဌာ။ နုသက္ကိသတိ၊ မစွမ်းနိုင်လတ္တံ့။

ဆရာ-ပုထုဇဉ်ဆိုခြင်းဌာ မစွမ်းနိုင်သည်ဖြစ်စေ၊ သောတာပန် အစရှိသောအရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် အသာဓာရဏဂုဏ်ကို ချီးမွမ်းခြင်းဌာ စွမ်းနိုင်ကုန်ရာသလောဟု သူမေးဘွယ်ရှိ၍ ထိုအမေးကိုဖြေခြင်းဌာ နကေဝလဿ စသည်ကို မိန့်သတည်း။ ထိုပါဠိ၏ဤကား-

ကေဝလဿ၊ သက်သက်လည်း။ (စင်စစ်အားဖြင့်ကား လည်းဟု)။ ပုထုဇ္ဇနော၀၊ သည်သာလျှင်။ နသက္ကောတိ၊ မစွမ်းနိုင်သည်။ နဲ၊ မဟုတ်။ သောတာပန္နော၀။ အရဟန္တောဝိ၊ သောတာပန်။ပ။ ရဟန္တာတို့သည်ရင်း။ ပဓေ ကပုဗ္ဗဝါဒိ၊ တို့သည်ရင်း။ နသက္ကောန္တိယေ၀၊ ကုန်သလျှင်ကတည်း။ ပနုဒေဘဏ္ဍနဲ၊ စင်စစ်အားဖြင့်။ တထာဂတောယေ၀၊ ဘုရားသည်သာလျှင်၊ သက္ကောတိ၊ ၏။ တံ၊ထိုအသာဓာရဏဂုဏ်ကို။ ဝေါ၊ သင်တို့အား။ ဥပရိ၏ ၌။ ဝဏ္ဏာမိ၊ဟောအံ့။ဧုတိအယံ၊ ဤဆိုဆိုအပ်ပြီးသော စကားအစဉ်သည်လျှင်။ ဧတ္ထ၊ ဤပဌမသိက္ခာပုဒ်၌။ သာမိပ္ပါယာ၊ အဓိပ္ပါယ်နှင့်တကွသော။ အတ္ထဝဏ္ဏနာ၊တည်း။ ဧုတော၊ဤပဌမသိက္ခာပုဒ်မှ။ပရံ၊ပန်၊ နောက်သိက္ခာပုဒ်တို့၌ကား။ အပုဗ္ဗမေ၀၊ အသစ်ကိုသာလျှင်။ဝဏ္ဏယိဿာမ၊ ဖွင့်ကုန်အံ့။

အာဒိန္နာဒါနံ ပဟာယ၊ တိတ္ထေ၊ ၌။အဒိန္နသ၊အရှင်မပေးသောဥစ္စာကို။ အာဒါနံ၊ ယူခြင်းသည်။ အဒိန္နာဒါနံ၊ မည်၏။

အရှင်မပေးသောဥစ္စာကို အကျွမ်းဝင်သဖြင့် ယူခြင်းကိုပင် အဒိန္နာဒါန် ဆရာ ဆိုလိုသလောဟု စောဒနာဘွယ်ရှိရကား ထိုစောဒနာကို ဖြေလို

၍ ပရသ ဟရဏံ။ပ။ ဝုတ္တံ့ဟောတိ ဟူသောပါဠိကို မိန့်သတည်း။ ထိုပါဠိ၏အတ္ထကား-

ပရသ၊ သူတပါး၏ဥစ္စာကို။ ဟရဏံ ထေယျံ၊ ခိုးခြင်း။စောရိကာ၊ ခိုးသောစေတနာ။ ဇာတိ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တံ ဝုတ္တော၊ ဆိုလိုသည်။ ဟောတိ၊ ၏။

ဆရာ-အဒိန္နဟူသည် အဘယ်နည်း၊ယောပန ဘိက္ခု အဒိန္နံ အာဟာရံ မုခဒ္ဒါရံ အစရှိသောပါဠိတို့၌ကဲ့သို့ အကပ်မခံသော ဝတ္ထုသည် အဒိန္နမည်သလော ဟု သူမေးဘွယ်ရှိ၍ ထိုအမေးကို ဖြေခြင်းငှာ တတ္ထ အဒိန္နန္တိ ပရပရိဂ္ဂဟိတံကို မိန့်သတည်း။ ထိုပါဠိ၏အတ္ထကား-

တတ္ထ၊ ထိုအဒိန္နာဒါနံဟူသော ပါဠိ၌။ အဒိန္နန္တိ၊ ကား။ ပရပရိဂ္ဂဟိတံ၊ သူတပါးဟုဆိုအပ်သော အရှင်သိမ်းဆည်းအပ်သော ဥစ္စာတည်း။ ယတ္တ၊ အကြင်ဥစ္စာ၌။ပရော၊ သူတပါးဟုဆိုအပ်သော ဥစ္စာရှင်သည်။ ယထာကာမကာရိတံ၊ မိမိအလိုရှိတိုင်း ပြုစေခြင်းသို့။ အာပဇ္ဇန္တော၊ ရောက်သည်ဖြစ်၍။ အဒဏ္ဍာရဟော၊ ဒဏ်မထိုက်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အနုပဝဇ္ဇော၊ အပြစ်မရှိသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ တသ္မိံ ပရပရိဂ္ဂဟိတေ၊ ထိုအရှင်သိမ်းဆည်းအပ်သောဥစ္စာ၌။ပရပရိဂ္ဂဟိတသညိနော၊ အရှင်သိမ်းဆည်းအပ်၏ဟု အမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ တဒါဒါယက ဥပဂ္ဂမ သမုဒ္ဒါဝိကာ၊ ထိုသူတပါး၏ဥစ္စာကို ယူတတ်သောလုံ့လကို ဖြစ်စေတတ်သော။ (တနည်းကား) ထိုသူတပါး၏ဥစ္စာကိုယူခြင်း၌ လုံ့လကိုဖြစ်စေတတ်သော။ ထေယျစေတနာ၊ ခိုးလိုသော စေတနာသည်။ အဒိန္နာဒါနံ၊ မည်၏။

ထေယျစေတနာ အဒိန္နာဒါနံ ဟူသောစကားကို ဖလူပစာရအားဖြင့် အဒ္ဒကထာဆရာဆိုသည်။ မုချအားဖြင့်ကား ခိုးခြင်းကြိယာနှင့်စပ်သော ကာယဝိညတ် ဝစီဝိညတ်သည်သာ အဒိန္နာဒါနမည်သတည်း။

တံ၊ ထိုအဒိန္နာဒါနသည်။ ဟိနေ၊ ယုတ်သော။ ပရသန္တကေ၊ သူတပါးဥစ္စာ၌။ အပ္ပသာဝဇ္ဇံ၊ ၏။ ပဏီတေ၊ မြတ်သော။ ပရသန္တကေ၊ ၌။ မဟာသာဝဇ္ဇံ၊ ၏။ ကသ္မာ၊ ကြောင့်။ မဟာသာဝဇ္ဇံ၊ နည်း။ ဝတ္ထုပဏီတတာယ၊ ကြောင့်။ မဟာသာဝဇ္ဇံ၊ ၏။ ဝတ္ထုသမတ္တော၊ ဝတ္ထုမျှသည်၏ အပြစ်သည်။ သတိပိ၊ သော်လည်း။ ဂုဏာဓိကာနံ၊ ဂုဏ်ကြီးကုန်သောသူတို့၏။ သန္တကေ၊ သော။ ဝတ္ထုသ္မိံ၊ ၌။ မဟာသာဝဇ္ဇံ၊ ၏။ တံတံ ဂုဏာဓိကံ၊ ထိုထိုသော ဂုဏ်ကြီးခြင်းကို။ ဥပါဒါယ၊ ၍။ တတော တတော၊ ထိုထိုသောအောက်။ ဟီနဂုဏသ၊ ယုတ်သောဂုဏ်ရှိသောသူ၏။ သန္တကေ၊ သော။ ဝတ္ထုသ္မိံ၊ ၌။ အပ္ပသာဝဇ္ဇံ၊ ၏။

တဿ၊ ထိုအဒိန္နာဒါန်၏။ သမ္ဘာရာ၊ အကြောင်းအင်္ဂါတို့သည်။ ပရ ပရိဂ္ဂဟိတံ၊ အရှင်သိမ်းဆည်းသော ဥစ္စာ။ ပရပရိဂ္ဂဟိတတသည်တာ၊ အရှင် သိမ်းဆည်း၏ဟု အမှတ်ရှိသည်၏အဖြစ်။ ထေယျစိတ္တော်၊ စိတ်။ ဥပဋ္ဌာမော၊ ကာယဒွါရ ဝစီဒွါရတို့ဖြင့် လုံ့လပြုခြင်း။ တေန ဥပဋ္ဌာမေန၊ ဖြင့်။ ဟရဏံ၊ ခိုးခြင်း။ ဇုတိ၊ ဤသို့။ ပဠု၊တို့သည်။ ဟောန္တိ၊ကုန်၏။ ပယောဂါ၊ တို့သည်။ ဆ၊ တို့တည်း။ ဆ၊ ဟူသည်တို့ကား။ ကတမေ၊ အဘယ်တို့နည်းဟူမူကား။ သာဟတ္ထိကာဒယော၀၊ သာဟတ္ထိက စသည်တို့သာလျှင်တည်း။ တေစ ဆပယောဂါ၊ ထိုခြောက်ပါးသော ပယောဂတို့သည်။ ယထာနုရူပံ၊ မိမိ တို့၏ သဘောအားလျော်စွာ။ ထေယျာ၀ဟာရော၊ ချိန်စဉ်းလဲ တင်းစဉ်း လဲ အသပြာစဉ်းလဲ အစရှိသည်ဖြင့် လှည့်ဝတ်၍ခိုးခြင်းငင်း။ ပသယှာ၀ ဟာရော၊ အနိုင်အထက် နှိပ်စက်လုယက်၍ခိုးခြင်းငင်း။ ပဋိဿဒ္ဓာ၀ဟာ ရော၊ မြက်သစ်ရွက် မြေမှုန့်အစရှိသည်တို့ဖြင့် ဖုံးလွှမ်း၍ခိုးခြင်းငင်း။ ပရိ ကပ္ပါ၀ဟာရော၊ ဥစ္စာကိုငင်း အရပ်ကိုငင်း ကြံစည်၍ခိုးခြင်းငင်း။ ကုသာ ၀ဟာရော၊ ကမ္ဘည်းပြောင်း၍ ခိုးခြင်းငင်း။ ဇုတိဇုမေသံ အ၀ဟာရာနံ၊ တို့၏။ ၀သေန၊ ဖြင့်။ ပ၀တ္တာ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ အယံ၊ ဤဆိုအပ်ပြီးသည်ကား။ ဣတ္ထော၊ ဤဒိဃနိကာယ် အဌကထာ၌။ သခ်ေပေါ၊ အကျဉ်းတည်း။ ဝိတ္ထာ ရောပန၊ ကိုကား။ သမန္တပါသာဒိကာယံ၊ သမန္တပါသာဒိကအမည်ရှိ သော ဝိနည်းအဌကထာ၌။ ဝုတ္တော၊ ပြီ။

ယောဝုဋ္ဌလော၊ သည်။ ဒိန္နမေ၀၊ အရှင်ပေးသော ဥစ္စာကိုသာလျှင်။ အာဒိယတိ၊ ယူတတ်၏။ ဇုတိတသ္မာ၊ ကြောင့်။ သောဝုဋ္ဌလော၊ သည်။ ဒိန္နာဒါယီ၊ ၏။

ဤသို့သော ဝစနတ္ထဖြင့် အရှင်ပေးသောဥစ္စာကိုသာ ယူတတ်သော ပုဂ္ဂိုလ်သာမည ရကောင်းသော်လည်း ဤအရာ၌ ပကာရကအားဖြင့် ဘုရားသာ ရသတည်း။

စိတ္တေနပိ၊ ဖြင့်လည်း။ ဒိန္နမေ၀၊ ပေးသော၀တ္ထုကိုသာလျှင်။ ပါဠိကခ်ံတိ၊ အလိုရှိတတ်၏။ ဇုတိတသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဒိန္နပါဠိကခ်ီ၊ မည်၏။ ယောဇနော၊ သည်။ ထေနေတိ၊ ခိုးတတ်၏။ ဇုတိတသ္မာ၊ ကြောင့်။ သောဇနော၊သည်။ ထေနော၊ မည်၏။ ထေနေန၊ ခိုးတတ်သည်။ နု၊ မဟုတ်။ အထေနေန၊ ခိုးတတ်သည်မဟုတ်။

နဲ့ ထေနေနဲ့ အထေနေနဟူသော ဤစကားကို လဟုကနည်းအားဖြင့် ဆိုသတည်း။ ဂရုကနည်းအားဖြင့်ကား နဲ့ ထေနော အထေနောဟု မိဿက တပ္ပုရိသ် ပြုပြီးမှ တေန အထေနေနဟု ဝိဘတ္တိနှစ်ခုသင့်သည်။

အထေနတ္တာယေ၀၊ မဒိုးတတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်လျှင်။ သုစိဘူတေန၊ စင်ကြယ်သည်ဖြစ်၍ဖြစ်သော။ အတ္ထနာတိ၊ ကား။ အတ္ထဘာ၀ေန၊ ဖြင့်။

အတ္ထနာကို အတ္ထဘာ၀ေနဟု ဆရာဆို၏။ကရိက်းအနက်၌ပင် ကရိက်း ဝိဘတ်ဖြစ်ကောင်းသလောဟု သူမေးဘွယ်ရှိ၍ ထိုအမေးကို ဖြေခြင်းငှာ အထေနံ၊ သုစိဘူတံ အစရှိသောပါဠိကို မိန့်သတည်း။ ထိုပါဠိ၏ အတ္ထကား–

အထေနံ၊ မဒိုးတတ်သော။ သုစိဘူတံ၊ စင်ကြယ်စွာဖြစ်၍ဖြစ်သော။အတ္ထ ဘာ၀ံ၊ ကို။ ကတ္တာ၊ ၍။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တံ ဝုတ္တော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သေသံ၊ကြွင်းသောစကားကို။ ပဌမသိက္ခာပဒေ၊ ၌။ ဝုတ္တ နယေ နေ၀၊ ဖြင့်သာလျှင်။ ယောဇေတဗ္ဗံ၊ ၏။

ပဌမသိက္ခာပုဒ်၏အရကို ပါဏာတိပါတံ ပဟာယ အစရှိသည်ဖြင့် ဤဗြဟ္မဇာလသုတ်၌ ဆိုအပ်ပြီးသော သိက္ခာပုဒ်ကိုပင်ယူ။

ဣဒ၊ ဤဒုတိယသိက္ခာပုဒ်၌။ ယောဇေတဗ္ဗံယထာ၊ ကဲ့သို့။ ဒေ၀ံတထာ၊ တူ။ သဗ္ဗတ္ထ၊ ပုဒ်တိုင်း၌။ ယောဇေတဗ္ဗံ၊ ၏။

အဗြဟ္မစရိယန္တိ၊ ကား။ အသေဋ္ဌစရိယံ၊ ယုတ်သောအကျင့်ကို။ ယော ဇနော၊ သည်။ ဗြဟ္မံ သေဋ္ဌံ၊ မြတ်သော။ အာစာရံ၊ ကို။ စရတိ၊ ကျင့်တတ် ၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ကြောင့်။ သောဇနော၊ သည်။ ဗြဟ္မစာရီ၊ မည်၏။ အနာစာရီတိ၊ ကား။ အဗြဟ္မစရိယတော၊ အဗြဟ္မစရိယမှ။ ဒူရာစာရီ၊ ဝေးသောအကျင့်ရှိ၏။ မေထုနသ္မာတိ၊ကား။ ရာဂ၀ပရိယုဋ္ဌာနဝသေန၊ ရာဂ နှိပ်စက်ခြင်း၏ အစွမ်းအားဖြင့်။ သဒ္ဓိသတ္တာ၊ တူသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ မေထုနကာတိ၊ မေထုန်မှီ၀ဲခြင်းတို့ဟူ၍။ လဒ္ဓ၀ေါဟာရေဟိ၊ ရအပ်သော ၀ေါဟာရ ရှိကုန်သောသူတို့သည်။ ပဋိသေ၀ိတဗ္ဗတော၊ မှီ၀ဲအပ်သော ကြောင့်။ မေထုနာတိသင်္ခံ၊ မေထုန်ဟူသောခေါ်ခြင်းသို့။ ဂတာ၊ ရောက် သော။ အသဒ္ဓမ္မာ၊ သူယုတ်တို့၏အကျင့်မှ။ ဂါ၊မ၀မ္မာတိ၊ ကား။ ဂါ၊မ ၀ါသိနံ၊ ရွာ၌နေကုန်သောသူတို့၏။ ဓမ္မာ၊ အကျင့်မှ။

ဂါ၊မ၀မ္မာ ဟူသောဤပုဒ်၌ ဂါ၊မသဒ္ဒါသည် ဌာနူပစာရအားဖြင့် ဌာန ဖြစ်သောရွာ၌နေကုန်သော သူတို့ကိုဟောဟု သိစေခြင်းငှာ ဂါ၊မ

မမ္မောကို ဂါမဝါသိနံ မမ္မာဟု ဖွင့်တော်မူသတည်း။ ဂါမာနံ မမ္မောဟု တပ္ပုရိသ်ပြု။

မုသာဝါဒံ ပဟာယတိတ္ထေပါဒေ၊ ၌။ မုသာတိ၊ ကား။ ဝိသံဝါဒနပုရေက္ခာရသ၊ ချွတ်ယွင်းစေခြင်းငှာ ငဲ့ခြင်းရှိသောသူသည်။ (ဝစီပယောဂေါ ကာယပယောဂေါ၌စပ်)။ အတ္ထဘဉ္ဇနကော၊ သူတပါးတို့၏ အကျိုးစီးပွားကို ဖျက်တတ်သော။ (ပျက်စေတတ်သော လည်းဟု)။ ဝစီပယောဂေါ၀၊ ဝစီဝိညတ်သည်ရင်း။ ကာယပယောဂေါ၀၊ သည်ရင်း။ မုသာ၊ မည်၏။ ဝိသံဝါဒနာမိပ္ပါယေန၊ ချွတ်ယွင်းစေလိုသောစိတ်ဖြင့်။ အယ၊ ထိုချွတ်ယွင်းစေခြင်းကိုငဲ့သောသူ၏။ (စေတနာ၌စပ်)။ ပရဝိသံဝါဒနကာယ ဝစီပယောဂ သမုဋ္ဌာပိကာ၊ သူတပါးကို ချွတ်ယွင်းစေတတ်သော ကာယဝိညတ် ဝစီဝိညတ်ကို ဖြစ်စေတတ်သော စေတနာသည်။ မုသာ ဝါဒေါ၊ မည်၏။

ဤအရာ၌လည်း စေတနာကို မုသာဝါဒဟူ၍ ဆိုခြင်းသည် ဖလူပစာရတည်း။ ဤရှေးနည်း၌ မုသာဧ ဝါဒေါ မုသာဝါဒေါဟု အဝဓာရဏကမ္မဓာရယ်ပြုသင့်၏။

အပရော၊ သော။ နယော၊ ကို။ မယာ၊ သည်။ ဝုစ္စတေ၊ အံ့။ မုသာတိ၊ ကား။ အဘူတံ၊ မဟုတ်သော။ အတစ္ဆံ၊ မမှန်သော။ ဝတ္ထု၊ ဝတ္ထုတည်း။ ဝါဒေါတိ၊ ကား။ တဿ၊ ထိုမဟုတ်မမှန်သော ဝတ္ထုကို။ ဘူတတော၊ အားဖြင့်။ တစ္ဆတော၊ အားဖြင့်။ ဝိညာပနံ၊ သိစေခြင်းတည်း။

ဆရာ-မဟုတ်မမှန်သော ဝတ္ထုကို ဟုတ်မှန်သောအားဖြင့် သိစေခြင်းသည် မုသာဝါဒမည်၏ဟု ဆရာဆို၏။ ထိုသို့ သိစေခြင်း ပယောဂ သည်ပင်လျှင် သဘောအားဖြင့် မုသာဝါဒ မည်ကောင်းသလောဟု သူမေးဘွယ်ရှိ၍ ထိုအမေးကို ဖြေခြင်းငှာ လက္ခဏတော ပန အစရှိသော ပါဠိကို မိန့်သတည်း။ ထိုပါဠိ၏အတ္ထကား–

လက္ခဏတောပန၊ သဘောလက္ခဏာအားဖြင့်ကား။ အတထံ၊ မဟုတ်မမှန်သော။ ဝတ္ထုံ၊ကို။ တသတော၊ ဟုတ်မှန်သောအားဖြင့်။ ပရံ၊ သူတပါးကို။ ဝိညာပေတုကာမဿ၊ သိစေခြင်းငှာအလိုရှိသော်သူ၏။ (စေတနာ၌စပ်)။ ကထာဝိညတ္တိ သမုဋ္ဌာပိကာ၊ ထိုသို့သိစေခြင်းကို ဖြစ်စေတတ်သော စေတနာသည်။ မုသာဝါဒေါ၊ မည်၏။ သော မုသာဝါဒေါ၊ သည်။ ယံအတ္ထံ၊ ကို။ ဘဏတိ၊ ၏။ တဿ အတ္ထဿ၊ ၏။ အပ္ပတာယ၊ ကြောင့်။

အပ္ပသာဝဇ္ဇော၊ နည်းသောအပြစ်ရှိ၏။ မဟန္တတာယ၊ ကြောင့်။ မဟာ သာဝဇ္ဇော၊ ၏။

ဤသို့ ဥစ္စာဖြစ်သော ဝတ္ထု၊အားဖြင့် အပ္ပသာဝဇ္ဇ မဟာသာဝဇ္ဇ အဖြစ်ကို ပြုပြီး၍ ဝိသံဝါဒနာ အလို၏ နှုံးသည် တက်သည်၏ အစွမ်းဖြင့် အပ္ပသာဝဇ္ဇ မဟာသာဝဇ္ဇ အဖြစ်ကို ပြုတော်မူလို၍ အဝိစ အစရှိသော ပါဠိကို မိန့်သတည်း။ ထိုပါဠိ၏အတ္ထဂဏား-

အဝိစ အပရော၊ သော။ နယော၊ ကို။ မ,ယာ၊ သည်။ ဝုစ္စတေ၊ အံ့။ ဂယာဠာနံ၊ လူတို့၏။ (မုသာဝါဒေါ ဠိစ)။ အတ္ထနော၊ ၏။ သန္တကံ၊ ကို။ အဒါတုကာမတာယ၊ မပေးလိုသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဣတိ အာဒိနယပ္ပဝတ္တော၊ ဤသို့ အစရှိသော စကားကို ဆိုခြင်း တည်းဟူသော နည်းဖြင့် ဖြစ်သော။ မုသာဝါဒေါ၊သည်။ အပ္ပသာဝဇ္ဇော၊၏။ သက္ခိနာ၊ သက်သေသည်။ ဟုတ္မာ၊ ၍။ အတ္ထတ္ထနတ္ထံ၊အကျိုးစီးပွားကို ဖျက်ခြင်းငှာ။ ဝုတ္တော၊ ဆိုအပ်သော။ မုသာဝါဒေါ၊ သည်။ မဟာသာဝဇ္ဇော၊ ၏။ ပဇ္ဇဒိ တာနံ၊ တို့အား။ (မုသာဝါဒေါ ဠိစ)။ အပ္ပကမ္မ၊ အနည်းငယ်သည်း ဖြစ်သော။ တေလံဝါ၊ ကိုဂုဏ်း။ သပ္ပိ ဝါ၊ ကိုဂုဏ်း။ လဘိတ္မာ၊ ၍။ ဟသာ ဒိပ္ပါယေန၊ ရယ်မြူးလိုသဖြင့်။ အဇ္ဇ၊ ယနေ့။ ဂါမေ၊ ၌။ တေလံ၊ သည်။ နဒီမညေ၊ မြစ်ကဲ့သို့။ သန္ဒတိ၊ စီး၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုရာဏကထာဝနယေန၊ ရှေးသူကောင်းတို့ ဆိုသောစကားနည်းဖြင့်။ ပဝတ္တော၊ သော။ မုသာ ဝါဒေါ၊ သည်။ အပ္ပသာဝဇ္ဇော၊ ၏။ အဒိဋ္ဌံ,ယေဝ၊ မမြင်တဲ့ကိုလျှင်။ ဒိဋ္ဌံ၊ မြင်၏။ ဣတိအာဒိနာ၊ သော။ နယေန၊ ဖြင့်။ ဝဒန္တာနံ၊ ဆိုကုန်သော ရဟန်းတို့၏။ မုသာဝါဒေါ၊ သည်။ မဟာသာဝဇ္ဇော၊ ၏။

တသ,၊ ထိုမုသာဝါဒ၏။ သမ္ဘာရာ၊အကြောင်းအင်္ဂါတို့သည်။အတတံ၊ ပဟုတ်မမှန်သော။ ဝတ္ထု၊ ဝတ္ထု၊။ ဝိသံဝါဒနစိတ္တံ၊ ချွတ်ယွင်းစေလိုသော စိတ်။ တဇ္ဇော၊ ထိုစိတ်အား လျော်စွာဖြစ်သော။ ဝါယာမော၊ လုံ့လ။ ပရသ၊ သူတပါး၏။ တဒတ္ထဝိဇာနနံ၊ ထိုစကား၏ အနက်ကို သိခြင်း။ ဣတိ၊ ဤ။ စတ္တာရော၊ တို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ပယောဂေါ၊ သည်။ ကော၊ တနုသာတည်း။ သာဟတ္ထိကော၊ သာဟတ္ထိက ပယောဂသာ တည်း။ (တပါးဟူသည်ကား သာဟတ္ထိကပယောဂ တပါးသာ ဟူလို သည်)။ သော သာဟတ္ထိက ပယောဂေါ၊ ကို။ ကာယေန၊ ဝါ၊ ဖြင့်ရင်း။ ကာယပဋိဗဒ္ဓေန ဝါ၊ ကိုယ်နှင့်စပ်သော ဝတ္ထု၊ဖြင့်ရင်း။ ဝါစာယ ဝါ၊ နှုတ်ဖြင့်ရင်း။ ပရဝိသံဝါဒန ကြိယာကရဏော၊ သူတပါးတို့အား ချွတ်ယွင်း

စေခြင်း ကြိယာကိုပြုခြင်းဌ။ ဒဠ္ဍဗြော၊ ရှုအပ်၏။ တာယကြိယာယ၊ ထိုဆွတ်ယွင်းစေခြင်း ကြိယာဖြင့်။ ပရော၊ သူတပါးသည်။ တမတ္တံ၊ ထိုအနက်ကို။ စေဘာနာတိ၊ အံ့။ ကြိယသမုဋ္ဌာပိကာ[1]၊ ဆွတ်ယွင်းစေခြင်း ကြိယာကို ဖြစ်စေတတ်သော။ အယံစေတနာ၊ သည်။ ခဏေယေဝ၊ မုသားဆိုသော ခဏာဌ်သာလျှင်။ မုသာဝါဒကမ္မုနာ၊ မုသာဝါဒကံနှင့်။ ပဋ္ဌတိ၊ စပ်၏။ (တနည်းကား) အယံစေတနာ၊ ကို။ ခဏေယေဝ၊ ဌ်လျှင်။ မုသာဝါဒ ကမ္မုနာ၊ သည်။ ပဋ္ဌတိ၊ ဖွဲ့အပ်၏။

ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဘာယ ကာယဝဋ္ဌိပဒ္ဓ ဝါစာယ၊ ကိုယ် ကိုယ်နှင့် စပ်သောဝတ္ထု နှုတ်တို့ဖြင့်။ ပရံ၊ သူတပါးကို။ ဝိသံဝါဒေတိယထာ၊ ဆွဲဘယ်ယင်းစေသကဲ့သို့။ ဟထာ၊တူ။ ဣဒံ၊ ဤစကားကို။ ဣမသ၊ ဤသူအား။ ဘဏာဟိ၊ ဆိုလေလော။ ဣတိ၊ သို့။ အာဏာပေန္တောပိ၊ စေသော်ငင်း။ ပဏ္ဍိ၊ ကမ္ဘည်းကို။ လိခိတ္ဝာ၊ ရေး၍။ ပုရတော၊ မှ။ နိသီဒန္တောပိ၊ သော်ငင်း၊ အယံအတ္ထော၊ ကို။ ဧဝံ၊ သို့။ ဒဠ္ဍဗြော၊ မှတ်အပ်၏။ ဣတိ၊ သို့။ တိရောကုဋ္ဋာဒီသု၊ တံတိုင်း နံရံ စသည်တို့သည် ခြားရာ အရပ်တို့ဌ်။ လိခိတ္ဝာ၊ ရေး၍။ ဌပေန္တောပိ၊ ထားသော်လည်း။ ပရံ၊ ကို။ ဝိသံဝါဒေတိ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ ဣမ၊ ဤမုသာဝါဒ အရာဌ်။ အာဏတ္တိက နိဿဂ္ဂိယ ထာဝရပယောဂါ၊ အာဏတ္တိကပယောဂ နိဿဂ္ဂိယပယောဂ ထာဝရပယောဂတို့သည်လည်း။ ယုဇ္ဇန္တိ၊ သင့်ကုန်၏။ ပနတထာပိ၊ ထိုသို့ သင့်ကုန်သော်လည်း။ အဋ္ဌကထာသု၊ တို့ဌ်။ အနာဂတတ္ထာ၊ မလာသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ဝိမံသိတ္ဝာ၊ စုံစမ်းဆင်ခြင်၍။ ဂဟေတဗ္ဗာ၊ ကုန်၏။

ယောပုဂ္ဂလော၊ သည်။ သစ္စံ၊ မှန်သောစကားကို။ ဝဒတိ၊ ၏။ ဣတိ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ သော၊ သည်။ သစ္စဝါဒီ၊ မည်၏။ ယောပုဂ္ဂလော၊ သည်။ သစ္စေန၊ မှန်သောစကားနှင့်။ သစ္စံ၊ မှန်သောစကားကို။ သန္ဓဟတိ ဆက်ဆိုတိ၊ စပ်စေတတ်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ကြောင့်။ သော၊ သည်။ သစ္စသန္ဓော၊ မည်၏။ အန္တရန္တရာ၊ အကြားအကြားဌ်။ မုသာ၊ မဟုတ်မမှန်သောစကားကို။ နဘဏတိ၊ မဆို။ ဣတိအယံ၊ လျှင်။ အတ္ထော၊ တည်း။ ဟိ-ဝိတ္ထာရ ယိသ္သာမိ၊ အုံ့။ ယောပုရိသော၊ သည်။ ကဒါစိ၊ တရံသောအခါဌ်။ မုသာ၊ ကို။ ဝဒတိ၊ ၏။ ကဒါစိ၊ ဌ်။ သစ္စံ၊ ကို။ ဝဒတိ၊ ၏။ တဿပုရိသဿ၊ ၏။ (သစ္စံမှာ စပ်လေ)။ မုသာဝါဒေန၊ ဖြင့်။ အန္တရိတတ္တာ၊ ခြားသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ (တနည်းကား) မုသာဝါဒေန၊ သည်။ အန္တရိတတ္တာ၊ ဝိုင်းခြားအပ်သည်၏

---

[1] ကိရိယသမုဋ္ဌာပိက စေတနာကွဲကေယော-ဆဋ္ဌ။

အဖြစ်ကြောင့်။သစ္စာ၊မှန်သောစကားသည်။သစ္စေနနှင့်။ နဃဋ္ဌိယတိ၊မစင်။ တဿာ၊လိုကြောင့်။သော၊သည်။ သစ္စာသန္ဓော၊သစ္စာသန္ဓမည်သည်။ နဟော တိ၊မဖြစ်။ အယံပန၊ဤမြတ်စွာဘုရားသည်ကား။တာဒိသော၊လိုလို့အကြား အကြား၌ မုသာဝါဒ ခြားသော သဘော ရှိသည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဧကိုတဟေတုပိ၊ အသက်ကြောင့်လည်း။ မုသာ၊ ချက်လွဲသောစကားကို။ အဝတ္ထာ၊၍။ သစ္စေနနှင့်။ သစ္စာ၊ကို။ သန္ဓဟတိယေဝ၊ စင်စစ်ချွင်းကင်းသည်။ ဣတိအယံ၊ လျှင်။ အတ္ထော၊ တည်း။

ထေတောတိ၊ကား။ ထိရော၊တည်ကြည်သောစကားရှိ၏။ ထိရကထော၊ ၏။ ဣတိအယံ၊ လျှင်။ အတ္ထော၊ တည်း။ ဟိ-သစ္စံ၊ မှန်၏။ ဧကော၊ အချို့ သော။ ပုဂ္ဂလော၊ သည်။ ဟလိဒ္ဒိရောဂေါ၊ဝိယစ၊ နန္ဒင်းဖြင့်ဆိုးသကဲ့သို့ဝင်း။ ထုသရာသိမှ၊ ဖွဲစုမှ်။ နိက္ခိတ္တခါ၊ဏုကောဝိယစ၊ ရိုက်သောခဲသစ်ငုတ်ကဲ့သို့ ဝင်း။ အဿပိဠေ၊ မြင်းကျောက်ကုန်း၌။ ဌပိတကုန္ဒလ္ကုံဏ္ဍစ၊ ထားအပ် သော ဖရုံသီးကဲ့သို့ဝင်း။ ဌိတကထော၊ တည်ကြည်သောစကားရှိသည်။ နဟော တိ၊ မဖြစ်။ ဧကော၊ သော။ ပုဂ္ဂလော၊ သည်။ ပါသာဏလေခါ၊ဝိယစ၊ ကျောက်ဖျာ၌ ရေးသကဲ့သို့ဝင်း။ (ကျောက်စာကဲ့သို့ဝင်း လည်းဟု)။ ဣန္ဒ ခီလောဝိယစ၊ တံခါးတိုင်ကဲ့သို့ဝင်း။ ဌိတကထော၊ တည်ကြည်သောစကားရှိ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အသိနာ၊ သွန်လျက်ဖြင့်။ သီသော၊ ကို။ ဆိန္နန္တော၊ ဖြတ်သော်လည်း။ ဒဠ္ဌကထော၊ နှစ်ခွစကားတို့ကို။ နကထေတိ၊ မဆို။ အယံ ပုဂ္ဂလော၊ ကို။ ထေတောတိ၊ တည်ကြည်သောစကားရှိ၏ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊၏။

ပဠဝယိကောတိ၊ ကား။ ပတ္ထိယာယိတမ္ဘကော'၊ ယုံကြည်လောက်သော စကားရှိ၏။ သဒ္ဓါယိတမ္ဘကော၊ ယုံကြည်လောက်သောစကားရှိ၏။ ဣတိ အယံ၊ လျှင်။ အတ္ထော၊ တည်း။ ဟိ-ဝိတ္ထာရရယိသာမိ၊ အုံ။ ကေစ္စော၊ အချို့ သော။ ပုဂ္ဂလော၊ သည်။ ပစ္စယိကော၊ ယုံကြည်လောက်သော စကားရှိ သည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဣဒံဝစနံ၊ ကို။ ကေန၊ အသူသည်။ ဝုတ္တံ၊ နည်း။ အသုကေန၊ ဤမည်သောသူသည်။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုဗ္ဗော၊ သော်။ တဿ၊ ထိုသူ၏။ ဝစနံ၊ ကို။ မာ သဒ္ဓဟယ၊ မယုံလင့်ကုန်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝတ္တဗ္ဗတံ၊ ဆိုအပ်သည်၏အဖြစ်သို့။ အာပဇ္ဇတိ၊ ၏။ ဧကော၊ အချို့သော။ ပုဂ္ဂလော၊ သည်။ ပစ္စယိကော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ပ။ တေန၊ ထိုသူသည်။

၁။ သန္ဓဟတိယေဝါတိ သစ္စသန္ဓော-ဆဋ္ဌ။ ဣတိ၊ ကြောင့်။ သစ္စသန္ဓော၊ မည်၏-ဟု အနက်ပေး။

၂။ ပတ္ထိအယိတမ္ဘကော-သီ၊ ပဋိယာယိတမ္ဘကော-သျာ။

ယဒိဝုတ္တံ၊ အံ့။ ဧဒေမေဝ၊ ဤသူဆိုသောစကားသည်လျှင်။ ပမာဏံ၊ တည်း။ ဧဒါနိ၊ ဌ။ ဥပပရိက္ခိတဗ္ဗံ၊ စုံစမ်းဆင်ခြင်ဘွယ်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဧဒံဝစနံ၊ သည်။ ဝေမေဝ၊ ဤသူဆိုတိုင်းလျှင်တည်း။ ဧတိ၊ သို့။ ဝတ္ထုဗ္ဗတံ၊ သို့။ အာပဇ္ဇတိ၊ ၏။ အယံပုဂ္ဂလော၊ ကို။ ပစ္စယိကောတိ၊ ယုံကြည်လောက်သောစကားရှိ၏ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ **အဝိသံဝါဒကော လောကသောတိ**၊ ကား။ တာယ သစ္စဝါဒိတာယ၊ ထိုသို့မှန်သောစကား ရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ လောကံ၊ လူအပေါင်းကို။ နဝိသံဝါဒေတိ၊ မချွတ်မယွင်းစေ။ ဧတိ၊ လျှင်။ အတ္ထော၊ တည်း။

ပဿုဏံ ဝါစံ ပဟာယသောတိ အာဒိသု၊ တို့၌။ ယာယ ဝါစာယ၊ ဖြင့်။ ယသ္ဿပုဂ္ဂလဿ၊ အား။ တံဝါစံ၊ ထိုပိသုဏဝါစာကို။ ဘာသတိ၊ ၏။ တဿ ပုဂ္ဂလဿ၊ ၏။ ဟဒယေ၊ ၌။ အတ္ထိနော၊ အား။ ပိယဘာဝံ၊ ချစ်သည်၏အဖြစ်ကို။ ပရဿဒ၊ အား။ သုညဘာဝံ၊ အချစ်ကျက်သည်၏ အ်ဖြစ်ကို။ ကရောတိ၊ ၏။ သာဝါစာ၊ သည်။ ပိသုဏဝါစာ၊ မည်၏။

ယာယပန ဝါစာယ၊ ဖြင့်ကား။ အတ္ထာနဒ္ဓိ၊ မိမိကိုရင်း။ ပရဒ္ဓိ၊ သူတပါးကိုရင်း။ ဖရုသံ၊ ကြမ်းတန်းသည်ကို။ ကရောတိ၊ ၏။

စကားသံကိုကြား၍ ဤသူကား ကြမ်းတန်း၏ဟု သူတပါးသိသောကြောင့် ဒေါသမူစိတ္တုပ္ပါဒ်ကြောင့်ဖြစ်သော သဒ္ဒဝါစာသည် မိမိကိုလည်း ကြမ်းတန်းသည်၏အဖြစ်ကို ပြုသည်မည်၏။ မိမိက သူတပါးကို ဒေါသစိတ်ဖြင့် ပြင်းစွာဆိုသောကြောင့် သူတပါးက ဒေါသစိတ်ဖြင့် မိမိကိုပြန်၍ ပြင်းစွာဆိုသောအခါ သူတပါးကိုလည်း ကြမ်းတန်းသည်ကို ပြုသည်မည်၏။ ဤယာယပန အတ္ထာနဒ္ဓိပရဒ္ဓိ ဖရုသံဟူသော ပါဠိကို သဒ္ဒဝါစာ၏ မုချအားဖြင့် ကြမ်းတန်းသည်၏အဖြစ်သည် မရှိ၊ ကြမ်းတန်းခြင်း၏ အကြောင်းသာဖြစ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့် ဖလုပစာရအားဖြင့် ဆိုသတည်း။

ယာဝါစာ၊ သည်။ သယံဝိ၊ သည်လည်း။ ဖရုသာ၊ ၏။ နေဝကဏ္ဏသုခါ၊ နှာခေါင်းမချမ်းသာ။ နု ဟဒယသုခါ၊ နှစ်လုံးခေါ်မချမ်းသာ။ အယံဝါစာ၊ သည်။ ဖရုသာဝါစာ၊ မည်၏။

၁။ ဟဒယဂ်မာ-ဆဋ္ဌ။ နိဿယဆရာတော်ကား ထျာမူသို့ လိုက်လေသည်။

၁-ပြဟ္မဇာလသုတ်

ယေန အာသိလာပေန၊ အကြင်စကားဖြင့်။ သင်္ခံ နိရတ္ထကံ၊ အကျိုးမရှိ သည်ကို။ ပလပတိ၊ ပြောဟော၏။ သောအာသိလာပေါ၊ သည်။ သမ္မပ္ပလာ ပေါ၊ မည်၏။

တေသံ၊ ထိုဖရုသဝါစာ သမ္မပ္ပလာပတို့၏။ မူလဘူတာ၊အကြောင်းရင်း ဖြစ်၍ဖြစ်သော။ စေတနာပိ၊ သည်လည်း။ ဝိသုဏာဝါစာဒိနာမမေव၊ ဝိသု ဏာဝါစာအစရှိသော အမည်ကိုသာလျှင်။ လဘတိ၊ ရ၏။ သာဝေစ၊ ထို စေတနာကိုသာလျှင်။ ဣဓ၊ ဤအရာ၌။ အဓိပ္ပေတာ၊ ၏။ (ဣတိသဒ္ဒါကား ပရိသမာပနတည်း)။

တတ္ထ၊ ထိုဝိသုဏာဝါစာ သမ္မပ္ပလာပတို့၌။ သံကိလိဋ္ဌစိတ္တာသာ၊ ညစ်ညူး သောစိတ်ရှိသော။ ပုဂ္ဂလသာ၊ ၏။ (စေတနာ၌စပ်)။ ပရေသံ၊ တို့၏။ ဘေဒါယဝါ၊ အချစ်ပျက်ခြင်းငှာရင်း။ အတ္တနော၊ ၏။ ဝိယဂမျတာယဝါ၊ ချစ်စေလိုသည်၏ အဖြစ်ငှာရင်း။ ကာယ ဝစီပယောဂ သမုဋ္ဌာပိကာ၊ သော။ စေတနာ၊ သည်။ ဝိသုဏာဝါစာ၊ မည်၏။ သာ၊ ထိုဝိသုဏာဝါစာ သည်။ ယသ၊ ၏။ ဘေဒံ၊ အချစ်ပျက်ခြင်းကို။ ကရောတိ၊ ၏။ တသ၊ ၏ ။ပ။

တသ၊ ၏။ သမ္ဘာရာ၊ တို့သည်။ ဘိန္နိတဗ္ဗော၊ ဖျက်အပ်သော။ ပရော၊ သူတပါးဌာန။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုသည်ရှိသော်။ ဣမေ၊ ဤသူတို့သည်။ နာနာ၊ အသီးအသီး။ ဘဝိဿန္တိ၊ ကုန်လတ္တံ့။ ဝိနာ၊ ကွေကွင်း ကုန်သည်။ ဘဝိဿန္တိ၊ ကုန်လတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဘေဒပုရေက္ခာရတာဝါ၊ အချစ် ပျက်ခြင်းကို ရှေရှုသည်၏အဖြစ်ဌာန။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုသည်ရှိသော်။ အဟံ၊ ကို။ ဝိယော၊ ချစ်အပ်သည်။ ဘဝိဿာမိ၊ လတ္တံ့။ ဝိဿာသိကော၊ အကြွင်း ဝင်သည်။ ဘဝိဿာမိ၊ အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝိယဂမျတာဝါ၊ မိမိကိုချစ်စေ လိုသည်၏အဖြစ်ဌာန။ ဟဒ္ဒေါ၊ ထိုအချစ်ပျက်ခြင်းအား လျှောက်ပတ် သော။ ဝါယာမော၊ ဌာန။ တသ၊ ထိုဖျက်အပ်သောသူ၏။ ဘဒ္ဒဝိဇာ နုနံ၊ ထိုစကား၏အနက်ကိုသိခြင်းဌာန။ ဣတိ၊ ဤသို့။ စတ္တာရော၊ တို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။

ဘေဒပုရေက္ခာရတာ ဖြစ်ခိုက် ဝိယဂမျတာမဖြစ်။ ဝိယဂမျတာ ဖြစ်ခိုက် ဘေဒပုရေက္ခာရတာမဖြစ်၊အသီးအသီးသာ ဖြစ်သောကြောင့် ဘေဒပုရေက္ခာရတာ ဝိယဂမျတာ ဤနှစ်ပါးကို သမ္ဘာရ တပါးသာ ပြုလုပ်၍ယူပါ။

ဣမေသံ ဘေဒါယာတိ၊ ကား။ ဣတောဝ၊ ဤသူတယောက်အထံမှ။ဝတ္ထာ နံ၊ ဆိုအပ်ကုန်သော။ ဝစနာနံ၊ တို့ကို။ ဝတ္ထာရာနံ၊ ဆိုကုန်သော။ ယေသံ၊ အကြင်သူတို့၏။ သန္ဓိကေ၊ ၌။ ဝစနံ၊ ကို။ သုတံ၊ ၏။ တေသံ၊ ထိုသူတို့ကို။ ဘေဒါယ၊ အသီးအသီးဖြစ်ခြင်းငှာ။ ဘိန္နာနံ ဝါ သန္ဓာတာတိ၊ကား။ကေနစိ ဒေဝ၊ တစုံတခုသောလျှင် ဖြစ်သော။ ကာရဏေန၊ ကြောင့်။ ဘိန္နာနံ၊ အသီးအသီးဖြစ်ကုန်သော။ဒ္ဒိန္နံ မိတ္တာနံ ဝါ၊နှစ်ယောက်သောအဆွေခင်ပွန်း တို့တွင်ဌင်း။ သမာနုပဇ္ဈာယကာဒိနံ ဝါ၊ တူသော ဥပဇ္ဈာယ်ရှိကုန်သော ရဟန်းအစရှိသော သူတို့တွင်ဌင်း။ ကေမေကံ၊ တယောက်တယောက်သို့။ ဥပသက်မိတ္တာ၊ ၍။ ဤဒိသော၊ ဤသို့သဘောရှိသော။ ကုလေ၊ ကောင်း သောအမျိုး၌။ ဇာတာနံ၊ ကုန်သော။ ဝေါ၊ ဤသို့။ ဗဟုသုတာနံ၊ များသော အကြားအမြင်ရှိကုန်သော။ တုမှာကံ၊ တို့အား။ ဣဒံ၊ ဤအမှု သည်။ နယုတ္တံ၊ မသင့်။ ဣတိအာဒိနိ၊ ဤသို့အစရှိကုန်သော စကားတို့ကို။ ဝတ္ဝာ၊ ၍။ သန္ဓာနံ၊ စေ့စပ်ခြင်းကို။ ကတ္တာအနုကတ္တာ၊ အစဉ်ပြုတတ်၏။ အနုပ္ပဒါတာတိ၊ ကား။ သန္ဓာနာနုပ္ပဒါတာ၊ စေ့စပ်ခြင်းကို တဖန်ပေးတတ် ၏။ (တဖန်စေ့စပ်ခြင်းကိုပေးတတ်၏လည်းဟု)။ ဒ္ဒေဇနေ၊ တို့ကို။ သမဂ္ဂေ၊ ညီညွတ်သည်တို့ကို။ ဒိသ္မာ၊ ၍။ ဝေရုပေ၊ သော။ ကုလေ၊ ၌။ ဇာတာနံ၊ ကုန်ထသော။ ဝေရုပေဟိ၊ ကုန်သော။ ဂုဏေဟိ၊ တို့နှင့်။ သမန္နာဂတာနံ၊ ကုန်ထသော။ တုမှာကံ၊ တို့အား။ ဧတံ၊ ဤညီညွတ်ခြင်းအမှုသည်။ အနုဋ္ဌ ဝိတံ၊ လျောက်ပတ်၏။ ဣတိအာဒိနိ၊ တို့ကို။ ဝတ္ဝာ၊ ၍။ ဒဠ္ဌိကမ္မံ၊ မြဲမြံသော အမှုကို။ ကတ္တာ၊၏။ ဣတိအယံ၊လျှင်။ အတ္ထော၊ တည်း။ ယသ ပဋ္ဌလသာ အာ၊။ သမဂ္ဂေ၊ ညီညွတ်သော။ အာရာမော၊ မွေ့လျော်ရာသည်။ အတ္ထိ၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ကြောင့်။ သောပဋ္ဌလော၊ သည်။ သမဂ္ဂါရာမော၊ ၏။ (ဗဟုဒ္ဓိဟိ)။ ယတ္ထ၊ အကြင်အရပ်၌။ သမဂ္ဂါ၊ ညီညွတ်ကုန်သည်။ (ညီညွတ် ခြင်းတို့သည်လည်းဟု)။နတ္ထိ နသန္တိ၊ကုန်။ တတ္ထ၊၌။ ဝသိတုံပိ၊ ငှာလည်း။ နဲ ဣဒ္ဓတိ၊ မရှိ။ ဣတိ၊ လျှင်။ အတ္ထော၊ တည်း။ သမဂ္ဂရာမောတိပိ၊ ဟူ၍ လည်း။ ပါဠိ၊ သည်။ အတ္ထိ၏။ ဣတ္ထေ၊ ဤပါဌ်၌။ အယမေဝအတ္ထော၊ ဤ ဆိုအပ်သောအနက်ပင်တည်း။ သမဂ္ဂရတောတိ၊ ကား။သမဂ္ဂေ၊ ညီညွတ်ရာ ၌။ ရတော၊ မွေ့လျော်တတ်၏။

သမဂ္ဂရတောကို သမဂ္ဂေ ရတော သမဂ္ဂရတောဟု သတ္တမိတပ္ပုရိသ်ပြု၊ သမဂ္ဂါရာမောကဲ့သို့ ဗဟုဒ္ဓိဟိ မပြုလေ့လင့်ဟူလိုသည်။

တေ၊ ထိုညီညွတ်သောသူတို့ကို။ ပဟာယ၊ ၍။ အညတ္ထ၊ တပါးသောအရပ်သို့။ဂန္တ၊မြို့၊ဌာလည်း။နဇုန္တိ၊အလိုမရှိ။ဇုတိအယံ၊လျှင်။အတ္ထော တည်း။ ယောပုဂ္ဂလော၊ သည်။ သမဂ္ဂေ၊ ညီညွတ်သောသူတို့ကို။ ဒိသ္သာပိ၊ ၍ရင်း။ သုတ္တာပိ၊ ၍ရင်း။ နန္ဒတိ၊၏။ ဇုတိတသ္မာ၊ ကြောင့်။ သောပုဂ္ဂလော၊သည်။ သမဂ္ဂနန္ဒီ၊ မည်၏။ သမဂ္ဂကရဏံ ဝါစံ ဘာသိတာတိ၊ ကား။ ယာဝါစာ၊ သည်။ သတ္တေ၊ တို့ကို။ သမဂ္ဂေယေဝ၊ ညီညွတ်သည်တို့ကိုသာလျှင်။ ကရောတိ၊ ၏။ သမဂ္ဂဂုဏပရိဒီပကံယေဝ၊ ညီညွတ်သောဂုဏ်ကို ပြတတ်သည်သာလျှင် ဖြစ်သော။ တံဝါစံ၊ ကို။ ဘာသတိ၊ ၏။ ဇုတရုံ၊ ညီညွတ်သည်ကို မပြတတ်သောစကားကို။ နဘာသတိ၊ မဆို။ (ဇုတိကား ပရိသမာပနတည်း)။

ပရသာ၊ သူတပါး၏။ မမ္မဿ ဒကကာယဝစီပယောဂ သမုဋ္ဌာပိကာ၊ ကြမ်းတန်းခြင်းကို ပြုတတ်သော ကာယဝိညတ် ဝစီဝိညတ်ကို ဖြစ်စေတတ်သော။ ကေန္တ ဖရုသစေတနာ၊ စင်စစ်ကြမ်းတမ်းသော စေတနာသည်။ ဖရုသဝါစာ၊ မည်၏။

ဝစီပယောဂပင် ကြမ်းသော်လည်း စိတ်မကြမ်းလျှင် ဖရုသဝါစာမဖြစ်၊ စိတ်စေတနာ ကြမ်းမှသာဖြစ်၏ဟု သိစေခြင်းငှာ သမုဋ္ဌာပိကာ စေတနာမျှသာ မဆိုမူ၍ ကေန္တ ဖရုသစေတနာဟု အဋ္ဌကထာဆရာ ဆိုတော်မူသတည်း။

ထိုသို့ ဝစီပယောဂကြမ်းသော်လည်း စိတ်သိမ်မွေ့သောကြောင့် ဖရုသဝါစာမဖြစ်သည်၏အဖြစ်ကို ထင်စွာပြုခြင်းငှာ တဿာ အာဝိဘာဝတ္ထု မိဒံ ဝတ္ထု စသည်ကို မိန့်သတည်း။ ထိုမဂါဒ၏အတ္ထကား-

တဿာ၊ ထိုသို့စေတနာ မကြမ်းသောကြောင့် ဖရုသဝါစာ မဖြစ်ခြင်းကို။ အာဝိဘာဝတ္ထံ၊ ထင်ရှားစွာပြုခြင်းငှာ။ ဇုဒံ၊ဤဆိုလတ္တံ့သည်ကား။ဝတ္ထု၊ တည်း။ ဧကော၊ သော။ ဒါရကော၊ သည်။ မာတု၏။ ဝစနံ၊ ကို။ အနာဒိယိတ္ဝာ၊ မယူမူ၍။ အရညံ၊ သို့။ ဝန္တတိကိရ၊ သွားသတတ်။ တံ၊ ထိုသူငယ်ကို။ မာတာ၊သည်။ နိဝတ္တေတုံ၊ နှစ်စေခြင်းငှာ။ အသက္ကောန္တီ၊မတတ်နိုင်သည်ဖြစ်၍။ တံ၊ သင့်ကို။ စက္ကာ၊ ကြမ်းသော။ မဟိ ံသိ၊ ကျွမသည်။ အနုဗန္ဓတု၊ လိုက်ခစသတည်း။ ဇုတိ၊ ဤသို့။ အက္ကောသိ၊ ကျိန်ဆဲ၏။ အထ၊ ၌။ အဿ၊ ထိုသူငယ်အား။ တဿ ဝ၊ထိုအမိကျိန်တိုင်းသာလျှင်။ အရညော၊ ၌။ မဟိ ံသိ၊ သည်။ ဥဒ္ဒါသိ၊ ၏။ ဒါရကော၊ သည်။ မမ၏။ မာတာ၊သည်။

ယံဝစနံ၊ကို။ မုခေန၊ ခံတွင်းဖြင့်။ကထေသိ၊၏။ တံဝစနံ၊သည်။မာဟောတု၊ မဖြစ်စေသတည်း။ ယံ၊ အကြင်အကြောင်းကို။ စိတ္တေန၊ ဖြင့်။ စိန္တေသိ၊ ၏။ တံစိန္တနံ၊ သည်။ ဟောတု၊ တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သစ္စကြိယံ၊ ကို။ အကာသိ၊ ပြု၏။ မဟိ ံသိ၊ သည်။ တတ္ထေဝ၊ ထိုထရာ အရဂ်ဋ္ဌသာလျှင်။ ဗန္ဓာဝိယ၊ ဖွဲ့သကဲ့သို့။ အဋ္ဌာသိ၊ ရပ်၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ မမ္မဋ္ဌေ ဒကော၊ ကြမ်းတန်းသော။ ပဟောဂေါ၊ ဝစီပယောဂသည်လည်း။ စိတ္တသဏ္ဌာနာယ၊ စိတ်သိမ်မွေ့သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ဖရုသဝါစာ၊ သည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဟိ-တဒေဝ ယုတ္တံ၊ ၏။ မာတာ ပိတရော၊ တို့သည်။ ကဒါစိ၊ တရံတခါ၌။ ပုတ္တကေ၊သားငယ်တို့ကို။ ဘော၊ သင်အား။ စောရာ၊ တို့သည်။ ခဏ္ဍာခဏ္ဍံ၊ အပိုင်းပိုင်း။ ကရောန္တု၊ ပြုလေစေကုန်သတည်း။ ဣတိဧဝံ၊ သို့။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ နေသံ၊ထိုသားငယ်တို့၏။ ဥပရိ၊ထိပ်ထက်၌။ဥပ္ပလမတ္တမ္ပိ၊ကြာရွက်မျှလည်း။ ပတန္တံ၊ ကျသည်ကို။ နဿ ဣစ္ဆန္တိ၊ ကုန်။ အာဘရိယူပဏ္ဍာယာစတို့သည်လည်း။ ကဒါစိ၊ ၌။ နိဿိတကော၊ တပည့်တို့ကို။ ဣမေ၊ ဤယူတို့သည်။ အဟိရိကာ၊ အယှက် မရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ အနောတ္တပ္ပိနော၊ မကောင်းမှုမှ မကြောက်မန္ဒိုကုန်သည်ဖြစ်၍။ စရန္တိ၊ သွားကုန်၏။ နေ၊ ထိုသူတို့ကို။ နိဒ္ဓရထ၊ နှင်ထုတ်ကုန်လော။ ဣတိ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဝဒန္တိ၊ကုန်၏။ အဝိစ၊ ထိုသို့ဆိုကုန်သော်လည်း။ နေသံ၊ ထိုတပည့်တို့၏။ အာဂမာဝိဂမသံမဟိ ံ၊ပရိယတ်၏ပြည့်စုံခြင်း ပဋိပတ်၏ ပြည့်စုံခြင်းကို။ ဣစ္ဆန္တိ၊ ကုန်၏။ စိတ္တသဏ္ဌာနာယ၊ ကြောင့်။ ဖရုသဝါစာ၊ သည်။ နဟောတိ ယထာ၊သို့။ ဧဝံတထာ၊ တူ။ ဝစနသဏ္ဌာနာယ၊ စကားသိမ်မွေ့သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ အဖရုသဝါစာ၊ ဖရုသဝါစာမဟုတ်သည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။

ဤဥပမာကား အသဒိသူပမာတည်း။ ဤအရာ၌ ဝစနံသဏ္ဌာနာယ ဖရုသဝါစာ နဟောတိဟု ပါဠိ၌ရှိကြ၏။ မသင့်။ အဖရုသဝါစာဂုဏ်ရှိမှသာ သင့်သည်။

စကားသိမ်မွေ့သော်လည်း စိတ်ကြမ်းက ဖရုသဝါစာဖြစ်၏ဟု ဆရာဆိုပြီ။ ထိုသို့ ဖြစ်သည်၏အဖြစ်ကို အဘယ်သို့သော သဘောဖြင့် သိရပါအုံ့နည်းဟုသူမေးတွယ်ရှိ၍ ထိုအမေးကိုဖြေခြင်းငှာ(နတိမာရာ ပေတု စသည်ကို မိန့်သတည်း)။ ထိုပါဠိ၏အတ္ထကား-

ဟိ-တဒေဝ ယုတ္တံ၊ ၏။ မာရာပေတုကာမဿ၊ သတ်ခြင်းငှာ အလိုရှိသောသူအား။ဣမံ၊ဤသူကို။သုခံ၊ချမ်းသာစွာ။သယာပေထ၊ အိပ်စေကုန်လော။ ဣတိဝစနံ၊ ဤသို့ဆိုခြင်းသည်။ အဖရုသဝါစာ၊ဖရုသဝါစာမဟုတ်သည်

နဟောတိ၊မဖြစ်။စိတ္တဖရုသတာယပန၊ ကြောင့်ကား။သောဝါစာ၊သည်။ ဖရုသဝါစာဝ၊ သည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ၏။ သာဖရုသဝါစာ၊ ကို။ (ပဝတ္တိတာ၌စပ်)။ ယံ၊ အကြင်သူကို။ သန္ဓာယ၊ရည်၍။ ပဝတ္တိတာ၊ ဖြစ်စေ အပ်၏။တသ၊ ထိုသူ၏။ပ။တသ၊ထိုဖရုသဝါစာ၏။သမ္ဘာရော၊တို့သည်။ အတ္ထောသိတဗ္ဗော၊ ဆဲရေးအပ်သော။ ပရော၊ သူတပါး။ ကုဝိတစိတ္တံ၊ ဒေါသနှင့်ယှဉ်သောစိတ်။ အတ္ထောသနာ၊ ဆဲရေးခြင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ တယော၊တို့သည်။ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။

နေလာတိဇ္ဇောဒေါ၌။ဒေါသော၊ အပြစ်ကို။လော်၊လေဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊၏။ အသာဝါစာယ၊ အား။ လော်၊ အပြစ်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဣတိတသ္မာ၊ ကြောင့်။ သာဝါစာ၊ သည်။ နေလာ၊ မည်၏။ နိဒ္ဒေါသာ၊အပြစ်မရှိသော စကား။ ဣတိအဇ္ဇော၊ ကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ ၏။ ကိမ္ပိ၀ိယ၊ အဘယ်ပါ၌ဖြစ်ကဲ့သို့ နည်းဟူမူကား။ နေလဂေါ်ါ သေတပစ္ဆာဒေါ်တိဇ္ဇောပါ၌ ၌။ ဝုတ္တနေလံ ဝိယ၊ ဆိုအပ်သော နေလသဒ္ဒါကဲ့သို့တည်း။ ရထော၊ သည်။ နေလဂေါ်ါ ရှိ၏။ သေတပစ္ဆာဒေါ်ါ ဖြူစင်စွာသောအမိုးရှိ၏။ (မုတ္တသိလံ၀ိယဟု ပါ၌ အချို့ရှိ၏။ ပမာဒလေခ)။ ကဏ္ဏသုခါတိ၊ ကား။ ဗျဉ္ဇနမဝုရတာယ၊ သဒ္ဒါ ပြေပြစ်သည်၏ အပြစ်ကြောင့်။ ကဏ္ဏာနံ၊ နားတို့အား။သုခါ၊ ချမ်းသာ၏။ သူစိ၀ိဇ္ဇနံ၀ိယ၊ တံကျင်လျှိုသကဲ့သို့။ကဏ္ဏသူလံ၊ နား၏တံကျင်ကို။ နဇနေ တိ၊ မဖြစ်စေတတ်။ ယာဝါစာ၊ သည်။ အတ္ထမဝုရတာယ၊ အနက်သာယာ သည်၏အပြစ်ကြောင့်။ သကလသရိရေ၊ အလုံးစုံသောကိုယ်၌။ ကောပံ၊ အမျက်ကို။ (ခေါဘံဟူ၍လည်းရှိ၏။ ခေါဘံ၊ ချောက်ခြားခြင်းကို)။ အ ဇနေတွာ၊ မဖြစ်စေမူ၍။ ပေမံ၊ ချစ်ခြင်းကို။ ဇနေတိ၊ ဖြစ်စေတတ်၏။ ဣတိ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ သာဝါစာ၊သည်။ ပေမနီယာ၊ မည်၏။ (ပေမံ ဇနေတိတိ ပေမနီယာဟု ဇနေတိတဒ္ဓိတ်ပြုလေ)။ ယာဝါစာ၊သည်။ ဟဒယံ၊ စိတ်ကို။ အပ္ပဋိဟညမာနာ၊ မညှဉ်းဆဲသည်ဖြစ်၍။ သုခေန၊ ဖြင့်။ စိတ္တံ၊ သို့။ ဂစ္ဆတိ ပရိသတိ၊ ဝင်တတ်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ကြောင့်။ သာဝါစာ၊ သည်။ ဟဒယင်္ဂ ဟာ၊ မည်၏။ ယာဝါစာ၊ သည်။ ဂုဏပရိပုဏ္ဏတာယ၊ ဂုဏ်နှင့်ပြည့်စုံသည်၏ အပြစ်ကြောင့်။ ပုရေ၊ ပြည့်ကြီး၌။ ဘ၀ါ၊ ဖြစ်သည်တည်း။ ဣတိတသ္မာ၊ ကြောင့်။သာဝါစာ၊ ထိုစကားသည်။ပေါရီ၊ မည်၏။(ပုရေ ဘ၀ါ ပေါရီဟု ဘ၀တဒ္ဓိတ်ပြု)။ ပုရေ၊ ပြည့်ကြီး၌။ သံ၀ဒနာရီ၊ ကြီးခြင်းအစရှိသည်ကို ပြုသောသူသည်။ သုကုမာရာ၀ိယ၊ အလွန်သိမ်မွေ့သကဲ့သို့။ ယာဝါစာ၊

သည်။ သုကုမာရာ၊ အလွန်သိမ်မွေ့သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဧတိတသ္မာဝိ၊ ကြောင့်လည်း။ သာဝါစာ၊ သည်။ ပေါရိ၊ ပေါရိမည်၏။

ပုရေ ဇာတောတိ ပုရော။ ယောဇနော၊ သည်။ ပုရေ၊ ပြည်ကြီး၌။ ဇာတော၊ တည်း။ ဧတိတသ္မာ၊ ကြောင့်။ သောဇနော၊သည်။ ပုရော၊ မည်၏။ ဤသို့ဇာတတဒ္ဓိတ်ပြုပြီးမှ ပုရော ဝိယာတိ ပေါရိဟု ဥပမာ တဒ္ဓိတ်ပြု။ ယာဝါစာ၊ သည်။ ပုရောဝိယ၊ ပြည်ကြီးသုကဲ့သို့။ ဟောတိ၊ ၏။ ဧတိတသ္မာ၊ ကြောင့်။ သာဝါစာ၊ သည်။ ပေါရိ၊ မည်၏။ အရ ကား ပြည်ကြီးသုကဲ့သို့ သိမ်မွေ့နူးညံ့သောစကားရ၏။

ယာဝါစာ၊ သည်။ ပုရသ၊ ပြည်ကြီး၌နေသောသူ၏။ သော၊ စကား တည်း။ ဧတိပိတသ္မာ၊ ကြောင့်လည်း။ သာဝါစာ၊ သည်။ ပေါရီ၊ မည်၏။ (သောတဒ္ဓိတ်ပြု)။ နဂရဝါသိနံ၊ ပြည်ကြီး၌ နေသောသူတို့၏။ ကထာ၊ စကား။ ဧတိအယံ၊ လျှင်။ အတ္ထော၊ တည်း။

ပြည်ကြီး၌ နေသောသူတို့၏ စကားဟု ဆရာဆိုပြီ၊ ပြည်ကြီး၌နေသော သူတို့သည် အဘယ်သို့သောစကား ရှိကုန်သနည်းဟု သူမေးတွယ်ရှိ၍ ထိုအမေးကို ဖြေခြင်းငှာ နဂရဝါသိနော ဟိ အစရှိသောပါဌ်ကို မိန့် သတည်း။ ထိုပါဌ်၏အတ္ထကား–

ဟိ-ဝိတ္ထာရယိဿာမိ၊အုံ့။ နဂရဝါသိနော၊တို့သည်။ ယုတ္တကထာ၊ လျောက် ပတ်သောစကားရှိကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ကုန်၏။ ဝိတိမတ္ထံ၊ အဘမ္ဘလောက် သောသူကို။ ဝိတာတိ၊ အဘဟူ၍။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ ဘာတိမတ္ထံ၊ အစ်ကိုမ္ဘ လောက်သောသူကို။ ဘာတာတိ၊ အစ်ကိုဟူ၍။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ မာတိ မတ္ထံ၊ကို။ မာတာတိ၊ ဟူ၍။ ဝဒန္တိ၊ကုန်၏။ ဧဝရူပိ၊ ဤသို့သဘောရှိသော။ ကထာ၊ကို။ ဗဟုဇနသ၊ များစွာသောလူသည်။ ကန္တာ၊ နှစ်လိုအပ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဧတိတသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဗဟုဇနကန္တာ၊ မည်၏။ (ဗဟုဇနေဟိ ကာမိယတိတိဗဟုဇနကန္တာဟု ကမ္မသာဓနပြုလေ)။ ကန္တဘာဝေနေဝ၊ နှစ်လိုအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်လျှင်။ ဗဟုနော၊ များစွာသော။ ဇနသ၊ ၏။ မနာပါ စိတ္တဝုဒ္ဓိကရာ၊ စိတ်၏ပွားခြင်းကို ပြုတတ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဧတိတသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဗဟုဇနမနာပါ၊ မည်၏။

ဗဟုဇနာနံ မနံ အာပေတိတိ ဗဟုဇနမနာပါဟု ဟေတုကတ္တုသာဓနပြု။ ယာဝါစာ၊ သည်။ ဗဟုဇနာနံ၊ တို့၏။ မနံ၊ စိတ်ကို။ အာပေတိ ဝဏ္ဏေတိ၊ ပွားစေတတ်၏။ ဧတိတသ္မာ၊ ကြောင့်။ သာဝါစာ၊ သည်။ ဗဟုဇနမနာပါ၊ မည်၏။

သမ္ပဲ နိရတ္ထကံ ပလပတိတိ သမ္ဘပ္ပလာပေါ ဟူသောဝစနတ္ထကြောင့် သမ္ဘပ္ပလာပမည်၏ဟု ဆရာဆိုပြီ၊ထိုသို့သောဝစနတ္ထကြောင့် ဝစီဘေဒ သဒ္ဒါသည်ပင် သမ္ဘပ္ပလာပမည်သလော ဟု သူမေးဘွယ်ရှိ၍ ထိုအမေးကို ဖြေခြင်းငှာ အနတ္ထပရိညာပိကာ အစရှိသောပါဠိကို မိန့်သတည်း။ ထိုပါဠိ၏အတ္ထကား–

အနတ္ထပရိညာပိကာ၊ အကျိုးမဲ့ကိုသိစေတတ်သော။ ကာယဝစီပယောဂ သမုဋ္ဌာပိကာ၊ ကာယပရိညတ် ဝစီပရိညတ်တို့ကို ဖြစ်စေတတ်သော။ အကုသလစေတနာ၊သည်။ သမ္ဘပ္ပလာပေါ၊မည်၏။ သောသမ္ဘပ္ပလာပေါ၊သည်။ အာသေဝန မန္ဒတာယ၊မှီဝဲခြင်းနည်းသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ပ။ ဘာရတ ယုဒ္ဓသီတာဟရဏာဒိ နိရတ္ထကကထာ ပုရေက္ခာရတာစ၊ ဘာရတမင်းသား၏ စစ်ထိုးခြင်း မယ်ထွေး မယ်သီတာကို ဆောင်ခြင်း အစရှိသော အကျိုးမရှိသောစကားကို ရှေ့ရှုသည်၏အဖြစ်ရင်း။ တထာဂူပိကထာကထနဠ၊ ထိုသို့ သဘောရှိသော စကားကို ပြောဟောခြင်းငင်း။ ဇုတိ၊ ဤသို့။ ဒွေ၊ တို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။

ယောပုဂ္ဂလော၊ သည်။ ကာလေန၊ လျှောက်ပတ်သောအခါ၌။ ဝဒတိ၊ ၏။ ဇုတိတဿ၊ ကြောင့်။ သောပုဂ္ဂလော၊ သည်။ ကာလဝါဒီ၊ မည်၏။ ဝတ္တဗ္ဗယုတ္တက ကာလံ၊ ဆိုအပ်သည်အား လျှောက်ပတ်သောကာလကို။ သလ္လက္ခေတ္တာ၊ ကောင်းစွာမှတ်၍။ ဝဒတိ၊ ၏။ ဇုတိအယံ၊ လျှင်။ အတ္ထော၊ တည်း။ ယောပုဂ္ဂလော၊ သည်။ ဘူတံ တထံ တစ္ဆံ သ[illegible]ဝမေဝ၊ သဘော ဟုတ်သည်ကိုသာလျှင်။ ဝဒတိ၊၏။ ဇုတိတဿ၊ ကြောင့်။ သောပုဂ္ဂလော၊ သည်။ ဘူတဝါဒီ၊ မည်၏။ (တထံ တစ္ဆံ သဘာဝတို့ကား ဘူတံဟူသော ဂုဏ်၏ ဝေဝုစ်တည်း။ အနက်အထူးမရှိ)။ ယောပုဂ္ဂလော၊ သည်။ ဒိဋ္ဌဓမ္မိက သမ္ပရာယိကတ္ထ သန္ဓိသိတမေဝ၊ ပစ္စုပ္ပန်ဘဝ၌ဖြစ်သော အကျိုးစီးပွားနှင့် တမလွန်ဘဝ၌ဖြစ်သော အကျိုးစီးပွားနှင့် စပ်သည်ကိုသာလျှင်။ ကတ္ဝာ၊ ၍။ ဝဒတိ၊ ၏။ ဇုတိတဿ၊ ထိုကြောင့်။ သော၊ သည်။ အတ္ထဝါဒီ၊ မည်၏။ ယောပုဂ္ဂလော၊ သည်။ နဝလောကုတ္တရ ဓမ္မသန္ဓိသိတံ၊ ကိုးပါးသော လောကုတ္တရာတရားကို မှီသည်ကို။(ကိုးပါးသော လောကုတ္တရာတရားနှင့် စပ်သည်ကို လည်းဟူ)။ ကတ္ဝာ၊ ၍။ ဝဒတိ၊ ဆိုတတ်၏။ ဇုတိတဿ၊ ကြောင့်။ သောပုဂ္ဂလော၊ သည်။ ဓမ္မဝါဒီ၊ မည်၏။ ယောပုဂ္ဂလော၊ သည်။ သံဝရိနယ ပဟာနရိနယ သန္ဓိသိတံ၊ သံဝရိနည်း ပဟာနရိနည်းနှင့်

စပ်သည်ကို။ ကတ္တာ၊၍။ ဝဒတိ၊၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ သော၊သည်။ ဝိနယံ ဝါဒီ၊ မည်၏။

ဌပနောဟာသော၊ ထားရာအရပ်ကို။ နိဓာနံ၊ နိဓာနဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊၏။ အဿာ ဝါစာယ၊ အားဟု။ နိဓာနံ၊ နှလုံးခ္ပ်ထားအပ်သော အရာသည်၊ အတ္ထိ၊ ၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ကြောင့်။ သာဝါစာ၊ သည်။ နိဓာနဝတီ၊ ၏။ ဟဒယော၊ ခ္ပ်။ နိဓာတဗ္ဗယုတ္တကံ၊ ထားအပ်သည်နှင့်ယှဉ်သော။ ဝါစံ၊ ကို၊ ဘာသိတာ၊ ဆိုတတ်၏။ ဣဟ၊ အယံ၊ လျှင်။ အတ္ထော၊ တည်း။ ကာလေနာ တိ၊ ကား။ ဧဝရူပိ၊ ဤဆိုနှလုံးခ္ပ် ထားအပ်သောစကားကို။ ဘာသမာ နောဝိစ၊ ဆိုသော်လည်း။ အဟံ၊ သည်။ နိဓာနဝတိ၊ နှလုံးခ္ပ် ထားအပ် သောအရာရှိသော။ ဝါစံ၊ ကို။ ဘာသိဿာမိ၊ အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အကာ လေန၊ အခါမဟုတ်သည်ခ္ပ်။ နဘာသတိ၊မဆို။ ယုတ္တကာလံပန၊ လျောက် ပတ်သော အခါကိုကား။ အပေက္ခိတ္တာဝ၊ ဆင်ခြင်၍သာလျှင်။ ဘာသတိ၊ ၏။ ဣတိအယံ၊ လျှင်။ အတ္ထော၊ တည်း။ သာပဒေသန္တိ၊ ကား။ သဥ္ဇပမံ၊ ဥပမာနှင့်တကွဖြစ်သော။ သကာရဏံ၊အကြောင်းနှင့်တကွဖြစ်သော။ဣတိ အယံ၊လျှင်။အတ္ထော၊တည်း။ပရိယန္တဝတိန္တိ၊ ကား။ပရိစ္ဆေဒံ၊အဝိုင်းအခြား ကို။ဒသေတွာ၊၍။ယထာ၊အကြင်အခြင်းအရာဖြင့်။ အဿာ၊ထိုစကား၏။ ပရိစ္ဆေဒေ၊ သည်။ ပညာယတိ၊ ၏။ ဧवံတထာ၊ဖြင့်။ ဘာသတိ၊ ၏။ ဣတိ အယံ၊ လျှင်။ အတ္ထော၊ တည်း။ အတ္ထသံဟိတန္တိ၊ ကား။ အနေကေဟိ၊ ကုန် သော။ နယေဟိပိ၊ တို့ဖြင့်လည်း။ ဝိဘဇေန္တေန၊ခွဲဝေသည်ဖြစ်၍။ ပရိယာ ဒါတုံ၊ ကုန်စေခြင်းငှာ။ အသက္ကုဏေယျတာယ၊ မစွမ်းနိုင်သည်၏အဖြစ် ကြောင့်။ အတ္ထသမ္ဗန္ဓံ၊အတ္ထနယနှင့်ပြည့်စုံသော။ ဝါစံ၊ ကို။ ဘာသတိ၊၏။ ဝါ၊ကား။အတ္ထဝါဒီ၊ အကျိုးစီးပွားနှင့်စပ်သော စကားကို ဆိုတတ်သော။ သောပုဂ္ဂလော၊သည်။ယံအတ္ထံ၊ ကို။ဝဒတိ၊ ၏။ တေန အတ္ထေန၊နှင့်။ သဟ ဘတ္ထာ၊ တကွဖြစ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ အတ္ထသံဟိတံ၊ အကျိုးစီးပွားနှင့် တကွဖြစ်သော။ ဝါစံ၊ ကို။ ဘာသတိ၊ ၏။ အညံ၊ တဖါးသောစကားကို။ နဘာသတိ၊မဆို။ တံ၊ ထိုအကျိုးစီးပွားနှင့် စပ်သောစကားကို။ နိက္ခိပိတ္တာ ၍။ (ပယ်၍လည်းဟူ)။ အညံ၊ ကို။ နဘာသတိ၊ မဆို။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တံ ဝုတ္တောဟု၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

၁၀။ ဗီဇဂါမ ဘူတဂါမ သမာရမ္ဘာတိ၊ ကား။ မူလဗီဇ၊ အမြစ်မျိုးစေ့ ၎င်း။ ခန္ဓဗီဇ၊ ပင်စည်မျိုးစေ့၎င်း။ ဖဠုဗီဇ၊ အဆစ်မျိုးစေ့၎င်း။ အဂ္ဂဗီဇ၊ အညွှန့်မျိုးစေ့၎င်း။ ဗီဇဗီဇ၊ အစေ့မျိုးစေ့၎င်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပဋ္ဌဝိယော၊

ငါးပါးအပြားရှိသော။ ဗီဇဂါမသဏ္ဌာန်ဗီဇဂါမ်ကိုဥ။ ယသဏကသဏ္ဌာန်အမှတ်မဲ့သော။ နီလတိဏရက္ခာဒိကသဏ္ဌာန် စိမ်းညိုသော မြက်သစ်ပင်အစရှိသော။ ဘူတဂါမသဏ္ဌာန်ဘူတဂါမ်ကိုဥ။ သမာရမ္ဘာ၊ ဖျက်ဆီးခြင်းမှ။ ဆေဒန ဘေဒန ပစနာဒိဘာဝေန၊ ဖြတ်ခြင်း ချိုးဖျက်ခြင်း ချက်ခြင်းအစရှိသည်၏အဖြစ်အားဖြင့်။ ဝိကောပနာ၊ ဖျက်ခြင်းမှ။ ပဋိဝိရတော၊ ကြဉ်၏။ ဣတိအယံ၊ လျှင်။ အတ္ထော၊ တည်း။

ချင်း ထန်း အုန်းစသည်တို့သည် ချင်း ထန်းစေ့တို့မှ အကြင်မျှလောက်သော ကာလပတ်လုံး ညှိုသောအရွက်အဖူးသည် မထွက်သေး။ ထိုမျှလောက်သော ကာလပတ်လုံး ဗီဇဂါမ်မှမလွတ်။ ညှိုသောအရွက်ဖူး ထွက်မှသာ ဗီဇဂါမ်မှလွတ်၍ ဘူတဂါမ်ဖြင့် ရေတွက်ရသတည်း။ ထိုကြောင့် တိဏရက္ခာဒိကသဏ္ဌာန် ဟူ၍သာ မဆိုမူ၍ နီလသဏ္ဌာန်ဖြင့် အထူးပြုသတည်း။

သမာရမ္ဘာဟူသောပုဒ်၏အနက်ကိုပြခြင်းငှာ ဆေဒန ဘေဒန ပစနာဒိဘာဝေန ဝိကောပနာ ပဋိဝိရတောတိ အတ္ထောဟု ဆိုပြန်သတည်း။ ထိုပါဠိ၏အတ္ထကား–

ရောဘတ္တိကောတိ၊ ကား။ ပါတရာသဘတ္တံ၊ နံနက်စာစားခြင်းငင်း။ သာယမာသဘတ္တံ၊ညစာစားခြင်းငင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဒွေ၊နှစ်ပါးကုန်သော။ ဘတ္တာနိ၊ စားခြင်းတို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ တေသု၊ထိုနှစ်ပါးကုန်သော စားခြင်းတို့တွင်။ ပါတရာသဘတ္တံ၊ နံနက်စာစားခြင်းကို။ အန္တောမဇ္ဈန္ဟိကေန၊ နေမွန်းတည့်သောအခါဖြင့်။ ပရိစ္ဆိန္နံ၊ ဝိုင်းခြားအပ်၏။ ဣတရံ၊ ညစာစားခြင်းကို။ မဇ္ဈန္ဟိကတော၊မွန်းတည့်သောအခါမှ။ ဥဒ္ဓံ၊ ၌။ အဇ္ဇေဝ အရုဏောဒယေန၊ အရုဏ်၏အတွင်းဖြင့်။ ပရိစ္ဆိန္နံ၊ ဝိုင်းခြားအပ်၏။ တတ္ထ၊ ကြောင့်။ အန္တောမဇ္ဈန္ဟိတော၊ မွန်းတည့်အတွင်း၌။ ဒသက္ခတ္တုံ၊ ဆယ်ကြိမ်။ ဘုဉ္ဇမာနောပိ၊ စားသောရဟန်းသည်လည်း။ ကေဘတ္တိကောဝ၊ တဏှာ သာ စားလေ့ရှိသော ရဟန်းမည်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တံ၊ ထိုမွန်းတည့်အတွင်း၌သာ စားခြင်းကို။ သန္ဓာယ၊ ၍။ ကေဘတ္တိကောတိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၏။

ရတ္တိယာ၊ ညဉ့်၌။ ဘောဇနံ၊ စားခြင်းကား။ ရတ္တိ၊ ညဉ့်၌စားခြင်း။ တတော၊ ထိုညဉ့်၌ စားခြင်းမှ။ ဥပရတော၊ ကြဉ်သည်တည်း။ ရတ္တာ။ပရတော၊ ညဉ့်၌စားခြင်းမှကြဉ်သည်။

ရတ္တ။ပရတော ကို ရတ္တိယာ ဘောဇနံ ရတ္တိ ဟု ဥတ္တရလောပ ဆဋ္ဌီ တပ္ပုရိသ် ပြုပြီးမှ ရတ္တိတော ၂ပရတော ရတ္တ။ပရတောဟု ပဋ္ဌမီ တပ္ပုရိသ်ပြုလေ။

မဏ္ဍနီကေ၊ နေမွန်းတည့်သည်။ အတိတ္တန္တေ၊ လွန်ပြီးသော်၊ ယာဝ သူရိယတ္ထင်္ဂမနာ၊ နေဝင်သည်တိုင်အောင်။ ဘောဇနံ၊ စားခြင်းသည်။ ဝိကာလဘောဇနံနာမ၊ဝိကာလဘောဇနမည်၏။ တတော၊ ထိုနေမွန်းတည့် ပြီးသည်၌ စားခြင်းမှ။ ဝိရတ္တတ္တာ၊ ကြဉ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ဝိကာလ ဘောဇနာ၊ မွန်းလွဲပြီးသော ကာလ၌ စားခြင်းမှ။ ဝိရတော၊ ကြဉ်၏။

ဝိဂတော ကာလော ဝိကာလောဟု အဗျယီဘာဝသမာသ် ပြုပြီးမှ ဝိကာလေ ဘောဇနံဟု သတ္တမီတပ္ပုရိသ်ပြုလေ။

ကဒါ၊ ၌။ ဝိရတော၊ကြဉ်သနည်း။ အနောမနဒိတီရေ၊ အနောမာမြစ်နား ၌။ ပဗ္ဗဇိတဒိဝသတော၊ ရဟန်းပြုသောနေ့မှ။ ပဋ္ဌာယ၊ ၍။ ဝိရတော၊ ၏။

သာသနဿ၊ သာသနာတော်အား။ အနုနလောမတ္တာ၊ မလျော်သည် ၏အဖြစ်ကြောင့်။(သာသနဿလိုက်ပါဦး)သာသနဿ၏။ဝိသုဒ္ဓိပဋိ ဘူတံ၊ တံကျင်သဘွယ်ဖြစ်သော။ ဒဿနံ၊ ရှုခြင်းတည်း။ ဧတိတသ္မာ၊ ကြောင့်။ စီသူကဒဿနံ၊ မည်၏။ (ဝိသုဒ္ဓိ ဒဿနံဟု ဝိသေသန ပုဗ္ဗပဒ ကမ္မဓာရယ် ပြုစေလိုသည်)။ အတ္တနာ နစ္စန နစ္စာပနာဒိဝသေန၊ မိမိ က ခြင်း သူတပါးကို က စေခြင်း အစရှိသည်တို့၏ အစွမ်းအားဖြင့်။ နစ္စာစ၊ က ခြင်းမှ၎င်း။ ဂီတာစ၊ သီခြင်းမှ၎င်း။ ဝါဒိတာစ၊ တီးမှုတ်ခြင်းမှ ၎င်း။ အန္ဓမသော၊ အယုတ်သဖြင့်။ မယူရနစ္စာဒိဝသေနာပိ၊ ဥဒေါင်း ကခြင်း အစရှိသည်တို့၏ အစွမ်းအားဖြင့်လည်း။ ပဝတ္တာနံ၊ ကုန်သော။ နစ္စာဒိနံ၊ တို့ကို။ ဝိသုဒ္ဓိတာ၊ သာသနာတော်၏ တံကျင်သဘွယ်ဖြစ်၍ ဖြစ်သော။ ဒဿနာစ၊ ရှုခြင်းမှ၎င်း။ ဝိရတော၊ ကြဉ်၏။ ဧတိတသ္မာ၊ ကြောင့်။ နစ္စ ဂီတ ။ပ။ ဒဿနာ၊ မည်၏။

ဝိဂြိဟ်တုသာတည်း။ ဝိဂြိဟ်စစ်ကား နစ္စဆ္ဆ ဂီတဆ္ဆ ဝါဒိတဆ္ဆ ဝိသုဒ္ဓ ဒဿနဆ္ဆ နစ္စ ဂီတ ဝါဒိတ ဝိသုဒ္ဓ ဒဿနံဟု သမာဟာရဒ္ဒန် ပြုလို သည်။ နစ္စဆ္ဆ၊ မိမိ က ခြင်း သူတပါးကို က စေခြင်းလည်း။ ဂီတဆ္ဆ၊ မိမိသီခြင်း သူတပါးကို သီစေခြင်းလည်း။ ဝါဒိတဆ္ဆ၊ မိမိတီးခြင်း သူတပါးကို တီးစေခြင်းလည်း။ ဝိသုဒ္ဓဒဿနဆ္ဆ၊ သာသနာတော်၏ တံကျင်သဘွယ်ဖြစ်သော က ခြင်းအစရှိသည်ကို ရှုခြင်းလည်း။ နစ္စ။ပ။

ဒဿနံ၊ မိမိကခြင်း ။ပ။ ရှုခြင်း။ (တသ္မာ နစ္စ ဂိတ ဝါဒိတ ဝိသုက ဒဿနာဟု ဝိဘတ္တုန်ခံ)။

ဟိ၊ ခဲ့ဦးအုံ့။ နစ္စာဒိနိ၊ တို့ကို။ အတ္ထနာ၊ သည်။ ပယောဇေတုံဝါ၊ယှဉ်ခြင်းငှာရင်း။ ပရေဟိ၊ တို့ကို။ ပယောဇာပေတုံဝါ၊ ယှဉ်စေခြင်းငှာရင်း။ ပယုတ္တာနိ၊ ယှဉ်ကုန်ပြီးသော ကခြင်း သီခြင်း အစရှိသည်တို့ကို။ ပဿိတုံ ဝါ၊ ရှုခြင်းငှာရင်း။ ဘိက္ခူနံ၊ ရဟန်းယောကျားတို့အား။ နေဝ ဝဋ္ဋတိ၎ မအပ်။ ဘိက္ခုနိနဿ၊ တို့အားလည်း။ နေ ဝဋ္ဋတိ၊ မအပ်။

မာလာဒီသု၊ မာလာအစရှိကုန်သော ပါဠိတို့၌။ မာလာတိ၊ ကား။ ယံကိဉ္စိ၊ အမှတ်မရှိသော။ ပုပ္ဖံ၊ ပန်းတည်း။ ဂန္ဓန္တိ၊ ကား။ ယံကိဉ္စိ၊သော။ ဂန္ဓဇာတံ၊ နံ့သာမျိုးတည်း။ ဝိလေပနန္တိ၊ ကား။ ဆဝိရာဂကရဏံ၊ အရေကို တပ်စွန်းခြင်းကို ပြုခြင်းတည်း။ (အရေကို လိမ်းကျံခြင်းကို ပြုခြင်းတည်း လည်းဟူ)။ တတ္ထ၊ ထိုမာလာ ဂန္ဓ ဝိလေပန ဓာရဏ မဏ္ဍနဝိဘူသနဋ္ဌာနာ ဟူသော ပါဠိ၌။ ဝိဋ္ဌန္ဓေ၊ ပန်းပန်သောသူသည်။ ဓာရေတိနာမ၊ ဆောင်သည် မည်၏။ ဥိနဋ္ဌာနံ၊ နိမ့်ရာအရပ်ကို။ ပူရေန္တော၊ပြည့်စေသော သူသည်။ မဏ္ဍေတိနာမ၊ တန်ဆာဆင်သည်မည်၏။ ဂန္ဓဝသေနစ၊ ကိုယ်နံ့ မွှေးခြင်း၏ အစွမ်းဖြင့်ရင်း။ ဆဝိရာဂဝသေနစ၊ အရေကို တပ်စွန်းခြင်း၏ အစွမ်းအားဖြင့်ရင်း။ သာဒိယန္တော၊ သာယာသောသူသည်။ ဝိဘူသေတိ နာမ၊ တင့်တယ်စေသည်မည်၏။

အမိဂ္ဂါယ်ကား-မာလာ ဂန္ဓ ဝိလေပန ဓာရဏ မဏ္ဍန ဝိဘူသနဋ္ဌာနာ ဟူသောပါဠိ၌ မာလာနှင့် ဓာရဏဟာ၊ ဂန္ဓနှင့် မဏ္ဍနဟာ၊ ဝိလေပန နှင့် ဝိဘူသနဟာ၊ ဤသို့အစဉ်အတိုင်းဟု၍ ယူလေ။ မာလာအခြား ဓာရဏအခြား ဂန္ဓအခြား မဏ္ဍနအခြား ဝိလေပနအခြား ဝိဘူသန အခြား မယူလေလင့် ဟူလိုသော်။

ကာရဏံ၊ ကို။ ဌာနံဇာတိ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ယာယ ဒုဿီလျစေတနာယ၊ ဖြင့်။ တာနိ မာလာဓာရဏာဒီနိ၊ ထိုပန်းပန်ခြင်း အစရှိသည်တို့ကို။ မဟာဇနော၊သည်။ ကရောတိ၊၏။ တတော၊ထိုပန်းပန် ခြင်း အစရှိသော ဒုဿီလျအမှုမှ။ ပဋိဝိရတော၊ ၏။ ဇာတိအယံ၊ လျှင်။ အဏ္ဍော၊ တည်း။

၁။ ဝဋ္ဋန္တိ-ဆဋ္ဌ၊ နစ္စာဒိနိ-ဟူသောသဒ္ဒါကိုငဲ့၍ ဆဋ္ဌမူအရှိသင့်မည်သင်္ကာ။ နိဿယဆရာတော်ကား- ပယောဇာပေတုံ-ဟူသော အပ္ပဓာန ကြိယာမှာစပ်၍ ဝဋ္ဋတိ-ဟု ကောဝုစ်ထားသည်။ ဆင်ခြင်။

ပမာဏာတိက္ကန္တံ၊ ပမာဏထက် လွန်သော နေရာကို။ ဥစ္စာသယနံဇုတိ၊ ဥစ္စာသယနဟူ၏။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။

ပဂတိလူတို့၏ အတောင်ဖြင့် တတောင့်ထွာထက်အလွန်မြင့်သော အခြေရှိသောနေရာသည် ဥစ္စာသယနမည်၏။ အနုဇာနာမိ ဘိက္ခဝေ သတ္တာဂ်ံ၊ အနုဇာနာမိ ဘိက္ခဝေ ပဠာဂ်ံ ဟူ၍ ဘုရားဟောတော်မူသောကြောင့် တတောင့်ထွာထက်မြင့်သော အခြေရှိသော်လည်း သတ္တာဂ်နေရာ၊ ပဠာဂ်နေရာသည် ဥစ္စာသယန မမည်။ သတ္တာဂ်နေရာဟူသည်ကား အခြေလေးချောင်း လက်တင်နှစ်ဘက် အုံးတား ဤခုနစ်ပါးသော အင်္ဂါရှိသော နေရာတည်း။ ပဠာဂ်နေရာဟူသည်ကား အခြေလေးချောင်း အုံးတား ဤငါးပါးသော အင်္ဂါရှိသော နေရာတည်း။

အကပ္ပိယပစ္စတ္ထရဏံ၊ မအပ်သော ခင်းနှီးပြောက်သည်။ မဟာသယနံ၊ မည်၏။

အကပ္ပိယပစ္စတ္ထရဏ ဟူသည်ကား လဲသွတ်သောမွေရာ အခြေ၌ သားရဲရုပ်ရှိသောနေရာ လက်လေးသစ်ထက်လွန်သော အမွေးရှိသော သားမွေးအခင်း သားရဲရုပ်တို့ဖြင့် အဆန်းအကြယ်ပြုသော သားမွေးခင်းနှီးပြောက် အစရှိသည်တည်း။

တတော၊ ထိဥစ္စာသယန မဟာသယနမ္ပ။ ပဋိဝိရတော၊ ၏။ ဇုတိအယံ၊ လျှင်။ အတ္ထော၊ တည်း။

ဇာတရူပန္တိ၊ ကား။ သုဝဏ္ဏံ၊ ရွှေတည်း။ ရဇတန္တိ၊ကား။ ကဟာပဏော၊ အသပြာတည်း။ လောဟမာသကော၊ ကြေးဖြင့်ပြုသောပဲရုပ်။ ဇတုမာသကော၊ ချိပ်ဖြင့်ပြုသောပဲရုပ်။ ဒါရုမာသကော၊ သစ်သားဖြင့်ပြုသောပဲရုပ်။ ဇုတိ၊ ဤသို့အစရှိကုန်သော။ ယေမာသကာ၊ အကြင်ပဲရုပ်တို့သည်။ ဝေါဟာရံ၊ ရောင်းဝယ်ခြင်းသို့။ ဂစ္ဆန္တိ၊ ကုန်၏။ တေမာသကာ၊ တို့သည်။ ရဇတံ၊ မည်၏။ တဿဥဘယဿပိ၊ ထိုရွှေ,ငွေနှစ်ပါးစုံကိုလည်း။ ပဋိဂ္ဂဟဏာ၊ ခံခြင်းမှ။ ဝေါတမော၊ ဝေါတမအနွယ်ဖြစ်သော။ သမဏော၊ သည်။ ပဋိဝိရတော၊ ၏။ သယံ၊ သည်။ နံ၊ ကို။ နေဝ ဥဂ္ဂဏှာတိ၊ မခံ။ နဥဂ္ဂဏှာ

၁။ ကိုယ်ဖြင့် ခံယူခြင်းသည် ဥဂ္ဂဟဏ၊ နှုတ်ဖြင့်ခံယူခြင်းသည် ဥဂ္ဂဟာပန၊ စိတ်ဖြင့်ခံယူခြင်းသည် သာဒိယနမည်၏။

ပေတိ၊ သူတပါးကိုမခံစေ။ ဥပနိဿိတ္ထံ၊ အနိုးခ္ခ်ထားသည်ကို။ နု သာဒိယတိ၊ မသာယာ။ ဣတိအယံ၊ လျှင်။ အတ္ထော၊ တည်း။

အာမကခေ ပဋိဂ္ဂဟဏာတိ၊ ဟူသည်ကား။ သာလိ ဝိဟိ ယဝ ဂေါဓုမ ကင်္ဂုဝရက ကုဒြူသက သခ်ါတသား၊ သလေး ပကတိစပါး မှပေါ နှတ် ကောက် ဆတ် ပြောင်း လူးဟုဆိုအပ်သော။ သတ္တဝိဓသိပ်၊ ခုနှစ်ပါး အပြား ရှိသည်သည်းဖြစ်သော။ အာမကခေညသားစပါးစိမ်းကို။ ပဋိဂ္ဂဟဏာ၊ မှု။ ဘောဝလဒ္ဓ၊ သက်သက်သော်ကား။ ဧတေသံ၊ ထိုစပါးတို့ကို။ ပဋိဂ္ဂဟဏမေဝ၊ ခံခြင်းသည်သာလျှင်။ နု ဝဋ္ဋတိ၊ မအပ်သည်။ နု၊ မဟုတ်။ အာမသနဋ္ဌိ၊ သုံးသပ်ခြင်းသည်လည်း။ ဘိက္ခု။ နံ! တို့အား။ နု ဝဋ္ဋတိယေဝ၊ သလျှင်ကတည်း။

အာမကမံသ ပဋိဂ္ဂဟဏာတိဣတ္ထ၊ ခ္ခ။ ဥဒ္ဒိဿ၊ ရည်၍။ အနုညာတာ၊ ဘုရား ခွင့်ပြုတော်မူအပ်သော သားစိမ်းကို။ အညတြ ဌပေတ္ဝာ၊ ၍။ အာမကမံသ မဇ္ဈာနံ၊ အစိမ်းဖြစ်သောအသား ငါးတို့ကို။ ပဋိဂ္ဂဟဏမေဝ၊ ခံခြင်းသည်သာလျှင်။ ဘိက္ခု။ နံ၊ တို့အား။ နု ဝဋ္ဋတိ၊ မအပ်။ အာမသနံ၊ သုံးသပ်ခြင်းသည်။ နု ဝဋ္ဋတိ၊ မအပ်သည်ကား။ နော၊ မဟုတ်။ ဝဋ္ဋတိ ယေဝ၊ အပ်သလျှင်ကတည်း။

ရဟန်းကို ဘိလူးဖမ်းသောအခါ ဇ်သားစိမ်း အသွေးစိမ်းကိုပင် စားစိမ့်သောငှာ ဘုရားခွင့်ပြုတော်မူ၏။ ထိုကြောင့် အညတြ ဥဒ္ဒိဿ အနုညာတာ ဟူသော စကားကို အဓိကထာဆရာ မိန့်သတည်း။

ဣတ္ထိ ကုမာရိက ပဋိဂ္ဂဟဏာတိဣတ္ထ၊ ခ္ခ။ ဣတ္ထိတိ၊ ကား။ ပုရိသန္တရဂတာ၊ ယောကျ်ားတပါးတို့ သွားပြီးသော မိန်းမတည်း။ (အိမ်ထောင်ပြုံးသော မိန်းမဟူလိုသည်)။ ဣတရာ၊ ယောကျ်ားတပါးတို့ မသွားသေးသောမိန်းမ သည်။ ကုမာရိကာနာမ၊ မည်၏။ (အိမ်မထောင်သေးသောမိန်းမသည် ကုမာရိကာမည်၏ ဟူလိုသည်)။ တာသံ၊ ထိုအိမ်ထောင်ပြုံးသောမိန်းမ အိမ်မထောင်သေးသောမိန်းမတို့ကို။ ပဋိဂ္ဂဟဏမ္ပိ၊ခံခြင်းသည်ရင်း။ အာမ သနမ္ပိ၊ သည်ရင်း။ အကပ္ပိယမေဝ၊ မအပ်သည်သာလျှင်တည်း။

ဒါသီ ဒါသ ပဋိဂ္ဂဟဏာတိဣတ္ထ၊ ခ္ခ။ ဒါသီ ဒါသ ဝသေနေဝ၊ ကျွန်မိန်းမ ကျွန်ယောကျ်ား၏ အစွမ်းအားဖြင့်သာလျှင်။ တေသံ၊ထိုမိန်းမ ယောကျ်ား တို့ကို။ ပဋိဂ္ဂဟဏံ၊ သည်။ နု ဝဋ္ဋတိ၊ မအပ်။ ကပ္ပိယကာရကံ၊ ကပ္ပိယကာရ ကကို။ ဒမ္ဘိ၊ လျှင်။ အာရာမိကံ၊ အာရာမ်စောင့်ကို။ ဒမ္ဘိ၊ လျှင်။ ဣတိဧဝံ၊ သို့။ ဝုတ္တေပန၊ ဆိုသော်ကား။ ဝဋ္ဋတိ၊ အပ်၏။

အဇေဋ္ဌကာဒီသု၊ ဆိတ်မြန်မာ ဆိတ်ကုလား အစရှိကုန်သော။ ခေတ္တ ဝတ္ထုပရိယောသာနေသုပိ၊ လယ်ယာအဆုံးရှိကုန်သော ဝတ္ထုတို့၌လည်း။ ကဠိယာကဠိယနယော၊ အပ် မအပ်သောနည်းကို။ ဝိနယဝသေန ၊ ဝိနည်း၏အစွမ်းဖြင့်။ ဥပပရိက္ခိတဗ္ဗော၊ အပ်၏။ တတ္ထ၊ထိုခေတ္တဝတ္ထု ပဋိဋ္ဌဟကာ ပဋိဝိရတော၊ အစရှိသောပါဠိ၌။ ခေတ္တံနာမ၊ လယ်မည်သည်ကား။ ယတ္ထိ ၊ အကြင်မြေအရပ်၌။ ပုဗ္ဗဏ္ဏံ၊ စပါးသည်။ ရှတိ၊ ရောက်၏။ တံဌာနံ၊ ထို စပါးရောက်ရာအရပ်သည်။ ခေတ္တံနာမ၊ မည်၏။ ယတ္ထိ ၊ ၌။ အပရဏ္ဏံ၊ ပဲသည်။ ရှတိ၊ ၏။ တံဌာနံ၊ သည်။ ဝတ္ထုနာမ၊ မည်၏။ ဝါ၊ ကား။ ယတ္ထ၊ အကြင်အရပ်၌။ ဥဘယမ္ပိ၊ ကောက်ပင်ပဲပင် နှစ်ပါးစုံသည်လည်း။ ရှတိ၊ ၏။ တံဌာနံ၊ သည်။ ခေတ္တံ၊ ခေတ္တမည်၏။ တဒတ္ထာယ၊ ထိုလယ် အလို့ငှာ။ ကတဘူမိဘာဝေါ၊ ပြုအပ်သောမြေအတို့သည်။ ဝတ္ထု၊ မည်၏။ ဏ္ဍေ၊ ဤဒီဃနိကာယ်၌။ ခေတ္တ ဝတ္ထု သိသေန၊ လယ်ယာကို အရင်းပြု သဖြင့်။ ဝါဝိတဗ္ဗာကာဒိနိပိ၊ ရေအိုင်, ရေကန် အစရှိသည်တို့ကိုလည်း။ သင်္ဂဟိတာနေဝ၊ ကုန်သလျှင်ကတည်း။

ဒုတကမ္ပံ၊ တမန်သွားသောအမှုကို။ ဒူဇတယံ၊ ဒုတေယျဟု၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။

အဘယ်သည်လျှင် ဒုတကမ္မမည်သနည်း။ တမန်သည်တို့၏ အမှုသည် ဒုတကမ္မမည်သလောဟု သူမေးဘွယ်ရှိ၍ ထိုအမေးကို ဖြေခြင်းငှာ ဂိဟိနံ အစရှိသောပါဠိကို မိန့်သတည်း။ ထိုပါဠိ၏အတ္ထကား-

ဂိဟိနံ၊လူတို့သည်။ ပဟိတံ၊စေအပ်သော။ ပဏ္ဏံဝါ၊ကမ္ဗည်းကိုဝင်း။သာသနံ ဝါ၊ သတင်းစကားကိုဝင်း။ ဂဟေတ္မာ၊ ၍။ တတ္ထတတ္ထ၊ ထိုထိုသောအရပ် သို့။ ဂမနံ၊ သွားခြင်းသည်။ ဒုတကမ္ဗံ၊ မည်၏။ ဃရာ၊ တအိမ်မှ။ ဃရံ၊ တအိမ်သို့။ ပေသိတဿ၊ စေအပ်သောရဟန်း၏။ ခုဒ္ဒကဂမနံ၊ ငယ်စွာ သော သွားခြင်းကို။ ပဟိဏဂမနံဇုတိ၊ ဟု၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ အနုယောဂေါ နာမ၊ အနုယောဂမည်သည်ကား။ တဒုဘယကရဏံ၊ ထိုတမန်ပြု၍သွား ခြင်း ငယ်စွာသောသွားခြင်းနှစ်ပါးစုံကို ပြုခြင်းတည်း။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဒုတေယျပဟိဏဂမနာနံ၊ တမန်ပြု၍သွားခြင်း အစေအပါးခံ၍ ငယ်စွာ သောသွားခြင်းတို့ကို။ အနုယောဂါ၊ လုံ့လပြုခြင်းမှ။ (ယှဉ်ခြင်းမှ လည်း ဟု)။ ပဋိဝိရတော၊ ၏။ ဇုတိဝေါ၊ သို့။ ဘွေပါ၌ ၌။ အတ္ထော၊ ကို။ ဝေဒိ တဗ္ဗော၊ ၏။

၁။ ကုဋိကာရသိက္ခာပုဒ်အဖွင့် စသည်တို့၌ ယူအပ်၏။

ကယဝိဏ္ဍယာတိ၊ ကား။ ကယာစ၊ ဝယ်ခြင်းမှင်း။ ဝိဏ္ဍယာစ၊ ရောင်းခြင်းမှင်း။ ပဋိဝိရတောဝ၊ ၏။ (ကယော စ ဝိဏ္ဍယော စ ကယဝိဏ္ဍယာဟု ဒွန္ဒြစေလိုသည်)။ တုလာကူဋ္ဌာဒီသု၊ တုလာကူဋ် အစရှိကုန်သော ပါဠိတို့၌။ **ကူဋ္ဌန္တိ၊ ကား။** ဝဏ္ဏနံ၊ လှည့်ပတ်ခြင်းတည်း။ တတ္ထ၊ ထိုလှည့်ပတ်ခြင်း၌။ (ထိုတုလာကူဋ်အစရှိသော ပါဠိတို့၌လည်းဟု)။ တုလာကူဋ်နှာမ၊ မည်သည်ကား။ ရူပကူဋ်၊ ချိန်တူကိုပြု၍ လှည့်ပတ်ခြင်းငင်း။ အဂ်ကူဋ်၊ ချိန်၏အင်္ဂါဖြင့် လှည့်ပတ်ခြင်းငင်း။ ဂဟဏကူဋ်၊ ချိန်ကိုကိုင်ခြင်းဖြင့် လှည့်ပတ်ခြင်းငင်း။ ပဋိဏ္ဍန်ကူဋ်၊ ဖုံးလွှမ်းခြင်းကိုပြု၍ လှည့်ပတ်ခြင်းငင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ စတုဗ္ဗိဓံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တတ္ထ၊ ထိုလေးပါးအပြားရှိကုန်သော လှည့်ပတ်ခြင်းတို့တွင်။ ရူပကူဋ်နှာမ၊ ရူပကူဋ်မည်သည်ကား။ ဒွေတုလာ၊ နှစ်ခုသောချိန်တို့ကို။ သမရူပါ၊ ထပ်တူတို့ကို။ ကတ္တာ၊ ၍။ ဂဏ္ဍန္တော၊ ယူသောသူသည်။ မဟတိယာ၊ ချိန်ကြီးဖြင့်။ ဂဏ္ဍာတိ၊ ၏။ ဒဒန္တော၊ ပေးသောသူသည်။ ခုဒ္ဒိကာယ၊ ငယ်သောချိန်ဖြင့်။ ဒေတိ၊ ၏။ အင်္ဂကူဋ်နှာမ၊ မည်သည်ကား။ ဂဏ္ဍန္တော၊ သည်။ ပဏ္ဍိတာဘာဝေ၊ နောက်အတို့၌။ ဟတ္ထေန၊ ဖြင့်။ တုလံ၊ ချိန်ကို။ အဂ္ဂမတိ၊ နှိပ်၏။ ဒဒန္တော၊ သည်။ ပုဗ္ဗဘာဝေ၊ ၌။ အဂ္ဂမတိ၊ ၏။ ဂဟဏကူဋ်နှာမ၊ ကား။ ဂဏ္ဍန္တော၊ သည်။ မူလေ၊ အရင်း၌။ ရဇ္ဇု၊ ကြိုးကို။ ဂဏ္ဍာတိ၊ ကိုင်၏။ ဒဒန္တော၊ သည်။ အဂ္ဂေ၊ အဖျား၌။ ရဇ္ဇု၊ ကို။ ဂဏ္ဍာတိ၊ ၏။ ပဋိဏ္ဍန်ကူဋ်နှာမ၊ ကား။ တုလံ၊ ကို။ သုသိရံ၊ အခေါင်းရှိသည်ကို။ ကတ္တာ၊ ၍။ အန္တော၊ အတွင်း၌။ အယစုဏ္ဍံ၊ သံမှုန့်ကို။ ပက္ခိပိတ္တာ၊ ထည့်၍။ ဂဏ္ဍန္တော၊ သည်။ တံ၊ ထိုသံမှုန့်ကို။ ပဏ္ဍိတာဘာဝေ၊ ၌။ ကရောတိ၊ ၏။ ဒဒန္တော၊ သည်။ အဂ္ဂဘာဝေ၊ အဖျားအတို့၌။ ကရောတိ၊ ၏။

သုဝဏ္ဏပါတိ၊ ရွှေခွက်ကို။ **ကံသောဇုတိ၊** ကံသဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ တာယ၊ ထိုရွှေခွက်ဖြင့်။ ဝဏ္ဏံ၊ လှည့်ပတ်ခြင်းသည်။ **ကံသကူဋ်၊** ကံသကူဋ်မည်၏။ ကထံ၊ အသို့လျှင်။ တာယ၊ ထိုရွှေခွက်ဖြင့်။ ဝဏ္ဏံ၊ သည်။ **ဟောတိ၊** နည်း။ ကော်၊ တခုသော။ သုဝဏ္ဏပါတိ၊ ရွှေခွက်ကို။ ကတ္တာ၊ ၍။ အညာ၊ တပါးကုန်သော။ ဒွေ တိသော လောဟပါတိယော၊ နှစ်ခု သုံးခုသော သံခွက်တို့ကို။ (နှစ်ခု သုံးခုသော ကြေးဖြူခွက်တို့ကို လည်းဟု)။ သုဝဏ္ဏဝဏ္ဏေ၊ ရွှေအဆင်းကဲ့သို့ အဆင်းရှိသည်တို့ကို။ ကရောတိ၊ ၏။ တတော၊ ထိုသို့

၁-၂။ ကယန္တိ ပရဘဏ္ဍာယ ဂဟဏံ၊ ဝိဏ္ဍယန္တိ အတ္တနော ဘဏ္ဍာယ ဒါနံ-သာရတ္ထဒီပနီ။

ပြုပြီးသည်မှ။ ပရုံ၊ နောက်၌။ ဇနပဒံ၊ ဇနပုဒ်သို့။ ဂန္ဓာ၊ ၍။ ကိန္ဓိဒေဝ၊ တစုံတယောက်လျှင်ဖြစ်သော။ အစုံ၊ ဥစ္စာကြွယ်ဝသော။ ကုလံ၊ အမျိုးသို့။ ဝရိသိတ္ဝာ၊ ၍။ သုဝဏ္ဏဘာဇနာနိ၊ ရွှေခွက်တို့ကို။ ကိဏာထ၊ ဝယ်ကုန်လော။ ဇုတိ၊ ဤသို့။ ဝတ္တွာ၊၍။ အမ္ဗော၊ အဖိုးကို။ ပုစ္ဆိတော၊ မေးအပ်သည်ရှိသော်။ သမ္ဗဟတရုံ၊ အမျှသောအဖိုးကို။ ဒါတုကာမော၊ ပေးခြင်းငှာ အလိုရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တတော၊မှ။ တေဟိ၊ ထိုရှာသူတို့သည်။ ကထံ၊ အဘယ်သို့လျှင်။ ဇုမေသံ၊ ဤခွက်တို့၏။ သုဝဏ္ဏဘာဝေါ၊ ရွှေ၏အဖြစ်ကို၊ ဇာနိတမ္ပေါ၊ သိအပ်မည်နည်း။ ဇုတိ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တေ၊ သော်။ ဝိမံသိတ္ဝာ၊ စုံစမ်း၍။ ဂဏ္ဍယ၊ ကုန်လော။ ဇုတိ၊ ဤသို့။ ဝတ္တွာ၊ ၍။ သုဝဏ္ဏပါတိ'၊ ရွှေခွက်ကို။ ပါသာဏေ၊ ကျောက်၌။ ဃံသိတ္ဝာ၊ သွေး၍။ သဒ္ဒါ၊ အလုံးစုံကုန်သော်။ ပါတိယော၊တို့ကို။ ဒတ္ဝာ၊ ၍။ ဂစ္ဆတိ၊၏။

မာနကူဋ္ဌနာမ၊ ကား။ ဟဒယဘေဒ သိခါဘေဒ ရုဇ္ဇုဘေဒသေန၊ သူတပါး၏ နှလုံးကိုဖျက်ခြင်း အထွတ်ကို ဖျက်ခြင်း ကြိုးကိုဖျက်ခြင်း၏ အစွမ်းအားဖြင့်။ တိဝိဓံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တတ္ထ၊ ထိုသုံးပါးတို့တွင်။ ဟဒယဘေဒေ၊ သူတပါးတို့၏ နှလုံးကိုဖျက်ခြင်းကို။ သဝို ဘေလာဒိ မိနနကာလေ၊ ထောပတ်ဆီ အစရှိသည်ကို ခြင်သောအခါ၌။ လဗ္ဘတိ၊ ၏။ ဟိ-ဘဒေ ယုဇ္ဈံ၊ ၏။ တာနိ၊ ထိုထောပတ် ဆီအစရှိသည်တို့ကို။ ဂဏ္ဍန္တော၊ ယူသောသူသည်။ ဟေဋ္ဌာ၊၌။ ဆိဒ္ဒေန၊ ပေါက်သော။ မာနေန၊ခြင်အိုးဖြင့်။ သဏိကံ၊ အသာယ်။ အာသိဉ္စ၊ လောင်းလော (ထည့်လော လည်းဟု)။ ဇုဟိ၊ ဤသို့။ ဝတ္တွာ၊ ၍။ အန္တောဘာဇနေ၊ ခွက်၏အတွင်း၌။ ဗဟုံ၊ များစွာ။ ပဿဏာ၊ ပတ္တွာ၊ ယိုစေ၍။ ဂဏ္ဍာတိ၊ ၏။ ဒဒန္တော၊ သည်။ ဆိဒ္ဒံ၊ ကို။ ဝိဓာယ၊ ဝိတ်၍။ သီယံ၊ လျင်စွာ။ ပူရေတ္ဝာ၊ ပြည့်စေ၍။ ဒေတိ၊ ၏။

သိခါဘေဒေ၊ အထွတ်ကို ဖျက်ခြင်းကို။ တိလ တဏ္ဍုလာဒိ မိနနကာလေ၊ နှမ်း ဆန်အစရှိသည်ကို ခြင်သောအခါ၌။လဗ္ဘတိ၊၏။ ဟိ-ယုတ္တံ၊ ၏။ တာနိ၊ ထိုနှမ်း ဆန်အစရှိသည်တို့ကို။ ဂဏ္ဍန္တော၊ သည်။ သဏိကံ၊ နှေးနှေး။ သိခံ၊ ကို။ ဥဿာပေတ္ဝာ၊တက်ဇစ၍။ ဂဏ္ဍာတိ၊၏။ ဒဒန္တော၊ သည်။ ဝေဝေန၊ လျင်သောအဟုန်ဖြင့်။ ပူရေတ္ဝာ၊ စေ၍။ သိခံ၊ ကို။ ဆိန္ဒန္တော၊ ဖြတ်သည်ဖြစ်၍။ ဒေတိ၊ ၏။

ရုဇ္ဇုဘေဒေ၊ ကြိုးကို ဖျက်ခြင်းကို။ ခေတ္တ ဝတ္ထု၊ မိနနကာလေ၊ လယ် ယာကို နှိုင်းယှဉ်သောအခါ၌။ လဗ္ဘတိ၊ ၏။ ဟိ-ယုတ္တံ၊ ၏။ လဋ္ဌိ၊ ဟန်ဖိုးကို။ အလဘန္တော၊ မရသောသူတို့သည်။ ခေတ္တံ၊ ကို။ အမဟန္တိ

မကြီးသော်လည်း။ မဟန်နှံ၊ ကြီးသည်ကို။ ကတ္တာ၊ ၍။ မိန်းမ၊ နှင်းယှဉ် ကုန်၏။

ဥက္ကောဋ္ဌနာဒီသု၊ ဥက္ကောဋ္ဌန အစရှိသောပုဒ်တို့၌။ ဥက္ကောဋ္ဌနန္တိ၊ကား။ အသာမိကော၊ အရှင်မဟုတ်သည်တို့ကို။ သာမိကော၊ အရှင်တို့ကို။ ကတ္တာ၊ ၍။ သဠေဟကဏ်း၊ တန်စိုးယူခြင်းတည်း။ ဝဠုနန္တိ၊ ကား။ တေဟိ တေဟိ ဥပါယေဟိ၊ ထိုထိုသော ဥပါယ်တမျည်တို့ဖြင့်။ ပရေသံ၊ သူတပါးတို့ကို။ ဝဠုနံ၊ လှည့်ပတ်ခြင်းတည်း။ တတြ၊ ထိုလှည့်ပတ်ခြင်း၌။ ဇုဒံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့ သည်ကား။ ဧကံ၊ တခုသော။ ဝတ္ထု[1]၊ သက်သေတည်း။ ဧကော၊ ကယောက်သော။ လုဒ္ဒကော၊ မှုဆိုးသည်။ မိဂဠ္ဟ၊ သမင်ကြီးကိုဝင်း။ မိဂ ပေါတကဠ္ဟ၊ သမင်ငယ်ကိုဝင်း။ ဂဟေတ္ဝာ၊ ၍။ အာဝဠ္ဆတိ ကိရ၊ လာသတတ်။ တံ၊ထိုမှုဆိုးကို။ ဧကော၊ တယောက်သော။ ဝုတ္ထော၊ သူရဲ ကြီးသော ယောက်ျားသည်။ သော၊ အရှင်။ မိဂေါ၊ သမင်ကြီးသည်။ ကိံ အ္ဍတိ၊ အဘယ်မျှအဘိုးထိုက်သနည်း။ မိဂပေါတကော၊ သည်။ ကိံ အ္ဍတိ၊ နည်း။ ဇုတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ၏။ မိဂေါ၊ သမင်ကြီးသည်။ ဒွေကဟာပဏော၊ နှစ်သပြောတို့ကို။ အ္ဍတိ၊ ထိုက်၏။ မိဂပေါတကော၊ သည်။ ကေဝကဟာပဏံ၊ ကို။ အ္ဍတိ၊ ၏။ ဇုတိ၊ ဤသို့။ ဝုတ္ထော၊ သော်။ ဧကံ၊ ကဟာပဏံ၊ ကို။ ဒတ္ဝာ၊ ၍။ မိဂပေါတကံ၊ ကို။ ဂဟေတ္ဝာ၊ ၍။ ထောကံ၊ အတန်ငယ်။ ဂန္တ္ဝာ၊ ၍။ နိဝတ္တော၊ ပြန်နစ်၍။ သော၊ အရှင်။ မေ၊ အား။ မိဂပေါတကေန၊ သမင်ငယ်ဖြင့်။ နု အတ္ထော၊ အလိုမရှိ။ မိဂံ၊ သမင်ကြီးကို။ မေ၊ အား။ ဒေဟိ၊ လော။ ဇုတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ၏။ တေနဟိ၊ ထိုသို့တဖြီးကား။ ဒွေကဟာပဏေ၊ တို့ကို။ ဒေဟိ၊ လော။ ဇုတိ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တော၊ ဆိုလတ်သော်။ သော၊ ထိုသူရဲကြီးသော်ယောက်ျား သည်။ သော၊ အရှင်။ မယာ၊ သည်။ ပဌမံ၊ စွာ။ ဧကော ကဟာပဏော၊ ကို။ တေ၊ သင်အား။ ဒိန္နောနု၊ ပေးပြီးသည်မဟုတ်လော။ ဇုတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ၏။ အာမဒိန္နော၊ ပေးပေပြီ။ ဇုတိ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တော၊ သော်။ ဇုမံ မိဂပေါတကံ၊ ကို။ ဂဏှ၊ ယူလော။ ဧဝံ၊ ဤသို့ယူသည်ရှိသော်။ သောစ ကဟာပဏော၊ ထိုအသပြောရင်း။ ကဟာပဏဿနကော၊ တသပြောထိုက် သော။ အယဉ္စ မိဂပေါတကော၊ ရင်း။ ဇုတိ၊ ဤသို့။ ဒွေကဟာပဏာ၊ တို့သည်။ တဝိသဿန္တိ၊ ကုန်ငယ်ကုန်ကုန်ကုန

ထိုမူဆိုးသည်။ (အဒါသိဋ္ဌစင်)။ ကာရဏံ၊ လျှောက်ပတ်သောအကြောင်း ကို။ အယံ၊ ဤသူရာကြွားသောယောကျ်ားသည်။ ဝဒတိ၊ ၏။ ဇုတိ၊ ဤသို့။ သလ္လကွေတ္တာ၊ ၍။ မိဂပေါတကံ၊ ကို။ ဂဟေတ္တာ၊ ၍။ မိဂံ၊ သမင်ကြီးကို။ အဒါသိ၊ ၏။

နိကတီတိ၊ဟူသည်ကား။ ပယောဂဝသေနဝါ၊ပယောဂလုံ့လ၏အစွမ်း အားဖြင့်ရင်း။မာယာဝသေနဝါ၊မာယာ၏အစွမ်းအားဖြင့်ရင်း။အပါမဂ်ံ၊ ရှေခါးကြိုးမဟုတ်သည်ကို။ ပါမဂ်ံန္တိ၊ ရှေခါးကြိုးဟူ၍။ အမဏိ၊ပတ္တမြား မဟုတ်သည်ကို။ မဏိန္တိ၊ ပတ္တမြားဟူ၍။ အသုဝဏ္ဏံ၊ ရွှေမဟုတ်သည်ကို။ သုဝဏ္ဏန္တိ၊ ရွှေဟူ၍။ ကတ္တာ၊ ၍။ ပတိရူပကေနေဝ၊ အတုကိုပြုသဖြင့်သာ သျှင်။ ဝဉ္စနံ၊ လှည့်ပတ်ခြင်းတည်း။သာဝိယောဂေါ၊ကား။ ကုဋိလယောဂေါ၊ ကောက်တကျစ်ပြုခြင်းနှင့်ယှဉ်ခြင်းတည်း။ ဧတံ၊ ထိုသာဝိယောဂဟူ သောစကားသည်။ ဧတေသံယေဝဉ္ဇောဋ္ဌနာဒိနံ၊ ထိုတန်စိုးယူခြင်း အစ ရှိသည်တို့၏။ နာမံ၊ တည်း။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဉဇ္ဇောဋ္ဌနသာဝိယောဂေါ၊ တန်စိုးယူ၍ ကောက်သောအမှုနှင့်ယှဉ်ခြင်းရင်း။ ဝဉ္စနသာဝိယောဂေါ၊ ထိုထိုသောဥပါယ်တမျှည်ဖြင့် လှည့်ပတ်ခြင်းတည်းဟူသော၊ကောက်သော အမှုနှင့်ယှဉ်ခြင်းရင်း။ နိကတိသာဝိယောဂေါ၊ အတုကိုပြု၍လှည့်ပတ်ခြင်း တည်းဟူသော ကောက်သောအမှုနှင့်ယှဉ်ခြင်းရင်း။ဇုတိဧဝံ၊ ဤသို့။ ဣဒေ၊ ဤဉဇ္ဇောဋ္ဌန ဝဉ္စနနိကတိသာဝိယောဂေါ ဟူသောပါဋ္ဌ။ အဣဒေါ၊ ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။

ဉဇ္ဇောဋ္ဌန ဝဉ္စန နိကတိသာဝိယောဂေါ ကို ဉဇ္ဇောဋ္ဌနသာဝိယော ဂေါစ ဝဉ္စနသာဝိယောဂေါ စ နိကတိသာဝိယောဂေါ စ ဉဇ္ဇောဋ္ဌန ဝဉ္စန နိကတိ သာဝိယောဂေါဟု သာဝိယောဂပုဒ်ကို ရှေပုဒ်တို့၌ လည်းယှဉ်၍ ဒွန်ပြုစေလိုသည်။

ကေစိ၊ အချို့သော ဆရာတို့သည်။ အည်၊ တပါးကို။ ဒယေတ္တာ၊ ပြု၍ အညဿ၊ တပါးကို။ ပရိဝတ္တနံ၊ ဖလယ်ခြင်းသည်။ သာဝိယောဂေါ၊ သာ ဝိယောဂမည်၏။ဇုတိ၊ ဤသို့။ ဝဒန္တိ၊ကုန်၏။ တံပန၊ ထိုသို့ဖလယ်ခြင်းကို ကား။ ဝဉ္စနေန၊ ဝဉ္စနသဒ္ဒါဖြင့်။(တနည်းကား)ထိုထိုသော ဥပါယ်တမျှည် ဖြင့်သူတပါးတို့ကို လှည့်ပတ်ခြင်းဖြင့်။ သင်္ဂဟိတံ၊ ရေတွက်အပ်၏။

ဆေဒနာဒိသု၊ တို့၌။ ဆေဒနန္တိ၊ ကား။ ဟတ္ထပ္ပဋ္ဌေဒနာဒိ၊ လက်ကိုဖြတ် ခြင်း အစရှိသည်တည်း။ဝေဒေတိ၊ ကား။ မာရဏံ၊ သတ်ခြင်းတည်း။ဧနော

ဟိ၊ ကား။ ရဇ္ဇုပန္ဓနာဒိဟိ၊ ကြိုးဖြင့်ဖွဲ့ခြင်း အစရှိသည်တို့ဖြင့်။ ပန္ဓနံ၊နှောင်ဖွဲ့ခြင်းတည်း။ ဝိပရာမောသောတိတ္ထေ၊ ၌။ ဟိမဝိပရာမောသော၊ ဆီးနှင်းဖြင့်ဖုံးကွယ်၍ လုယက်ခြင်းငင်း။ ဂုမ္ဗဝိပရာမောသော၊ ချုံဖြင့်ဖုံးကွယ်၍ လုယက်ခြင်းငင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝိပရာမောသော၊ လုယက်ခြင်းသည်။ ဒုဝိဓော၊ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ (ဟိကားဝိတ္ထာရဇောတက)။ ဟိမပါတသမယော၊ ဆီးနှင်းကျသောအခါ၌။ ဟိမေန၊ ဆီးနှင်းဖြင့်။ ပဋိစ္ဆန္နာ၊ ဖုံးကွယ်ကုန်သည်။ ဟုတ္ဝာ၊ ဖြစ်ကုန်၍။ မဂ္ဂပဋိပန္နံ၊ ခရီးသွားသော။ ဇနံ၊ လူအပေါင်းကို။ ယံမုသန္တိ၊ အကြင်ကြောင့် လုယက်ကုန်၏။ အယံ၊ ဤသို့လုယက်ခြင်းသည်။ ဟိမဝိပရာမောသော၊ ဆီးနှင်းဖြင့်ဖုံးကွယ်၍ လုယက်ခြင်းမည်၏။ဂုမ္ဗာဒိဟိ၊ ချုံအစရှိသည်တို့ဖြင့်။ ပဋိစ္ဆန္နာ၊ ဖုံးကွယ်ကုန်သည်။ ဟုတ္ဝာ၊ ၍။ မဂ္ဂပဋိပန္နံ၊ သော။ ဇနံ၊ ကို။ ယံမုသန္တိ၊ ကုန်၏။ အယံ၊ ဤသို့လုယက်ခြင်းသည်။ဂုမ္ဗဝိပရာမောသော၊ ချုံဖြင့်ဖုံးကွယ်၍ လုယက်သည်မည်၏။ ဂါမ နိဂမာဒီနံ၊ ရွာ နိဂုံးအစရှိသည်တို့ကို။ ဝိလောပကရဏံ၊ဖျက်ဆီးခြင်းကိုပြုခြင်းကို။**အာလောပေါ**၊**အာလောပဟ**ုခေါ်။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ **သာဟသာကာ**ရောတိ၊ကား။ သာဟသိကကြိယာ၊ အနိုင်အထက်နှိပ်စက်ခြင်းကိုပြုခြင်းတည်း။ ဂေဟံ၊ သို့။ ပဝိသိတ္ဝာ၊ ဝင်၍။ မနုဿာနံ၊ တို့၏။ ဥရေ၊ ရင်၌။သတ္ထံ၊ ဒါးလက်နက်ကို။ ဌပေတ္ဝာ၊ ၍။ ဇနဿ ဘဘ္ဍာနံ၊ လိုအပ်သော ဘဏ္ဍာတို့ကို။ဂဟဏံ၊ ယူခြင်းတည်း။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဘောဘ္ဍာ ဆေဒနာ၊ ထိုသို့လက်ကိုဖြတ်ခြင်း အစရှိသည်မှ။ပ။ ဘောဘ္ဍာ သာဟသာ ကာရာ၊ ထိုသို့အနိုင်အထက်ပြုခြင်းမှ။ ဂေါတမော၊ ဂေါတမအနွယ်ဖြစ်သော။ သမဏော၊ သည်။ ပဋိဝိရတော၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝေဒေယ္ယ၊ ၏။ သိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဣတိဝါသိလေန၊ ဤသို့သီလဖြင့်လည်း။ ပုထုဇနော၊ သည်။ တထာဂတသ၊ ၏။ ဝဏ္ဏံ၊ ကျေးဇူးကို။ ဝဒမာနော၊ ချီးမွမ်းသည်ဖြစ်၍။ ဝေဒေယ္ယ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ တ္တောဝတာ၊ ဤမျှအတိုင်းအရှည်ရှိသော စကားအစဉ်ဖြင့်။ စူဠသီလံ၊ စူဠသီလမည်သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီးသည်။ ဟောတိ၊ ၏။

စူဠသီလဝဏ္ဏနာပြီး၏။

မဇ္ဈိမသီလဝဏ္ဏနာ

☰ ၁၁။ စူဠသီလံ၊ စူဠသီလကို။ ဝိတ္ထာရေတ္ဝာ၊ ချဲ့ပြီး၍။ (ဤကား ပုဗ္ဗာနုသန္ဓေထုတ်သည်)။ ဣဒါနိ၊ ၌။ မဇ္ဈိမသီလံ၊ မဇ္ဈိမသီလကို။ ဝိတ္ထာရေန္တော၊

ချုတော်မူလိုသည်။ ဟုတ္တာ၊ ၍။ ယထာဝါ ပနေကေ ဘောဇ္ဈောတိအာဒိ၊ ဤသို့အစရှိသောပါဠိကို။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အာဟာ၊ ပြီ။ တတြ၊ ထိုယထာဝါ ပနေကေ ဘောဇ္ဈောအစရှိသော ပါဠိ၌။ အယံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့သည်ကား။ အနုတ္တရာနပဒဝဏ္ဏနာ၊မထင်ရှားသောပုဒ်တို့၏ အဖွင့်တည်း။သဒ္ဓါဒေယျာနိ တိ၊ကား။ကမ္ဘူ၊ကံကိုဂင်း။ ဖလဿ၊ ကံ၏အကျိုးကိုဂင်း။ ဇုဝလောကဿ၊ ဤ ပစ္စုပ္ပန်ဘဝကိုဂင်း။ ပရလောကဿ၊ တမလွန်ဘဝကိုဂင်း။ သဒ္ဓယိတ္တာ၊ ယုံ ကြည်၍။ ဒိန္နာနိ၊ပေးကမ်းကုန်သောအလှူတို့ကို။အယံ၊ ဤသူသည်။မမ၊ဝါ ၏။ဥတိ၊အဆွေအမျိုးတည်း။ဇုတိဝါ၊ဤသို့ဂင်း။ မိတ္တော၊ အဆွေခင်ပွန်း တည်း။ဇုတိဝါ၊ဂင်း။ မေ၊၏။ ဇုဒံကမ္မံ၊ဤအမှုကို။ပဋိကရိသတိ၊ပြုလတ္တံ့။ ဇုတိဝါ၊ သို့ဂင်း။ ဧတေန၊ ထိုသူသည်။ ဇုဒံ၊ ဤအမှုကို။ ကတပုဗ္ဗံ၊ ပြုတူး လေပြီ။ ဇုတိဝါ၊ ဂင်း။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ နဒိန္နာနိ၊ မလှူအပ်ကုန်။ ဇုတိအယံ၊ သည်လျှင်။အတ္ထော၊တည်း။ ဟိ-တဒေဝ သစ္စံ၊၏။ဧဝံ၊ဤသို့။ ဒိန္နာနိ၊ပေးအပ် ကုန်သော အလှူတို့သည်။ သဒ္ဓါဒေယျာနိနာမ၊ သဒ္ဓါ၍လှူသည်မည်ကုန် သည်။ နု ဟောန္တိ၊ ကုန်။ ဘောဇနာနိတိဧတံ၊ သည်။ ဒေသနာသီသမတ္တံ၊ ဒေသနာကို အရင်းပြုကာမျှသာ။ (ပဓာနပြုကာမျှလည်းဟု)။

ဆရာ-ဒေသနာသီသမတ္တံဟု ဆို၏။ ထိုသို့ဒေသနာသီသ ဖြစ်သည်ရှိ သော် ထိုဘောဇနာနို့ ဟူသောပါဠိဖြင့် အဘယ်ကိုလျှင် ပြအပ် သနည်းဟု သူမေးဘွယ်ရှိ၍ ထိုအမေးကို ဖြေခြင်းငှာ အတ္ထတောပန ။ပ။ ဝုတ္တမေဝဟောတိ ဟူသောပါဠိကို မိန့်သတည်း။ ထိုပါဠိ၏ အတ္ထကား-

အတ္ထတောပန၊ အားဖြင့်ကား။ သဒ္ဓါဒေယျာနိ၊ သဒ္ဓါ၍လှူအပ်ကုန်သော၊ ဘောဇနာနိ၊ ဘောဇဉ်တို့ကို။ ဘုဇ္ဇိတ္တာ၊ စား၍။ စီဝရာနိ၊ တို့ကို။ ပါရုဝိ တ္တာ၊ ရုံ၍။ သေနာသနာနိ၊ ကျောင်းအိပ်ရာနေရာတို့ကို။ သေဝမာနာ၊ မှီဝဲကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဂိလာနပစ္စယံ၊ ဘုန်းဆေးကို။ ပရိဘုဉ္ဇမာနာ၊ သုံးဆောင်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဇုတိ၊ ဤသို့။ သမ္ဘံ၊ အလုံးစုံသော။ ဧတံဝစနံ၊ ကို။ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

သေယျထိဒန္တိ ဧသောသဒ္ဒေါ၊ သေယျထိဒံဟူသော ဤသဒ္ဒါသည်၊ နိပါတော၊ တည်း။ တဿ၊ ထိုသေယျထိဒံဟူသောပုဒ်၏။ အတ္ထော၊ ကို။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊၏။ ယဿ၊ အကြင်ဗီဇဂါမ ဘူတဂါမ်ကို။ သမာ ရဏ်း၊ ဖျက်ဆီးခြင်းကို။ အနုယုတ္တာ၊ လုံ့လပြုကုန်လျက်။ ဝိဟရန္တိ၊ နေကုန် ၏။ သောဗီဇဂါမဘူတဂါမော၊ ထိုဗီဇဂါမ ဘူတဂါမ်သည်။ ကတမော၊

နည်း။ ဇုတိအမယ်အတ္ထော၊ ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ဏီ။ တကော၊ မ္ဘ။ တံ၊ ထိုဗီဇ ဂါမ် ဘူတဂါမ်ကို။ ဒသောနွှော၊ ပြတော်မူလိုသည်ဖြစ်၍။ ပူလဗီဇနှင့် အာဒိ၊ မူလဗီဇ အစရှိသောပါဠိကို။ အာဟာ ပြီ။ တတ္ထ၊ ထိုမူလဗီဇ အစ ရှိသောပါဠိ၌။ မူလဗီဇံနာမ၊ အမြစ်မျိုးစေ့ဖည်သည်ကား။ ဟလိဒ္ဒိ၊ နုန္ဒင်း။ သိင်္ဂိဝေရံ၊ ချင်း။ ပဝံ၊ လင်းနေ။ ဝစတ္ထံ၊ ဆိတ်ဖူး။ အတိဝိသံ၊ တိပုတ်။ ကဋုကရောဟိနီ၊ ဆောင်မေခါ။ ဥသိရံ၊ ပန်းရင်း။ ဘဒ္ဒမုတ္ထကံ၊ နွားမြေ ရင်း။ ဇုတိဝေမာဒိ၊ ဤသို့အစရှိသည်တည်း။ ခန္ဓဗီဇံနာမ၊ ပင်စည်မျိုးစေ့ ဖည်သည်ကား။ အဿတ္ထော၊ ညောင်ဗုဒ္ဓဟေ။ နိဂြောဓော၊ ပညောင်။ ဗိလင်္ဂ၊ ညောင်ကျစ်။ ဥဒုမ္ဗရော၊ ရေသဖန်း။ ကဋ္ဌကော၊ ဖအောင်း။ ကဝိတ္ထနော ၊ သီး၊ ဇုတိဝေမာ ဒိ၊ ဤသို့ အစရှိသည်တည်း။ ဖလုဗီဇံနာ ၊ အသီးစစ်မျိုးစေ့ဖည်သည်ကား။ ဥဒ္ဓ၊ ကြဲ။ နဂေလာ၊ ကျ။ ဝေဠု၊ ဝါး။ ဇုတ် ဝေမာဒိ၊ တည်း။ အဂ္ဂဗီဇံနာမ၊ အညွှန့်မျိုးစေ့ဖည်သည်ကား။ အဇ္ဇကံ၊ ကုံညှို့။ ဖဏိဇ္ဇကံ၊ ရုံးနီ။ (ပင်စိန်းလည်း ဟူ၏)။ ဟိရိဝေရံ၊ မူလာ။ ဇုတိ ဝေမာဒိ၊ တည်း။ ဗီဇဗီဇံနာမ၊ အစေ့မျိုးစေ့ဖည်သည်ကား။ ပုဗ္ဗဏ္ဏံ၊ စပါး။ အပရဏ္ဏံ၊ ပဲ။ ဇုတိဝေမာဒိ၊ တည်း။

စပါး ပဲ အစရှိသည်ကို ဗီဇဂါမ်ဟူပြီ၊ ထိုစပါး ပဲ အစရှိသည်ကို အပင် မှ မကင်းသေးသော်လည်း ဗီဇဂါမ်ဟူ၍ ဆိုအပ်သလောဟု သူ ဧစာဒနာဘွယ်ရှိ၍ ထိုစောဒနာကို ဖြေတော်မူခြင်းငှာ သဗ္ဗံ ဟေတံ ။ပ။ ဝုစ္စတိ ဟူသောပါဠိကို မိန့်သတည်း။ ထိုပါဠိ၏အတ္ထကား–

ဟိ-တဒေဝ သစ္ခံ၊ ၏။ ဧတံသဗ္ဗံ၊ ထိုစပါးအစရှိသော အလုံးစုံကို။ ရုက္ခတော၊ အပင်မှ။ ဝိယောဇိတံ၊ ကွာပြီးသည်ဖြစ်၍။ ဝိရူဟနသမတ္ထမေဝ၊ တဖန် ရောက်ခြင်းငှာ စွမ်းနိုင်သောမျိုးစေ့ကိုသာလျှင်။ ဗီဇဂါမောတိ၊ ဗီဇဂါ

၁။ ကဝိတန-က။ နိသယဆရာတော်ကား သီး-ဟု အနက်ပြန်သည်။ ဘီ-ဟောဖြစ်မူ ကဝိတ္ထ ဟုသာရှိသင့်၏။ ညောင်ချဉ်-ဟောဖြစ်မူ ကဝိတနသာရှိသင့်သည်။ ဤကဝိတန-ဟော ညောင်ချဉ်သည့် ညောင်ဗောဓိနှင့် အသွင်တူ၏။ ထိုသော်လည်း ညောင်ဗောဓိမှာ အပွင့်မပွင့်၊ ဤသစ်ပင်မှာကား ရုံးပတ်ပွင့်နှင့် တူသောအပွင့်များပွင့်၏ဟု ဆေးကျမ်းဌာနဆိုး၏။ သီ-ဋီသစ်ဌကား ကဝိတ္ထနောတိ အမ္ပိလက်ုရဖလော သေတရုက္ခော၊ သောယံ ကမ္ပတိစလတိတိ ကဝိထနော တန ပမ္ပယေန၊ ကုဋ်တိဝါ မတ္ထဒ္ဒေ၊ တဿ ထနသဒိသံဖလံ ယဿာတိ ကဝိတ္ထနော၊ ကဝိတ္ထနောတိ ပိပ္ပလိရုက္ခောတိဟိ (၁-၂၀၄) ဝိသုဒ္ဓိမဂ္ဂဋီကာယံ ဝုတ္တံ ဟုဆိုး၏။ ဝိသုဒ္ဓိမဂ်ဋီကာအလို ညောင်ကြော်ပင်ဟု ဆိုလို၏။

ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ ရက္ခတောဝ၊ မ္ဟ။ (ပနသဒ္ဒါကား ဝိသေသတ္ထဇောတက နိပါတ်ပုဒ်တည်း)။ အဝိယောဇိတံ၊ မက္ခာသေးသော။ အသုက္ခံ၊ မခြောက်သေးသော။ ပုဗ္ဗဏ္ဏာဒိ၊ စပါးစသည်ကို။ ဘူတဂါမောတိ၊ ဘူတဂါမ်ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ တတ္ထ၊ ထိုဗီဇဂါမ် ဘူတဂါမ်တို့တွင်။ ဘူတဂါမသမာရမ္ဘော၊ ဘူတဂါမ်ကို ဖျက်ဆီးခြင်းကို။ ပါစိတ္တိယ ဝတ္ထု။တိ၊ ပါစိတ်၏အကြောင်း ဟူ၍။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။ ဗီဇဂါမသမာရမ္ဘော၊ ကို။ ဒုက္ကဋဝတ္ထု။တိ၊ ဟူ၍။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။

သန္ဓိဝိကာရပရိဘောဂအဖွင့်

၀ ၂။ သန္ဓိဝိကာရပရိဘောဂန္တိ၊ ကား။ သန္ဓိဝိကတသာ၊ သိုမှီးခြင်းကို ပြုအပ်ပြီးသော ဘောဇဉ်ကို။ ပရိဘောဂံ၊ သုံးဆောင်ခြင်းကို။ တတ္ထ၊ ထိုသန္ဓိဝိကာရပရိဘောဂံ-ဟူသောပုဒ်၌။ ကထာ၊ စကားသည်။ ဝိနယ ဝသေန၊ ဝိနည်း၏ အစွမ်းအားဖြင့်ရင်း။ သလ္လေခ ဝသေန၊ ခေါင်းပါးခြင်း၏ အစွမ်းအားဖြင့်ရင်း။ ဒုဝိဓာ၊ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ ဝိနယဝသေန၊ အားဖြင့်။ (တာဝသဒ္ဒါကား ဝတ္ထုဒ္ဒန္တရာပေက္ခတည်း)။ ယံကိဉ္စိ၊ သော။ အဇ္ဇ၊ ယနေ့။ ပဋ္ဌိဝ္ဌယိတံ၊ အကပ်ခံပြီးသော။ အန္နံ၊ အစာသည်။ အပရဇ္ဇု၊ နက်ဖန်၌။ သန္ဓိဝိကာရကံ၊ သိုမှီးခြင်းကိုပြုပြီးသည်မည်သည်။ ဟောတိ၏။ တဿ၊ ထိုသိုမှီးပြီးသောအစာကို။ ပရိဘောဂေ၊ စားခြင်းကြောင့်။ ပါစိတ္တိ ယံ၊သည်။ ဟောတိ၏။ အတ္ထနာ၊သည်။လဒ္ဓံ၊ ရအပ်သော ယာဝကာလိက ဝတ္ထု၊ကို။ သာမဏေရာနံ၊ တို့အား။ ဒတ္တာ၀နေ၊ပေး၍။ ဘေယျ၊ထိုသာမဏေ တို့သည်။ လဒ္ဓံ၊ရအပ်သော ယာ၀ကာလိက၀တ္ထု၊ကို။ ဌပါပေတ္ဝာ၊ထားစေ၍။ ဒုတိယဒိ၀သေ၊ နှစ်ရက်မြောက်သောနေ့၌။ တုဋ္ဌိတုံ၊စားခြင်းငှာ။ ဝဋ္ဋတိ၊ အပ်၏။

အဓိပ္ပါယ်ကား- ဖိဖိ၏ အကပ်ခံပြီးသော ယာ၀ကာလိက ဝတ္ထု၊ကို သာမဏေတို့အား နိရပေက္ခစွန့်၍ ထိုဝတ္ထု၊ကိုပင် သာမဏေတို့က တဖန်ကပ်ပြန်သည်ရှိသော် ထိုယာ၀ကာလိကကို စားခြင်းငှာအပ်၏ ဟူလိုသော်။

သလ္လေခေါ၀နု၊ သလ္လေ၀သည်ကား။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ (အာ၀တ်မူကား မသင့်ဟူလိုသည်)။

ပါနသန္ဓိဝိမှိပိ၊အဖျော်ကိုသိုမှီးရာ၌လည်း။ ဧသေ၀နယော၊ဤနည်းအတူ တည်း။ တတ္ထ၊ ထိုအဖျော်ကိုသိုမှီးရာ၌။ ပါနံနာမ၊ အဖျော်မည်သည်ကား။ အမ္ဗပါနာဒီနိ၊ သရက်သီးအဖျော် အစရှိကုန်သော။ အဋ္ဌပါနာနိ၊ ရှစ်ပါး

ယော အဖျော်တို့တည်း။ ဟေသံ၊ ထိုရှစ်ပါးသောအဖျော်တို့အား။ အနုလောမာနိ၊ လျော်ကုန်သော။ ယာနိစ ပါနာနိ၊ တို့သည်လည်း။ သန္တိ၊ ကုန်၏။ ဟေသံ၊ ထိုအနုလောမအဖျော်တို့၏။ ပိနိ၌ယော၊ ကို။ သမန္တ ပါသာဒိကာယံ၊ သမန္တပါသာဒိက အမည်ရှိသော ဝိနည်းအဋ္ဌကထာ၌။ အမ္မေဟိ၊ ဝါတို့သည်။ ဝုတ္တော၊ ဆိုအပ်ပြီ။

ဝဏ္ဏသန္နိဝိမ္ဘိ၊ ဝုဆိုးကိုသိမ်းခြင်း၌။ အနမိဋ္ဌတံ၊ အမိုက်ခန်မတင်သော။ အဝိကတ္ထိကံ၊ ဝိကပ္ပနာမပြုသော။ ဝတ္ထုံ၊ ဝုဆိုးသည်။ သန္ဓိမိစ၊ သန္ဓိမိသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ သလ္လေခဋ္ဌ၊ သလ္လေခကိုလည်း။ ကောပေတိ၊ ဖျက်စေ၏။ အယံ၊ ဤစကားသည်။ ပရိယာယကထာ၊ ဥပစာရစကား တည်း။နိပ္ပရိယာယတောပန၊ဆတ်ဆတ်အားဖြင့်ကား။တိစီဝရသန္တုဋ္ဌေန၊ သုံးထည်သော သင်္ကန်းဖြင့် ရောင့်ရဲလွယ်သည်။သဝိတမ္ပိ၊ ဖြစ်ရာ၏။စတုတ္ထံ၊ လေးထည်မြောက်သောသင်္ကန်းကို။လတိတ္ထာ၊ ၍။ အညသ၊ တပါးသော ရဟန်းအား။ ဒါတမ္ပိ၊ ၏။ ယသ္သ ကသ္သစိ၊ အမှတ်မရှိသော ရဟန်းအား။ ဒါတုံ၊ ပေးခြင်းငှာ။ သစေနသက္ကောတိ၊ မစွမ်းနိုင်အုံ့။ ဧဝံ၊ ဤသို့မစွမ်းနိုင်သည်။ သတိ၊ သော်။ ယဿပန၊ အကြင်ရဟန်းအားကား။ ဒါတုကာမော၊ ပေးခြင်းငှာ အလိုရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သောသိက္ခု၊ သည်။ ဥဒ္ဒေသဋ္ဌာယဝါ၊ ပါဠိသင်အုံ့သောငှာဝင်း။ ပရိပုစ္ဆဋ္ဌာယဝါ၊အဋ္ဌကထာ သင်အုံ့သောငှာဝင်း။ ဂတောဝ၊သွားလေအုံ့။ အာဂတမဏ္ဍောရောကဿာမ္ပိ။ ဒါတမ္ပိ၊ ၏။ အဒါတုံ၊ မပေးအုံ့သောငှာ။ နဝဋ္ဋတိ၊ မအပ်။ စီဝရေ၊ သည်။ အပ္ပဟောန္တေ ဝန၊ မလောက်သော်ကား။ ပစ္ဆာသာယ၊ သင်္ကန်းလျှာရန်း ခြင်းသည်။ သတိယာ၊ ရှိမူကား။ အနုညာတကာလေ၊ တုရားခွင့်ပြုတော်မူသော ကာလပတ်လုံး။ ဌပေတုံ၊ ငှာ။ ဝဋ္ဋတိ၊ ၏။ (တလပတ်လုံး အဓိဋ္ဌာန် ဝိကပ္ပနာ မပြုမူ၍ ထားအပ်၏ ဟူလိုသော်)။ သုစိသုတ္တ စီဝရ ကာရကာနံ၊ အပ်ချည် သင်္ကန်းကို စီရင်တတ်သော သူတို့ကို။ အလာဘေန၊ မရခြင်းကြောင့်။ တတော၊ ထိုတလထက်။ ပရံ ပိ၊လည်း။ ဝိနယကမ္မံ၊ ဝိနည်းကံကို။ ကတ္ဝာ၊ ၍။ ဌပေတုံ၊ ငှာ။ ဝဋ္ဋတိ၊ ၏။

ဝိနည်းကံကို ပြု၍ ထားဟူသည်ကား အဓိဋ္ဌာန်သော်လည်း တင်၍ ဝိကပ္ပနာသော်လည်းပြု၍ ထားဟူလိုသည်။

ဣမတ္ထိ၊ ဤသင်္ကန်းသည်။ ဇိဏ္ဏော၊ ဆွေးမြေ့သည်ရှိသော်။ ဝုန၊ တဖန်။ ဤဒိသံ၊ ဤကဲ့သို့သော သင်္ကန်းကို။ကုတော၊ အဘယ်မှ။ လတိဿာမိ၊ ရအုံ့

နည်း။ ဧုတိပန၊ သ္ဝိ(ဝေ)း။ဌ္ဌပေတုံ၊ ၄ာ။ နဝန္ဓတိ၊မအာပ်။(တိစီဝရိက်ဆောင်သော ရဟန်းကိုရည်သည်)။ သန္ဓိဓိစ၊ သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ သလ္လေခ္ဓ၊ ကိုလည်း။ ကောပေတိ၊ ပျက်စေ၏။

ယာနသန္ဓိဓိမှ၊ ယာဉ်ကို သိမှီးရာ၌။ ယာနံ နာမ၊ ယာဉ်မည်သည်ကား။ ဝယုံ၊ ပေါင်းကုပ်။ ရထေ၊ ရထား။ သကဋံ၊ လှည်း။ သန္ဓမာနိကာ၊ အမိုးမိုးသောရထား။သိဝိကာ၊ ထမ်းစင်။ပါဠင်္ကိ၊ သံလျှင်း။ ဧုတိတော်၊ ဤအလုံးစုံသည်။ ပဋ္ဌိတသာ၊ ၏။ နယာနံ၊ ယာဉ်မဟုတ်။ (ထိုပေါင်းကုပ် ဒေ့ရှိသော ယာဉ်သည် မနာသောရဟန်းအား စီးခြင်းငှာမအပ် ဟူလိုသည်)။ ဥပါဟနာပန၊ ဘိနပ်သည်ကား။ ပဋ္ဌိတသာ၊ ၏။ ယာနမေव၊ ယာဉ်သာ လျှင်တည်း။ (ရဟန်းတို့အား အပ်သောယာဉ်ဟူလိုသည်) (ဟိကား ဝိတ္ထာရတည်း)။ ဧကသာ၊ တယောက်သော။ ဘိက္ခုသာ၊ အား။ ဧကော၊ တခုသောဘိနပ်သည်။ အဇ္ဇတ္ထာယ၊ တောသွားရန်အလို့ငှာ။ ဧကော၊ တခုသောဘိနပ်သည်။ ခေတပါဒကတ္ထာယ၊ ဆေးသောခြေကို မြှုပ်တင်စေခြင်းငှာ။ ဟောတိ၊ ၏။ ဧုတိ၊ ဤသို့။ ဥတ္တံသတော၊ အလွန်အားဖြင့်။ ဒ္ဝေ၊ နှစ်ခုကုန်သော။ဥပါဟနသင်္ခါဒ္ဒာ၊ ဘိနပ်အပေါင်းတို့သည်။ ဝဋ္ဋန္တိ၊ ကုန်၏။ ဟတ်ယံ၊ သုံးခုမြောက်သော ဘိနပ်ကို။ လဘိတ္ဝာ၊ရ၍။ အညဿ၊ တပါးသောရဟန်းအား။ ဒါတဗ္ဗော၊ အပ်၏။ ဧုမသ္မိံ၊ ဤဘိနပ်သည်။ ဒီဃော၊ ဆွေးမြေ့သည်ရှိသော်။ အညံ၊ တပါးသော ဘိနပ်ကို။ ကုတော၊ အဘယ်မှ။ လဘိဿာမိ၊ ရအံ့နည်း။ ဧုတိ၊ ဤသို့။ ဌ္ဌပေတုံ၊ ၄ာ။ နဝဋ္ဋတိ၊ မအာပ်။

ခ ဝဋ္ဋတိဟူသော ဤစကားကိုသုတ္တန်နည်းအားဖြင့် ဆိုသတည်း။ဝိနည်းဒေသနာနည်းအားဖြင့်ကား လူရေကိုထား၍ မျှားစွာသော ဘိနပ်ယည်လည်း အပ်၏။

သန္ဓိဓိစ၊ သည်လည်း။ဟောတိ၊၏။သလ္လေခ္ဓ၊ ကိုလည်း။ကောပေတိ၊၏။

သဟနသန္ဓိဓိမှ၊ အိပ်ရာကို သိမှီးရာ၌။ သဟနန္တိ၊ ကား။ မဗ္ဗောညောင်စောင်းတည်း။ ဧကသာ၊ သော။ ဘိက္ခုနော၊ အား။ ဧကော၊ တခုသောညောင်စောင်းသည်။ ဝဋ္ဋေ၊ တိုက်၌။ ဟောတိ၊ ၏။ ဧကော၊ သည်။ ဒိဝါ ဌာမန၊ နေ့သန့်ရာ၌။ ဟောတိ၊ ၏။ ဧုတိ၊ ဤသို့။ ဥတ္တံသတော၊ အလွန်အားဖြင့်။ ဒ္ဝေမဗ္ဗာ၊ တို့သည်။ ဝဋ္ဋန္တိ၊ ကုန်၏။ ဟတော၊ ထိုနှစ်ခုတို့ထက် ဥတ္တုရိ၊ အလွန်။လဘိတ္ဝာ၊ ၍။ အညဿ၊သော။ ဘိက္ခုနော၀ါ၊ အားလုပ်။

ဂဏသဝါ၊ ဂိုဏ်းအားလုင်း။ ဒါတမ္ပေါ၊ ၏။ အဒါတုံ၊ မပေးခြင်းငှာ။ နဝဋ္ဌတိ၊မအပ်။

အဒါတုံ နဝဋ္ဌတိ ဟူသောစကားကိုအယုတ္တအားဖြင့်သာ ဆိုသတည်း။
အာပတ်သင့်သောကြောင့် .ဆိုသည်မဟုတ်ဟု မှတ်လေ။

သန္ဓိမိစ၊ သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ သလ္လေခ္ဆေ၊ကိုလည်း။ ကောပေတိ၊၏။

ဂန္ဓသန္ဓိမိမ့်၊ နံ့သာကို သိမ့်ရာ၌။ ဘိက္ခုနော၊ အား။ ကဏ္ဍု ကဏ္ဍုဝိ ရောဂါဖြစ် အာဗာဓေ၊ပွေး ၀ဲ အရေခြောက်အစရှိသော အနာသည်။သတိ၊ သော်။ ဂန္ဓာ၊ နံ့သာတို့သည်။ ဝဋ္ဋန္တိ၊ ကုန်၏။ တေဂန္ဓေ၊ တို့ကို။ အာဟ ရုပေတွာ၊ ဆောင်စေ၍။ တသ္မိံ ရောဂေ၊ ထိုအနာသည်။ ဂူပသန္တေ၊ ငြိမ်း သည်ရှိသော်။ အညေသံ၊ ကုန်သော။ အာဗာဓိကာနံ၀ါ၊ အနာရှိသောသူ တို့အားလည်း။ ဒါတဗ္ဗာ၊ ကုန်၏။ ဒ္ဒါရေ၀ါ၊ ၌ရင်း။ ပဠုဂ်လိဃရဓူပနာ ဒိသု၀ါ၊လက်ငါးချောင်းဖြင့်ကျောင်းကို လိမ်းကျံခြင်းအစရှိသည်တို့၌ရင်း။ ဥပနေတဗ္ဗာ၊ ဆောင်အပ်ကုန်၏။ ပုန၊တဖန်။ရောဂေ၊ သည်။ သတိ၊သော်။ ဘဝိသန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်လတ္တံ့။ ဇုတိပန၊ ဤသို့ကား။ ဌပေတုံ၊ ငှာ။ နဝဋ္ဋတိ၊ မအပ်။ ဂန္ဓသန္ဓိမိစ၊ သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ သလ္လေခ္ဆ၊ ကိုလည်း။ ကောပေတိ၊ ၏။

အာမိသန္တိ၊ ကား။ ဝုတ္တာ၀သေသံ၊ ပါဠိတော်၌ဆိုအပ်ပြီးသည်မှ ကြွင်း သောအစာကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ မှတ်အပ်၏။ ဇုဒံ ဘာနိ ဘောဇနာနိ၊ ထိုပါဠိတော် ၌ ဆိုပြီးသည်မှကြွင်းသော အစာဟူသည်တို့ကား။ သေယျထာ ကဟာပဏာနိ၊ အာဘယ်တို့နည်း ဟူမူကား။ ဇုဓ၊ ဤလောက၌။ ကေစ္စော၊ အချို့သော။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ဘဏ္ဍာဂ္ဂေ၊ ထိုနှမ်းဆန်အစရှိသည်ကို သုံးဆောင်ခြင်း သဘား လျောက်ပတ်သော။ ကာလေ၊ ၌။ ဥပကာရာယ၊ ကျေးဇူးပြုခြင်းငှာ။ ဘဝိသတိ၊ လတ္တံ့။ ဇုတိ၊ ဤသို့။ တိလ ဘဏ္ဍုလ မုဋ္ဌ မာသ နာဠိကေရာ ဓလောဏမဒ္ဓ မံသ ဝလ္လူ၊ရ သပ္ပိ တေလ ဂုဠဘာဇနာဒိနိ၊ နှမ်း ဆန် ပဲ နောက် ပဲလွန်း အုန်းသီး ဆားနည်းသောငါးခြောက် အမဲခြောက် ထောပတ် ဆီ တင်လဲအိုး အစရှိသည်တို့တည်း။ တာနိ၊ ထိုနှမ်း ဆန် စသည် တို့ကို။ အာဟာရာပေတွာ၊ ဆောင်စေ၍။ ဌပေတိ၊ ၏။ သောဘိက္ခု၊ ထို ရဟန်းသည်။ ဝဿကာလေ။ မိုးကာလ၌။ ကာလဇ်သ၀၊ စောစော ကလျှင်။ သာမဏေရေဟိ၊ တို့ကို။ ယာဂုံ၊ ယာဂုကို။ ပစာပေတွာ။ ချက် စေ၍။ ပရိဘုဉ္ဇိတွာ၊ စား၍။သာမဏေရ၊သာမဏေ၊ဥဒက ကဒ္ဒမေ၊ရေညွှန် ရှိသောအခါ၌။ ဂါမံ၊ သို့။ ပ၀ိသိတုံ၊ ဝင်ခြင်းငှာ။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲစွာ၏။

အသုဘကုလံ၊ ဤမည်သောအမျိုးသို့။ ဂန္ဓာ၊ ၍။ မယ်၊ ၏။ ဝိဟာရေ၊ ကျောင်း၌။ နိသိန္နဘာဝံ၊ နေသောအဖြစ်ကို။ အာရောစေဟိ၊ ကြားလေ၏လော။ အသုဘကုလတော၊ ဤမည်သောအမျိုးမှ။ ဒမိအာဒိနိ၊ နှိမ်းအစရှိသည်တို့ကို။ အာဟရ၊ ဆောင်ချေ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပေသေသိ၊စေ၏။ ဘိက္ခူဟိ၊ တို့သည်။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ကိံ၊ အသို့နည်း။ ဂါမံ၊ သို့။ ပဝိသိဿထ၊ ဝင်ကုန်အံ့လော။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တေပိ၊ ဆိုသော်လည်း။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်တို့။ ဣဒါနိ၊ ၌။ ဂါမော၊ သည်။ ဒုပ္ပဝေသော၊ ဝင်နိုင်ခဲ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝဒတိ၊ ၏။ တော၊ ထိုသာမဏေတို့သည်။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ပေဟာတု၊ ထိုသို့မူလည်းဖြစ်စေ။ တုမှေ၊ တို့သည်။ အစ္ဆထ၊ နေကုန်လော။ မယံ၊ တို့သည်။ ဘိက္ခံ၊ ကို။ ပရိယေသိတွာ၊ ၍။ အာဟရိဿာမ၊ ဆောင်ကုန်အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝတ္တွာ၊ ၍။ ဂါမံ၊ သို့။ ဂန္ဆန္တိ၊ သွားကုန်၏။ အထပန္ဆာ၊ မှ။ သာမဏေရော၊ သည်။ ဒမိအာဒိနိ၊ နှိမ်းအစရှိသည်တို့ကို၊အာဟရိတွာ၊၍။ ဘတ္တဘုဇ္ဈ၊ဆွမ်းကိုဥင်း။ ဗျဉ္ဇနဘုဇ္ဈ၊ဟင်းလျာကိုဥင်း။ သမ္ဘာဒေတွာ၊ပြည့်စုံစေ၍။ ဥပနေတိ၊ဆောင်၏။ တံ၊ ထိုဆွမ်းကို။ ဘုဇ္ဈန္တသော၊ ဥစားလျက်လျှင်။ ဥပဇ္ဈာကာ၊ အလုပ်အကျွေးတို့သည်။ ဘတ္တံ၊ ဆွမ်းကို။ ပဟိဏန္တိ၊ ပို့ကုန်၏။ တဒေဝ၊ ထိုအလုပ်အကျွေးတို့သည် ပို့သော ဆွမ်းမှလည်း။ မနာပံ မနာပံ၊ ကောင်းနိုးရာ ကောင်းနိုးရာကို၊ ဘုဇ္ဈတိ၊ ၏။ အထပန္ဆာ၊ ထိုနောင်မှ။ ဘိက္ခု၊ တို့သည်။ ဝိဏ္ဏပါတံ၊ ကို။ ဂဟေတွာ၊ ၍။ အာ[illegible]ဆန္တိ၊ လာကုန်အံ့။ ဘတော၊ ထိုဆွမ်းမှလည်း။ မနာပံ မနာပံ၊ကို။ ဂိဝါယာမကံ၊ လည်ကိုဆန့်၍။ ဘုဇ္ဈတိ၊ ယော၊ စားသလျှင်ကဘည်း။ ဧဝံ၊ သို့။ စတုဒ္ဒသမ္ဘိ၊ လေးလကိုလည်း။ ဝိတိနာမေတိ၊ လွန်စေ၏။ အယံ ဘိက္ခု၊ [illegible]ကို။ မဂ္ဂကုဋ္ဌ၊ မ္ဗိုကဇီဝိကံ၊ ဦးပြည်းသူကြွယ်၏ အသက်မွေးခြင်းကို။ ဇီဝတိ၊ အသက်မွေး၏ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ သမဏ ဇီဝိကံ၊ ရဟန်း၏ အသက်မွေးခြင်းကို။ ဇီဝတိ၊ အသက်မွေး၏ဟူ၍။ နဝုစ္စတိ၊ မဆိုအပ်။ ဝေရ္ဂပေါ၊ ဤသို့သဘောရှိသော။ ဘိက္ခု၊ သည်။ အာမိသသန္ထိနာမ၊အာမိသကို သိုမှီးသောရဟန်းမည်သည်။ဟောတိ၊၏။

ဘိက္ခုနောပန၊ ၏ကား။ ဝသနဋ္ဌာနေ၊ နေရာ၌။ ကောတဂ္ဂုဠနာဠိ၊ တက္ခမ်းစားသောဆန်ရင်း။ ဧကော၊တခုသော။ ဂုဠပိဏ္ဍော၊တင်လဲခဲရင်း။ စတုဘာဂမတ္တံ၊ တင်လဲ လေးဘိုတတို့ အတိုင်းအရှည်ရှိသော။ သပ္ပိ၊ ထောပတ်ရင်း။ ဣတိဣဒံ ဣတ္ထံ၊ ဤမျှအတိုင်းအရှည်ကို။ အကာလေ၊ အခါမဟုတ်သည်၌။ သမ္ဘတ္တ စောရာနံ၊ ရောက်လာသောခိုးသူတို့၏။

အတ္ထောယ၊ ဌာ။ နိမေတုံ၊ ဌာ။ ဝန္ဒတိ၊ ၏။ ယိကသ္မာ၊ ကြောင့်။ နိမေတုံ၊ ဌာ။ ဝန္ဒတိ၊ နည်း။ တေ၊ ထိုခိုးသူတို့သည်။ ဣဿရကံ၊ ဤမျှအတိုင်းအရှည် ရှိသော။ အာမိသပဋိသန္ဓာရံ၊ အာမိသဖြင့် စေ့စပ်ခြင်းကို။ အလဘန္တာ၊ မရကုန်သည်ရှိသော်။ ဇိဝိတာပိ၊ အသက်မှလည်း။ ဝေါရောပေယျုံ၊ ချကုန် ရာ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဣဿရကံ၊ ဤမျှသော အာမိသသည်။ သစေ နတ္ထိ၊ အုံ့။ အာဟာရာပေတ္တာပိ၊ ဆောင်စေ၍လည်း။ ဌပေတုံ၊ ဌာ။ ဝန္ဒတိ၊ ၏။ အဖာသုကကာလေစ၊မကျန်းမသာရှိသောအခါ၌လည်း။ ဣဿ၊ ဤအာမိသ တို့တွင်။ ယံ၊ အကြင်အာမိသသည်။ ကဠိယံ၊ အပ်၏။ တံ၊ ထိုအပ်သော အာမိသကို။ အတ္ထနာပိ၊ သည်လည်း။ ပရိဘုဉ္ဇိတုံ၊ စားအုံ့သောဌာ။ ဝန္ဒတိ၊ ၏။ ကဠိယကုဋိယံပန၊ ကဠိယကုဋိ၌ကား။ ဗဟုံ၊ များစွာ။ ဌပေန္တသာပိ၊ ထားသောရဟန်းအားလည်း။ သန္ဓိဓိနာမ၊ မည်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ တထာဂတသဟပန၊ အားကား။ တဏ္ဍုလနာဠိအာဒီသု၊တကွမ်း စားသော့ဆန် အစရှိသည်တို့တွင်။ ယံကိဉ္စိဝါ၊ တစုံတခုသောအာမိသကို ၎င်း။ စတုရကနမတ္တံ၊ လေးတောင် အတိုင်းအရှည်ရှိသော။ ဝိလောတိက ခဏ္ဍံဝါ၊ ပုဆိုးစကိုဌင်း။ ဣဒံ၊ ဤဝတ္ထုသည်။ မေ၊ အား။ အဇ္ဇဝါ၊ ယနေ့ အလိုဌာဌင်း။ သ္သေဝါ၊ နက်ဖန်အလိုဌာဌင်း။ ဘဝိဿတိ၊ လတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဌပိတံနာမ၊ ထားသောမည်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။

ဇိသ္ဟကဒဿနအဖွင့်

၁၃။ ဝိသ္ဟက ဒဿနေသု၊ သာသနာတော်၏ တံကျင်သတ္တယ်ကို ရှုခြင်းတို့၌။ နစ္ဆံနာမ၊ ကခြင်းမည်သည်ကား။ ယံကိဉ္စိ၊ အလုံးစုံသော။ နစ္ဆံ၊ ကခြင်းတည်း။ တံ၊ ထိုကခြင်းကို။ ဗဟု၊ ခရီးသို့။ ဂစ္ဆန္တေနာပိ၊ သွားသောရဟန်းသည်လည်း။ ဂိဝံ၊ လည်ကို။ ပသာရေတ္တာ၊ ဆန့်၍။ ဒဠှံ၊ ရှုခြင်းဌာ။ နဝန္ဒတိ၊ မအာပ်။ ဣတ္ထေ၊ ဤကခြင်းကိုရှုရာ၌။ ဝိတ္ထာရ ဝိနိစ္ဆယောပန၊ အကျယ်ဖြစ်သော အဆုံးအဖြတ်ကိုကား။ * သမန္တ ပါသာဒိကာယံ၊ သမန္တပါသာဒိက အမည်ရှိသော ဝိနည်းအဋ္ဌကထာ၌။ ဝုတ္တနယေန၊ ဖြင့်။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။ ဣတ္ထေ၊ ဤနစ္ဆံဟူသော ပုဒ်၌း (ဤမဇ္ဈိမသီလ အရာ၌လည်းဟူ)။ ဝေဒိတဗ္ဗောယထာ၊ ကဲ့သို့။ ဝေဝတထာ၊ ဟူ။ သမ္ဗေသု၊ ကုန်သော။ သိက္ခာပဒသံယုတ္တေသု၊ သိက္ခာပုဒ်နှင့် စပ်ကုန် သော။ သုတ္တပဒေသု၊ သုတ်ပုဒ်တို့၌လည်း။ ဝိတ္ထာရဝိနိစ္ဆယောကို။ သမန္တ

---

*ဝိ-ဋ ၃-၂၀၁။

ပါသာဒိကာယံ၊ ၌။ ဝတ္ထုနယေန၊ ဖြင့်။ ဓေါဒိတဗ္ဗော၊ ၏။ ဟိ-တဒေဝသဒ္ဒံ၊ ၏။ ဣတော၊ ဤသိက္ခာပုဒ်မှ။ ပရံ၊နောက်၌။ ဣဒ္ဓေကစ္စိ၊ ဤမျှလောက်သော စကားကိုလည်း။ အဝတ္ထာ၊ ၍။ တတ္ထတတ္ထ၊ ထိုထိုသို့သော သိက္ခာပုဒ်၌။ ယောဇနမတ္တမေဝ၊ အနက်ယောဇနာခြင်းမျှကိုသာလျှင်။ ဝဏ္ဏယိဿာမ၊ ဖွင့်ကုန်အံ့။

ပေက္ခန္တိ၊ ကား။ နဋ္ဌသမဏ္ဍံ၊ ကချေသဘင်တည်း။ အက္ခာနန္တိ၊ ကား။ ဘာရတ ရာမ ယုဇ္ဈနာဒိကံ၊ ဘာရတမင်း ရာမမင်းတို့၏ စစ်ထိုးခြင်း အစ ရှိသည်တည်း။ ယသ္မိं ဌာနေ၊ ၌။ တံ၊ထိုစစ်ထိုးသောစကားကို။ ကထိယတိ၊ ပြောဟောတတ်။ တတ္ထ၊ ထိုအရပ်ဟု။ ဂန္ဓုမ္မိ၊ သွားခြင်းငှာလည်း။ နဝဋ္ဌတိ၊ မအပ်။ ပါဏိဿရန္တိ၊ ကား။ ကံသတာဠံ၊ ကြေးခွက်သံတည်း။ (ခွက်ခွင်းသံတည်း လည်းဟု)။ ပါဏိတာဠံ၊ လက်ခုပ်တီးသံတည်း။ ဣတိပိ၊ ဤသို့လည်း။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ ဓေတာဠန္တိ၊ ကား။ ဃနတာဠံ၊ မောင်းကြေးနင်းအသံတည်း။ (စည်စုတ်သံလည်းဟူ၏)။ မဇ္ဇေန၊ မန္တန်ဖြင့်။ မတ်သရိရဗ္ဘာ ပနံ၊ သူသေကောင်ကိုထစေခြင်း။ ဣတိပိ၊ လည်း။ ဧကော၊ အဲ့ချိုကုန်သော သူတို့သည်။ ဝဒန္တိ၊ကုန်၏။ ကုမ္ဘဏ္ဍနန္တိ၊ ကား။ စတုရဿအမ္ဗဏကတာဠံ၊ လေးထောင့်ရှိသော တူရိယာအသံတည်း။ ကုမ္ဘသဒ္ဒံ၊ အိုးစည်သံတည်း။ ဣတိပိ၊ သို့လည်း။ ဧကော၊ တို့သည်။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ သောဘနကန္တိ၊ ကား။ နဋ္ဌာနံ၊ ကချေသည်တို့ကို။ အင်္ဂေါဝတ္ထိရဏံ၊ တန်ဆာဆင်ခြင်းတည်း။ ဝါ၊ တနည်းကား။သောဘနကရဏံ၊ ဆန်းကြယ်စွာသောမိန်းမရုပ် ယောက်ျားရုပ်စသည်ကို ပြုခြင်းတည်း။ ပဋိဘာနစိတ္တံ၊ ဆန်းကြယ်စွာသော မိန်းမရုပ် ယောက်ျားရုပ်စသည်ကို ပြုခြင်းတည်း။ (နှစ်ပုဒ်အနက်တူ၏)။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တံဝုတ္တော၊ ဆိုလိုသည်။ ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ စက္ကာလန္တိ၊ကား။ အယော ဂုဠကိဠာ၊ သံထွေးကစားခြင်းတည်း။ စက္ကာလာနံ၊ ဒွန်းစက္ကားတို့၏။ သာလဓောဝနကိဠာ၊ စရုပ်ကိုဆေးသော ကစားခြင်းတည်း။ (နေရာကို ဆေးသော ကစားခြင်းလည်းဟူ)။ ဣတိပိ၊ သို့လည်း။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ ဝံသန္တိ၊ ကား။ ဝေဠုံ၊ ဝါးကို။ ဥဿာပေတ္ဝာ၊ ထောင်၍။ ကီဠနံ၊ ကစားခြင်းတည်း။

ဓောဝနန္တိ၊ ကား။ အဋ္ဌိဓောဝနံ၊ အရိုးဆေးခြင်းတည်း။ (အရိုးဆေး ကစားခြင်းလည်းဟူ)။

အဘယ်သို့လျှင် အရိုးဆေးကစားခြင်း ဖြစ်သနည်းဟု သူမေးဘွယ်ရှိ၍ ထိုအမေးကို ဖြေခြင်းငှာ ကေစ္ဆေသု၊ အစရှိသောပါဠိကိုမိန့်သတည်း။ ထိုပါဠိ၏အတ္ထုကား-

ကေစ္ဆေသု၊ အ၌ကုန်သော။ ဇနပဒေသု၊ တို့၌။ ကာလက်တော၊ သေကုန်ပြီးသော။ ညတကော၊ တို့ကို။ နု ဗျာပေန္တိ၊ မီးမဘုတ်ကုန်။ (မီးမတိုက်ကုန်လည်းဟု)။ နိဓကိတ္ဝာ၊ မြေ၌မြှုပ်၍။ ဌပေန္တိ၊ ထားကုန်၏။ အထပစ္စာ၊ ထိုနောင်မှ။ နေသံ၊ ထိုသေကုန်ပြီးသောသူတို့၏။ ပုတိဘူတံ၊ ပုပ်သည်ဖြစ်၍ ဖြစ်သော။ ကာယံ၊ ကိုယ်ကို။ ဥ တ္ဝာ၊ ၍။ နိဟရိတ္ဝာ၊ ဖော်၍။ အဋ္ဌိနိ၊ အရိုးတို့ကို။ ဓောဝိတ္ဝာ၊ ဆေး၍။ ဂန္ဓေဟိ၊ နံ့သာတို့ဖြင့်။ မဉ္ဇေတ္ဝာ၊ ပေါ်ဆီးကျံ၍။ ဌပေန္တိ၊ ကုန်၏။ တေ၊ ထိုအဆွေအမျိုးတို့သည်။ နက္ခတ္တကာလေ၊ သဘင်ပြုသော ကာလ၌။ ကေသို့ံ ဌာနေ၊ တခုသောအရပ်၌။ အဋ္ဌိနိ၊ တို့ကို။ ဌပေတ္ဝာ၊ ၍။ ကေသို့ံ ဌာနေ၊ ၌။ သုရာဒိနိ၊ သေအစရှိသည်တို့ကို။ ဌပေတ္ဝာ၊ ၍။ ရောဒန္တာ ပရိဒေဝန္တာ၊ ငိုကုန်လျက် ငိုကုန်လျက်။ သုရံ၊ ကို။ ဝိဝန္တိကိရ၊ ကုန်သတတ်။

ထိုစကားကို ဘုရားဟောပါဠိဖြင့် သိစေလိုသည်ဖြစ်၍ ဝုတ္တမ္ပိစေတံ။ပ။ ဝဒါမိကို မိန့်သတည်း။ ထိုပါဠိ၏အတ္ထုကား-

အတ္ထိ ဘိက္ခဝေ ။ပ။ ဝဒါမိတိ၊ ဟူ၍။ တေမ္ပိ ဝစနံ၊ ထိုစကားကိုလည်း။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်ပြီ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဒက္ခိဏေ သု၊ တောင်ဖြစ်ကုန်သော။ ဇနပဒေသု၊ ဇနပုဒ်တို့၌။ အဋ္ဌိဓောဝနံနာမ၊ အရိုးဆေးကစားခြင်းမည်သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တတ္ထ၊ ထိုအရိုးဆေးကစားခြင်း၌။ ပဟု၊ များစွာသော။ အန္နမ္ပိ၊ ထမင်းသည်လည်း။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ပါနမ္ပိ၊ အဖျော်သည်လည်း။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ခဇ္ဇကမ္ပိ၊ ခဲဘွယ်သည်လည်း။ အတ္ထိ ရှိ၏။ ဘောဇ္ဇမ္ပိ၊စားဘွယ်သည်လည်း။ အတ္ထိ၊ရှိ၏။ တေလမ္ပိ၊ဆီသည်လည်း အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ (လောဏမ္ပိဟူ၍လည်း တေလမ္ပိအရာ၌ ပါဠိရှိကြ၏။ လောဏမ္ပိ၊ ဆားသည်လည်းဟု သမ္ဗန္ဓ)။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ တေ၊ဓောဝနံ၊ ထိုသို့အရိုးဆေးခြင်းသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တေ၊ဓောဝနံ၊ သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဟံ၊ ဝါဘုရားသည်။ နု ဝဒါမိ၊ မမူ။ ဇကေ္ခ ပန၊ အ၌သော ဆရာတို့သည်ကား။ ဣန္ဒဇာလေန၊ မျက်လှည်ဖြင့်။ အဋ္ဌိဓောဝနံ၊ အရိုးဆေးခြင်းသည်။ ဓောဝနံ၊ ဓောဝနမည်၏။ ဣတိပိ၊ သို့လည်း။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။

ဟတ္ထိယုဒ္ဓါဒီသု၊ ဟတ္ထိယုဒ္ဓ အစရှိသည်တို့၌။ ဘိက္ခု၊ နော၊ အာ။ ဟတ္ထိ အာဒီဟိ၊ တိုနှင့်။ သဒ္ဒီ၊ တက္ခ။ ယုဇ္ဈတုံ၊ စစ်ထိုးခြင်းငှာ။ နေ ဝ ဝဋ္ဋတိ၊ မအပ်။ တေ၊ ထိုဆင်အစရှိသည်တို့ကို။ ယုဇ္ဈာပေတုံ၊ စစ်ထိုးစိမ့်သောငှာ။ နေ ဝဋ္ဋတိ၊ မအပ်။ ယုဇ္ဈန္တေ၊ စစ်ထိုးကုန်သော ဆင်အစရှိသည်တို့ကို။ ဒဋ္ဌုံ၊ ရှုခြင်းငှာ။ နေ ဝဋ္ဋတိ၊ မအပ်။ နိဗ္ဗုဒ္ဓန္တိ၊ နိဗ္ဗုဒ္ဓံဟူသည်ကား။ မလ္လယုဒ္ဓ၊ လက်ပန်းလုံးခြင်းလျှင်တည်း။ ဥယျောဓိကန္တိ ဣတ္ထေ၊ ၌။ ယတ္ထ၊ အကြင်အရပ်၌။ သမ္ဗဟာရော၊ စစ်ထိုးခြင်းသည်။ ဒိဿတိ၊ ထင်၏။ တံ ဌာနံ၊ သည်ကို ဥယျောဓိကံ၊ ဥယျောဓိကမည်၏။ ဗလဂ္ဂန္တိ ကား။ ဗလဝဏနဌာနံ၊ ပစ်သည်ကို ရေတွက်ရာအရပ်တည်း။ သေနာဝိယူဟန္တိ၊ သေနာဝိယူဟံ ဟူသည်ကား။ သေနာနိဝေသော၊ စစ်သည်ကို စုဝေးခြင်းတည်း။

အဘယ်သည်လျှင် သေနာနိဝေသ မည်သနည်းဟု သူမေးဘွယ်ရှိ၍ ထိုအမေးကို ဖြေခြင်းငှာ သကဋ္ဌ။ ဟာဒိဝသေန သေနာယ နိဝေသနံ ဟူသောပါဠိကို မိန့်သတည်း။ ထိုပါဠိ၏အဋ္ဌကား-

သကဋ္ဌ။ ဟာဒိဝသေန၊ လှည်းဦးဆိုင်းကဲ့သို့ စုဝေးခြင်း အစရှိသည်တို့၏ အစွမ်းအားဖြင့်။ သေနာယ၊ စစ်သည်တို့၏ နိဝေသနံ၊ စုဝေးခြင်းတည်း။

အာဒိသဒ္ဒါဖြင့် စက္ကဝတ္တိ။ ဟာ ပဒုမ။ ဟာကိုယူ။ သကဋ္ဌ။ ဟာဟူသည်ကား လှည်းဦးဆိုင်းကဲ့သို့ ဦးတို့ ဆုံ ခြင်းတည်း။ စက္ကဝတ္တိ။ ဟာဟူသည်ကား စက်ဝန်းကဲ့သို့ ထက်ဝန်းကျင်ရုံ ခြင်းတည်း။ ပဒုမ။ ဟာဟူသည်ကား ကြာပဒုမာအထပ်ကဲ့သို့ အထပ်ထပ် စစ်ထိုးခြင်းတည်း။

အနိုကဒဿနန္တိ၊ ကား။ တယော ဟတ္ထိ ပဒ္ဓိမံ ဟတ္ထာနိကန္တိ အာဒိနာ၊ ဤသို့အစရှိသော။ နယေန၊ ဖြင့်။ ဝုတ္တသ၊ ဝိနည်းပါဠိ၌ ဟောတော်မူအပ်သော။ အနိုကသ၊ ဆင်အကောင်းစသည်ကို။ ဒဿနံ၊ ရှုခြင်းတည်း။

ဝ၇။ ဣတ္ထ တေသွိ ကိဠန္တေ၊ ထိုကစားခြင်း၌။ ပမာဒေါ၊ မေ့လျော့ခြင်းသည်။ တိဋ္ဌတိ၊ ၏။ ဇုတိဟသ္ဝာ၊ ထိုသို့မေ့လျော့ခြင်း၏ တည်ရာဖြစ်သည်၏ သတ္တိကြောင့်။ တံ ကိဠနံ၊ သည်။ ပမာဒဋ္ဌာနံ၊ မည်၏။ ဇူတဿ၊ အံသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ တံ ဇုအံသည်ကား။ ပမာဒဋ္ဌာနဿ၊ မေ့လျော့ခြင်း၏ တည်ရာသည်သည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ ဇုတိ၊ ကြောင့်။ တံ ကိဠနံ၊ သည်။ ဇူတပမာဒဋ္ဌာနံ၊ မည်၏။ အဿ ကိဠနဿ၊ အာ။ (၏လည်းဟု)။ ဧကေကာယ၊ တခုတခုသော။ ပန္တိယာ၊ ဖြစ်၌။ အဋ္ဌ အဋ္ဌ ပဒါနိ၊ ရှစ်ကွက် ရှစ်ကွက်တို့သည်။ သန္တိ၊ ကုန်၏။ ဇုတိဟသ္ဝာ၊ ကြောင့်။ တံ ကိဠနံ၊ သည်။

အဋ္ဌပဒံ၊ မည်၏။ (ဝိဂြိုဟ်တုတည်း။ ဝိဂြိုဟ်စစ်ကား အဋ္ဌ ပဒါ ယသောတိ အဋ္ဌပဒံဟုပြု)။ ဒသပဒေါ၊ ဆယ်ကွက်ကစားခြင်းခေါ်လည်း။ ဧသေဝ နယော၊ တည်း။ အာကာသန္တိ၊ ကား။ အဋ္ဌပဒ ဒသပဒေသုဝိယ၊ ရှစ်ကွက် ဆယ်ကွက် ကစားခြင်းတို့ခေါ်ကဲ့သို့။ အာကာသေယေဝ၊ ကောင်းကင်ခေါ်သာ လျှင်။ ကီဠန်၊ တည်း။

ကောင်းကင် ဟင်းလင်းသော အပြင်တို့၌ လက်အစရှိသည်တို့ဖြင့် ရှစ်ကွက် ဆယ်ကွက် အစရှိသည်တို့ကိုပြု၍ ကစားခြင်းဟူလိုသည်။

ပရိဟာရပထန္တိ၊ ကား။ ဘူမိယံ၊ ဗမြေ၌။ နာနာပထမဂ္ဂေသု၊ အထူးထူးသော အကြောင်းအဝန်းကို။ ကတ္တာ၊ ၍။ တတ္ထတတ္ထ၊ ထိုထိုသောအရပ်သို့။ ပ ပုံ ဟရိတမ္ဘပထံ၊ ဆောင်အပ်သောအကြောင်းကို။ ပရိဟာရန္တာနံ၊ ဆောင်ကုန်သော သူတို့၏။ ကီဠန်၊ တည်း။ သန္တိကန္တိ၊ ကား။ သန္တိကကီဠနကီဠန်၊ ဇယ်ချ၍ ကစားခြင်းဖြင့် ကစားခြင်းတည်း။

အဘယ်သို့လျှင် သန္တိကကီဠနသည် ဖြစ်သနည်းဟု သူ့စောဒနာကို ဖြေတော်မူလို၍ ဧကဋ္ဌ အစရှိသောပါဠိကို မိန့်သတည်း။ ထိုပါဠိ၏ အတ္ထကား-

ဧကဋ္ဌ၊ တပေါင်းတည်း။ ဌပိတာ၊ ထားအပ်ကုန်သော။ သာရိယောဝါ၊ သစ်သားနှစ်တို့ကိုရင်း။ သက္ခရာယောဝါ၊ ကျောက်စစ်တို့ကိုရင်း။ အစာ လေန္တာ၊ မလှုပ်စေကုန်မူ၍။ နခေနေဝ၊ လက်သည်းဖြင့်သာလျှင်။ အပနေန္တိ စ၊ ပယ်လည်းပယ်ကုန်၏။ ဥပနေန္တိ စ၊ ဆောင်လည်းဆောင်ကုန်၏။ တတ္ထ၊ ထိုကျောက်စစ် သစ်သားနှစ်တို့တွင်။ ကာစိ၊ တစုံတခုသော ကျောက်စစ် သစ်သားနှစ်သည်။ ဃ သ ဧ စ ဃ ဃ ဃ ... ...

သနည်း။ ဧုတိ၊ ဤသို့။ ဝတ္ထာ၊ ၍။ ဘူမိယံ ဝါ၊ ၌ရင်း။ ဘိတ္တိယံ ဝါ၊ နံရံ၌ရင်း။ တံ၊ ထိုဝါးခြမ်းစိတ်ကို။ ပဟာရိတ္ထာ၊ခပ်၍။ဟတ္ထိအဿာဒိ ရွှံ့ပဒဿနကိုဌနံ၊ ဆင် မြင်း အစရှိသော အရပ်ကိုပြု၍ ကစားခြင်းတည်း။ အက္ခန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ဂုဠ္ဠကီဠာ၊ဂုဠ်ညှင်းကစားခြင်းတည်း။ ပဏ္ဏနာဠိကံ၊ထန်းရွက်ထမ်းပိုးကို။ ပဂ်စီရံဧုတိ၊ ပဂ်စီရဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ တံ၊ထိုထန်းရွက် ထမ်းပိုးကို။ ဓမေန္တာ၊ မှုတ်ကုန်လျက်။ ကီဠန္တိ၊ ကစားကုန်၏။ ဝက်ကန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ ဂါမ္ဗဒါရကာနံ၊ ရွာသူသားယောက်တို့၏။ ကီဠနကံ၊ ကစားဘွယ်ဖြစ်သော။ ခုဒ္ဒကနဂ်လကံ၊ ထွန်ယောက်တည်း။ သံပရိဝတ္တနကီဠာ၊ တန်းကစားခြင်းကို။ မောက္ခစိကာဧုတိ၊ မောက္ခစိကဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။

မောက္ခစိကာဟူသောပုဒ်၏အဖွင့်ကို သံပရိဝတ္တနကီဠာဟု ဆရာဆိုရ်။ သံပရိဝတ္တနကီဠဟူသည်ကား - အဘယ်နည်းဟု သူမေးဘွယ်ရှိ၍ ထိုအခမ်းကို ဖြေခြင်းငှာ အာကာသေ အစရှိသောပါဠိကို မိန့်သတည်း။ ထိုပါဠိ၏အတ္ထကား-

အာကာသေ၊ဟင်းလင်းသောအပြင်၌။(ကောင်းကင်၌လည်းဟူ)။ဒဏ္ဍကံ၊ လုံးဒဏ်ကို။ ဂဟေတ္ဝာဝါ၊ ကိုင်၍ရင်း။ ဘူမိယံ၊ ၌။ သိသံ၊ ဦးခေါင်းကို။ ဌပေတ္ဝာဝါ၊ ၍ရင်း။ ဟေဋ္ဌုပရိယဘာဝေန၊ အောက်အထက် ပြန်သည်၏အဖြစ်အားဖြင့်။ ပရိဝတ္တနကီဠာ၊ပြောင်းပြန်ကစားခြင်းတည်း။ ဧုတိအယံ အဓိပ္ပါယော၊ ကို။ ဝုတ္တံ ဝုဒ္ဓတ္ထာ၊ ဆိုလိုသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တာလပဏ္ဏာဒိဟိ၊ ထန်းရွက်အစရှိသည်တို့ဖြင့်။ ကတံ၊ ပြုအပ်သော။ ဝါတပ္ပဟာရေန၊ လေခတ်ခြင်းကြောင့်။ ပရိဘ္ဗမနစ္ဆံ၊ လည်သောစကြာကို။ ခိဏ်လိကံဧုတိ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ ပဏ္ဏနာဠိကံ၊ ထန်းရွက်အစရှိသည်တို့ဖြင့် ပြုအပ်သော ဝင်ယောက်ကို။ ပဏ္ဏာဠိကံဧုတိ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ တာယ၊ ထိုထန်းရွက်အစရှိသည်တို့ဖြင့် ပြုအပ်သော ခွက်ယောက်ဖြင့်။ ဝါဠိကာဒိနိ၊ သဲအစရှိသည်တို့ကို။ မိနန္တာ၊ ခြင်ကုန်လျက်။ ကီဠန္တိ၊ ကုန်၏။ ရထကန္တိ၊ ကား။ ခုဒ္ဒကရထံ၊ ရထားယောင်တည်း။ ဓနုကန္တိ၊ ကား။ ခုဒ္ဒကဓနုမေဝ၊ လေးယောင်လျှင်တည်း။ (နှစ်ပုဒ်တို့၌ ကအက္ခရာ ခုဒ္ဒကအနက်ကို ဟောသတည်းဟု သိစေခြင်းငှာ ခုဒ္ဒကသဒ္ဒါနှင့်သံဝဏ္ဏနာကိုပြုသတည်း)။ အာကာသေဝါ၌ရင်း။ ဝိဇ္ဇိယံ ဝါ၊ ကျောက်ကုန်း၌ရင်း။ အက္ခရဇာနနကီဠာ၊ အက္ခရာကိုသိသော ကစားခြင်းကို။ အက္ခရိကာဧုတိ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ မနေသိကာနာမ၊ မနေသိကာမည်သည်ကား။ မနသာ၊ စိတ်ဖြင့်။ စိန္တိတဇာနနကီဠာ၊ အကြံကိုသိသော ကစားခြင်းတည်း။ ယထာဝဇ္ဇံနာမ၊ ယထာဝဇ္ဇမည်သည်

ကား။ ကာဏ ကုဏိခုဇ္ဇာဒိနံ၊ ကန်းယောင် ကုန်းယောင် ခွင်ယောင် အစရှိသည်တို့ဖြင့်။ ယံယံဝဇ္ဇံ၊ အကြင်အကြင်သို့သော အပြစ်သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တံတံဝဇ္ဇံ၊ ကို။ ပယောဇေတွာ၊ ယှဉ်၍။ ဒဿနကိဋ္ဌာ၊ တည်း။

ဥစ္ဆာသယနမဟာသယနအဖွင့်

၁၅။ အာသန္ဒီတိ၊ ကား။ ပမာဏာတိက္ကန္တာသနံ၊ ပမာဏထက်လွန်သော နေရာတည်း။ (တတောင့်ထွာထက် လွန်သောနေရာသည် ပမာဏာတိက္ကန္တမည်၏)။

ကိဋ္ဌာသဒ္ဒါကိုင်ဲ့၍ အလုံးစုံသော ပုဒ်တို့၌ ယထာဝဇ္ဇာ မနေသိကာ အစရှိသည်ဖြင့် ဆိုအပ်လျက်. အဘယ်ကြောင့် ယထာဝဇ္ဇံ မနေသိဂ၁ အစရှိသည်ဖြင့် ဆိုလေသနည်းဟုသူစောဒနာတွယ်ရှိ၍ ထိုစောဒနာကို ဖြေခြင်းငှာ အနုယုတ္တာ ဝိဟာရန္တိတိ ဣဒံ ။ပ။ ကတံ ဟူသောပါဌ်ကို မိန့်သတည်း။ ထိုပါဌ်၏အတ္ထကား–

အနုယုတ္တာ ဝိဟာရန္တိ ဣဒံပဒံ၊ ကို။ အပေက္ခိတ္တွာပန၊ ဝိ၍ကား။ သမ္ဘ ပဒေသု၊ တို့၌။ ဥပယောဂဝစနံ၊ ဒုတိယာဝိဘတ်ကို။ ကတံ၊ ပြုအပ်၏။ ပလ္လင်္ကေ၊ တတိ၊ ကား။ ပါဒေသု၊ အခြေတို့၌။ ဝါဠရူပါနိ၊ သားရဲရုပ်တို့ကို။ ဌပေတ္တာ၊ ၍။ ကတောပ၊ ပြုအပ်သော။ ပလ္လင်္ကော၊ နေရာတည်း။ ဂေါနကောတိ၊ ကား။ ဒီဃလောမိကော၊ ရှည်သောအမွေးရှိသော။ မဟာ ကောဇဝေါ၊ ကော်ဇောကြီးတည်း။

ထိုကောဇောကြီး၏ အမွေးကား အဘယ်မျှ ရှည်သနည်းဟု သူ စောဒနာတွယ်ရှိ၍ ထိုစောဒနာကို ဖြေခြင်းငှာ စတုရင်္ဂုလာမိကာနိ စသည်ကို မိန့်သတည်း။ ထိုပါဌ်၏အတ္ထကား–

ဟသ၊ ထိုကောဇောကြီး၏ လေးမျက်နှာ၊ တို့သည်။ စတုရင်္ဂုလာမိကာနိ၊ လက်လေးသစ်ထက် လွန်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ ကိရ၊ ဖြစ်ကုန်သတတ်။ စိတ္တ ကန္တိ၊ ကား။ ဝါဠစိတ္တြ၊ သားရဲရုပ်ဖြင့် ဆန်းကြယ်စွာသော။ ဥဏ္ဏာမယတ္ထ ရဏံ၊ သားမွေးဖြင့်ပြုသော အခင်းတည်း။ ပဒ္ဒိကာတိ၊ ကား။ ဥဏ္ဏာမယော၊ သားမွေးဖြင့်ပြီးသော။ သေတတ္ထရဏော၊ ဖြူသောခင်းနှီးတည်း။ ပဒ္ဒလံ ကာတိ၊ ကား။ ဃနပုပ္ဖဏော၊ တခဲနက်သောပန်းပွင့်အဆာရှိသော။ ဥဏ္ဏာ မယတ္ထရဏော၊ သားမွေးဖြင့် ပြုသောခင်းနှီးတည်း။ ယောအတ္ထရဏော၊ အကြင်ခင်းနှီးကို။ အာမလက ပတ္တောတိ၊ သျှစ်သျှားရွက်ဖြင့်ပြုသော ခင်းနှီးဟူ၍လည်း။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ သောအတ္ထရဏော၊ ထိုသျှစ်သျှားရွက်ဖြင့်

ပြုသော ခင်းနှီးသည်။ ပဋ္ဌလိကာ၊ ပဋ္ဌလိကမည်၏။ တူလိကာတိ၊ ကား။ တိဏ်ကို၊ သုံးပါးကုန်သော။ တူလာနှ၊ လဲတို့တွင်။ အညတရပုဏ္ဏာ၊ တပါး ပါးသောလဲဖြင့် ပြည့်သော။ တူလိကာ၊ လဲဝါအစာသွတ်သော အခင်း တည်း။ (တိဏ်ကို၏အရကား သစ်ပင်မှဖြစ်သောလဲ, နွယ်မှ ဖြစ်သောလဲ, အသီးမှ ဖြစ်သောလဲတည်း)။ ဝိကတိကာတိ၊ ကား။ သီဟ ဗျဃ္ဃါဒိရူပ ဝိဝိတြော၊ ခြင်္သေ့,ကျားအစရှိသော အရုပ်တို့ဖြင့် ဆန်းကြယ်သော။ ဥဏ္ဏာ မယတ္ထရကော၊ တည်း။ ဥဒ္ဒလောမီတိ၊ ကား။ ဥဿတောဒသံ၊ နှစ်ဘက် အဆာရှိသော။ ဥဏ္ဏာမယတ္ထရကံ၊ တည်း။ ကေစိ၊ အချို့ကုန်သောဆရာတို့ သည်။ ကေတော၊ တဘက်မှ။ ဥဂ္ဂတပုပ္ဖံ၊ တက်သော ပန်းပွင့်ရှိသော။ ဥဏ္ဏာမယတ္ထရကံ၊ တည်း။ ဇုတိပိ၊ သို့လည်း။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ ကေ**ဆ**လောမီ ဟိ၊ ကား။ ကေတောဒသံ၊ တဘက်အဆာရှိသော။ ဥဏ္ဏာမယတ္ထရကံ၊ တည်း။ ကေစိ၊ တို့သည်။ ဥဿတော၊ နှစ်ဘက်မှ။ ဥဂ္ဂတပုပ္ဖံ၊ တက်သော ပန်းပွင့်ရှိသော။ ဥဏ္ဏာမယတ္ထရကံ၊ တည်း။ ဇုတိပိ၊ သို့လည်း။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ ကဋ္ဌိဿန္တိ၊ကား။ ရတနပရိသိဒ္ဓိတံ၊ ရတနာရွှေချည်ဖြင့်ချုပ်သော။ ကောသေယျကဋ္ဌိဿမယ. ပစ္ဆတ္ထရကံ၊ ရွှေချည်တို့၏ အကြားအကြား၌ ဝိုးချည်တို့ဖြင့်ရက်သော အခင်းတည်း။ **ကောသေယျန္တိ**၊ ကား။ ရတနသိဒ္ဓိ တမေဝ၊ ရတနာရွှေချည်တို့ဖြင့်သာလျှင်ချုပ်သော။ ကောသေယျသုတ္တ မယပစ္ဆတ္ထရကံ၊ ဝိုးချည်တို့ဖြင့်ရက်သောအခင်းတည်း။ သုဒ္ဓကောသေယ္ယံ ပန၊ သက်သက်သော ဝိုးချည်သည်ကား။ ဝဋ္ဋတိ၏။ ဇုတိ၊ ဤသို့။ ဝိနယေ ၌။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ဒီဃနိကာယဋ္ဌကထာယံပန၊ ဒီဃနိကာယ်အဋ္ဌကထာ၌ကား။ တူလိကံ၊ လဲသွတ်သောအခင်းကို။ ဌပေတ္မာ၊ ၍။ သဗ္ဗာနေ၀၊ အလုံးစုံသော လျှင်ဖြစ်ကုန်သော။ ဂေါနကာဒိနိ၊ လက်လေးသစ်ထက်လွန်သော အမွေး ရှိသောကော်ဇောကြီး အစရှိကုန်သောအခင်းတို့သည်။ ရတနပရိသိဒ္ဓိတာ နိ၊ ရတနာရွှေချည်တို့ဖြင့် ထက်ဝန်းကျင်ချုပ်ကုန်မူကား။ နဝဋ္ဋန္တိ၊ ကုန်၊ ဇုတိဇုဒံ၀စနံ၊ ကို။ ဝုတ္တံ၊ ၏၊

ကုတ္တကန္တိ၊ကား။ သောဠသန္နံ၊ တကျိပ်ခြောက်ယောက်ကုန်သော။နာဋ္ဌ ကိတ္ထိနံ၊ ကချေသည်မိန်းမတို့၏။ ဌတ္မာ၊ ရပ်၍။ နစ္စယောဂ္ဂံ၊ ကလောက် သော။ ဥဏ္ဏာမယတ္ထရကံ၊ တည်း။ ဟတ္ထတ္ထရံအဿတ္ထရန္တိ၊ ကား။ ဟတ္ထိ အဿ ဝိဌေသု၊ ဆင်ကျောက်ကုန်း မြင်းကျောက်ကုန်းတို့၌။ အတ္ထတအတ္ထ ရကာနိယေ၀၊ ခင်းအပ်ကုန်သော ခင်းနှီးတို့တည်း။ ရထတ္ထရေ၀ိ၊ ရထား

၁။ ဝိ-ဋ ၃-၃၆၉။

ခင်ားနှီးခ်ဉ်ယည်း။ ဧသေဝနယော၊ ဤနည်းအတူတည်း။ အဇိနပ္ပဝေဏီတိ၊ ကား။ အဇိနစ၁မ္ဗတိ၊ သစ်နက်ရေတို့ဖြင့်။ မဇ္ဇပ္ပမာဏေန၊ ညောင်စောင်း ပမာဏဖြင့်။ သိဒ္ဓိတ္ထာ၊ ချုပ်၍။ ကတာ၊ ပြုအပ်သော။ ပဝေဏီ၊ အခင်း တည်း။ ကဒလိမိဂပဝရပစ္စတ္ထရဏန္တိ၊ ကား။ ကဒလိမိဂစမ္မံနာမ၊ ဝံဝိုင်ရေ မည်သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ တေန ထိုဝံဝိုင်ရေဖြင့်။ ကတံ၊ ပြုအပ်သော။ ပဝရ ပစ္စတ္ထရဏံ၊ မြတ်သောခင်းနှီးတည်း။ ဥတ္တမပစ္စတ္ထရဏံ၊ မြတ်သောခင်းနှီး။ ဇုတိအယံအတ္ထော၊ ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။ ဥပရိ၊ ၌။ ကဒလိမိဂစမ္မံ၊ ကို။ ပတ္ထရိတ္ထာ၊ ၍။ သိဒ္ဓိတ္ထာ၊ ၍။ ကရောန္တိကိရ၊ သတတ်။ သဥတ္တရစ္ဆဒေန္တိ၊ ကား။ ဥတ္တရစ္ဆဒေန၊ အထက်ခ်ဉ်နီသော ဗီတာန်ကြက်သော ခင်းနှီး နှင့်။ သဟ၊ တက္ခ။ ဥပရိ၊ အပေါ်ခ်ဉ်။ ဗန္ဓေ၊ ဖွဲ့အပ်သော။ (ကြက်ဆင် သော လည်းဟူ)။ ရတ္တဝိတာနေန၊ နီသောဗီတာန်ကြက်နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တက္ခ၊ ကတံ၊ ပြုအပ်သောခင်းနှီးတည်း။ ဧတိအယံ အတ္ထော၊ ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။ သေတဝိတာနမ္ပိ၊ ဖြူသောဗီတာန်သည်လည်း။ ဟေဋ္ဌာ၊ ၌။ အကတ္ပိယ ပစ္စယတ္ထရဏော၊ မအပ်သောအခင်းသည်။ သတိ၊သော်။ နဝဋ္ဋတိ၊ မအပ်။ အသတိပန၊ သော်ကား။ ဝဋ္ဋတိ၊ ၏။ ဥဘတောလောဟိတကူပဓာနန္တိ၊ကား။ သီသူပဓာနဉ္စ၊ ခေါင်းအုံးရင်း။ ပါဒူပဓာနဉ္စ၊ ခြေအုံးရင်း။ ဧတိ၊ ဤသို့။ မဇ္ဈသ၊ ညောင်စောင်း၏။ ဥဘတောလောဟိတကံ၊ နှစ်ဘက်မှနီသော အခင်းရှိသော။ ဥပဓာနံ၊ အုံးတည်း။ ဧတံ၊ ထိုနှစ်ဘက်မှအုံးရှိသော နေရာ သည်။ နကပ္ပတိ၊ မအပ်။ ဧကမေဝ၊ တလုံးသာလျှင်ဖြစ်သော။ ယံပနဥပ ဓာနံ၊ အကြင်အုံးသည်ကား။ ဥဘောသု၊ နှစ်ဘက်ကုန်သော။ ပယောဇ္ဇ၊ နံပါးတို့ခ်ဉ်။ ရတ္တံဝါ၊ နီသည်မူလည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ ပဒုမဝဏ္ဏံဝါ၊ ကြာ ပဒုမာအဆင်းနှင့်တူသည်မူလည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ ဝိစိတ္တံဝါ၊ ဆုန်းကြယ် သည်မူလည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ တံဥပဓာနံပန၊ သည်။ ပမာဏယုတ္တံ၊ပမာဏ နှင့် ယှဉ်သည်။ သစေဟောတိ၊ အုံ။ ဝဋ္ဋတိ၊ ၏။ မဟာဥပဓာနံ၊ ပမာဏ ထက် လွန်သော အုံးကြီးကိုကား။ ပဋိက္ခိတ္တံ၊ ပယ်အပ်၏။

> အုံးဝိတ် တထောင့်နှင့်တထောင့်အကြား တောင်ဆုပ်ရှိသောအုံးသည် ပမာဏယုတ္တအုံး မည်၏။ ထိုထက်လွန်သော အုံးကား ပမာဏထက် လွန်သော အုံးမည်၏။

အလောဟိတကာနိ၊ မနီသော အဆင်းရှိကုန်သော အုံးတို့သည်။ ဒ္ဒေဝိ၊ တို့သည်လည်း။ ဝဋ္ဋန္တိယေဝ၊ အပ်ကုန်သလျှင်ကတည်း။ တတော၊ ထိုနှစ်လုံး ။ ဥတ္တရိ၊ အလွန်ကို။ လဘိတ္ထာ၊ ၍။ အညေသံ၊ တပါးကုန်

ရဟန်းတို့အား။ ဒါတဒ္ဓာနိ၊ ကုန်၏။ ဒါတုံ၊ ၄ာ။ အသက္ကောန္တော၊ မတတ်နိုင်သော ရဟန်းသည်။ မဠ္ဠေ၊ ညောင်စောင်း၌။ တိရိယံ၊ ဘိလာ။ အတ္ထရိတ္ထာ၊ ခင်း၍။ ဥပရိ၊ ၌။ ပစ္စတ္ထရဏံ၊ ခင်းနှီးကို။ ဒတ္ထာ၊ ၍။ နိပဇ္ဇိတုမ္ပိ၊ ၄ာလည်း။ လဗ္ဘတိ၊ ၏။ အာသန္ဒိအာဒိသုပန၊ ရှည်သောခြေရှိသော ညောင်စောင်း အစရှိသည်တို့၌ကား။ ဝုတ္တနယေနေဝ၊ ဝိနည်းပါဠိ၌ ဟောတော်မူအပ်သော နည်းဖြင့်သာလျှင်။ ပဋိပဇ္ဇိတဗ္ဗံ၊ ကျင့်အပ်၏။

ဝိနည်းပါဠိ၌ ဟောတော်မူသောနည်းဖြင့် ကျင့်အပ်၏ဟူပြီ အဘယ်သို့ ပါဠိ၌ ဟောတော်မူသနည်းဟု သူမေးဘွယ်ရှိ၍ ထိုအမေးကို ဖြေခြင်း၄ာ ဝုတ္တဥေတံ ။ပ။ ကာတုန္တိကို မိန့်သတည်း။ ထိုပါဠိ၏ အတ္ထကား–

ဟိ-တဒေဝ သစ္ခံ၊ ၏။ အနုဇာနာမိ ။ပ။ ဘုမ္မတ္ထရဏန္တိ၊ ၍။ ဧတံဝစနံ၊ ကို။ ဘဂဝတာ၊သည်။ ဝိနယေ၊၌။ (အာဓာရတ္ထေ)။ ဝုတ္တံ၊ ပြီ။ ဘိက္ခဝေ၊ရဟန်းတို့။ အာသန္ဒိယာ၊ ပမာဏထက် လွန်သော ညောင်စောင်း၏။ ပါဒေ၊ အခြေတို့ကို။ ဆိန္ဒိတ္ထာ၊ ဖြတ်၍။ ပရိဘုဉ္ဇိတုံ၊သုံးဆောင်စိမ့်သောငှာ။ အနုဇာနာမိ၊ ၏။ ပလ္လင်္ကဿ၊ ၏။ ဝါဠေ၊ သားရဲရုပ်တို့ကို။ ဘိန္ဒိတ္ထာ၊ ၍။ ပရိဘုဉ္ဇိတုံ၊ ၄ာ။ အနုဇာနာမိ၊ ၏။ တူလိကံ၊ လဲသွတ်အခင်းကို။ ဝိဇ္ဇေတ္ထာ၊ လဲကိုထုတ်၍။ ဗိမ္ဗောဟနံ၊ အုံးကို။ ကာတုံ၊ ၄ာ။ အနုဇာနာမိ၊၏။ အဝ သေသံ၊ ကြွင်းသော လက်လေးသစ်ထက် လွန်သော အမွေးရှိသော ကော်ဇောကြီး စသော အခင်းကို။ဘုမ္မတ္ထရဏံ၊မြေအခင်းကို။ ကာတုံ၊၄ာ။ အနုဇာနာမိ၊၏။

၁၆။ ဥစ္ဆာဒနာဒီသု၊ ဥစ္ဆာဒန အစရှိသော ပုဒ်တို့၌။ မာတုကုန်ဏကာ၊ အမိဝမ်းမှ။ နိက္ခန္တဒါရကာနံ၊ ဘွားကုန်သော သတ္တိသားတို့၏။ သရီရဂန္ဓော၊ ကိုယ်အနံ့သည်။ ဒ္ဝါဒသ ဝ လာပတ္ထကာ ၊ တဆဲ့နှစ်နှစ် ရှိမသောကာလ၌။ နသတိ၊ ပျောက်၏။ တေသံ၊ ထိုသတ္တိသားယော်တို့၏။ သရီရာနံ၊ ကိုယ်တို့၏။ ဒုဂ္ဂန္ဓဟရဏတ္ထာယ၊ မကောင်းသော အနံ့ကို ဖျောက်စိမ့်သောငှာ။ ဂန္ဓစုဏ္ဏာဒီဟိ၊ နံ့သာမှုန့် အစရှိသည်တို့ဖြင့်။ ဥစ္ဆာဒေန္တိ၊ ချေကုန်၏။ (လိမ်းကျံကုန်၏ လည်းဟု)။ ဝေရုပံ၊ ဤသို့သဘောရှိသော။ ဥစ္ဆာဒနံ၊ လိမ်းကျံခြင်းသည်။ နု ဝဋ္ဋတိ၊ မအပ်။ ပုညဝန္တော၊ ပုဉ်းရှိကုန်သော။ ဒါရကေပန၊ သူငယ်တို့ကိုကား။ ဥရ္ဓသု၊ ပေါင်တို့၌

၁။ မာတုကုန်ဏတော နိက္ခန္တဒါရကာနန္တိ ဧတေန အုဏ္ဏဝေလာဝုဏာနမေဝ ။ ။ ။

နိုပဇ္ဇာပေတ္တာ၊ အိပ်စေ၍။ တေလေန၊ ဆိုဖြင့်။ မကွေ့တ္တာ၊ လိမ်းကျုံ၍။ ဟတ္ထ ပါဒ ဥရ နာဘိအာဒီနံ၊ လက် ခြေ ပေါင် ချက် အစရှိသည်တို့၏။ သဏ္ဌာနသမ္ပဒါဒနတ္ထံ၊ သဏ္ဌာန်ကိုပြည့်စုံစေခြင်းငှာ။ ပရိမဏ္ဍလ်၊နယ်ကုန်၏။ ဝေရူပံ၊ သော။ ပရိမဏ္ဍနံ၊ ဆုပ်နယ်ခြင်းသည်။ နဝဏ္ဏတိ၊မအပ်။

နှာပနန္တိ၊ ကား။ တေသံယေဝ ဒါရကာနံ၊ တို့ကိုသာလျှင်။ ဂန္ဓာဒီဟိ၊ နံ့သာ အစရှိသည်ဘို့ဖြင့်။ နှာပနံ ဝိယ၊ ရေချိုးသကဲ့သို့။ နှာပနံ၊ ရေချိုးခြင်းတည်း။ သမ္ဗာဟနန္တိ၊ကား။ မဟာမလ္လာ၊လက်ပန်းသည်ကြီးတို့သည်။ ဟတ္ထ ပါဒေ၊ တို့ကို။ မုဂ္ဂရာဒီဟိ၊ ခေသာက်ပုတ် အစရှိသည်တို့ဖြင့်။ ပဟာရိတ္တာ၊ ခတ်၍။ မာဟုံဇေ့ဇ္ဇာ ဝိယ၊ လက်ရုံးကို ပွားစေကုန်သကဲ့သို့။ ဟတ္ထ ပါဒေ၊ တို့ကို။ မုဂ္ဂရာဒီဟိ၊ တို့ဖြင့်။ ပဟာရိတ္တာ၊ ၍။ ဗာဟုံခုနံ၊ လက်ရုံးကို ပွားပေခြင်းတည်း။ အာဒါသန္တိ၊ ကား။ ယံကိဉ္စိ၊ အမှတ်မရှိသော။ အာဒါသံ၊ ကြေးမုံကို။ ပရိဟာရိတုံ၊ ဆောင်ခြင်းငှာ။ နဝဏ္ဏတိ၊ မအပ်။ အဠုနန္တိ၊ ကား။ အလက်ာရဏ္ဍနမေဝ၊ တန်ဆာဆင်ခြင်းငှာ မျက်ရေးကွက်ခြင်းတည်း။ မာလာတိ၊ ကား။ ဗဒ္ဓမာလာဝါ။ ကိုးသောပန်းသည်ရင်း။ အဗဒ္ဓမာလာဝါ၊ ကိုးသောပန်းသည်ရင်း။ မာလာ၊ ၏။ ဝိလေပနန္တိ၊ ကား။ ယံကိဉ္စိ၊ အမှတ်မရှိသော၊ဆပိ ရာဂ ကရဏံ၊အရေကိုတပ်စွန်းအောင်ပြုခြင်းတည်း။ မုခစုဏ္ဏံ မုခလေပနန္တိ၊ ကား။ မုခေ၊ မျက်နှာ၌။ကာဠပိဠကာဒိနံ၊ မှည့်မည်းဝက်ခြင် အစရှိသည်တို့ကို။ ဟရဏတ္ထာယ၊ ပယ်ခြင်းငှာ။ မတ္တိကကဏ္ဍံ၊ မြေညက်ကို။ ဒေန္တိ၊ ပေးကုန်၏။ တေန၊ ထိုမြေညက်ဖြင့်။ လောဟိတေ၊ သွေးသည်။ စလိတေ၊ လှုပ်သည်ရှိသော်။ (ရှေ့သည်ရှိသော်လည်းဟု)။ သာသပကဏ္ဍံ၊ကို။ ဒေန္တိ၊ ကုန်၏။ တေန၊ ထိုမုံညင်းမှုန့်ဖြင့်။ ဒေါသေ၊ သည်။ ခါယိတေ၊ သော်။ ဟိလကဏ္ဍံ၊ ကို။ ဒေန္တိ၊ ပေးကုန်၏။ တေန၊ ထိုနွမ်းမှုန့်ဖြင့်။ လောဟိတေ၊ သည်။ သန္ဓိသိန္နေ၊ စုပြုံးသော်။ ဟလိဒ္ဒိကဏ္ဍံ၊ နန္ဒင်းမှုန့်ကို။ ဒေန္တိ၊ ကုန်၏။ ဂတေန၊ ထိုနန္ဒင်းမှုန့်ဖြင့်။ ဆဝိဝဏ္ဏော၊ အရေအဆင်းသည်။အာဝုဏ္ဏေ၊တင်ပြီးသော်။ မုခစုဏ္ဏေန၊လွင်မှုန့်ဖြင့်။ (မျက်နှာချေ အမှုန့်ဖြင့်လည်းဟု)။မုခံ၊ မျက်နှာကို။ စုဏ္ဏေန္တိ၊ ချေကုန်၏။ ကံသဗ္ဗံ၊ ထိုအလုံးစုံသည်။ နဝဏ္ဏတိ၊ မအပ်။

ဟတ္ထဇန္ဓာဒီသု၊ လက်တန်ဆာ စသည်တို့၌။ ဟတ္ထေ၊ ၌။ ဝိဗိတ္တြသခ်ကပါလာဒီဟိ၊ ဆန်းကြယ်သော ခရသင်းခွက် အစရှိသည်တို့ဖြင့်။ ဗန္ဓိတ္ဝာ၊

၍။ ဝိစရန္တိ၊ သွားကုန်၏။ တံဝါ၊ ထိုလက်ကောက် တန်ဆာသည်ရင်း။ အည်ံဝါ၊ တပါးသော တန်ဆာသည်ရင်း။ သဗ္ဗဒ္ဓါ၊ သော။ ဟတ္ထာဟရဏံ၊ လက်တန်ဆာသည်။နဝဋ္ဌတိ၊ မဒေါ။ အပရေ၊တို့သည်။သိခံ၊ ဥဿောင်ကို။ (ဦးစွန်းကိုလည်းဟု)။ဗန္ဓိတ္ဝာ၊ထုံး၍။ ဝိစရန္တိ၊ သွားကုန်၏။သုဝဏ္ဏ စိရုက မုဏ္ဍလတာဒိဟိ၊ ဒဋ္ဌဗြဲ့ စိသော ပုလဲသွယ် အစရှိသည်တို့ဖြင့်။တံ၊ ထို ဥဿောင်ကို။ (ဦးစွန်းကိုလည်းဟု)။ပရိဘုဉ်ပန္တိ၊ ရစ်ကုန်၏။ တံသဗ္ဗံ၊ သည်။ နဝဋ္ဌတိ၊ မဒေါ။အပရေ၊တို့သည်။စတုဟတ္ထံ၊ လေးတောင်ရှိသော။ ဒဏ္ဍံဝါ၊ တောင်ဝှေးကိုရင်း။ အည်ံ၊ တပါးသော။ အလက်တဒဏ္ဍံဝါ၊ တန်ဆာဆင် သော နှင်ဒက်ကိုရင်း။ ဂဟေတ္ဝာ၊ ကိုင်၍။ ဝိစရန္တိ၊ သွားကုန်၏။ တထာ၊ ထိုအတူ။ ဇုတ္တိ ပုရိသာ ရူပါဒိဟိ၊ မိန်းမရုပ် ယောက်ျားရုပ် အစရှိသည်တို့ ဖြင့်။ ဝိစိတ္တံ၊ ဆန်းကြယ်စွာသော။ သုပရိကို့တ္ထံ၊ ထက်ဝန်းကျင် ခြေသော့်ရုပ် ကျားရုပ် အစရှိသည်တို့ဖြင့် ရုံအပ်သော။ ဘေသဇ္ဇနာဠိကံ၊ ဆေးကျည် ပေါက်ကို။ ဝါမပသော၊ လက်ဝဲနံပါး၌။ ဩလဝိတံ၊ လွယ်လျက်။ ဂဟေ တ္ဝာ၊ ၍။ ဝိစရန္တိ၊ ကုန်၏။ အပရေ၊ တို့သည်။ ကနကရတန ပရိကို့တ္ထ ကောသံ၊ ရွှေငွေရတနာတို့ဖြင့်ရုံအပ်သောအဘိမ်ရှိထသော။အတိတိဓိဏံ၊ အလွန်ထက်စွာသော။ အသိ၊ သန်လျက်ကို။ ဂဟေတ္ဝာ၊ ၍။ ဝိစရန္တိ၊ ကုန်၏။ အပရေ၊ တို့သည်။ ပဋ္ဌဝဏ္ဏသုတ္တသိဠိတံ၊ ဝါးပါးသော အဆင်း ရှိသော ချည်တို့ဖြင့် ချုပ်အပ်သော။ မဂရဒန္တကာဒိဟိ၊ မဂန်းသွား အစ ရှိသည်တို့ဖြင့်။ ဝိစိတ္တံ၊ ဆန်းကြယ်စွာ ပြုအပ်သော။ ဆာတ္တံ၊ ထီးကို။ ဂဟေ တ္ဝာ၍။ ဝိစရန္တိ၊ ကုန်၏။ အပရေ၊ တို့သည်။ သုဝဏ္ဏ ရဇတာဒိဝိစိတ္တာ၊ ရွှေ ငွေ အစရှိသည်တို့ဖြင့် ဆန်းကြယ်ကုန်ထသော။ မောရပိဿာဒိပရိကို့တ္ထာ၊ ဥဒေါင်းမြီးတို့ဖြင့် ထက်ဝန်းကျင် ရုံအပ်ကုန်ထသော။ ဥပါဟနာ၊ ဘိခုပ် တို့ကို။ ဂဟေတ္ဝာ၊ ၍။ ဝိစရန္တိ၊ကုန်၏။ ကေစိ၊ အချို့သောရဟန်းတို့သည်။ ရတနမဏ္ဍာယာမံ၊ တကောင်အလျားရှိထသော။ စတုရဿလဝိတ္ထာတံ၊ လက် လေးသစ်အနံရှိထသော။ ကေသဉ္စပရိဏ္ဍေဒံ၊ ဆံလည် အဝိုင်းအခြားကို။ ဒဿယိတ္ဝာ၊ ၍။ မေဃာမုခေ၊ တိန်ဝ၌။ ဝိဇ္ဇုလတံဝိယ၊ လျှပ်စစ်နွယ်လွဲသို့။ နလာဋေ၊ နဖူး၌။ ဥဏ္ဏိသပဋ္ဌံ၊ သင်းကျစ်ပြားကို။ ဗန္ဓန္တိ၊ ဖွဲ့ကုန်၏။ကေစိ၊ တို့သည်။စူဠာမဏိံ၊ ပတ္တမြားဥဿောင်ဆံကျင်ကို။ ဝေရေန္တိ၊ ဆောင်ကုန် ၏။ ကေစိ၊ တို့သည်။စာမရဝါဠဗီဇနိံ၊ စာမရီမည်သော သားမြီးယပ်ကို။ ဝေရေန္တိ၊ ကုန်၏။ တံသဗ္ဗံ၊ သည်။ နဝဋ္ဌတိ၊ မဒေါ။

တိရစ္ဆာနကထာအဖွင့်

၁၇။ အနိယျာနိကတ္တာ ၊ ဝင့်ဆင်းရဲမှ မထွက်မြောက်စေတတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ သဂ္ဂမောက္ခာနုံ၊နတ်ရွာ နိဗ္ဗာန်တို့၏။ တိရစ္ဆာနဘူတာ၊တိ လာဖြစ်၍ဖြစ်မသော။ကထာ၊စကား၊သည်။တိရစ္ဆာနကထာ၊တိရစ္ဆာနကထာ မည်၏။ တတ္ထ၊ ယိုတိရစ္ဆာနကထာ၌။ ရာဇာနုံ၊ ကို။ အာရဗ္ဘ၊ အကြောင်း ပြု၍။ မဟာသမ္မတော၊ မဟာသမ္မတ မင်းသည်။ ဧဝံမဟာနုဘာဝေါ၊ ဤသို့ ကြီးသော ဘုန်းတန်ခိုးရှိ၏။ မန္ဒာတာ၊ မန္ဒာတ်မင်းသည်။ ဧဝံမဟာနုဘာ ဝေါ၏။ ဗျောသောကော၊ သည်။ ဧဝံမဟာနုဘာဝေါ၏။ ဇုတိအာဒိနာ၊ ဤသို့အစရှိသော။ နယေန၊ဖြင့်။ ပဝတ္တာ၊ ဖြစ်သော။ကထာ၊စ်ကား၊သည်။ ရာဇကထာ၊ မည်၏။ စောရကထာဒီသု၊ စောရကထာအစရှိသည်တို့၌။ သေ နယော၊ တည်း။ (ရာဇာနုံ အာရဗ္ဘ ပဝတ္တာ ကထာ ရာဇကထာဟု မဇ္ဈေလောပ ဒုတိယာတပ္ပုရိသ် ပြုလေ)။

ဖင်းကို အကြောင်းပြု၍ ဖြစ်သောစကားသည် ရာဇကထာဟူ၏။ အဘယ်သို့လျှင် မင်းကိုအကြောင်းပြု၍ဖြစ်သောစကားသည် တိရစ္ဆာန် ကထာမည်သည် ဖြစ်သနည်းဟု ဘူမေးသွယ်ရှိ၍ ထိုအမေးကို ဖြေခြင်း ငှာ တောသု စသည်ကို မိန့်သတည်း။ ထိုပါဠိ၏အဓိပ္ပာယ်-

တောသု၊ ထိုဆယ်ပါးကုန်သော နတ်ရွာ နိဗ္ဗာန်၏ဘီလာဖြစ်သောစကား တို့၌။ အလုဇကော၊ ဤအမည်ရှိသော။ ရာဇာ၊ သည်။ အာတိရုပေါ၊ အလွန် အဆင်းလှ၏။ ဒဿနီယော၊ ရှုချင်ဘွယ်ရှိ၏။ ဇုတိအာဒိနာ၊ သော။ နယေန၊ ဖြင့်။ ဂေဟသိတကထာဝ၊ ရာဂကိုမှီ၍ ဖြစ်သော စကားသည် သာလျှင်။ တိရစ္ဆာနကထာ၊ တိရစ္ဆာနကထာမည်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဧဝံမဟာနုဘာဝေါ၊ ဤသို့ကြီးသော ဘုန်းတန်ခိုးရှိသော။ သောဝိရာဇာ၊ ထိုသို့သော မင်းသည်လည်း။ ခယံ၊ ပျက်ခြင်းသို့။ ဂတော၊ ရောက်လေပြီ။ ဇုတိဝေါ၊ ဤသို့။ ပဝတ္တာ၊ဖြစ်သော။ကထာပနု၊စကား၊သည်ကား။ ကမ္မဋ္ဌာန ဘာဝေ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်း၏ အဖြစ်၌။ ဝိဋ္ဌတိ၊တည်၏။ စောရေသု၊ခိုးသူတို့တွင်။ မူလဒေဝေါ၊ မူလဒေဝ အမည်ရှိသောခိုးသူသည်။ ဧဝံမဟာနုဘာဝေါ၊ ဤသို့ ကြီးသော ဘုန်းတန်ခိုးရှိ၏။ မေဃမာလော၊ မေဃမာလ အမည်ရှိ သော ခိုးသူသည်။ ဧဝံမဟာနုဘာဝေါ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဇုတိ၊ ဤသို့။

၁။ မ-ဋ္ဌ ၃-၁၅၅။ မ ၂-၁၀၁။ သံ ၃-၃၆၈။ အံ ၃-၃၅၈။ ဒီ ၂-၂၁၃။ ခု ၃-၂၀၆။

တေသံ၊ ထိုခိုးသူတို့၏။ ကမ္ဘံ၊ ကို။ ပဋိစ္ဆ၊ ၍။ အဟောသူရား၊ ယြောက် ရဲရုံ့ ကုန်စွ။ ဇုတိ၊ ဤသို့။ ဂေဟသိတကထာဝ၊ သာလျှင်။ တိရစ္ဆာနကထာ၏။ ယုဒ္ဓေဝိ၊ စစ်ထိုးခြင်းမျိုးလည်း။ ဘာရတ ရာမယုဒ္ဓါဒိသု၊ ဘာရတမင်း ရာမမင်းတို့၏ စစ်ထိုးခြင်းစသည်တို့၌။ အသုကေန၊ ဤမည်သောမင်း သည်၊ အသုကော၊ ဤမည်သော မင်းကို။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ မာရိတော၊ သတ်လေပြီ။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဝိဇ္ဇေါ၊ ထိုးလေပြီ။ ဇုတိ၊ ဤသို့။ ကာမဿာဒ ဝသေန၊ကာမဂုဏ်၌ တပ်သည်၏အစွမ်းအားဖြင့်။ပဝတ္တာ၊သော။ကထာဝ၊ သည် သာလျှင်။ တိရစ္ဆာနကထာ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တေဝိနာမ၊ ထိုသူတို့ လျှက်လည်း။ ခယံ၊ သို့။ ဂတာ၊ ကုန်ပြီ။ ဇုတိဧဝံ၊ သို့။ ပဝတ္တာ၊ သော။ ကထာပန၊ သည်ကား။ သဗ္ဗတ္ထ၊ အလုံးစုံသောပုဒ်တို့၌။ ကမ္မဋ္ဌာနမေव၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းသာလျှင်တည်း။ အဝိစ အပရော၊ တပါးသော။ နယော၊ ကို။ မယာ၊ သည်။ ဝုစ္စတေ၊ အံ့။ အန္ဓာဒိသု၊ ထမင်း စသည်တို့တွင်။ ဧဝံဝဏ္ဏ ဝန္တံ၊ ဤသို့သော အဆင်းနှင့်ပြည့်စုံသော၊ ဧဝံဂန္ဓဝန္တံ၊ ဤသို့အနံ့နှင့် ပြည့်စုံသော။ ဧဝံရသဝန္တံ၊ ဤသို့အရသာနှင့် ပြည့်စုံသော။ ဧဝံဖဿဝန္တံ၊ ဤသို့သော ဟင်းလျှောနှင့်ပြည့်စုံသော။ သောဇနံ၊ အစာကို။ မယံ၊ တို့သည်။ ခါဒိမ္မ၊ ခဲရဘူးကုန်ပြီ။ ဘုဇ္ဇိမ္မ၊ စားရဘူးကုန်ပြီ။ ဇုတိ၊ ဤသို့။ ကာမဿာဒ ဝသေန၊ ကာမဂုဏ်၌ သာယာသည်၏ အစွမ်းအားဖြင့်။ ကထေတုံ၊ ဌာ။ နဝဋ္ဋတိ၊ မအပ်။ သာဝဇ္ဇကံပန၊ အကျိုးရှိသည်ကိုကား။ ကတ္တာ၊ ၍။ ပုဗ္ဗေ၊ ဌ။ ဧဝံဝဏ္ဏာဒိသမ္ပန္နံ၊ ဤသို့သော အဆင်းစသည်နှင့်ပြည့်စုံသော။ အန္နံဝါ၊ အစာကိုလည်း။ ပါနံဝါ၊ အဖျော်ကိုလည်း။ ဝတ္ထံဝါ၊ အဝတ်ကိုလည်း။ သယနံဝါ၊ အိပ်ရာကိုလည်း။ မာလံဝါ၊ ပန်းကိုလည်း။ ဂန္ဓံဝါ၊ နံ့သာကိုလည်း။ သိဂါဝဏ္ဏာနံ၊ သိလနှင့်ပြည့်စုံသော ရဟန်းတို့အား။ အဒမ္မ၊ လှူဘူးကုန်ပြီ။ စေတိယေ၊ ၌။ ပူဇံ၊ ကို။ ကရိမ္မ၊ ပြုဘူးကုန်ပြီ။ ဇုတိ၊ ဤသို့။ ကထေတုံ၊ ဌာ။ ဝဋ္ဋတိ၊ ၏။ ဥာတိကထာဒိသုပန၊ အဆွေအမျိုးတို့ကိုရည်၍ ဆိုသော စကား အစရှိသည်တို့၌ကား။ အမှာကံ၊တို့၏။ ဥာတကာ၊ တို့သည်။ သူရာ၊ ရဲရင့်ကုန်၏။ သမတ္ထာ၊ စွမ်းနိုင်ကုန်၏။ ဇုတိဝါ၊ သို့ဝင်း။ ပုဗ္ဗေ၊ ၌။ မယံ၊ တို့သည်။ ဧဝံ၊ သို့။ ဝိစိတ္တေဟိ၊ ဆန်းကြယ်ကုန်သော။ ယာနေဟိ၊ ယာဉ် တို့ဖြင့်။ ဝိစရိမ္ဘ။ သွားကုန်ပြီ။ ဇုတိဝါ၊ သို့ဝင်း။ အဿာဒဝသေန၊ သာယာသည်၏ အစွမ်းအားဖြင့်။ ဝတ္ထုံ၊ ဌာ။ နဝဋ္ဋတိ၊ မအပ်။သာဝဇ္ဇကံ ပန၊ အကျိုးရှိသည်ကိုကား။ ကတ္တာ၊ ၍။ ဒေဝ၊ ငါတို့၏။ တေဝိဥ္ဘတကာ၊ ထိုသို့ရင်းကုန်သော အဆွေအမျိုး တို့သည်လည်း။ ခယံ၊ ပျက်ခြင်းသို့။

ဂတာ၊ ရောက်ကုန်ပြီ။ ဧုတိ၀ါ၊ သို့ဝင်း။ ပုဗ္ဗေ၊ ၌။ မယံ၊ တို့သည်။ ဧ၀ ရှုပါ၊ဤသို့သဘောရှိကုန်သော။ ဥပါဟနာ၊ဘိနဝ်တို့ကို။ သံဃသား၊အား။ အဒမ္မ၊ ကုန်ပြီ။ ဧုတိ၀ါ၊ သို့ဝင်း။ ကယေတဗ္ဗံ၊ ဆိုအပ်၏။ ဂါမကထာပိ၊ ရှာစကားသည်လည်း။ သုနိ၀ိဒ္ဓ ဒုန္နိ၀ိဒ္ဓ သုဘိက္ခ ဒုဗ္ဘိက္ခာဒိ၀သေန၀ါ၊ ကောင်းစွာတည်ခြင်း မကောင်းသောတည်ခြင်း ၀ပြောခြင်း ငတ်မွတ်ခြင်းအစရှိသည်တို့၏ အစွမ်းအားဖြင့်ဝင်း။ အသုကဂါမ၀ါသိနော၊ ဤမည်သောရွာ၌ နေကုန်သောသူတို့သည်။ သူရာ၊ ရဲရင့်ကုန်၏။ သမတ္ထာ၊ စွမ်းနိုင်ကုန်၏။ ဧုတိဧုမိနာ အာကာရေန၀ါ၊ ဤသို့သော အခြင်းအရာ အားဖြင့်ဝင်း။ ဧ၀ံ၊ ဤသို့။ အဿာဒ၀သေန၊ အားဖြင့်။ နု ၀ဋ္ဋတိ၊ မအပ်။ ဘာဘဏ်ပန၊ ကိုကား။ ကတ္ထာ၊၍။ သဒ္ဓါ၊ သဒ္ဓါကုန်၏။ ပသန္နာ၊ ကြည်ညိုကုန်၏။ ဧုတိ၀ါ၊သို့ဝင်း။ ခယံ၊ကုန်ခြင်းသို့။ ဂတာ၊ ကုန်ပြီ။ ၀ယံ၊ ပျက်ခြင်းသို့။ ဂတာ၊ ကုန်ပြီ။ ဧုတိ၀ါ၊ သို့ဝင်း။ ၀ဏ္ဏတိ၊ အပ်၏။ နိဂမ နဂရ ဇနပဒ ကထာဒိသုပိ၊ နိဂုမ်း မြို့ ဇနပုဒ်စကား အစရှိသည်တို့၌လည်း။ ဧ၀ေ၀နယော၊ တည်း။

ဣတ္ထိကထာပိ၊ မိန်းမစကားသည်လည်း။ ၀ဏ္ဏသဏ္ဌာနာဒိနိ၊ အဆင်းသဏ္ဌာန် အစရှိသည်တို့ကို။ ပဋ္ဌိစ္စ၊ ၍။ အဿာဒ၀သေန၊ အားဖြင့်။ နု ၀ဋ္ဋတိ၊ မအပ် ။ပ။ သဒ္ဓါ၊ ကုန်၏။ ပသန္နာ၊ ကုန်၏ ။ပ။ ခယံ၊ သို့။ ဂတာ၊ ကုန်ပြီ။ ၀ယံ၊ သို့။ ဂတာ၊ ကုန်ပြီ။ ဧုတိ၀ေ၀မေ၀၊ သို့သာလျှင်။ ၀ဋ္ဋတိ၊ ၏။ သူရကထာပိ၊ ရဲရင့်သော စကားသည်လည်း။ နန္ဒိမိတ္တောနာမ၊ နန္ဒိမိတ္တအမည်ရှိသော။ ယောဓော၊ သူရဲသည်။ သူရော၊ ရဲရင့်သည်။ အဟောသိ၊ ၏။ ဧုတိ၊ဤသို့၊ အဿာဒ၀သေန၊ အားဖြင့်။ ၀ဋ္ဋုံ၊ ၄ာ။ နု ၀ဋ္ဋတိ၊ မအပ်။ ပ။ သဒ္ဓေါ၊ သည်။ အဟောသိ၊ ဤ။ ခယံ၊ သို့။ ဂတော၊ ပြီ။ ဧုတိ၀ေ၀မေ၀၊ သို့သာလျှင်။ ၀ဋ္ဋုံ၊ ၄ာ။ ၀ဋ္ဋတိ၊ ၏။ ဝိသိခါကထာပိ၊ ခရီးဆုံစကားသည်လည်း။ အသုကာ၊ ဤအမည်ရှိသော။ ဝိသိခါ၊ ခရီးဆုံသည်။ သုနိ၀ိဒ္ဓာ၊ ကောင်းစွာတည်၏။ ဒုန္နိ၀ိဒ္ဓာ၊ မကောင်းသဖြင့်တည်၏။ သူရာ၊ ရဲရင့်၏။ သမတ္ထာ၊ စွမ်းနိုင်၏။ ဧုတိ၊ ဤသို့။ အဿာဒ၀သေန၊ အားဖြင့်။ ၀ဋ္ဋုံ၊ ၄ာ။ နု ၀ဋ္ဋတိ၊ မအပ်။

သူရာ သမတ္ထာဟူသော ဤနှစ်ပုဒ်ကို ခရီးဆုံး၏ ရဲရင့်စွမ်းနိုင်ခြင်း သတ္တိမရှိခြင်းကြောင့် ဥပစာရအားဖြင့် ဆိုသတည်းဟုမှတ်လေ ၄ာနှ ပစာရဟူလိုသည်။

သဒ္ဓါ၊ ကုန်၏။ ပသန္နာ၊ ကုန်၏။ ပ။ ခယံ၊ ကုန်ခြင်းသို့။ ဝယံ၊ ပျက်ခြင်းသို့။ ဂတာ၊ ကုန်ပြီ။ ဇုတိဧဝံ၊ သို့။ ဝတ္တုံ၊ ဌာ။ ဝဋ္ဋတိ၊ ၏။

ကုမ္ဘဋ္ဌာနကထာတိ၊ ကား။ ဥဒကဋ္ဌာနကထာ၊ ရေဆိပ်ဦးဆိုသောစကား တည်း။ ဥဒကတိတ္ထကထာ၊ ရေဆိပ်ဦးဆိုသောစကား။ ဇုတိဇုဒံဝစနံ၊ ကို။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ ဝါ၊ တနည်းကား။ ကုမ္ဘဒါသိကထာ၊ အိုးထိန်းကျွန်မကို ဆိုသောစကားတည်း။ သာဝိဝိသိခါ၊ ထိုရေဆိပ်သည်လည်း။ (တနည်း ကား)။ သာပိ၊ ထိုအိုးထိန်းကျွန်မသည်လည်း။ ပါသာဒိကာ၊ ကြည်ညိုဖွယ်ရှိ၏။ နစ္ဆိတုံဝါ၊ ကခြင်းဌာဝင်း။ ဂါယိတုံဝါ၊ သီခြင်းဌာဝင်း။ ဆေကာ၊ လိမ္မာ၏။ ဇုတိ၊ ဤသို့။ အဿာဒဝသေန၊ အားဖြင့်။ ဝတ္ထုံ၊ ဌာ။ နဲ ဝဋ္ဋတိ၊ မအပ်။

ဤနစ္ဆိတုံ ဂါယိကုံ ဆေကာ ဟူသောစကားသည် ရေဆိပ်၏ ကခြင်း သီခြင်း သတ္တိမရှိခြင်းကြောင့် ဥပစာရစကားတည်း။

သဒ္ဓါ၊ ကုန်၏။ ပသန္နာ၊ ကုန်၏။ ဇုတိအာဒိနာ၊ ဤသို့အစရှိသော။ နယေန၊ ဖြင့်။ ဝဋ္ဋတိ၊၏။ ပုဗ္ဗပေကတဘာ[1]တိ၊ ဟူသည်ကား။ အတိတဘဝတိကထာ၊ လွန်လေပြီးသော အဆွေအမျိုးတို့ကိုရည်၍ ဆိုသောစကားတည်း။ တတ္ထ၊ ထိုသွန်လေပြီးသော အဆွေအမျိုးတို့ကိုရည်၍ ဆိုသောစကား၌။ ဝိနိဿ ယော၊ အဆုံးအဖြတ်သည်။ ဝတ္ထမာနဘဝတိသဒိသော၀၊ ပစ္စုပ္ပန်၌ဖြစ်သော အဆွေအမျိုးတို့နှင့် တူသလျှင်ကတည်း။

နာနတ္တကထာတိ၊ ကား။ ပုရိမ ပစ္ဆိမ ကထာ ဝိမုတ္တာ၊ ရှေစကား နောက်စကားကိုမလွတ်သော။ အဝသေသာ၊ ရှေစကား နောက်စကား တို့မကြွင်းသော။ နာနာသဘာ၀ါ[2]၊ အထူးထူးသော သဘောရှိသော။ နိရတ္ထကကထာ၊ အကျိုးမရှိသောစကားတည်း။

ပုဗ္ဗပေတကထာ အစရှိသည်ကို ရှေစကားယူ။ လောကက္ခာယိက ကထာစသည်ကို နောက်စကားယူလေ။

လောကက္ခာယိကာတိ၊ ကား။ အယံလောကော၊ ဤလောကကို။ ကေန၊ အဘယ်သူသည်။ နိမ္မိတော၊ ဘန်ဆင်းအပ်သနည်း။ အသုကေနနာမ၊ ဤ

၁။ ပုဗ္ဗပေတကထာ၌ ပေတသဒ္ဒါသည် ကာလကိုတအနက်ကို ဟော၏။ ပေတ,ပရေတ,ကာလကိုတ သဒ္ဒါထုံးခုကား ပရိယာယ်သဒ္ဒါတည်း။

၂။ အတ္ထသဒ္ဒါသည် သဘာ၀အနက်ကို ဟောသောသဒ္ဒါဖြစ်ကြောင်း သိစေလို၍ သဘာ၀ါ-ဟု ဖွင့်သည်။

မည်သောသူသည်။ နိဗ္ဗိတောဿ၊ ၏။ ကာကော၊ ကျီးသည်။ အဋ္ဌိနံ၊ အရိုးတို့၏။ သေတတ္တာ၊ ဖြူသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ သေတော၊ ဖြူ၏။ လောဟိတာနံ၊ သွေးတို့၏။ ရတ္တတ္တာ၊ နီသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ပကာ၊ ချိုင်းတို့သည်။ ရတ္တာ၊ နီကုန်၏။ ဧတိဝေမာဒိကာ၊ ဤသို့အစရှိသော။ လောကာ ယဘာဝိတတ္ထာသလ္လာပကထာ[1]၊ သံသရာကို ရှည်စေတတ်သော သာသနာတော်၏ ဆန္ဒကျင်ဘက်ဖြစ်သောစကားကို ပြောဟောခြင်းတည်း။

သမ္ဗုဒ္ဓကွာယိကာနာမ၊ သမုဒ္ဒြာကို ကြားသောစကား မည်သည်ကား။ ကသ္မာ၊ ကြောင့်။ သမုဒ္ဒေ၊ သမုဒ္ဒြာသည်။ သာဂရောသာဂရမည်သနည်း။ သာဂရဒေဝေန၊ သာဂရမင်းသည်။ ခတော၊ တူးအပ်၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ သာဂရော၊ သာဂရမည်၏။ မေဃဝါသည်။ ခတော၊ တူးအပ်၏။ ဧတိ၊ ဤသို့။ ဟတ္ထမုဒ္ဒါယ၊ လက်ကိုဖြန့်သဖြင့်။ နိဝေဒိတတ္ထာ၊ ကြားအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ သမုဒ္ဒေ၊ မည်၏။ ဧတိဝေမာဒိကာ၊ ဤသို့အစရှိသော။ နိရတ္ထကသမုဒ္ဒကွာယနကထာ၊ အကျိုးမရှိသောသမုဒ္ဒြာကို ကြားသောစကားတည်း။ ဘဝေ ဝါတိ[2]၊ ကား။ ဝုနိ၊ ပွားခြင်းတည်း။ အဘဝေ ဝါတိ၊ ကား။ ဟာနိ၊ ယုတ်ခြင်းတည်း။ ဧတိ ဧမိနာ ကာရဏေန၊ ကြောင့်။ ဘဝေ ဝါ ပွားသည်။ ဟောတိ၏။ ဧတိ ဧမိနာ ကာရဏေန၊ ကြောင့်။ အဘဝေ ဝါ ယုတ်ခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဧတိ၊ ဤသို့။ ယံ ဝါ တံ ဝါ၊ ဟူဟူပြောပြောသော။ နိရတ္ထက ကာရဏံ၊ အကျိုးမရှိသော အကြောင်းကို။ ဝတ္တာ၊ ဆိုရ။ ပဝတ္တိတ ကထာ၊ ဖြစ်စေအပ်သောစကားသည်။ ဧတိဘဝ ဝါ ဘဝ ကထာ၊ မည်၏။

၁၇။ ဝိဂ္ဂါဟိကကထာတိ၊ ကား။ ဝိဂ္ဂါဟိကကထာ သာရမ္ဘကထာ၊ ချုပ်ချယ်သောစကားတည်း။ (ကြမ်းတန်းသော စကားတည်းလည်းဟု)။ တတ္ထ၊ ထိုဝိဂ္ဂါဟိကကထာ၌။ သဟိတံမေတိ၊ ကား။ မယ္ယံ၏။ ဝစနံ၊ စကားသည်။ သဟိတံ၊ အကျိုးစီးပွားတို့နှင့်စပ်၏။ သိသိဋ္ဌံ၊ ပြေပြစ်၏။ အတ္ထယုတ္တံ ကာရဏယုတ္တံ၊ အကြောင်းနှင့်စပ်၏။ ဧတိအယံအတ္ထော၊ကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ ၏။

သဟိတံ၌ သသဒ္ဒါ၏ ယုတ္တအနက်၌ ဖြစ်သည်၏အဖြစ်ကို သိစေခြင်း ၄၁ အတ္ထယုတ္တံဟု ဆိုသတည်း။ အတ္ထသဒ္ဒါသည်-

---

[1] ။ လောကာ အာယတန္ဓိတ္ထေ ဝါ ဒဿာဒေနာတိ လောကာယတံ၊ လောကော ဝါ တိတံ၊ နု ယတကိ တေနာတိ လောကာယတံ။

[2] ။ ဘဝေါတိသာသာကော၊ အာဘဝေါတိဥဿေဝေါ၊ ဘဝေါတိ ဝါ ကာမသုခံ၊ အာဘဝေါတိ အတ္ထကိလမထော-သီဠိသမ်-ဥ ၆ ၈ ၊

အတ္ထော ပယောဇနေ သဒ္ဒါ၊ ဘိဓေယ္ယေ ဝုဒ္ဓိယံ ဓနေ။
ဝတ္ထုမ္ဟိ ကာရဏေ နာသေ၊ ဟိတေ ပန္ဆိမပဒ္ဒတေ။

ဟု အဘိဓာန်လာသောကြောင့် အကျိုးဟူသောအနက် သဒ္ဒါသည် ဟောအပ်သောအနက် ပွားခြင်းအနက် ဥစ္စာဟူသောအနက် တည်ရာဟူသောအနက် အကြောင်းဟူသောအနက် ပျက်စီးခြင်း ဟူသောအနက် အစီးအပွားဟူသောအနက် အနောက်တောင်ဟူသောအနက် ဤကိုးပါးသော အနက်တို့၌ဖြစ်၏။ ဤအရာ၌ကား အကြောင်းဟူသော အနက်၌ဖြစ်၏ဟု သိစေခြင်းငှာ အတ္ထယုတ္တံကို ကာရဏယုတ္တန် အတ္ထောဟု ဗုဒ္ဓဃောသအဋ္ဌကထာ အရှင်မြတ် ဖွင့်အပ်တော် မူပြန်သတည်း။

အဘဟိတန္တေတိ၊ ကား။ တုယ္ဟံ၊ ၏။ ဝစနံ၊ သည်။ အသဟိတံ၊ အကျိုးငါ ပွားနှင့်မစပ်။ အသိလိဋ္ဌံ၊ မပြေပြစ်။ အဓိစိဏ္ဏံ တေ ဝိပရာဝတ္ထန္တိ၊ ကား။ ယံဝစနံ၊ ကို။ တုယ္ဟံ၊ သည်။ ဒိဃရတ္တံ၊ ရှည်စွာသောနေ့ညဉ့်ပတ်လုံး။ စိဏ္ဏ ဝသေန၊ အလေ့အလာ ပြုသည်၏အစွမ်းအားဖြင့်။ သုပ္ပဂုဏံ၊ အဖန်တလဲလဲ လေ့ကျက်အပ်၏။ တံဝစနံ၊ ထိုစကားသည်။ မယ္ဟံ၊ ၏။ ကေဝစနေ နေဝ၊ တန္ခန်းသောစကားဖြင့်သာလျှင်။ ဝိပရာဝတ္ထံ၊ ပေါက်ပြန်၍တည်၏။ ပရိဝတ္တိတ္တာ၊ ပေါက်ပြန်၍။ ဌိတံ၊ ၏။ တံ၊ သည်။ ကိဉ္စိ၊ တစုံတခုကို၊ နဇာနာသိ၊ မသိ။ ဇုတိအယံ၊ ဤသည်လျှင်။ အတ္ထော၊ တည်း။ (ပေါက်ပြန်၍တည်၏ ဟူသည်ကား မဟုတ်သင့် ဟုတ်သင့် တစုံတခုကို မသိဟူလိုသည် ဟူလိုသော်)။

အာရောပိတော တေ ဝါဒေါတိ၊ ကား။ တဝ၊ ၏။ ဝါဒေါ၌။ ဒေါသော၊ အပြစ်ကို။ မယာ၊သည်။ အာရောပိတော၊ တင်အပ်၏။ စရ ဝါဒပဋိမောက္ခာ ယာတိ၊ ကား။ ဒေါသမောစနတ္ထံ၊ အပြစ်တင်ခြင်းမှ လွတ်စေခြင်းငှာ။ စရပိစရ၊ ကျင့်လေလော။ တတ္ထတတ္ထ၊ ထိုထိုသောအရပ်သို့။ ဂန္ဓာ၊ ၍။ သိက္ခာ၊ သင်ပြီးလေလော။(ကျင့်လေလောလည်းဟူ)။ဇုတိအယံ အတ္ထော၊ ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။ နိမ္ဗေဌေဟိ ဝါ သဒ္ဓေ ပဟောသိတိ၊ ကား။ သယံ၊သည်။ အဂဟပဟောသိ၊ အကယ်၍ စွမ်းနိုင်သည်ဖြစ်အံ့။ ဇုဒါနေ၊ ယခုအခါ၌ သာလျှင်။ နိမ္ဗေဌေဟိ၊ ဖြေလော။

၁၉။ ဒုတေယျကထာယံ၊ ဒုကေယျကထာ၌။ ဣဓဂဏ္ဌာတိ၊ ကား။ ဇုတော၊ ဤအရပ်မှ။ အသုကံနာမဂ္ဂါနံ၊ ဤမည်သော အရပ်သို့။ ဂန္ဓာ၊

လော။ အမှုတြာဂ ဆ္ဆာတိ၊ ကား။ တတော၊ထိုအရပ်မှ။ အသုကံနာမဌာနံ၊ ဤမည်သော အရပ်သို့။ အာဂ ဆ္ဆ၊ လော။ ဣဒံဟရာတိ၊ ကား။ ဣတော၊ ဤအရပ်မှ။ ဣဒံနာမ၊ ဤမည်သောအမှုကို။ ဟရ၊ ဆောင်လော။ အမှုတြ ဣဒံ အာဟရာတိ၊ ကား။ အသုကဌာနတော၊ ဤမည်သောအရပ်မှ။ ဣဒံ နာမ၊ ကို။ ဣဒ၊ သို့။ အာဟရ၊ တဖန်ဆောင်လော့။ သခေါ်ပတောပန၊ အားဖြင့်ကား။ ဣဒံဒူတေယျကမ္မံ၊ ဤတမန်သွားသော အမှုသည်လည်း။ ပဠုသဟာမ္ဘိကေစ၊ ဝါးယောက်သော သီတင်းသုံး၊တော် တို့ကိုရင်း။ ရတနတ္တယဿ၊ ၏။ ဥပကာရ ပဋိသံယုတ္တံ၊ ကျေးဇူးနှင့်စပ်သော။ ဂိဟိ သာသနဠု၊ လူတို့၏သတင်းစကားကိုရင်း။ ဌပေတွာ၊ ၍။ အညေသံ၊တို့၏။ ဒူတေယျကမ္မံ၊ တမန်ပြု၍ သတင်းဆောင်အမှုကို။ ကာတုံ၊ ၄ာ။ နဝဋ္ဋတိ၊ မအပ်။

၂၀။ ကုဟကာတိအာဒီသု၊ ကုဟကဟုဒ် အစရှိသည်တို့၌။ အဏ္ဍော၊ ဝစနတ္ထဖြစ်သောအနက်ကို။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။ ယေဘိဟ္ဘု၊ တို့သည်။ တိဝိဓေန၊သုံးပါးအပြားရှိသော။ ကုဟနဝတ္ထု၊နှာ၊ အံ့ဘွယ်သရဲ ကို ဖြစ်စေခြင်း၏အကြောင်းဖြင့်။ လောကံ၊လူကို။ ကုဟယန္တိ ဝိမှာပယန္တိ၊ အံ့ဘွယ်သရဲကို ဖြစ်စေတတ်ကုန်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ကြောင့်။ တေဘိဟ္ဘု၊ တို့သည်။ ကုဟကာ၊ မည်ကုန်၏။ ယေဘိဟ္ဘု၊ တို့သည်။ လာဘသက္ကာ ရတ္ထိကာ၊ လာဘ် အရိအသေ ပြုခြင်းကို အလိုရှိကုန်သည်။ ဟုတ္တာ၊ ကုန်၍။ လပန္တိ၊ ပြောပတတ်ကုန်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ကြောင့်။ တေဘိဟ္ဘု၊တို့သည်။ လပကာ၊ လပကမည်ကုန်၏။ ဧတေသံ၊ ထိုရဟန်းတို့အား။ နိမိတ္တံ၊ နိမိတ် မှုခြင်းတည်းဟူသော။ သိလံ၊ အလေ့သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ကြောင့်။ တေဘိဟ္ဘု၊တို့သည်။နေမိတ်ကာ၊မည်ကုန်၏။ ဧတေသံ၊တို့အား။ နိပ္ပေသော၊ လာဘ်ကို ရှာခြင်းဟု ဆိုအပ်သော။ သိလံ၊ အလေ့သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ကြောင့်။ တေဘိဟ္ဘု၊ တို့သည်။ နိပ္ပေသိကာ၊ မည်ကုန်၏။ ယေဘိဟ္ဘု၊ တို့သည်။ လာဘေန၊ မိမိလာဘ်ဖြင့်။ လာဘံ၊ သူတပါးတို့၏လာဘ်ကို။ နိဇိဂိသန္တိ မဂ္ဂန္တိ ပရိယေသန္တိ၊ရှာတတ်ကုန်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ကြောင့်။ တေဘိဟ္ဘု၊ တို့သည်။ လာဘေန လာဘံ နိဇိဂိသိ တာရော၊ လာဘေန လာဘံ နိဇိဂိသိတမည်ကုန်၏။

ဆရာ-ကုဟယန္တိ အစရှိသည်ဖြင့် ကတ္တုသာဓန အစရှိသည်ကိုပြု၏။ ထိုကတ္တုသာဓန အစရှိသည်ဖြင့် အံ့ဘွယ်သရဲကို ဖြစ်စေတတ်သော တရားအပေါင်းသည် ကုဟက စသည် မည်ကောင်းသလော၊ ဟု

သူ့စာဒနာဘွယ်ရှိ၍ ထိုစောဒနာကိုဖြေခြင်းငှာ ကုဟနာ ။ပ။ စတဲ့ အဓိဝစနံကို မိန့်သတည်း။ ထိုပါဠိ၏အတ္ထကား–

ဆိုး၊ ထိုကုဟက် အစရှိသော ပုဒ်လေးခုအပေါင်းသည်။ ကုဟနာ လပနာ နေမိတ္တိကတာ နိပ္ပေသိကတာ လာဘေနလာဘံ နိဇိဂီသနတာဟိ၊ အုံ့ဘွယ်သရဲကိုဖြစ်စေခြင်း ဖြောပခြင်း နိမိတ်ပြုလေ့ရှိသည်၏ အဖြစ် မိမိလာဘ်ဖြင့် သူတပါးတို့၏ လာဘ်ကို ရှာလေ့ရှိသည်၏ အဖြစ်ဟု ဆိုအပ်ကုန်သော။ ဟောဟိ၊ ထိုတရားသဘောတို့နှင့်။ သမန္နာဂတာနံ၊ ပြည့်စုံကုန်သော။ ပုဂ္ဂလာနံ၊ တို့၏။ အဓိဝစနံ၊ တည်း။ အယံ၊ ဤဆိုအပ်ပြီးသော အနက်သည်။ ဣဒါနိ ဤဒီဃနိကာယ်အဌကထာ၌။ သခ်ေပေါ၊ အကျဉ်းတည်း။ ဝိတ္ထာရေနပန၊ ဖြင့်ကား။ ဟောကုဟနာဒိကာ၊ ထိုကုဟနအစရှိသည်တို့ကို။ ဝိသုဒ္ဓိမဂ္ဂေ ၁ ၌။ သီလနိဒ္ဒေသေ၊ သီလကိုအကျယ်ပြရာ၌။ ပါဠိဿ၊ ကိုဝင်း။ အဌကထာ၊ ကိုဝင်း။ အာဟာရိတ္ထာ၊ ၍။ မယာ၊ သည်။ ပကာသိတာ၊ ကုန်ပြီ။ ဣဒါနိ ယေဘုယ်ယာ ဣမိနာ ဝိဓိနာ ဣမိနာ ပကာရေန ဣမိနာ ဝိသေသေန ဣမိနာ ဝိသေသ ဣမိနာ ဝိသေသ ဣမိနာ ဝိသေသ

ပဏ္ဍုရာဇာ၊ ပဏ္ဍုအမည်ရှိသောမင်းသည်။ တိသော၊ သုံးခုကုန်သော။ မုတ္တာ့ယော၊ပုလဲတို့ကို။ မုဋ္ဌိယံ၊ လက်ဆုပ်၌။ ကတ္တာ၊ ၍။ နေမိတ္တိကံ၊ နိမိတ်ဘာသ်သောသူကို။ ပုစ္ဆိ၊ ၏။ မေ၊ ၏။ ဟတ္ထေ၊ ၌။ ကိं၊ အဘိုနည်း။ ဧတိ၊ ဤသို့။ ပုစ္ဆိ၊ ၏။ သော။ ထိုနိမိတ်ဘာသ်တတ်သောသူသည်။ ဧတောစ၊ ဤမှရင်း။ ဧတောစ၊ ထိုမှရင်း။ဝိလောကေသိကိရ၊ မျှော်၍ကြည့်သတတ်။ တသ္မိံ သမယေစ၊ ၌လည်း။(ဃရဂေါလိကာ၊ အိမ်မြှောင်သည်။ မက္ခိကံ၊ ယင်ကို။ ဂဟေတ္တာ၊ ဖမ်း၍။ မုတ္တာ၊ လွတ်၏)။ သော၊ ထိုနိမိတ်ဘာသ်တတ်သောသူသည်။ တံ၊ ထိုသို့ လွတ်သည်ကို။ ဒိသ္မာ၊ ၍။ (နှစ်ပုဒ်ထည့်ပါ)။မုတ္တာတိ၊ဟူ၍။ အာဟ၊၏။ ပုန၊ ဖန်။ကတိ၊အဘယ်မျှနည်း။(အဘယ်နှစ်ခုနည်း လည်းဟူ)။ ဧတိ၊ ဤသို့။ ပုဗ္ဗော၊ မေးလတ်သော်။ တိက္ခတ္တုံ၊ သုံးကြိမ်။ရဝန္တ သ၊ တွန်သော။ ကုက္ကုဋ္ဌ သ၊ ကြက်၏။ သဒ္ဒံ၊ ကို။ သုတ္တာ၊ ၍။ တိသောတိ၊ သုံးခုတို့ဟူ၍။ အာဟ၊ ၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ တံတံကာရဏံ၊ ကို။ အာဒိသိတ္တာ၊ညွှန်၍။နိမိတ္တံ၊ နိမိတ်ဘာသ်ခြင်းကို။ အနုယုတ္တာ၊ လုံ့လပြုကုန်သည်ဖြစ်၍။ (ဖြစ်စေကုန်သည်ဖြစ်၍လည်းဟူ)။ဝိဟရန္တိ၊ နေကုန်၏။

ဥပ္ပါတန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ မဟန္တာနံ၊ ကြီးစွာကုန်သော။ (ပြင်းစွာကုန်သော လည်းဟူ)။ အသနိပါတာဒီနံ၊ မိုးသက်ကြီးကျခြင်း အစရှိသည်တို့၏။ ဥပ္ပတိတံ၊ အကြောင်းကိုဆိုသောကျမ်းတည်း။ တမ္ပိ၊ ထိုမိုးသက်ကြီးကျခြင်း အစရှိသည်ကိုလည်း။ ဒိသ္မာ၊ ၍။ ဧဒံ၊ ဤအမှုသည်။ ဘရိယတိ၊ လတ္တံ့။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဘရိယတိ၊ လတ္တံ့။ ဧတိ၊ ဤသို့။ အာဒိသန္တိ၊ ညွှန်ကုန်၏။ သုပိနန္တိ၊ ကား။ ယောနရော၊ သည်။ ပုဗ္ဗဏ္ဏသမယေ၊ မိုးသောက်အခါ၌။ သုပိနံ၊ ကို။ ပဿတိ၊ ၏။ သောနရော၊ သည်။ ဧဝံပါ၊ကော၊ ဤသို့အကျိုးရှိသည်။ ဘရိယတိ၊ လတ္တံ့။ ယောနရော၊ သည်။ ဧဒံနာမ၊ ဤမည်သော အိပ်မက်ကို။ ပဿတိ၊ ၏။ တဿနုရဿ၊ အား။ ဧဒံနာမ၊ ဤမည်သော အမှုသည်။ ဘရိယတိ၊လတ္တံ့။ဧတိအာဒိနာ၊ ဤသို့အစရှိသော။ နယေန၊ ဖြင့်။ သုပိနကံ၊ အိပ်မက်ဘာသ်ခြင်းကို။ အနုယုတ္တာ၊ လုံ့လပြုကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရန္တိ၊ ကုန်၏။

အင်္ဂ နိမိတ္တံ သုပိနံ အစရှိကုန်သော ပုဒ်တို့ကို အနုယုတ္တာ ဝိဟရန္တိ ဟူသောပုဒ်နှင့်စပ်သည်၏အဖြစ်ကို သိစေခြင်းငှာ အနုယုတ္တာဝိဟရန္တိ ဟူသောပါဌ်ကို သုပိနံ အစရှိသောပုဒ်တို့၏အဖွင့်၌ ဆိုသတည်း။

၁။ဃရဂေါလိကာယ. မက္ခိကာ ဂဟန္တိ မုတ္တာ-ဆဋ္ဌမ။

လက္ခဏာနှင့်၊ ကား။ ဣမိနာ လဲကွဏေန၊ နှင့်။ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော သူသည်။ ရာဇာ၊ သည်။ဘရိသတိ၊လတ္တံ့။ဣမိနာ လက္ခဏေန၊နှင့်။သမန္နာ ဂတော၊ သည်။ဥပရာဇာ၊ အိမ်ရှေ့မင်းသည်။ (မင်းယော်သည် လည်းဟု)။ ဘရိသတိ၊လတ္တံ့။ ဣတိအာဒိကံ၊ ဤသို့အစရှိသောအကြောင်းကို။ အာဒိ-သန္တိ၊ ကုန်၏။ (အာဒိသန္တိကြိယာကိုလိုက်ပါ) မူသိကစ္ဆိန္နန္တိ၊ ကား။ ဥန္ဒု ရခါယိတံ၊ ကြွက်ခဲအစ်သော ပုဆိုးအစရှိသည်ကို ဆိုသောကျမ်းတည်း။ (ဟိကား ဝိတ္ထာရဇာတကတည်း)။ တေနာပိ၊ တိုကျမ်းဖြင့်လည်း။ (အာဒိသန္တိ၌စပ်ပါ) အာဟာရေ၊ ကစိတင်ပြီးသော။ ဝတ္ထေ၀ါ။ ပုဆိုးသည် ရင်း။ အနာဟာရေ၊ ကစိမတင်သေးသော။ ဝတ္ထေ၀ါ။ သည်ရင်း။ ဣတော၊ ဤ အရပ်မှ၊ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍။ ဝေံဆိန္နေ၊ ဤပြတ်သည်ရှိသော်။ ဣဒံနာမ၊ ဤမည်သောအမှုသည်။ ဘရိသတိ၊ လတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဒိသန္တိ၊ ကုန်၏။ အဂ္ဂိဟောမန္တိ၊ ကား။ ဧ၀ရူပေန၊ သော။ ဒါရုနာ၊ ထင်းဖြင့်။ (သစ်သားဖြင့် လည်းဟု)။ဧ၀ံဟုတော၊ဤသို့ ပူဇော်သည်ရှိသော်။ဣဒံနာမ၊ ဤမည်သောအကျိုးသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ဤသို့။အဂ္ဂိဟုတံ၊ မီးပူဇော် ခြင်းကိုဆိုသောကျမ်းတည်း။ ဒဗ္ဗိဟောမာဒိနိပိ၊ ဒဗ္ဗိဟောမအစရှိသည်တို့ သည်လည်း။ အဂ္ဂိဟောမာနေ၀၊ မီးပူဇော်ခြင်းကို ဆိုသောကျမ်းတို့သာ လျှင်တည်း။

ဆရာ-ဒဗ္ဗိဟောမ အစရှိသည်တို့သည်လည်း အဂ္ဂိဟောမတို့သာတည်း အခြားမဟုတ်ဟု ဆရာဆို၏။ ထိုသို့ဖြစ်လျက် အဂ္ဂိဟောမဟူ၍သာ ဟောတော်မမူတဲ့ အဘယ့်ကြောင့် ဒဗ္ဗိဟောမံ အစရှိသောပုဒ်တို့ကို ဘုရားဟောတော်မူလေသနည်းဟု သူစောဒနာဘွယ်ရှိ၍ ထိုစောဒနာ ကို ဖြေခြင်းငှာ ဧ၀ရူပါယ။ပ။ ဝိသုံ ဝုတ္တာနိ ဟူသောပါဠိကို မိန့်သ တည်း။ ထိုပါဠိ၏အဋ္ဌကထာ-

ဧ၀ရူပါယ၊ ဤသို့သဘောရှိသော။ဒဗ္ဗိယာ၊ ယောက်မဖြင့်။ ဤဒိသေဟိ၊ဤ သို့သဘောကုန်သော။ကဏာဒိဟိ၊ ဆန်ကွဲစသည်တို့ဖြင့်။ (ဆန်ကျိုးအစရှိ သည်တို့ဖြင့် လည်းဟု)။ ဟုတော၊ ပူဇော်သည်ရှိသော်။ ဣဒံနာမ၊ ဤမည် သောအကျိုးသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ၀ေ၊ ဤသို့။ ပ၀တ္တိ၀သေန၊ ဖြစ်သည် ၏အစွမ်းအားဖြင့်။ ဝိသုံ၊ အသီး။ ဟောနိ၊ ထိုဒဗ္ဗိဟောမ အစရှိကုန်သော ပုဒ်တို့ကို။ (ကံထည့်)။ ဝုတ္တာနိ၊ ကုန်၏။

တတ္ထ၊ ထိုကဏာဒိဟိ ဟူသော်ပါဠိ၌။ ကဏောတိ၊ ဟူသည်ကား။ ကုက္ကုဏကာ၊ ဆန်ကွဲတည်း။ တဏ္ဍုလောတိ၊ ကား။ သာလိအာဒိနဝ၀ဲ၊

သလေးအစရှိသည်တို့၏ရင်း။ တိဏဇာတိနည်း၊ မြက်မျိုးတို့၏ရင်း။ တရွှေ့လာ၊ ဆန်တို့တည်း။

ကဏာဒိဟိ၌ အာဒိသဒ္ဒါဖြင့် တရွှေ့လအစရှိသည်ကိုယူ၊ သာလိအာဒိနှင့် အာဒိသဒ္ဒါဖြင့် ဝိဟိ ယဝ ဂေါဓုမ ကုဒြ။သ ကဂ် ဝရက ဤစပါးမျိုးခုနှစ်ပါးကိုယူ၊ တိဏဇာတိ၏အရကို သမန်းမြက် တောမြက် အစရှိသည်ကိုယူ။

သမ္ပိန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ ဂေါသဝိအာဒိကံ၊ နွားနို့ထောပတ် အစရှိသည်တည်း။ (အာဒိသဒ္ဒါဖြင့် ကျွဲနို့ထောပတ် ဆိတ်နို့ထောပတ် အစရှိသည်တို့ကိုယူ)။ တေလန္တိ၊ ကား။ တိလတေလာဒိကံ၊ နှမ်းဆီ အစရှိသည်တည်း။ (အာဒိသဒ္ဒါဖြင့် ကြက်ဆူဆီ မုံညင်းဆီ အစရှိသည်ကိုယူ)။ သာသပါဒိနိ ပန၊ မုံညင်းအစရှိသည်တို့ကိုကား။ မုဒေန၊ ခံတွင်းဖြင့်။ ဂဟေတွာ၊ ၍။ အဂ္ဂိမှိ၊ ၌။ ပက္ခိပနံ ဝါ၊ ထည့်ခြင်းသည်ရင်း။ ဝိဇ္ဇ၊ မန္တန်ကို။ ဒ္ဒေ ပရိဇပ္ပိတွာ၊ သရဇ္ဈာယ်၍။ ဇုဟနံ ဝါ၊ မီးပူဇော်ခြင်းသည်ရင်း။ မုခဟောမံ၊ မုခဟောမ မည်၏။

ရှေးနည်း အလိုကား မုဒေန ပက္ခိပိတွာ ဟောမံ မုခဟောမံဟုပြု။ နောက်နည်းအလိုကား မုဒေန ပရိဇပ္ပိတွာ ဟောမံ မုခဟောမံဟုပြု။ မဇ္ဈေလောပ တတိယာ တပ္ပုရိသ်ချည်းတည်း။

ဒက္ခိဏာကွက်ဇဏ္ဍု၊ လောဟိတာဒီဟိ၊ လက်ချာညှပ်ရိုးသွေး လက်ချာပုံဆစ်ဒူးသွေး အစရှိသည်တို့ဖြင့်။ ဇုဟနံ၊ မီးပူဇော်ခြင်းသည်။ လောဟိတဟောမံ၊ မည်၏။ အင်ဝိဇ္ဇာတိ၊ ကား။ ပုဗ္ဗေ၌။ အင်မေဝ၊ လက်ခြေ အစရှိသော အင်္ဂါကိုသာလျှင်။ ဒိသ္မာ၊ ၍။ ဗျာကရဏဝသေန၊ ကြားခြင်း၏အစွမ်းအားဖြင့်။ အင်ံ၊ အင်ကျမ်းကို။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ဇုဓ၊ ဤအင်ဝိဇ္ဇာဟူသော နှောက်ပုဒ်၌ကား။ အင်္ဂလိဒ္ဓိ၊ လက်ချောင်းအဆစ်ကို။ ဒိသ္မာ၊ ၍။ ဝိဇ္ဇ၊ မန္တန်ကို။ ပရိဇပ္ပိတွာ၊ သရဇ္ဈာယ်၍။ (ဗျာကရဏာဒိစပ်)။ အယံ၊ ဤသူသည်။ ကုလ ပုတ္တော၊ အမျိုးကောင်းသားသည်။ ဟောတိ ဝါ၊ ဖြစ်မူလည်းဖြစ်၏။ နော ဟောတိ ဝါ၊ ဖြစ်မူလည်းမဖြစ်။ သိရိသမ္ပန္နော၊ ဘုန်းကြီးသရေနှင့် ပြည့်စုံသည်။ ဟောတိ ဝါ၊ ၏။ နော ဟောတိ ဝါ၊ မဖြစ်။ ဇုတိအာဒိ ဗျာကရဏဝသေန၊ ဤသို့အစရှိသော အကြောင်းကို ကြားခြင်း၏ အစွမ်းအားဖြင့်။ အင်ဝိဇ္ဇာ၊ အင်္ဂါကိုသိခြင်းကို။ ဝုတ္တာ၊ ၏။ ဝတ္ထုဝိဇ္ဇာတိ၊ ကား။ ဃရဝတ္ထု၊ အာရာမဝတ္ထာဒိနှုတ်၊ အိမ်ရာ အာရာမ်ရာ စသည်တို့၏။ ဂုဏဒေါသာသလ္လက္ခဏ ဝိဇ္ဇာ၊ ဂုဏ်အပြစ်ကို သိသော အတတ်တည်း။

ထိုစကား၏ ဝိတ္ထာရကို ပြတော်မူလို၍ မတ္တိကာဒိဝိသေသံ အစရှိသော ပါဠိကို မိန့်သတည်း။ ထိုပါဠိ၏အတ္ထကား-

ဟိ-ဝိတ္ထာရယိဿာမိ၊ ထိုစကားကို အကျယ်ခဲ့အုံ့။မတ္တိကာဒိဝိသေသံ၊ မြေအစရှိသော အထူးကို။ (ထူးသောမြေ အစရှိသည်ကို လည်းဟု)။ ဒိသ္မာပိ၊ ရှိသည်း။ ဝိဇ်ဇ်၊ ကို။ ပရိဇပ္ပိတ္မာ၊ ၍။ ဟေဋ္ဌာပထဝိယံ၊ အောက်မြေ၌။ တိ'သရတနမတ္တော၊ အတောင်သုံးဆယ်ရှိသော။ ပဒေသေ၊ အရပ်၌။ အာကာသေစ၊ ကောင်းကင်၌လည်း။ အသီတိရတနမတ္တော၊ အတောင်ရှစ်ဆယ် အတိုင်းအရှည်ရှိသော။ ပဒေသေ၊ ၌။ ဂုဏဒေါသံ၊ ဂုဏ်အပြစ်ကို။ ပဿန္တိ၊ ကုန်၏။ ခေတ္တဝိဇ္ဇာတိ၊ ကား။ အဇေယျ ပသုရက္ခ ရာဇသတ္ထာဒိ၊ ဆိတ်ကြန် နွားကြန် ရာဇကြန် အစရှိသော။ သတ္ထံ၊ တည်း။ သိဝဝိဇ္ဇာတိ၊ ကား။ သုသာနေ၊ သုသာန်သို့။ ပရိသိတ္မာ၊ ဝင်၍။ သန္ဓိကရဏဝိဇ္ဇာ၊ ဗလိနတ်စာ ပေးခြင်းကို ပြုသော အတတ်တည်း။ သိဂ်ါလရုတဝိဇ္ဇာ၊ မြေခွေး မြည်သကဲ့သို့သော အတတ်တည်း။ ဇုတိဝိဝစနံ၊ ကိုလည်း။ ဝိညူ၊ တို့သည်။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ ဘူတဝိဇ္ဇာတိ၊ ကား။ ဘူတရိဇ္ဇာမန္တော၊ ဘုတ်တိုက်အတတ်ဟု ဆိုအပ်သော့မန္တန်တည်း။ (ဘုတ်ထွက်အတတ်ဟု ဆိုအပ်သော မန္တန်လည်းဟု)။ ဘူရိဝိဇ္ဇာတိ၊ ကား။ ဘူရိဃရေ၊ မြေ၌။ ဝသန္တေန၊ နေလျက်။ ဥဋ္ဌဟေတဗ္ဗမန္တော၊ သင်အပ်သော မန္တန်တည်း။ အဟိဝိဇ္ဇာတိ၊ ကား။ သပ္ပဒဋ္ဌတိကိစ္ဆနရိဇ္ဇာစေဝ၊ မြွေခဲသည်ကို ဆေးကုသော အတတ်သည်ရင်း။ သပ္ပါဝ္ပါယနရိဇ္ဇာစ၊ မြွေကိုခေါ်သောအတတ်သည်ရင်း။ အဟိရိဇ္ဇာ၊ မည်၏။ ဝိသဝိဇ္ဇာတိ၊ ကား။ ယာယရိဇ္ဇာယ၊ ဖြင့်။ ပုရာဏဝိသံဝါ၊ အဆိပ်ဟောင်းကိုမူလည်း။ ရက္ခန္တိ၊မြစ်ကုန်၏။နဝဝိသံဝါ၊ အဆိပ်သစ်ကိုမူလည်း။ ကရောန္တိ၊ ပြုကုန်၏။ သာဝိဇ္ဇာ၊ သည်။ ဝိသဝိဇ္ဇာ၊ မည်၏။ ဝါ၊ ကား။ ဝိသဝန္တမေဝ၊ အဆိပ်ကို အနှစ်ဧတတ်သော အတတ်သာလျှင်တည်း။ ဝိစ္ဆိကဝိဇ္ဇာတိ၊ ကား။ ဝိစ္ဆိကဒဋ္ဌတိကိစ္ဆနရိဇ္ဇာ၊ ကင်းမြီးကောက် ခဲသည်ကို ဆေးကုသော အတတ်တည်း။ မူသိကဝိဇ္ဇာယပိ၊မူသိကဝိဇ္ဇာ ဟူသော ပုဒ်၌လည်း။ သေသနယော၊ဤနည်းအတူတည်း။ သကုဏဝိဇ္ဇာတိ၊ ကား။ သပက္ခက အပက္ခက ဒ္ဝိပဒ စတုပ္ပဒါနံ၊ အတောင်ရှိ အတောင်မရှိ အခြေနှစ်ချောင်းရှိ အခြေလေးချောင်းရှိသော သတ္တဝါ အပေါင်းတို့၏။ရတ ဂတာဒိဝသေန၊မြည်ခြင်း သွားခြင်း အစရှိသည်တို့၏ အစွမ်းအားဖြင့်။ သကုဏဗျာဏံ၊ ငှက်စသည်၏အလိုကို သိခြင်းတည်း။

ဤသို့ မြည်သော အလိုသော် ဤဌက်သည် ဤအရစ်သို့ သွားလို၏။ ဤသို့သော အလိုဆန္ဒသည် ရှိ၏ဟု သိသည်ဟူလိုသည်။

၀ါယသဝိဇ္ဇောတိ၊ ကား။ ကာကရုတဉ္ဇဏံ၊ ကျီးမြည်သံကို သိခြင်းတည်း။ တံ၊ ထိုကျီးမြည်သံကို သိခြင်းသည်။ ဝိသုံယေဝ၊ အသီးလျှင်။ သတ္တံ၊ ကျမ်းတည်း။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ တံ၊ ထို၀ါယသ ဝိဇ္ဇာဟူသောပုဒ်ကို။ ဝိသုံ၊ အသီး။ ဝုတ္တံ၊ ၏။

ပက္ကဏ္ဍာနန္တိ၊ ကား။ ပရိပါကဂတစိန္တာ၊ အသက်တို ရှည် နေလတ္တံ့ သည်ကို သိခြင်းတည်း။

ပရိပါကဂတစိန္တာဟူသည် အဘယ်နည်းဟုသူမေးဘွယ်ရှိ၍ ထိုအမေးကို ဖြေခြင်းငှာ ဣဒါနိ ။ပ။ အတ္ထော ဟူသောပါဠိကို မိန့်သတည်း။ ထိုပါဠိ၏အတ္ထကား–

ဣဒါနိ၊ ဠ။ အယံ၊ ဤသူသည်။ ဘော်ကံ၊ ဤမျှလောက်သောကာလပတ်လုံး။ ဧ၀ိ၀ိယတိ၊ အသက်ရှည်လတ္တံ့။ အယံ၊ သည်။ ဘော်ကံ၊ လုံး။ ဧ၀ိ၀ိယတိ၊ လတ္တံ့။ ဣတိ ဧ၀ံ၊ ဤသို့ဖြစ်သော။ အဒိဋ္ဌဉ္စ ဏံ၊ မမြင်အပ်သောအရာကို သိခြင်းတည်း။ (မမြင်ဘဲ သိခြင်းတည်း လည်းဟူ)။ ဣတိအယံ၊ လျှင်။ အတ္ထော၊ တည်း။ သရပရိတ္တာဏန္တိ၊ ကား။ သရရက္ခဏံ၊ မြှားကိုမြစ်တတ်သော အတတ်တည်း။

သရရက္ခဏဟူသည် အသို့နည်း ဟူသောစောဒနာကို ဖြေတော်မူလို၍ ယထာ ။ပ။ ကရဏဝိဇ္ဇာ ဟူသောပါဠိကို မိန့်သတည်း။ ထိုပါဠိ၏ အတ္ထကား–

ယထာ၊ အကြင် အခြင်းအရာဖြင့်။ သရော၊ မြှားသည်။ (ကတ္တားထည့်)။ အတ္ထနော၊ ၏။ ဥပရိ၊ သို့။ နအာဂ၀ဏ္ဏတိ၊ မလာ။ ဧ၀ံတထာ၊ ဖြင့်။ ကရဏ ဝိဇ္ဇာ၊ ဖြူကြောင်းဖြစ်သောအတတ်တည်း။ မိဂစက္ကန္တိ ဣဒံ ပဒံ၊ သည်။ သဗ္ဗ သဂ်ါဟိကံ၊ အလုံးစုံသောသားမျိုးကို ကျုံ့သော ပုဒ်တည်း။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ (ထည့်ပါ) ဣဒံ၊ ဤမိဂစက္ကံဟူသောပုဒ်ကို။ သဗ္ဗသကုဏ စတုပ္ပဒါနံ၊ အလုံးစုံသောဥက် အခြေလေးချောင်းရှိသော သတ္တ၀ါတို့၏။ ရတဉ္ဉဏ၀ယေန၊ မြည်သံကိုသိသည်၏အစွမ်းအားဖြင့်။ ဝုတ္တံ၊ ၏။

၂၂။ မဏိလက္ခဏာဒီသု၊ ပတ္တမြှား၏ လက္ခဏာ အစရှိသည်တို့၌။ (မဏိလက္ခဏာအစရှိကုန်သော ပုဒ်တို့၌လည်းဟူ၊ အတ္ထောဌ်စပ်လေ) ဝေရူပေါ၊ သော။ မဏိ၊ သည်။ (ကို လည်းဟူ)ပသတ္ထော၊ ကောင်း၏။

(ချီးမွမ်းအပ်၏ လည်းဟူ)။ အပဏ္ဏောဏ္ဍော၊ မကောင်း။ (မချီးမွမ်းအပ် လည်းဟူ)။ သာမိနော၊ အရှင်၏။ အာရောဂျ ဧကသရိယာနံ၊ အနာမရှိ သည်၏အဖြစ် စည်းစိမ်နှင့်ပြည့်စုံသည်၏အဖြစ် အစရှိသည်တို့၏။ဟေတု၊ အကြောင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဧတိ ဝေ၊ ဤသို့။ ဝဏ္ဏ သဏ္ဌာနာဒိဝသေန၊ အဆင်းသဏ္ဌာန် အစရှိသည်တို့၏အစွမ်းဖြင့်။ မဏိအာဒိနံ၊ ပတ္တမြား အစရှိသည်တို့၏။ လက္ခဏံ၊ ကို။ အနုယုတ္တာ၊ ဖြစ်၍။ ဝိဟရန္တိ၊ ကုန်၏။ ဧတိအယံအတ္ထော၊ ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။ တတ္ထ၊ ထိုမဏိလက္ခဏာ အစရှိသောပါဠိ၌။ အာဝုဇ္ဇန္တိ၊ ကား။ အသိအာဒိနိ၊ ဃန်လျက် အစရှိသည်တို့ကို။ ဌပေတွာ ၍။ အဝသေသံ၊ သော။ အာဝုဇ္ဇ၊ ယက်နက်တည်း။

အသိအာဒိနိ၌ အာဒိသဒ္ဒါဖြင့် ပါဠိတော်၌ လာပြီးသော ဒါးမ၊ လက္ခဏာ လုံ၏လက္ခဏာ မြား၏လက္ခဏာ ခလေး၏လက္ခဏာတို့ကို ယူလေ။

ဧဘဏ္ဍိလက္ခဏာဒီနိပိ၊မိန်းမ၏လက္ခဏာအစရှိသည်တို့ကိုလည်း။(ဝေဒိတဗ္ဗာနိ ၌စပ်)။ ယမ္ပိ ကုလေ၊၌။ တေဧတ္ထ ပုရိသာဒယော၊ထိုဧတ္ထလက္ခဏာ ပုရိသ လက္ခဏာ အစရှိသည်တို့နှင့် ပြည့်စုံကုန်သောမိန်းမ ယောကျ်း အစရှိ သည်တို့သည်။ ဝသန္တိ၊ နေ့ကုန်၏။ တဿကုလဿ၊ ၏။ ဂုဏိ ဟာနိဝသေ နေ၀၊ စည်းစိမ်ဥစ္စာတိုးပွားခြင်း ယုတ်ခြင်း၏ အစွမ်းအားဖြင့်သာလျှင်။ ဝေဒိတဗ္ဗာနိ၊ ကုန်၏။ အဇလက္ခဏာဒီသုပန၊ဆိတ်၏လက္ခဏာ အစရှိသည် တို့၌ကား။ ဝေရူပါနံ၊ ကုန်သော။ အဇာဒိနံ၊ဆိတ်အစရှိသည်တို့၏။ မံသံ၊ ကို။ ခါဒိတဗ္ဗံ၊ စားအပ်၏။ ဝေရူပါနံ၊ ကုန်သော။ အဇာဒိနံ၊ တို့၏။ မံသံ၊ ကို။ နခါဒိတဗ္ဗံ၊မစားအပ်။ ဧတိအယံ ဝိသေသော၊ ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊၏။

ဘော၊ ဤဆိတ်၏လက္ခဏာ အစရှိသည်တို့တွင်။ ဂေါ၀ယ၊ ဖွတ်၏။ လက္ခဏော၊ ၌။ အဝိစဝိသေသော၊ အထူးကို။ မယာ၊ သည်။ ဝုစ္စတေ၊ဆိုအံ့။ (ဤသို့ပါဌသေသနှင့် ယောဇနာ၊-အဝိစဟူသောနိပါတ်ပုဒ်သည် ဝိသေသ အနက်ရှိ၏ဟုမှတ်)။ ဂေါ၀ယ၊ ၏။ လက္ခဏော၊ ၌။ စိတ္တကမ္မ ဝိလန္ဓနာ ဒီသုပိ၊ ပန်းချီဆေးအရှပ် ဆင်သော တန်ဆာ အစရှိသည်တို့၌လည်း။ ဝေ ရူပါယ၊ သော။ ဂေါ၀ယ၊ ဖွတ်သည်။ သတိ၊ရှိသော်။ ဧဒံနာမ၊ ဤမည် သော အမှုသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဧတိ၊ သို့။ အာဒိသန္တိ၊ ကုန်၏။(ထည့်ပါ) အယံဝိသေသော၊ ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။ ဘော၊ ဤဖွတ်၏လက္ခဏာ အထူးကိုဆိုရာ၌။ ဧဒံ၊ ဤဆိုအပ်လတ္တံ့သည်ကား။ ဝတ္ထု၊ ဝတ္ထုတည်း။

(စသဒ္ဒါကား ပါကျာရုမ္ဘတည်း)။ ဧကသ္မိံ၊ တခုသော။ ဝိဟာရေ၊ ၌။ စိတ္တကမ္မေ၊ ပန်းချီဆေးအရုပ်၌။ ဝေါဓံ၊ ဖွတ်ကို။ အဂ္ဂိမမမာနံ၊ မီးမှုတ်သည်ကို။ အကံသု ကိရ၊ ပြုကုန်သတတ်။ တတော၊ ထိုဖွတ်ကို မီးမှုတ်သည်ကို ပြုသည်မှ။ ပဋ္ဌာယ၊ ၍။ ဘိက္ခူနံ၊ တို့၏။ မဟာဝိဝါဒေါ၊ ကြီးစွာသော ခိုက်ရန်သည်။ ဇာတော၊ ဖြစ်၏။ ဧကော၊ သော။ အာဝုဇ္ဇ၊ တ ဘိက္ခု၊ သည်။ ဟံ၊ ထိုမီးမှုတ်သောဖွတ်ရုပ်ကို။ ဒိသ္မာ၊ ၍။ မဂ္ဂေယိ၊ ချေ၏။ (ဖျက်၏ လည်းဟု)။ တတော၊ ထိုသို့ ဖျက်သောနေ့မှ။ ပဋ္ဌာယ၊ ၍။ ဝိဝါဒေါ၊ ခိုက်ရန်သည်။ မန္ဒီဘူတော၊ နည်းစွာဖြစ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ကဏ္ဏိက လက္ခဏံ၊ အထွဋ်၏လက္ခဏာကို။ ဝိလန္ဒနုကဏ္ဏိကာယပိ၊ တန်ဆာ၏ အထွဋ်၏ရင်း။ ဝေဟာကဏ္ဏိကာယပိ၊ ကျောင်း၏ အထွဋ်၏ရင်း။ ဝယေန၊ ဖြင့်။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။ ကစ္ဆပလက္ခဏံ၊ လိပ်၏လက္ခဏာသည်။ ဝေါဒသလက္ခဏ သဒိသမေव၊ ဖွတ်၏လက္ခဏာနှင့် တူသည်သာတည်း။ မိဂလက္ခဏံ၊ မိဂ လက္ခဏံ ဟူသော ပုဒ်သည်။ သဗ္ဗသက်ဟိတံ၊ အလုံးစုံသောသားမျိုး ဖြစ်သော သတ္တဝါကို ကျိုးသော ပုဒ်တည်း။ (ဋီကာ)။ ဋီကာ၊ ဤမိဂလက္ခဏံ ဟူသောပုဒ်ကို။ သဗ္ဗစတုပ္ပဒါနံ၊ အလုံးစုံသော ခြေလေးချောင်းရှိကုန်သော သတ္တဝါတို့၏။ လက္ခဏဝသေန၊ အားဖြင့်။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။

၂၃။ ရညော နိယျာနံ ဘဝိဿတီတိ၊ ဟူသည်ကား။ အသုကဒိဝသေ၊ ဤမည်သောနေ့၌။ အသုကနက္ခတ္တေန၊ ဤမည်သောနက္ခတ်ဖြင့်။ အသုကဿ နာမ၊ ဤအမည်ရှိသော။ ရညော၊ ၏။ နိဂ္ဂမနံ၊ စစ်မြေအရုပ်သို့ ထွက်ခြင်းသည်။ ဘဝိဿတိ၊ လတ္တံ့။ ဋီကာ၊ ဤသို့။ ရာဇာနံ၊ တို့၏။ သင်္ဂါမဝမနံ၊ စစ်မြေအရုပ်သို့ သွားခြင်းကို။ ဗျာကရောတိ၊ ကြား၏။ သဗ္ဗတ္ထ၊ အလုံးစုံသော အရည့် အတိယာနံ ဘဝိဿတိ အစရှိကုန်သောပုဒ်တို့၌။ . သေ နယော၊ တည်း။ ဒဏ္ဍ၊ ဤအရည့် အတိယာနံ ဘဝိဿတိ အစရှိသောပုဒ်တို့၌။ ကေဝလံ ပန်၊ သက်သက်ကား။ အတိယာနံ ဟု၊ ဟူသည်ကား။ ပုဗ္ဗဠ္ဟာနံ၊ ရှေ့နေမြို့အရုပ်သို့။ ပုရ၊ ပန်။ အာဝမနံ၊ လာခြင်းတည်း။ အဇ္ဇနဿ ရညော ဥပယာနံ ဘဝိဿတိ ဗာဟိရာနံ ရညော အပယာနန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ အနေန နဂရေ ပြည်တွင်းမှ။ အမှာကံ၊ တို့၏။ ရာဇာ၊ သည်။ ပဋ္ဌိဝိရဒ္ဓံ၊ ဆန့်ကျင်သည်

၁။ အနိုဟ္ဝာနန္တိ ဝိဂ္ဂဟုက္ကာနံ ပုန အာဝမနံ-ဆဠမှ၊ ဤဆဠမှအလို ဝိမ္ဗဝုတ္ကာနံ၊ မိမိတို့နေရင်းဇရပ်သမ္ဗ တုက်ယွားသော့မင်းတို့၏။ ပုန အာဝမနံ၊ တဖန်ပြန်လာခြင်းတည်း။

ဖြစ်သော။ ပဟိရုဇာနံ၊ အပဖြစ်သောမင်းလို့။ ဥပဘာကိမိသယိ၊ ကပ်
လတ္တံ့။ တဇော၊ တိုလို့ကပ်ခြင်းကြောင့်။ တသ္မာ၊ထိုအပဖြစ်သောမင်း၏။
ပဋိဂ္ဂဟမနံ၊ ဖဲခြင်းသည်။ ဘရိသမာ၊လတ္တံ့။ ဣတိဧဝံ၊ သို့။ ရညော်၊ မင်းတို့၏။
ဥပယာနာပယာနံ၊ ကပ်ခြင်း ဖဲခြင်းကို။ ဗျာကရောတိ၊ ၏။ ဒုတိယပဒေ၊
ဒ္ဒလည်း။ ဒေသေဝနယော၊ တည်း။ ဇယ-ပရာဇယာ၊ အောင်ခြင်း ရှုံးခြင်း
တို့သည်။ ပါကဋာယေဝ၊ ထင်ကုန်သလျှင်တည်း။

၂၄။ စန္ဒဂ္ဂါဟာဒယော၊လ ကျစ်ခြင်းအစရှိသည်တို့ကို။အသုကဒိဝသေ
ဤမည်သောနေ့၌။ ရာဟု၊ ရာဟုသည်။ စန္ဒံ၊ လကို။ ဂဟေသိတိ၊ ဖမ်း
လတ္တံ့။ ဣတိ၊ သို့။ ဗျာကရုဏာဝသေန၊ ကြားသည်၏ အစွမ်းအားဖြင့်။
ဥဝဇ်တဒ္ဒါ၊ ကုန်၏။ အပိစ၊ စင်စစ်အားဖြင့်ကား။ နက္ခတ္တာသု၊ နက္ခတ်၏။
အဂ်ိ ရကာဒိဂဟ သမာယောဂေါ ဝိ၊ အင်္ဂါဂြိုဟ်အစရှိသည်နှင့် ယှဉ်ခြင်း
သည်လည်း။ နက္ခတ္တဂါဟောယေဝ၊ နက္ခတ္တဂါဟမည်သလျှင်ကတည်း။
ဥက္ကာပါတောတိ၊ ကား။ အာကာသတော၊ မှ။ ဥက္ကာနံ၊ ဥက္ကာတို့၏။
ပတနံ၊ ကျခြင်းတည်း။ ဒိသာဒါဟောတိ၊ ကား။ ဒိသာကာလုသိယံ၊
အရပ်လေးမျက်နှာ ချောက်ချားခြင်းသည်။ ဘရိသတိ၊ လတ္တံ့။
အဂ္ဂိသိခ ဓူမသိခါဒိတိ၊ မီးလျှံ အခိုးလျှံ အစရှိသည်တို့ဖြင့်။ အာကုလ
ဘာဝေါ ဝိယ၊ နှောင့်ရှက်သည်၏ အဖြစ်ကဲ့သို့။ ဘရိသတိ၊ လတ္တံ့။ ဒေဝ
ဒုဒ္ဒြဘိတိ၊ ကား။ သုက္ခဂလာဟကဂဠနံ၊ မိုးယံးမရွာဘဲ တိမ်တိုက်တို့၏
ချုန်းချုန်းမြည်ခြင်းသည်။ (တော်ရိုက်ခြင်းသည် လည်းဟု)။ ဘရိသတိ၊
လတ္တံ့။ ဥဂ္ဂမနန္တိ၊ ကား။ ဥဒယနံ၊ နေထွက်ခြင်းသည်။ ဘရိသတိ၊ လတ္တံ့။
သြက္ကမနန္တိ၊ ကား။ အတ္ထင်္ဂမနံ၊ နေဝင်ခြင်းသည်။ ဘရိသတိ၊ လတ္တံ့။
သံကိလေသန္တိ၊ကား။ အဂ်ိသုဒ္ဓတာ၊မဖြူစင်သည်၏အဖြစ်သည်။ ဘရိသတိ၊
ဖြစ်လတ္တံ့။ ဝေါဒါနန္တိ၊ ကား။ ဝိသုဒ္ဓတာ၊ ဖြူစင်သည်၏ အဖြစ်သည်။
ဘရိသတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ ဧဝံဝိဓါကောတိ၊ ကား။ လောကသ၊ လူအပေါင်း
၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဝိဝိဓ သုခဒုက္ခာဝဟော၊ အထူးထူး အပြားပြားရှိသော
ချမ်းသာဆင်းရဲကို ဆောင်ခြင်းသည်။ ဘရိသတိ၊ လတ္တံ့။

၂၅။ သုဝုဋ္ဌိကောတိ၊ ကား။ ဒေဝယ၊ မိုးယံး၏။ သမ္မာဓာရာနုပ္ပဝေ္ဆနံ၊
ထန်စွာရွာခြင်းသည်။ ဘရိသတိ၊ လတ္တံ့။ ဒုဝုဋ္ဌိကောတိ၊ ကား။ အာဝ
ဟော၊ မိုးယံးမရွာခြင်းသည်။ ဘရိသတိ၊လတ္တံ့။ ဝယိဝေန္ဒော၊ မိုးယံးပြတ်

၁။ ရာဟု-ဟူသည် အသုရာနတ်မင်းတည်း။ မဟာသမယသုတ်မှာ အသုရာ
အပေါင်းနှင့် ဆိုအပ်၏။ ရာဟုက လနေတို့ကို ဖမ်းခြင်းကို တံယုတ်နှင့် ပြုအပ်၏။

ခြင်းသည်။ ဘရိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ ဧကတိ၊ ဤမျိုး။ ဝုတ္တံဝုတ္တော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ မုဒ္ဓါတိ၊ ကား။ ဟတ္ထမုဒ္ဓါ၊ လက်ဆစ်ချီးခြင်းတည်း။ အဋ္ဌိန္ဒ ဂဏနာ၊ ကိုးခုအဆုံးရှိသော အရေအတွက်ကို။ ဂဏနာ၊ နှင့် ဂဏနဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ သခ်ါနန္တိ၊ ကား။ သက်လနသဒ္ဒပ္ပါဒနာဒိဝေယန၊ ဂဏန်း သင်္ချာဖြင့် ရေတွက်ခြင်း ဇယ်ချ၍ ရေတွက်ခြင်းစသည်၏ အစွမ်းဖြင့်။ ဝိဏ္ဏ ဂဏနာ၊ အပေါင်းကို ရေတွက်ခြင်းတည်း။ ယဿ ဇနဿ၊ အကြောင်းဟု သည်။ (အားလည်းဟု)။ သာဂဏနာ၊ ထိုအရေအတွက်သည်။ ပဂုဏာ၊ လေ့လာသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သောဇနော၊ သည်။ ရဂ္ဂမ္ဘိ၊ ကိုလည်း။ ဒိသ္မာ၊ ၍။ ဇော၊ ဤသစ်ပင်၌။ ပဏ္ဍာနိ၊ အရွက်တို့သည်။ ဩကာနိ၊ ဤမျှ ရှိကုန်၏။ ဧကတိ၊ဤသို့။ ဇာနာတိ၊ ၏။ ကာဝေယျန္တိ၊ကား။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်း တို့။ ကဝိ၊ ကဗျာလင်္ကာတို့သည်။ ဧကမေစတ္တာရော၊ ဤလေးပါးတို့တည်း။ စတ္တာရော၊ လေးပါးဟူသည်တို့ကား။ ကတမာ၊ အဘယ်တို့နည်း ဟူမူ ကား။ စိန္တာကဝိ၊ ကြိုး၍ ကဗျာလင်္ကာဖွဲ့ခြင်းငင်း။ သုတကဝိ၊ သူဖွဲ့သည်တို့ ကိုကြား၍ ကဗျာလင်္ကာဖွဲ့ခြင်းငင်း။ အတ္ထကဝိ၊ အနက်နှင့်စပ်၍ ကဗျာ လင်္ကာဖွဲ့ခြင်းငင်း။ ပဋိဘာနကဝိ၊ ထင်သောညာဏ်အစွမ်းဖြင့် ကဗျာလင်္ကာ ဖွဲ့ခြင်းငင်း။ ဧကတိဧကမေ စတ္တာရော၊ ဤလေးပါးတို့တည်း။ ဧကတိ၊ ဤသို့။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ ဝုတ္တာနံ၊ ကုန်သော။ စတုန္နံ၊ လေးပါးကုန်သော။ ဧကမေ သံ ကဝိနံ၊ ဤကဗျာလင်္ကာတို့ကို။ (ကပ္ပကရုဏ်ဌ်စဝ)။ အတ္ထဇနော၊ ၏။ စိန္တာဝေသေနဝါ၊ အကြို၏ အစွမ်းအားဖြင့်ငင်း။ ဝေယ္ယာ ဇနော နာမ၊ ဝေယျာဇနာအမည်ရှိသော။ ရာဇာ၊ သည်။ အဟောသိ၊ ၏။ ဧကတိအာဒိနာ၊ ဤသို့အစရှိကုန်သောစကားတို့ကို။ သုတ္တာ၊ ကြား၍။ သုတဝေသေနဝါ၊ ကြားဘူးသည်၏ အစွမ်းအားဖြင့်ငင်း။ ဧကမသာ၊ ဤပါဠိ၏။ အယံအတ္ထော၊ ဤအနက်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဝေါ၊ ဤသို့။ တံ၊ ထိုအနက်ကို။ ယော ဇေယ်ာမိ၊ ယှဉ်အံ့။ ဧကတိဝေါ၊ ဤသို့။ အတ္ထဝေသေနဝါ၊ အနက်၏ အစွမ်း ဖြင့်ငင်း။ ကိဗ္ဗိဒေဝ၊ တစုံတခုကိုလျှင်။ ဒိသ္မာ၊ ၍။ တပ္ပဋိဘာဂံ၊ ထိုမြင်ဘူး သော ဝတ္ထုနှင့်တူသော။ ကတ္တုမ္ပိ၊ အမှုကို။ ကရိဿာမိ၊ အံ့။ ဧကတိဝေါ၊ ဤ သို့။ ဌာနပ္ပတ္တိကဝဋ္ဌိဘာနုဝေသေနဝါ၊ မြင်သော ဝတ္ထုအားလျော်စွာဖြစ် သော ပညာ၏အစွမ်းအားဖြင့်ငင်း။ ဇိဝိကတ္ထာယ၊ အသက်မွေးခြင်းငှာ။ ကပ္ပကရုဏံ၊ ဖွဲ့ခြင်းကိုပြုခြင်းတည်း။ လောကာယတံ၊ လောကာယတဟုမှီး သည်။ ဝုတ္တမေဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသလျှင်ကတည်း။

၂၆။ အာဝါဟနံနာမ၊ အာဝါဟနမည်သည်ကား။ ဧုမယ ဒါရ ကယ၊ အား။ အသုကဂုလဒကာ၊ ဤမည်သောအမျိုးမှ။ အသုက နက္ခတ္တေန၊ ဤမည်သောနက္ခတ်ဖြင့်။ ဒါရိကံ၊ သတ္တိသို့။ အာနေထ၊ ဆောင်ကုန်လော့။ ဧုတိ၊ ဤသို့။ *အာဝါဟကရဏံ၊ သို့ဆောင်ခြင်းကို ပြုခြင်းတည်း။ ဝိဝါဟနဿ၊ ကား။ ဧုမံဒါရိကံ၊ ဤသတ္တိသို့။ အသုကယနာမ၊ ဤအမည်ရှိသော။ ဒါရကယ၊ သတ္တိသား အား။ အသုက နက္ခတ္တေန၊ ဤမည်သောနက္ခတ်ဖြင့်။ ဒေထ၊ ပေးကုန်လော။ ဧဝံ၊ ဤသို့ ပေးသည်။ သတိ၊ သော်။ အဿ၊ ထိုသတ္တိသို့၏။ (အား လည်းဟု)။ ဝုနိ၊ အပေါ်းအပွားသည်။ ဘဝိဿတိ၊ လတ္တံ့။ ဧုတိ၊ ဤသို့။ ဝိဝါဟကရဏံ၊ သို့ ပေးခြင်းကို ပြုခြင်းတည်း။ သံဝရဏန္တိ ဣဿ ပဒေ၌။ သံဝရဏံနာမ၊ သံဝရဏ မည်သည်ကား။ အဇ္ဇ၊ ယနေ့။ နက္ခတ္တံ၊ သည်။ သုန္ဒရံ၊ ကောင်း၏။ အဇ္ဇေဝ၊ ယနေ့သာလျှင်။ သမဂ္ဂါ၊ညီညွတ်ကုန်သည်။ ဟောထ၊ ဖြစ်ကုန်လော။ ဧုတိ ဝေါကဘော၊ ဤသို့ယနေ့ပြုအပ်သည်ရှိသော်။ ဝေါ၊ သင်တို့အား။ ဝိယောဂေါ၊ ကွေကွင်းခြင်းသည်။ နဘဝိဿတိ၊ လတ္တံ့။ ဧုတိ ဧဝံ၊ သို့။ သမဂ္ဂကရဏံ၊ ညီညွတ်ခြင်းကိုပြုခြင်းတည်း။ ဝိဝရဏံနာမ၊ ကား။ တုမှေ၊ တို့သည်။ ဂိယုဠ္ဠိတု ကာမာ၊ ကွေကွင်းခြင်းငှာအလိုရှိကုန်သည်။ သစေအတ္ထ၊ အကယ်၍ဖြစ် ကုန်အုံ့။ အဇ္ဇေဝ၊ ယနေ့သာလျှင်။ ဂိယုဠ္ဠထ၊ ကွေကွင်းကုန်လော။ ဧဝံ ကတော၊ ဤသို့ပြုအပ်သည်ရှိသော်။ ဝေါ၊ သင်တို့အား။ ဧုတော၊ ဤနေ့မှ။ ပဋ္ဌာယ၊ ဇန်။ သံယောဂေါ၊ ပေါင်းဘော်ခြင်းသည်။ နဘဝိဿတိ၊ လတ္တံ့။ ဧုတိ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဝိယောဂကရဏံ၊ ကွေကွင်းခြင်းကိုပြုခြင်းတည်း။ သံကိဏ္ဏရဏန္တိ၊ ကား။ ဥဒ္ဒါနံ ဝါ၊ ရောယှက်ခြင်းသည်ဖြစ်စေ ဝါ၊ ဗြိုလ်ကိုရင်း။ ဧဏ်ဝါ၊ ဗြိုလ်ကိုရင်း။ ကတ္တာ၊ ၍။ ဒိန္နံ ဝနံ၊ ပေးသောဥစ္စာကို။ အဇ္ဇ၊ ယနေ့။ သကိ်ဏ္ဍ ပေါင်းရုံးကုန်လော။ ဟိ-သစ်ုံ ၏။ အဇ္ဇ၊ နေ့။ သကိ်ဏ္ဍိတံ၊ ပေါင်းရုံးအပ်သောဥစ္စာသည်။ ထာ ပေ့ါ အမြဲ။ ဌိတံ၊ ဟည်သည်။ ဘဝိဿတိ၊ လတ္တံ့။ ဧဝံ၊ သို့။ ဝနဝိဏ္ဏာ ပနံ၊ ဥစ္စာ ကိုပေါင်းစေခြင်းဟည်း။ ဒိကိရဏန္တိ၊ ကား။ ပယောဂဥဒ္ဓါရာဒိဝသေန၊ ရောနှောပယ်ခြင်းနှင့်ယှဉ်သော အစီးအပွားအစရှိသည်တို့၏ အစွမ်းအား ဖြင့်။ ဝနံ၊ ဥစ္စာကို။ ပယောဇဇဂုဏာဝမာ၊ ယှဉ်လိုကုန်သည်။ သစေ အတ္ထ၊ ကုန်အုံ့။ အဇ္ဇ၊ ယနေ့။ ပယောဇိတံ၊ ယှဉ်အပ်သောဥစ္စာသည်။ ဒိဂုဏစတုဋ္ဌ

၀-၂။ ဥဒ္ဓေသဒိန်ဆိ ခေတ္တာဝဒိတော ဥပ္ပန္နတာယံ၊ ဧုဏန္တိ ဝနဝုနတ္ထံ ပရိယေသိတ္ဗံ ပရိယေသဒ္ဓနံ၊ ပုဗ္ဗေ ပရိဏ္ဍိန္ဒတာဒေ အယပ္ပဏ္ဍေ ဥဒ္ဓရိတမိတံ ဥဒ္ဓေနံ၊ ယတာ ပရိဏ္ဍိန္ဒတာဝေသန သမ္ပတ္တေ ဧုဏန္တိ ကေစိ။ ၊ သိဒ္ဓိသစ်-၀၇၅။

ကံ၊ နှစ်ဆတက် လေးဆတက်သည်။ ဘာဝိသေတိ၊ လတ္တံ့။ ဧကတိဝေါ၊ သို့။ ဓနုပယောဇနာပနံ၊ ဥစ္စာကိုယှဉ်စေခြင်းတည်း။ သုဘဂကရဏန္တိ၊ ကား။ ဝိယ မနာပ ကရဏံဝါ၊ ချစ်ဘွယ် နှစ်လိုဘွယ်ကို ပြုခြင်းသည်ရင်း။ သသိရိကကရဏံဝါ၊ ဘုန်းကြီးသဲ့ရေရှိသည်၏အဖြစ်ကို ပြုခြင်းသည်ရင်း။ သုဘဂကရဏံ၊မည်၏။ ဒုဗ္ဘဂကရဏန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ တဒ္ဒိပရိတံ၊ လိုမှ ပြန်သောအမှုကို ပြုခြင်းတည်း။ ဝိရုဒ္ဓဂဗ္ဘကရဏန္တိ၊ ကား။ ဝိရဒ္ဓသား ပျက်ထသော။ ဝိလီနသား ကြေထသော။ အဒ္ဒိတသား အမြဲမတည်ထသော။ မတသား သေထသော။ ဂဗ္ဘသား ကိုယ်ဝန်ကို။ ကရဏံ၊ တည်အောင်ပြုခြင်းတည်း။

အဘယ်သို့ပြုခြင်းသည်လျှင် ကိုယ်ဝန်တည်အောင်ပြုသည် မည်သနည်း ဟူသော စောဒနာကို ဖြေတော်မူလို၍ ပုန အဝိနာသာယ ဘေသဇ္ဇ ဒါနန္တိအစ္ထော ဟူသောပါဠိကို မိန့်သတည်း။ ထိုပါဠိ၏အတ္ထကား– ပုန၊ ဖန်။ အဝိနာသာယ၊ ကိုယ်ဝန်မပျက်စေခြင်းငှာ။ ဘေသဇ္ဇဒါနံ၊ဆေးပေးခြင်းတည်း။ ဧကတိအယံ၊ လျှင်။ အစ္ထော၊ တည်း။

ကိုယ်ဝန်သည် အဘယ်မျှလောက်သော အကြောင်းတို့ကြောင့် ပျက်သနည်းဟု သူမေးဘွယ်ရှိ၍ ထိုအမေးကို ဖြေခြင်းငှာ ဂဗ္ဘောဟိ စသည်ကိုမိန့်သတည်း။ ဟိကား (ဝိတ္ထာရဇောတကတည်း)။ ထိုပါဠि၏အတ္ထကား–

ဂဗ္ဘော၊ သည်။ ဝါတေနစ၊ လေကြောင့်ရင်း။ ပါဏကေဟိစ၊ ပိုးတို့ကြောင့်ရင်း။ ကမ္မုနာစ၊ ကံကြောင့်ရင်း။ ဧကတိဧကမေဟိ တိဟိ ကာရဏေဟိ၊ ကြောင့်။ဝိဇနသတိ၊ပျက်၏။ တတ္ထ၊ ထိုသုံးပါးသောအကြောင်းတို့တွင်။ ဝါတေန၊ လေကြောင့်။ ဝိနသဏ္ဍေ၊ ကိုယ်ဝန်ပျက်သည်ရှိသော်။ နိဗ္ဗာပနိယံ၊ ဒလလိုငြိမ်းစေတတ်သော။ သိတလံ၊ ချမ်းအေးသော။ ဘေသဇ္ဇံ၊ ဆေးကို။ ဒေတိ၊ ၏။ ပါဏကေဟိ၊ တို့ကြောင့်။ ဝိနသဏ္ဍေ၊ သော်။ ပါဏကာနံ၊ ပိုးတို့ကို။ ပဋိကမ္မံ၊ ကုခြင်းကို။ ကရောတိ၊ ၏။ ကမ္မုနာ၊ ကြောင့်။ ဝိနသဏ္ဍေပန၊ သော်ကား။ ဗုဒ္ဓါဒိ၊ ဘုရားတို့သည်လည်း။ ပဋိဗာဟိတုံ၊ မြစ်ခြင်းငှာ။ နသက္ကောန္တိ၊ မတတ်နိုင်ကုန်။

ဇီဝဏိမန္ဒနန္တိ၊ ကား။ မန္တေန၊ မန္တန်ဖြင့်၊ ဇီဝကာယ၊ လျှာ၏။ ပန္ဓကရဏံ၊ ခိုင်သည်၏ အဖြစ်ကိုပြုခြင်းတည်း။ ဟနုသံဟနနန္တိ၊ ကား။ မုခမဏ္ဍမန္တေန၊ ခံတွင်းကိုခိုင်စေတတ်သော မန္တန်ဖြင့်။ ယထာ ယေန အာကာရေန၊ ဖြင့်။ ပရေ၊ သူတပါးတို့သည်။ ဟနုကံ၊ မေးကို။ စာလေတုံ၊ လှုပ်စေခြင်းငှာ။

နသင်္ဂြောန္တိ၊ ကုန်။ ဧဝံတထာ၊ ထိုသို့သောအခြင်းအရာဖြင့်။ ဗန္ဓကရဏံ၊ မေးကိုခိုင်အောင်ပြုခြင်းတည်း။ ဟတ္ထာဘိဗေပနန္တိ၊ ကား။ ဟတ္ထာနံ၊ လက်တို့ကို။ ပရိဝတ္တနတ္ထံ၊ ပြန်စိမ့်သောငှာ။မန္တပရိဗပနံ၊ မန္တန်ကိုစုတ်ခြင်းတည်း။ တဿိံမန္တေ၊ ထိုမန္တန်ကို။ သတ္တပဒန္တရေ၊ ခုနစ်လှမ်း၏ အတွင်း၌။ ဌတ္ဝာ၊ ရပ်၍။ ဗဟိတော၊ စုတ်အပ်သည်ရှိသော်။ ဣတရော၊ သူတပါးသည်။ ဟတ္ထေ၊ လက်တို့ကို။ ပရိဝတ္တေတ္ဝာ၊ ပြောင်းပြန်ပြန်၍။ ခိပတိကိရ၊ ပစ်သတတ်။ ကဏ္ဏဗေပနန္တိ၊ ကား။ ကဏ္ဏေဟိ၊ နားတို့ဖြင့်။ သဒ္ဒအာသဝနတ္ထာယ၊ မိမိအသံကို့မကြားစေခြင်းငှာ။ ဝိဇ္ဇာယ၊ မန္တန်ကို။ ဗပနံ၊ စုတ်ခြင်းတည်း။ တံ၊ထိုမန္တန်ကို။ ဗဟိတ္ဝာ၊ စုတ်၍။ ဝိနိစ္ဆယဌာနေ၊ တရားဆုံးဖြတ်ရာ၌။ ယံဝစနံ၊ ကို။ ဒုဗ္ဗလတိ၊ အလိုရှိ၏။ တံဝစနံ၊ ကို။ သယံ၊ မိမိသည်။ ဘဏတိ၊ ၏။ ပစ္စတ္ထိကော၊ ရန်သူသည်။ ကံဝစနံ၊ ကို။ နသုဏာတိ၊မကြား။ ဘဒ္ဒတာ၊ ထိုသို့မကြားသောကြောင့်။ပဋိဝစနံ၊ စကားတုံ့ကို။သမ္ပာဒေတုံ၊ ပြည့်စုံစွာဆိုခြင်းငှာ။ နသင်္ဂြောတိကိရ၊ မတတ်နိုင်သတတ်။ အာဒါသ ပဋ္ဌန္တိ၊ ကား။ အာဒါသေ၊ကြေးမုံ၌။ ဒေဝတံ၊နတ်ကို။ ဩတာရေတ္ဝာ၊ချ၍။ ပဋ္ဌာပုဏ္ဍနံ၊ ပြဿနာကို မေးခြင်းတည်း။ ကုမာရံကပဋ္ဌန္တိ၊ ကား။ ကုမာရိ ကာယ၊ သတ္တိယိုးငယ်၏။ သရီရေ၊ ကိုယ်၌။ ဒေဝတံ၊ နတ်ကို။ ဩတာရေတ္ဝာ၊ ချ၍။ ပဋ္ဌာပုဏ္ဍနံ၊တည်း။ ဒေဝပဋ္ဌန္တိ၊ကား။ ဒါသိယာ၊ ကျွန်မ၏။ သရီရေ၊ ၌။ ဒေဝတံ၊ ကို။ ဩတာရေတ္ဝာ၊ ချ၍။ ပဋ္ဌာပုဏ္ဍနံ၊ တည်း။ အာဒိစ္စုပဋ္ဌာနန္တိ၊ ကား။ ဇိဝိကတ္ထာယ၊ အသက်မွေးအံ့သောငှာ။ အာဒိစ္စ ပါရိစရိယာ၊ နေကိုလုပ်ကျွေးခြင်းတည်း။ မဟာတုဋ္ဌာနန္တိ၊ ကား။ တထေဝ၊ လျှင်။ မဟာဗြဟ္မပါရိစရိယာ၊ ဗြဟ္မာကြီးကို လုပ်ကျွေးခြင်းတည်း။ အဗ္ဘဉ္ဇလေနန္တိ၊ ကား၊ မန္တေန၊ အတတ်ဖြင့်။ မုခတော၊ ခံတွင်းမှ။ အဂ္ဂိ ဇာလာနိဟရဏံ၊ မီးလျှံကို ထွက်စေခြင်းတည်း။ သိရိဝုဋ္ဌယနန္တိ၊ ကား။ သိရိ၊ ဘုန်းကြက်သရေ။ ဗေဟိ၊လာလတ္တည်း။မယ်၊၏။ သရီရေ၊ ၌။ ပတိဋ္ဌာတိ၊ တည်လော။ ဣတိဧဝံ၊ ထို့။ သရေန၊အသံဖြင့်။ သိရိယာ၊ဘုန်းကြက်သရေကို။ အဝ္ဘာယနံ၊ခေါ်ခြင်းတည်း။

၂၇။ သန္ဓိကမ္မန္တိ၊ ကား။ ဒေဝဌာနံ၊ နတ်နေရာ အရပ်ထို့။ ဂန္ဓာ၊၍။ မေ၊ အား။ ဣဒံနာမ၊ ဤမည်သော အမှုသည်။ သစေ သမိဒ္ဓိယတိ၊ အကယ်၍ ပြည့်စုံလတ္တံ့။ တုမှာကံ၊ ကို့အား။ ဣမံနာမ၊ ဤမည်သော။ ဥပဟာရံ၊ ပူဇော်ခြင်းကို။ ကရိဿာမိ၊ အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝတ္ဝာ၊ ၍။ (တည့်ပါ)။ သမိဒ္ဓိကာလေ၊ ပြည့်စုံသောအခါ၌။ ကတ္တဗ္ဗံ၊ ပြုအပ်သော။

သန္ဓီ၊ ကိစ္စကို။ ပဋိသေဝကမ္ဘံ၊ ဝန်ခံခြင်းတည်း။ တသ္မိံပန၊ ထိုကိစ္စ သည်ကား။ သမိဒ္ဓေ၊ ပြည့်စုံသည်ရှိသော်။ တသ၊ ထိုနတ်အား။ ကရဏံ၊ လုပ်ကျွေးခြင်းကို ပြုခြင်းသည်။ (ဗလိနတ်စာပေးခြင်းကို ပြုခြင်းသည် လည်းယူ)။ ပဏီဓိကမ္မံနာမ၊ မည်၏။ ဘူရိကမ္မန္တိ၊ ကား။ ဘူရိဃရေ၊မြေဖြင့် ပြီးသောအိမ်၌။ ဝသိတ္ထာ၊ ၍။ ဂဟိတမန္တာ သေ၊ သင်အပ်သော အတတ်ကို။ ပယောဂကရဏံ၊ လုံ့လပြုခြင်းတည်း။ ဥဿကမ္မံ ဝေါဿကမ္မန္တိ ဣတ္ထေ၊ ၌။ ဝဿောတိ၊ ကား။ ပုရိသော၊ ယောက်ျားတည်း။ ဝေါဿောတိ၊ ကား။ ပဏ္ဍကော၊ ပဏ္ဍုက်တည်း။ ဣတိတသ္မာ၊ ကြောင့်။ဝေါဿသ၊ပဏ္ဍုက်ကို။ ဝဿကရဏံ၊ ယောက်ျားဖြစ်အောင် ပြုခြင်းသည်။ ဝဿကမ္မံ၊ မည်၏။ ဝဿသ၊ ယောက်ျားကို။ ဝေါဿကရဏံ၊ ပဏ္ဍုက် ဖြစ်အောင် ပြုခြင်း သည်။ ဝေါဿကမ္မံ၊ မည်၏။ တံပန၊ ထိုယောက်ျားကို ပဏ္ဍုက်ပြုခြင်းကို။ ကရောန္တော၊ ပြုသောသူသည်။ အန္ဓိန္ဒိကာဟာ ဝမတ္ထံ၊ ယောက်ျား၏ အလို အာသာ ပြတ်ခြင်းမျှ သို့သာလျှင်။ ပါပေတိ၊ရောက်စေ၏။ လိင်ံ၊လိင်ကို။ အန္ဓရဓာပေတုံ၊ ကွယ်စေခြင်းငှာ။ နသက္ကောတိ၊ နိုင်။ ဝတ္ထုကမ္မန္တိ၊ကား။ အကတဝတ္ထုမ္ပိ၊ အိမ်ကို မပြုသေးသောအရပ်၌။ ဂေဟပတိဌာပနံ၊အိမ်ကို တည်စေခြင်းတည်း။ ဝတ္ထုပရိကမ္မန္တိ၊ ကား။ ဣဒဒ္ဓိဒဠ္ဠ၊ ဤမည်ဤမည် သော ဝတ္ထုကို။ တုမ္မေ၊ တို့သည်။ အာဟရထ၊ ကုန်လော။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝတ္ဝာ၊ ၍။ ဝတ္ထု၊ အိမ်တည်ရာအရပ်၌။ ဗလိကမ္မကရဏံ၊ ဗလိနတ်စာ ပေးသော အမှုကို ပြုခြင်းတည်း။ အာစမနန္တိ၊ ကား။ ဥဒကေန၊ ရေဖြင့်။ မုခသုဒ္ဓိကရဏံ၊ မျက်နှာကို စင်ကြယ်အောင် ပြုခြင်းတည်း။ (မျက်နှာသစ် သည် ဟူလိုသော်)။ (တနည်းကား) မုခသုဒ္ဓိကရဏံ၊ ခံတွင်းကို စင်ကြယ် အောင် ပြုခြင်းတည်း။ (နှုတ်ဆေးသည်ဟူလို)။ နှာပနန္တိ၊ သည်ကား။ အညေသံ၊ သူတပါးတို့ကို။ နှာပနံ၊ရေချိုးစေခြင်းတည်း။ ဇုဟနန္တိ၊ကား။ တေသံ၊ ထိုသူတပါးတို့၏။ အတ္ထာယ၊ အကျိုးငှာ။ အဂ္ဂိဇုဟနံ၊ မီးပူဇော် ခြင်းတည်း။ ဝမနန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ ယောဂံ၊ ဆေးကို။ ဒတ္ဝာ၊ ၍။ ဝမန ကရဏံ၊ အန်အောင်ပြုခြင်းတည်း။ ဝိရေစနေ၊ ဝမ်းသွန်အောင် ပြုခြင်း၌ လည်း။ ဧသေဝနယော၊ ဤနည်းလျှင် နည်းရှိ၏။ ဥဒ္ဒံဝိရေစနန္တိ၊ ဟူသည် ကား။ ဥဒ္ဒံ၊ အထက်သို့။ ဒေါသာနံ၊ စပြင်းဒေါသတို့ကို။ နိဟရဏံ၊ ထုတ်

၁။ သန္ဓိပဋိသေဝကမ္ဘံ-ဟုဆဋ္ဌမ္ပရှိ၏။ သီ ဋီ သစ်၌ သန္ဓိတိ ဓေတ္ဌေ မန္ဓိပ္ပဓေနမ္ ပူဇောကရဏံ၊ တာယ သန္ဓိယာ အာယာစနပ္ပယောဇေါတိအဋ္ဌော-ဟု ဆို၏။ နိဿယဆရာပေးပုံနှင့် နှိုင်းယှဉ်ကြည့်လေ။

ခြင်းတည်း။ အဓောဝိရေစနန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ အဓော၊ သို့။ ဒေါသာနံ၊ တို့ကို။ နီဟရဏံ၊ တည်း။ သီသဝိရေစနန္တိ၊ဟူသည်ကား။ သိရောဝိရေစနံ၊ ဦးခေါင်းပိုးကို ချခြင်းတည်း။ ကဏ္ဏတေလန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ ကဏ္ဏာနံ၊ နားတို့ကို။ ဗန္ဓနတ္ထံဝါ၊ ဆက်အံ့သောငှာဝင်း။ ဝဏဟရဏတ္ထံဝါ၊ နားအနာကို ပျောက်စိမ့်သောငှာဝင်း။ ဘေသဇ္ဇတေလပစနံ၊ ဆေးဖြစ်သောဆီကို ချက်ခြင်းတည်း။ နေတ္ထာပါနန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ အကျွဲတပွနတေလံ၊ မျက်စိကို ပူစေတတ်သော ဆီတည်း။ နတ္ထုကမ္မန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ တေလေ၊ တို့ကို။ ယောဇေတွာ၊ ဆေးနှင့် ယှဉ်၍။ နတ္ထု ကရဏံ၊ နှာခေါင်း နှတ်သည်ကို ပြုခြင်းတည်း။ (နှာခေါင်းနှတ်ခြင်းကို ပြုခြင်းတည်း လည်းဟု)။ အဉ္ဇနန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ ဒွေ၊ နှစ်ခုကုန်သော။ ပဋ္ဌလာနိ၀ါ၊ ဟိမ်လွှာတို့ကိုဝင်း။ တီဏိ၊ ကုန်သော။ ပဋ္ဌလာနိ၀ါ၊ တို့ကိုဝင်း။ နီဟရဏသမတ္ထံ၊ ပယ်ခြင်းငှာ စွမ်းနိုင်သော။ ခါရဉ္ဇနံ၊ မျက်စည်းပြင်းတည်း။ (ပြင်းစွာသော မျက်စည်းတည်း လည်းဟု)။ ပစ္ဆဉ္ဇနန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ နိဒ္ဒာပနိယံ၊ မျက်စိ၏ကိုက်ခြင်းကို ငြိမ်းစေတတ်သော။ သီတလံ၊ ချမ်းမြေ့စွာသော။ ဘေသဇ္ဇဉ္စနံ၊ ဆေးဖြစ်သော မျက်စည်းတည်း။ သာလာကိယန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ သလာကဝေဇ္ဇကမ္ပံ၊ မျက်စည်းတံ ဆေးအမှုတည်း။ သလ္လကဟ္ထိယန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ သလ္လကဟ္ထဝေဇ္ဇကမ္ပံ၊ ငြောင့်ထွက်အောင် ဆေးကုခြင်းတည်း။ (အပင်းထွက်အောင် ဆေးကုခြင်းတည်း လည်းဟု)။ ဝေါမာရဘဋ္ဌဝေဇ္ဇကမ္ပံ၊ မင်းသားယည် မွေးအင်ခသောသူကို ဆေးကုခြင်းကို။ ဒါရကတိကိစ္ဆာဇုတိ၊ ဒါရကတိကိစ္ဆာဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ မူလဘေသဇ္ဇာနံ အနုပ္ပါဒနန္တိ ဇုမိနာ၊ ဖြင့်။ ကာယတိကိစ္ဆတံ၊ ကိုယ်ကို ဆေးကုသည်၏အဖြစ်ကို။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဒသေတိ ဣတိ ပေတိ၊ သိစေတော်မူ၏။ ဩသဓီနံ ပဋိမောက္ခောတိ၊ ဟူသည်ကား။ ခါရာဒိနိ၊ ဖန်ရည်အစရှိသည်တို့ကို။ ဒတ္တွာ၊ ၍။ တဒနုရူပေ၊ ထိုဖန်ရည်အား လျော်သော။ ဝဏော၊ အနာသည်။ ဂတော၊ အားနည်းစွာဖြစ်လတ်သော်။ တေသံ၊ ထိုဖန်ရည်အစရှိသည်တို့ကို။ အပနယနံ၊ ပယ်ခြင်းတည်း။ ॥ဣတော ဝတာ၊ ဤမျှလောက်သော အတိုင်းအရှည်ဖြင့်။ မဟာသီလံ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

မဟာသီလဝဏ္ဏနာပြီး၏။

မဟာနက္ခတ္တကပ္ပိကသုတ်

၂၇။ "ဧကံ၊ ဤသို့။ ပြဟ္မဒတ္တော နာ၊ ပြဟ္မဒတ်သည်။ ဝုတ္တပဏ္ဍိတ ဟု၊ ဆိုအပ်သော ချီးမွမ်းခြင်း၏။ အနုသန္ဓိဝသေန၊ အနုသန္ဓေ၏ အစွမ်းအားဖြင့်။ တိရိဗဒ္ဓိ၊ သုံးပါးအပြားရှိသည်လည်းဖြစ်လော။ သိ၊ ကို။ ဝိတ္ထာရေတွာ၊ ခွဲပြီး၍"။ "ဗုဒ္ဓါနိ၊ ၌။ ဘိက္ခုသံဃေန၊ သည်။ ဝုတ္တဝဏ္ဏဟု၊ ၏။ အနုသန္ဓိဝသေန၊ အားဖြင့်။ ဝိတ္ထာရေန္တော၊ ခွဲတော်မူလိုသည်ဖြစ်၍။ (ဝိတ္ထာရေန္တောကား ပါဠိသေသတည်း)။ အတ္ထိ ဘိက္ခဝေ အညေ ဓမ္မာ ဂမ္ဘီရာ ဒုဒ္ဒသာ တိအာဒိနာ၊ ဤသို့အစရှိသော။ နယေန၊ ဖြင့်။ သုညတာပဋိသံယုတ်၊ သတ္တဝိဝ အတ္တတ္ထိမ ဆိတ်သောမွေကိုပြုတတ်သော ဒေသနာကို။ အာရဘိ၊ အားထုတ်တော်မူ၏"။

တတ္ထ၊ တိုအတ္ထိတိကွဝေစသောပါဠိတို့၌။ ဓမ္မာတိပဒဿ၏။ အတ္ထော၊ ကို။ ဧကံ၊ ဤသို့။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။ ဓမ္မသဒ္ဒေါ၊ သည်။ ဂုဏဝါစီ၊ ဂုဏ်၌ဦးရင်း။ ဒေသနာယဉ္စ၊ ဒေသနာ၌ဦးရင်း။ ပရိယတ္တိယဉ္စ၊ ပရိယတ္တိ ဓမ္မ၌ဦးရင်း။ နိဿတ္တော၊ သတ္တမှ ဆိတ်သောအနက်၌ဦးရင်း။ ဗုတိဝေမာဒိသု၊ ဤသို့အစရှိကုန်သော။ အတ္ထေသု၊ တို့၌။ ဝတ္တတိ၊ ၏။ (အာဒိသဒ္ဒါဖြင့် အကြောင်းပညာ ဥယျာဓမ္မ သမာဓိ ဤအနက်တို့ကိုယူလေ)။

ဟီ-ဝိတ္ထာရေမ၊ အံ့။ နဟိဓမ္မော အဓမ္မောစ၊ ဥဘောသမဝိပါကိနော။ အဓမ္မောနိရယံနေတိ၊ဓမ္မောပါဒေတိ သုဂတိန္တိအာဒိသု ၊နဟိ ။ပ။သုဂတိ ဤသို့ အစရှိသောပါဠိတို့၌။ ဓမ္မသဒ္ဒေါ၊ သည်။ ဂုဏော၊ ၌။ ဝတ္တတိ၊ ၏။ ဓမ္မောစ၊ ကျေးဇူးရှိသောတရားသည်လည်း။ အဓမ္မောစ၊ ကျေးဇူးမရှိသောတရားသည်လည်း။ ဥဘောပိ၊ နှစ်ပါးကုန်သောတရားတို့သည်။ သမဝိပါကိနော၊တူသောအကျိုးရှိကုန်သည်။ နဟိ ဟောန္တိ၊ကုန်။ အဓမ္မော၊ကျေးဇူးမရှိသောတရားသည်။(အကုသိုလ်တရားသည်လည်းဟု)။နိရယံ၊သို့။နေတိ၊ ဆောင်တတ်၏။ ဓမ္မော၊ ကျေးဇူးရှိသောတရားသည်။(ကုသိုလ်တရားသည်လည်းဟု)။ သုဂတိ၊ သုဂတိသို့။ ပါဒေတိ၊ ရောက်စေတတ်၏။

ဓမ္မံ ။ပ။ အာဒိကလျာဏန္တိအာဒိသု၊ ဓမ္မံ ။ပ။ အာဒိကလျာဏံ ဤသို့ အစရှိသောပါဠိတို့၌။ ဒေသနာယံ၊ ၌။ ဓမ္မသဒ္ဒေါ၊ သည်။ ဝတ္တတိ၊ ၏။ (ဒေယိသောဓိကြိယာ၏ ကံဓမ္မဖြစ်သောကြောင့်။ ဒေသနာယံဟု ဆို

"ဤကော်မာအတွင်းရှိသောစကားသည် ဝုဒ္ဓဘုသဒ္ဒေမည်၏။ ဗုဒ္ဓါနိမ္ပ အားထုတ်တော်မူ၏-ကိုင်းအောင်သောစကားသည် ပရာဇုသဒ္ဒေမည်၏။

သတည်း)။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဝေါ၊ တို့အား။ အာဒိကလျာဏံ၊ အစ ကောင်းခြင်းရှိသော။ ဓမ္မံ၊ ဒေသနာဝစီဘေဒသဒ္ဒါကို။ ဒေသိဿာမိ၊ အံ့။ ဗုဒ္ဓ။ပ။ဂေယျ နှိုအာဒီသု၊ တို့၌။ ဓမ္မသဒ္ဒေါ၊ ဓမ္မသဒ္ဒါသည်။ ပရိယတ္တိယံ၊ ပရိယတ်၌။ ဝတ္တတိ၊ ၏။ ဗုဒ္ဓ၊ ဤသာသနာတော်၌။ ဘိက္ခု၊ သည်။ သုတ္တံ၊ သုတ်ဟုဆိုအပ်သော။ ဓမ္မံ၊ ပရိယတ္တိတရားကို။ ပရိယာပုဏာတိ၊ သင်၏။ ဂေယျံ၊ ဂေယျဟုဆိုအပ်သော။ ဓမ္မံ၊ ကို။ ပရိယာပုဏာတိ၊ ၏။ တသ္မိံ ခေါ၊ ပန်။ပ။ ခန္ဓာဟောန္တိ အာဒီသု၊ တို့၌။ ဓမ္မသဒ္ဒေါ၊ သည်။ နိဿဋ္ဌေ၊ သတ္တမ္ဘတ်သောအနက်၌။ ဝတ္တတိ၊ ၏။ တသ္မိံ ခေါ၊ ပန်သမယေ၊ ထိုမဟာ ကုသိုလ်စိတ် ဖြစ်သောအခါ၌။ ဓမ္မာ၊ သတ္တမ္ဘတ်သော သဘောတရား တို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ခန္ဓာ၊ ခန္ဓာတို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဗုဒ္ဓ ပန်၊ ဤအညေဝဓမ္မာ ဟူသောပါဠိ၌ကား။ ဓမ္မသဒ္ဒေါ၊ သည်။ ဂုဏေ၊ ၌။ ဝတ္တတိ၊ ဖြစ်၏။ ဟသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ အညေဝ၊ ပါဏာတိပါတမှကြဉ်ခြင်း အစရှိကုန်သော သုံးပါးအပြားရှိသော သီလ တည်းဟူသော ဂုဏ်တို့မှ တပါးသာလျှင်ဖြစ်ကုန်သော။ တထာဂတဿ၊ ငါဘုရား၏။ ဂုဏာ၊ ဂုဏ်တို့သည်။ အတ္ထိသန္တိ၊ ကုန်၏။ ဇုတိဝေ၊ ဤသို့ ဖြေ၊ ဤအတ္ထိ ဘိက္ခဝေ အညေဝ ဓမ္မာဟူသောပါဌ်၌။ အဖြေ၊ ကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ ၏။

ဂမ္ဘီရာတိ၊ ဟူသည်ကား။ မဟာသမုဒ္ဒေါ၊ သည်။ မကသတုဏ္ဍသုစိ ယာ၊ ယင်၏နှုတ်သီးဖြင့်။ အလမ္ဗနေယျ ပတိဋ္ဌောဝိယ၊ တည်ရာကိုရခြင်း ၄၁ မတတ်နိုင်သကဲ့သို့။ တထာဂတာ၊ ငါဘုရားကို။ အညတြ ဗုဒ္ဓေဟေတု၊ ထား၍။ အညေသံ၊ တပါးကုန်သောသူတို့၏။ ဉာဏေန၊ ဖြင့်။ အလမ္ဗ နေယျပတိဋ္ဌာ၊တည်ရာကိုရခြင်း၄၁ မတတ်နိုင်ကုန်။ဂမ္ဘီရတ္တာယေဝ၊နက်နဲ သည်၏အဖြစ်ကြောင့်လျှင်။ ဒုဒ္ဒသာ၊ ဉာဏ်တည်းဟူသောစက္ခုဖြင့် မြင်ခြင်း ၄၁ ခဲကုန်၏။ ဒုဒ္ဒသတ္တာယေဝ၊ ဉာဏ်တည်းဟူသောစက္ခုဖြင့် မြင်ခြင်း၄၁ ခဲသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်လျှင်။ ဒုရနုဗောဓာ၊ မဖောက်မပြန် ထိုးထွင်း၍ သိနိုင်ခဲကုန်၏။ နိဗ္ဗုတသဗ္ဗပရိဠာဟတ္တာ၊ ငြိမ်းပြီးသော အလုံးစုံသော ပူပန်ခြင်းရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ သန္တာ၊ ငြိမ်းချမ်းကုန်၏။ သန္တာရမ္မဏေ သု၊ ငြိမ်သက်စွာသောအာရုံတို့၌။ ပဝတ္တနတောဝိ၊ ဖြစ်ခြင်းကြောင့်လည်း။ သန္တာ၊ သန္တမည်ကုန်၏။ အတိတ္တိကရဏတ္ထေန၊ မရောင့်ရဲခြင်းကို ပြုတတ်

၁။ အံ ၂-၇၆။ ၂၊ အဘိ ၁-၃၅။

၃။ ပန သဒ္ဒါ ဝိသေသတ္ထ ဇောတက နိပါတ်ပုဒ်တည်း။

သောအနက်ကြောင့်။ ပဏီတာ၊ မြတ်ကုန်၏။ ကိဓိ၀၊ အဘယ်ကဲ့သို့နည်း ဟူမူကား။ သာဒုရသဘောဇနံ၀ိယ၊ ကောင်းသော်အရသာနှင့် ပြည့်စုံသော အစာကဲ့သို့တည်း။ ဥတ္တမဉာဏဝိသယတ္တာ၊ အထူးသဖြင့်မြင်သော သဗ္ဗညုတညာဏ်၏ အာရုံဖြစ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ တတ္ထေန၊ ကြီးဆ၏။ နအ၀စရိတဗ္ဗာ၊ မသိအပ်ကုန်။ ဇုတိတသ္မာ၊ ကြောင့်။ အတက္ကာ၀စရာ၊ အတက္ကာ၀စရမည်၏။ နိပုဏာ၀တိ၊ ကား။ သုခုမသဘာ၀တ္တာ၁ သိမ်မွေ့သော သဘောရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ သဏှာ၊ သိမ်မွေ့ကုန်၏။ ဗာလာနံ၊ သူမိုက်တို့၏။ အ၀ိသယတောဝ၊ အာရုံမဟုတ်သောကြောင့်။ ပဏ္ဍိတေဟိ ယေ၀၊ တို့သည်သာလျှင်။ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ ကုန်၏။ ဇုတိတသ္မာ၊ ကြောင့်။ ပဏ္ဍိတ၀ေဒနီယာ၊ မည်ကုန်၏။

ယေတထာဂတော ။ပ။ ပ၀ေဒေတိ၀ိ၊ ဟူသည်ကား။ ယေ၀မ္မေ၊ တို့ကို။ တထာဂတော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အနုညဉ္ဇနေယျော၊ သူတပါးတို့ မသိစေအပ်သည်။ ဟုတ္မာ၊ ၍။ သယမေ၀၊ အလိုလိုသာလျှင်။ အဘိဂိသိဋ္ဌေန၊ တပါးသောညာဏ်တို့ထက်ထူးသော။ ဉာဏေန၊သဗ္ဗညုတညာဏ်ဖြင့်။ ပစ္စက္ခံ၊ ကို။ ကတ္မာ၊ ၍။ ပ၀ေဒေတိ ဒီပေတိ၊ ပြုတော်မူ၏။ ကထေတိ၊ဟောတော်မူ၏။ ပကာသေတိ၊ ထင်ရှားစွာ ပြုတော်မူ၏။ ဇုတိအယံ အတ္ထော၊ ကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ ၏။ ယေဟိ၀ိတိ၊ ဟူသည်ကား။ ယေဟိ ဂုဏေ၀မ္မေဟိ၊ အကြင်ဂုဏ်ဖြစ်ကုန်သော် တရားတို့ဖြင့်။ ယထာဘူ၀ံ ဟိ၊ ယထာဘူ၀ံဟူသည်ကား။ ယထာဘူတံ၊ မဖောက်မပြန်။ ဝဏ္ဏံသမ္ဘာ၀ဒမာနာ၀ေဒယ္ယန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ တထာဂတသ၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ဝဏ္ဏံ၊ လျှေးဝှေးကို။ ဝဏ္ဏ၊ကာမာ ချီးမွမ်းခြင်းငှာ အလိုရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ သမ္ဘာ၊ရိသေစ္စာ။ ဝ၀ေယျုံ၊ ချီးမွမ်း၍ဆိုကုန်ရာ၏။ အဟာ၊ပေတ္မာ၊ ဂုဏ်ကိုမရှုတ်ချမူ၍။ ဝ၀ယုံ၊ ဆိုခြင်းငှာ။ သဏ္ဌာ၊နေယျုံ၊ စွမ်းနိုင်ကုန်ရာ၏။ ဇုတိအယံအတ္ထော၊ ကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ ၏။ ဘဂ၀တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဧ၀ံ၊ သို့။ တောမိတာ၊ ချီးမွမ်းအပ်ကုန်သော။ တေ၀မ္မာ၊ ထိုဂုဏ်တို့သည်း ကတမေ ပန၊ အဘယ်တို့နည်း။ ဇုတိပုဏ္ဏာ၊ သည်။ သတိ၊ သော်။ သဗ္ဗညုတညာဏံ၊ သဗ္ဗညုတညာဏ်ကည်း။ ဇုတိ၊ ဤသို့။ ဝိသဇ္ဇေတဗ္ဗော၊ ဖြေအပ်၏။

ဆရာ-သဗ္ဗညုတညာဏ်တည်းဟု ဆို၏။ ထိုသို့သဗ္ဗညုတညာဏ် တခုသာဖြစ်လျက် ဓမ္ဓာဟု ၈ဟုဝစ်ဖြင့် ပြခြင်းကို ပြုလေတိသနည်း

၁။ သဏှသုခုမ သဘာ၀ပဏ္ဍာ-ဆဋ္ဌမ။

ဟု သူစောဒနာတွယ်ရှိ၍ ထိုစောဒနာကို ဖြေခြင်းငှာ ယဒိဧဝံ ။ပ။ အာရမ္ဘဏတောစကို မိန့်သတည်း။ ထိုပါဠိ၏အတ္ထကား-

သမ္ဘည္ဟတညာဏံ၊ သည်။ ယဒိယိယာ၊ အံ့။ ဧဝံ၊ ဤသို့ သမ္ဘည္ဟတဉာဏ် ဖြစ်သည်။ သတိ, ရှိလျက်။ ကသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဗဟုဝစနနိဒ္ဒေသော၊ ဗဟုဝုစ်ဖြင့် ပြခြင်းကို။ ကတော၊ ဖြင့်အပ်လေသနည်း။ ဣတိပုဗ္ဗာယံ၊ သည်။ သတိ၊ သော်။ ပုထုစိတ္တသမာယောဂတောစေဝ၊ အထူးတူးခံသောစိတ်နှင့် ယှဉ်ခြင်းကြောင့်ရင်း။ ပုထုအာရမ္ဘဏတောစ၊ အတူးတူးသော အာရုံရှိခြင်းကြောင့်ရင်း။ ဗဟုဝစနနိဒ္ဒေသော၊ ကို။ ကတော၊ ၏။

အဘယ့်ကြောင့် သမ္ဘည္ဟတဉာဏ် တခုတည်းသာဖြစ်လျက် အထူးထူးသော စိတ်နှင့်ယှဉ်သနည်း ဟူသောစောဒနာကိုဖြေတော်မူလို၍ ဝံတိ ။ပ။ လဒ္ဓတိ ကို မိန့်သတည်း။ ထိုပါဠိ၏အတ္ထကား-

တံ၊ ထိုသမ္ဘည္ဟတဉာဏ်ကို။ ဟိယသ္မာ၊ ကြောင့်။ စတူသု၊ ကုန်သော။ ဥဏ္ဏသမ္ဘယုတ္တ မဟာကြိယ စိတ္တေသု၊ တို့၌။ လဒ္ဓတိ၊ ရအပ်၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ပုထုစိတ္တသမာယောဂေါ၊ အထူးထူးသော စိတ်နှင့်ယှဉ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

အဘယ့်ကြောင့် အထူးထူးသော အာရုံရှိသည် ဖြစ်သနည်းဟူသော စောဒနာကို ဖြေခြင်းငှာ နစသ ။ပ။ နဟောတိ ဟူသော်ပါဠိကို မိန့်သတည်း။ ထိုပါဠိ၏အတ္ထကား-

အသ၊ ထိုသမ္ဘည္ဟတဉာဏ်၏။ ကောစိ၊ တစုံတခုသော။ ဓမ္မော၊ သည်။ အာရမ္ဘဏံ၊ သည်။ နဟောတိနာမ၊ မဖြစ်သောမည်သည်။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ နစ ဟောတိ၊မဖြစ်။ ဟောတိဧဝ၊ ဖြစ်သလျှင်ကတည်း။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ပုထုအာရမ္ဘဏံ၊ အထူးထူးသော အာရုံရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။

ဆရာ-သမ္ဘည္ဟတဉာဏ်၏ အထူးထူးသောစိတ်နှင့် ယှဉ်သည်၏အဖြစ် အထူးထူးသော အာရုံရှိသည်၏အဖြစ်ကို အဘယ်တုရားဟော ပါဠိဖြင့် သိအပ်သနည်းဟု သူမေးတွယ်ရှိ၍ ထိုအမေးကို ဖြေခြင်းငှာ ပဋဌာဟ စသောပါဠိကို မိန့်သတည်း။ ထိုပါဠိ၏အတ္ထကား-

---

၁။ တဠိ-စသော ဝါကျသည် ဟေတုနောပမာ တက်သောဝါကျဖြစ်၍ ဒုံယံ ဆရောမျှားအလို ဟောကုဝိတ္ထာရဝါကျဖြစ်သည်။

"ဟေတုနောပမာ၊ ဟိန္ဒဝ်ပြမှု၊ ခ္ခေမသင်္ခမည်၊ ဝိတ္ထာပြု"

၂။ ဒုံ စသော စသောဝါကျသည် ပုထုအာရမ္ဘဏတော ဟူသောဝေါ ဟိတ်ဝါကျ၏ အကျယ်ဖြစ်သည်။

ယထာ ယေန ကာရဏေန၊ ကြောင့်။ သမ္ဗညုတညာဏံ၊ သည်။ ပုထုစိတ္တ သမာယောဂေါ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ပုထုအာရမ္မဏဋ္ဌ၊ အထူးထူးသော အာရုံရှိသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တထာ ဘေန ကာရဏေန၊ ကြောင့်။ အတီတဓိသမ္ဘံ ။ပ။ အနာဝရဏညာဏန္တိ အာဒိဝစနံ၊ အတီတဓိသမ္ဘံ ။ပ။ အနာဝရဏညာဏံ ဤသို့ အစရှိသောစကားကို။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အာဟ၊ ဟောတော်မူပြီ။ အတီတံ၊ အတိတ်ဖြစ်သော။ သမ္ဘဓိ၊ အလုံးစုံသော တရားသဘောကိုလည်း။ ဇာနာတိ၊ သိတတ်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ကြောင့်။ သမ္ဗညုတညာဏံ၊ မည်၏။ (ဝိသဒ္ဒါဖြင့် အနာဂတ် ပစ္စုပ္ပန်ကို ပေါင်းလေ)။ တတ္ထ၊ ထိုအတိတ်အနာဂတ် ပစ္စုပ္ပန်တရားတို့၌။ အာဝရဏံ၊ ဝိတ်ပင် ဆီးတားခြင်းသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဣတိတသ္မာ၊ ကြောင့်။ အနာဝရဏညာဏံ၊ မည်၏။

အတီတဓိ ။ပ။ သမ္ဗညုတညာဏံ ဟူသောပါဠိကား ပုထုစိတ္တသမာ ယောဂ၏ သာဓကတည်း။ တတ္ထ အာဝရဏံ ။ပ။ အနာဝရဏညာဏံ ဟူ ၃သာပါဠိကား ပုထုအာရမ္မဏ၏ သာဓကတည်း။

ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုထုစိတ္တသမာယောဂတောစေဝ၊ အထူးထူးသော စိတ်နှင့် ယှဉ်ခြင်းကြောင့်ရင်း။ ပုနပ္ပုနံ၊ လဲ။ ဥပ္ပတ္တိဝသေန၊ ဖြစ်သည်၏အစွမ်း အားဖြင့်။ ပုထုအာရမ္မဏတောစ၊အထူးထူးသောအာရုံရှိခြင်းကြောင့်ရင်း။ ဗဟုဝစနနိဒ္ဒေသော၊ ဗဟုဝုစ်ဖြင့်ပြခြင်းကို။ ကတော၊ ပြုအပ်၏။ (ဣတိ သဒ္ဒါကား ပရိသမာပနတည်း)။

ဣတ္ထေ၊ ဤအညေဝမ္မာ အစရှိသောပါဠိ၌။ သမတိနိဝိဋ္ဌံ၊ အကျုံးဝင် သော။ အညေ ၀ါတိ ဣဒံပန၊ အညေ၀ဟူသော ဤပုဒ်သည်ကား။ ၀ဝတ္ထာ ပနဝစနံ၊ ပိုင်းခြားကြောင်း မှတ်ကြောင်းဖြစ်သောသဒ္ဒါတည်း။

အညေ၀ဟူသောပုဒ်၌ ဧ၀သဒ္ဒါသာလျှင် ၀ဝတ္ထာပနဖြစ်လျက် အညေ ၀ါတိ ဣဒံပန ၀ဝတ္ထာပနဝစနံဟူသော စကားကို ဧနုနာဝိဗျတိ အစရှိ သည်ကဲ့သို့ သဿဋ္ဌာ၀ရအားဖြင့်ဆိုသည်။

အဘယ်ကိုလျှင် ဧ၀သဒ္ဒါဖြင့် ပိုင်းခြားသနည်းဟူသောစောဒနာကို ဖြေဘော်မူလိုရှိ အညေ၀ နု ပါဏာတိ။ပ။အာဒယော ဟူသောပါဠိကို မိန့်သတည်း။ ဆိုပါ၏၏အတ္ထကား-

အညေ၀၊ ပါဏာတိပါတမှကြဉ်ခြင်း အစရှိသည်တို့မှ တပါးကုန်သော ဂုဏ်တို့သာလျှင်တည်း။ ပါဏာတိပါတာ၊သူ့အသက်ကိုလျှင်စွာချခြင်းမှ။ ဝေရမဏိအာဒယော၊ ကြဉ်ခြင်းအစရှိသည်တို့သည်။ နု၊ ဗဟုတ်ကုန်။

နေ ပါ၊ကာတိပါ၊တာ ဝေရမဏိ အာဒယော ဟူသောပါဠိဖြင့် အညေ၀ ဋ္ဌ ဝေသဒ္ဒါ၏ ဖလကို ပြုသတည်း။

ဂန္ဓိရာ၀ေ၊ နက်ကုန်သည်သာလျှင်တည်း။ ဥတ္တရာနာ၊ တိမ်ကုန်သည်။ နေ၊ မဟုတ်ကုန်။ ဇုတိ၀ေါ၊သို့။ သဗ္ဗပဒေဟိ၊တို့နှင့်။ ၀ေ၀ဒံ၊ဝေဟူသောပုဒ်ကို။ (ကံသည့်)။ ယောဇေတဗ္ဗံ၊ ၏။

အညေ၀ ဟူသောပုဒ်ဌ ဝေသဒ္ဒါကို ဂန္ဓိရာဟူသောပုဒ် ဒုဒ္ဓသာ ဟူသောပုဒ် ဒုရနုဗောဓာဟူသောပုဒ် သန္ဓာဟူသောပုဒ် ပဏိတာ ဟူသောပုဒ် အတက္ကာ၀စရာဟူသောပုဒ် ပဏ္ဍိတ၀ေဒနိယာ ဟူသော ပုဒ်တို့နှင့် ယှဉ်လေဟူလိုသည်။

အဘယ်ကြောင့် သာ၀ကပါရမီညာဏ် ပစ္စေကဗုဒ္ဓါညာဏ်တို့၏လည်း နက်နဲသည်၏အဖြစ် အစရှိသည်ရှိလျက် သဗ္ဗညုတညာဏ်ဌသာလျှင် ဂန္ဓိရာ၀ အစရှိသည်ဟူ၍ ဝေသဒ္ဒါဖြင့် ပိုင်းခြားခြင်းကို ရအပ်လေ သနည်းဟူသော စောဒနာကို ဖြေခြင်းငှာ သာ၀ကပါရမီညာဏ် အစရှိ သော ပါဌ်ကို မိန့်သတည်း။ ထိုပါဌ်၏အတ္ထကား–

ဟိယသ္မာ၊ ကြောင့်။ သာ၀ကပါရမီညာဏ်၊ သာ၀ကတို့၏ပါရမီညာဏ်သည်။ ဂန္ဓိရံ၊ နက်နဲစွာ၏။ ပစ္စေကဗောဓိညာဏ်ပန်၊ သည်ကား။ တတော၊ ထို သာ၀ကတို့၏ပါရမီညာဏ်ထက်။ ဂန္ဓိရတရံ၊ အထူးသဖြင့် နက်နဲစွာ၏။ ဇုတိတသ္မာ၊ ထိုသို့သာ၀ကတို့၏ ပါရမီညာဏ်ထက် ပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့၏ ညာဏ်၏ အထူးသဖြင့် နက်နဲသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ တတ္တ၊ ထိုသာ၀ကတို့၏ ပါရမီညာဏ်ဌ။ ဝေသဒ္ဒေန၊ ဝေသဒ္ဒါဖြင့်။ (ကရိဏ်းထည့်)။ ၀ဝတ္ထာနံ၊ မှတ်ခြင်း ပိုင်းခြားခြင်းသည်။ နတ္ထိ နယုတ္တံ၊ မသင့်။ သဗ္ဗညုတညာဏဿ၊ သည်လည်း။ တတောပိ၊ထိုပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့၏ညာဏ်ထက်လည်း။ ဂန္ဓိရတရံ၊ ၏။ ဇုတိတသ္မာ၊ ထိုသို့ပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့၏ ညာဏ်ထက် သဗ္ဗညုတညာဏ်၏ အထူးသဖြင့် နက်နဲသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ တတ္တာပိ၊ ထိုပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့၏ ညာဏ်ဌလည်း။ ဝေသဒ္ဒေန၊ ဖြင့်။ (ကရိဏ်းထည့်)။ ၀ဝတ္ထာနံ၊ သည်။ နတ္ထိ– နယုတ္တံ၊ မသင့်။ ဇုတော၊ ဤသဗ္ဗညုညာဏ်ထက်။ (ပနသဒ္ဒါကား ဝိသေသဇောတကနိပါတ်ပုဒ်တည်း)။ ဂန္ဓိရတရံ၊ အထူးသဖြင့် နက်နဲ သော။ အည်၊ တပါးသောညာဏ်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ ဂန္ဓိရတရာ၊ အထူးသဖြင့် နက်နဲကုန်သည်သာလျှင်တည်း။ ဇုတိ၊ ဤသို့။ ၀ဝတ္ထာနံ၊ ပိုင်းခြားခြင်းကို။ လဒ္ဓတိ၊ ရအပ်၏။ တထာ၊ တူ။ ဒုဒ္ဓသာ၀၊ ညာဏ်တည်းဟူသော စကားဖြင့်မြင်ခြင်းငှာ ခဲကုန်သလျှင်ကတည်း။ ဒုရနု

ဗောဓာဝ၀၊ မဖောက်မပြန်သိခြင်းငှာ ခဲကုန်သလျှင်ကတည်း။ ဧကတိ၊ ဤသို့။ သင်္ခ၊ အလုံးစုံသောပုဒ်ကို။ ဧဝသဒ္ဒေန၊ ဖြင့်။ (ကရိုက်းထည့်)။ ဝေဒိ တဗ္ဗ၊ ၏။

ဘုရားရှင်တို့၏ ကြိုးဝါးရာဌာနလေးပါး

ကတမေစ ဘေ ဘိက္ခဝေတိ၊ ကတမေစ ဟေ ဘိက္ခဝေ ဟူသော။ အယံ ပုဗ္ဗာ၊ သည်။ ဘေသံ ဓမ္မာနံ၊ ထိုဂုဏ်တရားတို့ကို။ ကတေတုကမ္ယတာ ပုဗ္ဗာ၊ ဖြေခြင်းငှာအလိုရှိ၍ မေးသောပုဗ္ဗာတည်း။ သန္တိ ဘိက္ခဝေ ဧကေ သမဏာ၊ ပြာဟ္မဏာ၊ တိအာဒိ၊ သန္တိ ။ပ။ ပြာဟ္မဏာ ဤသို့ အစရှိသောစကား သည်။ ပုဗ္ဗာ၀ိသဇ္ဇနံ၊ ပုဗ္ဗာ၏အဖြေတည်း။ ကသ္မာပန၊ ကြောင့်ကား။ ဧတံ၊ ထိုသန္တိဘိက္ခဝေ အစရှိသောစကားကို။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ ဝေါ၊သို့။ အာရဒ္ဓံ၊ အားထုတ်အပ်သနည်း။ ဧကတိ၊ ဤသို့။ စေ၀ဒေယျ၊ ဒုံ။ ဟီ၊အဖြေကို ဆိုအုံ့။ ဗုဒ္ဓါနံ၊ တို့၏။ (ဂဒ္ဒိတံ ဥဏံ ဟူသောပုဒ်တို့နှင့်စပ်)။ စတ္တာရိ၊ ကုန်သော။ ဌာနာနိ၊အကြောင်းတို့သို့။ (အရာတို့သို့ လည်းဟု)။ပတ္တာ၊ ၍။ မဟန္တံ၊ ကြီးစွာသော။ ဂဒ္ဒိတံ၊ ကြိုးဝါးခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဥဏံ၊ သမ္ဘည္ဟတဥဏ်သည်။ အနုပဝိသတိ၊ ကြည်လင်၏။ ဗုဒ္ဓဥဏသ၊ ၏။ မဟန္တဘာ၀ေါ၊ မြတ်သည်၏အဖြစ်သည်။ (ကြီးသည်၏ အဖြစ်သည် လည်းဟု)။ ပညာယတိ၊ ထင်ရှား၏။ ဒေသနာ၊ ဒေသနာသည်။ ဂန္ဓိရာ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တိလက္ခဏာဟတာ၊ လက္ခဏာရေးသုံးပါးဖြင့် ဆောင်အပ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သုညတာပဋိသံယုတ္တာ၊ သတ္တဝိဝတို့မှ ဆိတ်ခြင်းနှင့်စပ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

စတ္တာရိ၊ လေးပါးသော အကြောင်းတို့ ဟူသည်ကား။ ကတမာနိ၊ အဘယ်တို့နည်းဟူမူကား။ ဝိနယပညတ္တိ၊ ဝိနည်းပညတ်ရင်း။ ဘူမန္တရံ၊ တုံအထူး။ ပစ္စယာကာရံ၊ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်။ သမယန္တရံ၊ မိန္ဆာအယူ၊ (အယူအထူး လည်းဟု)။ ဧကတိဧမာနိ၊ ဤသည်တို့တည်း။ ဘဿ၊ ကြောင့်။ ဧဒံ၊ ဤသိက္ခာပုဒ်သည်။ လဟုကံ၊ လဟုကတည်း။ ဧဒံ၊ သည်။ ဂရုကံ၊ တည်း။ ဧဒံ၊ သည်။ သဝေကိ၊ နှစ်ကြိမ်၊ ကုစားကောင်းသောသိက္ခာပုဒ်တည်း။ ဧဒံ၊ သည်။ အဝေကိ၊ မကုစားကောင်းသော သိက္ခာပုဒ်တည်း။ အယံ၊ ဤ သဘောတရားသည်။ အာပတ္တိ၊ အာပတ်တည်း။ အယံ၊ သည်။ အနာပတ္တိ၊ မဟုတ်။ အယံ၊ ဤအာပတ်သည်။ ဆေဒ္ဒ၀ါမိနီ၊ ရဟန်း အဖြစ်မှ ဖြတ်ခြင်းသို့ ရောက်ခြင်းတည်း။ အယံ၊ သည်။ ဝုဋ္ဌာနဂါမိနီ၊

ဝုဋ္ဌာနဂါမ်တည်း။ အယံ၊ သည်။ ဒေသနာဂါမိနီ၊ ဒေသနာဂါမ်တည်း။ အယံ၊ သည်။ လောကဝဋ္ဌာ၊ လောကဝဋ္ဌတည်း။ အယံ၊ သည်။ ပဏ္ဏတ္တိ ဝဋ္ဌာ၊ တည်း။ ဧုမတ္တိ၊ ဤဝတ္ထုကြောင့်။ ဧုဒံ၊ ဤသိက္ခာပုဒ်ကို။ ပညပေ တမ္ဘု၊ ပညတ်အပ်၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဝတ္ထုသို့၊ ဝတ္ထုသည်။ ဩတိဏ္ဏေ၊ သက်လတ်သော်။ ယံသိက္ခာပဒပညာပနံနာမ၊ အကြင် သိက္ခာပုဒ်ကို ပညတ်ခြင်းမည်သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တတ္ထ၊ ထိုသိက္ခာပုဒ်ပညတ်ခြင်းဌ။ အညေသံ၊ ဘုရားမှတပါးကုန်သော သူတို့အား။ ထာမောဝါ၊ အားသည်ရင်း။ ဗလံဝါ၊ အစွမ်းသည်ရင်း။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဧသဧသော၊ ဤသိက္ခာပုဒ်ကို ပညတ်ခြင်းဟု ဆိုအပ်သောအရာသည်။ အညေသံ၊ ဘုရားမှတပါးကုန် သောသူတို့၏။ အဝိသယော၊ အရာမဟုတ်။ တထာဂတသော၊ ဝါဘုရား၏သာလျှင်။ ဝိသယော၊ တည်း။ ဧုတိ၊ သို့။ ဝိနယပညတ္တိ၊ ဝိနည်းကို ပညတ်ခြင်းသို့။ ပတ္ထာ၊ ၍။ ဗုဒ္ဓါနံ၊ တို့၏။ မဟန္တံ၊ ကြီးစွာသော။ ဂဠိတံ၊ ကြီးဝါးခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဉာဏံ၊ သည်။ အနုပရိသတိ၊ ကြည့်လင်၏။ပ။ ဒေသနာ၊ သည်။ သုညတာ ပဋိသံယုတ္တာ၊ သုဉ္ဉ ဇီဝတို့မှ ဆိတ်ခြင်းနှင့်စပ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

တထာ၊ တူ။ ဧုမေ စတ္တာရော၊ ဤလေးပါးကုန်သော တရားတို့သည်။ သတိပဋ္ဌာနာနာမ၊ သတိပဋ္ဌာန်မည်ကုန်၏။ အရိယော၊ ဖြူစင်စွာသော။ အဋ္ဌင်္ဂိကော၊ ရှစ်ပါးသောအင်္ဂါနှင့် ပြည့်စုံသောတရားသည်။ မဂ္ဂေါနာမ၊ မည်၏။ (ဧဂမ လိုက်ပါ)။ ဧုမေမဗ္ဗာ၊ တို့သည်။ ပဗ္ဗဇ္ဇာနာနာမ၊ ကုန်၏။ ဧုမေမဗ္ဗာ၊တို့သည်။ ဒ္ဝါဒသာယတနာနိနာမ၊ကုန်၏။ ဧုမေမဗ္ဗာ၊တို့သည်။ အဋ္ဌရသဓာတုယောနာမ၊ကုန်၏။ ဧုမေမဗ္ဗာ၊တို့သည်။ စတ္တာရိ၊ကုန်သော။ အရိယသစ္စာနိနာမ၊ ကုန်၏။ ဧုမေမဗ္ဗာ၊ တို့သည်။ ဗာဝီသတိန္ဒြိယာနိနာမ၊ နှစ်ဆဲနှစ်ပါးသော ဧုန္ဒြေမည်ကုန်၏။ ဧုမေမဗ္ဗာ၊ တို့သည်။ နဝဟောတ္ဌနာမ၊ ကိုးပါးသောဟိတ်မည်ကုန်၏။ (အကုသိုလ်ဟိတ် သုံးခု၊ ကုသိုလ်ဟိတ်သုံးခု၊အဗျာကတဟိတ် သုံးခု)။ဧုမေမဗ္ဗာ၊တို့သည်။ စတ္တာရော၊ ကုန်သော။ အာဟာရာနာနာမ၊ ဟည်ကုန်၏။ ဧုမေမဗ္ဗာ၊ တို့သည်။ သတ္တ၊ ခုနစ်ပါးကုန်သော။ ဖဿာနာနာမ၊ မည်ကုန်၏။ ဧုမေမဗ္ဗာ၊ တို့သည်။ သတ္တ၊ ခုနစ်ပါးကုန်သော။ ဝေဒနာနာနာမ၊ မည်ကုန်၏။ ဧုမမဗ္ဗာ၊ တို့သည်။ သတ္တ၊ ကုန်သော။ သညာနာနာမ၊ မည်ကုန်၏။ ဧုမေမဗ္ဗာ၊ သည်။ ဘတ္တ၊ ကုန်သော။ စေတနာနာနာမ၊ မည်ကုန်၏။ ဧုမေမဗ္ဗာ၊ တို့သည်။ သတ္တ၊ ကုန်သော။ စိတ္တာနိနာမ၊ မည်ကုန်၏။

သတ္တဝိဇ္ဇာနိ အရကို စက္ခုဝိညာဏ်စိတ်။ပ။ကာယဝိညာဏ်စိတ် မနောခေါတ်ဖြစ်သောစိတ် မနောဝိညာဏဓာတ်ဖြစ်သောစိတ် ဤခုနစ်ပါးသော ဝိညာဏဓာတ်ဖြစ်သောစိတ်ကိုယူ။သတ္တဝတ္ထု အစရှိသည်တို့ကို လည်း စက္ခုဝိညာဏ်နှင့်ယှဉ်သော ဖဿ ။ပ။ ကာယဝိညာဏ်နှင့်ယှဉ်သော ဖဿ၊ မနောခေါတ်နှင့်ယှဉ်သော ဖဿ၊ မနောဝိညာဏဓာတ်ဖြစ်သော စိတ်နှင့်ယှဉ်သော ဖဿ ဤသို့အစရှိသည်ဖြင့်ယူလေ။

ဘေသုမမ္ဘေသု၊ ဤသတိပဋ္ဌာန်အစရှိသော တရားတို့တွင်။ ဣဿရာ၊ ဤမျှလောက်သော တရားတို့သည်။ ကာမာဝစရာ၊ ကုန်သော။ ဓမ္မာနာမ၊ ကုန်၏။ ဣဿရာ၊ တို့သည်။ အရူပါဝစရာ၊ ကုန်၏။ (ဣဿရာလိုက်ပါ)။ ဣဿရာ၊ တို့သည်။ ရူပါဝစရာ၊ မည်ကုန်၏။ ဣဿရာ၊ တို့သည်။ အပရိယာပန္နာ၊ ဝဋ္ဋတရား၌ အကျုံးဝင်ကုန်သော။ ဓမ္မာနာမ၊ မည်ကုန်၏။ ဣဿရာ၊ တို့သည်။ လောကိယာ၊ ဖြစ်ကုန်သော။ ဓမ္မာနာမ၊ မည်ကုန်၏။ ဣဿရာ၊ ဤမျှလောက်သောတရားတို့သည်။လောကုတ္တရာ၊ကုန်သော။ဓမ္မာနာမ၊ မည်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ စတုဝိသတိ သမန္တပဋ္ဌာနံ၊ အလုံးစုံသော နှစ်ဆဲလေးပစ္စည်းတို့၏ ဖြစ်ရာဖြစ်သော ပဋ္ဌာန်းဟုဆိုအပ်သော။ အနန္တနယံ၊ အဆုံးမရှိသောနည်းရှိသော။ အဘိဓမ္မပိဋကံ၊ ကို။ ဝိဘဇိတ္မာ၊ ခွဲ၀ေ၍။ ကထေတုံ၊ ဟောခြင်းငှာ။ အညေသံ၊တို့အား။ ထာမောဝါ၊ သည်ရင်း။ ဗလံဝါ၊ သည်ရင်း။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ သေသော၊ အဘိဓမ္မာ တရားတော်ကို ဟောခြင်းတည်းဟူသော ဤအရာသည်။ အညေသံ၊ တို့၏။ အဂိသယော၊ အရာမဟုတ်။ တထာဂတသော ၀ ၏သာလျှင်။ ဝိသယော၊တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဘူမန္တရပရိစ္ဆေဒံ ဟုံအထူးကိုပိုင်းခြားခြင်းသို့။ ပတ္မာ၊ ၍။ ဗုဒ္ဓါနံ၊ တို့၏။ မဟန္တံ၊ သော။ ဂဠိတံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဥာဏံ၊ သည်။ အနုပဝိသတိ၊ ၏ ။ပ။ ဒေသနာ၊ သည်။ သုညတာပဋိသံယုတ္တာ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ (ဣတိသဒ္ဒါကား ပရိသမာပနတည်း)။

တထာ၊ တူ။ ယာ ၁ အယံ အဝိဇ္ဇာ၊ သည်။ သခ်ါရာနံ၊ တို့အား။ နဝတိ၊ ကုန်သော။ အာကာရေဟိ၊ တို့ဖြင့်။ ပစ္စယော၊ ကျေးဇူး ပြုတတ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဥပ္ပါဒေါ၊ ဥပါဒ်ဆဲသည်။ ဟုတ္မာ၊ ၍။ ပစ္စယော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ပဝတ္တံ၊ တည်ဆဲသည်။ (ဖြစ်ဆဲသည် လည်းဟု)။ ဟုတ္မာ၊ ၍။ ပစ္စယော၊ သည်။ ဟောတိ၊၏။ နိမိတ္တံ၊ အာရုံသည်။ ဟုတ္မာ၊ ၍။ ပစ္စယော၊

၁။ ဆဋ္ဌမ္ပဏ္ဏာ ယာ-မပါ။

သည်။ ဟောတိ၊၏။ အာယူဟနံ၊ ဖြစ်စေတတ်သည်။ ဟုတ္တာ၊၍။ ပစ္စယော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သံယောဂေါ၊ အညိုအညွှတ်ယှဉ်သည်။ ဟုတ္တာ၊ ၍။ ပစ္စယော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ပလိဗောဓော၊ နှောင်ခွဲတတ်သည်။ ဟုတ္တာ၊ ၍။ ပစ္စယော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သမုဒယော၊ ဖြစ်ကြောင်း သည်။ ဟုတ္တာ၊ ၍။ ပစ္စယော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဟေတု၊ ဟိတ်သည်။ ဟုတ္တာ၊၍။ ပစ္စယော၊သည်။ ဟောတိ၊၏။ ပစ္စယော၊ ပစ္စည်းသည်။ ဟုတ္တာ၊ ၍။ ပစ္စယော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တထာ၊ လိုအရိဇ္ဇာအတူ။ သခ်ါရာ ဒယော၊ တို့သည်။ ဝိညာဏာဒိနံ၊ တို့အား။ နဝဟိ၊ ကုန်သော။ အာကာ ရေဟိ၊ တို့ဖြင့်။ ပစ္စယော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

အရိဇ္ဇာ အစရှိသည်တို့၏ သခ်ါရ အစရှိသည်တို့အား ကိုးပါးကုန် သော အခြင်းအရာတို့ဖြင့် ကျေးဇူးပြုတတ်သည်၏ အဖြစ်ကို ဘုရား ဟောတော်မူသော ဗါဠိဖြင့် သန္ဓိဌာန်ကျ မှတ်စေတော်မူလိုသည်ဖြစ် ၍ ယထာဟ ကထံပစ္စယပရိဂ္ဂဟေ အစရှိသောပါဌ်ကို မိန့်သတည်း။ ထိုပါဌ်၏အတ္ထကား-

ယထာ ယေန ကာရဏေန၊ ကြောင့်။ အရိဇ္ဇာဒယော၊ တို့သည်။ သခ်ါရာ ဒိနံ၊ တို့အား။ နဝဟိ၊ ကုန်သော။ အာကာရေဟိ၊ တို့ဖြင့်။ ပစ္စယာ၊ ကုန် သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ တထာ တေန ကာရဏေန၊ ကြောင့်။ ကထံ ပစ္စယပရိဂ္ဂဟေပညာ ဓမ္မဋ္ဌိတိညာဏန္တိ အာဒိဝစနံ၊ ကထံ ပစ္စယပရိဂ္ဂဟေ ပညာ ဓမ္မဋ္ဌိတိ ညာဏံ ဤသို့အစရှိသောစကားကို။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အာဟ၊ ဟောတော်မူပြီ။ ပစ္စယပရိဂ္ဂဟေ၊ ပစ္စည်းကိုဝိုင်းခြား၍ ယူရာ၌။ ပညာ၊ သည်။ ဓမ္မဋ္ဌိတိညာဏံ၊ ဓမ္မဋ္ဌိတိညာဏ်သည်။ (အကြောင်းကို သိသောဉာဏ် သည်လည်းဟူ)။ ကထံ ကတိဟိ အာကာရေဟိ၊ တို့ဖြင့်။ ဟောတိ၊ နည်း။ အရိဇ္ဇာ၊ သည်။ သခ်ါရာနံ၊ တို့အား။ ဥပ္ပါဒဋ္ဌိတိစ၊ ဖြစ်ဆဲဖြစ်၍ တည်ရာ သည်လည်း။ ဟုတ္တာ၊ ၍။ ပစ္စယော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ပဝတ္တိဋ္ဌိတိစ၊ ဋ္ဌိဆဲဖြစ်၍ တည်ရာသည်လည်း။ ဟုတ္တာ၊ ၍။ ပစ္စယော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ နိမိတ္တဋ္ဌိတိစ၊ အကြောင်းဖြစ်၍ တည်ရာသည်လည်း။ ဟုတ္တာ၊ ၍။ ပစ္စယော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အာယူဟနဋ္ဌိတိစ၊ ဖြစ်စေသည်ဖြစ်၍ တည်ရာသည်လည်း။ဟုတ္တာ၊ ၍။ ပစ္စယော၊ သည်။ဟောတိ၊ ၏။ သံယော ဂဋ္ဌိတိစ၊ အညိုအညွှတ်ယှဉ်သည်ဖြစ်၍ တည်ရာသည်လည်း။ ဟုတ္တာ၊ ၍။ ပစ္စယော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ပလိဗောဓဋ္ဌိတိစ၊ ဝင့်ဆင်းရှဉ့် နှောင်ခွဲ သည်ဖြစ်၍ တည်ရာသည်လည်း။ ဟုတ္တာ၊ ၍။ ပစ္စယော၊ သည်။ ဟောတိ၊

၏။ သမုဒယဒဿီတိစ၊ ဖြစ်ကြောင်းဖြစ်၍ တည်ရာသည်လည်း။ ဟုတ္တာ၊ ၍။ ပစ္စယော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဟေတုဒဿီတိစ၊ ဟိတ်ဖြစ်၍ တည်ရာသည်လည်း။ ဟုတ္တာ၊ ၍။ ပစ္စယော၊ သည်။ ဟေ တိ၊ ဖြစ်၏။ ပစ္စယဒဿီတိစ၊ နည်းဖြစ်၍ တည်ရာသည်လည်း။ ဟုတ္တာ၊ ၍။ ပစ္စယော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ နဝဟိ၊ ကုန်သော။ ဇုမေဟိ အာကာရေဟိ၊ တို့ဖြင့်။ အဝိဇ္ဇာ၊ သည်။ ပစ္စယော၊ ကျေးဇူးပြုတတ်၏။ သင်္ခါရာ၊ တို့သည်။ ပစ္စယသမုပ္ပန္နာ၊ အဝိဇ္ဇာဟူသော အကြောင်းကြောင့်ဖြစ်ကုန်၏။ ဥတောပိ၊ နှစ်ပါးလည်း ဖြစ်ကုန်သော။ ဧတေဓမ္မာ၊ ထိုအဝိဇ္ဇာ သင်္ခါရ တရားတို့သည်။ ပစ္စယ သမုပ္ပန္နာ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဇုတိ၊ ဤသို့။ ပစ္စယပရိဂ္ဂဟေ၊ ပစ္စည်းကိုဝိုင်းခြားရှာ ယူရာ၌။ ပဝတ္တာ၊ သော။ ပညာ၊ သည်။ ဓမ္မဋ္ဌိတိညာဏံ၊ မည်၏။ အတီတံ, သော။ အဒ္ဓါနမ္ပိ၊ ကာလ၌ဌင်း။ အနာဂတံ၊ သော။ အဒ္ဓါနမ္ပိ၊ ၌ဌင်း။ အဝိဇ္ဇာ၊ သည်။ သင်္ခါရာနံ၊ တို့အား။ ပ။ ဇာတိ၊ သည်။ ဇရာမရဏာသ၊ အား။ ပစ္စယဋ္ဌိတိစ၊ ပစ္စည်းဖြစ်၍ တည်ရာသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ နဝဟိ၊ ကုန်သော။ ဇုမေဟိ အာကာရေဟိ၊ တို့ဖြင့်။ ဇာတိ၊ သည်။ ပစ္စယော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဇရာမရဏံ၊ သည်။ ပစ္စယသမုပ္ပန္နံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဇုဒ်ဒယံဝိ၊ ဤဇာတိ ဇရာမရဏ နှစ်ခုအပေါင်းသည်လည်း။ ပစ္စယသမုပ္ပန္နံ၊ အကြောင်းကြောင့်ဖြစ်၏။ ဇုတိ၊ သို့။ ပစ္စယပရိဂ္ဂဟေ၊ ၌။ ပညာ၊သည်။ ဓမ္မဋ္ဌိတိညာဏံ၊မည်၏။ ဇုတိဝေါ၊ဤသို့။ တယော တယော ဓမ္မာ၊ အာ။ တထာ တထာ တေန တေန အာကာရေန၊ ဖြင့်။ ပစ္စယဘာဝေန၊ ကျေးဇူးပြုတတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ပဝတ္တံ၊ သော။ တိဝဋ္ဋံ၊ သုံးပါး သော ဝဋ်ရှိထသော။ တိယဒ္ဓံ၊ သုံးပါးသော အဓွန့်ကာလ ရှိထသော။ ကိသန္ဓိ၊သုံးပါးသောအစပ်ရှိထသော။ စတုသခ်ေပံ၊ လေးပါးသောအလွှာ ရှိထသော။ ဝိသတာကာရံ၊ နှစ်ဆယ်သော အခြင်းအရာရှိထသော။ ဇုမံ ပဋ္ဌိစ္စသမုပ္ပါဒံ၊ ဤပဋ္ဌိစ္စသမုပ္ပါဒ်တရားကို။ ပိတာဇ်တွာ၊ ခွဲဝေ၍။ ကထေတုံ၊ ဌာ။ အညြေသံ၊တို့အား။ ထာမောဝါ၊ သည်ဌင်း။ ဗလံဝါ၊သည်ဌင်း။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ သေသော၊ ဤပဋ္ဌိစ္စသမုပ္ပါဒ်တရားကို ခွဲဝေ၍ဟောခြင်းတည်းဟူ သောအရာသည်။အညြေသံ၊တို့၏။ အဝိသယော၊မဟုတ်။ တထာဂတသော ဝ၊၏သာလျှင်။ ဝိသယော၊ တည်း။ ဇုတိ၊သို့။ ပစ္စယာကာရံ၊သို့။ ပတ္တာ၊၍။ ဗုဒ္ဓါနံ၊တို့၏။ ဂဗ္ဘိတံ၊ ကြီးဝါးခြင်းသည်။ မဟန္တံ၊ကြီးသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ညာဏံ၊ သည်။ အနုပဝိသတိ၊ ၏ ။ပ။ ဒေသနာ၊ သည်။ သုညတာ ပဋ္ဌိ သံယုတ္တာ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။(ဇုတိသဒ္ဒါကား ပရိသမာပနတည်း)။

တထာ၊ တူ။ စတ္တာရော၊ ကုန်သော။ ဇနာ၊ တို့သည်။ သဿတဝါဒါ နာမ၊ မြဲ၏ဟု ယူလေ့ရှိကုန်၏။ စတ္တာရော၊ လေးပါးကုန်သော။ ဇနာ၊ တို့သည်။ ဧကစ္စသဿတဝါဒါနာမ၊ အချို့မြဲ၏ဟုယူလေ့ရှိကုန်၏။ စတ္တာ ရော၊ လေးပါးကုန်သော။ ဇနာ၊ တို့သည်။ အန္တာနန္တိကာ၊ အဆုံးရှိ၏ အဆုံးမရှိဟု ယူလေ့ရှိကုန်၏။ စတ္တာရော၊ ကုန်သော။ ဇနာ၊ တို့သည်။ အမရာဝိက္ခေပိကာ၊ အဝိုင်းအခြားမရှိသည်ဖြစ်၍ ပျံ့လွင့်သော အယူရှိ ကုန်၏။ ဒွေ၊ ကုန်သော။ ဇနာ၊ တို့သည်။ အဓိစ္စသမုပ္ပန္နိကာ၊ အကြောင်း ကင်း၍ ဖြစ်၏ဟု ယူလေ့ရှိကုန်၏။ သောဠသ၊ ကုန်သော။ ဇနာ၊ တို့သည်။ သညီဝါဒါ၊ သညာရှိ၏ဟု ယူလေ့ရှိကုန်၏။ အဋ္ဌ၊ ကုန်သော။ ဇနာ၊ တို့သည်၊ အသညီဝါဒါ၊ သညာမရှိဟု ယူလေ့ရှိကုန်၏။ အဋ္ဌ၊ ကုန်သော။ ဇနာ၊ တို့သည်။ နေဝသညိနာသညီဝါဒါ၊ သညာရှိသည်လည်း မဟုတ် သညာမရှိသည်လည်း မဟုတ်ဟု ယူလေ့ရှိကုန်၏။ သတ္တ ကုန်သော။ ဇနာ၊ တို့သည်။ဥစ္ဆေဒဝါဒါ၊သေလျှင်ပြတ်၏ဟု ယူလေ့ရှိကုန်၏။ပဉ္စ၊ကုန်သော။ ဇနာ၊ တို့သည်။ ဒိဋ္ဌဓမ္မနိဗ္ဗာနဝါဒါနာမ၊ ပစ္စုပ္ပန်အတ္တဘောဘ၌နိဗ္ဗာန်ရှိ၏ဟု ယူလေ့ရှိကုန်၏။ (စတ္တာရော-ဒွေ သောဠသ အဋ္ဌ သတ္တ ပဉ္စ တို့၏သရုပ်ကို ပါဠိတော်၌ ဆိုပြီ)။ တေဇနာ၊ တို့သည်။ ဣဒံကာရဏာ၊ကို။ နိဿာယ၊၍။ ဣဒံ မိစ္ဆာဝါဟံ၊ ဤမိစ္ဆာအယူကို။ ဂဏ္ဍန္တိ၊ ကုန်၏။ ဣတိ၊ဤသို့။ ဒ္ဝါသဋ္ဌိ ဒိဋ္ဌိဂတာနိ၊ ခြောက်ဆဲ့နှစ်ပါးကုန်သော မိစ္ဆာအယူတို့ကို။ နိဗ္ဗဒ္ဓံ၊ အထုံး အဖွဲ့ မရှိသည်ကို။ နိဂ္ဂုမ္ဘံ၊ရောယှက်ခြင်းမရှိသည်ကို။ ကတ္ဝာ၊ ၍။ ကထေတုံ၊ ဌာ။ အညေသံ၊ တို့အား။ ထာမောဝါ၊ သည်ရင်း။ ဗလံဝါ၊ သည်ရင်း။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ သေ-သော၊ ဤခြောက်ဆဲ့နှစ်ပါးကုန်သော မိစ္ဆာအယူတို့ကို ရောယှက်ခြင်း မရှိသည်ကိုပြု၍ ဟောခြင်းတည်းဟူသော အရာသည်။ အညေသံ၊ တို့၏။ အဝိသယောမဟုတ်။ တထာဂတသော၊၏သာလျှင်။ ဝိသယော၊ တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သမယန္တရံ၊ အယူအထူးသို့။ ပတ္တာ၊ ၍။ ဗုဒ္ဓါနံ၊ တို့၏။ မဟန္တံ၊ သော။ ဂဇ္ဇိတံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဉာဏံ၊ သည်။ အနုပရိသတိ၊ ၏။ ဗုဒ္ဓဉာဏသ၊ ၏။ မဟန္တတာဝေါ၊ သည်။ ပညာယတိ၊ ၏။ ဒေသနာ၊ သည်။ ဂန္ဓိရာ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တိလက္ခဏာဟတာ၊ သုံးပါးကုန်သော လက္ခဏာရေးတို့ဖြင့် ဆောင်အပ် သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သုညတာပဋိသံယုတ္တာ၊ သတ္တဝီဝတို့မှ ဆိတ်ခြင်း နှင့်စပ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ (ဣတိသဒ္ဒါကား ပရိသမာပနတည်း)ဣမသ္မိံ

ဝနဌာနေ၊ ဌိတား။ သမယန္တရံ၊ ကို။ လန္ဒတိ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ သဗ္ဗညုတညာဏသ၊ ၏။ မဟာနုဘာဝဒသနတ္ထဉ္စ၊ ကြီးမြတ်သည်၏ အဖြစ်ကိုပြခြင်းငှာရင်း။ဧဒေသနာယ၊ဒေသနာ၏။သုညတာပဋိဟာသနတ္ထဉ္စ၊ သတ္တဇီဝမှ ဆိတ်သည်၏ အဖြစ်ကိုပြခြင်းငှာရင်း။ သမယန္တရံ၊ သို့။ အနုပဒိသန္တော၊ သဗ္ဗညုတညာဏ်ဖြင့် ဝင်တော်မူသော။ ဓမ္မရာဇာ၊တရားမင်းမြတ် ဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည်။ သန္တီ ။ပ။ ပြာဟ္မဏာတိ၊ ၍။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ပုဏ္ဏာဝိသဒ္ဒနံ၊ ပုဏ္ဏာဖြေခြင်းကို။ အာရတိ၊ ၏။

၂၉။ တတ္ထ၊ ထိုသန္တိတိဂ္ဂဝေ အစရှိသောပါဠိ၌။ သန္တီတိ၊ ဟူသည်ကား။ အတ္ထိသံဝိဇ္ဇန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ ဥပလဗ္ဘန္တိ၊ ဉာဏ်ဖြင့်သိအပ်ကုန်၏။ ဘိက္ခဝေတိဇုဒံပဒံ၊ တိဂ္ဂဝေဟူသော ဤပုဒ်သည်။ အာလပန ဝစနံ၊ အာလုပ်ပုဒ်တည်း။ ဧကေတိ၊ ဧကေဟူသည်ကား။ ကေစ္စေ၊ အချို့ဖြစ်ကုန်သော။ သမဏ ပြာဟ္မဏာတိ၊ ဟူသည်ကား။ ပဗ္ဗဇ္ဇ။ပဂတာဘာဝေနေဝ၊ ရဟန်း၏ အဖြစ်သို့ ရောက်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်သာလျှင်။ သမဏာ၊ မည်ကုန်၏။ ဇာတိယာ၊အမျိုးအားဖြင့်။ ပြာဟ္မဏာ၊မည်ကုန်၏။ စ၊ကား။ လောကေန၊ သည်။ သမဏာတိစ၊ သမဏတို့ဟူ၍ရင်း။ ပြာဟ္မဏာတိစ၊ တို့ဟူ၍ရင်း။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ သမ္ဗတာ၊သမုတ်အပ်ကုန်၏။ ယေဇနာ၊တို့သည်။ ပုဗ္ဗန္တံ၊ ကို။ ကပ္ပေတ္မာ၊ ကြံ၍။ ဝိကပ္ပေတ္မာ၊ အထူးကြံ၍။ ဂဏ္ဍန္တိ၊ကုန်၏။ ဇုတိတသ္မာ၊ ကြောင့်။ တေဇနာ၊ တို့သည်။ ပုဗ္ဗန္တကပ္ပိကာ၊ မည်ကုန်၏။ (ဂဏ္ဍန္တိ တဒ္ဓိတ်တည်း) ဝါ၊ ကား။ တေသံဇနာနံ၊ တို့အား။ ပုဗ္ဗန္တ ကပ္ပေါ၊ ရှေးအတို့ကို ကြံခြင်းသည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ ဇုတိတသ္မာ၊ ကြောင့်။ တေဇနာ၊တို့သည်။ ပုဗ္ဗန္တကပ္ပိကာ၊မည်ကုန်၏။ (အသ္သတ္ထိတဒ္ဓိတ်တည်း)။

တတ္ထ၊ ထိုဝုဗ္ဗန္တကပ္ပိကာဟူသော၎ပုဒ်၌။ သမတိနိဝိဋ္ဌော၊ အကျုံးဝင်သော။(အန္တောတို)၊ဟူသော။အယံအန္တသဒ္ဒေါ၊သည်။ အန္တအဗ္ဘန္တရ မရိယာဒ လာမက ပရသာဝ ကေသဒ္ဒ သောသု၊အဗ္ဘန္တရဟူသောအနက် အတွင်းဟူသောအနက် အဝိုင်းအခြား ဟူသောအနက် အယုတ်ဟူသော အနက် ဝဋ္ဋဆင်းရဲ၏ဆုံးရာ အဘို့ဟူသောအနက် အစုဟူသော အနက်တို့၌။ ဒိဿတိ၊ ထင်၏။ဟိဝိတ္ထာရယိဿာမိ၊အံ့။အန္တပုရောဥဒရပုရောတိ အာဒိသု၊ အန္တပုရော ဥဒရပုရော ဤသို့အစရှိကုန်သောပါဠိတို့၌။အန္တသဒ္ဒေါ၊ အန္တ ဟူဆိုအပ်သောသဒ္ဒါသည်။ အန္တေ၊ အဗ္ဘန္တ။ ဝဝတ္ထတိ၊ ၏။ အန္တပုရော၊

၁။ သမယန္တရန္တိ ဒိဋ္ဌိဝိသေသံ၊ နာနာဝိဟိတာ ဒိဋ္ဌိယောတိ အတ္ထော၊ အညသမယံ ဝါ၊ ပဘိရကသမယန္တိ ဝုတ္တံ ဟောတိ။ ။ဋီသစ်-၃၀၆။

အဘူပြည့်ရုံ။ဥဒရဟူရော၊ဝမ်းပြည့်ရုံ။စရန္တိ။ပ။ သောဘမာနာတိအာဒီသု၊ တို့၌။ အန္တသဒ္ဒေါ၊ သည်။ အန္တန္တရေ၊ အတွင်း၌။ ပဝတ္တတိ၊ ၏။ လောကော၊ ၌။ ပရိဝါရဆန္ဒာ၊တန်ဆာဖြင့်ဖုံးလွှမ်းကုန်သော။ ဇနာ၊ တို့သည်။ အန္တော၊ အတွင်း၌။ အသုဒ္ဓါ၊ မစင်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဗဟိ၊ ၌။ သောဘမာနာ၊ တင့်တယ်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ စရန္တိ၊ သွားကုန်၏။ ကာယဗန္ဓနသဏ္ဌာနသဏ္ဌာနတိ အာဒီသု၊ကာယဗန္ဓနသဏ္ဌာနသဏ္ဌာနဝါ ဤသို့အစရှိကုန်သော ပါဠိတို့၌။ အန္တသဒ္ဒေါ၊ သည်။ မရိယာဒါယံ၊ အစွန်း၌။ ပဝတ္တတိ၊ ၏။ ကာယဗန္ဓနသဏ္ဌာန၊ ခါးပန်း၏။ အန္တော၊ အစွန်းသည်။ ဇီရတိ၊ ဆွေးမြေ၏။ သောကရိကန္တံဝါ၊ ဝက်အူကျစ်နှင့်တူသော အပိုင်း အခြား ရှိသော ခါးပန်းကိုဟုဆိုး။ ပထန္တံဝါ၊ သင်ပေါင်းရွက်သဏ္ဌာန် အပိုင်းအခြားရှိသော ခါးပန်းကိုဟုဆိုး။ အနုဇာနာမိ၊ ၏။ အန္တမိဒံ။ပ။ ဝိဏ္ဏောလျန္တိ အာဒီသု၊ တို့၌။ အန္တသဒ္ဒေါ၊သည်။ လာမကော၊ အယုတ်၌။ ပဝတ္တတိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အာဇီဝကာနံ၊ တက္ကဒ္ဒန်းတို့၏။ ယဒိဒံယံဇုဒံ ဝိဏ္ဏောလျံ၊ အကြင်လက်ဖြင့်ဆွမ်းခံခြင်းသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဇုဒံ၊ ဤသို့လက်ဖြင့်ဆွမ်းခံခြင်းသည်။ အန္တံ၊ အယုတ်တည်း။ ဧသေဝန္တော ဒုက္ခသောတိအာဒီသု၊ တို့၌။ အန္တသဒ္ဒေါ၊ သည်။ ပရဘာဂေ၊ ဝဋ္ဋ၏ဆုံးရာအတို့၌။ ပဝတ္တတိ၊ ၏။ ဧသေ၊ ဤနိဗ္ဗာန်တရားသည်လျှင်။ ဒုက္ခသ၊ ဝဋ္ဋဆင်းရဲ၏။ အန္တော၊ အဆုံးဖြစ်သောအတို့တည်း။ဟေ-တဒေဝသစ္စံ၏။ သဗ္ဗပစ္ဆိယသခ်ယော၊ အလုံးစုံသော ပစ္ဆည်းတို့၏ကုန်ရာဖြစ်သောနိဗ္ဗာန်ကို။ဒုက္ခသ၊၏။ ပရဘာဂေါ၊ ပြင်အတို့ ဖြစ်သော။ ကောဋိတိ၊ ဝဋ္ဋဆင်းရဲ၏ဆုံးရာဟူ၍။ (အစွန်းဟူ၍လည်းဟူ)။ ဝုစ္စတိ၊ မိန့်အပ်၏။ သဏ္ဌာယော။ပ။ အန္တောတိအာဒီသု၊ တို့၌။ ကောဋ္ဌာသော၊ အစု၌။ အန္တသဒ္ဒေါ၊ သည်။ ပဝတ္တတိ၊ ၏။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်တို့။ သဏ္ဌာယော၊ သဏ္ဌာယဒိဋ္ဌိသည်။ ခေါ၊ စင်စစ်။ ဧကော၊သော။ အန္တော၊ တရားအစုတည်း။ သွာယံ သောအယံ အန္တသဒ္ဒေါ၊ သည်။ ဣဓာဝိ၊ ဤ ပုဗ္ဗန္တကဝိကာဟူသောပုဒ်၌လည်း။ ကောဋ္ဌာသော၊ ၌။ ပဝတ္တတိ၊ ၏။

၁။ သာဟရိတန်-ဆဋ္ဌမ။ဤပါဠိကားမ ၁-၂၄၆-မှာပါသည်။ကာယဗန္ဓနသဏ္ဌာနအန္တောဇီရတိ ကား ၀ ၄-၂၇၇ မှာပါသည်၊ နိဿယဆရာ ပေးဝံ့မှာ အမိပ္ပါယ်ဆက်စပ်နေသကဲ့သို့ဖြစ်သည်။ ဆဋ္ဌမ္ဘရှိအဋ္ဌာ၊ အနုက်ပေးဝံ့ကား- သာ၊ ထိုတေဇောခတ်သည်။ ဟရိတန်ဝါ၊ စိမ်းသော မြက်သစ်ဝင် အပိုင်းအခြားကိုဟုဆိုး။ ပန္ထန်ဝါ၊ ခရီးလမ်းအပိုင်းအခြားကိုဟုဆိုး။ အာဝမ္ဘ၊ ခွဲ၍။ အနုဟာရာ၊ ဧလာင်စာမရှိသောကြောင့်။ နိဗ္ဗာယတိ၊ ငြိမ်း၏။

ကပ္ပသဒ္ဓေါ၊ သည်လည်း။ ဘန္တေ၊ ဘုရား။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ကပ္ပံ၊ အာယုကပ်ပတ်လုံး။ တိဋ္ဌတု၊ တည်စေသတည်း။ နိပဇ္ဇိတုံ၊ ဖြစ်ခြင်းငှာ။ ကပ္ပေါ၊ အမြက်သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ကပ္ပကတေန၊ ကပ္ပဗိန္ဓုထိုးပြီးသော ပုဆိုးနှင့်။ (ဖြင့်လည်းဟူ)။ အကပ္ပကတံ၊ ကပ္ပဗိန္ဓုမထိုးသောပုဆိုးကို။ သံသိဗ္ဗိတံ၊ စပ်အပ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိဧဝံ၊သို့၊(ဝုတ္တောသု ထည့်ပါ)။ စုတ္တောသု၊ ကုန်သော။အာယုကပ္ပ လေသကပ္ပ ဝိနယကပ္ပါဒီသု၊အာယုကပ် အမြက်ဖြစ်သောကပ် ဝိနည်းကပ္ပဗိန္ဓု အစရှိကုန်သော။ သမ္ဘဟုလေသု၊ များစွာကုန်သော။ အတ္ထေသု၊ တို့၌။ပဝတ္တတိ၊၏။

အာဒိသဒ္ဒါဖြင့် ကပ္ပသဒ္ဒါ၏ အလုံးစုံ ဟူသောအနက် အကြီးဟူသော အနက် အဝိုင်းအခြားဟူသောအနက် အစရှိသည်တို့၌ ဖြစ်သည်၏ အဖြစ်ကိုယူလေ။

ဣဓ၊ ဤပုဗ္ဗန္တ ကပ္ပိကာ ဟူသောပုဒ်၌။ ကပ္ပသဒ္ဒေါ၊ သည်။ တဏှာဒိဋ္ဌိသု၊ တို့၌။ ပဝတ္တတိ၊၏။ ဣတိ၊ဤသို့။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊၏။ ကပ္ပေါတိ။ပ။ ဒိဋ္ဌိကပ္ပေါ စာတိ၊ ကပ္ပေါတိ။ပ။ ဒိဋ္ဌိကပ္ပေါစဟူ၍။ တေမ္ပိဝစနံ၊ကိုလည်း။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ ဝုတ္တံ၊ ပြီ။ ကပ္ပါတိ၊ ဟူသည်ကား။ ဥဒါနတော၊ အကျဉ်းအားဖြင့်။ ကပ္ပါ၊အကြီးတို့သည်။ တဏှာကပ္ပေါစ၊ တဏှာနှင့်စပ်သောအကြီးဟူ၍ရင်း။ ဒိဋ္ဌိကပ္ပေါစ၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိနှင့်စပ်သောအကြီးဟူ၍ရင်း။ ဒွေ၊ နှစ်ပါးတို့တည်း။ တသ္မာ၊ ထိုသို့ကပ္ပသဒ္ဒါ၏ ဤပုဗ္ဗန္တကပ္ပိကာ ဟူသောပုဒ်၌ တဏှာဒိဋ္ဌိတို့၌ ဖြစ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ တဏှာဒိဋ္ဌိဝသေန၊ ဖြင့်။ အတီတံ၊ သော။ ခန္ဓကောဋ္ဌာသံ၊ ခန္ဓာဟူသောအတို့အစုကို။ ဂဟေတ္တာ၊ ကြီ၍။ ပဂဟေတ္တာ၊ အဖန်တလဲလဲကြီ၍။ ဌိတာ၊ဝတည်ကုန်၏။(ဣတိ၊ထို့ကြောင့်။ ပုဗ္ဗန္တကပ္ပိကာ၊ ကုန်၏)[1]။ ဣတိဧဝံ၊ သို့။ ဇေ့၊ ဤပုဗ္ဗန္တကပ္ပိကာဟူသောပုဒ်၌။ အတ္ထော၊ ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။ဧဝံ၊ သို့။ပုဗ္ဗန္တံ ၊ မျိုးသားတို့ကို။ဂဟေတ္တာ၊ ၍။ ဌိတာနံ၊ တည်ကုန်ပြီးသော။ ဟောသံ ဇနာနံ၊တို့အား။ ပုနပ္ပုနံ၊လဲ။ ဥပ္ပဇ္ဇနုဝသေန၊ အားဖြင့်။ပုဗ္ဗန္တမေဝ၊သို့သာလျှင်။ အနုဂတာ၊အစဉ်လိုက်သော။ ဒိဋ္ဌိ၊ အယူတည်း။ ဣတိ ဟသ္မာ၊ကြောင့်။ပုဗ္ဗန္တာနုဒိဋ္ဌိနော၊မည်ကုန်၏။ဧဝံ ဒိဋ္ဌိနော၊ဤသို့ရှေးအတို့သို့အစဉ်လိုက်၍ယူလေ့ရှိကုန်သော။ တေ၊ထိုသူတို့သည်။ တံ ပုဗ္ဗန္တံ၊ ကို။ အာရဗ္ဘ အာဂမ္ဘ၊ အကြောင်းပြု၍။ ပဋိစ္စ၊ စွဲ၍။ အတ္ထိ၊ သော။ နေ ဗ္ဗိ၊ လုံ့အ ပေါင်းကိုလည်း၊ ဒိဋ္ဌိဂတိကံ၊ မှားသောအယူရှိသည်ကို။ ဟရော ဗ္ဗာ၊ ကုန်၏။

၁။ ဤကွင်းရှိစာသည် နိဿယာ၌ ကျန်တန်လုံ့လ ထည့်ပွင့် ၀ ပေ လိုက်သည်။

အနေကဝိဟိတာနိ၊ အထူးထူးအပြားပြား ရှိကုန်သော။ အဓိမုတ္တိပဒါနိ၊ နာမပညတ်ဟူသော အစုတို့ကို။ (တနည်းကား) မိန္ဓာအယူကို ပြုတတ်ကုန်သော စကားတို့ကို။ အဋ္ဌာရသဟိ၊ ကုန်သော။ ဝတ္ထု၊ဟိ၊ အကြောင်းတို့ဖြင့်။ အဘိဝဒန္တိ၊ ဆိုတတ်ကုန်၏။ (ပညတ်ကုန်၏ လည်းဟူ)။

ဟဏ္ဍ၊ ထိုအနေကဝိဟိတာနိ အစရှိသောပါဠိ၌။ **အနေကဝိဟိတာနီတိ၊** ကား။ အနေကဝိဓာနိ၊အထူးထူးအပြားပြားရှိကုန်သော။**အဓိမုတ္တိပဒါနီတိ၊** ဟူသည်ကား။ အဓိဝုဒ္ဓနပဒါနိ၊ နာမပညတ်ဖြစ်ကုန်သော အစုတို့ကို။ အထဝါ၊ ကား။ ဘူတံ၊ဟုတ်မှန်သော။ အတ္ထံ၊ သဘောကို။ အဘိဘဝိတ္မာ၊ နှိပ်စက်၍။ ယထာသဘာဝတော၊ သဘောဟုတ်သည် အားလျော်စွာ။ အဂ္ဂဟေတ္မာ၊ ၍။ ပဝတ္တေနတော၊ ဖြစ်ခြင်းကြောင့်။ ဒိဋ္ဌယော၊ မိန္ဓာအယူတို့ကို။ **အဓိမုတ္တိတိ၊** ဟူ၍။ ဝုစ္စန္တိ၊ ကုန်၏။ **အဓိမုတ္တိနံ၊** မိန္ဓာအယူတို့၏။ ပဒါနိ၊ အကြောင်းတို့တည်း။ **အဓိမုတ္တိပဒါနိ၊**မိန္ဓာအယူတို့၏ အကြောင်းတို့။ ဒိဋ္ဌိဒိပကာနိ၊ မိန္ဓာအယူကို ပြတတ်ကုန်သော။ ဝစနာနိ၊ တို့ကို။ ဇုတိအယံ အတ္ထော၊ ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။ **အဋ္ဌာရသဟိ ဝတ္ထုဟိတိ၊** ဟူသည်ကား။ အဋ္ဌာရသဟိ၊ ကုန်သော။ ကာရဏေဟိ၊ တို့ဖြင့်။

ဝ၀။ ဇုဒါနိ၊ ၌။ **အဋ္ဌာရသဟိ၊** ကုန်သော။ ယေဟိ ဝတ္ထုဟိ၊ တို့ဖြင့်။ **အဘိဝဒန္တိ၊** ဆိုကုန်၏။ တေသံ ဝတ္ထုနံ ထိုတဆဲ့ရှစ်ပါးကုန်သော အကြောင်းတို့ကို။ ကထေတုကမ္မတာယ၊ ပြခြင်းငှာ အလိုရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ တေစခေါ၊ ဘောန္တော တိ အာဒိနာ၊ သော။နယေန၊ဖြင့်။ ပုဗ္ဗိတ္မာ၊ မေး၍။ တာနိ ဝတ္ထုနိပိ၊ ထိုအကြောင်းတို့ကိုလည်း။ ဝိဘဇိတ္မာ၊ ၍။ ဒသေတုံ၊ ငှာ။ **သန္ဓိဘိက္ခဝေ**တိ**အာဒိ**၊ ကို။ **အာဟ**၊ ပြီ။ ဘဏ္ဍ၊ထိုသန္ဓိဘိက္ခဝေ အစရှိသောပါဠိ၌။ ဧတေန မိန္ဓာဂါဟေန၊ ထိုမိန္ဓာအယူဖြင့်။ ဝဒန္တိ၊ ဖောက်ပြန်သော အယူကို ယူတတ်ကုန်၏။ ဇုတိတသ္မာ၊ ထိုသို့ယူကြောင်းဖြစ်သော သတ္တိကြောင့်။ သောမိန္ဓာဂါဟော၊သည်။ ဝါဒေါ၊ မည်၏။

သဿတဝါဒ

ထိုသို့သော ဝစနတ္ထကြောင့် စေတနာအစရှိသောတရားသည် ဝါဒမည်ကောင်းသလောဟု သူစောဒနာတွယ်ရှိ၍ ထိုစောဒနာကိုဖြေခြင်းငှာ ဒိဋ္ဌိဂတသေတံ အဓိဝစနံ ဟူသောပါဠိကို မိန့်သတည်း။ ထိုပါဠိ၏အတ္ထကား–

ဟေ့၊ တိုဝါဒေါဟူသောစကားသည်။ ဒိဋ္ဌိဂတဿ၊မိ၌ဘာဒိဋ္ဌိ၏။ အမိ၀စနံ၊ တည်း။ ဧကေသံ ဧနာနံ၊ တို့အား။ သဿတော၊မြဲ၏ဟူသော။ (မြဲသော လည်းဟူ)။ ၀ါဒေါ၊ အယူသည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ ဣတိတာသ္မာ၊ ကြောင့်။ တေ ဧနာ၊ တို့သည်။ **သဿတ၀ါဒါ**၊ မည်ကုန်၏။

ထိုသို့သောဗဟုဒ္ဓိဟိတမာသ်ကြောင့် မိ၌ဘာဒိဋ္ဌိကို သမ္ဗယုတ္တ သဟ ဇာတ ပစ္စည်းပြု၍ ဖြစ်သော တရားအပေါင်းသည် သဿတ၀ါဒ မည်ကောင်းသလောဟူသောစောဒနာကို နှစ်စေခြင်းငှာ သဿတဒိဋ္ဌိ နောတိ အတ္ထောကို မိန့်သတည်း။ ထိုပါဠိ၏အဋ္ဌကား–

သဿတဒိဋ္ဌိနော၊ မြဲ၏ဟူသော အယူရှိကုန်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ ဣတိ အယံ အတ္ထော၊ ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊၏။ ဧတေနေ၀ နယေန၊ ဖြင့်သာလျှင်။ ဣတော၊ ဤသဿတ၀ါဒေါ ဟူသောပုဒ်မှ။ ပရေသံ၊ တပါးကုန်သော။ ဝေရူပါနံ၊ ကုန်သော။ ပ၀ါနံ၊ တို့၏။ အတ္ထော၊ ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။ **သဿတံ အတ္တာနဉ္စ လောကဉ္စာတိ**၊ ဟူသည်ကား။ ရူပါဒိသု၊ ရပ်အစရှိသည် တို့တွင်။ အညတရံ၊ တပါးပါးကို။ အတ္တာတိစ၊ အတ္တဘောဟူ၍ဝင်း။ လောကောတိစ၊ လောကဟူ၍ဝင်း။ ဂဟေတ္ဝာ၊ ၍။ တံ၊ ထိုရပ်အစရှိ သည်ကို။ သဿတံ အမရံ နိစ္စံ ဓုဝံ၊ မြဲ၏ဟူ၍။ ပညပေန္တိ၊ ပညတ်ကုန်၏။ (လေးပုဒ်ကား ပရိယာယ်သဒ္ဒါတည်း)။ ယထာ ယေန ကာရဏေန၊ ကြောင့်။ ရူပါဒိသု၊ တို့တွင်။ အညတရံ၊ ကို။ အတ္တာတိစ၊ ဟူ၍ဝင်း။ လောကောတိစ၊ ဟူ၍ဝင်း။ ဂဟေတ္ဝာ၊ ၍။ တံ၊ ကို။ သဿတံ၊ ဟူ၍။ ပညပေန္တိ၊ ကုန်၏။ တယာ တေန ကာရဏေန၊ ကြောင့်။ရူပံ အတ္တာစေ၀ ။ပ။ ပညပေန္တိတိ ဣဒံ၀စနံ၊ ကို။ ဘဂ၀ါ၊ သည်။ အာဟ၊ ပြီ။ ရူပံ၊သည်။ အတ္တာစေ၀၊ လည်းမည်၏။ လောကောစ၊ လည်းမည်၏။ သဿတောစ၊ မြဲလည်းမြဲ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အတ္တာနဉ္စ၊ အတ္တဘောကိုဝင်း။ လောကဉ္စ၊ ကိုဝင်း။ သဿတံဣတိ၊ ဟူ၍။ ပညပေန္တိ၊ ကုန်၏။ (နောက်၀ါကျ အနက် တူ၏)။

၃၁။ အာတပ္ပမန္ဒ၁ယာတိအာဒိသု၊ တို့၌။ ဝိရိယံ၊ ကို။ ကိလေသာနံ၊ ကို့ကို။ အာတာပနတာ၀ေန၊ပူပန်စေတတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်(ညှဉ်းဆဲ တတ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့် လည်းဟူ)။ အာတပ္ပန္တိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ် ၏။ တဒေ၀ဝိရိယံ၊ ကိုသာလျှင်။ ပဒဟနဋ္ဌေန၊ အားထုတ်တတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ပဓာနံဣတိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ပုနပ္ပုနံ၊ ထဲ။ ပယုတ္တ၀ေန၊ လုံ့လပြုတတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ အနုယောဂေါဣတိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊

၏။ ဇုတိဝေ၊ သို့။ တိပ္ပဘောဒ္ဓိ၊ သုံးပါးအပြား ရှိသည်လည်းဖြစ်သော။ ဝိရိယံ၊ ကို။ အန္ဓာယ အာဂမ္ဘ၊ အကြောင်းပြု၍။ ပဒ္ဓိစ္စ၊ ၍။ ဇုတိအယံ အတ္ထော၊ ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။ သတိယာ၊ သတိနှင့်။ အဝိပ္ပဝါသော၊ မကင်းခြင်းကို။ အပ္ပမာဒေါ ဇုတိ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ သမ္မာမနသိကာရောတိ၊ ဟူသည်ကား။ ဥပါယမနသိကာရော ပထမနသိကာရော၊ အသင့်အားဖြင့် နှလုံးသွင်းခြင်းကို။

အသင့်အားဖြင့် နှလုံးသွင်းခြင်း ဟူသည်ကား အဘယ်နည်း မနသိကာရ စေတသိက်လောဟ သူမေးတွယ်ရှိ၍ ထိုအမေးကိုဖြေခြင်းငှာ အတ္ထတော ဉာဏန္တိ ဝုတ္တံ ဟောတိကို မိန့်သတည်း။ ထိုပါဠိ၏ အတ္ထကား-

အတ္ထတော၊ သရုပ်ဖြစ်သော အနက်အားဖြင့်။ ဉာဏံ၊ သည်။ သမ္မာမနသိကာရော၊ သမ္မာမနသိကာရမည်၏။ ဇုတိအယံ အမိပ္ပါယတ္ထော၊ ဤလိုအပ်သော အနက်ကို။ ဝုတ္တံ ဝုတ္တော၊ ဆိုအပ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဟိ-ဘဒေ သစ္စံ၊ ၏။ ယသ္မိံ မနသိကာရေ၊ ၌။ ဌိတသ၊ တည်သောပုဂ္ဂိုလ်အား။ ပုဗ္ဗေ နိဝါသာနုသတိ ဉာဏံ၊ သည်။ ဇုဏ္ဏတိ၊ ပြည့်စုံ၏။ အယံမနသိကာရော၊ ဤပုဗ္ဗေနိဝါသာနုသတိဉာဏ်နှင့် ယှဉ်သော မနသိကာရကို။ ဇုမသ္မိံ ဌာနေ၊ ၌။ မနသိကာရောတိ၊ ဟူ၍။ အဓိပ္ပေတော၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဝိရိယဿ၊ ကိုရင်း။ သတိယာ၊ ကိုရင်း။ ဉာဏဿ၊ ကိုရင်း။ အာဂမ္ဘ၊ အကြောင်းပြု၍။ ပညပေန္တိ၊ ကုန်၏။ ဇုတိအယံ၊ ဤသို့ဆိုအပ်ပြီးသည်ကား။ ဣတ္ထော၊ ဤအာဟပ္ပ မန္ဒာယ အစရှိသောပါဠိတို့။ သခ်ေပတ္ထော၊ အကျဉ်းဖြစ်သော အနက်တည်း။ ဝေဝစနမတ္တန္တိ၊ တထာရူပံဟူသည်ကား။ တထာဇာတိကံ၊ ထိုသို့သောရှိသော။ ဧကောသမာဓိန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ စိတ္တသမာဓိံ၊ အတိညာဏ်စိတ်နှင့် ယှဉ်သောသမာဓိကို။ ဝုသတီတိ၊ ဝုသတိဟူသည်ကား။ ဝိနှတိ၊ ခံစား၏။ ပဋိလဘတိ၊ ရ၏။ ယထာသမာဟိတေ စိတ္တေတိ၊ ဟူသည်ကား။ ယေန သမာဓိနာ၊ အကြင်အတိညာဏ်စိတ်နှင့်ယှဉ်သော သမာဓိဖြင့်။ စိတ္တဿ၊ အတိညာဏ်စိတ်ကို။ သမာ အာဟိတေ သုဒ္ဓေ ဌပိတေ၊ ကောင်းစွာ အာရုံတည်ထားပြီးသော်။ အနေကဝိဟိတံ ပုဗ္ဗေနိဝါသန္တိ အာဒိနံ၊ ကို၏။ အတ္ထော၊ ကို။ ဝိသုဒ္ဓိမဂ္ဂေ၊ ၌။ မယာ၊ သည်။ ဝုတ္တော၊ ပြီ။

သောဧမာဟာတိ၊ ဟူသည်ကား။ သောပုဂ္ဂလော၊ သည်။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဗျာနှာနုဘာဝသမ္ဘဒ္ဓေ၊ ဗျာန်၏အာနုဘော်နှင့် ပြည့်စုံသည်။ ဟုတ္မာ၊ ၍။ ဓိဋ္ဌာဝိဒ္ဓကော၊ မှားသော်အယူရှိသည်။ ဟုတ္မာ၊ ၍။ ဧဝံ၊ သို့။ ဝဒတိ၊ ၏။

ဝဇ္ဇေ ၁တိ၊ ဟူသည်ကား။ ဝဇ္ဇ ဝံသဝဇ္ဇ တာဝလာဒယောဝိယ၊ မြေ့သော ဝါးပင် မြေ့သောထန်းပင် စသည်တို့သည်။ အဖလာဝိယ၊ အသီးမသီးကုန် သကဲ့သို့။ အဖလော၊ အကျိုးမရှိ။ ကာသစိ၊ တစုံတခုကို။ အဇနကော၊ ဖြစ်စေတတ်။ ဇုတိအတ္ထော၊ ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။ ဘောနု၊ ဝဇ္ဇ ၁ဟူ သော ဤပုဒ်ဖြင့်။ အတ္ထာတိစ၊ ဟူ၍ရင်း၊ လောကောတိစ၊ ဟူ၍ရင်း။ ဂတိတာနံ၊ ကုန်သော။ ဗျာနာဒီနံ၊ တို့၏။ ရူပါဒိဇနကတာဝံ၊ ရုပ်အစရှိ သည်ကို ဖြစ်စေတတ်သည်၏အဖြစ်ကို။ မိဿာဒိဋ္ဌိကော၊ သည်။ (ကတ္တား ထည့်)။ ပဋိက္ခိပတိ၊ ပယ်၏။ ယောလောကော၊ သည်။ ပဇ္ဇတကုဋ္ဌိဝိယ၊ တောင်တွင်ကဲ့သို့။ ဋ္ဌိတော၊ တည်၏။ ဇုတိတသ္မာ၊ ကြောင့်။ သောလော ကော၊ သည်။ ကူဋဋ္ဌော၊ မည်၏။ သေကဋ္ဌာယီဋ္ဌိတောတိ၊ ဟူသည်ကား။ ယောလောကော၊ သည်။ သေကဋ္ဌာယိဝိယ၊ ကျောက်စာတိုင်တည်သကဲ့ သို့။ ဟုတ္ဝာ၊ ၍။ ဋ္ဌိတော၊ ၏။ ဇုတိတသ္မာ၊ ကြောင့်။ သောလောကော၊ သည်။ သေကဋ္ဌာယီဋ္ဌိတော၊ မည်၏။

ထိုအနုက်ကို ထင်စွာပြတော်မူလိုရှိ ယထာ။ပ။ အတ္ထောဟူသောပါဋိ ကို မိန့်သတည်း။ ထိုပါဋိ၏အတ္ထကား-

သုနိခါတော၊ မြွှာစိုက်အင်သော။ သေကတ္ထမ္ဘော၊ ကျောက်စာတိုင် သည်။ နိစ္စလော၊ မတုန်မလှုပ်သည်ဖြစ်၍။ တိဋ္ဌတိယထာ၊ သကဲ့သို့။ ဧဝံ ဘဝတိ၊ တူ။ အယံလောကော၊ သည်။ ဋ္ဌိတော၊ ၏။ ဇုတိအယံအတ္ထော၊ ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။ ဥဘယေနုပါ၊ကူဋဋ္ဌော သေကဋ္ဌာယီဋ္ဌိတောဟူသော ပုဒ်နှစ်ခုအပေါင်းဖြင့်လည်း။ လောကဿ၊ ၏။ ဝိနာသာဘာဝံ၊ ပျက်ခြင်း မရှိသည်၏အဖြစ်ကို။ မိဿာဒိဋ္ဌိကော၊ သည်။ (ကတ္တားထည့်)။ ဒီပေတိ၊ ၏။ ကေစိပန၊ တို့သည်ကား။ ဤသိကဋ္ဌာယီဋ္ဌိတော ဟူ၍။ ပါဋိံ၊ ကို။ ဝတ္ဝာ၊ ရွတ်၍။ မုဠ္ဟတော၊ ဖြွှဆံမြက်မှ။ ဤသိကာဝိယ၊ အညောက်ကဲ့သို့။ ဋ္ဌိတော၊ ၏။ ဇုတိ ဇုမံ အတ္ထံ၊ ကို။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ တတြ၊ ထိုကေစိဆရာတို့စကား၌။ အယံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့သည်ကား။ အမိပ္ပါ ယော၊ ကေစိဆရာတို့၏အလိုတည်း။ ယံဝမ္မဇာတံ၊ အကြင် တရားသတော ကို။ (ဇုဒံကား တဗ္ဗောတည်း)။ ဇာယတိတိ၊ဖြစ်တတ်၏ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ တံဝမ္မဇာတံ၊ သည်။ မုဠ္ဟတော၊ ဖြွှဆံမြက်မှ။ ဤသိကာဝ၊ အညောက်ကဲ့သို့။ ဝိဇ္ဇမာနမေဝ၊ ထင်ရှားရှိသည်ဖြစ်၍သာလျှင်။ နိက္ခမတိ၊ ထွက်၏။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ အယံလောကော၊ သည်။ ဤသိကာယိဋ္ဌိတော၊ ဖြွှဆံမြက် အညောက်ကဲ့သို့တည်၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ တေစသတ္တာ၊တို့သည်လည်း။

သန္ဓာဝန္တိ၊ ဤဘဝမှ ထိုဘဝသို့ ထိုဘဝမှ ဤဘဝသို့ ပြောင်းကုန်၏။ ဇုတောဟု ဤဘဝမှ။ အညတ္ထ၊တပါးသောဘဝသို့။ ဂစ္ဆန္တိ၊ ပြောင်းကုန်၏။ ဇုတိအယံ အတ္ထော၊ ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။

သံသရန္တီတိ၊ ကား။ အပရာပရံ၊ လူးလာလူးလာ။ (အဖန်တလဲလဲ လည်းဟု)။ သဗ္ဗရန္တိ၊ နေ့ရှည်လျှောကုန်၏။ စဝန္တီတိ၊ ဟူသည်ကား။ ဝေဝသ်ုံ၊ ဤသို့စုဝေ၏ဟူသော အရေအတွက်သို့။ ဂစ္ဆန္တိ၊ ရောက်ကုန်၏။ တထာ၊ တူ။ ဥပပဇ္ဇန္တီတိသ်ုံ၊ ပဋိသန္ဓေအားဖြင့် ဖြစ်ကုန်၏ဟူသော အရေအတွက်သို့။ ဂစ္ဆန္တိ၊ ကုန်၏။ အဋ္ဌကထာယံပန၊ ဌိကား။ (ဝုတ္တံဌိစပ်)။ ပုဗ္ဗေ၊ ဌိ။ သဿတော ။ပ။ လောကောစာတိ၊ဟူ၍။ ဝတ္ထာ၊ ၍။ ဇုဒါနိ၊ ဌိ။ ဘေစ သတ္ထာ သန္ဓာဝန္တိတိ အာဒိနာ၊ သော။ ဝစနေန၊ ဖြင့်။ အယံဒိဋ္ဌိဂတိကော၊ ဤမိန္ဆာအယူရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ အတ္ထနာယေဝ၊ သည်ပင်လျှင်။ အတ္ထနော၊ ၏။ ဝါဒံ၊ ကို။ ဘိန္ဒတိ၊ ဖျက်၏။ ဒိဋ္ဌိဂတိကဿ၊ မိန္ဆာအယူရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်၏။ ဒဿနံနာမ၊ အယူဖည်သည်ကား။ နိဗဒ္ဓံ၊ မြဲသည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ ထုသရာသိမှ၊ ဖွဲစုဌ်။ နိက္ခိတ္တခါဏုကောဝိယ၊ စိုက်အပ်သော သစ်ငုတ်ကဲ့သို့။ (မြှုပ်အပ်သော သစ်ငုတ်ကဲ့သို့လည်းဟု)။ စဋ္ဌလံ၊ တုန်လှုပ်သည်။ ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ ဥမ္မတ္တကပန္ဆိယံ၊သူရူးတို့၏ခြင်းဌ။ ပုဝခဏ္ဍ ဂုထ ဂေါမယာဒိနိဝိယ၊ မုံ့ဝဲ့ လူမစင် နွားချေး အစရှိသည်တို့ကဲ့သို့။ ဣတ္ထေ၊ ဤမိန္ဆာအယူဌ်။သုန္ဒရံဝါ၊ကောင်းခြင်းသည်ရင်း။ အသုန္ဒရံဝါ၊ သည်ရင်း။ ဟောတိယေဝ၊ တည်း။ ဇုတိ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ **အတ္ထိတ္ဝေဝ သဿတီ သမန္တိ** ဣတ္ထေပါဠေ၊ ဌ။ သမဘိနိဝိဋ္ဌသာ၊ သော။ သဿတီတိပဒဿ၊ ၏။ နိစ္စန္တိ အတ္ထော၊ နိစ္စံဟူသောအနက်ကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ ၏။ ဝိဇ္ဇမာနတာယ၊ ထင်ရှားရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ မဟာပထဝီ၊ ကို။ သဿတိတိ၊ မြဲ၏ဟူ၍။ မိန္ဆာဒိဋ္ဌိကော၊ သည်။ မညတိ၊ ၏။ တထာ၊ တူ။ သိနေရုပဗ္ဗတာ စန္ဒိမသူရိယေပိ၊ မြင်းမိုရ်တောင် လ နေ တို့ကိုလည်း။ မညတိ၊ အောက်မေ့၏။ တတော၊ ထိုသို့အောက်မေ့သောကြောင့်။ ဟေတိ၊ထိုမြကြီး မြင်းမိုရ်တောင် လ နေ တို့နှင့်။ အတ္ထာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို။ သမံ၊ တူသည်ကို။ (တူ၏ဟူ၍ လည်းဟု)။ မညမာနာ၊ ကုန်သည်ဖြစ်၍။ အတ္ထိတ္ဝေဝ သဿတိ သမန္တိ၊ ၍။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။

ဇုဒါနိ၊ ဌ။ သဿတော အတ္ထာစ လောကောစ ၁တိ အာဒိကာယ၊သဿတော ။ပ။ လောကောစ ဤသို့အစရှိသော။ ပဋိညာယ၊ ဝန်ခံခြင်းကို။ သာဓနတ္ထံ၊ ပြီးစေခြင်းငှာ။ ဟေတုံ၊ ကို။ ဒဿေန္တော၊ ဖြစ်၍။ ဟေတိသ

ဟေတု ။ပ။ မန္တာယာတိအာဒိ။ တံကိသ ။ပ။ မန္တာယ ဤသို့အစရှိသော စကားကို။ အာဟာ၊ ပြီ။ တတ္ထ၊ ထိုတံကိသဟေတု အစရှိသောပါဠိ၌။ ဣမိနာမဟံ ဧတံဇာနာမိတိ၊ ဟူသည်ကား။ ဣမိနာ ဝိသေသာဓိဂမေန၊ ဤတရားအထူးကိုရခြင်းကြောင့်။ အဟံ၊ ဇါသည်။ ဧတံ၊ ဤအကြောင်းကို။ ပစ္စက္ခတော၊ မျက်မှောက်ပြုသော အားဖြင့်။ ဇာနာမိ၊ ၏။ ကေဝလံ၊ သက်သက်။ သဒ္ဓါမတ္တကေနေဝ၊ ယုံကြည်ကာမျှဖြင့်လျှင်။ နဝဒါမိ၊ မဆို။ ဣတိဣမံ အတ္ထံ၊ ကို။ ဒိဋ္ဌိဂတိကော၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဒသ္သေတိ၊ ၏။ ထ္ထေ၊ ဤဣမိနာမဟံဟူသောပုဒ်၌။ မကာရောပန်၊ ကိုကား။ ပဒသန္ဓိ ကရဏတ္ထံ၊ ပုဒ်စပ်ခြင်းကို ပြုခြင်းငှာ။ ဝုတ္တော၊ ၏။ ဣဒံဘိက္ခဝေ ပဌမံဌာနန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ စတ္ဟိ ဝတ္ထူဟိတိ ထ္ထေပါဠေ၊ ၌။ သမတိနိဝိဋ္ဌေန၊သော။ ဝတ္ထုသဒ္ဒေန၊ ဖြင့်။ ဝုတ္တော၊ ဆိုအပ်ကုန်ပြီးသော။ စတ္ဟေ၊ ကုန်သော။ ဌာနေ၊ အကြောင်းတို့တွင်။ ဣဒံဌာနံ၊သည်။ ပဌမံ၊သော။ ဌာနံ၊ တည်း။ ဣဒံ ဇာတိသတသဟဿမတ္တာနုဿရဏံ၊ ဤ ဘဝ တသိန်းမျှ ကိုသာ အောက်မေ့ခြင်းသည်။ ပဌမံ၊သော။ ကာရဏံ၊တည်း။ ဣတိအယံ အတ္ထော၊ ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။

ကာရဏံဟူသောပုဒ်ကို ဌာနသဒ္ဒါ၏အနက်ကိုပြုခြင်းငှာ မိန့်သတည်း။ ဇာတိသတသဟဿမတ္တာနုဿရဏံဟူသောပုဒ်ကို ဣဒံဟူသောပုဒ်၏ အစွဲကို ;ခြင်းငှာ မိန့်သတည်း။

၃၂-၃၃။ ဥပရိဝါရဒွယေ၊ အတ္ထဝါရ နှစ်ခုအပေါင်း၌လည်း။ သေဝနယော၊ ဤနည်းအတူတည်း။

ဆရာ-အထက်ဝါရ နှစ်ခုအပေါင်း၌လည်း ဤနည်းအတူဟူ၏။ တစုံတခု အထူးမရှိပြီလောဟု သူမေးတွယ်ရှိ၍ ထိုအမေးကို ဖြေခြင်းငှာ ကေဝလံဟိ။ ပ။ ဝုတ္တောကို မိန့်သတည်း။ ထိုပါဠိ၏အတ္ထကား-

ဥပရိ ဝါရဒွယေ သေဝနယောတိ၊ ဥပရိ။ ပ။ သေဝနယောဟူ၍။ ယံဝစနံ၊ကို။ မယာ၊ သည်။ ဝုတ္တံ၊ ပြီ။ တံဝစနံ၊ သည်။ တိယုတ္တံ၊ သင့်စွာ၏။ ကေဝလံ၊သက်သက်။အပဝါရော၊ဤပဌမဝါရကို။ ဇာတိသတသဟဿာ နုဿရဏဝသေန၊ ဘဝတသိန်းကို အောက်မေ့ခြင်း၏ အစွမ်းအားဖြင့်။ ဝုတ္တော၊ ၏။ ဣတရော၊ ဤပဌမဝါရမှ တပါးကုန်သော ဝါရနှစ်ပါးတို့ကို။ ဒသစတ္တာလီသ သံဝဋ္ဋဝိဝဋ္ဋကပ္ပါနုဿရဏဝသေန၊ ဆယ်ပါးကုန်သော သံဝဋ္ဋဝိဝဋ္ဋကပ် လေးဆယ်ကုန်သော သံဝဋ္ဋဝိဝဋ္ဋကပ်တို့ကို ,အောက်မေ့ခြင်း၏ အစွမ်းအားဖြင့်။ ဝုတ္တာ၊ ကုန်၏။

အာဘယ်ကြောင့် ထိုသို့ အောက်မေ့ခြင်း၏ အစွမ်းအားဖြင့် ဆိုအပ်သနည်း၊ အလွန်အောက်မေ့ခြင်း၏ အစွမ်းအားဖြင့် မဆိုအပ်သနည်း ဟူသော စောဒနာကို ဖြေတော်မူလိုရှိ မန္ဒပညောဟု။ပ။ နဝ တတော ဥဒ္ဒံကို မိန့်သတည်း။ ထိုပါဠိ၏အတ္ထကား-

ဟိကသ္မာ၊ ကြောင့်။ စတ္တာလီသ သံဝန္ဓရိဝန္ဓ ကပ္ပါနုဿရဏာဝသေနေဝ၊ ဖြင့်သာလျှင်။ ဝုတ္တော၊ နည်း။ တတော၊ ထက်။ ဥဒ္ဒံ၊ လွန်။ အနုဿရဏာဝသေန၊ ဖြင့်။ နဝုတ္တော၊ နည်း။ မန္ဒပညော၊ နှံ့သောပညာရှိသော။ တိတ္ထိယော၊ သည်။ အနေက ဇာတိ သတသဟဿမတ္တံ၊ များစွာသော ဘဝတသိန်းမျှကိုသာလျှင်။ အနုဿရတိ၊ အောက်မေ့၏။ (ဘဝတသိန်း၏ အဝရအတွက် များသည်၏အဖြစ်ကြောင့် အနေကဟူသော ဝိသေသနကို မိန့်ပြန်သတည်း)။ မဇ္ဈိမပညော၊ အလတ်ဖြစ်သော ပညာရှိသော။ တိတ္ထိယော၊ သည်။ ဒသ သံဝန္ဓဝိဝန္ဓကပ္ပါနိ၊ ဆယ်ပါးကုန်သော သံဝန္ဓ ဝိဝန္ဓ ကပ်တို့ကို။ အနုဿရတိ၊ ၏။ တိက္ခပညော၊ သော။ တိတ္ထိယော၊ သည်။ စတ္တာလီသ သံဝန္ဓ ဝိဝန္ဓကပ္ပါနိ၊ တို့ကို။ အနုဿရတိ၊ ၏။ တတော၊ ထက်။ ဥဒ္ဒံ၊ အလွန်။ နအနုဿရတိ၊ မဒေဝက်မေ့။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ စတ္တာလီသ သံဝန္ဓ ဝိဝန္ဓ ကပ္ပါနုဿရဏာဝသေနေဝ၊ ဖြင့်သာလျှင်။ ဝုတ္တော၊ ၏။ တတော၊ ထက်။ ဥဒ္ဒံ၊ လွန်။ နဝုတ္တော၊ အပ်။

၃၄။ စတုတ္ထဝါရေ၊ ၌။ ယောပုဂ္ဂလော၊ သည်။ တက္ကယတိ၊ ကြံတတ်၏။ ဇုတိတသ္မာ၊ ကြောင့်။ သောပုဂ္ဂလော၊ သည်။ တက္ကီ၊မည်၏။ ဝါ၊ကား။ အသ ပုဂ္ဂလသ၊ အား။ တက္ကော၊ အကြံသည်။ (ကြံခြင်းသည်လည်းဟု)။ အတ္ထိ၊ ၏။ ဇုတိတသ္မာ၊ ကြောင့်။ သောပုဂ္ဂလော၊ သည်။ တက္ကီ၊ မည်၏။

ဤသို့ ကတ္တုသာဓန, အသတ္ထိဝစနတ္တကြောင့် တက္ကိမည်သော ဟူပြီး ထိုသို့သော ဝစနတ္ထကြောင့် ဝိတက်နှင့်ပြည့်စုံသော ပုဂ္ဂိုလ်သာမည်သည် တက္ကိမည်ကောင်းသလော ဟူသောစောဒနာကို ဖြေတော်မူလို၍ တက္ကော်တွာဝ်တက္ကော်တွာ။ပ။ အဓိဝစနံဟူသောပါဠိကို မိန့်သတည်း။ ထိုပါဠိ၏အတ္ထကား-

တက္ကော်တွာ၊ ကြံ၍။ ဝိတက္ကော်တွာ၊ အဖန်တလဲလဲကြံ၍။ ဒိဋ္ဌဂါဟိနော၊ မှားသောအယူကို ယူလေ့ရှိသောပုဂ္ဂိုလ်၏။ ဧတံ၊ ထိုတက္ကိဟူသောပုဒ်သည်။ အဓိဝစနံ၊ တည်း။ ယောပုဂ္ဂလော၊သည်။ ဝိမံသာယ၊ စုံစမ်းဆင်ခြင်ခြင်းနှင့်။ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသည်တည်း။ ဇုတိတသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ သောပုဂ္ဂလော၊ သည်။ ဝိမံသီ၊မည်၏။ ဝိမံသာနာမ၊ ဝိမံသမည်သည်ကား။

ကုလနာ၊ စုံစမ်းဆင်ခြင်ခြင်းတည်း။ ရစ္ဆနာ၊ နှစ်သက်ခြင်းတည်း။ ခမာ
ပနာ၊ သူတပါးကိုနှစ်သက်စေခြင်းတည်း။

ထိုတုလနာမည်ကြောင်းကို ဥပမာဖြင့် အကျယ်ပြတော်မူလို၍ ယထာ
ဟိ စသောပါဠိကို မိန့်သတည်း။ ထိုပါဠိ၏အတ္ထကား–

ပုရိသော၊ သည်။ ယဒ္ဓိယာ၊ တောင်ခေါ်ဖြင့်။ (ဝါးဖြင့်လည်းဟု)။ ဥဒကံ၊
ရေကို။ ဒိမံသိတ္ထာ ဒိမံသိတ္ထာ၊ စုံစမ်း၍ စုံစမ်း၍။ သြတရတိယထာ၊
သက်သက္ခဲသို့။ ဧဝမေဝ၊ လျှင်။ ယောပုဂ္ဂလော၊ သည်။ တုလယိတ္ထာ၊
စုံစမ်း၍။ ရစ္ဆိတ္ထာ၊ နှစ်သက်၍။ ခမာပေတ္ထာ၊ သည်းခံစေ၍။ (သူတပါးကို
နှစ်သက်စေ၍ လည်းဟု)။ ဒိဋ္ဌိ၊ မိစ္ဆာ အယူကို။ ဂဏ္ဍာတိ၊ ယူ၏။
သောပုဂ္ဂလော၊ ကို။ ဒိမံသိတိ၊ ဟူ၍။ ဒေဒိတမ္ပေါ၊ ၏။ တက္ကပရိယာဟတန္တိ၊
ဟူသည်ကား။ တက္ကေန၊ ဝိတက်ဖြင့်။ ပရိယာဟတံ၊ အဖန်တလဲလဲကြံ၍။
တေန တေန ပရိယာယေန၊ ထိုထိုသို့သောအကြောင်းဖြင့်။ တက္ကေတ္ဝာ
၍။ ဇုတိအယံအတ္ထော၊ ကို။ ဧဝဒိတမ္ပေါ၊ ၏။ ဒိမံသာနုစရိတန္တိ၊ ကား။
ဝုတ္တပ္ပကာရာယ၊ သော။ တာယ ဒိမံသာယ၊ ထိုပညာဖြင့်။ အနုစရိတံ၊
စုံစမ်းဆင်ခြင်၍။ သယံပဋိဘာနန္တိ၊ ကား။ အတ္ထနော၊ ၏။ ပဋိဘာနမတ္တ
သဠာတံ၊ ဉာဏ်အထင်မျှသာဖြစ်သော။ ဝစနံ၊ ကို။ ဧဝမာဟာတိ၊ ဟူသည်
ကား။ သဿတဒိဋ္ဌိ၊ ကို။ ဂဟေတ္ဝာ၊ ယူ၍။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဝဒတိ၊ ဆို၏။

ဟတ္ထ၊ထိုတက္ကိဝါဒ၌။ တက္ကိ၊ကြံ၍ယူလေ့ရှိသောပုဂ္ဂိုလ်သည်။ အနုဿ
တိကောတိ၊ အဆင့်ကြားခြင်း ရှိသောပုဂ္ဂိုလ်ဟူ၍ရင်း။ ဇာတိဿရောတိ၊
ဇာတိဿရဉာဏ်နှင့် ပြည့်စုံသော ပုဂ္ဂိုလ်ဟူ၍ရင်း။ လာဘီတိ၊ ဈာန်
အဘိညာဉ်ရသော ပုဂ္ဂိုလ်ဟူ၍ရင်း။ သုဒ္ဓတက္ကိကောတိ၊ သက်သက်ကြံ၍
သာ ယူလေ့ရှိသောပုဂ္ဂိုလ်ဟူ၍ရင်း။ စတုဋ္ဌိဝေါ၊ လေးပါးအပြားရှိ၏။
တတ္ထ၊ ထိုလေးပါးအပြားရှိကုန်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့တွင်။ ယောပုဗ္ဗဝေလာ၊
သည်။ ဝေဿန္တရောနာမ၊ အမည်ရှိလော။ ရာဇာ၊ သည်။ အဓေါသိ
ပြီ။ ဇုတိအာဒိနိ၊ ဤသို့အစရှိသောစကားတို့ကို။ သုတ္ဝာ၊ ၍။ တေန၊ ထို
သို့ကြားခြင်းကြောင့်။ (ဟိကား နိပါတ်မျှသာတည်း)။ ဝေဿန္တရော၊
သည်။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ယဒိဟောတိ၊ အုံ့။ အတ္ထာ၊ အတ္တဟောသည်။
သဿတော၊ မြဲ၏။ ဇုတိ၊ ဤသို့။ တတ္ထယန္ကော၊ ကြီသည်ဖြစ်၍။ ဒိဋ္ဌိ၊ ကို။
ဂဏ္ဍာတိ၊ ၏။ အယံပုဂ္ဂလော၊ သည်။ အနုဿုတိကောနာမ၊ အနုဿုတိက
မည်၏။ ဒွေတိသောဇာတိယော၊ နှစ်ဘဝ သုံးဘဝတို့ကို။ သရတ္ဝာ၊
အောက်မေ့၍။ အဟမေဝ၊ ငါသည်သာလျှင်။ ပုဗ္ဗေ၊ ၌။ အသုကသ္မိံ နာမ၊

ဤမည်သောအမျိုးခု။ အဟောသိ၊ ဖြို။ တသွာ၊ ကြောင့်။ အတ္ထာ၊ သည်။ သဿတော၊ မြဲ၏။ ဧုတိ၊ သို့။ တတ္ထယန္တော၊ ဖြစ်၍။ ဇာတိသရတက္ကိကော နာမ၊ ဇာတိသရတတ္ထိကမည်၏။ ယောပန ပုဂ္ဂလော၊ သည်ကား။ လာဘိ တာယ၊ ချာန်အာဘိညာခဉ်ကို ရသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ဧုဒါနိ၊ ခဉ်။ မေ၏။ အတ္ထာ၊ သည်။ သုခိတော၊ ချာန်အာဘိညာဉ် ချမ်းသာနှင့် ပြည့်စုံသည်။ ဟောတိယထာ၊ ကဲ့သို့။ ဝေ၀ထော၊ တူ။ အတီတေ၀ိ၊ ခဉ်လည်း။ သုခိတော၊ သည်။ အဟောသိ၊ ဖြို။ အနာဂတေ၀ိ၊ ခဉ်လည်း။ သုခိတော၊ သည်။ ဘ၀ိဿတိ၊ လတ္တံ့။ ဧုတိ၊ ဤသို့။ တတ္ထယိတ္ထာ၊ ၍။ ဒိဋ္ဌိ၊ ကို။ ဂဏှာတိ၊ ၏။ အယံပုဂ္ဂလော၊ သည်။ လာဘီတက္ကိကောနာမ၊ လာဘီတတ္ထိကမည်၏။ ဧ၀ံ၊ ဤသို့သဘောရှိသည်။ သတိ၊ သော်။ ဧဒံ၊ ဤတရားသ၌သောသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဧုတိ၊ ဤသို့။ တတ္ထမတ္ထေနေ၀၊ ကြိုကာမျှဖြင့်သာလျှင်။ ဂဏှန္တော၊ ယူသောသူသည်ကား။ သုဒ္ဓတက္ကိကောနာမ၊ သက်သက်သာ ကြိုရှာယူသော ပုဂ္ဂိုလ်မည်၏။

၃၅။ ဧတေသံ ၀ါ အညတရေနာတိ၊ ဟူသည်ကား။ စတုန္နံ၊ ကုန်သော။ ဧတေသံယေ၀ ဝတ္ထူနံ၊ ထိုအကြောင်းတို့တွင်သာလျှင်။ အညတရေန၊ အမှတ်မဲ့ တပါးပါးသော။ ကေနဝါ၊ တခုသောအကြောင်းဖြင့်ရင်း။ ဒိဋ္ဌိဝါ၊ တို့ဖြင့်ရင်း။ တိဟိ၀ါ၊ တို့ဖြင့်ရင်း။ နတ္ထိဧတော ဗဟိဒ္ဓါတိ၊ ဟူသည်ကား။ ဧုမေဟိ၀နေ ဝတ္ထူဟိ၊ ဤလေးပါးကုန်သောအကြောင်းတို့မှ။ ဗဟိ၊ ခဉ်။ အညံ၊ သော။ ကေ၀ သော။ ကာရဏမ္ပိ၊ သည်လည်း။ သဿတပညတ္တိ ယာ၊ မြဲ၏ဟူ၍ ပညတ်ခြင်းငှာ။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဧုတိ၊ ဤသို့။ အပ္ပဋိ၀တ္ထိယံ၊ သူတပါးတို့သည် မဖြစ်စေနိုင်သော။ သိဟနာဒံ၊ ရဲရင့်သောစကားကို။ နဒတိ၊ ၏။

၃၆။ ကယိဒံ ဘိက္ခ၀ေ တထာဂတော ပဇာနာတီတိ၊ ဟူသည်ကား။ သိက္ခ၀ေ၊ တို့။ တထာဂတော၊ ငါဘုရားသည်။ စတုဋ္ဌမ္ပိ၊ သော။ ဧုဒံဒိဋ္ဌိ ဂတံ၊ ဤမိစ္ဆာအယူကို။ (တံကားနိပါတ်)။တထာဂတော၊ သည်။ နာနုဗ ကာရတော၊ အားဖြင့်။ ဇာနာတိ၊ ၏။ တတော၊ ထိုလေးပါးကုန်သော အကြောင်းတို့မှ။ ပရံ၊ သော။ တံပဇာနနာကာရဏံ၊ ထိုအပြားအားဖြင့် သိခြင်း၏အကြောင်းကို။ ဒသေန္တော၊ ၍။ ဣမေဒိဋ္ဌိဋ္ဌာနာတိအာဒိ၊ ကို။ အာဟ၊ ဖြို။ တတ္ထ၊ ထိုဧုမေဒိဋ္ဌိဋ္ဌာနာ အစရှိသောပါဌ်။ ဒိဋ္ဌိယောဝေ၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိတို့သည်သာလျှင်။ ဒိဋ္ဌိဋ္ဌာနာနာဝ၊ မည်ကုန်၏။ (ဒိဋ္ဌိယောဝေ ဋ္ဌာနာ ဒိဋ္ဌိဋ္ဌာနာဟု ကမ္မဓာရယ်ပြုလို၏)။ အဝိစအပရော၊ တပါးသော။

နယော၊ ကို။ မယာ၊ သည်။ ဝုစ္စတေ၊ အုံ့။ (ဒိဋ္ဌိနှံ ဌာနံ ဒိဋ္ဌိဌာနံဟု ဆိုဋ္ဌိ တပ္ပ၊ရိသ်ပြုလို၏။ ဌာနသဒ္ဒါကား ကာရဏအနက်ဌပြု၏)။ ယထာယေန ကာရဏေန၊ ကြောင့်။ ဒိဋ္ဌိနှံ၊ တို့၏။ ကာရဏံ၊ သည်။ ဒိဋ္ဌိဌာနံ၊ မည်၏။ တထာ တေန ကာရဏေန၊ကြောင့်။ ကတမာနိ အဋ္ဌဒိဋ္ဌိဌာနာနိ။ပ။ ဒိဋ္ဌိဌာနန္တိ၊ကတမာနိ အဋ္ဌဒိဋ္ဌိဌာနာနိ။ပ။ဒိဋ္ဌိဌာနံဟူသော ဤစကားကို။ သဝဝါ၊ သည်။ အာဟ၊ ပြီ။ အဋ္ဌ၊ ရှစ်ပါးကုန်သော။ ဒိဋ္ဌိဌာနာနိ၊ မိစ္ဆာအယူ၏ အကြောင်းတို့သည်။ ကတမာနိ၊တို့နည်း။ ခန္ဓာဝိ၊တို့သည်လည်း။ ဒိဋ္ဌိဌာနံ၊ မိစ္ဆာအယူ၏အကြောင်းမည်၏။ အဝိဇ္ဇာဝိ၊သည်လည်း။ ဒိဋ္ဌိဌာနံ၊မည်၏။ ဖဿောဝိ၊ သည်လည်း။ သညာဝိ၊သည်လည်း။ ဝိတက္ကောဝိ၊သည်လည်း။ အယောနိသော၊ မသင့်သောအားဖြင့်။ မနသိကာရောဝိ၊ နှလုံးသွင်းခြင်း သည်လည်း။ ပါပမိတ္တောဝိ၊ မကောင်းသော အဆွေခင်ပွန်းသည်လည်း။ ပရတောဃောသောဝိ၊ ဖောက်ပြန်သောဒေသနာသည်လည်း။ ဒိဋ္ဌိဌာနံ၊ ဒိဋ္ဌိဌာနမည်၏။ ဣတိဣမာနိအဋ္ဌ၊ တို့တည်း။ ဒိဋ္ဌိနှံ၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိတို့၏။ ဥပ္ပါ ဒါယ၊ ဖြစ်ခြင်းငှာ။ သမုဋ္ဌာနဋ္ဌေန၊ အကြောင်းဖြစ်သောအနက်ကြောင့်။ ခန္ဓာ၊ တို့သည်။ ဟေတု၊ မည်၏။ ခန္ဓာ၊ တို့သည်။ ပစ္စယော၊ မည်၏။ ဝေါ၊ သို့။ ခန္ဓာဝိ၊ တို့သည်လည်း။ ဒိဋ္ဌိဌာနံ၊ မည်၏။ အဝိဇ္ဇာ၊ သည်။ဒိဋ္ဌိနှံ၊ တို့၏။ ဥပ္ပါဒါယ၊ ငှာ။ သမုဋ္ဌာနဋ္ဌေန၊ကြောင့်။ ဟေတု၊ မည်၏ ။ပ၊ ပါပမိတ္တော၊ သည်။ ဟေတု၊ မည်၏။ ပရတောဃောသော၊ သည်။ ဟေတု၊ မည်၏။ ပရတောဃောသော၊ သည်။ ပစ္စယော၊ မည်၏။ ဝေဒို၊ လည်း။ ပရတောဃောသော၊ သည်။ ဒိဋ္ဌိဌာနံ၊ မည်၏။ ဝေဒဂဟိတာတိ၊ ဟူသည်ကား။ ဒိဋ္ဌိသင်္ခါတာ၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိဟု ဆိုအပ်ကုန်သော။ ဒိဋ္ဌိဌာနာ၊ ဒိဋ္ဌိဌာနတို့ကို။ (ဂဟိတာ အာဒိန္နာဒ္ဌစပ် ဒိဋ္ဌိသင်္ခါတာ ဟူသောပါဌ်ဖြင့် ဒိဋ္ဌိဌာနဟူသောပုဒ်၏ သမ္ဗန္ဓဝေနာကမ္မဓာရယ်၏ အဖြစ်ကိုပြ၏)အတ္ထာစ၊ သည်ရင်း။ လောကောစ၊ သည်ရင်း။ သဿတော၊ မြဲ၏။ ဣတိဝေါ၊ သို့။ ဂဟိတာ အာဒိန္နာ၊ စွဲလမ်းအပ်ကုန်၏။ ပဝတ္တိတာ၊ ဖြစ်စေအပ်ကုန်၏။ ဣတိ အယံအတ္ထော၊ ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။ဝေါပရာမဋ္ဌာတိ၊ ဟူသည်ကား။ နိရာသင်္ကစိတ္တတာယ၊ ခွဲရှားခြင်း ကင်းသောစိတ်ရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ပုနပ္ပုနံ၊ လဲလဲ။ အာမဋ္ဌာ၊ စွဲလမ်းအပ်သောအယူတို့သည်။ ပရာမဋ္ဌာ၊ ၏။ ဣဒမေဝ၊ ဤငါ၏စကားသာလျှင်။ သစ္စံ၊ မှန်၏။ အညံ၊ တပါးသော စကားသည်။ မောသံ၊ အချည်းနှီးတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပရိနိဗ္ဗာယိတာ၊ ပြီးဆုံးစေအပ်ကုန်၏။ ကာရဏသင်္ခါတာ၊ဟုဆိုအပ်ကုန်သော။ ဒိဋ္ဌိဌာနာ၊

မိန္ဓာဒိဋ္ဌိသည်။ (မိန္ဓာအယူ၏ အကြောင်းတို့သည်လည်းဟူ) ယထာ ယေန အာကာရေန၊ ဖြင့်။ ဂယ္ဟမာနာ၊ ယူအပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဒိဋ္ဌယော၊ တို့ကို။ သမုဋ္ဌာပေန္တိ၊ ဖြစ်စေကုန်၏။ ဧဝံ တထာ ဘေန အာကာရေန၊ ဖြင့်။ အာရမ္မဏဝသေနစ၊ အားဖြင့်ရင်း။ ပဝတ္တနဝသေနစ၊ ဖြစ်စေသည်၏ အစွမ်းအားဖြင့်ရင်း။ အာသေဝနဝသေနစ၊ အဘန်တလဲလဲ ဖြစ်ပွားသည်၏ အစွမ်းအားဖြင့်ရင်း။ ဂဟိတာ၊ ယူအပ်ကုန်၏။ အနာဒိနဝဒဿိတာယ၊ အပြစ်ကိုရှုလေ့မရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ပုနပ္ပုနံ၊ လဲ။ ဂဟဏဝသေန၊ ယူခြင်း၏အစွမ်းအားဖြင့်။ ပရာမဋ္ဌာ၊ စွဲလမ်းအပ်ကုန်၏။ ဧဝံဂတိကာတိ၊ ကား။ ဧဝံ၊ ဤသို့ဖောက်ပြန်သောအားဖြင့် စွဲလမ်းအပ်သည်။ သတိ၊ ရှိသော်။ နိရယတိရစ္ဆာနပေတ္တိဝိသယာနံ၊ ငရဲ တိရစ္ဆာန် ပြိတ္တာတို့၏ ဖြစ်ရာတို့တွင်။ အညတရဂတိကာ၊ တပါးပါးသော အလားရှိကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဧဝံအဘိသမ္ဘုရာယာတိဇုဒံ၊ ဟူသောပုဒ်သည်။ ပုရိမ ပဒသော၊ ရှေးဖြစ်သော ဧဝံဂတိကာ ဟူသောပုဒ်၏သာလျှင်။ ဝေဝစနံ၊ ဝေဝုစ်တည်း။ (ဝေဝုစ်ဟူသည်ကား သဒ္ဒါမျှသာထူးသည် အနက်အထူး မရှိ ဟူလိုသည်) ဧဝံဝိဓပရလောကာ၊ ဤသို့အထူးအပြားရှိသော တမလွန် လောက ရှိကုန်သည်။ ဘဝန္တိ၊ ကုန်၏။ ဇုတိအယံ အဓိပ္ပါယော၊ ကို၊ ဝုတ္တံ ဝုတ္တော၊ ဆိုအပ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

ဘဒ္ဒ ဘဏ္ဍာဂဂေါ ပဇာနာတီတိ၊ဟူသည်ကား။ ကေဝလဿ၊ သက်သက် ကား။ ဘဏ္ဍာဂဂေါ၊ ငါဘုရားသည်။ သကာရဏံ၊ သော။ သဂတိကံ၊ အလားနှင့်တကွဖြစ်သော။ ဒိဋ္ဌိဂတမေဝ၊ ကိုသာလျှင်။ နပဇာနာတိ၊မသိ။ အယခေါ၊စင်စစ်အားဖြင့်ကား။ ဘဒ္ဒသဒ္ဒံ၊ထိုအလုံးစုံကိုလည်း။ပဇာနာတိ၊ ၏။ ဘဂေါ၊ ထိုထက်။ ဥတ္တရိတရံ၊ လွန်မြတ်သော။ သီလဿ ဝေ၊ ကိုရင်း။ သမာဓိဿ၊ကိုရင်း။ သဗ္ဗညုတညာဏဿ၊ ကိုရင်း။ ပဇာနာတိ၊၏။ ဘဒ္ဒပဇာနနံ ပရာမသတီတိ၊ ဟူသည်ကား။ ဧဝံဝိဓံ၊ ဤသို့ အပြားရှိသော။ အနုတ္တရံ၊ အတုမရှိသော။ ဘဒ္ဒဝိသေသံ၊ ထိုအထူးကိုလည်း။ ပဇာနန္တော၊ သိသော်လည်း။ အဟံ၊ သည်။ ပဇာနာတိ၊ ၏။ ဇုတိ၊ ဤသို့။ ဘဏ္ဍာ ဒိဋ္ဌိ မာန ပရာမသန ဝသေန၊ ဘဏ္ဍာ ဒိဋ္ဌိ မာနဖြင့် ဖောက်ပြန်သော စွဲလမ်း ခြင်း၏ အစွမ်းအားဖြင့်။ နပရာမသတိ၊ မစွဲလမ်း။ အပရာမသတောစဿ ပစ္စတ္တညေဝနိဗ္ဗုတိ ဝိဒိတာဝတိ၊ ဟူသည်ကား။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ အပရာမသတော၊ မစွဲလမ်းသော။ အဿ အနေန ဘဏ္ဍာဂဂေန၊ ဤငါဘုရားသည်။ အပရာမသနပစ္စယာ၊ ဘဏ္ဍာ ဒိဋ္ဌိ မာနတို့ဖြင့် မစွဲလမ်းခြင်းကြောင့်။

သယမေဝ အတ္တနာယေဝ၊ မိမိအလိုလိုသာလျှင်။ တေယံ ပရေမာ၊
ကိလေသာနှံ၊ ထိုသို့ ဖောက်ပြန်သောအားဖြင့် စွဲလမ်းတတ်ကုန်သော
ကိလေသာတို့၏။ နိဗ္ဗုတိ၊ ငြိမ်းစေခြင်းကို။ (ငြိမ်းရာနိဗ္ဗာန်ကို လည်းဟု)။
ဝိဒိတာ၊ သိအပ်ပြီ။ သိကွဲ့ဝေ၊ ရဟန်းတို့။ တထာဂတသ၊ အား။ နိဗ္ဗာနံ၊
သည်။ ပါကဋံ၊ ထင်၏။ ဇုတိဇုမံအတ္ထံ၊ ကို။ ဒသ္သေတိ၊ ၏။

ဇုဒါနိ၊ ၌။ ယထာပဒိုပနေ့နေ့ နေ့ အကြင်သို့ အပြားရှိသော အကျင့်ဖြင့်။
တထာဂတော နေ့ သည်။ သာနိဗ္ဗုတိ၊ ထိုနိဗ္ဗာန်ကို။ အဓိဂတာ၊ သိအပ်၏။
တံပဒိုပတ္တိ ၊ထိုအကျင့်ကို။ ဒဿေတုံ၊ ငှာ။ ယာသု ဝေဒနာသု၊ တို့၌။ရတ္တာ၊
ကုန်သော။ တိတ္ထိယာ၊ တို့သည်။ မယံ၊ တို့သည်။ ဇုဝ၊ ဤကိုယ်၏ အဖြစ်၌။
သုခိနော၊ ချမ်းသာသော ကိုယ်စိတ်ရှိကုန်သည်။ ဘဝိဿာမ၊ကုန်အံ့။ တတ္ထ၊
ဤအရပ်၌။ သုခိနော၊ ကုန်သည်။ ဘဝိဿာမ၊ ကုန်အံ့။ ဇုတိ၊ ဤသို့။ ဒိဋ္ဌိ
ဂတာနိ၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိဖြင့် စွဲလမ်းခြင်းသို့။ ပဝိသန္တိ၊ ကုန်၏။ တာသံ ယေဝ
ဝေဒနာနံ၊ တို့၏သာလျှင်။ ဝသေန၊ ဖြင့်။ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ကို။ အာစိဏ္ဏော၊
ကြားတော်မူလိုသည် ဖြစ်၍။ ဝေဒနာနံ သမုဒယဉ္စ ဘိအာဒိ ၊ ကို။ အာဟ၊
ကြ။ ကတ္ထ၊ ထိုဝေဒနာနံ သမုဒယဉ္စ အစရှိသောပုဒ်ကို။ ယထာဘူတံ ဝိဒိတ္ဝာ
ဟု၊ ဟူသည်ကား။အဝိဇ္ဇာသမုဒယာ၊အဝိဇ္ဇာဟူသောအကြောင်းကြောင့်
ဝေဒနာသမုဒယော၊ ဝေဒနာ၏ ဖြစ်ခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တဏှာ
သမုဒယာ၊ ကြောင့်။ ဝေဒနာသမုဒယော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ကမ္မ
သမုဒယာ၊ ကြောင့်။ ဝေဒနာသမုဒယော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဖဿသမု
ဒယာ၊ ကြောင့်။ ဝေဒနာသမုဒယော၊ သည်။ဟောတိ၊ ၏။ဇုတိ၊ သို့။ပစ္စယ
သမုဒယဉ္စေန၊ ပစ္စည်းကြောင့် ဖြစ်သော သဘောဖြင့်။ ဝေဒနာဟ္ဒန္ဒသ
၏။ ဥဒယံ၊ ဖြစ်ခြင်းကို။ ပဿတိ၊ ရှုမြင်၏။ နိဗ္ဗတ္တိလက္ခဏံ၊ ဖြစ်ခြင်း
လက္ခဏာကို။ ပဿန္တော၊ မြင်တော်မူသော်လည်း။ဝေဒနာဟ္ဒန္ဒသ၏။
ဥဒယံ၊ ဖြစ်ခြင်းကို။ ပဿတိ၊ ၏။ ဇုတိ၊ ဤသို့။ပဗ္ဗန္ဒံ၊ ကုန်သော။ ဇုမေသံ
လက္ခဏာနံ၊ တို့၏။ ဝသေန၊ အားဖြင့်။ ဝေဒနာနံ၊ တို့၏။ သမုဒယံ၊ ဖြစ်
ခြင်းကို။ ယထာဘူတံ၊ မဖောက်မပြန်။ ဝိဒိတ္ဝာ၊ ၍။ အဝိဇ္ဇာနိရောဓာ၊
အဝိဇ္ဇာချုပ်ခြင်းကြောင့်။ ဝေဒနာနိရောဓော၊ ဝေဒနာ၏ ချုပ်ခြင်းသည်။
ဟောတိ၊ ၏။ တဏှာနိရောဓာ၊ ကြောင့်။ ကမ္မနိရောဓာ၊ ကြောင့်။ ဖဿနိ
ရောဓာ၊ကြောင့်။ဝေဒနာနိရောဓော၊ သည်။ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ ဇုတိ၊ ဤသို့။
ပစ္စယနိရောဓဉ္စေန၊ ပစ္စည်း ချုပ်ခြင်းသဘောဖြင့်။ ဝေဒနာဟ္ဒန္ဒသ ၏။
ဝယံ၊ ပျက်ခြင်းကို။ပဿတိ၊ ၏။ဝိပရိဏာမလက္ခဏံ၊ ပျက်ခြင်းလက္ခဏာကို။

(ဖောက်ပြန်ခြင်း လက္ခဏာကိုလည်းဟူ)။ ပဝေဏ္ဏောပိ၊ သော်လည်း။ ဝေဒနာဂ္ဂန္ဓသ၊ ၏။ ဝယံ၊ ကို။ ပဝေဏတိ၊ ၏။ ဧတိ၊ ဤသို့။ ပဋ္ဌန်း၊ ကုန်သော။ ဧမေသံ လက္ခဏာနံ၊ တို့၏။ ဝသေန၊ ဖြင့်။ ဝေဒနာနံ၊ တို့၏။ အတ္ထဂံမံ၊ ချုပ်ခြင်းကို။ ယထာဘူတံ၊ မဖောက်မပြန်။ ဝိဒိတ္ဝာ၊ ၍။ ဝေဒနံ။ ကို။ ပဋိစ္စ၊ ၍။ ယံသုခံ၊ အကြင်စိတ်၏ ချမ်းသာခြင်းသည်။ ယံသောမနဿံ၊ အကြင် ဝမ်းမြောက်ခြင်းသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။ အယံ၊ ဤသို့ စိတ်၏ ချမ်းသာခြင်း ဝမ်းမြောက်ခြင်းသည်။ ဝေဒနာယ၊ ၌။ အဿာဒေါ၊ သာယာခြင်းတည်း။ ဧတိဝေါ၊ ဤသို့။ အဿာဒဠ္ဟ၊ သာယာခြင်းကိုလည်း။ ယထာဘူတံ၊ ပြန်။ ဝိဒိတ္ဝာ၊ ၍။ ယာဝေဒနာ၊ သည်။ အနိစ္စာ၊ အနိစ္စတည်း။ ဒုက္ခာ၊ တည်း။ ဝိပရိဏာမဓမ္မာ၊ ပြကတ္တေသော သဘောကို စွန့်တတ်သော သဘောရှိ၏။ အယံ၊ ဤသို့ ပြကတ္တေသော သဘောကို စွန့်ခြင်းသည်။ ဝေဒနာယ၊ ၏။ အာဒီနဝေါ၊ အပြစ်တည်း။ ဧတိဝေါ၊ ဤသို့။ အာဒီနဝံ၊ ကို။ ယထာဘူတံ၊ ပြန်။ ဝိဒိတ္ဝာ၍။ ဝေဒနာယ၊ ၌။ ယောဆန္ဒရာဂဝိနယော၊ အကြင်ပြင်းစွာ တပ်တတ်သောရာဂကို ဖျောက်ခြင်းသည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ ယံဆန္ဒရာဂပ္ပဟာနံ၊ အကြင် ပြင်းစွာတပ်တတ်သော ရာဂကို ပယ်ခြင်းသည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ ဧဒံ၊ ဤသို့ ပြင်းစွာတပ်တတ်သောရာဂကို ပယ်ခြင်းသည်။ ဝေဒနာယ၊ မှ။ (၏ လည်းဟူ)။ နိဿရဏံ၊ထွက်မြောက်ခြင်းတည်း။ (ထွက်မြောက်ရာတည်း) ဧတိဝေါ၊ ဤသို့။ ဝေဒနာယ၊ မှ။ (အပါဒါန်ထည့်) နိဿရဏဠ္ဟ၊ ထွက်မြောက်ခြင်းကိုလည်း။ ယထာဘူတံ၊ ပြန်။ ဝိဒိတ္ဝာ၊ ၍။ ဝေဒနာယံ၊ ၌။ (အာဓာရထည့်)။ ဝိဂတ ဆန္ဒဂတသာယ၊ ပြင်းစွာတပ်တတ်သော ရာဂကင်းသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ အနုပါဒါနော၊ တဏှာ ဒိဋ္ဌိ မာနတို့ဖြင့် စွဲလမ်းခြင်းမရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အနုပါဒါ၊ စွဲလမ်းခြင်း မရှိခြင်းကြောင့်။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ တထာဂတော၊ သည်။ ဝိမုတ္တော၊ လွတ်၏။

ထိုစကားကို ဝုတ္တိနည်းအားဖြင့် ဖွင့်ပြတော်မူလိုသည်ဖြစ်၍ ယသ္မိं ဥပါဒါနေ စသောပါဠိကို မိန့်သတည်း။ ထိုပါဠိ၏အတ္ထကား-

ယသ္မိं ဥပါဒါနေ၊ သည်။ သတိ၊ ရှိသော်။ ကိဉ္စိ၊ တစုံတခုသောတရားကို။ ဥပါဒိယေယ္ယ၊ စွဲလမ်းရာ၏။ ကဿစိ ဓမ္မဿ၊ ၏။ (သမ္မန်ထည့်)။ ဥပါဒိန္နတ္တာစ၊စွဲလမ်းအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်လည်း။ခန္ဓော၊ ဥပါဒါနက္ခန္ဓာ သည်။ဘဝေယ္ယ၊ ၏။တဿ ခန္ဓဿ၊ ၏။ အဘာဝေါ၊ မဖြစ်ခြင်းကြောင့်။ ကိဉ္စိ ဓမ္မံ၊ကို။ အနုပါဒိယိတ္ဝာဝ၊ မစွဲလမ်းမူ၍သာလျှင်။ ဘိက္ခဝေ၊ရဟန်းတို့။ တထာဂတော၊သည်။ဝိမုတ္တော၊ ၏။(ဧတိသဒ္ဒါကား ပရိသမာပနတည်း)။

၃၇။ ဣမေခေါ တေ ဘိက္ခဝေတိ၊ ဟူသည်ကား။ အဟံ၊ သည်။ ကတမေစ တေ ။ပ။ ဂန္ဓိရာတိ၊ကတမေစ တေ ။ပ။ ဂန္ဓိရာဟူ၍။ယေဓမ္မေ၊ တို့ကို။ အပုဗ္ဗိ၊ ပြီ။ (တေကား တဗ္ဗောတည်း)။ တေဓမ္မာ၊ တို့သည်။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဣမေခေါ၊ ဤသည်တို့တည်း။

ခြောက်ဆဲနှစ်ပါးသော မိန္ဓာအယူတို့ကိုလည်း ခွဲဝေသောကြောင့် ကတမေစ တေ ဘိက္ခဝေ ဓမ္မာ ဂန္ဓိရာဟု သူမေးဘွယ်ရှိ၍ ထိုအမေး ကို ဖြေခြင်းငှာ တဠ္ဆ တဏှာဂတော အစရှိသောပါဠိကို မိန့်သတည်း။ ထိုပါဠိ၏အတ္ထကား–

ယေဟိ ဓမ္မေဟိ၊ အကြင်ဂုဏ်တို့ဖြင့်။ တဏှာဂတသ၊ ငါဘုရား၏။ ဝဏ္ဏံ၊ ကို။ ပုထုဇ္ဇနာ၊ တို့သည်။ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်မှန်သောအတိုင်း။ ဝတ္တုံ၊ ချီးမွမ်းခြင်းငှာ။ နေဝ သက္ကောန္တိ၊ ကုန်။ သောတာပန္နာဒီသု၊ တို့တွင်။ အညတရော၊ အမှတ်မဲ့ တယောက်သော အရိယာသည်။ ယထာဘူတံ၊ တိုင်း။ ဝတ္တုံ၊ ငှာ။ နု သက္ကောတိ၊ နိုင်။ အထခေါ၊ စင်စစ်ကား။ တဏှာ ဂတောဝ၊ သည်သာလျှင်။ ယထာဘူတံ၊ တိုင်း။ တဏှာဂတသ၊ ၏။ (သမ္ဗန်ထည့်) ဝဏ္ဏံ၊ ကို။ သမ္မာ၊ လျောက်ပတ်စွာ။ ဝဒမာနော၊ ချီးမွမ်း သည်ဖြစ်၍။ ဝဒေယျ၊ ဆိုရာ၏။ တဠ္ဆတဏှာဂတော ပဇာနာတိ တတောမ ဥတ္တရိတရံ ပဇာနာတိတိ၊ တဠ္ဆတဏှာဂတော ။ပ။ ဥတ္တရိတရံ ပဇာနာတိ ဟူ၍။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ နိဒ္ဒိဋ္ဌာ၊ ပြအပ်ကုန်ပြီးသော။ တေသဗ္ဗညုတညာဏဓမ္မာ၊ တို့သည်။ ဂန္ဓိရာ၊ နက်နဲကုန်၏။ ဒုဒ္ဒသာ၊ မြင်နိုင်ခဲကုန်၏ ။ပ။ ပဏ္ဍိတ ဝေဒနီယာ၊ ပညာရှိတို့သည် သိအပ်ကုန်၏။ ဧတိ၊ ဤသို့။ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ ကုန်၏။ ဧवं၊ သို့။ ပုဗ္ဗမာနေ၊ မေးတော်မူသော်လည်း။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ သဗ္ဗညုတညာဏမေဝ၊ ကိုသာလျှင်။ ပုစ္ဆံ၊ မေးအပ်၏။ နိယျာ တေနေ့ နေ၊ ဖြေတော်မူပေါ်လည်း။ ဟဒေဝ၊ ထိုသဗ္ဗညုတဉာဏ်ကို သာလျှင်။ နိယျာတိတံ၊ဖြေအပ်၏။ ပနတထာ၊ ထိုသို့ဖြေအပ်သော်လည်း။ အန္ဓရာ၊ အကြားဌာ။ ဒိဋ္ဌိယော၊ မိန္ဓာဒိဋ္ဌိတို့ကို။ ဝိဘတ္တာ၊ ခွဲဝေအပ် ကုန်၏။

ပဌမဘာဏဝါရဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီးပြီ။

ကေစ္ဆသဿတဝါဒ

၃၈။ တတ္ထ၊ ထိုအတ္ထိ ဘိက္ခဝေ ကေ သမဏပြာဟ္မဏာ အစရှိသော ပါဠိတို့။ ကေစ္ဆသဿတိကာတိ၊ ဟူသည်ကား။ ကေစ္ဆသဿတဝါဒါ

အချိုသာမြိန်ဟု အယူရှိကုန်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ တေ၊ ထိုအချိုသာမြိန်ဟု အယူရှိကုန်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ သတ္တေကစ္စသဿတိကာ၊ သတ္တဝါအချိုသာမြိန်ဟု အယူရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့ဝင်း။ သင်္ခါရေကစ္စသဿတိကာ၊ သင်္ခါရအချိုသာမြိန်ဟု အယူရှိကုန်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့ဝင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဒုဗိဓာ၊ ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဒုဗိဓာ၊ နှစ်ပါးအပြားရှိကုန်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့ကိုလည်း။ ဧဝ၊ ဤကေစ္စသဿတဝါဒဟု။ (ဤဒိဋ္ဌိနိကာယ် အဋ္ဌကထာ၌လည်းဟူ)။ ဂတိတာယေဝ၊ ယူအပ်ကုန်သလျှင် ကတည်း။

၃၉။ ယန္တိ ဧဒံ ပဒံ၊ ယံဟူသော ဤပုဒ်သည်။ နိပါတမတ္တံ၊ နိပါတ်ပုဒ်မျှသာလျှင်တည်း။ ကဒါစိတိ၊ ကဒါစိဟူသည်ကား။ ကိသ္မိဉ္စိကာလေ၊ တစုံတခုသော ကာလ၌။ ကရဟစိတိ ဧဒံ ပဒံ၊ သည်။ တသော၊ ထိုကဒါစိဟူသောပုဒ်၏သာလျှင်။ ဝေဝစနံ၊ ဝေါဟာရတည်း။ ဒီဃသ အဒ္ဓုနောတိ၊ ဒီဃသ အဒ္ဓုနော ဟူသည်ကား။ ဒီဃသ၊ ရှည်စွာသော။ ကာလသ၊ ၏။ အစ္ဆယေနာတိ၊ အစ္ဆယေနဟူသည်ကား။ အတိဂ္ဂမေန၊ လွန်သဖြင့်။ သံဝဋ္ဋတိ၊ သံဝဋ္ဋတိဟူသည်ကား။ ဝိနဿတိ၊ ပျက်၏။

အရှင်အဋ္ဌကထာဆရာ- မြတ်စွာဘုရားသည် ယေဘုယျန သတ္တာ အာဘဿရသံဝတ္တနိကာ ဟောန္တိဟု ဤစကားကို မိုးဖြင့်ကမ္ဘာပျက်သော အခါ၌ များစွာကုန်သော သတ္တဝါတို့သည် အာဘဿရာဘုံ၌သာ ဖြစ်ကုန်သောကြောင့် ဟောတော်မူလေသလောဟု အဋ္ဌကထာဆရာ၌ သူမေးတွယ်ရှိ၍ ထိုအမေးကိုဖြေခြင်းငှာ ယေဘုယျနာတိ။ပ။ ဝုတ္တံကို မိန့်သတည်း။ ထိုပါဠိ၏အတ္ထကား-

*ယေဘုယျနာတိ၊ ဟူသောစကားကို။ ယေ၊ အကြင် ပြဟ္မာတို့သည်။ ဥပရိပြဟ္မလောကေသုဝါ၊ အာဘဿရဘုံမှ အထက်ဘုံတို့၌ဝင်း။ အရူပေသုဝါ၊ အရူပဘုံတို့၌ဝင်း။ နိဗ္ဗတ္တန္တိ၊ ကုန်၏။ တာဒဝသေသေ၊ ထိုတို့မှကြွင်းသော သတ္တဝါတို့ကို။ သန္ဓာယ၊ ၍။ ဝုတ္တံ၊ ပြီ။ ဗျာနမနေန၊ ဗျာနဝိတ်ဖြင့်။ နိဗ္ဗတ္တတ္တာ၊ ဖြစ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ **မနောမယာ၊** မနောမယမည်ကုန်၏။

မနသာ နိဗ္ဗတ္တတ္တာတိ မနောမယာဟု နိဗ္ဗတ္တတဒ္ဓိတ်ပြုစေလို၍ မနမယာဟူ၍သာမဆိုမူ၍မနောမယာဟူ၍မနသဒ္ဒါသည် မနောဂိုဏ်းဖြစ်သောကြောင့် ဘေယမောလောပေ ဟူသောသုတ်ဖြင့် ဝိဘတ်ကျေပြီးသော

သမာသိ၌ မနဟူသော မနောဂိုဏ်းသဒ္ဒါ၏ အစိတ်အကို ဩပြု၍ဆို လေသတည်း။ မနသဒ္ဒါသည် စိတ်သာမညကို ဟောသော်လည်း ဤ အရာ၌ စိတ်သာမညကိုမဟော ဈာန်စိတ်ကို ဟောသည်၏ အဖြစ်ကို သိစေခြင်းငှာ ဈာနမနေနဟု အဋ္ဌကထာဆရာ ဆိုတော်မူသတည်း။

တေသံ၊ ထိုသတ္တဝါတို့အား။ ဝိတိ၊ ဝိတိဟု ဆိုအပ်သော။ ဘက္ခာ အာဟာရော၊ အစာသည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ ဧတိတသ္မာ၊ ထိုသို့ဝိတိလျှင် အစာ ရှိသည်၏သတ္တိကြောင့်။ တေသတ္တာ၊ တို့သည်၊ ပီတိဘက္ခာ၊ မည်ကုန်၏။

ဘက္ခသဒ္ဒါ၏ အာဟာရအနက်ကို ဟောသည်၏အဖြစ်ကို သိစေခြင်း ငှာ ဘက္ခာကို အာဟာရောဟု ဖွင့်တော်မူသတည်း။ ထိုအာဟာ ရောဟူသောပုဒ်ဖြင့် ဘက္ခသဒ္ဒါ၏ ပျက်စီးခြင်း အစရှိသောအနက်ကို နှစ်စေတော်မူ၏။

တေသံ သတ္တာနံ၊ တို့အား။ အတ္တာနောဝ၊ ၏သာလျှင်။ ပဘာ၊ အရောင် သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဧတိတသ္မာ၊ ကြောင့်။ တေသတ္တာ၊ တို့သည်။ သယံ ပဘာ၊ သယံပတ မည်ကုန်၏။

သယံသဒ္ဒါ၏ မိမိဟူသော အနက်ကို ဟောသည်၏အဖြစ် ဘယ်ဟူ သော နိပါတ်ပုဒ်နောင် သဝိတတ် ကျေသည်၏အဖြစ် ဝေသဒ္ဒါ ကျေသည်၏အဖြစ်ကို သိစေခြင်းငှာ သယံကို အတ္တာနောဝဟု ဖွင့်တော် မူသည်။ ထိုအတ္တာနော၊ ဟူသောပုဒ်ဖြင့် သယံသဒ္ဒါ၏ အိုင်ခြင်းအစရှိ သော အနက်ကို နှစ်စေ၏။ ဗဟုဗ္ဗီဟိချည်းတည်း။

ယေသတ္တာ၊ တို့သည်။ အန္ဓလိကျော၊ ၌။ စရန္တိ၊ သွားတတ်ကုန်၏။ ဧတိ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ တေသတ္တာ၊ တို့သည်။ အန္ဓလိကာစရာ၊ မည်ကုန်၏။ ယေသတ္တာ၊ တို့သည်။ သုဒေဝသု၊ ဝင့်တယ်ကုန်သော။ ဥယျာန ဝိမာန ကပ္ပရုက္ခာဒီသု၊ ဥယျာဉ် ဗိမာန် ပဒေသာပင် စသည်တို့၌။ ဝိဟရန္တိ၊ ကုန်၏။ ဧတိတသ္မာ၊ ကြောင့်။ တေသတ္တာ၊ တို့သည်။ သုဒဒ္ဒဝယိနော၊ သုဒဒ္ဒဝယိ မည်ကုန်၏။

ဥယျာန ဝိမာန ကပ္ပရုက္ခာဒီသု ဟူသောပါဌ်ဖြင့် ပြဟ္မာ့ပြည်၌လည်း ဥယျာဉ် ဗိမာန် ပဒေသာပင် အစရှိသည် ရှိကုန်၏ဟု၍ အဋ္ဌကထာ ဆရာ သိစေတော်မူ၏။

ဝါ၊ တနည်းကား။ ယေသတ္တာ၊ တို့သည်။ သုဘာဝနောရမ္မာ၊ နှလုံးမြေ ရေကျက်ဘုယ်ရှိကုန်သော။ ဝတ္ထာ ဘရဏာ၊ အဝတ်တန်ဆာ ရှိကုန်သည်

ဟုတ္ထာ၊ ၍။ တိဋ္ဌန္တိ၊ ကုန်၏။ ဧုတိတသ္မာ၊ ကြောင့်။ တေသတ္ထာ၊ တို့သည်။ သုဘဋ္ဌာယိနော၊ မည်ကုန်၏။ စိရံဒီဃမဒ္ဓါနန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ ဥတ္တံသေန၊ အလွန်အားဖြင့်။ အဋ္ဌကပ္ပေ၊ မဟာကပ် ရှစ်ကပ်တို့ပတ်လုံး။ တိဋ္ဌန္တိ၊ ကုန်၏။

ဥတ္တံသေန ဟူသောပါဠိဖြင့် ပြဟ္မာတို့သည်လည်း ရှစ်ကမ္ဘာ အဝိုင်းအခြား မရောက်မီ ကောင်းမွှေတံ ကုန်သောကြောင့် စုတေကုန်၏ ဟူသောအနက်ကို အဋ္ဌကထာဆရာ သိစေတော်မူ၏။ အဋ္ဌကပ္ပေ ဟူသော စကားကိုလည်း အာဘာသရတုံ့ဖ္ပ ဖြစ်ကုန်သော ပြဟ္မာတို့ကိုရည်၍ ဆိုသတည်း။

၄၀။ ဝိဝဋ္ဋတီတိ[1]၊ ဝိဝဋ္ဋတိဟူသည်ကား။ သဏ္ဌာတိ၊ တည်၏။ သုညံ ပြဟ္မဝိမာနန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ ပကတိယာ၊ ပြကတော့အားဖြင့်။ နိဗ္ဗတ္တ သတ္တာနံ၊ တို့၏။ နတ္ထိတာယ၊ မရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ သုညာ၊ ဆိတ်သော။ ပြဟ္မကာယိကဘူမိ၊ ပဌမဈာန် ဘုံအစရှိသော ပြဟ္မာ့ဘုံအပေါင်းသည်။ နိဗ္ဗတ္တတိ၊ ၏။ ဧုတိအတ္ထော၊ ကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ ၏။

သံဝဋ္ဋနာပါဠိ၌ သုညံဟု နိဂ္ဂတိတန္တနှင့် ပါဠိရှိကြ၏၊ ဘူမိဟူသော ဝိသေသုပါဠိကို ထောက်သဖြင့် သုညာဟု ဧုတ္ထိလိင်အာကာရန္တနှင့် ရှိသင့်၏။

ဘုံတို့သည် အသယ်အကြောင်းကြောင့် ဖြစ်ကုန်သနည်း၊ ကံကြောင့် ဖြစ်ကုန်သလော၊ စိတ်ကြောင့်ဖြစ်ကုန်သလော၊ ဥတုကြောင့် ဖြစ်ကုန်သလော ဟူသောစောဒနာကို နစ်စေခြင်းငှာ တဿာ ကတ္တာဝါ။ပ။ နိဗ္ဗတ္တတိတိကို မိန့်သတည်း။ ထိုပါဠိ၏အတ္ထကား–

တဿာ၊ ထိုဘုံကို။ ကတ္တာဝါ၊ ပြုတတ်သောသူသည်ရင်း။ ကာရေတာဝါ၊ ပြုစေတတ်သော သူသည်ရင်း။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဧုတိ၊ ဤသို့။ ဝိသုဒ္ဓိမဂ္ဂေ၊ ၌။ ဝုတ္တနယေန၊ ဖြင့်။ ကမ္မပစ္စယဥတုသမုဋ္ဌာနာ၊ ကံလျှင် အကြောင်းရင်းရှိသော ဥတုကြောင့်ဖြစ်သော။ ရတနဘူမိ၊ ရတနာဖြင့် ပြီးသောဘုံသည်။ နိဗ္ဗတ္တတိ၊ ၏။ ဣတ္ထ၊ ဤပြဟ္မာဘုံတို့၌။ ပကတိနိဗ္ဗတ္တနဌာနေယေव၊ ပြကတော့ ဖြစ်ရာ၌သာလျှင်။ ဥယျာနကပ္ပရုက္ခာဒယော၊ ဥယျာဉ် ပဒေသာပင်စသည်တို့သည်။ နိဗ္ဗတ္တန္တိ၊ ကုန်၏။ အထ၊ ထိုသို့ဖြစ်သည်ရှိသော်။ သတ္တာနံ၊ တို့၏။

---

[1]။ ဝိနာသအနက်ကို ဟောသော ဝဋ္ဋသဒ္ဒါသည် ပဋိသေဓကိုထွန်းပြသော ဝိ–ဟူသော ဥပသာရပုဒ်နှင့်ယှဉ်သောကြောင့် သဏ္ဌာဟနအနက်ကိုသိစေသည်။

ပကတိယာ၊ ပြကတော့အားဖြင့်။ ဝသိတဗ္ဗာနေ၊ နေဘူးသောအရပ်၌။ နိုကန္တိ၊ တပ်ခြင်းသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။ တေသတ္တာ၊ ကို့သည်။ ပဌမဗျာနံ၊ ကို။ ဘာဝေတ္ဝာ၊ပွားစေ၍။ တတော၊ထိုအာဘာသာရအစ၌သော အထက်ဘုံတို့မှ။ သြတရန္တိ၊ သက်ကုန်၏။ တတ္ထ၊ ကြောင့်။ အထအညတရော သဗ္ဗောတိ အာဒိ၊ ကို။ ဘဂဝါ။ သည်။ အာဟ၊ ၏။

တတော သြဟရန္တိ ဟူသောပါဠိကို သုဒ္ဓါဝါသ အသညာသတ်မှ တပါးကုန်သော အထက်၌ဖြစ်ကုန်သော ရူပါဝစရတုံတို့ကို ရည်၍ ဆိုသတည်း။ ထိုတတော သြတရန္တိ ဟူသောပါဠိဖြင့် အသညာသတ် သုဒ္ဓါဝါသပုဂ္ဂိုလ်တို့မှ တပါးကုန်သော အထက်အထက်သော ရူပါဝစရတုံ၌ဖြစ်ကုန်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ အောက်အောက်၌ ဖြစ်ကုန်သော ရူပါဝစရတုံတို့၌ ဖြစ်ကုန်၏ဟူသောအနက်ကို အဋ္ဌကထာဆရာ သိစေတော်မူ၏။

အာယုက္ခယာဝါ ပုညက္ခယာ**ဝ**ါတိ၊ ဟူသည်ကား။ ယေပြဟ္မာနော၊ အကြင်ပြဟ္မာတို့သည်။ ဥဠာရံ၊ ကြီးစွာသော။ (မြတ်စွာသော)။ ပုညကမ္မံ၊ ကို။ ကတ္ဝာ၊ ၍။ ယတ္ထကတ္ထစိ၊ အမှတ်မရှိသော။ အဂ္ဂါယုကေ၊ တိုသောအသက်ရှိသော။ ဒေဝလောကေ၊ ပြဟ္မာပြည်၌။ နိဗ္ဗတ္တန္တိ၊ ကုန်၏။ (ဒေဝဿာ ကေ၌ ဒေဝသဒ္ဒါ ပြဟ္မာကိုဟောသည် နတ်ကိုမဟော)။ တေပြဟ္မာနော၊ တို့သည်။ အတ္ထနော၊၏။ ပုညဗလေန၊ ကောင်းမှု၏အစွမ်းအားဖြင့်။ ဌာတုံ၊ တည်ခြင်းငှာ။ နသက္ကောန္တိ၊ ကုန်။ တယော ပန ဒေဝလောကသ၊ ထို ပြဟ္မာတုံ၏။ အာယုပမာဏေနေဝ၊ အသက်အတိုင်းအရှည်ဖြင့်သာလျှင်။ စဝန္တိ၊ စုတေကုန်၏။ ဇုဟိတာတ္ထာ၊ ကြောင့်။ တေပြဟ္မာနော၊ တို့ကို။ အာယုက္ခယာ၊ အသက်၏ကုန်ခြင်းကြောင့်။ စဝန္တိ၊ စုတေကုန်၏ဟူ၍။ ဝုစ္စန္တိ၊ ကုန်၏။

ကောင်းမှုကံ အားကြီးပါသော်လည်း ဘုံ၌ဖြစ်ကုန်သော သတ္တဝါတို့၏ အသက် အဝိုင်းအခြား ကုန်သောကြောင့် စုတေ ကုန်သည် ဟူလိုသော်။

ယေပနသတ္တာ၊ တို့သည်ကား။ ပရိတ္တံ၊ နည်းသော။ ပုညကမ္မံ၊ ကို။ ကတ္ဝာ၊ ၍။ ဒီဃာယုကဒေဝလောကေ၊ ရှည်သောအသက်ရှိသော ပြဟ္မာဘုံ၌။ နိဗ္ဗတ္တန္တိ၊ ကုန်၏။ တေသတ္တာ၊ တို့သည်။ ယာဝတာယုကံ၊ အသက် အဝိုင်းအခြားရှိသော ကာလပတ်လုံး။ ဌာတုံ၊ငှာ။ နသက္ကောန္တိ၊ ကုန်။ အန္တရာ

၀၊ အကြားခ်ိန်သာလျှင်။ စ၀န္ဓိ၊ ကုန်၏။ ဇုတိတသွာ၊ ကြောင့်။ တေသတ္ထာ၊ တို့ကို။ ပုညက္ခယာ၊ ကောင်းမှုကံကုန်ခြင်းကြောင့်။ စ၀န္ဓိတိ၊ ကုန်၏ဟူ၍။ ဝုစ္စန္တိ၊ ကုန်၏။ ဒီဃမဒ္ဓါနံ၀ိဒူဟီတိ၊ ဟူသည်ကား။ ကပ္ပံ၀ါ၊ အသင်္ခေယျ ကပ်ပတ်လုံးရင်း။ ဥပနုကပ္ပံ၀ါ၊ အသင်္ခေယျကပ်တစိတ်သော ကာလပတ် လုံးရင်း။ တိဋ္ဌတိ၊ ၏။

ကပ္ပံ၀ါဟူသောစကားကို မဟာပြဟ္မာတုံ၌ ဖြစ်သောပြဟ္မာကိုရည်၍ ဆိုသတည်း။ ဥပနုကပ္ပံ၀ါဟူသော စကားကိုကား ပြဟ္မာပုရောဟိတာ တုံ၌ဖြစ်သော ပြဟ္မာကိုရည်၍ ဆိုသတည်း။ ထိုဘုံတို့၏ တရုံတခါ ပျက်စီးလေသည်သာ ဖြစ်သောကြောင့် ကပ္ပံ၀ါ ဥပနုကပ္ပံ၀ါဟု သာမညအဋ္ဌကထာဆရာ ဆိုသော်လည်း အသင်္ခေယျဟုကပ် ထက်ဝက်ကိုသာ ယူအပ်၏။ မဟာကပ်ကို မယူအပ်။

အနုဘိရတိ၏ အရသည် ဒေါမနဿ ဖြစ်ကောင်းသလောဟု အဋ္ဌ ကထာဆရာ၌ သူမေးတွယ်ရှိ၍ ထိုအမေးကိုဖြေခြင်းငှာ အနုဘိရတိ တိ အပရဿာ၀ိ စသည်ကို မိန့်သတည်း။ ထိုပါဠိ၏အတ္ထကား-

၄၁။ အနဘိရတီတိ၊ ဟူသည်ကား။ အပရဿ၊ သော။ သတ္တဿာ၀ိ၊ ၏လည်း။ အာဝမနပတ္ထနာ၊ လာခြင်းကို တောင့်တခြင်းတည်း။

အရှင် အဋ္ဌကထာ ဆရာ-အနုဘိရတိဟူသော ပုဒ်၏ အနက်ကို အပရဿာ၀ိ သတ္တဿ အာဝမနပတ္ထနာဟု ဆို၏၊ နှ အဘိရတိ၏ ပဋိဃဿနှင့်ယှဉ်သော မမ္မေလျော်ခြင်း ဖြစ်ကောင်းပါ၏ တကားဟု သူစောဒနာတွယ်ရှိ၍ ထိုစောဒနာကို ဖြေခြင်းငှာ ယာ၀ပန။ ပ။ နတ္ထိ ဟူသောပါဠိကို မိန့်သတည်း။ ထိုပါဠိ၏အတ္ထကား-

ပဋိဃသမ္ပယုတ္တာ၊ သော။ ယာ၀ပနဥ္ဇာတ္ကိတာ၊ အကြင်မမ္မေလျော်ခြင်း သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ သာဥ္ဇာတ္ကိတာ၊ သည်။ ဗြဟ္မလောကေ၊ ၌။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ပရိတဿနာတိ၊ ဟူသည်ကား။ ဥဒ္ဓိဗ္ဗနာ၊ ထိတ်လန့်ခြင်း။ ဗန္ဓနာ၊ စိတ်၏တုန်လှုပ်ခြင်း။ သာ၀နသောတဿနာ၊ သည်။ တာသတဿနာတိ၊ ကြောက်လန့်ခြင်းကြောင့် ဖြစ်သော တုန်လှုပ်ခြင်း ဟူ၍ရင်း။ တဏှာ တဿနာတိ၊ တဏှာကြောင့်ဖြစ်သော တုန်လှုပ်ခြင်း ဟူ၍ရင်း။ ဒိဋ္ဌိ တဿနာတိ၊ အယူကြောင့် ဖြစ်သော တုန်လှုပ်ခြင်း ဟူ၍ရင်း။ ဉာဏ တဿနာတိ၊ ဉာဏ်ကြောင့်ဖြစ်သော တုန်လှုပ်ခြင်းဟူ၍ရင်း။ စတုဗ္ဗိဓာ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တတ္ထ၊ ထိုလေးပါး အပြားရှိသော တုန်လှုပ်

ခြင်းတို့ဝယ်။ (တာသတာသနာနာမ တဏှာတာသနာနာမ ဒိဋ္ဌိတာသနာနာမ အစရှိသောပုဒ်တို့၌စပ်)။ ဇာတိ၊ ပဋိသန္ဓေနေခြင်းကို။ ပဋိစ္စ၊ စွဲ၍။ ဘဝံ၀၊ ကြောက်ခြင်းသည်ရင်း။ ဘယာနကံ၀၊ အလွန်ကြောက်လန့်ခြင်းသည်ရင်း။ ဆန္ဒိတတ္တံ၀၊ ကိုယ်ခက်တရော်ရှိခြင်းသည်ရင်း။ လောမဟံသော၀၊ အမွေး ရှုံ့ခြင်းသည်ရင်း။ (ကြက်သီးမွေးညှင်းထခြင်းသည်ရင်း လည်းဟု)။ စေတသော၊ စိတ်၏။ ဥဒ္ဓိဂ္ဂေါ၀၊ ထိတ်ခြင်းသည်ရင်း။ ဥတ္တြာသော၀၊ လန့်ခြင်းသည်ရင်း။ ဟောတိ၊ ၏။ ဇရံ ဗျာဓိံ မရဏံ၊ အိုခြင်း နာခြင်း သေခြင်းကို။ ပဋိစ္စ၊ စွဲ၍ ။ပ။ ဥတ္တြာသော၊ စိတ်၏ ထိတ်လန့်ခြင်းသည်ရင်း။ ဟောတိ၊ ၏။ ဇရတိအယံ၊ ဤထိတ်လန့်ခြင်းသည်။ ဟာသတာသနာနာမ၊ ကြောက်လန့်ခြင်းကြောင့် ဖြစ်သော တုန်လှုပ်ခြင်း မည်၏။ အညော၀ိ၊ တပါးလည်းဖြစ်ကုန်သော။ သတ္တာ၊ တို့သည်။ ဇရာ့ဌာနံ၊ ဤလူ့ဘုံသို့။ အာဂဆ္ဆေယျုံ၊ လာကုန်မူကား။ အဟောပတာ၊ ကြော်-ကောင်းစွတကား။ ဇရတိအယံတဿနာ၊ သည်။ ဇရာတဿနာနာမ၊ မည်၏။ ဖရိတသိတံ ဧ၀၊ တောင့်တခြင်းရှိသလျှင်ကတည်း။ ဝိပ္ပဋိတ ဧ၀၊ တုန်လှုပ်သလျှင်ကတည်း။ ဇရတိအယံတဿနာ၊ ဤသည်။ ဒိဋ္ဌိတဿနာနာမ၊ မည်၏။ တေ၀ိသတ္တာ၊ တို့သည်လည်း။ တထာဂတဿ၊ ၀ါတုရား၏။ ဓမ္မဒေသနံ၊ ကို။ သုတ္ဝာ၊နာရကုန်သောကြောင့်။ ဩယတုယျေန၊အားဖြင့်။ ဘယံ၊ ကြောက်ခြင်းလို့။ သံ၀ေဂံ၊ ထိတ်လန့်ခြင်းလို့။ ဩန္ဒ္ဓာသံ၊ ပြင်းစွာ ထိတ်လန့်ခြင်းလို့။ အာပဇ္ဇန္တိ၊ ကုန်၏။ ဇရတိအယံတဿနာ၊ သည်။ ဥဒ္ဓစ္စတဿနာနာမ၊ မည်၏။ ဇရ၀ပန၊ ဤပြဟ္မဇာလသုတ်၌ကား။ တဏှာ ဒိဋ္ဌိတဿနာ၀ိ၊ သည်ရင်း။ ဒိဋ္ဌိတဿနာ၀ိ၊ သည်ရင်း။ ဝဋ္ဋတိ၊ ၏။

ဤဒုတိယ၀ါရ၌ အဘယ့်ကြောင့် သုညံဟူ၍ ဗဟောဏ ပြဟ္မဝိမာနံ ဟူ၍သာ ဘုရား ဟောတော်မူလေသနည်း ဟု အဋ္ဌကထာ ဆရာ၌ သူစောဒနာတွယ်ရှိ၍ ထိုစောဒနာကိုဖြေခြင်းငှာ ပြဟ္မဝိမာနံ ဇ၀ပန ။ပ။ ဝုတ္တံ ဟူသောစကားကို မိန့်ဆိုတည်း။ ထိုပါဠိ၏အဓိပ္ပာယ်ကား-

ဇ၀ပန၊ ဤဒုတိယ၀ါရ၌ကား။ ပဌမ၀ါရိနိ ဗဟုဿုတ၊ ရှေးဦးစွာ ဗဟုသုတ ၏။ အတ္ထိတာယ၊ ကြောင့်။ ပြဟ္မဝိမာနန္တိ ဧ၀၊ ပြဟ္မဝိမာနံဟူ၍သာလျှင်။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ သုညန္တိ၊ သုညံဟူ၍။ နဲ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မမူအပ်။ (ဤသို့ ယောဇနာလေ)။ ဥ၀ပဇ္ဇန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ ဥ၀ပ၀တ္တိ၀သေန၊ ဥ၀ပတ်ပဋိသန္ဓေ၏ အစွမ်းဖြင့်။ ဥ၀ဂစ္ဆန္တိ၊ ရောက်ကုန်၏။

ဥပဝဋ္ဌနို့ ဟူသောပုဒ်၏ နိမ္မတ္တနို့ ဟူသော အနက်သည်လည်း ဖြစ်ကောင်းသောကြောင့် ထိုအနက်ကိုနှစ်စေခြင်းငှာ ဥပဝဏ္ဏနို့ဟု ဖွင့်သတည်း။

သဟာဗျတနို့၊ ဟူသည်ကား။ သဟဘာဝ၊ အဖော်၏အဖြစ်သို့။ ဥပဝဋ္ဌနို့၊ ရောက်ကုန်၏။

၄၂။ အဘိဘူတိ၊ ဟူသည်ကား။ အဘိဘရိတွာ၊ ၍။ ဌိတောတည်း။ (အဘိဘရိတွာ ဘဝတိ တိဋ္ဌတိတိ အဘိဘူဟု ပြုစေလိုသည်)။

နှိပ်စက်၍တည်း၏ဟု ဆရာဆို၏၊ ကေန်စင်စစ် ထိုပြဟ္မာသည် နှိပ်စက်၍ တည်သလော ဟူသော စောဒနာကိုပြုခြင်းငှာ ဇေဋ္ဌကောဟ မသ္မိတိ ဝဒတိ ဟူသောပါဠိကို မိန့်သတည်း။ ထိုပါဠိ၏အတ္ထကား-

အဟံ၊ သည်။ ဇေဋ္ဌကော၊ အကြီးသည်။ အသ္မိ၊၏။ ရှုတိ၊သို့။ ဝဒတိ၊ ဆို၏။ အနဘိဘူတောတိ၊ ဟူသည်ကား။ အညေဟိ၊ တပါးကုန်သောသူကို့သည်။ အနဘိဘူတော၊ နှိပ်စက်ခြင်းငှာ မစွမ်းနိုင်။ အညဒတ္ထု၊တိ ဧသောသဒ္ဒေါ၊ သည်။ ဂေါသဝစနေ၊ စင်စစ်ဟူသောအနက်ကို ဟောခြင်း၌။ နိပါတော၊ တည်း။ ဒဿနဝသေန၊ အလုံးစုံကို မြင်နိုင်သည်၏ အစွမ်းအားဖြင့်။ ဒသော၊ ဒသမည်၏။

ဒဿနဝသေနဟူသော ဝိသေသနပါဌ်ဖြင့် ဒသောသဒ္ဒါ၏ ကတ္တုသာဓန၏ အဖြစ်ကို အဋ္ဌကထာဆရာ ပြတော်မူသတည်း။ ထိုဒဿနဝသေန ဟူသောစကားဖြင့် သာမည လျှဉ်းသေးရကား သဗ္ဗံ ပဿာမိတိ အဝေ္ဓာ ဟူသောပါဠိကို မိန့်ပြန်သတည်း။ ထိုပါဠိ၏အတ္ထကား-

သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံကို။ ပဿာမိ၊ ၏။ ရှုတိအတ္ထော၊ ကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ ၏။ စသဝတ္ထိတိ၊ ဟူသည်ကား။ သဗ္ဗဇနံ၊ ကို။ ဝသေ၊ ပါ၏အလိုရှိ။ ဝတ္ထေမိ၊ ဖြစ်စေ၏။ ဣဿရောကတ္တာ နိမ္မာတာတိ၊ ဟူသည်ကား။ အဟံ၊ သည်။ လောကဿ၊ လောကကို။ ဣဿရော၊ အစိုးရ၏။ အဟံ၊ သည်။ လောကဿ၊ ကို။ ကတ္တာစ၊ ပြုလည်းပြုတတ်၏။ နိမ္မာတာစ၊ ဖန်လည်းဖန်ဆင်းတတ်၏။ (နိဒ္ဒိတာဟု ပါဠိအချီရှိ၏ မသင့်)။

လောကကို ဖန်ဆင်း၏ဟူပြီ အာယ်လောကကို ဖန်ဆင်းလည်း၊ သတ္တလောက သင်္ခါရလောကကို ဖန်ဆင်း၏ဟု ဆိုလိုသလောဟု သူမေးတွယ်ရှိ၍ ထိုအမေးကိုပြုခြင်းငှာ ပထဝိ ॥ပ॥ နိဒ္ဒိတာ ဟူသော ပါဠိကို မိန့်သတည်း။ ထိုပါဠိ၏အတ္ထကား-

ပထဝီ ဟိမဝန္တ သိနေရု စတ္တာဝါဠ မဟာသမုဒ္ဒ စန္ဒိမ သူရိယာ၊ မြေ ဟိမဝန္တာ မြင်းမိုရ်တောင် စကြဝဠာ မဟာသမုဒ္ဒရာ လ နေ တို့ကို။ မယာ၊ သည်။ နိမ္မိတာ ၊ အပ်ကုန်၏။ ဧုတိ၊ ဤသို့။ ဝဒတိ၊ ၏။

ဤခ္ဓမ္မကား နိမ္မိတာဟူရှိသင့်၏။ ဤပထဝီ ဟိမဝန္တ ။ပ။ စန္ဒိမ သူရိယာ ဟူသောပါဠိဖြင့် ဩကာသလောကကို ငါဖန်ဆင်း၏ဟု ယူသည်၏ အဖြစ်ကို သိစေတော်မူ၏။

သေဋ္ဌော သဇီတာတိ၊ ဟူသည်ကား။ အဟံ၊ သည်။ လောကဿ၊ ထက်။ ဥတ္တမော၊ ၏။ (အယံဟူ၍ အဋ္ဌကထာပါဠိရှိကြ၏။ ပမာဒလေခတည်း။ အဟံဟူရှိသင့်သည်)။ တွံ၊ သည်။ ခတ္တိယောနာမ၊ မည်သည်။ ဟောဟိ၊ လော။ တွံ၊ သည်။ ပြာဟ္မဏော၊ သည်။ ဟောဟိ၊ လော။ ဝေဿော၊ ကုန်သည်သည်။ သုဒ္ဒေါ၊ သူဆင်းရဲသည်။ ဂဟဋ္ဌော၊ လူသည်။ ပဗ္ဗဇိတော နာမ၊ မည်သည်။ ဟောဟိ၊ လော။ အန္တမသော၊ အားဖြင့်။ တွံ၊ သည်။ ဩဠိဒ္ဓေါ၊ ကုလားအုပ်သည်။ ဟောဟိ၊ လော။ ဝေါဟာရော၊ သည်။ ဒဟာဟိ၊ လော။ ဧုတိ၊ ဤသို့။ သဇီတာ၊ စီရင်တတ်၏။ ဝေါ၊ ဤသို့။ သဗ္ဗာနံ၊ တို့ကို။ အဟံ၊ သည်။ သံဝိဘဇေတ္တာ၊ ခွဲဝေတတ်၏။ ဧုတိဝေါ၊ ဤသို့သောအခြင်းအရာအားဖြင့်။ မညတိ၊ အောက်မေ့၏။

ဝန္ဒိတာဟူ၍ ပါဠိအချိုရှိ၏ မသင့်။ တွံ ခတ္တိယောနာမ ဟောဟိ အစရှိ သောပါဠိဖြင့် သဇီတာ၏အရသည် သဗ္ဗလောကကို ခွဲဝေခြင်း တည်းဟု သိစေတော်မူ၏။

ဝသီ ပိတာ ဘူတဘဗျာနန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ အဟံ၊ သည်။ စိတ္တာဝသိတာယ၊ ဈာန်သမာပတ်၌ လေ့လာသော ဝသီဘော်ရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ဝသီ၊ မိမိအလိုသို့ လိုက်စေတတ်သည်။ အသ္မိ၊ ၏။ အဟံ၊ သည်။ ဘူတာနဉ္စ၊ ဖြစ်ပြီးသော သတ္တဝါတို့၏ရင်း။ ဘဗျာနဉ္စ၊ ဖြစ်ဆဲဖြစ်ကုန်သော သတ္တဝါ တို့၏ရင်း။ ပိတာ၊ တည်း။ ဧုတိ၊ ဤသို့။ မညတိ၊ ၏။

ဘူတဘဗျတို့၏အထူးကား အဘယ်နည်းဟုသူမေးဘွယ်ရှိ၍ ထိုအမေး ကို ဖြေခြင်းငှာ တတ္ထ အဏ္ဏဇ ဇလာဗုဇာဒေသောပါဠိကို မိန့်သတည်း။ ထိုပါဠိ၏အတ္ထကား–

တတ္ထ၊ ထိုပိတာ ဘူတာနဉ္စ ဘဗျာနဉ္စ ဟူသောပါဠိ၌။ အဏ္ဏဇ ဇလာဗုဇာ၊ အဏ္ဏဇ ဇလာဗုဇဖြစ်ကုန်သော။ (အဓုဋ်ဖြစ်ကုန်သော အဝေဝန်းတိုက်၌

ဖြစ်ကုန်သော လည်းဟူ)။သတ္တာ၊တို့သည်။ အနှောအဝှေကောသေစေ၊ အအုဟူသော အိမ်တွင်းခ္ဍင်း။ အနှောဝတ္ထိမ္ပိစ၊ သူငယ်အိမ်၏ အတွင်းခ္ဍင်း။ ဘဗျာနာမ၊ ဖြစ်ဆဲမည်ကုန်၏။ ဗဟိ၊ သို့။ နိက္ခန္တကာလတော၊ ထွက်သောအခါမှ။ ပဋ္ဌာယ၊ ၍။ ဘူတာနာမ၊ ဖြစ်ပြီးသည်မည်ကုန်၏။ သံသေဒဇာ၊ သံယေဒဇဖြစ်ကုန်သော။ သတ္တာ၊တို့သည်။ ပဌမစိတ္တက္ခဏေ၊ ရှေးဦးစွာသော ပဋိသန္ဓေစိတ်၏ခဏ၌။ ဘဗျာနာမ၊မည်ကုန်၏။ ဒုတိယတော၊ နှစ်ခုမြောက်သောစိတ်မှ။ ပဋ္ဌာယ၊ ၍။ ဘူတာနာမ၊ မည်ကုန်၏။ (နာမသဒ္ဒါလိုက်ပါ)။ ဩပပါတိကာ၊ အလိုလိုကျသကဲ့သို့ ဖြစ်တတ်ကုန်သော။ သတ္တာ၊ တို့သည်။ ပဌမဇုရိယာပဝေ၊ ရှေးဦးစွာသော ဇုရိယာပုထိဝီ၌။ ဘဗျာနာမ၊ ကုန်၏။ ဒုတိယတော၊ နှစ်ကြိမ်မြောက်သော ဇုရိယာပုထိမှ။ ပဋ္ဌာယ၊ ၍။ ဘူတာနာမ၊ ကုန်၏။ ဇုတိအဃံ ဝိနိစ္ဆယော၊ ကို။ ပေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။ တေသဗ္ဗေ ဝိ၊ ထိုအလုံးစုံသော ဖြစ်ဆဲဖြစ်ပြီးကုန်သော သတ္တဝါတို့သည်လည်း။ မယ္ယံ၊ ၏။ ပုတ္တာ၊တို့တည်း။ ဇုတိသညာယ၊ ဤသို့အမှတ်ဖြင့်။ အဟံ၊ သည်။ ဘူတဘဗျာနံ၊ တို့၏။ ပိတာ၊ တည်း။ ဇုတိ၊ ဤသို့။ မညတိ၊ ၏။

ဇုဒါနိ၊ ခ္ဍ။ ကာရဏဝသေန၊ ဖြင့်။ သာဓေတုကာမော၊ ပြီးစေလိုသည်။ ဟုတ္ထာ၊၍။ မယာ၊သည်။ ဇုမေသတ္တာ၊တို့ကို။ နိဒ္ဓိတာ၊ဖန်ဆင်းအပ်ကုန်၏။ ဇုတိ၊ဤသို့၊ ပဋိညံ၊ဝန်ခံခြင်းကို။ ကတ္ထာ၊၍။ တံကိဿဟေတူတိ အာဒိဝစနံ၊ ကို။ အာဟာ၊ပြီ။ ဇုတ္ထတ္ထန္တိ၊ဟူသည်ကား။ ဇုတ္ထသာဝံ၊ဤဒြပ္ပာ၏အဖြစ်သို့။ ဒြပ္ပဘာဝံ၊သို့။ ဇုတိအဏ္ဏော၊ကို။ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊၏။ဇုမိနာမယန္တိ၊ဟူသည်ကား။ အတ္ထနော၊၏။ ကမ္မဝသေန၊ကံ၏အစွမ်းကြောင့်။ စုတာ၊ပိ၊စုတေကုန်သော်ရင်း။ ဥပပန္နာ၊ပိ၊ဖြစ်ကုန်ခဿာ်ရင်း။ ဂေဝလံ၊သက်သက်။မည်နှဲ့ မဏ္ဍေနေ၊ အောက်မေ့ကာမျှဖြင့်သာလျှင်။ ဇုမိနာ ဒြပ္ပါနာ၊ ဤအရှင်ဒြပ္ပါသည်။မယံ၊ တို့ကို။ နိဒ္ဓိတာ၊ကုန်၏။ ဇုတိ၊ဤသို့။ မညေ၊မာနာ၊ အောက်မေ့ကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဝက်ဆိုခ္ဍေန၊ ကောက်သော အပေါ်ကြမ်းဖြင့်။ ဝက်အာဂတိ၊ ခကောက်သောတံကျင်သည်။ ဩနမတိ ဝိယ၊ ညွှတ်သကဲ့သို့။ ဟသော ဝ၊ ထိ ဒြပ္ပါ၏သာလျှင်။ ပါဒမူလံ၊ ခြေရင်းဟု။ ဂန္ဓန္တိ၊ ရောက်ကုန်၏။

၄၃။ ဝဏ္ဏတရောစာတိ၊ ဟူသည်ကား။ ဝဏ္ဏစန္ဒနတရော ထူးသော အဆင်းရှိ၏။

ဝဏ္ဏတရောဟူ၍သာ ရှိသင့်သည်။ ဝဏ္ဏသဒ္ဒါနှောင် အဿတ္ထိအနက်၌ သက်သော ဝန္တုပစ္စည်း ကျေသည်၏အဓိပ္ပာယ်ကို သိစေခြင်းငှာ ဝဏ္ဏတရောကို ဝဏ္ဏဝန္တတရောဟု ဖွင့်တော်မူသတည်း။

ထူးသောအဆင်းရှိ၏ဟူပြီ အဘယ်သို့ ထူးသောအဆင်း ရှိသနည်းဟု သူမေးဘွယ်ရှိ၍-ထိုအမေးကို ဖြေခြင်းငှာ အတိရူပေါ ပါသာဒိကောတိ အတ္ထော ဟူသောပါဠိကို မိန့်သတည်း။ ထိုပါဠိ၏အတ္ထကား-

အတိရူပေါ၊ အလွန်ကောင်းသောအဆင်းရှိ၏။ ပါသာဒိကော၊ ကြည်ညိုဘွယ်ရှိ၏။ ဧုတိအယံအတ္ထော၊ ကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ ၏။ (ထူးသောအဆင်းဟူသည်ကား အလွန်တင့်တယ်သော အဆင်းဟူလိုသည်)။ မဟာသက္ခတရောတိ၊ ဟူသည်ကား။ ဧုသဒ္ဒါယ ပရိဝါရပသေန၊ စည်းစိမ်ဥစ္စာ အခြံအရံများသည်၏ အစွမ်းအားဖြင့်။ မဟာယသတရော၊ များစွာသော စည်းစိမ်ဥစ္စာ အခြံအရံရှိ၏။

[illegible] ၄၄။ ဌာနံခေါ ပနေတန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ ခေါ ပန၊ စင်စစ်ကား။ တေ ကာရဏံ၊ ဤသို့သောအကြောင်းသည်။ ဝိဇ္ဇတိ၊ ၏။ တေ၊ ဤဌာနံ ခေါ ပနေတံ ဝိဇ္ဇတိ အစရှိသောစကားကို။ (ဝုတ္တံ၌စပ်လေ)။ သေဝပြဟ္မာ ဘဝတိ၊ တတော၊ ထိုအာဘဿရဘုံမှ။ စုတိတွာ၊ ၍။ အညတြ၊ တပါးသောဘုံသို့။ နဂစ္ဆတိ၊ မသွား။ (နဂစ္ဆတိတိဟု ဧုတိသဒ္ဒါနှင့် ပါဠိရှိကြ၏ မထင့်။ နဂစ္ဆတိဟူ၍သာ ရှိသင့်သည်)။ ဧုဝေဝ၊ ဤကာမသုဂတိဘုံသို့သာလျှင်။ အာဂစ္ဆတိ၊ လာပြန်၏။ တံပြဟ္မာနံ၊ ထိုပြဟ္မာကို။ သန္ဓာယ၊ ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၏။

ဌာနံခေါ ပနေတံ ဝိဇ္ဇတိ ယံ အညတရော သတ္တော တမှာ ကာယာ စုတိတွာ ဧုတ္ထတ္ထံ အာဂစ္ဆတိ ဟူသောစကားကို ကာမသုဂတိဘုံသို့ ပြန်ပြန်သော ပြဟ္မာကိုရည်၍ ဘုရားဟောတော်မူအပ်သည်။ ကာမသုဂတိဘုံ၌ သာဖြစ်ရာသည်၊ အထက်ဘုံတို့၌ မဖြစ်ရာသည်ကိုရည်၍ ဟောတော်မမူဟူလိုသည်။

အဂါရသ္မာတိ၊ ဟူသည်ကား။ ဂေဟာ၊ ဒိမ်မှ။ အနဂါရိယန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ ပဗ္ဗဇ်၊ ရဟန်းအဖြစ်ကို။

ဆရာ-အနဂါရိယံကို ပဗ္ဗဇ်ဟု ဖွင့်၏။ အဘယ့်ကြောင့် ရဟန်း၏အဖြစ်ကို အနဂါရိယံဟု ဆိုသနည်းဟူသော စောဒနာကို ဖြေခြင်းငှာ ပဗ္ဗဇ္ဇာဟိ။ပ။ဝုစ္စတိ ဟူသောပါဠိကို မိန့်သတည်း။ ထိုပါဠိ၏အတ္ထကား-

ဟိ-တဒေဝသစ္ခံ၊ ၏။ ပဋ္ဌဌာ၊ ကို။ (ဝုစ္စတိ၌စပ်)။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ အဂါ
ရဿ၊ လူ၏။ ဟိတံ၊ အစီးအပွားဖြစ်သော။ ယံ ကသိ ဂေါရက္ခာဒိကမ္မံ၊
အကြင်လယ်လုပ်ခြင်း နွားစောင့်ခြင်း အစရှိသောအမှုသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။
တံ ကသိဂေါရက္ခာဒိကမ္မံ၊ သည်။ တတ္ထ၊ ထိုရဟန်း၏အဖြစ်၌။ နတ္ထိ၊ မရှိ။
တသ္မာ၊ ကြောင့်။ အနဂါရိယန္တိ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ ပမ္ပတေတိ၊ ဟူသည်
သည်း။ ဥပဂစ္ဆတိ၊ ကပ်၏။ (သရဏဂုံဖြင့် ရဟန်းပြုခြင်းကို နစ်စေခြင်းငှာ
ဥပဂစ္ဆတိဟု ဖွင့်တော်မူသည်)။ တတော ပရံ နာနုဿရတီတိ၊ ဟူသည်ကား။
တတောပဋ္ဌေနိဝါသာ၊ ထိုရှေးဘဝ၌ ခံစားဘူးသော ခန္ဓာအစဉ်ထက်။
ပရံ၊ အလွန်။ နသရတိ၊ မအောက်မေ့နိုင်။ သရိတုံ၊ ငှာ။ အသတ္ထောန္တော၊
မတတ်နိုင်သည်ဖြစ်၍။ တတ္ထ၊ ထိုဒုတိယဘဝ၌။ ဌတ္ဝာ၊၍။ ဒိဋ္ဌံ၊ မိစ္ဆာအယူ
ကို။ ဂဏှာတိ၊ ၏။

အဓိပ္ပါယ်ကား-ကမ္မာဟျက်သောအခါ၌ အပွမာဏာဘာဘုံမှ စုတေ
၍ အာဘဿရဘုံ၌ ဖြစ်သော ဗြဟ္မာသည် ကမ္မာတည်သည်ဖြစ်၍
ဗြဟ္မာဘုံတို့သည် တည်မြဲ တည်လတ်သော် ဓိမိနေဘုံးသော ဘုံ၌
နိကန္တိရှိ၍ အာဘဿရဘုံမှ စုတေ၍ သတ္တဝါအနေဆိတ်သော အပွ
မာဏာသာဘုံ၌ ဖြစ်လေ၏။ နှစ်ယောက်မြောက်သော ဗြဟ္မာသည်
လည်း တဖန် အပွမာဏာဘာဘုံ၌ဖြစ်၏။ ထိုနှစ်ယောက်သော် ဗြဟ္မာ
တို့၌ ရှေးဦးစွာ ဖြစ်သော ဗြဟ္မာသည် ကြီးသော ကောင်းမှုကံ
ကြောင့် အသက်ရှည်၏။ နောက်ဖြစ်သော ဗြဟ္မာသည် အားနည်း
သော ကောင်းမှု ကံကြောင့် အသက်တိုး၏။ ထို အားနည်းသော
ကောင်းမှုကံကြောင့် ဖြစ်သော ဗြဟ္မာသည် နောက်မှ ဖြစ်သော်လည်း
ကောင်းမှုကံ ကုန်ခြင်းကြောင့် ဘုံအသက် အဝိုင်းအခြား မပြည့်ဘဲ
စုတေ၍ ရသေ့ရဟန်းပြု၍ ဘဘဝမျက်ခိုသာ အောက်မေ့နိုင်သော ပုဗ္ဗေ
နိဝါသာနုဿတိဉာဏ်ကို ရ၍ ပုဗ္ဗေနိဝါသာနုဿတိဉာဏ်ဖြင့် အောက်
မေ့လေသော်ဓိမိ၏စုတိကိုသာမြင်၍ဓိမိနှင့်ဖြစ်တတ်ဖြစ်သော ဗြဟ္မာ၏
စုတိကို မမြင်သောကြောင့် ဝါကား မမြဲ၊ ဝါ၏ ရှေးဦးစွာဖြစ်သော
အရှင်ဗြဟ္မာကားမြဲ၏ဟု ကေစ္စသဿတ အယူကို ယူလေသည် ဟူလို
သော်။

နိဗ္ဗောတိအာဒိသု၊ တို့၌။ တဿ၊ ထိုရှေးဦးစွာဖြစ်သောဗြဟ္မာ၏။ ဥ၀
ပတ္တိ၊ ပဋိသန္ဓေ အသစ်ဖြစ်ခြင်းကို။ အပဿသန္တော၊ ဖြစ်၍။ နိဗ္ဗောတိ၊ ၏
ဟူ၍။ ဝေဒတိ၊၏။ မရဏံ၊ ကို။ဒဿဝသန္တော၊ ဖြစ်၍။ ဧ၀ေါတိ၊ မဟုတ်သော

အားဖြင့်မြင်၏ဟူ၍။ ဝဒတိ၊၏။ ဇရာဘာဝတော၊အိုခြင်း၏ မရှိခြင်းကြောင့်။ သဿတောတိ၊ မဒိုသောအားဖြင့် မြင်၏ဟူ၍။ဝဒတိ၊ ၏။ ဇရာဝသေနာပိ၊ အားဖြင့်လည်း။ ဝိပရိဏာမဿ၊ ဖောက်ပြန်ခြင်း၏။ (ယွင်းခြင်း၏ လည်းဟူ)။ အဘာဝတော၊ ကြောင့်။ အဝိပရိဏာမဓမ္မောတိ၊ ဖောက်ပြန်ခြင်းသဘောမရှိဟူ၍။ ဝဒတိ၊၏။ ဣတ္ထေ ဝါရေ၊ ဘ္ဘ။ သေသံ၊ ကြွင်းသောစကားသည်။ဥတ္တာနမေव၊ လျှင်ကတည်း။ (ဣတိသဒ္ဒါ ပရိသမာပနတည်း)။

၄၅-၄၆။ ဒုတိယဝါရေ၊ဘ္ဘ။ ယေဒေဝ၊အကြင်နတ်တို့သည်။ ဓိဋ္ဌာယ၊ စိတ်၏ မြဲးဝှားခြင်းဖြင့်။ပဒုဿန္တိ ဝိနဿန္တိ၊ပျက်တတ်ကုန်၏။ဣတိတဿ၊ ကြောင့်။ တေဒေဝ၊ တို့သည်။ ဓိဋ္ဌာပဒေါသိကာ၊ မည်ကုန်၏။ ပဒုသိကာတိ၀ိ[1]၊ ဟူ၍လည်း။ ပါ[2]ဠိ၊ ကို။ လိခန္တိ၊ ရေးကုန်၏။ သာပါ[2]ဠိ၊ ထိုပဒုသိကာ ဟူသောပါ[2]ဠိသည်။ အဋ္ဌကထာယံ၊ ဘ္ဘ။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ အတိဝေလန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ အတိကာလံ၊ အဝိုင်းအခြားကို လွန်၍။ အတိစိရံ၊ အလွန်ရှည်စွာသော ကာလပတ်လုံး။ ဣတိအတ္ထော၊ကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ ၏။ ဟသဓိဋ္ဌာ ရတိ ဓမ္မသမာပန္နာတိ၊ ဟူသည်ကား။ ဟသရတိဓမ္မဠော၊ ရွှင်ခြင်းတည်းဟူသော မွေ့လျော်ခြင်း သဘောကိုဝင်း။ဓိဋ္ဌာရတိဓမ္မဠ၊ စိတ်၏မြဲးဝှားခြင်းဟည်းဟူသော မွေ့လျော်ခြင်း သဘောကိုဝင်း။ သမာပန္နာ အနုယုတ္တာ၊ လုံ့လပြုကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရန္တိ၊ ကုန်၏။

ဟသရတိဓမ္ဓ ဓိဋ္ဌာရတိဓမ္မဟု ဆိုအပ်လျက် ရတိဓမ္မတဟုဒ်ကို ချေသတည်းဟု သိစေခြင်းငှာ ဟသရတိဓမ္မဠော၀ ဓိဋ္ဌာရတိဓမ္မ၌ဟု အဋ္ဌကထာ ဆရာ ဖွင့်တော်မူသတည်း။

ကေဠိဟသသုခဠော၀၊ ရယ်မြူးခြင်းတည်းဟူသော ချမ်းသာကို ခံစားခြင်းကိုဝင်း။ ကာယိက ဝါစသိက ကိဠာသုခ၌၊ ကိုယ်ဖြင့်ပြုအပ်သော နှုတ်ဖြင့်ပြုအပ်သော မြူးဝှားခြင်းတည်းဟူသောချမ်းသာကို ခံစားခြင်းကိုဝင်း။ အနုယုတ္တာ၊ လုံ့လပြုကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရန္တိ၊ ကုန်၏။ ဝုတ္တပ္ပကာရ ရတိမဓ္ဓသမဓိနော၊ ဆိုအပ်ပြီးသော အပြားရှိသော မွေ့လျော်ခြင်းသဘောနှင့် ပြည့်စုံကုန်သည်။ ဟုတ္ဝာ၊ ၍။ ဝိဟရန္တိ၊ကုန်၏။ ဣတိအယံ အတ္ထော၊ ကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ ၏။ (အနုယုတ္တာဝုဒ်၏ အနက်ကို သမဓိနောဟု မိန့်သတည်း)။

သတိသမ္ပဇညဘာ၀ေ၊ ဟူသည်ကား။ ခါဒနိယ ဘောဇနီ၊ယသု၊ ဘဲကွယ်စားတွယ်တို့၌။ သတိ၊ သတိသည်။ သမ္ပ၊ ညတိ၊ မွေ့လျော်၏။ တေဒေ၀ါ၊

---

[1]။ ပဋ္ဌမ၀ါ၊ရေ-ဆဋ္ဌ။

[2]။ တ၊ပါ၊ဠောနိ၊ကာ၊ယ်ဆော်ဝဲ ပုဗ္ဗ၊လ်ကို၏ ပမ၀ဲ၊ဒလေ၀ အဖြစ်ကိုပြုသည်။

တို့သည်။ ပုညုဝိသေသာဓိဂတေန၊ ကောင်းမှုအထူးကြောင့် ရအပ်သော။ မဟာနန္ဒန၊ ကြီးစွာသော။ (သိရိဝိဘဝေနဋ္ဌ ဝိသေသနစပ်)။ အတ္ထနော အတ္ထနော၊ ၏။ သိရိဝိဘဝေန၊ စည်းစိမ်၏ ပြည့်စုံခြင်းဖြင့်။ နက္ခတ္တံ၊ နတ်၏ သဘင်ကို။ကီဠန္တာ၊ ကစားကုန်သည်ဖြစ်၍။ တာယ သမ္ပတ္တိယာ၊ ထိုနတ် စည်းစိမ်၏။ မဟန္တတာယ၊ ကြီးသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ မယံ၊ တို့သည်။ အာဟာရံ၊ ကို။ ပရိဘုဥ္ဇိမှ၊စားကုန်ပြီ။နပရိဘုဥ္ဇိမှ၊ မစားကုန်သေး။ ဣတိ၊ ဤသို့လည်း။ နဇာနန္တိ၊ကိရ၊မသိကုန်သတတ်။ အထ၊ ထိုသို့ မသိကုန်သည် ရှိသော်။ကောဟာရာတိဂ္ဂမနတော၊တကြွမ်သော အာဟာရကို လွန်သည် မှ၊ ပဋ္ဌာယ၊၍။ နိရန္တရံ၊မပြတ်။ ခါဒန္တာ၊ စားကုန်သော်ရင်း။ ဝိဝန္တာ၊ သော်ရင်း။ စဝန္တိယော၊ ကုန်သလျှင်ကတည်း။ နတ္ထိ ဘုဥ္ဇန္တိ၊ ကုန်။ ကသ္မာ၊ ကြောင့်။ နတ္ထိ ဘုဥ္ဇန္တိ၊ ကုန်သနည်း။ ကမ္မဇတေဇသ၊ ကံကြောင့်ဖြစ်သော တေဇောဓာတ်၏။ ဗလဝတာယ၊ အားကြီးသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ကရဇကာယဿ၊ ရူပကာယ၏။ မန္ဒတာယ၊ အားနည်းသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ နတ္ထိ ဘုဥ္ဇန္တိ၊ ကုန်။

ထိုနတ်တို့၏ ကမ္မဇတေဇော အားကြီးသည်၏အဖြစ် ရူပကာယ၏ အားနည်းသည်၏ အဖြစ်ကိုကား ဆရာ ပစ္စက္ခ သယမ္ဘူ။ဉာဏ်ဖြင့်သိပါ သလော၊ အာဘယ်သဘောကို ထောက်၍ သိပါသနည်းဟု သူမေး ဘွယ်ရှိ၍ ထိုအမေးကိုဖြေခြင်းငှာ မနုဿာနံဟိ စသောပါဠိကို မိန့် သတည်း။ ထိုပါဠိ၏အတ္ထကား–

ဟိ–တဒေဝ**သစ္ခံ**၊ ၏။ မနုဿာနံ၊ တို့၏။ ကမ္မဇတေဇော၊ သည်။ မန္ဒော၊၏။ ကရဇကာယော၊ သည်။ ဗလဝါ၊ အားကြီး၏။ တေသံ၊ ထိုလူတို့၏။ တေ ဇဿ၊ ကမ္မဇတေဇော၏။ မန္ဒတာယ၊ ကြောင့်။ ကရဇကာယဿ၊ ၏။ ဗလဝတာယ၊ ကြောင့်။ သတ္တာဟဗ္ဗိ၊ ခုနစ်ရက်ကိုလည်း။ အတိက္ကမိတ္ဝာ၊ ၍။ (ဥပဏ္ဍမ္ဗေတုံ၌စပ်)။ ဥဏ္ဟောဒကာ အနွှယာဝုအာဒီဟိ၊ ရေနွေးကြည် သောယာဝု အစရှိသည်တို့ဖြင့်။ ဝဏ္ဏုံ၊ရူပကာယကို။ ဥပဏ္ဍမ္ဗေတုံ၊ ခိုင်စေ ခြင်းငှာ။ သတ္တာ၊ စွမ်းနိုင်၏။ ဒေဝါနံ၊ တို့၏။ တေဇော၊ ကမ္မဇတေဇော သည်။ ဗလဝါ၊ သည်။ ဟောတိ၊၏။ ကရဇကာယံ၊ သည်။ မန္ဒံ၊ အားနည်း သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တေဒေဝါ၊ တို့သည်။ ဧကံ၊ တကြွမ်သော။ အာဟာ ရဝေလံ၊ အစာစားချိန်ကို။ အတိက္ကမိတ္ဝာဝ၊ ၍လျှင်။ သတ္တာတုံ၊ တည်ခြင်း ငှာ။ နသက္ကောန္တိ၊ ကုန်။ ယထာနာမ၊ ဥပမာကား။ ဂိမှာနံ၊ နွေလတို့၏။ မဇ္ဈန္ဟိကေ၊ မွန်းတည့်အခါ၌။ တတ္ထပါသာဏော၊ ဖူသောကျောက်၌။ ဌပိ

တံ၊ ထားအပ်သော။ ပဒုမ်ဝါ၊ ကြာပဒုမာသည်ရင်း။ ဥပ္ပလ်ဝါ၊ ကြာညို ကြာဖြူ အစရှိသည်သည်ရင်း။သာယန္တသမယော၊ညချမ်းသောအခါ၌။ ဃဋ္ဋ သတေန၊ အိုးတရာဖြင့်။ သိဒ္ဓိယမာနဒ္ဓိ၊ ရေသွန်းသော်လည်း။ ပါဂါတိကံ၊ ပြကတော့ရှိသည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဝိနဿတိယေဝ၊ ပျက်သည်သာလျှင်တည်း။ ဝေမေဝ၊ ထိုအတူသာလျှင်။ ပဏ္ဍာ၊ မှ။ နိရန္တရံ၊ မပြတ်။ ခါဒန္တာ ဝိ၊ ကုန်သော်ရင်း။ ဝိဝန္တာဝိ၊ ကုန်သော်ရင်း။ စဝန္တိယေဝ၊ လျှင်တည်း။ နတ္ထိ၊ ကုန်။

ဝိနဿတိယေဝ ဟူသောအာချာတ်ပုဒ်သည် ဤအရာ၌ နတ္ထည္ဟောကောစိ ဝိဇ္ဇတိ ဟူသောပါဠိ၌ကဲ့သို့ ကြိယာတပါးသို့ ငဲ့သောကြောင့် ကတ္တားဖြစ်သတည်း။

ဝေန၊ ထိုသို့စုဝေသောကြောင့်။ သတိယာ သမ္ဘောသာ တေဒေဝါ တမ္ပာ ကာယာ စဝန္တိတိ၊ သတိယာ။ ပ။ စဝန္တိဟူ၍။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အာဟ၊ ဟောတော်မူပြီ။ တေဒေဝါ၊တို့သည်။ ကတမေပန၊ အသယ်နတ်တို့နည်း။ ဇုတိပုဏ္ဏာယံ၊ သည်။ သတိ၊ သော်။ ဇုမေဒေဝါ၊ ဤနတ်တို့တည်း။ ဇုတိ၊ ဤသို့။ ဝိစာရဏာ၊ ဆင်ခြင်ခြင်းသည်။ အဒ္ဒကထာယံ၊ ၌။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ပန ဟထာဝိ၊ ထိုသို့ဆင်ခြင်ခြင်း မရှိသော်လည်း။ ဒေဝါနံ ဂမ္ဘီရတေဇော ပလဝါ ဟောတိ ကရုဏံ မန္ဒန္တိ၊ ဒေဝါနံ။ ပ။ မန္ဒံဟူ၍။ အဝိသေသေန၊ သာမညအားဖြင့်။ အဒ္ဒကထာယံ၊ ၌(အာဓာရဃည့်)။ဝုတ္တတ္တာ၊ ကြောင့်။ ယေကေစိ၊ အမှတ်မရှိကုန်သော။ အာဟာရ္ဗပဇ္ဇိဝိနော၊ ကမဇ္ဇိကာရ အာဟာရကိုမှီ၍ ဇီဝိတိန္ဒြေတည်ခြင်း ရှိကုန်သော။ ဒေဝါ၊ တို့သည်။ ဧဝံ၊ ဤသို့ဆိုခဲ့တိုင်း။ ကရောန္တိ၊ ပြုကုန်၏။ တေယေဝ၊ ထိုကမဇ္ဇိကာရ အာဟာရကိုမှီ၍ ဇီဝိတိန္ဒြေ တည်ခြင်းရှိကုန်သော နတ်တို့သည်သာလျှင်။ စဝန္တိ၊ ကုန်၏။ ဇုတိ၊ ဤသို့။ အယံဝိနိစ္ဆယော၊ ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။

တေယေဝ၌ ဧဝသဒ္ဒါဖြင့် ကမဇ္ဇိကာရာဟာရကိုမှီ၍ ဇီဝိတိန္ဒြေ တည်ခြင်းမရှိ ဝိတိဘက္ခသာဖြစ်၍ ဇီဝိတိန္ဒြေတည်ခြင်းရှိကုန်သော ပြဟ္မာတို့ကို ကန့်လေ။ အာဟာရ္ဗပဇ္ဇိဝိနောဟု သာမည အဒ္ဒကထာဆရာ ဆိုသော်လည်း ကမဇ္ဇိကာရာဟာရကိုသာယူလေ။

ကေစိပန၊ တို့သည်ကား။ တေဒေဝါ၊ တို့သည်။ နိမ္မာနရတိ ပရနိမ္မိတဝသဝတ္တိနော၊ နိမ္မာနရတိ ပရနိမ္မိတဝသဝတ္တိ နတ်တို့တည်း။ ဇုတိ၊ ဤသို့။ အာဟု၊ ကုန်၏။

အာဘယ်သတောယုတ္တိကိုထောက်၍ ကေစိဆရာတို့သည် ထိုအာဟာရ ကိုလွှဲန်၍ စုတ္တေကုန်သောနတ်တို့သည် နိမ္မာနရတိ ပရနိမ္မိတဝသဝတ္တီ နတ်တို့သာ ဟူသောစကားကို ဆိုလေကုန်သနည်းဟူသော စောဒနာ ကို ဖြေလိုမှ ဒိဋ္ဌာပဒုဿနေ။ ပ။ ဝုတ္တာဟူသောပါဠိကို မိန့်သတည်း။ ထိုပါဠိ၏အတ္ထကား-

ဟိ-ဟာဒေ သစ္ခံ၊ ၏။ ဘေတဒေဝါ၊ ထိုနိမ္မာနရတိနတ် ပရနိမ္မိတဝသဝတ္တီ နတ်တို့ကို။ ဒိဋ္ဌာ ပဒုဿနမတ္တေနေဝ၊ မြှားတူးခြင်းဖြင့် စုတေရခြင်းကြောင့် သာလျှင်။ ဒိဋ္ဌာ။ ပ။ ပဒေါသိကာတိ၊ မည်ကုန်၏ဟူ၍။ ဝုတ္တာ၊ ဆိုအပ် ကုန်၏။ ဣတ္ထေဝါရေ၊ ၌။ သေသံ၊ ကြွင်းသောစကားကို။ ပုရိမနယေနေဝ၊ ဖြင့်သာလျှင်။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။

၄၇-၄၈။ တတိယဝါရေ၊ ၌။ ယေဒေဝါ၊ တို့သည်။ မနေန၊ ပဋိဃနှင့် ယှဉ်သောစိတ်ကြောင့်။ ပဒုဿန္တိ ဝိနဿန္တိ၊ ပျက်တတ်ကုန်၏။ ဇုတိတသ္မာ၊ ကြောင့်။ တေဒေဝါ၊ တို့သည်။ မနောပဒေါသိကာ၊ မည်ကုန်၏။ တေ၊ ထို ပဋိဃနှင့်ယှဉ်သောစိတ်ကြောင့် ပျက်ကုန်သောနတ်တို့သည်။ စာတုမဟာ ရာဇိကာ၊ စတုမဟာရာဇ်ဘုံ၌ဖြစ်သော နတ်တို့တည်း။ တေသု၊ ထိုစတု မဟာရာဇ်နတ်တို့တွင်။ ကေစိ၊ တယောက်သော။ ဒေဝပုတ္တော၊ နတ်သား သည်။ နက္ခတ္တံ၊ သဘင်ကို။ ကီဠိဿာမိ၊ ကစားအံ့။ ဇုတိ၊ ဤသို့။ သပရိဝါရော၊ အခြံအရံနှင့်တကွ။ ရထေန၊ ရထားဖြင့်။ ဝိထိं၊ ခရီးကို။ ပဋိပဇ္ဇတိ ကိရ၊ သွားသတတ်။ အထ၊ ထိုသို့သွားသောအခါ၌။ အညော၊ တယောက်သော။ ဒေဝပုတ္တော၊ သည်။ (ဂုဏ္ဍတိဋ္ဌစပ်လေ)။ နိက္ခမန္တော၊ ထွက်လေသော်။ တံ၊ ထိုနတ်သားကို။ ပုရတော၊ မှ။ ဂစ္ဆန္တံ၊ သွားသည်ကို။ ဒိသ္မာ၊ ၍။ (ဂုဏ္ဍတိဋ္ဌ ကြိယာဝိသေသနုစပ်)။ တော၊ အသျှင်တို့။ ကိं၊ အတွေ့ကြောင့်။ အယံ ဂစ္ဆတိ ကိရ၊ ဤအယိုးကျန်သောယောကျ်ားသည်။ (ဂစ္ဆတိဋ္ဌ စပ်လေ)။ အဒိဋ္ဌပုဗ္ဗံ ဝိယ၊ မမြင်ဘူးသေးသကဲ့သို့သော။ ဧတံ၊ ဤစည်းစိမ်ကို။ ဒိသ္မာ၊ ၍။ (ဂစ္ဆတိဋ္ဌ စပ်)။ ဝိတိယဝ၊ ဝိတိဖြင့်။ ဥဒ္ဓုမာတောဝိယစ၊ ဖူးဖူးတက် သကဲ့သို့ရှိ၏။ ဘိန္နမာနော ဝိယစ၊ မိမိကိုယ်ကိုဖျက်သကဲ့သို့ရှိ၏။ ဂစ္ဆတိ၊ သွားသနည်း။ ဇုတိ၊ ဤသို့။ ကုဏ္ဍတိ၊ ၏။ ပုရတော၊ မှ။ ဂစ္ဆန္တော ဝိ၊ သွားသောနတ်သည်လည်း။ (ပဋိကုဏ္ဍတိဋ္ဌ စပ်လေ)။ နိဝတ္တေတ္ဝာ၊ ပြန်၍။ တံ၊ ထိုနတ်သားကို။ ကုဒ္ဓံ၊ အမျက်ထွက်သည်ကို။ ဒိသ္မာ၊ ၍။ ဂုဒ္ဓါနာမ၊ အမျက်ထွက်သောသူတို့မည်သည်ကား။ သုဝိဇာနနာ ၊သိလွယ်ကုန်သည်။

၁။ သုဝိဒိတာ-ဆဋ္ဌ။

ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ အဃ၊ ထိုနတ်သား၏။ ကုဒ္ဓဘ၁ဝံ၊ ကို။ ဥ တွာ၊ ၍။ တွံ၊ သည်။ ကုဒ္ဓေ၊ အမျက်ထွက်သည်ဖြစ်၍။ မယ္ဟံ၊ အား။ ကိ ံ ကရိဿသိ၊ အဆိုပြုလတ္တံ့နည်း။ အယံသမ္ဘတ္တိ၊ ဤစည်းစိမ်ကို။ မယာ၊ သည်။ ဒါန သိလာဒိနံ၊ တို့၏။ ဝသေန၊ အစွမ်းကြောင့်။ လဒ္ဓါ၊ ရအပ်၏။ တုယ္ဟံ၊ ၏။ ဝသေန၊ ကြောင့်။ နလဒ္ဓါ၊ မရအပ်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပဋိကုဗ္ဗတိ၊ တဖန် အမျက်ထွက်၏။ ဟိ-တဒေဝ သစ္စံ၊ ၏။ ကေသ္မိ ံ၊ တယောက်သည်။ကုဒ္ဓေ၊ အမျက်ထွက်သည်ရှိသော်။ ဣတရသ္မိ ံ၊ တယောက်သည်။ အကုဒ္ဓေ၊သော်။ ဣတရော၊ တယောက်သောသူသည်။ အကုဒ္ဓေ၊ အမျက်မထွက်သည် ဖြစ်၍။ ရက္ခတိ၊ ၏။ (ကေသ္မိ ံ ဟိ ကုဒ္ဓေ အကုဒ္ဓေ၊ ရက္ခတိဟူ၍လည်း ပါ၏ရှိ၏)။ ဥဘောသု၊ နှစ်ယောက်သော သူတို့သည်။ ကုဒ္ဓေသုပန၊ အမျက်ထွက်ကုန်သည်ရှိသော်ကား။ ကေဃ၊ တယောက်သောသူ၏။ ကောဓော၊ သည်။ ဣတရဿ၊ တယောက်သောသူ၏ အမျက်အား။ ပစ္စယော၊ ပကတူပနိဿယသတ္တိဖြင့် ကျေးဇူးပြုသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တဿာဝိ၊ ထိုသူ၏လည်း။ ကောဓော၊သည်။ ဣတရဿ၊အား။ ပစ္စယော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဥဘော၊ နှစ်ယောက်ကုန် သော နတ်တို့သည်။ သြရောဓာနံ၊ နတ်သွေးတို့၏။ ကန္ဒန္တာနံယေဝ၊ ငိုကြွေးကုန်စဉ်လျှင်။ စဝန္တိ၊ ကုန်၏။ အယံ၊ ဤသို့စုတေခြင်းသည်။ ဣဿ၊ ဤစတုမဟာရာဇ်နတ်ပြည်၌။ ဓမ္မတာ၊သဘောတည်း။ သေသံ၊ကြွင်းသော စကားကို။ ဝုတ္တနယေနေဝ၊ ဖြင့်သာလျှင်။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။

၄၉-၅ ၂။ တတ္ထိ ဝါ ရေ၊ တတ္ထိ ဝါ ရဋ္ဌ။ အယံ၊ သည်။ စက္ခာဒိနံ၊ စက္ခု ပသာဒစသည်တို့၏။ ဘေဒံ၊ ပျက်ခြင်းကို။ပသဿတိ၊၏။ စိတ္တံ်ပန၊သည်ကား။ ပုရိမံ ပုရိမံ၊ ရှေးရှေးဌ်ဖြစ်သောစိတ်သည်။ ပစ္ဆိမဿ ပစ္ဆိမဿ၊ နောက် နောက်ဌ် ဖြစ်သောစိတ်အား။ ပစ္စယံ၊ အနန္တရပစ္စည်းကို။ ဒတ္တွာ၊ ၍။ ယဿ ယဿ၊ ကြောင့်။ နိရုဇ္ဈတိ၊ ၏။ တဿ ၊ ကြောင့်။ စက္ခာဒိနံ၊ တို့၏။ ဘေဒတော၊ ပျက်ခြင်းထက်။ (ချုပ်ခြင်းထက် လည်းဟု)။ ပလဝတရဋ္ဌေ၊ အထူးသဖြင့် အားရှိသော်လည်း။ စိတ္တဿ၊ ၏။ ဘေဒံ၊ ကို။ နပသဿတိ၊ မမြင်။

အဓိပ္ပါယ်ကား- စက္ခုပသာဒ အစရှိကုန်သော ငါးပါးကုန်သော ပသာဒတို့၏ မိမိမှတပါးသော ပသာဒတို့အား- တခုတခုပဋ္ဌည်းဂပ် သည်၏အဖြစ်၏ မရှိခြင်းကြောင့် ပသာဒရုပ်တို့၏ ပျက်ခြင်းသည် ဖြစ်၏၊ ထိုကြောင့် ပသာဒရုပ်တို့သည် မခြိုကုန်၊ စိတ်မှကား ရှေ့ပိတ်၏

နောက်စိတ်အား အနန္တရပစ္စည်းတင်သည်၏အဖြစ်ကြောင့် စိတ်သည် မြို့၏။ ဤသို့ကြ၍ မိန္တာအယူကို ယူဘည့် ဟူလိုသည်။

သော ပုဂ္ဂလော၊ သည်။ (အာဟ၌စပ်)။ တံ၊ ထိုစိတ်၏ ပျက်ခြင်းကို။ အပဿဿန္တော၊ မရှုသည်ဖြစ်၍။ (အာဟ၌ ဝိသေသနစပ်)။ ယထာနာမ၊ ဥပမာမည်သည်ကား။ သကုဏော၊ ငှက်သည်။ ကော၊ သော။ ရုက္ခံ၊ ကို။ ဇဟိတ္ဝာ၊၍။ ကေသွိ၊တခုသောသစ်ပင်၌။ နိလီယတိယထာ၊နား၊သကဲ့သို့။ ဝေမေဝ၊ ထိုအတူသာလျှင်။ ဇုမသွိ၊အတ္တသာဝေ၊ ဤပစ္စုပ္ပန်အတ္တဘော သည်။ ဘိန္နေ၊ ပျက်သည်ရှိသော်။ စိတ္တံ၊ သည်။ အညတြ၊ တပါး၊သော အရပ်သို့။ ဂစ္ဆတိ၊ ၏။ ဇုတိဇုမံမိန္တာဒိဋ္ဌိ၊ ဤမိန္တာအယူကို။ ဂဟေတ္ဝာ၊ ၍။ ဝေဝုဒံဝစနံ၊ ယဉ္ဇခေါ ဇုဒံ ဝုစ္စတိ စက္ခုဇုတိဝိ အစရှိသောစကား၊ကို။ အာဟာ၊ ၏။ (ဝေဝသဒ္ဒါကား ဇုဒံအနက်ရှိ၏။ ထိုဝေဝသဒ္ဒါဖြင့် ယဉ္ဇခေါ ဇုဒံ ဝုစ္စတိ စက္ခုဇုတိဝိ သောတံဇုတိဝိ စသောပါဠိကိုစွဲလေ)။ သေသံ၊ ကြွင်းသောစကား၊ကို။ ဣဏ္ဍေ၊ ဤကေစ္စသဿတဝါဒ၌။ ဝုတ္တနယေနေဝ၊ သဿတဝါဒ၌ ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းဖြင့်သာလျှင်။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။

အန္တာနန္တိကဝါဒ

အဋ္ဌကထာဆရာ-အန္တဝါ အနန္တဝါ အန္တာနန္တဝါ နေဝန္တာနာနန္တ ဝါဟူ၍ လေးပါးရှိလျက် အဘယ်ကြောင့် အန္တာနန္တိကာဟူ၍သာ ဘုရားဟော်တော်မူလေသနည်းဟူသော စောဒနာကို ဖြေတော်မူလို၍ အန္တဝါ။ ပ။ အတ္ထော ဟူသောပါဠိကို မိန့်သတည်း။ ထိုပါဠိ၏ အတ္ထကား-

၅၃။ အန္တာနန္တိကာတိ၊ ဟူသည်ကား။ အန္တာနန္တဝါဒါ၊ အဆုံးရှိ၏ အဆုံးမရှိဟု အယူရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ (အန္တာနန္တဝါဒိကာဟု ဆိုအပ်လျက် ဝါဒသဒ္ဒါကျေသတည်းဟု သိစေခြင်းငှာ အန္တာနန္တဝါဒါ ဟု ဖွင့်တော်မူသတည်း)။ အန္တံ ဝါ၊ အဆုံးရှိသည်ကိုလည်း။ အနန္တံ ဝါ၊ ကိုလည်း။ အန္တာနန္တံ ဝါ၊ အဆုံးရှိသည် အဆုံးမရှိသည်ကိုလည်း။ နေဝန္တာနာ နန္တံ ဝါ၊ အဆုံးရှိသည်လည်းမဟုတ် အဆုံးမရှိသည်လည်း မဟုတ်သည်ကို လည်း။ အာရဗ္ဘ၊ အကြောင်းပြု၍။ ပဝတ္တဝါဒါ၊ ဖြစ်သောအယူတို့တည်း။ ဇုတိအယံအတ္ထော၊ ကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ ၏။

ဤအန္တံ ဝါ။ ပ။ အတ္ထောဟူသောပါဠိဖြင့် အန္တာနန္တပုဒ်ကို အန္တော စ အနန္တော စ အန္တာနန္တော စ နေဝန္တာနာနန္တော စ ဟု ကေသေသ တဒ္ဓိတ်ပြုအပ်၏။ ဟူသောအနက်ကို အဋ္ဌကထာဆရာ သိစေသတည်း။

[1] ၅၄-၆၀။ အန္တသညီလောကသို့ ဝိဟရတီတိ၊ ဟူသည်ကား။ ပဋိဘာဂနိ မိတ္တံ၊ ကသိဏ်းပဋိဘာဂနိမိတ်ကို။ စတ္တာဝါဠပရိယန္တံ၊ စကြဝဠာအဆုံးရှိ သည်ကို။ ကတ္တာ၊ ပြု၍။ အဝဠေတ္တာ၊ မပွားစေမူ၍။ တံပဋိဘာဂနိမိတ္တံ၊ ကို။ လောကောတိ၊ ဟူ၍။ ဂဟေတ္တာ၊ ၍။ လောကသို့၊ ၌။ အန္တသညီ၊ အဆုံးရှိ၏ဟု အမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရတိ၊ ၏။

အာလောကကသိဏ်း ပဋိဘာဂနိမိတ်ကို စကြဝဠာ အဆုံးတိုင်အောင် ပွားစေနိုင်သော ဉာဏ်မရှိသော မိန္တာဒိဠိဝုဋ္ဌိ(လ်သည် မိမိ၏ဒိဗ္ဗစက္ခု ဉာဏ်၏ အာရုံမျက်စိသာလျှင် လောကဟုအယူရှိသည်ဖြစ်၍ လောက သည် အဆုံးရှိ၏ဟု ယူလေသတည်း။ (ပဋိဘာဂနိမိတ္တံလိုက်ပါ)။ ပဋိဘာဂနိမိတ္တံ၊ ကို။ စတ္တာဝါဠပရိယန္တံ၊ ကို။ ကတ္တာ၊ ၍။ ဝနိတကသိဏေ ပန၊ ပွားစေအပ်သော ကသိဏ်းဌာကား။ အနန္တသညီ၊ အဆုံးမရှိဟူ၍ အမှတ်ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဥဒ္ဓဲ၊ အထက်ဌာဝင်း။ အဓော၊ ဌာဝင်း။ အဝဠေတ္တာ၊ ၍။ တိရိယံပန၊ ဘီလာကိုကား။ စဠေတ္တာ၊ ၍။ ဥဒ္ဓဲ၊ ဌာဝင်း။ အဓော၊ ဌာဝင်း။ (စသဒ္ဒါကား လောပတည်း)။ အနန္တသညီ၊ သည်။ ဟောတိ၊၏။ တိရိယံ၊ကား။ အနန္တသညီ၊သည်။ ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ တတ္ထိ ဝါ ဒေါ၊ တတ္ထိ ဝါ ဒကို။ (ဝါရောဟူ၍လည်းရှိကြ၏။ ဝါ ဒေါ ရှိသောပါဌ်သည် ၊သင့်မြတ်၏)။ ဝုတ္တနယေနေဝ၊ ဖြင့်သာလျှင်။ ဥဒ္ဓဲတဗ္ဗော၊ ၏။ ဇုမေ စတ္တာရောပိ၊ ဤလေးယောက်သောပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်လည်း။ အတ္ထနာ၊သည်။ ဒိဗ္ဗပုဗ္ဗာနုဿရဏေနေဝ၊ မြင်ဘူးသောတရားကို အစဉ်အောက်မေ့သဖြင့် သာလျှင်။ (မြင်အပ်ပြီးသောတရားကို အစဉ်အောက်မေ့သဖြင့်လျှင် လည်း ဟူ)။ ဒိဗ္ဗယာ၊ မိန္တာအယူကို။ ဂတိတတ္တာ၊ ယူအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ပုဗ္ဗန္တကပ္ပိကေသု၊ ရှေးအတို့ကို ကြိုး၍ယူတတ်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့၌။ ပဝိဋ္ဌာ၊ ဝင်ကုန်၏။

အမရာဝိက္ခေပဝါဒ

၆၀။ ယာဒိဋ္ဌိ၊ သည်။ နမရတိ၊ အဝိုင်းအခြားမရှိ။ (တနည်းကား)။ နမရတိ၊ အဝိုင်းအခြားမှ ကင်း၏။ ဇုတိဟသ္ဓာ၊ ကြောင့်။ သာဒိဋ္ဌိ၊ သည်။ အမရား အမရာမည်၏။ သာ၊ ထိုအမရာဟူသည်။ ကာ၊ အဟယ် နည်းဟူမူကား။ ဧဝန္တိ ဝိ မေ နောတိ အာဒိနာ၊ ဧဝန္တိ ဝိ မေ နော အစ ရှိသော။ နယေန၊ ဖြင့်။ ပရိယန္တရဟိတာ၊ အဝိုင်းအခြား ကင်းသော။ (ဒိဋ္ဌိစေ၀ ၀ါစာ၌ ဝိသေသနစပ်)။ ဒိဋ္ဌိဂတိကဿ၊ မိန္တာအယူရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်၏။ ဒိဋ္ဌိစေ၀၊ မိန္တာအယူရှိသည်ဝင်း။ ဝါစာစ၊ မိန္တာ၀ါစာသည်

ရင်း။ အမရာ၊ မည်၏။ ယောသဘာဝေါ၊ သည်။ ဝိဝိဓော၊ အထူးထူး အပြားပြားရှိသော။ ခေပေါ၊ တုန်လှုပ်ခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ သောသဘာဝေါ၊ သည်။ ဒိက္ခေပေါ၊ မည်၏။ (ပါဒိပုဗ္ဗ ပဒကမ္မဓာရယ်တည်း)။ ယောသဘာဝေါ၊ သည်။ အမရာယ၊ အဝိုင်း အခြား ကင်းသော။ ဒိဋ္ဌိယာစ၊ ၏ရင်း။ ဝါ၊စာယစ၊ ၏ရင်း။ ဝိက္ခေပေါ၊ အထူးထူးအပြားပြား တုန်လှုပ်ခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ သော-သဘာဝေါ၊သည်။ အမရာဝိက္ခေပေါ၊မည်၏။(အမရာယ ဝိက္ခေပေါ အမရာဝိက္ခေပေါဟု ဆဋ္ဌီတပ္ပုရိသ်ပြုလေ)။ တေသံ ပုဂ္ဂလာနံ၊ တို့အား။ သောအမရာဝိက္ခေပေါ၊ထိုသို့ဝိနိစ္ဆယအယူ၏အထူးထူးအပြားပြား သော တုန်လှုပ်ခြင်းသည်။ အတ္ထိ၊ရှိ၏။ ဣတိ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ တေပုဂ္ဂလာ၊ တို့သည်။ အမရာဝိက္ခေပိကာ၊ မည်ကုန်၏။ (လဟုကနည်းအားဖြင့်သာ ဆိုပေသတည်း)။

အမရာဝိက္ခေပေါ တေသံ အတ္ထိစိ အမရာဝိက္ခေပိကာဟု ဝရ်ုက ပြုလေ။ အဿတ္ထိတဒ္ဓိတ်တည်း။

အမရာဝိက္ခေပိက မည်ကြောင်းကို တနည်းပြတော်မူလို၍ အပရော နယော စသည်ကို မိန့်သတည်း။ ထိုပါဠိ၏အတ္ထကား–

အပရော၊ သော။ နယော၊ ကို။ မယာ၊ သည်။ ဝုစ္စတေ၊ ဒုံ။ အမရာနာမ၊ အမရာအမည်ရှိသော။ ဧကော၊ တခုသော။ မစ္ဆဇာတိ၊ ငါးမျိုးသည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ (အမရာမည်သော ငါးမျိုးဟူသည်ကား ငါးစင်းဟူလိုသည်)။ သာ၊ ထိုအမရာမည်သော ငါးမျိုးသည်။ ဥမ္မုဇ္ဇနေ နိမုဇ္ဇနာဒိ ဝသေန၊ ပေါ်ခြင်း ငုပ်ခြင်း အစရှိသည်တို့၏ အစွမ်းအားဖြင့်။ ဥဒကေ၊ ဉ်။ သန္ဓာဝမာနာ၊ထိုမှဤမှပြေးသည်ဖြစ်၍။ ဝဟေတုံ၊ ၄ာ။ နသက္ကောတိ၊ နိုင်။ ဝေမေဝ၊ လျှင်။ အယမ္ပိ ဝါဒေါ၊ သည်လည်း။ ဣတောစ၊ ဤအတို့မှဝင်း။ ဣတောစ၊ ဤအတို့မှဝင်း။ ဣဒဏ္ဍေ ဣဒ္ဓ၊ ဤမည်သော ဤမည်သောအတို့ဖို့။ (ထည့်)။ သန္ဓာဝတိ၊ပြေး၏။ဝါ ဟု၊ စွဲလင်းခြင်းဖို့။ နဉ ဥပဝဏ္ဏတိ၊မရောက်။ ဣတိ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ အယံ ဝါဒေါ၊ ကို။ အမရာဝိက္ခေပေါ တိ၊ အမရာ ဝိက္ခေပဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ ဧတေသံ ပုဂ္ဂလာနံ၊ တို့အား။ သော၊ ထိုအမရာ မည်သောငါးကဲ့သို့ တုန်လှုပ်သော အယူသည်။ အတ္ထိ၊ရှိ၏။ ဣတိ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ တေပုဂ္ဂလာ၊ တို့သည်။ အမရာဝိက္ခေပိကာ၊ မည်ကုန်၏။

၆ ၂။ ဣဒံ ကုသလန္တိ ဃဟာဘူတံ နု ပဇာတိတိ၊ ဟူသည်ကား။ ဒသ ကုသလကမ္မပထေ၊ တို့ကို။ ယထာဘူတံ၊ မဖောက်မပြန်။ နု ပဇာနာတိ၊

မသိ။ ဧုတိအယံအတ္ထော၊ ကို။ ဒဠ္ဍဗ္ဗော၊ ၏။ အကုသလေ၀ိ၊ အကုသလ ပုဒ်ဌိလည်း။ ဒသကုသလကမ္မပထာ၀၊တို့ကိုသာလျှင်။အဓိပ္ပေတာ၊ကုန်၏။ သော မမဿ ဝိဿာတောတိ၊ ဟူသည်ကား။ မယာ၊ သည်။ မှသာ၊ ချုတ်လွဲ သောစကားကို။ ဘဏိတံ၊ ဆိုအပ်၏။ ဧုတိ၊ ဤသို့။ ဝိပ္ပဋိသာရပ္ပတ္တိယာ၊ နှလုံးမသာယာခြင်း ဖြစ်ခြင်းကြောင့်။ မမ၊ ၏။ ဝိဿာတော၊ ကိုယ်၏ ဆင်းရဲခြင်းသည်။ အဿ ဘ၀ေယျ၊ ရာ၏။

မှသာ သဒ္ဒါကား အာကာရန္တ ဧုတ္ထိလိင်မဟုတ်၊ နိပါတ် ပုဒ်တည်း။ ထို့ကြောင့် ဘဏိတံဟူသောပုဒ်၌ ၀ုတ္တကံ စပ်အပ်၏။

ဝိဿာတောဟူသည် သဗ္ဗနာမ်ပုဒ်လောဟူသော စောဒနာကို ဖြေတော်မူလို၍ ဒုက္ခံဘ၀ေယျာတိ အတ္ထো ဟူသောပါဌ်ကို မိန့်သတည်း။ ထိုပါဌ်၏အတ္ထကား–

ဒုက္ခံ၊ ကိုယ်၏ဆင်းရဲခြင်းသည်။ ဘ၀ေယျ၊ ၏။ ဧုတိအယံ အတ္ထော၊ ကို။ ဒဠ္ဍဗ္ဗော၊ ၏။ သော မမဿ အန္တရာယောတိ၊ ဟူသည်ကား။ သောဝိဿာ ဇေတာ၊ သည်။ မမ၊ အား။ သဝ္ဂဿစေ၀၊ နတ်ရွာ၏ရင်း။ မဂ္ဂဿစ၊ ၏ရင်း။ အန္တရာယော၊ သည်။ အဿ ဘ၀ေယျ၊ ၏။ မှသာ၀ါဒဘယာ မှသာ၀ါဒ ပရိဇေဂုစ္ဆာတိ၊ ဟူသည်ကား။ မှသာ၀ါဒေ၊ ၌။ သြတ္တပ္ပေနစေ၀၊ ထိတ်လန့်ခြင်းကြောင့်ရင်း။ ဟိရိယာစ၊စက်ဆုပ်ခြင်းကြောင့်ရင်း။ (ရှက်ခြင်းကြောင့်ရင်း လည်းဟူ)။ ၀ါစာ၀ိကြွေပံ အာပဇ္ဇတီတိ၊ ဟူသည်ကား။ ၀ါစာယ၊ စကား၏။ (ဖြင့် လည်းဟူ)။ ဝိကြွေပံ၊ တုန်လှုပ်ခြင်းသို့။ အာပဇ္ဇတိ၊ ၏။ ကိဒိသံ၊ အာဘယ်သို့သော။ ဝိကြွေပံ၊ သို့။ အာပဇ္ဇတိ၊နည်း။ အမရာ၀ိကြွေပံ၊ အ၀ိုင်းအခြားကင်းသော တုန်လှုပ်ခြင်းသို့။ အာပဇ္ဇတိ၊ ၏။ အပရိယန္တ ဝိကြွေပံ၊ အ၀ိုင်းအခြားမရှိသော တုန်လှုပ်ခြင်းသို့။ အာပဇ္ဇတိ၊ ၏။ ဧုတိ အယံ အတ္ထော၊ ကို။ ဒဠ္ဍဗ္ဗော၊ ၏။

ဝေ၀ဏ္ဏိပိ မေ နောတိအာဒိသု၊ တို့၌။ သမတိနိ၀ိဋ္ဌော၊ ကောင်းစွာ တည်သော။ ဝေ၀ဏ္ဏ၀ိ မေ နောတိ ဧသော ၀ိကြွေပေါ်။ ဝေ၀ဏ္ဏ၀ိ မေ နော ဟူသော ဤတုန်လှုပ်ခြင်းသည်။ အနိယမိတ၀ိကြွေပေါ်၊ မမှတ်အပ်သော တုန်လှုပ်ခြင်းတည်း။တဏှာတိပိ မေ နောတိ ဧုမိနာပါဌေန၊ဖြင့်။သဿတော အတ္ထော ၀ လောကောစာတိ၊ ၏။ ဝုတ္တံ၊ သော။ သဿတ၀ါဒံ၊ကို။ ပဋိက္ခိပတိ၊ ၏။ အညထာတိပိ မေ နောတိ ဧုမိနာ၊ဖြင့်။သဿတတော အညထာ၀ိတိ၊ ၏။ ဝုတ္တံ၊ သော။ ကေစ္စသဿတံ၊ ကိုရင်း။ ကေစ္စအသဿတံ၊ ကိုရင်း။ ပဋိက္ခိပတိ၊

၏။နောတိပိ မေနောတိဇုဓိနာ၊ဖြင့်။နဟောတိတထာဂတောပရမ္မရဏာတိ၊ နဟောတိ။ပ။ ကာဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ သော။ ဥစ္ဆေဒံ၊ ဥစ္ဆေဒအယူကို။ ပဋိက္ခိပတိ၊၏။နောနောတိပိ မေ-နောတိဇုဓိနာ၊ဖြင့်။နေဝဟောတိ-နနဟောတိတိ၊ နေဝ။ပ။ ထိဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ သော။ တတ္ထိဝါဒံ၊ ကြိုကာမျှဖြင့်သာ ယူသော အယူကို။ ပဋိက္ခိပတိ၊ ၏။ သယံပန၊ ကား။ ဇုဒံဓမ္မဇာတံ၊ သည်။ ကုသလံ၊ လော။ ဇုတိဝါ၊ သို့ရင်း။ အကုသလံ၊ လော။ ဇုတိဝါ၊ သို့ရင်း။ ပုဗ္ဗော၊ မေးအပ်သည်ရှိသော်။ ကိဗ္ဗိ၊ ဘစုံတခုကို။ နဗျာကရောတိ၊ မဖြေ။ ဇုဒံဓမ္မ ဇာတံ၊ သည်။ ကုသလံ၊ လော။ ဇုတိဝါ၊ သို့ရင်း။ ပုဗ္ဗော၊ သော်။ ဝေဒ္ဓိ၀ိ၊ ကုသိုလ်ဟူ၍လည်း။ မေ၊ ၏။ လဒ္ဓိ၊ အယူသည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ နော အတ္ထိ၊ မရှိ။ (ဤသို့ယောဇနာ)။ ဇုတိ၊ ဤသို့။ ဝဒတိ၊ ၏။ တတော၊ မှ။ အကုသလံကိ၊အကုသိုလ်လော။(ကုသိုလ်မှတပါးလော် လည်းဟူ)။ဇုတိ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တော၊ သော်။ တထာတိ၀ိ၊ ထိုသို့ကုသိုလ်မှတပါးဟူ၍လည်း။မေ၊ ၏။ လဒ္ဓိ၊သည်။ နောဟောတိ၊မဖြစ်။ဇုတိ၊ဤသို့။ဝဒတိ၊ ၏။ ဥဘယတော၊ ကုသိုလ်အကုသိုလ်နှစ်ပါးစုံမှ။ အညထာကိ၊ တပါးသောအပြားဖြင့်ဖြစ် သလော။ဇုတိ၊ဤသို့။ ဝုတ္တော၊ သော်။ အညထာတိ၀ိ၊ ကုသိုလ်အကုသိုလ် မှတပါးသောအပြားဖြင့်ဖြစ်၏ဟူ၍လည်း။ မေ၊ ၏။ လဒ္ဓိ၊ သည်။ နော ဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဇုတိ၊ ဤသို့။ ဝဒတိ၊ ၏။တတော၊ မှ။ တိ၀ိဓေနာ၀ိ၊ ဖြင့် လည်း။ နောဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဇုတိ၊ ဤသို့။ ဝေ၊ သင်၏။ လဒ္ဓိ၊ သည်။ ဟောတိကိ၊ လော။ ဇုတိ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တော၊သော်။ နောတိ၀ိ၊ သုံးပါးသော အပြားဖြင့် မဖြစ်ဟူ၍လည်း။ မေ၊ ၏။ လဒ္ဓိ၊ သည်။ နောဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဇုတိ၊ သို့။ ဝဒတိ၊ ၏။ တတော၊ ထိုနောင်မှ။ နောနောတိ၊ သုံးပါးသော အပြားဖြင့် မဖြစ်သည်မဟုတ်ဟူ၍။ တေ၊ ၏။ လဒ္ဓိ၊သည်။ ဟောတိ၊ လော။ ဇုတိ၊ သို့။ ဝုတ္တော၊ သော်။ နောနောတိ၀ိ၊ သုံးပါးအပြားဖြင့် မဖြစ်သည် မဟုတ် ဟူ၍လည်း။ မေ၊ ၏။ လဒ္ဓိ၊ သည်။နောဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဇုတိ၀ေ၊ သို့။ ဝိကျွေ၀ပမေ၀၊ သို့သာလျှင်။ အာ၀ဇ္ဇတိ၊ ၏။ ကေသို့၊ သော။ပကျွေ၀ိ၊ ဌိလည်း။ နတိဋ္ဌတိ၊ မတည်။

၆၃။ ဆန္ဒောဝါရာဂေါ၀ါတိ၊ ဟူသည်ကား။ အသမ္ဘဝနန္တောဝိ၊ မဖော်မပြန် မသိဘဲလျက်လည်း။(ဝတ္ထာဌ်စဝ်)။ သာဟဿာ၊ အဆော တလျှင်။ ကုသလမေ၀၊ ကုသိုလ်ကိုသာလျှင်။ ကုသလန္တိ၊ ဟူ၍။ အကု သလမေ၀၊ ကိုသာလျှင်။ အကုသလန္တိ၊ ဟူ၍။ ဝတ္ထာ၊ ၏။ မယာ၊ သည်။ အသုကဿနာမ၊ ဤမည်သော သူအား။ ဝေ၀ိ၊ သို့။ ဟုတ်တံ၊ ဖြေအပ်၏။

တံမျှာကရဏ်၊ ထိုသို့ဖြေခြင်းသည်။ သုဗျာကတံကိ ်၊ကောင်းသောဖြေခြင်း လော။ ဣတိ၊ သို့။ အညေ၊ ကုန်သော။ ပဏ္ဍိတော၊ တို့ကို။ ပုစ္ဆိတ္တာ၊ မေး၍။ တေဟိ၊ ထိုပညာရှိတို့သည်။ ဘဒ္ဒမုခ၊ ကောင်းသော မျက်နှာရှိသောသူ။ တယာ၊သည်။ သုဗျာကတံ၊ ကောင်းစွာဖြေအပ်၏။ တယာ၊သည်။ ကုသလ မေဝ၊ ကိုသာလျှင်။ ကုသလံဣတိ၊ ဟူ၍။ အကုသလမေဝ၊ ကိုသာလျှင်။ အကုသလံဣတိ၊ ဟူ၍။ ဗျာကတံ၊ ဖြေအပ်၏။ ဣတိဝေါ၊ သို့။ မေ၊ အား။ တတ္ထ၊ ထိုသို့ဖြေရာ၌။ ဆန္ဒောဝါ၊ အားနည်းသောရာဂသည်ရင်း။ ရာဂေါ ဝါ၊ အားကြီးသော ရာဂသည်ရင်း။ အသဘဝေယျ၊ ၏။ ဣတိအယံ အတ္ထော၊ ကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ ၏။

ဆရာ-ဆန္ဒောဝါ ရာဂေါဝါ ဟူသောပုဒ်၌ ဆန္ဒစေတသိက်သည်သာ လျှင် ဆန္ဒမည်ကောင်းသလော ဟူသောစောဒနာကို ဖြေတော်မူလို၍ ဣတ္ထေစဆန္ဒောပ။ ဗလဝရာဂေါ ဟူသောပါဌ်ကို မိန့်သတည်း။ ထိုပါဌ် ၏အတ္ထကား-

ဒုဗ္ဗလရာဂေါ၊ အားနည်းသောရာဂသည်။ ဆန္ဒော၊ ဆန္ဒမည်၏။ ဗလဝ ရာဂေါ၊ သည်။ ရာဂေါ၊ မည်၏။ (ဣတ္ထေစ၌ စသဒ္ဒါကား ဥပနျာသတည်း)။ ဒေါသောဝါ ပဒ္ဒိသောဝါတိ၊ ဟူသည်ကား။ ကုသလံပန၊ ကိုကား။ အကု သလန္တိ၊ ဟူ၍။ ဝတ္တာဝါ၊ ၍ရင်း။ အကုသလံ၊ ကို။ ကုသလန္တိ၊ ဟူ၍။ ဝတ္တာဝါ၊ ဆိုရ၍ရင်း။ အညေ၊ ကုန်သော။ ပဏ္ဍိတော၊ တို့ကို။ ပုစ္ဆိတ္တာ၊ ၍။ တေဟိ၊ ထိုပညာရှိတို့သည်။ တယာ၊သည်။ ဒုဗျာကတံ၊ မကောင်းသဖြင့် ဖြေအပ်၏။ ဣတိ၊ဤသို့။ ဝုတ္တေ၊သော်။ ဣတ္ထေကဒ္ဓိနာမ၊ဤမျှကိုလည်း။ နဇာ နာမိ၊မသိ။ ဣတိ၊ဤသို့။ တတ္ထ၊ထိုဖြေရာ၌။ မေ၊အား။ ဒေါသောဝါ၊အား နည်းသော အမျက်သည်ရင်း။ ပဒ္ဒိသောဝါ၊ အားကြီးသော အမျက်သည် ရင်း။ အသ ဘဝေယျ၊ ၏။ ဣတိအယံအတ္ထော၊ ကို။ ဇဝဒိတဗ္ဗော၊ ၏။ ဣဒါပိ၊ ဤဒေါသောဝါ ပဒ္ဒိသောဝါ ဟူသောပုဒ်၌လည်း။ ဒုဗ္ဗလကော ဓော၊ အားနည်းသော အမျက်သည်။ ဒေါသော၊ မည်၏။ ဗလဝကောဓော၊ သည်။ ပဒ္ဒိသော၊ မည်၏။

တံ မမဿ ဥပါဒါနံ သော မမဿ ဝိယာတောာတိ၊ ကား။ တံဆန္ဒ ရာဂဒ္ဒ ယံ၊ ထိုအားနည်းသောရာဂ အားကြီးသောရာဂ နှစ်ခုတို့၏ အပေါင်း သည်။ မမ၊ ဝါ့အား။ ဥပါဒါနံ၊ သည်။ အသ ဘဝေယျ၊ ၏။ တံ ဒေါသ ပဒ္ဒိသဒ္ဒယံ၊ ထိုအားနည်းသောအမျက် အားကြီးသောအမျက် နှစ်ပါး အပေါင်းသည်။ ဝိယာတော၊ ပင်ပန်းခြင်းသည်။ အသ ဘဝေယျ၊ ၏။

ဝါ၊ ကား။ ဥဘယဓ္မိ၊ ရာဂဒေါသ နှစ်ပါးအပေါင်းသည်လည်း။ ဒဠ္ဌဂ္ဂဟ ဏဝသေန၊ အာရုံကို မြဲစွာ စွဲလမ်းခြင်း၏ အစွမ်းအားဖြင့်။ ဥပါဒါနံ၊ မည်၏။ ဝိဟနနဝသေန၊ ညှဉ်းဆဲခြင်း၏ အစွမ်းအားဖြင့် (ပူပန်စေခြင်း၏ အစွမ်းအားဖြင့် လည်းဟူ)။ ဝိဃာတော၊ ဝိဃာတမည်၏။

ဤဥဘယဓ္မိဝါ ဟူသော နောက်နည်းဖြင့် တံ မမဿ ဥပါဒါနံ ဟူသောပါဠိ၌ တံသဒ္ဒါဖြင့် ရာဂဒေါသ နှစ်ပါးလုံးကိုပင် သုံးသင့်အပ်၏ ဟူသောအနက်ကို အဋ္ဌကထာဆရာ သိစေသတည်း။ ရှေးနည်းဖြင့်ကား ဆန္ဒောဝါ ရာဂေါဝါ ဟူသောပါဠိ၌ ဆန္ဒ ရာဂကိုသာ သုံးသင့်အပ်သည်၏ အဖြစ်ကို သိစေသတည်း။ (ဟိကား ဝိတ္ထာရ ဇောတကတည်း)။

ရာဂေါ၊ သည်။ အမုဠ္ဠိတုကာမတာယ၊ အာရုံကိုလွှတ်ခြင်းငှာ အလိုမရှိသည်၏ အဖြစ်ဖြင့်။ အာရမ္မဏံ၊ ကို။ ဂဏှာတိ၊ ၏။ ကိမိဝ၊ အဘယ်ကဲ့သို့နည်းဟူမူကား။ ဇလူကာဝိယ၊ မျှောကဲ့သို့တည်း။ ဒေါသော၊ သည်။ ဝိနာသေတု ကာမတာယ၊ ဖျက်ဆီးသည်ကို အလိုရှိသည်၏ အဖြစ်ဖြင့်။ အာရမ္မဏံ၊ ကို။ ဂဏှာတိ၊ ၏။ ကိမိဝ၊ကား။ အာသီဝိသောဝိယ၊ လျှင်သော အဆိပ်ရှိသော မြွေဟောက်ကဲ့သို့တည်း။ ဧတေ ဥဘောပိ၊ ထိုရာဂ ဒေါသတရားနှစ်ပါးတို့သည်လည်း။ သန္တာပကဋ္ဌေန၊ ပူပန်စေတတ်သော အနက်ကြောင့်။ ဝိဟနဋ္ဌေယေव၊ ညှဉ်းဆဲတတ်ကုန်သလျှင်ကတည်း။ ဇုတိ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ တေဥဘော၊ ထိုရာဂဒေါသနှစ်ပါးတို့ကို။(ကံထည့်)။ ဥပါဒါနဋ္ဌေ၊ ဟူ၍ရင်း။ ဝိဃာတောတိ၊ ဝိဃာတဟူ၍ရင်း။ ဝုတ္တာ၊ ကုန်၏။ သေသံ၊ ကြွင်းသောစကားသည်။ ပဌမဝါရသဒိသမေव၊ တည်း။

(၆၄)။ ပဏ္ဍိတာတိ၊ ဟူသည်ကား။ ပဏ္ဍိစ္စေန၊ ပညာနှင့်။ သမန္နာဂတာ၊ ပြည့်စုံကုန်၏။

ပဏ္ဍိတာ၌ တပစ္စည်းသည် သမန္နာဂတ အနက်၌ သက်သော ပစ္စည်းတည်းဟု သိစေခြင်းငှာ ပဏ္ဍိစ္စေန သမန္နာဂတာဟု ဖွင့်တော်မူသတည်း။ တနည်းကား သဒ္ဒနီတိကျမ်း၌လာသော ပဇ္ဇာဒိတောတော ဟူသောသုတ်ဖြင့် အသတ္တိ အနက်၌သက်သော တပစ္စည်းတည်းဟု သိစေခြင်းငှာ ပဏ္ဍိစ္စေန သမန္နာဂတာဟု ဖွင့်တော်မူသတည်း။ သမန္နာဂတ အနက်သည်ပင် အသတ္တိအနက်မည်၏။

နိပုဏာတိ၊ ဟူသည်ကား။ သဏ္ဌာသုခုမ ဗုဒ္ဓိနှော၊ နူးညံ့သိမ်မွေ့သော ပညာ ရှိကုန်၏။ သုခုမံ၊ သိမ်မွေ့စွာသော။ အတ္ထန္တရံ၊ အနက်အထူးကို။ ပဋိဝိဇ္ဈန္တိ သမတ္ထာ၊ မဖောက်မပြန်သိခြင်းငှာ စွမ်းနိုင်သော ပညာရှိကုန်၏။ ကတ ပရပ္ပဝါဒါတိ၊ ဟူသည်ကား။ ဝိညာတပရပ္ပဝါဒါစေဝ၊ သူတပါးတို့၏ အယူကို သိတတ်ကုန်သည်လည်း။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ပရေဟိ၊ သူတပါး တို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ ကတ္တ။ ကတဝါဒပရိစယာစ၊အယူကို နှီးနှောခြင်းကိုပြုတတ် ကုန်သည်လည်း။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။

ကတာ ဝိညာတာ ပရပ္ပဝါဒါ ဧတေဟိတိ ကတပရပ္ပဝါဒါဟု တတိ ယာ ဗဟုဗ္ဗီဟိပြုစေလိုသည်။ ဧတေဟိ ပုဂ္ဂလေဟိ၊ တို့သည်။ ပရပ္ပဝါ ဒါ၊ သူတပါးတို့၏ အယူတို့ကို။ ကတာ ဝိညာတာ၊ သိအပ်ကုန်ပြီ။ ဧတိတသ္မာ၊ ထိုသို့ သူတပါးတို့၏အယူကို သိတတ်ကုန်သည်၏ သတ္တို ကြောင့်။ တေပုဂ္ဂလာ၊ တို့သည်။ ကတပရပ္ပဝါဒါ၊ မည်ကုန်၏။

ဝါလဝေဓိရူပါတိ၊ ဟူသည်ကား။ ဝါလဝေဓိ ဓနုဂ္ဂဟသဒိသာ၊ သားမြီး ဖျားကို မှန်အောင်ပစ်နိုင်သော လေးသွားနှင့်တူကုန်၏။ တေဘိန္ဒန္တာ မညေတိ၊ ဟူသည်ကား။ ဝါလဝေဓိ၊ သားမြီးဖျားကို မှန်အောင်ပစ်နိုင် သော လေးသွားသည်။ ဝါလံ၊ သားမြီးကို။ ဘိန္ဒတိဝိယ၊ ခွဲသကဲ့သို့။ (ဖျက်သကဲ့သို့ လည်းဟူ)။ သုခုမာနိဝိ၊ သိမ်မွေ့သည်လည်းဖြစ်ကုန်သော။ ပရေသံ၊ သူတပါးတို့၏။ ဒိဋ္ဌိဂတာနိ၊ အယူတို့ကို။ (ဂတ်သဒ္ဒါကား တဏ္ဍောတည်း။ အနက်မရှိ)။ အတ္ထနော၊ ၏။ ပညာဂတေန၊ ပညာ၏ အစွမ်းဖြင့်။(ပညာဖြင့်လည်းဟူ)။ဘိန္ဒန္တာဝိယ၊ ဖျက်ကုန်သကဲ့သို့။ စရန္တိ၊ သွားကုန်၏။ ဧတိအယံအတ္ထော၊ ကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ ၏။

ဘိန္ဒန္တာမညေဟု မရေ့ဟူသောပုဒ်၏ ဥပမာအနက်ဟု ဖြစ်သည်၏ အဖြစ်ကို သိစေခြင်းငှာ ဘိန္ဒန္တာဝိယဟု အဋ္ဌကထာဆရာ ဖွင့်တော်မူ သတည်း။

တေ မံ ဘဏ္ဍာတိ၊ ဟူသည်ကား။ တေ သမဏပြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ မံ၊ ကို။ တေသု ကုသလာ ကုသလေသု၊ တို့၌။ သမနုယုဇ္ဇေယ္ယုန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ ကုသလံကိံ၊ လော။ အကုသလံကိံ၊ လော။ ဧတိ၊ သို့။ အတ္ထနော၊ ၏။ လဒ္ဓိံ၊အယူကို။ ဝဒ၊ဆိုလော။ ဧတိ၊ဤသို့။ လဒ္ဓိံ၊ကို။ ပုဗ္ဗေ ယျုံ၊ကုန်ရာ၏။ သမနုဂါဟေယ္ယုန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ ဧဒံနာမ ဓမ္မဇာတံ၊တည်း။ ဧတိ၊ဤသို့။ ဝုတ္တော၊သော်။ ကေန ကာရဏေန၊ ဖြင့်။ကောမတ္ထံ၊ဤအနက်ကို။ ဂါဟေယ္ယုံ၊

ယူရကုန်အံ့နည်း။ ဧကတိ၊ ဤသို့။ ကာရဏံ၊ ကို။ ပုစ္ဆေယျုံ၊ကုန်ရာ၏။ သမနုဘာသေယျုန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ ဧမမိနာနာမ ကာရဏေန၊ ဤမည်သော အခကြောင်းကြောင့်။ ဂါဟေယျုံ၊ ကုန်ရာ၏။ ဧကတိ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တော၊ သော်။ ကာရဏော၊ ၌။ ဒေါသံ၊အပြစ်ကို။ ဒသေတွာ၊၍။ တွံ၊သည်။ ဧဒံ၊ဤတရား သတော်ကို။ (ဤအကြောင်းကို လည်းဟူ)။ နဇာနာတိ၊ မသိ။ ဧဒံပန၊ ဤမည်သော အယူကိုကား။ ဂဏှာ၊ ယူလော။ ဧဒံ၊ ဤသို့သောအဖြေကို။ ဝိဿဇ္ဇေတိ၊ ဖြေလော။ ဧကတိဝေါ၊ သို့။ သမနုယုဇ္ဇေယျုံ၊ စိစစ်ကုန်ရာ၏။ နသမ္မာယေယျုန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ နဿမ္မာဒေယျုံ၊ မပြည့်စုံစေနိုင်ကုန်ရာ။ သမ္မာဒေတွာ၊ ပြည့်စုံစေ၍။ ကထေတုံ၊ ဖြေခြင်းငှာ။ နဿက္ကာ၊ကောယျုံ၊ မစွမ်းနိုင်ကုန်ရာ။ ဧကတိအယံ အတ္ထော၊ကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊၏။ သောမမသ ဝိဿ ဘောတိ၊ ဟူသည်ကား။ ပုနပ္ပုနံ၊လဲ။ ဝတ္တာဝိ၊၍လည်း။ ယန္တံ အသမ္မာယနံ နာမ၊ အကြင် မပြည့်စုံစေနိုင်ခြင်းမည်သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ သောအသမ္မာ ယနော၊ သည်။ မမ၊ အ၀ား။ ဝိဿဘောတော၊ သည်။ အသ ဘ၀ေယျ၊ ၏။ ဩဠ တာလု ဇိဝှါ ဂလသောသန ဒုက္ခမေ၀၊ နှုတ်ခမ်း အာစောက် လျှာ လည်ချောင်းတို့၏ ခြောက်ခြင်းကြောင့် ဖြစ်သော ဆင်းရဲခြင်းသည်သာ လျှင်။ အသ ဘ၀ေယျ၊ ၏။ ဧကတိအယံ အတ္ထော၊ကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ ၏။ ထွောဝိ၊ ဤတတိယ၀ါရ၌လည်း။ သေသံ၊ သည်။ ပဌမ၀ါရသဒိသမေ၀၊ လျှင်တည်း။

၆၅-၆၆။ မန္ဒောတိ၊ ဟူ၏ကား။ မန္ဒပညော၊ နည်းသော ပညာရှိ သည်ဖြစ်၍။

> မန္ဒောဟူ၍ ပါဠိတော်၌ရှိလျက် မန္ဒပညောဟူ၍ ဆရာဆိုခြင်းသည် အသို့လျှင် ယုတ္တိရှိပါအံ့နည်းဟူသော စောဒနာကို နှစ်စေခြင်းငှာ အပ္ပပညသော၀ေဟောတံ နာမံ ဟူသောပါဠိကို မိန့်သတည်း။ ထိုပါဠိ၏ အတ္ထကား။

ဟိ- တဒေ၀ ယုတ္တံ၊ ထိုသို့ မန္ဒပညောဟူ၍ ပါဆိုအပ်သော စကားသည်သာလျှင် သင့်၏။ ဧတံ၊ ဤမန္ဒောဟူသောပုဒ်သည်။ အပ္ပပညသော၀၊ နည်းသော ပညာရှိသော သူ၏သာလျှင်။ နာမံ၊ တည်း။ မောမူဟောတိ၊ ဟူသည်ကား။ အတိသမ္မုဠှော၊ အလွန်မိုက်မဲတွေ၀ေသည်ဖြစ်၍။ဟောတိ တထာဂတောတိ အာဒိသု၊ ဟောဘိ တထာဂတော အစရှိကုန်သော၀ါဒီတို့၌။ သတ္ထော၊ သတ္ထု၀ါကို။ တထာဂတောတိ၊ ဟူ၍။ အဓိပ္ပေတော၊၏။ ဣတ္ထ၊ ဤစတုတ္ထ ၀ါရ၌။ သေသံ၊ သည်။ ဥတ္တာနမေ၀၊ ပေါ်သလျှင်ကတည်း။

ရှေ့ဝါဒတို့သည် မိမိတို့ရှေးဘဝ၌ ခံစားဘူးသည်ကို အစဉ်လျှောက်၍ ယူကုန်သောကြောင့် ပုဗ္ဗန္တကဝိကမည်ကုန်တန်စေ၊ ဤအမရာဝိက္ခေပ ဝါဒသည်ကား အပိုင်းအခြားကင်းသည်ဖြစ်၍ တုန်လှုပ်သော ဝါဒ ဖြစ်လျက် အဘယ်ပုဗ္ဗန္တကဝိကတို့၌ ဝင်လေသနည်းဟု သူစောဒနာ တွယ်ရှိ၍ ထိုစောဒနာကို ဖြေခြင်းငှာ ဣမေဝိစတ္တာရော ॥၀॥ ဝါဒ ဟူသော ပါဠိကို မိန့်သတည်း။ ထိုပါဠိ၏အတ္ထကား-

ဣမေ စတ္တာရော၊ ဤလေးယောက်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်လည်း။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌။ ပဝတ္တမေ့ဝနုသရဏေနေ၀၊ ဖြစ်သောတရားကို အစဉ်အောက်မေ့ သဖြင့်သာလျှင်။ ဒိဋ္ဌိယာ၊ မိစ္ဆာအယူကို။ ဂဟိတတ္တာ၊ ကြောင့်။ ပုဗ္ဗန္တ ကဝိကေသု၊ ရှေးအတို့ကို ကြံခြင်းရှိကုန်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့၌။ ပဝိဋ္ဌာ၊ ဝင် ကုန်၏။

အဓိစ္စသမုပ္ပန္နဝါဒ

၆၇။ အဓိစ္စသမုပ္ပန္နာ အတ္ထာစ လောကောစာတိ ဣတ္ထေပါဋေ၊ ၌။ ဒဿနံ၊ မိစ္ဆာအယူသည်။ အဓိစ္စသမုပ္ပန္နံ၊ အဓိစ္စသမုပ္ပန္နမည်၏။ ဧတေသံ ပုဂ္ဂလာနံ၊ တို့အား။ တံ၊ ထိုအကြောင်းကင်း၍ ဖြစ်၏ဟူသော မိစ္ဆာအယူ သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ကြောင့်။ တေပုဂ္ဂလာ၊ တို့သည်။ **အဓိစ္စ သမုပ္ပန္နိကာ၊** မည်ကုန်၏။

အဓိစ္စသမုပ္ပန္နံ ဧတေသံ အတ္ထိတိ အဓိစ္စသမုပ္ပန္နိကာဟု ဂရကပြုလေ။ အသတ္ထိတဒ္ဓိတ်တည်း။ အဓိစ္စသမုပ္ပန္နံ၏အရကို မိစ္ဆာအယူဟု သိစေ ခြင်းငှာ ဒဿနံဟု ဆိုတော်မူ၏။

မိစ္ဆာအယူသာမည်သည် အဓိစ္စသမုပ္ပန္နမည်၏အရ ဖြစ်ကောင်းသလော ဟု သူစောဒနာတွယ်ရှိ၍ ထိုစောဒနာကိုဖြေခြင်းငှာ အဓိစ္စသမုပ္ပန္နဿ အကာရဏသမုပ္ပန္နံကို မိန့်သတည်း။ ထိုပါဠိ၏အတ္ထကား-

အဓိစ္စသမုပ္ပန္နဿ၊ ဟူသည်ကား။ အကာရဏသမုပ္ပန္နံ၊ အကြောင်းကင်း၍ ဖြစ်၏ဟူသော မိစ္ဆာအယူတည်း။

အရှင် အဋ္ဌကထာဆရာ- အဓိစ္စသမုပ္ပန္နဝါဒ၌ အသည္ဘဝတ္ထောနာမ ဟူသောစကားကို အဘဲ့ကြောင့် ဘုရားဟောတော်မူသနည်း။အသည ဘတ်ဘုံမှ စုတေ့ကုန်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်သာလျှင် အဓိစ္စသမုပ္ပန္န အယူကို ယူသောကြောင့်ပင် ဟောတော်မူလေသလောဟု စောဒနာ တွယ်ရှိ၍ ထိုစောဒနာကို ဖြေခြင်းငှာ အသည္ဘဝတ္ထာတိ ဒေသနာ သိသမေတံ ဟူသောပါဠိကို မိန့်သကည်း။ ထိုပါဠိ၏အတ္ထကား-

၆၈-၇၃။ အသညသတ္တာတိ တေံဝစန်၊သည်။ ဒေသနာသီသံ၊ဒေသနာ ကိုပဓာနပြုသော စကားတည်း။ (အသညတ်ပုဂ္ဂိုလ်ကို ဦးခေါင်းထား၍ ဟောသော ဒေသနာတည်း လည်းဟု)။ (ဒေသနာသီသဟူသည်ကား.. အသညသတ္တာ့ဟူသောစကားကို ဥပလက္ခဏာနည်းအားဖြင့် ဘုရားဟော တော်မူသည် ဟူလိုသော်)။

အသညသတ္တာ၏ အရသည် နိရောဓသမာပတ် ဝင်စားသောပုဂ္ဂိုလ် သေသောပုဂ္ဂိုလ်လောဟု စောဒနာဘွယ်ရှိရကား ထိုစောဒနာကို နှစ်ဖေခြင်းငှာ အစိတ္တုပ္ပါဒါ။ ပ။ အတ္ထော ဟူသောပါဠိကို မိန့်သတည်း။ ထိုပါဠိ၏အတ္ထကား–

အစိတ္တုပ္ပါဒါ၊ စိတ်အချင်းခပ်သိမ်း ဖြစ်ခြင်း မရှိကုန်သော။ ရူပမတ္တက အတ္တဘာဝါ၊ ရုပ်မျှသာလျှင် အတ္တဘောရှိကုန်သော သတ္တဝါတို့သည်။ အသညသတ္တာနာမ၊ မည်ကုန်၏။ ဇုတိအတ္ထော၊ကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊၏။ တေသံ၊ ထိုအသညသတ် သတ္တဝါတို့၏။ ဥပ္ပတ္တိ၊ ဖြစ်ခြင်းကို။ ဝေံဇုမိနာ ဝုစ္စမာန နယေန၊ ဤဆိုလတ္တံ့သော နည်းဖြင့်။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။ (ဝေံသဒ္ဒါကား ဝုတ္တာပေက္ခ ဝုစ္စမာနာပေက္ခ နှစ်ပါးတို့တွင် ဝုစ္စမာနာပေက္ခတည်း)။ ဟိ-ဒိဏ္ဍာရယိသာမိ၊ အုံ့။ ကေစ္စော၊ အချို့သောပုဂ္ဂိုလ်သည်။ တိတ္ထာယတနေ၊ တိတ္ထိတို့၏ ကျောင်း၌။ (တိတ္ထိတို့၏နေရာ၌ လည်းဟု)။ ပဗ္ဗဇိတ္စာ၊ ၍။ ဝါယောကသိဏေ၊ ၌။ ပရိကမ္မံ၊ အဖန်တလဲလဲ စီးဖြန်းခြင်းကို။ ကတ္စာ၊ ၍။ စတုတ္ထဇ္ဈာနံ၊ ကို။ နိဗ္ဗတ္တေတ္စာ၊ ၍။ ဈာနာ၊ စတုတ္ထဈာန်မှ။ ဝုဋ္ဌာယ၊၍။ စိတ္တေ၊ ၌။ ဒေါသံ၊ အပြစ်ကို။ စိတ္တေ၊ သည်။ ဃတိ၊ သော်။ ဟတ္ထပ္ပေ ဒါဒိ ဒုက္ခပ္ပေ၊ လက်ပြတ်ခြင်း အစရှိသည်တို့ကြောင့် ဖြစ်သော ဆင်းရဲခြင်း သည်ရင်း။ သဗ္ဗဘယာနိစ၊ အလုံးစုံသော ဘေးတို့သည်ရင်း။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဇုမိနာ စိတ္တေန၊ ဖြင့်။ အဟံ၊ သည်။ အလံ၊ အလိုမရှိ။ အစိတ္တက ဘာဝေါ၊ စိတ်မရှိသည်၏ အဖြစ်သည်။ သန္တော၊ ငြိမ်သက်၏။ ဇုတိ၊ ဤသို့။ ပဿတိ၊ ရှု၏။ ဝေံ၊ ဤသို့။ စိတ္တေ၊ ၌။ ဒေါသံ၊ ကို။ ပဿိတ္စာ၊ ၍။ အပရိဟီနဇ္ဈာနော၊ မယုတ်သောဈာန်ရှိသည်ဖြစ်၍။ ကာလံ၊ စုတေခြင်းကို။ ကတ္စာ၊ ၍။ အသညသတ္တေသု၊ တို့၌။ နိဗ္ဗတ္တတိ၊ ၏။ အသ ပုဂ္ဂလသ၊ ၏။ စိတ္တံ၊ သည်။ ဇုဝေ၊ ဤကာမသုဂတိဘုံ၌သာလျှင်။ စုတိစိတ္တနိရောဓေန၊ စုတိစိတ်ချုပ်ခြင်းကြောင့်။ နိဝတ္တတိ၊ ချုပ်၏။ (စုတိစိတ္တနိရောဓေနဟု အဋ္ဌကထာ၊သာမညဆိုသော်လည်း ကာမတိဟိတ်စုတိကိုသာယူလေ)။ ရူပဘဝန္တမတ္တမေဝ၊ မျှသည်သာလျှင်။ တတ္တ၊ ထိုအသညသတ်ဘုံ၌။ ပါဏ

ဘဝတိ၊ ၏။ တေ၊ ထိုအသည္ျဖင့် သတ္တဝါတို့သည်။ တတ္တ၊ ထိုအသည္ျ
ဖင့်တုံ့၌။ (နှစ်ပုဒ်ကို တိုင်ပွန်၌ ကတ္တားအာဝေဏစပ်သော)။ ယထာနာမ၊
ဓည်သည်ကား။ ဇိယာဝေဂကို့ဖြစ်ကား ဣတ္ထိ၏အဟုန်ဖြင့် လွင့်သော။ သဏော၊
မြားသည်။ (ဂန္ဓတိ၌ ကတ္တားစပ်)။ ယတ္တကော၊ အကြင်မျှလောက်
သော။ ဇိယာဝေဂေါ၊ ဣတ္ထိ၏အဟုန်သည်။ ပဝတ္တတိ၊ ၏။ တတ္တကမေဝ၊
ထိုမျှ အတိုင်းအရှည်သာလျှင်။ အာကာသေ၊ ၌။ ဂစ္ဆတိယထာ၊ ကဲ့သို့။
ဝေမေဝ၊ တူလျှင်။ ဗျာနဝေဂကို့တွာ၊ ဗျာန်၏ အဟုန်ဖြင့် လွင့်ကုန်သည်
ဖြစ်၍။ (ဗျာန်၏ အဟုန်သည် ပစ်အပ်ကုန်သည် ဖြစ်၍ လည်းဟူ)။
ဥပဝဇ္ဇိတွာ၊ ဥပဝတ်ပင့်သည်ရှေ့ဖြစ်ကုန်၍။ ယတ္တကော၊ အကြင်မျှလောက်
သော။ ဗျာနဝေဂေါ၊ ဗျာန်၏အဟုန်သည်။ ပဝတ္တတိ၊ ၏။ တတ္တကမေဝ၊
ထိုမျှအတိုင်းအရှည် ရှိသည်သာလျှင်ဖြစ်သော။ ကာလံ၊ ကာလပတ်လုံး။
တိဋ္ဌန္တိ၊ တည်ကုန်၏။ ဗျာနဝေဂေ၊ သည်။ ပရိဟီနေပန၊ကုန်လတ်သော်
ကား။ တတ္ထ၊ ထိုအသည္ျဖင့်တုံ့၌။ ရူပကွန္ဓော၊ သည်။ အန္တရဓာယတိ၊
ကွယ်၏။ ဇုဝပန၊ ဤကာမသုဂတိတုံ့ကား။ ပဋိသန္ဓိသညာ၊ သည်။
ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။ ဇုဝ၊ ဤကာမသုဂတိတုံ့၌။ တာယ ဥန္ဒ္ဓသညာယ၊ ထိုသို့
ကာမသုဂတိတုံ့ ဖြစ်သော ပဋိသန္ဓေသညာကြောင့်။ တေသံ၊ ထိုအသည
ျဖင့် သတ္တဝါတို့အား။ တတ္ထ၊ ထိုအသည္ျဖင့်တုံ့၌။ စုတိ၊ စုကေခြင်း
သည်။ (ရွှေလျှောခြင်းသည် လည်းဟူ)။ ယဿ၊ ကြောင့်။ ပညာယတိ၊
ထင်၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ သညူပါဒါစပန ။ပ။ စဝန္တိ၊ ဟူ၍။ ဘဂဝ
တာ၊ သည်။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ သန္ဓာဝယာတိ၊ ဟူသည်ကား။ သန္ဓာဝါ၊ ယ၊
ဌိမ်သက်စွာဖြစ်ခြင်းငှာ။ ပရိဏာကော၊ ညွှတ်၏။ (ပရိဏာကောကား ပါဠိ
တော်ကို ဆောင်၍ ယောဇနာသတည်း)။ ဇော၊ ဤဝါရ၌။ သေသံ၊
ကြွင်းသောစကားသည်။ ဥတ္တာနမေဝ၊ တည်း။ တတ္ထိဝါရောပိ၊ ကိုလည်း။
ဝုတ္တနယေနေဝ၊ ဖြင့်သာလျှင်။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။ (ဇုတိသဒ္ဒါကား ပရိ
သမာပနတည်း)။

အပရန္တကပိုဏဝါဒ

၃၄။ ဝေဠုဒိနာဝုဏ္ဏနယေန၊ဤဆိုအပ်ပြီးသောနည်းဖြင့်။ အဠာရသ
ကုန်သော။ ပုဗ္ဗန္တကပ္ပိကေ၊ ရှေ့အတို့ကို ကြိုရှုတတ်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို။
ဒသေတွာ၊ ၍။ ဇုဒါနိ၌။ စတုစတ္တာရီသံ၊လေးဆယ့်လေးပါးကုန်သော။
အပရန္တကပ္ပိကေ၊ နောက်အတို့ကို ကြိုတတ်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို။ ဒသေတုံ၊
ငှာ။ သန္ဓိဘိဇ္ဇပေတိအာဒိံ၊ ကို။ အာဟ၊ ပြီ။ တတ္ထ၊ ထိုသန္ဓိဘိဇ္ဇပေ

အစရှိသောပါဠိတို့။ယေဘုဂ္ဂလာ၊တို့သည်။အနာဂတ ကောဋ္ဌာသ သင်္ခါတံ၊ အနာဂတ်အတို့ဟု ဆိုအပ်သော။ အပရန္တံ၊ နောက်အတို့ကို။ ကပ္ပေတ္မာ၊ ကြံ၍။ ဂဏ္ဍန္တိ၊ ယူတတ်ကုန်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ တေဘုဂ္ဂလာ၊ တို့သည်။ အပရန္တကပ္ပိကာ၊ မည်ကုန်၏။

ဂဏ္ဍန္တိတဒ္ဓိတ်၊ ကိကပစ္စည်းတည်း။ အန္တသဒ္ဒါသည် အယုတ် အစိတ် အဆုံး အတွင်း အတို့ ဤအနက်တို့၌ ဖြစ်၏။ ဤအရာ၌ကား အတို့ ဟူသောအနက်၌ ဖြစ်သည်၏ အဖြစ်ကို သိစေခြင်းငှာ ကောဋ္ဌာသ သင်္ခါတံ ဟူသော ဝိသေသနကို မိန့်သတည်း။အပရ၏ အရသည်လည်း အတိတ် အနာဂတ် နှစ်ပါး ရကောင်းရကား ဤအရာ၌ အနာဂတ်ကို လိုအပ်သည်၏ အဖြစ်ကို သိစေခြင်းငှာ အနာဂတဟူသော ဝိသေသနကို မိန့်ဆိုသတည်း။ ထိုပါဠိ၏အတ္ထကား-

ဝါ၊ တနည်းကား။ ဧတေသံ ပုဂ္ဂလာနံ၊ တို့အား။ အပရန္တကပ္ပေါ၊ အနာဂတ် အတို့ကိုကြံခြင်းသည်။ အတ္ထိ၏။ ဣတိတသ္မာ၊ကြောင့်။ တေပုဂ္ဂလာ၊ တို့သည်။ အပရန္တကပ္ပိကာ၊ မည်ကုန်၏။ (နောက်နည်းကား အဿတ္ထိ တဒ္ဓိတ်တည်း)။ ဧဝံ၊ ဟု။ သေသံဝိ၊ ကြွင်းသောပုဒ်ကိုလည်း။ ပုဗ္ဗေ-ရှေ့ ပုဗ္ဗန္တကပ္ပိကဝါရ၌။ ဝုတ္တနယေနေဝ၊ ဖြင့်သာလျှင်။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။

သညီဝါဒ

၇၅။ ဥဒ္ဓမာဃာတနိကာတိတ္ထေ၊ ၌။ မရဏံ၊ သေခြင်းကို။ အာဃာတနန္တိ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ (ဥဒ္ဓမာဃာတနကို ဥဒ္ဓမာအာဃာတနဟု ပုဒ်ဖြတ်မာသဒ္ဒါကား ပဋိသေဓ အနုက်ရှိသော နိပါတ်ပုဒ်တည်း)။ ယေဘုဂ္ဂလာ၊ တို့သည်။ အတ္ထောနံ၊ အတ္တဟောကို။ ဥဒ္ဓမာဃာတနံ ဣတိ၊ စုတိစိတ်၏ အထက်၌ မြင်၏ဟူ၍။ (စုတိစိတ်၏ အထက်၌ မသေဟူ၍ လည်းဟူ)။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ကြောင့်။ တေပုဂ္ဂလာ၊ တို့သည်။ ဥဒ္ဓမာဃာတနိကာ၊ မည်ကုန်၏။ (ဝဒန္တိတဒ္ဓိတ်၊ ကိကပစ္စည်းတည်း)။ သညိတိ၊သညာ ရှိ၏ ဟူ၍။ ပဝတ္တော၊ သော။ ဝါဒေါ၊ အယူသည်။ သညိဝါဒေါ၊မည်၏။ (မဇ္ဈေလောပ ပဌမတပ္ပုရိသ်ပေတည်း)။ ဧတေသံ ပုဂ္ဂလာနံ၊ တို့အား။ သော၊ ထိုသညာရှိ၏ ဟူသော အယူသည်။ အတ္ထိ၏။ ဣတိတသ္မာ ကြောင့်။ တေပုဂ္ဂလာ၊ တို့သည်။ သညိဝါဒါ၊ မည်ကုန်၏။ (အဿတ္ထိ တဒ္ဓိတ်၊ ဏပစ္စည်းတည်း) (သညိတိ ပဝတ္တော ဝါဒေါ ဧတေသန္တိ သညိ ဝါဒါဟု ဗဟုဗ္ဗီဟိ သော်လည်း ဖြေသင့်၏)။

၂၆-၂၇။ ရူပီအတ္တာတိအာဒီသု၊ တိုဠ်။ ကသိဏရူပ်၊ ကသိုဏ်းရှစ်ကို။ အတ္တာတိ၊ အတ္တသော ဟူ၍။ ဂဟေတ္ဝာဝါ၊ ၍ဂုင်း။ ဟတ္ထ၊ ကိုကသိုဏ်း ရှစ်၌။ ပဝတ္တသည်ဖြစ်၊ အာရုံပြုသောအားဖြင့် ဖြစ်သော သညာကိုလည်း။ အသ၊ ကိုအတ္တသော၏။ (ကိုကသိုဏ်းစီးဖြန်းသောပုဂ္ဂိုလ်၏ လည်းဟူ)။ သညာတိ၊ သညာဟူ၍။ ဂဟေတ္ဝာဝါ၊ ၍ဂုင်း။ အာဇီဝကာဒယောဝိယ၊ အာဇီဝကအစရှိသည်တို့ကဲ့သို့။ တတ္ထမတ္တေနေဝ၀ါ၊ ကြီကာမျှဖြင့်သာမူ လည်း။ အတ္တာ၊ သည်။ ရူပီ၊ ရှစ်ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အတ္တာ၊ သည်။ ပရမ္မရဏာ၊ စုတိစိတ်၏ အထက်၌။ (စုတိစိတ်၏ အဆုံး၌ လည်းဟူ) အရောဂေါ၊ မြဲ၏။ နံ၊ ကိုမြဲသော အတ္တဟောကို။ သညိတိ၊ ဟူ၍။ ပညပေန္တိ၊ ကုန်၏။ ဟတ္ထ၊ ကိုအရောဂေါ ပရမ္မရဏာ ဟူသောပါဋ်၌။ အရောဂေါ၊ ကို၊ ဟူသည်ကား။ နိစ္စောမြဲ၏။ အရူပသမာပတ္တိ နိဗ္ဗာန်ပန်၊ အရူပသမာပတ်၏ အာရုံကိုကား။ အတ္တာတိ၊ ဟူ၍။ ဂဟေတ္ဝာဝါ၊ ၍ဂုင်း။ အသ၊ ကိုအရူပ သမာပတ် ဝင်စားသော ပုဂ္ဂိုလ်၏။ သမာပတ္တိသည်ဖြင့်၊ သမာပတ်၌ဖြစ်သော သညာကိုလည်း။ သညာတိ၊ ဟူ၍။ ဂဟေတ္ဝာဝါ၊ ၍ဂုင်း။ နိဂ္ဂုံဟာဒယောဝိယ၊ နိဂ္ဂုံ အစရှိသည်တို့ကဲ့သို့။ တတ္ထမတ္တေနေဝ၀ါ၊ ကြီကာမျှဖြင့်သာ ၍ဂုင်း။ ဟတ္ထ၊ သည်။ အရူပီ၊ ရှစ်မရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ နံ၊ ကိုရှစ်မရှိခြင်းကို အတ္တဟောကို။ သညိတိ၊ ဟူ၍။ ပညပေန္တိ၊ ကုန်၏။ ဟတ္ထ၊ ကိုပရိယာပန်၊ ထုံးမြောက်သော မိန္ဒာဒေဝီယူသည်ကား။ မိဿကဝသေန၊ နာမ်ရုပ်နှစ်ပါး ရောသည်၏ အစွမ်းအားဖြင့်။ ပဝတ္ထာ၊ သော။ ဒိဋ္ဌိ၊ မိန္ဒာဒေဝီယူတည်း။ စတုတ္ထာ၊ လေးခုမြောက်သော အယူသည်ကား။ ဟတ္ထ၊ ကို၊ ဟောနေ၀ ကြို၍ ယူကာမျှဖြင့်သာလျှင်။ ပဝတ္ထာ၊ ဖြစ်သော။ ဒိဋ္ဌိ၊ တည်း။

နှစ်ပုဒ်လိုက်ပါ။ စတုတ္ထာ၏ အရကား ဒနဝရူဝိ နာရူပိ အတ္တာ[illegible]တိ အရောဂေါ ပရမ္မရဏာ သညိတိ နံ ပညပေန္တိ ဟူသော အယူတည်း။ ဒုတိယစတုက္ကံ၊ ဒုတိယစတုက္ကကို။ အန္တာနန္တိကဝါဒေ၊ ၌။ ဝုတ္တနယေနေဝ၊ ဖြင့်သာလျှင်။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။

ဒုတိယ စတုက္ကဟူသည်ကား အန္တ၀ါ အတ္တာ ဟောတိလည်းတပါး၊ အနန္တ၀ါ အတ္တာဟောတိလည်းတပါး၊ အန္တ၀ါစ အနန္တ၀ါစ အတ္တာ ဟောတိလည်းတပါး၊ နေ၀အန္တ၀ါ နာနန္တ၀ါ အတ္တာဟောတိလည်း တပါး၊ ဤလေးပါးတည်း။

တတိယ စတုက္ကေ၊ ၌။ သမာပန္နကဝသေန၊ သမာပတ်ဝင်စားသည်၏ အစွမ်းအားဖြင့်။ ကေဝလ္လသညီ၊ တခုတည်းသော သညာရှိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။

ပညာပေါ့နဲ့၊ ကုန်၏။ (ဤသို့ ပါဠိသေသနှင့်တကွ ယောဇနာလေ)။ အသမာပန္နကဝေသေနုံ ဖြင့်။ နာနတ္တသညီ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပညာပေါ့နဲ့၊ ကုန်၏။ ပရိတ္တကသိဏဝေသေနုံ ငယ်သော ကသိုဏ်း၏ အစွမ်းအားဖြင့်။ ပရိတ္တသညီ နည်းသောသညာရှိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပညာပေါ့နဲ့၊ ကုန်၏။ ဝိပုလကသိဏဝေသေနုံ ကြီးသောကသိုဏ်း၏ အစွမ်းအားဖြင့်။ အပ္ပမာဏသညီ၊ များသော သညာရှိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပညာပေါ့နဲ့၊ ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ ကုန်၏။ စတုတ္ထ စတုက္ကေပန၊ ဌာနေ။ ဒိဗ္ဗေန၊နတ်၏ မျက်စိနှင့်တူသော။ (ဒိဗ္ဗဝိဟာရကို မှီ၍ ဖြစ်သော လည်းဟု)။ စက္ခုနာ၊ စက္ခုအာဘိညာဉ်ဖြင့်။ တိကစတုက္ကဗျာန ဘူမိယံ၊ တိကဈာန် စတုက္ကဈာန် တည်းဟူသော ဘုံ၌။ နိဗ္ဗတ္တမာနံ၊ဖြစ်သောသတ္တဝါကို။ ဒိသွာ၊၍။ ကေန္တ သုခိတိ၊ စင်စစ်ချမ်းသာသော ကိုယ်စိတ်ရှိ၏ဟူ၍။ ဂဏှာတိ၊ ၏။

> တိကဈာနဘူမိ၏အရကို စတုက္ကနည်းအားဖြင့် ပဌမဈာန် ဒုတိယဈာန် တတိယဈာန်ကိုယူ။ စတုက္ကဗျာနဘူမိ၏ အရကို ပဉ္စကနည်းအားဖြင့် စတုတ္ထဈာန်တိုင်အောင်ယူ။ ထိုဈာန်တို့၌သာ သုခဝေဒနာ တည်းဟူသော ဈာန်အင်္ဂါကိုရသောကြောင့် ကေန္တသုခိဟုကြ၍ မိန္ဓာအယူကို ယူလေသတည်း။

နိရုယော၊ ၌။ နိဗ္ဗတ္တမာနံ၊ ကို။ ဒိသွာ၊ ၍။ ကေန္တ ဒုက္ခိတိ၊ဟူ၍။ ဂဏှာတိ၊ ၏။ မနုဿေသု၊ တို့၌။ နိဗ္ဗတ္တမာနံ၊ ကို။ ဒိသွာ၊၍။ သုခဒုက္ခိတိ၊ ချမ်းသာခြင်း ဆင်းရဲခြင်းရှိ၏ဟူ၍။ ဂဏှာတိ၊ ၏။ ဝေဟပ္ဖလဒေဝေသု၊ ဝေဟပ္ဖိုလ်ပြဟ္မာဘုံတို့၌၊ နိဗ္ဗတ္တမာနံ၊ ကို။ ဒိသွာ၊ ၍။ အဒုက္ခမသုခိတိ၊ ဆင်းရဲခြင်း ရှိသည်လည်းမဟုတ် ချမ်းသာခြင်းရှိသည်လည်း မဟုတ်ဟူ၍။ ဂဏှာတိ၊ ၏။

> ဝေဟပ္ဖိုလ်ဘုံ၌ ပဉ္စမဈာန်ဝိပါက်ဖြင့် ပဋိသန္ဓေယူကုန်သော ပြဟ္မာတို့ကို ပဉ္စမဈာန်ဝိပါက်သည် ဥပေက္ခာသဟဂတ် ဖြစ်ခြင်းကြောင့် ပဋိသန္ဓေကိုစွဲ၍ အဒုက္ခမသုခီဟု မိန္ဓာအယူရှိကုန်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် ယူကုန်သည်ဟူလိုသေး။

> အရှင်အဋ္ဌကထာဆရာ-ဒိဗ္ဗေန စက္ခုနာဟူ၍ ဤအပရန္တကဝိက စတုတ္ထ စတုက္ကဌ ဆို၏။အဘယ်သတောယုတ္တိကိုထောက်၍ ထိုစကားကို ဆိုပါသနည်းဟု သူစောဒနာတွယ်ရှိ၍ ထိုစောဒနာကိုဖြေခြင်းငှာ ဝိသေသတောဟိ စသောပါဌ်ကို မိန့်သတည်း။ ထိုပါဌ်၏အတ္ထကား-

ဒိဗ္ဗေန စက္ခုနာတိ၊ ဒိဗ္ဗေနစက္ခုနာဟူ၍။ ယံဝစနံ၊ကို။ မယာ၊ သည်။ ဝုတ္တံ၊ ပြီ။ တံဝစနံ၊ သည်။ ဟိယုတ္တံ၊ ၏။ ဝိသေသတော၊ အထူးအားဖြင့်။ ပုဗ္ဗေနိ

ဝါသာနုဿတိ ဉာဏလာဘိနော၊ ပုဗ္ဗေနိဝါသာနုဿတိ ဉာဏ်ကိုရကုန်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ ပုဗ္ဗန္တကဝိကာ၊ ရှေအဆို့ကိုကြိုး၍ ယူတတ်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဒိဋ္ဌစက္ခုကာ၊ ဒိဋ္ဌစက္ခုအတိညာဉ်ကို ရကုန်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ အပရန္တကဝိကာ၊ ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ (ဇုတိသဒ္ဒါကား ပရိသမာပနတည်း)။

အသညီ နေဝသညီ နာသညီဝါဒ

၇၈-၈၃။ အသညိုဝါဒေါ၊ အသညိုဝါဒကို။ သညိုဝါဒေ၊ ၌။ အာဒိမှ၊ ၌။ ဝုတ္ထာနံ၊ ကုန်သော။ ဒ္ဝိန္နံ၊ ကုန်သော။ စတုဏ္ဏာနံ၊ တို့၏။ ဝသေန၊ ဖြင့်။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။ တထာ၊ တူ။ နေဝသညီ နာသညိုဝါဒေါ၊ ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။ ဟိ-ဝိသေသော၊ အထူးကို။ ဝေါ၊ သို့။ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ ၏။ (ဟိကား ဝိသေသဇောတကနိပါတ်ပုဒ်တည်း)။ ကေဝလံ၊ သက်သက်။ တတ္ထ၊ ထိုသညိုဝါဒ၌။ အတ္ထာ၊ သည်။ သညီ၊ သညာရှိ၏။ ဇုတိ၊ ဤသို့။ ဂဏ္ဍာနုံ၊ ယူကုန်သောပုဂ္ဂိုလ်တို့အား။ တာဒိဋ္ဌိယော၊ ထိုတဆယ့်ခြောက်ပါးသော မိစ္ဆာအယူတို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဇုဝ အသညိုဝါဒေ၊ ဤအသညိုဝါဒ၌။ အသညီတိစ၊ သညာမရှိဟူ၍ဝင်း။ နေဝသညီနာသညီတိစ၊ သညာရှိသည်လည်းမဟုတ် သညာမရှိသည်လည်းမဟုတ် ဟူ၍ဝင်း။ ဂဏ္ဍာနုံ၊ တို့အား။ တာဒိဋ္ဌိယော၊ တို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။

အာဘယ်အကြောင်းကိုစွဲ၍ ထိုမိစ္ဆာအယူတို့သည် ဖြစ်ကုန်သနည်းဟူသော စောဒနာကိုဖြေခြင်းငှာ တတ္ထ နု ကေန္တေန။ပ။ ပရိယေသိတဗ္ဗံ ဟူသောပါဠိကို မိန့်သတည်း။ ထိုပါဠိ၏အတ္ထကား-

တတ္ထ၊ ထိုမိစ္ဆာအယူကို ယူရာ၌။ ကေန္တေန၊ ဖြင့်။ ကာရဏံ၊ ကို။ နပရိယေသိတဗ္ဗံ၊ မရှာအပ်။ ဟိကသ္မာ၊ ကြောင့်။ နပရိယေသိတဗ္ဗံ၊ နည်း။ ဒိဋ္ဌိဂတိကဿ၊ မိစ္ဆာအယူရှိသောပုဂ္ဂိုလ်၏။ ဂါဟော၊ အယူသည်။ ဥမ္မဇ္ဇကပန္ဓိသဒိသော၊ သူရွှေးတို့၏ ခြင်းတောင်းနှင့်တူ၏။ ဇုတိတော်ဝစနံ၊ ကို။ မယာ၊ သည်။ ဝုတ္တံ၊ ပြီ။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ နပရိယေသိတဗ္ဗံ၊ အပ်။

သူရွှေးတို့၏ ခြင်းတောင်း၌ ရံခါ ကောင်းသောခဲတွယ် ရံခါ မြေ မြက်သစ်ရွက် ဤသို့ အတည်မရှိရာသကဲ့သို့ မိစ္ဆာအယူရှိကုန်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏။ အယူသည်လည်း အတည်အမြဲ မရှိသောကြောင့် အကြောင်းကို မဆင်ခြင်အပ်ပြီ ဟူလိုသော်။

ဥစ္ဆေဒဝါဒ

၈၄။ ဥစ္ဆေဒဝါဒေ၊ ၌။ သဗ္ဗောတိ၊ ဟူသည်ကား။ ဝိဇ္ဇမာနသာ၊ ထင်ရှားရှိသော။ (သတ္တသာဟူသော ဝိသေသျကိုင့်၍ ဝိသေသနသာယော ဇနာသည်)။ ဥစ္ဆေဒန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ ဥပစ္ဆေဒံ၊ ပြတ်ခြင်းကို။ ဝိနာသန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ အဒဿနံ၊ မမြင်ခြင်းကို။ (ကွယ်ခြင်းကို လည်းဟူ)။ ဝိဘဝန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ ဘဝဝိဂမံ[1]၊ ဘဝသစ်၌ ဖြစ်ခြင်းမှ ကင်းခြင်းကို။ သဗ္ဗာနိ၊ ကုန်သော။ ဧတာနိ ပဒါနိ၊ တို့သည်။ အညမညဝေဝစနာနေဝ၊ အချင်းချင်း ဝေဝုစ်တို့သည်သာလျှင်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဟတ္ထ၊ ထိုဥစ္ဆေဒဝါဒ၌။ လာသိစ၊ အတိညာဉ်ရသော ပုဂ္ဂိုလ်ရင်း။ အလာသိစ၊ ရင်း။ ဒ္ဒေဇနာ၊ တို့သည်။ ဥစ္ဆေဒဒိဋ္ဌိ'၊ ကို။ ဂဏ္ဍန္တိ၊ ကုန်၏။ လာသိကော၊ အတိညာဉ်ကိုရသော ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ အနုဿရန္တော၊ အတိညာဉ်ဖြင့် အောက်မေ့သည်ရှိသော်။ ဒိဋ္ဌေန၊ သော။ စက္ခုနာ၊ ဖြင့်။ စုတိ'၊ ကို။ ဒိသ္မာ၊ ၍။ ဥပပတ္တိ'၊ ပဋိသန္ဓေကို။ အပဿန္တော၊ မမြင်သည်ဖြစ်၍။ ဥစ္ဆေဒဒိဋ္ဌိ'၊ ကို။ ဂဏ္ဍာတိ၊ ၏။

ဤပုဂ္ဂိုလ်ကား အသည္ဃသတ်ဘုံ၌ ဖြစ်လတ္တံ့သော ပုဂ္ဂိုလ်တည်း အသညသတ်ဘုံ၌ စိတ်မရှိသောကြောင့် ပဋိသန္ဓေစိတ်ကိုမမြင်၊ ထိုကြောင့် သတ္တဝါတို့သည် သေလျှင်ပြတ်၏ဟု ဥစ္ဆေဒအယူကို ယူလေသတည်း။

ယောဝါ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်မူလည်း။ စုတိမတ္တမေဝ၊ ကိုသာလျှင်။ ဒဿုံ၊ ၄ား သတ္တောတိ၊ ၏။ ဥပပါတံ၊ ပဋိသန္ဓေကို။ ဒဿုံ၊ ၄ား။ နသတ္တောတိ၊ နိုင်။ သောဝါပုဂ္ဂလော၊ သည်လည်း။ ဥစ္ဆေဒဒိဋ္ဌိ'၊ ကို။ ဂဏ္ဍာတိ၊ ၏။

ဤယောဝါအစရှိသော စကားကိုမူကား အတိမန္ဒပညပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်သောကြောင့် စုတိရလတ္တံ့သည်သာမြင်၍ ပဋိသန္ဓေသစ် ဖြစ်လတ္တံ့သည်ကို မြင်ခြင်းငှာ မစွမ်းနိုင်သော ပုဂ္ဂိုလ်ကိုရည်၍ မိန့်သတည်း။ ပစ္စုပ္ပန်ဘဝမျှကိုသာ မြင်နိုင်သော ဇာတိသရဉာဏ်နှင့် ပြည့်စုံသော ပုဂ္ဂိုလ်ကို ယူလေ။

---

[1] ဘာဝဝိဂမံ-ဆဋ္ဌ။ ။သီဠိသစ် ၄၄၆-၌ ဘာဝဝိဂမန္တိ သဘာဝါဝဂမံ ယထာဓမ္မံ ဘဝနံ ဘာဝေါတိ ဟိ အဂ္ဂေန ဗုဓ ဘာဝသဒ္ဒေါ သဘာဝ ဝါစ ဂဟာ-ဟု မိန့်ဆို၏။

အလာဘိကော၁ အတိညာဉ်မရသော ပုဂ္ဂိုလ်သည်ကား။ ပရလောကံ၊ တမလွန်ဘဝကို။ နဇာနာတိ၊ မသိ။ ဂ၊ ကား။ ကာမသုခဂိဒ္ဓတာယ၊ ကာမဂုဏ်ချမ်းသာ၌ တပ်မက်မောသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ပရလောကံ၊ကို။ နဇာနာတိ၊ မသိ။ ယထာ၊ ဥပမာမည်သည်ကား။ ရက္ခတော၊ မှ။ ပတိ တာနိ၊ ကျကုန်သော။ ပဏ္ဏာနိ၊ အရွက်တို့သည်။ ပုန၊ တဖန်။ နဝိရူဟန္တိ ယထာ၊ မရောက်ကုန်သကဲ့သို့။ ဧဝမေव၊ အတူသာလျှင်။ မတာ၊ သေကုန် ပြီးသော။ (တောကား ပါဠိသေသတည်း)။ သတ္တာ၊ တို့သည်။ ပုန၊တဖန်။ နဝိရူဟန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်။ ဣတိအာဒိနာ၊ သော။ တတ္ထေနဝ၊ ကြိုကာမျှဖြင့် မူလည်း။ ဥစ္ဆေဒံ၊ ပြတ်ခြင်းကို။ ဂဏှာတိ၊ ယူ၏။ ဣဓပန၊ ဤဗြဟ္မဇာလ သုတ်၌ကား။ တဏှာဒိဋ္ဌိနံ၊ တို့၏။ ဝသေန၊ ဖြင့်။ တထာစ၊ ထိုသို့ ယထာ ရက္ခတော ပဏ္ဏာနိ ပတိတာနိ နပုန ဝိရူဟန္တိ၊' ဧဝမေव သတ္တာ အစရှိ သည်ဖြင့် ဆိုအပ်ပြီးသော အပြားအားဖြင့်ရင်း။ အညထာစ၊ တပါးသော အပြားအားဖြင့်ရင်း။ ဝိဂစ္ဆေတ္တာဝ၊ ကြိ၍သာလျှင်။ ဣမာသတ္တဒိဋ္ဌိယော၊ ဤခုနစ်ပါးသော မိစ္ဆာအယူတို့သည်။ဥဗ္ဗဇန္နာ၊ကုန်၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ ကုန်၏။ (သတ္တသရဝ်ကို ပါဠိတော်မှာကြည့်၍သိလေ)။

၇၅။ တတ္ထ၊ ထိုဥစ္ဆေဒဝါဒ၌။ ရူပီတိ၊ ဟူသည်ကား။ ရူပဝါ၊ ရုပ်ရှိ၏။ စာတုမဟာဘူတိကောတိ၊ ဟူသည်ကား။ စတုမဟာဘူတမယော၊လေးပါး သော မဟာဘုတ်ဖြင့်ပြီး၏။ ယံဝတ္ထု၊ အကြင် ဝတ္ထုသည်။ မာတာ ဝိတူနံ၊ တို့၏။ သန္ဓကံ၊ဥစ္စာသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိတဿ၊ ကြောင့်။ တံဝတ္ထု၊ သည်။ မာတာပေတ္တိကံ၊ မည်၏။ (သန္ဓကတဒ္ဓိတ်)။ တံ၊ ထိုအမိ အဘတို့၏ ဥစ္စာဟူသည်။ ကိ ၊အဘယ်နည်းဟူမူကား။ သုဏာ သောဏိတံ၊ သုက်သွေး တည်း။ ယောသတ္တော၊ သည်။ မာတာပေတ္တိကေ၊ အမိ အဘတို့၏ သုတ်သွေးကြောင့်။ သမ္ဘူတော ဇာတော၊ ဖြစ်သည်တည်း။ ဣတိတဿ၊ ထို့ကြောင့်။ သောသတ္တော၊ သည်။ မာတာပေတ္တိကသမ္ဘဝေ ၊ မည်၏။

သတ္တမီတပ္ပုရိသ၊သမ္ဘဝေ ၊ဟူသောပုဒ်၏အနက်ကို သမ္ဘူတောဟုဖွင့် သည်။ သမ္ဘူတောကို ဇာတောဟု ပရိယာယ်ဖွင့်သတည်း။ သမ္ဘဝေ ၊ ကို သမ္ဘူတောဟု ဖွင့်တော်မူသော အဋ္ဌကထာဆရာသည် သမ္ဘဝေ ၊

၁။ အလာဘိစ ကော ပရလောကံ နဇာနာတိတိ-စသည်ဖြင့် ဆဋ္ဌမုဒ္ဒါ၌။ ကော၊ အဘယ်သူသည်။ ၊ရလောကံ၊ ကို။ ဇာနာတိ၊ သိသနည်း။ နဇာနာတိဝေ၊ မသိသည်သာလျှင်တည်း-ဟု ပါဠိသေသတည်း၏ ပေါဇနာရမည်ဟူ၍ သီ ဋီသစ် ၄၄၆-၌ဆို၏။ နိဿယပေးပုံနှင့်မတူလေ။ သတိပြု။

ဟူသော ပုဒ်၏ ဘာဝသာဓန ကရဏသာဓနတို့၌လည်း ဖြစ်ကောင်း ရကား ထိုအနက်တို့ကို နစ်စေ၍ ကတ္တုသာဓနကို ဤအရာ၌ ထိုက်ပါ သည်၏အဖြစ်ကို သိစေတော်မူသတည်း။

ဧုတိ၊ ဤသို့။ ရူပကာယသီသေန၊ ရူပကာယကို အရင်းပြုသဖြင့်။မနုဿတ္တ ဘာဝံ၊ လူ့ကိုယ်၏အဖြစ်ကို။ အတ္ထာတိ၊ ဟူ၍။ ဝဒတိ၊ ၏။ ဣတ္ထေကေတိ ပဒဿ၊ ၏။ ဧုတ္ထံ ဧကေတိ၊ ဟူ၍။ ပဒဿေ္ဌဒေါ၊ ကို။ ကာတဗ္ဗော၊ ၏။ ဝေါ၊ သို့။ ဧကော၊ အချိုကုန်သော ရဟန်းပုဏ္ဏားတို့သည်။ ဧုတိအယံ အတ္ထော၊ ကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ ၏။ (ဧုတ္ထံကို ဝေါဟူ၍ အဋ္ဌကထာဖွင့်သော ကြောင့် ဧုတ္ထံဟူသောပုဒ်သည် နိဒဿနအနက်၌ဖြစ်၏ဟု သိအပ်၏)။

၇၆။ ဒုတိယော၊နှစ်ယောက်မြောက်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ တံဝါဒံ၊ကို။ ပဋိက္ခိပိတ္ဝာ၊ ပယ်၍။ ဒိဋ္ဌတ္ထာဘာဝံ၊ နှတ်ဖြစ်သော ကိုယ်၏အဖြစ်ကို။ အတ္ထာတိ၊ ဟူ၍။ ဝဒတိ၊ ၏။ ဒိဋ္ဌောတိ၊ ဟူသည်ကား။ ဒေဝလောကေ၌။ သမ္ဘူတော၊ ဖြစ်သော။ (ဒိဋ္ဌေ ဘဝေါ ဒိဋ္ဌောဟု ဘဝတद္ဓိတ်ပြု)။ ကာမာ ဝစရောတိ၊ ဟူသည်ကား။ ဆကာမာဝစရ ဒေဝပရိယာပန္နော၊ ကာမာ ဝစရနှတ်ပြည့်မြောက်ထပ် နှတ်တို့၌ အကျုံးဝင်သော။

အတ္ထာဟူသော ဝိသေသျပုဒ်ကိုငဲ့၍ ဝိသေသနသာ ယောဇနာသည်။ ဆကာမာဝစရောဟူသောပုဒ်၏ လူဖြစ်သောကာမာဝစရပုဂ္ဂိုလ်လည်း ရှိရကား ဤအရာ၌ ကာမာဝစရနှတ်ကို လိုအပ်သည်၏အဖြစ်ကို သိစေခြင်းငှာ ကာမာဝစရောကို ဆကာမာဝစရ ဒေဝပရိယာပန္နော ဟု ဖွင့်တော်မူသတည်း။

ယောအတ္ထာ၊ ဆည်။ ကဗဠိကာရံ၊ ကဗဠိကာရအာဟာရကို။ ဘက္ခတိ၊ စားတတ်၏။ ဧုတိတဿ၊ ကြောင့်။ သောအတ္ထာ၊ သည်။ ကဗဠိကာရ ဘက္ခော[1]၊ မည်၏။

၇၇။ မနောမယောတိ၊ ဟူသည်ကား။ ဈာနမနေန၊ ဈာန်စိတ်ဖြင့်။ (ကြောင့် လည်းဟု)။ နိဗ္ဗတ္တော၊ ဖြစ်၏။ (ဗြဟ္မာကိုရည်၍ ဈာနမနေန နိဗ္ဗတ္တောဟု ဖွင့်သတည်း)။ သဗ္ဗင်ဗဟုဂီတိ၊ ဟူသည်ကား။ သဗ္ဗင်ဗဟုဂ် ယုတ္တော၊ အလုံးစုံသော အင်္ဂါကြီးဝယ်နှင့်ပြည့်စုံသော။ အဟီနိန္ဒြိယောတိ၊ ဟူသည်ကား။ ပရိပုဏ္ဏိန္ဒြိယော၊ ပြည့်စုံသော ဇရေ့ရှိသော။ အတ္ထာ၊ တည်း။

၁။ ကဗဠိကာရံ အာဟာရံ ဘက္ခတိတိ ကဗဠိကာရာဟာရဘက္ခော-ဆဋ္ဌ။

ပြဟ္မာ့ပြည်၌ ဃာနိန္ဒြေ ဇိဝှိန္ဒြေ ကာယိန္ဒြေတို့ကို မရအပ်သဲလျက် ပရိပုဏ္ဏိန္ဒြိယဟု အတယ်သို့ ဖြစ်သင့်သနည်းဟူသော စောဒနာကို နက်စေခြင်းငှာ ယာနိ။ ပ။ ဝုတ္တံ ဟူသောပါဠိကို မိန့်သတည်း။ ထိုပါဠိ၏ အတ္ထကား-

ယာနိဇုန္ဒြိယာနိ၊ တို့သည်။ ပြဟ္မလောကေ၊ ၌။ အတ္ထိ၊ ကုန်၏။ တေသံ ဇုန္ဒြိယာနံ၊ တို့၏။ ဝသေန၊ ဖြင့်။ ဇုတရေသဒ္ဓ၊ ပြဟ္မာပြည်၌ မရှိသော ဇုန္ဒြေတို့၏လည်း။ သဏ္ဌာနဝသေန၊ သဏ္ဌာန်၏အစွမ်းအားဖြင့်။ ဧတံ၊ ဤ အဟိနိန္ဒြိယော ဟူသောစကားကို။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ ဝုတ္တံ၊၏။ (တနည်း ကား)။ ဧတံ၊ ဤပရိပုဏ္ဏိန္ဒြိယော ဟူသော စကားကို။ မယာ၊ သည်။ ဝုတ္တံ၊ ၏။

၇၇-၉၂။ သဗ္ဗသော ရူပသညာနံ သမတိက္ကမာတိ အာဒိနံ၊ ဤသို့အစရှိ ကုန်သော ပုဒ်တို့၏။ အတ္ထော၊ ကို။ ဝိသုဒ္ဓိမဂ္ဂေ၊ ၌။ ဝုတ္တော၊ ပြီ။ အာကာ သာနဉ္စာယတနူပဂေါတိ အာဒိသုပန၊ တို့၌ကား။ အာကာသာနဉ္စာယတန ဘာဝံ၊ အာကာသာနဉ္စာယတန ပြဟ္မာ၏အဖြစ်သို့။ ဥပဂတော၊ ရောက်၏။ ဇုတိဝေံ အတ္ထော၊ ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။ တတ္ထ၊ ဤဥဒ္ဓေသဝါဒ၌။ သေသံ၊ ကြွင်းသောပုဒ်သည်။ ဥတ္တာနမေव၊ ပေါ်သလျင်ကတည်း။(ဇုတိ သဒ္ဒါကား။ ပရိသမာပနတည်း)။

ဒိဋ္ဌဓမ္မနိဗ္ဗာနဝါဒ

၉၃။ ဒိဋ္ဌဓမ္မနိဗ္ဗာနဝါဒေ၊ ၌။ ပစ္စက္ခဓမ္မေ၊ မျက်မှောက်၌ ဖြစ်သော တရားကို။ ဒိဋ္ဌဓမ္မောတိ၊ ဟု၏။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။

ပစ္စက္ခဓမ္မောဟု ဆို၏။ မဂ်ဉာဏ်ဖိုလ်ဉာဏ်ဖြင့် မျက်မှောက်ပြုအပ်သော တရားသည် ဒိဋ္ဌဓမ္မ၏အရ ဖြစ်ကောင်းသလောဟူသော စောဒနာကို ဖြေလိုရှိ၍ တတ္ထတတ္ထ။ပ။ အဓိဝစနံ ဟူသောပါဠိကို မိန့်သတည်း။ ထို ပါဠိ၏အတ္ထကား-

ဧတံ၊ ဤဒိဋ္ဌဓမ္မော ဟူသောသဒ္ဒါသည်။ တတ္ထတတ္ထ၊ ထိုထိုဘဝ၌။ ပဋ္ဌ လဒ္ဓတ္တာဘာဝဿ၊ ရအပ်သော အတ္တဘောဏ်။ အဓိဝစနံ၊ အမည်တည်း။ ဒိဋ္ဌဓမ္မေ၊ ပစ္စုပ္ပန်ဖြစ်သော အတ္တဘောဌ်။ နိဗ္ဗာနံ၊ ဒုက္ခ၏ငြိမ်းခြင်းတည်း။ ဒိဋ္ဌဓမ္မနိဗ္ဗာနံ၊ ခြင်း။ ဇုမသို့ ယေဝ အတ္တဘာဝေ၊ ၌သာလျှင်။ ဒုက္ခဂူပသမာ နံ၊ ဒုက္ခ၏ငြိမ်းခြင်း။ ဇုတိအတ္ထော၊ကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗော ၏။ ယေပုဂ္ဂလာ၊တို့သည်။ တံ၊ ထိုပစ္စုပ္ပန်အတ္တဘောဌ်သာလျှင် ဒုက္ခ၏ငြိမ်းခြင်းကို။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ ဇုတိတသ္မာ၊ ကြောင့်။ တေပုဂ္ဂလာ၊ တို့သည်။ ဒိဋ္ဌဓမ္မနိဗ္ဗာနဝါဒါ၊ မည်ကုန်

၏။ ပရမဒိဋ္ဌဓမ္မနိဗ္ဗာနန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ ပရမံ၊ မြတ်သော။ ဒိဋ္ဌဓမ္မနိဗ္ဗာနံ၊ ကို။ ပညပေန္တိ၊ ကုန်၏။ ဥတ္တမံ၊ မြတ်သော။ ဇုတိအယံ အတ္ထော၊ ကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ ၏။

ပရမသဒ္ဒါသည် ဥတ္တမအနက် ပဓာနအနက် ပရိစ္ဆေဒအနက် အဝိပရိတအနက် ဤသို့အစရှိကုန်သော အနက်တို့၌ ဖြစ်ကုန်၏။ ထိုအနက်တို့တွင် ဤအရာ၌ ဥတ္တမအနက်ဖြစ်၏ဟု သိစေခြင်းငှာ ဥတ္တမန္တိအတ္ထော ဟု အဋ္ဌကထာဆရာ ဆိုသတည်း။

၉၄။ ပဠုဟိ ကာမဂုဏေဟိတိ၊ ဟူသည်ကား။ မနာပိယရူပါဒိဟိ၊ နှလုံးကိုပွားစေတတ်သော ရူပါရုံအစရှိကုန်သော။ ပဠုဟိ၊ ကုန်သော။ ကာမကောဋ္ဌာသေဟိ၊ ကာမဂုဏ်အစုတို့ဖြင့်။ ဝါ၊ ကား။ ဗန္ဓနေဟိ၊ ကာမဂုဏ်တည်းဟူသော နှောင်ကွဲခြင်းတို့ဖြင့်။

ဂုဏသဒ္ဒါသည်-ဂုဏော ပဋ္ဌလရာသိသု၊ အာနိသံသေ စ ဗန္ဓနေ။
အပဓာနေ စ သိလာဒေါ၊ သုတ္တာဒိမှိ ဇိယာယ စ။

ဟူ၍ အဘိဓာန်အနေကတ္ထဝိဒူလာရကား ပဋ္ဌလ အစု အကျိုး နှောင်ကွဲခြင်း မပြိုခွာန်းခြင်း သီလအစရှိသောဂုဏ် အဖြူအစရှိသောအဆင်းလေးညှို ဤအနက်တို့၌ဖြစ်၏။ ဤကာမဂုဏေဟိ ဟူသောပုဒ်၌ကား အစုဟူသောအနက် နှောင်ကွဲခြင်းအနက် နှစ်ပါးသောအနက်တို့၌ ဖြစ်၏ဟု သိစေခြင်းငှာ ကောဋ္ဌာသေဟိ ဗန္ဓနေဟိဝါဟု ဖွင့်သတည်း။

သမပ္ပိတောတိ၊ ဟူသည်ကား။ သုဋ္ဌု၊ အလွန်လျှင်။ အဝိတော အလွှဲနှော၊ ဖြိုသည်။ (ကပ်သည်)။ ဟုတ္ထာ၊ ၍။ သမင်္ဂီဘူတောတိ၊ ဟူသည်ကား။ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍။ ပရိစာရေတီတိ၊ ဟူသည်ကား။ တေသု ကာမဂုဏေသု၊ တို့၌။ ယထာသုခံ၊ အလိုရှိတိုင်း။ ဇုန္ဒြိယာနိ၊ တို့ကို။ စာရေတိ သဠာရေတိ၊ ကျက်စားစေ၏။ ဇုတောစိတောစ၊ ထိုမှဤမှလည်း။ ဥပနေတိ၊ ရှေ့ရှုဆောင်၏။ အထဝါ၊ ကား။ ပလဋ္ဌတိ၊ ပြန်းတူး၏။ ရမတိ၊ မွေ့လျော်၏။ ကီဠတိ၊ ကစား၏။

ရှေးနည်းဌ၌ကား ပရိစာရေတိ၌ ပရိပုဗ္ဗ စရဓာတ်သည် ရှေးရှုဆောင်ခြင်းအနက်ဌ၌ဖြစ်၏။ နောက်အထဝါဟူ၍ တက်သောအလိုကား ပရိရှေးရှိသော စရဓာတ်သည် ရမဏ ကီဠနအနက်ဌ၌ဖြစ်၏။

ဤ၊ ဤကာမဂုဏေဟိဟူသောပုဒ်၌(စသဒ္ဒါကား ဝါကျာရမ္ဘဇောတကတည်း)။ ကာမဂုဏာ၊ တို့သည်။ မာနုသိကာစေဝ၊ လူ.ပြည်ဌ၌ဖြစ်သော

ကာမဂုဏ်တို့ဟူ၍ဂုဏ်း။ ဒိဋ္ဌာစ၊ နတ်ပြည်၌ဖြစ်သော ကာမဂုဏ်တို့ဟူ၍ ဂုဏ်း။ ဒုဝိဓာ၊ ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ မန္ဒာတုကာမဂုဏာသဒ္ဓိသာ၊ မန္ဒာတ်မင်း၏ ကာမဂုဏ်နှင့်တူသော ကာမဂုဏ်တို့ကို။ မာနုသကာတိ၊ လူ့ပြည်၌ဖြစ်သော ကာမဂုဏ်တို့ဟူ၍။ ဒဋ္ဌဗ္ဗာ၊ မှတ်အပ်ကုန်၏။ ပရနိမ္မိတဝသဝတ္တိဒေဝရာဇာသာ၊ ပရနိမ္မိတဝသဝတ္တီနတ်မင်း၏။ ကာမဂုဏာသဒ္ဓိသာ၊ တို့ကို။ ဒိဋ္ဌာတိ၊ နတ်ပြည်၌ဖြစ်ကုန်သော ကာမဂုဏ်တို့ဟူ၍။ ဒဋ္ဌဗ္ဗာ၊ ကုန်၏။

အာဘယ်ကြောင့် ထိုသို့သော ကာမဂုဏ်တို့ကိုသာလျှင် မှတ်အပ်ကုန်သနည်းဟု စောဒနာတွယ်ရှိရကား ထိုစောဒနာကို ဖြေခြင်းငှာ ဝေ ရှုပေ။ပ။ပညပေန္တိဟူသောပါဠိကို မိန့်သတည်း။ တိုပါဠိ၏အတ္ထကား-

ဟိကဘွာ၊ ကြောင့်။ ဝေရှုပါ၀၊ ဤသို့သောဘာရှိသော ကာမဂုဏ်တို့ကို သာလျှင်။ ဒဋ္ဌဗ္ဗာ၊ အပ်ကုန်သနည်း။ ဝေရှုပေ၊ ကုန်သော။ ကာမေ၊ ကာမဂုဏ်တို့သို့။ ဥပဂတာနံ၊ ရောက်ကုန်သောပုဂ္ဂိုလ်တို့၏။ သမ္ဘတ္တိ၊ စည်းစိမ်ကို။ တေသမဏဗြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ ဒိဋ္ဌမမ္မနိဗ္ဗာနံ ဣတိ၊ ပစ္စုပ္ပန် အတ္တဘောဘ၌ ဒုက္ခငြိမ်းခြင်းဟူ၍။ ပညပေန္တိ၊ ကုန်၏။ တဿာ၊ ကြောင့်။ ဝေရှုပါ၀၊ တို့ကိုသာလျှင်။ ဒဋ္ဌဗ္ဗာ၊ ကုန်၏။(နိဗ္ဗာနံ ဣတိဟု ဆိုအပ်လျက် ဣတိသဒ္ဒါကို ချေသတည်း။ တနည်းသော်ကား ဣတိသဒ္ဒါကား ဂမျမာန်တည်း)။

၉၅။ ဒုတိယ၀ါရေ၊ ၌။ ဟုတ္ဝာ၊ ၍။ အဘာ၀ဋ္ဌေန၊ မရှိခြင်းဟူသော အနက်ကြောင့်။ အနိစ္စ၊မည်ကုန်၏။ ပဋိဝိဋ္ဌနဋ္ဌေန၊ အဖန်တလဲလဲ နှိပ်စက်ခြင်းဟူသော အနက်ကြောင့်။ ဒုက္ခာ၊ မည်ကုန်၏။ ပကတိဇဟနဋ္ဌေန၊ ပြကတ္တေသော သဘောကို စွန့်ခြင်းဟူသော အနက်ကြောင့်။ ဝိပရိဏာ၀ဓမ္မာ၊ ဖောက်ပြန်တတ်သော သဘောရှိကုန်၏။ ဣတိအယံ အတ္ထော၊ ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။ တေသံ၀ိပရိဏာ၀မညထာဘာ၀ါတိ၊ ကား။ တေသံကာမာနံ၊ တို့၏။ ၀ိပရိဏာ၀မသင်္ခါတာ၊ ဖောက်ပြန်ခြင်းဟု ဆိုအပ်သော။အညထာ ဘာ၀ါ၊ တပါးသော အပြားဖြင့် မဖြစ်ခြင်းကြောင့်။ ဟေ၊ အား။ ယဒိ ဝတ္တေ၊ သည်လည်း။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ။ တဒိ ဝတ္တေ၊ သည်လည်း။ ဟေ ၊ အား။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တနယေန၊ ဖြင့်။ သောက ပရိဒေ ဒုက္ခ ဒေါမနဿ ဥပါယာသာ၊ စိုးရိမ်ခြင်း ငိုကြွေးခြင်း ကိုယ်၏ဆင်းရဲခြင်း စိတ်၏ ဆင်းရဲခြင်း ပင်ပန်းခြင်းတို့သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ ကုန်၏။ တတ္ထ၊ ထိုသောက။ပ။ဒေါမနဿ ဥပါယာသာ ဟူသော၀ါဋ္ဌ်။သောကော၊သောကသည်။ အန္ဓောနိဗ္ဗာယနေ ဃ ကမ္ဘကော၊ အတွင်း၌'ပူလောင်ခြင်း ဃကမ္ဘကာ

ရှိ၏။ ပရိဒေဝေ ၊ သည်။ တန္ဓိသိတလောလပွန လက္ခဏော၊ ထိုသောကကို ဖို့ရှုဖြစ်သော ဆိုယောင်ယမ်းခြင်း လက္ခဏာရှိ၏။ ဒုက္ခံ၊ သည်။ကာယပွဋ္ဌိ ဝိဥာဏလက္ခဏံ၊ ရူပကာယကို အဖန်တလဲလဲ နှိပ်စက်ခြင်း လက္ခဏာရှိ၏။ ဒေါမနဿံ၊ သည်။ မနောဝိဃာတ လက္ခဏံ၊ စိတ်၏ပင်ပန်းခြင်း လက္ခဏာရှိ၏။ ဥပါယာသော၊ သည်။ ဝိသာဒလက္ခဏော၊ စိတ်၏ တွန့်ခြင်းလက္ခဏာရှိ၏။ (ပျံ့လွင့်ခြင်း လက္ခဏာရှိသည်လည်းဟူ)။ ဝိဝိစ္ဆေဝကာမေဟိတိ အာဒိနံ၊ တို့၏။ အတ္ထော၊ ကို။ ဝိသုဒ္ဓိမဂ္ဂေ ၊ ၌။ မယာ၊ သည်။ ဝုတ္တော၊ ပြီ။

ဝိတက္ကိတံ စသောပုဒ် ပဏ္ဍိတစသောပုဒ်တို့၌ ပညာဝန္တသည် ပဏ္ဍိတစသည်မည်သကဲ့သို့ ဝိတက္ကဝန္တ ဝိစာရဝန္တသည် ဝိတက္ကိတ ဝိစာရိတ မည်ကောင်းသလော ဟူသောစောဒနာကို နှလုံးသား၍ ဝိတက္ကိတန္တိ အာဘိနိရောပနဝသေန စသောပါဋ္ဌကို မိန့်သတည်း။ ထိုပါဋ္ဌ၏ အတ္ထကား–

၉၆။ ဝိတက္ကိတန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ အာဘိနိရောပနဝသေန၊ အာရုံသို့ ရှေ့ရှုတင်သည်၏ အစွမ်းအားဖြင့်။ ပဝတ္တော၊ ဖြစ်သော။ ဝိတက္ကော၊ သည်။ ဝိတက္ကိတံ၊ မည်၏။ ဝိစာရိတန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ အနုမဇ္ဇနဝသေန၊ အာရုံကို အဖန်ကလဲလဲသုံးသပ်ခြင်း၏ အစွမ်းအားဖြင့်။ ပဝတ္တော၊သော။ ဝိစာရော၊ သည်။ ဝိစာရိတံ၊ မည်၏။ ဧတေနတေန္တိ၊ ကား။ ဧတေနဝိတက္ကိတေနစ၊ ဖြင့်ရင်း။ ဧတေနဝိစာရိတေနစ၊ ဖြင့်ရင်း။ ဧတံ ပဌမဇ္ဈာနံ၊ သည်။ သြဠာရိကံ၊ ၏။ သကတ္တာကံဝိယ၊ ငြောင့်ရှိသကဲ့သို့။ ခါယတိ၊ ၏။

၉၇-၉၈။ ပီတိဂတန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ ဝိတိယေဝ၊ လျှင်တည်း။ (ဂတသဒ္ဒါကား ဂုဏဂတံ မုတ္တာဂတံ ဒိဋ္ဌိဂတံ အစရှိသောပုဒ်တို့၌ ဂတသဒ္ဒါကဲ့သို့ အနက်မရှိ တည်ရှောတည်း)။ စေတသော ဥပ္ပီလာဝိတတ္တာန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ စိတ္တဿ၊ ၏။ ဥဋ္ဌိလာဘာဝကရဏံ၊ ပေါ်သည်၏ အဖြစ်ကို ပြုခြင်းတည်း။(ပျံ့လွင့်သည်၏ အဖြစ်ကို ပြုခြင်းတည်း လည်းဟူ)။ စေတသော အာဘောဂေါ၊ ဟူသည်ကား။ ဗျာနာ၊ မှ။ ဝုဋ္ဌာယ၊ ၍။ တတ္ထိ သုခေ၊ ၌။ ပုနပ္ပုနံ၊ လဲ။ စိတ္တဿ၊ ၏။ အာဘောဂေါ မနသိကာရော၊ နှလုံးပြုခြင်းသည်။ သမန္နာဟာရော၊ ရှေ့ရှုဆောင်ခြင်းသည်။ (ဇုတိသဒ္ဒါကား ပရိသမာပနတည်း)။ ဣတ္ထေတတ္ထိ ဒိဋ္ဌမမ္ပနိဗ္ဗာနဝါဒေ၊ ၌။ သေသံ ကြွင်းသော ပုဒ်သည်။ ဥတ္တာနမေဝ၊ လျှင်တည်း။

၁။ ၁-၁၃၅။

ကြောဝတာ၊ ဤမျှအတိုင်းအရှည်ရှိသော သန္တိ ဘိက္ခဝေ ကေသမဏ ပြာဟ္မဏာ အပရန္တကပ္ပိကာ အစရှိသော စကားအစဉ်ဖြင့်။ ယာသံ၊ အကြင်မိစ္ဆာအယူတို့၏။ ဝသေန၊ ဖြင့်။ (ပါဌသေသထည့်)။ ဥဒ္ဓေဒဒိဋ္ဌ ယော၊ တို့သည်။ သတ္တော၊ တို့သည်သာလျှင်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ သေသာ၊ ကြွင်းကုန်သောမိစ္ဆာဒိဋ္ဌတို့သည်။သသာတဒိဋ္ဌယော၊သဿတဒိဋ္ဌတို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ သဗ္ဗာပိ၊ အလုံးစုံလည်း ဖြစ်ကုန်သော။ တာဒဿိသဒ္ဒိဒိဋ္ဌ ယော၊ ထိုခြောက်ဆဲနှစ်ပါးသောမိစ္ဆာဒိဋ္ဌတို့ကို။ ကထိတာ၊ ဟောအပ် ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။

သဿတဒိဋ္ဌိ သာမညသွင်း၍ သေသာသဿတဒိဋ္ဌယောဟူ၍ဆို ခဲတော်မူသည်။ အန္တာနန္တိကဝါဒ အမရာဝိက္ခေပိက ဒိဋ္ဌမမ္မနိဗ္ဗာနဝါဒ တို့သည်လည်း အယူသဘောကိုလိုက်၍ အန္တာနန္တိကဝါဒ အစရှိသော အမည်ဖြင့် ဟောတော်မူသည်။ သဿတဒိဋ္ဌိ ဝင်ရကောင်းသည် ချည်းတည်း။

၁၀၀-၁၀၄။ ဋဒါနိ၊ ၌။ ဋမေခါ တေ ဘိက္ခဝေတိ ဋမိနာဝါရေန၊ ဋမေခါတေဘိက္ခဝေဟူသော ဤဝါရဖြင့်။ သဗ္ဗေပိ၊ အလုံးစုံလည်း ဖြစ် ကုန်သော။ တေပုဗ္ဗန္တကပ္ပိကေ၊ ထိုရှေးအဘို့ကို ကြံခြင်းရှိသော ပုဂ္ဂိုလ် တို့ကို။ ကေစိ၊ တပေါင်းတည်း။ နိယျာတေတ္တာ၊ ပြီးစေပြီး၍။ သဗ္ဗညုတ ညာဏံ၊ ကို။ ဝိသဇ္ဇေတိ၊ ဖြေ၏။ ပုန။ ဖန်။ ဋမေခါ တေ ဘိက္ခဝေတိ အာဒိနာ၊ သော။ ဝါရေန၊ ဖြင့်။ သဗ္ဗေပိ၊ ကုန်သော။ တေ အပရန္တကပ္ပိ ကေစ၊ ထိုနောက်အဘို့ကို ကြံခြင်းရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့ကိုလင်း။ စော ပုဗ္ဗန္တာ ပရန္တကပ္ပိကေစ၊ ထိုရှေးအဘို့ နောက်အဘို့ကြံခြင်း ရှိသောပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို ၎င်း။ ကေစိ၊ တည်း။ နိယျာတေတ္တာ၊ ၍။ တဒေဝ ညာဏံ၊ ထိုသဗ္ဗညုတ ဉာဏ်ကိုသာလျှင်။ ဝိသဇ္ဇေတိ၊ ၏။ ဋတိ၊ ဤသို့။ ကတမေစ တေ ဘိက္ခဝေ ဓမ္မာတိ အာဒိမှ၊ ကတမေစ။ပ။ မမ္မာအစရှိသောပါဌ်၌။ ပုဗ္ဗမာနေ္တာဝိ၊ သော်လည်း။ သဗ္ဗညုတ ညာဏမေဝ၊ ကိုသာလျှင်။ ပုစ္ဆိတ္တာ၊ ၍။ ဝိသဇ္ဇ ပေနောဝိ၊ ဖြေသော်လည်း။ သတ္ထာနံ၊ တို့၏။ အဇ္ဈာသယံ၊ အလိုကို။ ဥလာ ယ၊ ချိန်ကြီးဖြင့်။ တုလယန္တောဝိယ၊ ချိန်သိသကဲ့သို့။ သိနေရပါဒတော၊ ပြင်းမိုရ်တောင်ခြေရင်းမှ။ဝါလုကံ၊သဲကို။ဥဒ္ဓရန္တောဝိယ၊ထုတ်ယူသကဲ့သို့။ ဒွါသဋ္ဌိဒိဋ္ဌိဂတာနိ၊ ခြောက်ဆယ့်နှစ်ပါးသောမိစ္ဆာအယူတို့ကို။ ဥဒ္ဓရိတ္တာ၊ ထုတ်၍။ သဗ္ဗညုတညာဏမေဝ၊ ကိုသာလျှင်။ ဝိသဇ္ဇေတိ၊ ၏။ ဝေ၊ သို့၊ အယံဒေသနာ၊ ဤဗြဟ္မဇာလသုတ်ဒေသနာသည်။ ယထာနုသန္ဓိဝသေန၊

ဖြစ်သင့်သည်အားလျော်စွာဖြစ်သော အနုသန္ဓေ၏ အစွမ်းအားဖြင့်။ အာ ဂတာ၊ လာ၏။

ဟိ-ဝိတ္ထာရယိသောမိ၊ ခဲ့ဦးအုံ့။ သုတ္တသ၊ ၏။ အနုသန္ဓိ၊ တို့သည်။ ပုဗ္ဗာ နုသန္ဓိတိ၊ မေးသည်အားလျော်စွာဖြစ်သော အနုသန္ဓေဟူ၍ဝင်း။ အဗ္ဗာ သယာနုသန္ဓိတိ၊ ဝေနေယျတို့၏ အလိုအား လျော်စွာဖြစ်သော အနုသန္ဓေ ဟူ၍ဝင်း။ ယထာနုသန္ဓိတိ၊ ဖြစ်သင့်သည်အား လျော်စွာ ဖြစ်သော အနု သန္ဓေဟူ၍ဝင်း။ တယော၊ တို့တည်း။ တတ္ထ၊ ထိုသုံးပါးသော အနုသန္ဓေ တို့တွင်။ (ပုဗ္ဗာနုသန္ဓိစသည်၌စပ်)။ ဧဝံ၊ သို့။ ဝုတ္တော၊ သော်။ နန္ဒော၊ နန္ဒ အမည်ရှိသော။ ဂေါပါလကော၊ နွားကျောင်းသားသည်။ ဘဂဝန္တံ၊ကို။ ဧတံဝစနံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ ဩရိမတီရံ၊ ဤမှာဘက်ကမ်း သည်။ ကိန္နုခေါ၊ နည်း။ ပါရိမတီရံ၊ ထိုမှာဘက်ကမ်းသည်။ ကိံ နု၊နည်း။ မဇ္ဇေသံသာရော၊ သံသရာ၏ အလယ်သည်။ (အလယ်ဖြစ်သောသံသရာ သည် လည်းဟူ)။ ကောနု၊ နည်း။ ထလေ၊ ကျည်းဌ်။ဥသောခေါ၊ တင်ခြင်း သည်။ ကောနု၊ နည်း။ မနုဿဂ္ဂါဟော၊ လူတို့၏စွဲလမ်းခြင်းသည်။ကောနု၊ နည်း။ အမနုဿဂ၊ါဟော၊ နတ်တို့၏စွဲလမ်းခြင်းသည်။ ကောနု၊ နည်း။ အာဝဋ္ဋဂ္ဂါဟော၊ မာရ်နတ်သား၏ လှည့်ပတ်၍ ယူခြင်းသည်။ ကောနု၊ နည်း။ အနွောပူတိဘာဝေါ၊ အတွင်းဌ်ပုဝ်သည်၏အဖြစ်သည်။ ကောနု၊ နည်း။ ဧဝံ၊ သို့။ ပုဗ္ဗန္တာနံ၊ တို့အား။ ဘဂဝတ်ာ၊ သည်။ ဝိဿဇ္ဇိတသုတ္တ ဝဿန၊ ဖြေတော်မူအပ်သော သုတ်၏အစွမ်းအားဖြင့်။ ပုဗ္ဗာနုသန္ဓိ၊ ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ ၏။

အထခေါ၊ ဌ်။ အညတရသ၊ တယောက်သော။ ဘိက္ခုနော၊ ၏။ စေတသော၊ စိတ်၏။ ဧဝံ၊ သို့။ ပရိဝိတက္ကော၊ အကြံသည်။ ဥဒပါဒि၊ ၏။ ဘော၊ အရှင်တို့။ ဣတိဣမိနာ ကာရဏေန၊ ကြောင့်။ ရူပံ၊ သည်။ အနတ္တာ၊ တည်း။ ဝေဒနာ၊ သည်။ သညာ၊ သည်။ သင်္ခါရာ၊ တို့သည်။ ဝိညာဏံ၊ သည်။ အနတ္တာ၊ အနတ္တတည်း။ ကမ္မာနိ၊ တို့ကို။ အနတ္တကတာ နိကိရ. အနတ္တသည်ပြုအပ်ကုန်၏။ သတ္တာ၊ တို့သည်။ ကမ္မတ္တာနံ၊ ကံသည် ပြုအပ်သော အတ္တဘောကို။ ဖုသိဿန္တိ၊ ကုန်လတ္တံ့။ ဣတိဧဝံ ပရိ ဝိတက္ကော၊ သည်။ ဥဒပါဒि၊ ၏။ အထခေါ၊ ဌ်။ ဘဂဝါ၊ သည်။ တဿ ဘိက္ခုနော၊၏။ စေတောပရိဝိတက္ကံ၊စိတ်၏အကြံကို။ ဇာနိတ္သာ၊ စေတော ပရိယ အဘိညာဉ်စိတ်ဖြင့်။ အညာယ၊ သိတော်မူ၍။ ဘိက္ခု၊ တို့ကို။ အာမန္တေသိ၊ ခေါ်တော်မူ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣဝ၊ ဤလောကဌ်။ (ဤ

ငါဘုရားသာသနာတော်၌ လည်းဟူ)။ ကေစ္ဆေ၊ အ၍ကျိုသော။ မောဃ ပုရိသော၊ သည်။ အဝိဇ္ဇာ၊ ပညာမရှိတဲလျက်။ အဝိဇ္ဇာဂဏတော၊ အဝိဇ္ဇာ တည်းဟူသော ဥဒ္ဓံတွင်း၌ တည်လျက်။ တဏှာမိပတေယျေန၊ တဏှာကို သဟဇာတာမိပတိ ပစ္စည်းပြု၍ဖြစ်သော။ စေတသာ၊ဖြင့်။ သတ္တုသာသနံ၊ ငါဘုရား သာသနာတော်ကို။ ဩ၊ တို့။ ဣတိဣမိနာ ကာရဏေန၊ ကြောင့်။ ရှုပံ၊ သည်။ အနတ္တာ၊ တည်း။ ပ။ သတ္တာ၊ တို့သည်။ ကမ္မတ္တာနံ၊ ကို။ ဖုသိသန္တိ၊ ကုန်လတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အတိဝေါ၊ တမ်း၊ လွန်ကျူး၍ ပြေးအပ်သည်ကို။ ယံမညေယျ၊ အကြင်ကြောင့် အောက်မေ့ရာ၏။ ဧတံ ဌာနံ၊ ထိုသို့အောက်မေ့ရာသော အကြောင်းသည်။ ဝိဇ္ဇတိ၊ ခေါ်ပန်၊ ရှိသ လျှင်ကတည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တံ၊ ထိုငါမေးလတ္တံ့သော စကားကို။ ဝုတ္တေ၊ တို့သည်။ ကိံ မညထ၊ အသို့အောက်မေ့ကုန်သနည်း။ ရှုပံ၊ သည်။ နိစ္စံ ဝါ၊ မည်သလော။ အနိစ္စံ ဝါ၊ မည်သလော။ ဣတိ ဧဝံ၊ သို့။ ပရေသံ၊ သူတပါးတို့၏။ အဇ္ဈာသယံ၊ အလိုကို။ ဝိဒိတ္တာ၊ သိတော်မူ၍။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ ဝုတ္တသုတ္တဝေယျာ၊ ဟောတော်မူအပ်သော သုတ်၏ အစွမ်းဖြင့်။ အဇ္ဈာသယာနုသန္ဓိ၊ ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ ၏။

ယေနပန ဓမ္မေန၊ အကြင်သဘောတရားဖြင့်။ အာဒိမှ၊ ၌။ ဒေသနာ၊ ဒေသနာသည်။ ဥဒ္ဓိတာ၊ ဖြစ်၏။ (တနည်းကား)။ ဒေသနာ၊ ကို။ ဥဒ္ဓိတာ၊ ဖြစ်စေအပ်၏။ တဿဓမ္မဿ၊အား။ အနုရူပဓမ္မဝေနဝါ၊လျော်သောဓမ္မ ၏ အစွမ်းအားဖြင့်ရင်း။ တဿဓမ္မဿ၊ ၏။ ပဋိပဂ္ဂဝေနဝါ၊ ဆန့်ကျင် သက်၏ အစွမ်းအားဖြင့်ရင်း။ ယေသု သုတ္တေသု၊တို့၌။ ဥပရိ၊ ၌။ ဒေသနာ၊ သည်။ အာဂဏ္ဍတိ၊ ၏။ တေသံ သုတ္တာနံ၊ တို့၏။ ဝသေန၊ အားဖြင့်။ ယထာ နုသန္ဓိ၊ ဖြစ်သင့်သည် အားလျော်စွာဖြစ်သော အနုသန္ဓေကို။ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ ၏။ ဣဒံသာ ယထာ နုသန္ဓိ၊ သည်။ သေယျထာဂတာ၊ နည်းဟူမူကား။ အာဂတခ်ေယျသုတ္တေ၊ အာဂတခ်ေယျသုတ်၌။ ဟေဋ္ဌာ၊ ၌။ သီလေန၊ ဖြင့်။ ဒေသနာ၊ သည်။ ဥဒ္ဓိတာ၊ ဖြစ်၏။ ဥပရိ၊ ၌။ ဆအာဘိညာ၊ တို့သည်။ အာဂတာ၊ ကုန်၏။ ဝတ္ထုသုတ္တေ၊ ၌။ ဟေဋ္ဌာ၊ ၌။ ကိလေသေန၊ ဖြင့်။ ဒေသနာ၊ သည်။ ဥဒ္ဓိတာ၊ ၏။ ဥပရိ၊ ၌။ ဗြဟ္မဝိဟာရာ၊ ဗြဟ္မဝိဟာရတရားတို့သည်။ အာဂတာ၊ ကုန်၏။ ကောသမ္ဗိကသုတ္တေ၊ ၌။ ဟေဋ္ဌာ၊ ၌။ ဘဏ္ဍ ကေန၊ ငြင်းခုံခြင်းဖြင့်။ (ခိုက်ရန်ဖြစ်ခြင်းဖြင့် လည်းဟူ)။ ဒေသနာ၊ သည်။ ဥဒ္ဓိတာ၊ ၏။ ဥပရိ၊ ၌။ သာရဏီယဓမ္မာ၊ သာရဏီယတရားတို့သည်။ အာဂတာ၊ ကုန်၏။ ကကစောပမေ၊ ကက်စောပမသုတ်၌။ ဟေဋ္ဌာ၊ ၌။

အက္ခန္တိယာ၊ သည်းမခံခြင်းဖြင့်။ (အမျက်ထွက်ခြင်းဖြင့် လည်းဟူ)။ ဒေသနာ၊ သည်။ ဥဒ္ဒိတာ၊ ၏။ ဥပရိ၊ ၌။ ကကစူပမာ၊ လွှဆွားဥပမာတို့ သည်။ အာဂတာ၊ ကုန်၏။ ဣမသ္မိံ ဝိ ဗြဟ္မဇာလေ၊ ၌လည်း။ ဟေဋ္ဌာ၊ ၌။ ဒိဋ္ဌိဝသေန၊ မိစ္ဆာအယူ၏ အစွမ်းအားဖြင့်။ ဒေသနာသည်။ ဥဒ္ဒိတာ၊ ၏။ ဥပရိ၊ ၌။ သုညတာပကာသနံ၊ သင်္ခါရတရားတို့မှ ဆိတ်သည်၏အဖြစ်ကို ဖြေခြင်းသည်။ အာဂတံ၊ ၏။ တေန၊ ကြောင့်။ ဝေါအယံ ယထာနုသန္ဓိ ဝသေန ဒေသနာအာဂတာတိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ ပြီ။

ပရိတသိတဝိပ္ပန္နိတဝါရ

၁၀၅-၁၁၂။ ဣဒါနိ၊ ၌။ မရိယာဒ၊ ဝိသာဝ ဒဿနတ္ထံ၊ မိစ္ဆာအယူကို ခံစားခြင်း၏ အပိုင်းအခြားကို ခွဲဝေခြင်းကိုပြုခြင်းငှာ။ တတြ ဘိက္ခဝေ တိ အာဒိကာ၊ တတြ ဘိက္ခဝေ အစရှိသော။ ဒေသနာ၊ ကို။ အာရဒ္ဓါ၊ အားထုတ်

တော်မူအပ်၏။ ဘဒ္ဒပီ ။ပ။ ဝိပ္ပန္နိတမေဝါတိ၊ ဟူသည်ကား။ ယေနဒိဋ္ဌိ အသာဒေန၊ အကြင်မိစ္ဆာအယူ၌ သာယာခြင်းဖြင့်။ ယေနဒိဋ္ဌိသုခေန၊ အကြင် မိစ္ဆာအယူ၌ ဝမ်းမြောက်ခြင်းဖြင့်။ ယေန ဒိဋ္ဌိဝေဒယိတေန၊ အကြင်မိစ္ဆာအယူ၌ ခံစားခြင်းဖြင့်။ တေ သမဏဗြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ သောမနဿ ဇာတာ၊ ဖြစ်သော ဝမ်းမြောက်ခြင်း ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ အတ္တာနဉ္စ၊ အတ္တသောကိုလည်း။ လောကဉ္စ၊ သင်္ခါရလောကကိုလည်း။ သဿ တံဇုတိ၊ ဟူ၍။ စတ္ဇုဟိ၊ ကုန်သော။ ဝတ္ထူဟိ၊ အကြောင်းတို့ဖြင့်။ ပညပေန္တိ၊ ကုန်၏။

ယေန ဒိဋ္ဌိအသာဒေန အစရှိသော သုံးပုဒ်သည် ဒုနိယတ်ပုဒ်တည်း။ သုံးပုဒ်ကား ဝေဝုစ်တည်း။

ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်မှန်သောအတိုင်း။ ဓမ္မာနံ၊ တို့၏။ သဘာဝံ၊ ကို။ အဇာနန္တာနံ၊ ကုန်သော။ အပသ္သန္တာနံ၊ ကုန်သော။ တေသံ ဘဝန္တာနံ၊ ထို အရှင်တို့၏။ တံအဝိ ဝေဒယိတံ၊ ထိုခံစားခြင်းသည်လည်း။ တဏှာဂတာနံ ဝေ၊ တဏှာဒိဋ္ဌိတို့ကိုလျှင်။ ဝေဒယိတံ၊ ခံစားခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ကေဝလံ၊ တပါးနှင့်မရောမှု၍။ တဏှာဂတာနံယေव၊ တို့ကိုသာလျှင်။ ဝေ ဒယိတံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

တဏှာဂတာနံဟူသော ပုဒ်နှောင် ဝေသဒ္ဒါ ကျေသတည်းဟု သိစေ ခြင်းငှာ တဏှာဂတာနံယေဝဟု မိန့်သတည်း။ ကေဝလံဟု ပါဋိသေသ ကိုထည့်၍ ဟောဇနာစေလိုသတည်း။

တဗ္ဗခေါ၊ ထိုသို့ခံစားခြင်းသည်ကား။ (တေ၊ကား တဗ္ဗောတည်း)။ ပရိတသိ၊တရိပ္ပန္နိတမေဝ၊ တောင့်တခြင်း တုန်လှုပ်ခြင်း ရှိသည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဒိဋ္ဌသန်္ဓိ၊တေန၊ ဟုဆိုအပ်သော။ ရိပ္ပန္နိတေနမေဝ၊ တုန်လှုပ်ခြင်းဖြင့်ရင်း။ တဏှာသန်္ဓိ၊တေန၊ သော။ ရိပ္ပန္နိတေနစ၊ ဖြင့်ရင်း။ ပရိ၊တသိ၊ တရိပ္ပန္နိတမေဝ စလိတမေဝ ကမ္ပိတမေဝ၊ တောင့်တခြင်း တုန်လှုပ်ခြင်း သည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ၏[1]။

ရိပ္ပန္နိတသဒ္ဒါ၏ အနက်ကို စလိတကမ္ပိတဟုဖွင့်သတည်း။ စလိတ ကမ္ပိတသဒ္ဒါကား ပရိယာယ်သဒ္ဒါတည်း။ အနက်အထူးမရှိ။

ထုသရာသိမ္ပိ၊ ဖွဲ့စုဋ္ဌ။ နိကွိတ္တာ၊ ဣကုသဒိသံ၊ ဓိုက်သောသစ်ငုတ်နှင့်တူသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သောတာ၊ ပန္နသ၊ သောတာ၊ ပန်ဝုဋ္ဌိ[လ်]၏။ ဝေဒယိတံ၊ ဝ၊ ကဲ့သို့။ နိစ္စလံ၊ တုန်လှုပ်ခြင်းမရှိသည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဇုတိဇုမံ အတ္ထံ၊ ကို။ ဒဿေတိ၊ ၏။ ကေစ္စသ၊ သ၊ တ၊ ဝါ၊ ဒါ၊ ဒိ၊ ဘုရိ၊ ကေစ္စသ၊ သ၊ တ၊ ဝါ၊ ဒ၊ အစရှိ သည်တို့၌လည်း။ ဒေ၊ သေ၊ ဝ၊ နယော၊ လျှင်နည်းရှိ၏။

၁၁၀-၁၃၀ ပုန်၊ တ၊ ဖန်။ တ၊ ကြ၊ ဘိ၊ ကွ၊ ဝေ။ ပ။ သ၊ သ၊ တ၊ ဝါ၊ ဒ၊ ဟိ၊ အာ၊ ဒိ၊ ဟ၊ ကြ။ ပ။ ဝ၊ ဒ၊ ဣ၌သို့အစရှိသည်ကို။ ပ၊ ရ၊ ဗ္ဗ၊ ရ၊ ပ၊ စ္စ၊ ယ၊ ဒ၊ ဃ၊ နတ္ထံ၊ အ၊ ဆ၊ ဟ၊ ခ၊ ဟ၊ သော၊ အ၊ ကြော၊ င်း၊ ကို၊ ပြ၊ ခြင်း၄ာ။ အာ၊ ရ၊ ဒ္ဓံ၊ ၏။ တ၊ ဣ၊ ကြ၊ ဘိ၊ ကွ၊ ဝေ ပ၊ အ၊ ဒ္ဓ၊ သော၊ ပ၊ ဒ၊ ဋ္ဌ။ တ၊ ဒ၊ ပ၊ ဝ၊ ဃ၊ ပ၊ စ္စ၊ ယ၊ ဟု၊ ကြ၊ ကား။ ယေ၊ နဒ္ဒ၊ အ၊ ဃ၊ ဘ၊ ဒေ၊ နေ၊ အ၊ ကြ၊ င်း၊ မ၊ ဣ၊ ဣ၊ ဘ၊ ဟု၊ ဣ၊ သ၊ ဘ၊ ဒ၊ ဟ၊ ကြ၊ ပ်ား၊ ဖြင့်။ ယေ၊ နဒ္ဒ၊ ဒ၊ ဋ္ဌ၊ သု၊ ခေ၊ နေ၊ အ၊ ကြ၊ င်း၊ မ၊ ဣ၊ ဣ၊ ဘ၊ ဟု၊ ဣ၊ ဝ၊ မ်ား၊ မြောက်ခြင်း၊ ဖြင့်။ ယေ၊ နဒ္ဒ၊ ဒ၊ ဋ္ဌ၊ ဝေ၊ ဒ၊ ယိ၊ တေ၊ နေ၊ အ၊ ကြ၊ င်း၊ မ၊ ဣ၊ ဣ၊ ဘ၊ ဟု၊ ကို ခံ၊ စား၊ ခြင်း၊ ဖြင့်။ တေ သ၊ မ၊ ဏ၊ ဗြာ၊ ဟ္မ၊ ဏာ၊ တို့သည်။ သော၊ မ၊ နု၊ သ၊ ဘော၊ တာ၊ ဖြစ်သော၊ ဝ၊ မ်ား၊ မြောက်ခြင်း ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ အ၊ ဣ၊ ဘ၊ နု၊ ဣ၊ ကိုရင်း။ လော၊ ကဿ၊ ကိုရင်း။ သ၊ သ၊ တံ၊ ဇု၊ တိ၊ ဟု၍။ စ၊ တု၊ ဟိ၊ ကုန်သော။ ဝ၊ ဣ၊ ဣ၊ ဟိ၊ တို့ဖြင့်။ ပ၊ ဣ၊ ပ၊ ဝ၊ ဣ၊ ကုန်၏။ တ၊ ဏှာ ဒိ၊ ဋ္ဌ ပ၊ ရိ၊ ဖ၊ န္ဒိ၊ တံ၊ တ၊ ဏှာ ဒိ၊ ဋ္ဌ၊ တို့ဖြင့် တုန်လှုပ်ခြင်း ရှိသော။ တ၊ ဒ၊ ပိ၊ ဝေ၊ ဒ၊ ယိ၊ တံ၊ ထိုသို့သော၊ ခံ၊ စား၊ ခြင်း၊ သည်လည်း။ ဖ၊ သ၊ ပ၊ ဗ္ဗ၊ ယာ၊ ဖ၊ သ၊ ဟ္ဗ၊ သော အ၊ ကြော၊ င်း၊ ကြော၊ င့်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဇု၊ တိ၊ ဇု၊ မ်ိ၊ အ၊ တ္ထံ၊ ကို။ ဒ၊ သ၊ ယော၊ ၏။ သ၊ ဗ္ဗ၊ ဣ၊ ဣ၊ အ၊ လုံ၊ ရုံ၊ သော၊ ဝ၊ ဒ၊ တို့၌။ သေ၊ နေ၊ ယော၊ ၏။

၁၃၁-၁၄၃ ဇ၊ ဒ၊ ဂိ၊ ၌။ တ၊ ဆ၊ ပ၊ ဗ္ဗ၊ ယာ၊ ဆ၊ ထိ၊ ဖ၊ သ၊ တ၊ ည်း၊ ဟ္ဗ၊ သော အ၊ ကြော၊ င်း၏။ ဒိ၊ ဋ္ဌ၊ ဝေ၊ ဒ၊ ယိ၊ တေ၊ မ၊ ဣ၊ ဣ၊ ဘ၊ ဟု၊ ကို ခံ၊ စား၊ ခြင်း၌။ ဗ၊ လ၊ ဝ၊ ဘာ၊ ဝ၊ ဒ၊ ဃ၊ နတ္ထံ၊ အ၊ ဘား၊ ကြီး၊ သည်၏ အ၊ ဖြစ်ကို ပြ၊ ခြင်း၄ာ။ ပုန်၊ တ၊ ဖန်။ တ၊ ကြ ဘိ၊ ကွ၊ ဝေ။

၁။ ဆန္ဒမူ၍ ဒိ၊ ဋ္ဌ၊ သ၊ ဒ္ဓါ၊ တေ၊ နေ၊ ဝေ၊ တ၊ ဏှာ၊ သ၊ ဒ္ဓါ၊ တေ၊ နေ၊ စ ပ၊ ရိ၊ တ၊ သိ၊ တေ၊ နေ၊ ရိ၊ ပ္ပ၊ န္ဒိ၊ တ၊ မေ၊ ဝ စ၊ လိ၊ တ၊ မေ၊ ဝ ကမ္ပ၊ တ၊ မေ၊ ဝ-စ၊ သ၊ ဖြင့်ရှိ၏။

ဋီ၊ ကာ၊ ဝ၊ ဘ၊ ၄ ၄-၄ ၈

ပ။ပြောဟူဏာတိအာဒိ။ ကို။ အာဟ၊ ၏။ တတ္ထ၊ ထိုတတြဘိက္ခဝေ။ပ။ ပြောဟူဏာအစရှိသောပါဠိတို့။ တေ ဝတ အညြတြဖဿာတိ၊ ဟူသည်ကား။ ဝတ၊ စစ်။ တေသမဏပြောဟူဏာ၊တို့သည်။ တံဝေဒယိတံ၊ ထိုမိန္တြာအယူကို ခံစားခြင်းကို။ဖဿေန၊ ဖဿနှင့်။ ဝိနာ၊ ကင်း၍။ (တနည်းကား)ဖဿေန၊ ကို။ ဝိနာ၊ ကြဉ်၍။ ပဋိသံဝေဒေဿန္တိ၊ ခံစားကုန်လတ္တံ့။ ဣတိ၊ တံ ကာရဏံ၊ သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဣတိအဇ္ဈော၊ ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။

မေတံ ဌာနံ၌ ဌာနသဒ္ဒါ၏ ကာရဏအနက်၌ ဖြစ်သည်၏အဖြစ်ကိုသိစေခြင်းငှာ ကာရဏံဟုဖွင့်သတည်း။ဟိကား ဝိတ္ထာရဇောတကတည်း။ ပတတော၊ လဲသော။ဂေဟဿ၊အိမ်ကို။ဥပတ္ထမ္ဘနတ္ထာယ၊ ခိုင်စေခြင်းငှာ။ ထူဏာနာမ၊ ထောက်ပံ့သည်မည်သည်ကား။ဗလဝပစ္စယော၊အားရှိသောအကြောင်းသည်။ဟောတိ၊၏။ တံဂေဟံ၊သည်။ ထူဏာယ၊ထောက်ပံ့ခြင်းဖြင့်။အနုပတ္ထဒ္ဓိတံ၊ မထောက်ပံ့အပ်သည်ဖြစ်၍။ ဌာတုံ၊ငှာ။ နသက္ကောတိ ယထာ၊ ကဲ့သို့။ ဝေမေဝ၊ထိုအတူလျှင်။ဖဿောပိ၊သည်လည်း။ဝေဒနာယ၊ ၏။ဗလဝပစ္စယော၊ အားရှိသောအကြောင်းသည်။ ဟောတိ၊၏။ တံဖဿံ၊ ကို။ဝိနာ၊ကြဉ်၍။ဣဒံဒိဋ္ဌိဝေဒယိတံ၊ဤမိန္တြာအယူကို ခံစားခြင်းသည်။နတ္ထိ၊ မရှိ။ဣတိဣမံ အတ္ထံ၊ ကို။ ဒဿေတိ၊ ၏။ သဗ္ဗတ္ထ၊ အလုံးစုံသောဝါဒတို့၌။ သေနယော၊ ဤနည်းလျှင်နည်းရှိ၏။

ဒိဋ္ဌိဂတိကာမိဌာနဝဏ္ဏကထာ

၁၄၄။ ဣဒါနိ၊ ၌။ ဟတြ ဘိက္ခဝေ ။ပ။ ကေစိသဿတိကာတိအာဒိနာ၊ တတြဘိက္ခဝေ။ပ။ ကေစိသဿတိကာ ဤသို့အစရှိသော။ နယေန၊ ဖြင့်။ သဗ္ဗဒိဋ္ဌိဝေဒယိတာနိ၊ အလုံးစုံသော မိန္တြာဒိဋ္ဌိတို့ကို ခံစားခြင်းတို့ကို။ သမ္ဘိက္ကေတိ၊ ပေါင်းတော်မူ၏။ ကသ္မာ၊ ကြောင့်။ သမ္ဘိက္ကေတိ၊ နည်း။ ဥပရိဖဿေ၊ အထက်၌ ဆိုလတ္တံ့သော ဖဿာယတနဆဋ္ဌာန်၌။ သဗ္ဗဒိဋ္ဌိဝေဒယိတာနံ၊ တို့ကို။ (ဘာဝသာနေအယ္ယဉ်ဆဋ္ဌိကံတည်း)။ ပက္ခိပနတ္ထာယ၊ ထည့်ခြင်းငှာ။ သမ္ဘိက္ကေတိ၊ ၏။ ကထံပက္ခိပတိ၊ အဘယ်သို့ ထည့်သနည်းဟူမူကား။ သဗ္ဗေ၊ ကုန်သော။ တေ သမဏပြောဟူဏာ၊ ထိုရဟန်းပုဏ္ဏားတို့သည်။ ဆဟိ၊ ကုန်သော။ ဖဿာယတနေဟိ၊ ဖဿ၏ဖြစ်ရာဖြစ်ကုန်သော အာယတနတို့ဖြင့်။ ဖုဿ ဖုဿ၊ တွေ့ကုန် ဇွေ့ကုန်၍။ (ထိကုန် ထိကုန်၍ လည်းဟု)။ ဒိဋ္ဌိဝေဒယိတာနိ၊ တို့ကို။ (ကံထည့်)။ ပဋိသံဝေဒေန္တိ၊ ခံစားကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သမ္ဘိက္ကေတိ၊ ၏။ (ပဋိသံဝေဒေန္တိ

တိဟု ဧုတိသဒ္ဒါနှင့်ရှိသင့်သည် မရှိကြ။ မရှိလျှင် ဧုတိသဒ္ဒါကား လောပ တည်း)။ တတ္ထ၊ ထိုဆဟိ ဖဿာယတနေဟိ ဟူသောပါဠိ၌။ ဆဖဿာ ယတနာနိနာမ၊ တို့မည်သည်ကား။ စက္ခုဖဿာယတနံ၊စက္ခုပသာဒဟုဆို အပ်သော ဖဿ၏ဖြစ်ရာဌာန်း။ သောတ ဃာန ဇိဝှါ ကာယမနောဖဿာ ယတနံ၊ သောတပသာဒ ဃာနပသာဒ ဇိဝှါပသာဒ ကာယပသာဒ မနဟု ဆိုအပ်သော ဖဿ၏ဖြစ်ရာဌာန်း။ဧုတိ၊ ဤသို့။ ဧုမာနိဆ၊တို့သည်။ ဟိ-ဝိတ္ထာ ရယိဿာမိ၊ အုံ့။ အယံအာယတနသဒ္ဒေါ သည်။ သဠာတိ သမောသရဏ ကာရဏ ပဏ္ဏတ္တိသု၊ ဖြစ်ရာစည်းဝေးရာ အကြောင်းပညတ်တို့၌။ ပဝတ္တတိ၊ ၏။ တတ္ထ၊ ထိုလေးပါးကုန်သောအနက်တို့တွင်။ ကမ္မောဇော၊ ကမ္မောဇ တိုင်းသည်။ အသာနံ၊ မြင်းတို့၏။ အာယတနံ၊ ဖြစ်ရာအရပ်ဒေသတည်း။ ဒက္ခိဏာပထော၊ ဒက္ခိဏာပထတိုင်းသည်။ ဂုန္နံ၊ နွားမတို့၏။ အာယတနံ၊ တည်း။ ဧုတိအာဒိသု၊ တို့၌။ သဠာတိယံ၊ ဖြစ်ရာ၌။ ပဝတ္တတိ၊ ၏။ (ဧုတိ သဒ္ဒါကား အာဒိအနက်ရှိ၏)။

သဠာတိယံဟု ဆရာဆို၏၊ သဠာတိသဒ္ဒါ၏ ကတ္တုသာဓန ဘာဝ သာဓနကို ဆရာဆိုလိုသလောဟူသော စောဒနာကိုနှလုံး၌ထားတော် မူ၍ သဠာတိ ဌာနေတိ အတ္ထော ဟူသောပါဠိကို မိန့်သတည်း။ ထို ပါဠိ၏အတ္ထကား–

သဠာတိဌာနေ၊ ဖြစ်ရာအရပ်၌။ ဧုတိ၊ ဤသို့။ တဿ၊ ထိုသဠာတိသဒ္ဒါ၏။ (သမ္ဘန်ထည့်)။ အတ္ထော၊ ကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ ၏။

ဤသဠာတိဌာနေ ဟူသောပါဠိဖြင့် သဠာတိသဒ္ဒါ၏ အဓိကရဏ သာဓနကို ပြတော်မူသတည်း။

မနောရဏမေ၊ နှလုံးမွေ့လျော်ဘွယ်ရှိသော။ အာယတနေ၊ စည်းဝေးရာ၌။ နံဌာနံ၊ ကို။ ဝိဟာရံမာ၊ ဌာန်နှင့်တူကုန်သော ရဟန်းတို့သည်။ သေဝန္တိ၊ မှီဝဲကုန်၏။ ဧုတိအာဒိသု'၊ တို့၌။ သမောသရဏော၊ စည်းဝေးရာ၌။ ဝတ္တတိ၊ ၏။ သတိအာယတနေ၊ သတိဖြစ်ခြင်း၏အကြောင်းသည်။ သတိ၊ သော်။ ဧုတိအာဒိသု'၊တို့၌။ ကာရဏော၊ ၌။ ဝတ္တတိ၊၏။ အရညာယတနေ၊ တောကျောင်း၌။ ပဏ္ဍကုဋ္ဌိသု၊ သစ်ရွက်မိုးသောကုဋိတို့၌။ သမ္ဘန္တိ၊ နေကုန် ၏။ ဧုတိအာဒိသု'၊ တို့၌။ ပဏ္ဍတ္တိမဏ္ဍော၊ နာမပညတ်မျှ၌။ ပဝတ္တတိ၊ ၏။

၁။ အံ ၂-၃၆။ ၂။ အံ ၁-၂၅၆။ ၃။ သံ ၁-၂၂၀။

ကျောင်းဟူသည် နာမ ပညတ်မျှသာတည်း။ ဤ အရည်ရှယတနေ ဟူသောပုဒ်၌ အာယတနသဒ္ဒါသည်လည်း ကျောင်းဟူသောအနက်ကို ဟောသောကြောင့် ပဏ္ဏတ္တိမဏ္ဍိုဟု ဆိုသတည်း။

သွာယံ သောအယံ အာယတနသဒ္ဒေါ သည်။ ဣမ၊ ဤဆဟိဖဿာယတနေဟိ ဟူသောပါဋ္ဌ။ သဠာတိအာဒိအတ္ထတ္တယေပိ၊ ဖြစ်ရာအရပ် အစရှိသောအနက် သုံးပါးအပေါင်း၌လည်း။ ယုဇ္ဇတိ၊ သင့်၏။

အဘယ့်ကြောင့် အနက်သုံးပါး အပေါင်း၌ပင် သင့်ရလေသနည်း ဟူသောစောဒနာကို နှလုံးထားတော်မူလို၍ စက္ခာဒီဟိ။ပ။ အာယတနာနိဟူသောပါဋ္ဌကို မိန့်သတည်း။ ထိုပါဋ္ဌ၏အတ္ထကား-

ဟိကသ္မာ၊ကြောင့်။ အတ္ထတ္တယံပိ၊ သည်လည်း။ ယုဇ္ဇတိ၊နည်း။ စက္ခာဒီသု၊ စက္ခု၊ဝတ္ထု၊အစရှိသည်တို့၌။ ဖဿပဠုကာ၊ဖဿနှင့်တကွ ငါးပါးအပေါင်း ဖြစ်ကုန်သော။ ဓမ္မာ၊ တို့သည်။ သဠာယန္တိ၊ တပေါင်းတည်း ဖြစ်ကုန်၏။ (သဠာယန္တိသဒ္ဒါသည် သမ္ဘိဝကုန် အနက်ရှိ၏)။ သမောသရန္တိ၊စုဝေးကုန်၏။တာနိ၊ထိုစက္ခု၊ဝတ္ထု၊အစရှိသည်တို့သည်။ တေသံ၊ထိုဖဿပဠုကဖြစ်ကုန်သောတရားတို့၏။ ကာရဏံ၊ဖြစ်ကြောင်းသည်။ ဟောတိ၊၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ အာယတနာနိ၊ မည်ကုန်သည်။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ သဠာတိအာဒိ အတ္ထတ္တယေပိ[1] ၌လည်း။ ယုဇ္ဇတိ၊ ၏။ (ဖဿ ဝေဒနာ သညာ စေတနာ စိတ် ဤငါးပါးကို ဖဿပဠုက ဆိုသည်)။

အ၎င် အဋ္ဌကထာဆရာ-စက္ခု၊ဝတ္ထု၊စသည်တို့သည် ဖဿပဠုကဖြစ်ကုန်သော ဓမ္မတို့၏ ဖြစ်ရာ စုဝေးရာ ဖြစ်ကြောင်းဟူ၍ ဆရာဆို၏။ ထိုသို့ ဖဿပဠုက ဖြစ်ကုန်သော ဓမ္မတို့၏ ဖြစ်ရာစသည် ဖြစ်လျက် ဖဿပဠုကာယတနာနိ ဟူ၍ မဟောမူ၍ ဖဿာယတနာနိ ဟူ၍သာ အဘယ့်ကြောင့် ဘုရားသခင် ဟောတော်မူလေသနည်းဟု သူစောဒနာဘွယ်ရှိ၍ ထိုစောဒနာကို ဖြေခြင်းငှာ ဣဓ ပနစသော ဝါဋ္ဌကို မိန့်သဘည်း။ ထိုပါဋ္ဌ၏အတ္ထကား-

ဣဓပန၊ ဤဆဟိဖဿာယတနေဟိ ဟူသော ပါဋ္ဌ၌ကား။ စက္ခုဒ္ဓ ပဋ္ဌိ ရူပေစ ဥပဠဒ္ဓတိ စက္ခုဝိညာဏံ တိဏ္ဏံသင်္ဂတိဖဿောတိ ၊ စက္ခုံစ ။ပ။

၁။ အတ္ထတ္တယေပိ-၌ ပိ သဒ္ဒါဖြင့် အာကာရ, နိဝါသ, အဓိဋ္ဌာနအနက်တို့ကို ပေါင်း၏။ ။ဋီသစ်-၄၆၁။

၂။ သံ ၁-၃၀၀။

ဖသောဟူ၍။ ပုတ္တေန၊ ဆိုအပ်သော။ ဇုမိနာနယေန၊ ဖြင့်။ ဖသသိသေ နေ၀၊ ဖဿကို အဦးပြုသဖြင့်သာလျှင်။ ဒေသုနံ၊ ဒေသနာသို့။ အာရောပေတွာ၊ တင်၍။ ဖဿံ၊ ကို။ အာဒိ ကတွာ၊ အစပြု၍။ ပစ္စယပ္ပရမ္မရာယ၊ ပစ္စည်းအဆက်ဆက်ဖြင့်။ ဒသ္သေတုံ၊ ၄၁။ ဖဿာယတနာဒီနိ၊ တို့ကို။ ဝုတ္တာနိ၊ ကုန်၏။

ဖုဿ ဖုဿ ပဋိသံ၀ေဒေန္တီတိ၊ ဟူသည်ကား။ ဖုသိတ္မာ ဖုသိတ္မာ၊ တွေ့ကုန်၍ တွေ့ကုန်၍။ ပဋိသံ၀ေဒေန္တိ၊ ခံစားကုန်၏။

အရှင် အဌကထာဆရာ- ဖဿ၏သာလျှင် အာရုံကို တွေ့ခြင်းကိစ္စ ရှိသည်မဟုတ်တုံလော။ထိုသို့ဖြစ်လျက် စက္ခာယတနစသည်တို့၏လည်း တွေ့ခြင်းကိစ္စရှိသကဲ့သို့ ဆဖဿာယတနာနိဟု ဟောတော်မူလေသဲနည်းဟု သူစောဒနာတွယ်ရှိ၍ ထိုစောဒနာကို ဖြေခြင်းငှာ ထွေ စသောပါဠိကို မိန့်သတည်း။ ထိုပါဠိ၏အတ္ထကား-

ထွေ၊ ဤဆဟိ ဖဿာယတနေဟိ ဟူသောပါဠိ၌။ (စသဒ္ဒ၊ကား ၀ါကျာ ရမ္ဘတည်း)။ အာယတနာနံ၊ တို့၏။ ဖုသနကိစ္စံ၀ိယ၊ တွေ့ခြင်း ကိစ္စကို ကဲ့သို့။ ကိဿ၀ိ ဝုတ္တံ၊ ရှင့်။ တထာ၀ိ၊ ထိုသို့ဟောသော်လည်း။ တေသံ၊ ထိုအာယတနတို့၏။ ဖုဿနကိစ္စတာ၊ ကို။ နဒေဒိတမ္ဘာ၊ အပ်။ ဟိကသ္မာ၊ ကြောင့်။ နဒေဒိတမ္ဘာ၊ နည်း။ အာယတနာနိ၊ တို့သည်။ နဖုသန္တိ၊ ကုန်၊ ဖဿော၀၊ သည်သာလျှင်။ တံတံအာရမ္မဏံ၊ ကို။ ဖုသတိ၊ တွေ့၏။ (ဂ၁၊ လည်းဟူ)။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ တေသံ၊ တို့၏။ ဖုသနကိစ္စတာ၊ ကို။ နဒေဒိ တမ္ဘာ၊ အပ်။

ထိုသို့ ဖဿ၏သာလျှင် အာရုံကို တွေ့ခြင်းကိစ္စရှိလျက် စက္ခာယတန စသည်တို့၏ တွေ့ခြင်းကိစ္စ မရှိတဲ့လျက် ဖဿကိုသာ မဟောမူ၍ စက္ခာယတန စသည်တို့ကိုလည်း ဟောတော်မူလေသနည်း ဟူသော စောဒနာကို နှလုံးထားတော်မူ၍ အာယတနာနိ ပန ॥ပ॥ ဒဿိတာနိ ဟူသောပါဠိကို မိန့်သတည်း။ ထိုပါဠိ၏အတ္ထကား-

ပနတထာ၀ိ၊ ထိုသို့ ဖဿသာလျှင် အာရုံကို တွေ့တတ်သော်လည်း။အာယ တနာနိ၊ တို့ကို။ ဖဿော၊ ၌။ ဥပဂ္ဂါ၀ိတ္မာ၊ ထည့်၍။ ဒဿိတာနိ၊ ကုန်၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ သဗ္ဗေ၊ ကုန်သော။ တေ သမဏာ၊ ပြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ ဆဖဿာယတန သမ္ဘ၀ေန၊ ခြောက်ပါးသော ဖဿာယတန ဟူသော အကြောင်းရှိသော။ ဖဿေန၊ ဖြင့်။ ရူပါဒိနိ၊ ကုန်သော။ အာရမ္မဏာနိ၊ ကိုကို။ ဖုသိတ္မာ၊ ၍။ တံဒိဋ္ဌိ၀ေဒနံ၊ ထိုမိစ္ဆာအယူကို ခံစားခြင်းကို။ ဂ

သံဝေဒယန္တိ၊ ကုန်၏။ ဣတိဧဝံ၊ ဤသို့။ ဣဒေ၊ ဤဖုသ ဖုသ ပဋိသံဝေ ဒေန္တိ ဟူသောပါဠိ၌။ အဣေဿာ၊ ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။

တေသံ ဝေဒနာပစ္စယာ တဏှာတိ အာဒိသု၊ တို့၌။ ဝေဒနာတိ၊ဟူသည်ကား။ ဆဖဿာယတန သမ္ဖဿ၀၊ ခြောက်ပါးသော ဖဿ ဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ ဝေဒနာ၊ သည်။ သမ္ဖဿ၀တိ၊ ၏။ သာဝေဒနာ၊ သည်။ ရူပတဏှာဒိ ဘေဒါယ၊ ရူပတဏှာ စသည် အပြားရှိသော။ တဏှာယ၊ အား။ ဥပနိဿယကောဋိယာ၊ ပကတူပနိဿယ၏ အစွန်းအားဖြင့်။ ပစ္စယော ဥပကာရကော၊ ကျေးဇူးပြုတတ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တေန၊ ကြောင့်။ တေသံ ဝေဒနာပစ္စယာတဏှာတိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ သာပနတဏှာ၊ သည်။ စတုဋ္ဌမဿ၊ သော။ ဥပါဒါနဿ၊ အား။ ဥပနိဿယကောဋိယာစေ၀၊ အားဖြင့်ရင်း။ သဟဇာတကောဋိယာစ၊ သဟဇာတ၏ အစွန်းအားဖြင့်ရင်း။ ပစ္စယော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တထာ၊ တူ။ ဥပါဒါနံ၊သည်။ ဘ၀သ၊ အား။ ပစ္စယော၊သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ (တထာသဒ္ဒါ နှစ်ပစ္စည်းကိုင်ဝင်လေ)။ ကဝေါ၊ သည်။ ဇာတိယာ၊ အား။ ဥပနိဿယကောဋိယာ၊ ဖြင့်။ ပစ္စယော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။

ဣဒေ၊ ဤဘ၀ေါဇာတိယာ ဟူသောပါဠိ၌။ ဇာတိတိပန၊ ဇာတိဟူသည်ကား။ သရိကာရာ၊ ဖေါက်ပြန်ခြင်းရှိကုန်သော။ ပဉ္စက္ခန္ဓာ၊ တို့ကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗာ၊ ကုန်၏။ ဇာတိ၊ သည်။ ဇရာမရဏသစေ၀၊ အားရင်း။ သောကာ ဒိနဉ္စ၊ တို့အားရင်း။ ဥပနိဿယကောဋိယာ၊ ဖြင့်။ ပစ္စယော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အယံ၊ ဤသို့ဆိုအပ်ပြီးသောအနက်သည်။ ဣဒေ၊ ဤပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်တရား၌။ သခ်ေပေါ၊ တည်း။ ဝိတ္ထာရတောပန၊ အားဖြင့်ကား။ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒကထာ၊ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်စကားကို။ ဝိသုဒ္ဓိမဂ္ဂေ၊ ၌။ ဝုတ္တာ၊ ပြီ။

ဣဓပန၊ ဤဒီဃနိကာယ် အဋ္ဌကထာ၌။ အသ၊ ထိုပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်၏။ ပယောဇနမတ္တံ၊ အကျိုးအမြွက်မျှကို။ ဧ၀ံ၊ ဤဆိုလတ္တံသော နည်းဖြင့်။

၁။ ဤနေရာ၌ ဥပနိဿယ ပစ္စည်းကိုသာ အသယ်ကြောင့် ထုတ်အပ်သနည်း။ သုခ၀ေဒနာနှင့်အဒုက္ခမသုခ၀ေဒနာသည် တဏှာအား အာရုံမဏမတ္တ,အာရုံမဏာ ဓိပတိ,အာရုံမဏူပနိဿယ, ပကတူပနိဿယ ဟူသော လေးပစ္စည်းဖြင့်ရင်း။ ဒုက္ခ ဝေဒနာသည် အာရုံမဏမတ္တ,ပကတူပနိဿယဟူသော နှစ်ပစ္စည်းဖြင့်ရင်း ကျေးဇူး ပြုသည် မဟုတ်ပါလေ၊ မှန်၏။ သို့ပါသော်လည်း ထိုအလုံးစုံသည် ဥပနိဿယ ၌သာ အတွင်းဝင်သည်ဖြစ်သောကြောင့် ဤကဲ့သို့ ထုတ်သောင်အပ်လေသည်။ အတွင်းဝင်ပုံကို နိဿစ် ၄၆၄-၌ ကြည့်၍ယူပါလေ။

ဝေဒိတမ္ပံ၊၏။ ဟိ ံတံ ပယောဇနံ၊ကို။ ဝေဒိတမ္ပံ၊နည်း။ ဝဠဉ္ဇကထံ၊ ဝဠဉ်စကား ကို။ ကထေန္တော၊ ဟောတော်မူသော။ ဘဝ၀ါ၊ သည်။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်း တို့။ ဣတော၊ ဤကာလမှ။ ပုဗ္ဗေ၊ ဦး။ အရိဋ္ဌော၊ သည်။ နာဟောသိ၊ မဖြစ် ဘူးလော။ အထပန္ဆော၊ မှ။ သမဏ္ဍ၊ ဖြစ်ပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အရိဋ္ဌောယ၊ ၏။ ပုရိမော၊ သော။ ကောဋ္ဌ၊ သည်။ နပညာယတိ၊ မထင်။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်း တို့။ ဒေဝ၊ ဤသို့မူကား။ ဣဒံ၀စနံ၊ ကို။ တထာဂတေန၊ သည်။ ဝုစ္စတိ၊၏။ အထစပ်နှ၊ အဘယ်သို့ ဆိုအပ်သနည်းဟူမူကား။ ဣဒပ္ပစ္စယာ၊ ဤအာသ၀ ဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ အရိဋ္ဌော၊ သည်။ ပညာယတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤ သို့။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ ဧ၀ံ၊ ဤသို့။ အရိဋ္ဌောသိသေနဝါ၊ အရိဋ္ဌောကို အဦးပြုသဖြင့် ၎င်း။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဘ၀တဏှာယ၊ ၏။ ပုရိမော၊ သော။ ကောဋ္ဌ၊ သည်။ နပညာယတိ၊ မထင်။ပ။ ဣဒပ္ပစ္စယာ၊ ဘ၀တဏှာဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ ဘ၀ဒိဋ္ဌိ၊ ရူပဘ၀မြဲ၏ဟူသောအယူ သည်။ ပညာယတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ ဧ၀ံ၊ ဤသို့။ ဒိဋ္ဌိသိသေ နဝါ၊ ဖြင့်ရင်း။ ကထေန္တော၊ ဟောတော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဝေဒနာရာဂေန၊ ကြောင့်။ ဥပ္ပဇ္ဇမာနာ၊ ကုန်သော။ ဒိဋ္ဌိယော၊ ခြောက် ဆယ့်နှစ်ပါးကုန်သော မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိတို့ကို။ ကထေတွာ၊ ဖြေတော်မူပြီး၍။ (ဟောတော်မူပြီး၍ လည်းဟူ)။ ဝေဒနာမူလကံ၊ ဝေဒနာလျှင် မူလ ရှိသော။ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒံ၊ကို။ကထေသိ၊ဟောတော်မူပြီ။ တေန၊ ထိုဝေဒနာ မူလရှိသော ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်ကို ဟောခြင်းဖြင့်။ ဣဒံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့သော စကားကို။ ဒသ္သေတိ၊ ပြ၏။ ဧ၀ံ၊ ဤသို့ဆိုခဲ့ပြီးသောအတိုင်း။ ဘော ဒိဋ္ဌ ဂတိကာ၊ ထိုသို့မိစ္ဆာအယူရှိကုန်သော ရဟန်းပုဏ္ဏားတို့သည်။ ဣဒံဒဿနံ၊ ဤမိစ္ဆာအယူကို။ ဂဟေတွာ၊ ၍။ ဘိသု၊ ကုန်သော။ ဘ၀ေသုစ၊ ဘ၀တို့ ၌ရင်း။ စတူသု၊ ကုန်သော။ ယောနိသုစ၊ ယောနိတို့၌ရင်း။ ပဉ္စသု၊ ကုန် သော။ ဂတိသုစ၊ ကိုယ်ရင်း။ သတ္တသု၊ ကုန်သော။ ဝိညာဏဋ္ဌိတိသုစ၊ တို့၌ ရင်း။နဝသု၊ကုန်သော။သတ္တာ၀ါသေသုစ၊သတ္တာ၀ါသတို့၌ရင်း။ ဣတော၊ ဤမည်သော ဘ၀မှ။ ဣဒေ၊ ဤဘ၀၌။ ဘ၀တိ၊ ၏။ ဣဒေါ၊ ထိုဘ၀မှ။ ဣဒ၊ ဤဘ၀၌။ ဘ၀တိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သန္ဓာ၀ဇ္ဇော၊ ထိုမှဤမှ ပြေးကုန်

၁။ ဦးသစ်၌။ ဟိသဒ္ဒါသည် ကာရဏအနက်ကို ထွန်းပြသည်တဲ့ မိန့်ဆို၏။

သည်ဖြစ်၍။ သံသရန္တာ၊ ထိုမှ၌မှ ပြောင်းကုန်သည်ဖြစ်၍။ ယန္တေ၊ ယန္တရားဟု။ ယုတ္တဂေါ၊ ကောဝိယာ၊ ကသောဆွဲကဲ့သို့ရင်း။ ထမ္ဘေ၊ တိုင်ဟု။ ဥပနိဗန္ဓကုတ္တာ၊ ဒွောဝိယာ၊ ဖွဲ့၍ထားသောကြက်ကဲ့သို့ရင်း။ ဝါတေန၊ ပြင်းစွာသောလေကြောင့်။ ဝိပ္ပန္နဗ္ဗနာဝါ၊ ဝိယာ၊ ပျက်သောလှေကဲ့သို့ရင်း။ ဝန္ဒဒုက္ခမေဝ၊ သို့သာလျှင်။ အနုပရိဝန္ဒန္တိ၊ အစဉ်လည်ရကုန်၏။ ဝန္ဒဒုက္ခတော၊ မှ။ သိသံ၊ ကို။ ဥက္ခိပိတုံ၊ ၄၁။ နသက္ကောန္တိ၊ ကုန်။ ဣတိဣဒံ ဝစနံ၊ ကို။ ဒသ္သေတိ၊ ၏။

ဝိဝဋ္ဋကထာဒီ

၁၀၅။ ဝေ၊ ဤသို့။ ဒိဋ္ဌိဂတိကာ ဝိဋ္ဌာနံ၊ မိစ္ဆာအယူရှိသောပုဂ္ဂိုလ်လျှင် ပြဋ္ဌာန်းခြင်းရှိသော။ ဝဋ္ဋံ၊ ဝဋ္ဋတရားကို။ ကထေတွာ၊ ၍။ ဣဒါနိ၊ ဟု။ ယုတ္တ ယောဂတိကွ၊ အဝိဋ္ဌာနံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းစီးဖြန်းခြင်းတည်းဟူသော လုံ့လနှင့် ယှဉ်သောရဟန်းလျှင် ပြဋ္ဌာန်းခြင်းရှိသည်ကို။ ကတ္တွာ၊ ၍။ ဝိဝဋ္ဋံ၊ ဝဋ္ဋမှကင်းခြင်းကို။ ဒဿေတုံ၊ ဖြစ်၍။ ယတော ခေါ ဘိက္ခဝေ ဘိက္ခု တိအာဒိ၊ ကို။ အာဟ၊ ပြီ။ တတ္ထ၊ ထိုယတောခေါ အစရှိသောပါဠိ၌။ ယတော တိ၊ ဟူသည်ကား။ ယဒါ၊ ဟု။ ဆန္ဒံ ဖဿာယတနာနန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ ဆဟိ၊ ကုန်သော။ ယေဟိ ဖဿာယတနေဟိ၊ တို့ဖြင့်။ ဖုသိတ္တာ၊ ၍။ ပဋိသံဝေဒယမာနာနံ၊ ခံစားကုန်သော။ ဒိဋ္ဌိဂတိကာနံ၊ မိစ္ဆာအယူရှိကုန်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့အား။ ဝဋ္ဋံ၊ သည်။ ဝတ္ထတိ၊ ၏။ တေသံ ယေဝ ဆန္ဒံ ဖဿာယတနာနံ၊ ထိုခြောက်ပါးကုန်သော ဖဿာယတနတို့၏သာလျှင်။ သမုဒယန္တိ အာဒိသု၊ တို့၌။ အဝိဇ္ဇာ သမုဒယာ စက္ခုသမုဒယောတိအာဒိနာ၊ အဝိဇ္ဇာ ။ပ။ စက္ခုသမုဒယော အစရှိသော။ (နယေန ၌စပ်)။ ဝေဒနာကမ္မဋ္ဌာနေ၊ ၌။ ဝုတ္တနယေန၊ ဖြင့်။ ဖဿာယတနာနံ၊ တို့၏။ သမုဒယာဒယော၊ ဖြစ်ခြင်းစသည်တို့ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ ကုန်၏။ တတ္ထ၊ ထိုဝေဒနာကမ္မဋ္ဌာန်း၌။ ဖဿသမုဒယာ ဖဿနိရောဓာတိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တံယထာ၊ သကဲ့သို့။ ဇေဝံတထာ၊ ထိုအတူ။ ဣဓ၊ ဤဆန္ဒံ ဖဿာယတနာနံ သမုဒယဿ အစရှိသောပါဠိ၌။ တံကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ကို။ စက္ခာဒိသု၊ စက္ခာယတနအစရှိသည်တို့၌။ အာဟာရသမုဒယာ အာဟာရနိရောဓာတိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ဣတိဣဒံ သန္ဓိဋ္ဌာနံ၊ ဤသို့သော အဆုံးအဖြတ်ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။ မနာယတနေ၊ ၌။ နာမရူပသမုဒယာ နာမရူပနိရောဓာတိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၏။

ဥတ္တရိတရံ ပဇာနာတိတိ၊ ဟူသည်ကား။ ဒိဋ္ဌိဂတိကော၊ မိစ္ဆာအယူရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဒိဋ္ဌိမေဝ၊ ကိုသာလျှင်။ ဇာနာတိ၊ သိ၏။ အယံပန

ဘိက္ခု၊ ဤကမ္မဋ္ဌာန်းခ်ီ လုံ့လပြုသောရဟန်းသည်ကား။ ဒိဋ္ဌိ၊ ကိုရင်း။ ဒိဋ္ဌိဟော၊ ထက်။ ဥတ္တရိတရံ၊ အထူးသဖြင့် မြတ်သော။ သီလ သမာဓိ ပညာ ဝိမုတ္တိ၊ သီလ သမာဓိ ပညာ အရဟတ္တဖိုလ်ကိုရင်း။ ဇာနာတိ၊ ၏။ ဧတိ ဤသို့။ ယာဝအရဟတ္တာ၊ တိုင်အောင်။ ဇာနာတိ၊ ၏။

အဘယ်ပုဂ္ဂိုလ်သည် သိသနည်းဟူသော ဟောဒနာကို နှလုံးထား၍ ဒိဏာသဝေါ ဇာနာတိ အစရှိသောပါဠိကို မိန့်သတည်း။ ထိုပါဠိ၏ အတ္ထကား–

ဒိဏာသဝေါ၊ သည်။ ဇာနာတိ၊ ၏။ အနာဂါမိ၊ သည်။ ဇာနာတိ၊ ၏။ သကဒါဂါမိ၊ သည်။ဇာနာတိ၊၏။ သောတာပန္နော၊ သည်။ ဇာနာတိ၊၏။ ဗဟုဿုတော၊ မျှားသောသင်ခြင်း နာခြင်းရှိသော။ ဂန္ထဓရော၊ ကျမ်းဂန်ကို ဆောင်သော။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ဇာနာတိ၊ ၏။ အာရဒ္ဓဝိပဿကော၊ အားထုတ်အပ်သော ဝိပဿနာရှိသော ရဟန်းသည်။ ဇာနာတိ၊ ၏။ ပန တထာဝိ၊ ဆိုသို့အနာဂါမိ ॥ပ॥ အားထုတ်အပ်သော ဝိပဿနာရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်သည် သိသော်လည်း။ဒေသနာ၊ဒေသနာကို။အရဟတ္တနိကူဌေနေ၀၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို အထွင့်ပြုသဖြင့်သာလျှင်။ နိဋ္ဌာဝိတာ၊ ပြီးစေအပ်၏။

အလုံးစုံသော မိစ္ဆာအယူတို့ကို ဒေသနာကွန်ယက်ဖြင့် အုပ်မိပုံ

[illegible] ၁၄၆။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဝိဝဋ္ဋံ၊ကို။ ကထေတွာ၊ ၍။ ဣဒါနိ၊ ၌။ ဒေသနာ ဇာလ ဝိမုတ္တော၊ ဒေသနာတည်းဟူသော ကွန်ယက်မှလွတ်သော။ ဒိဋ္ဌိ ဂတိကောနာမ၊ မိစ္ဆာအယူရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်မည်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဣတိ ဣမဿ အတ္ထသာ၊ ကို။ ဒဿနတ္ထံ၊ ငှာ။ ဝုတ္တ၊ ဖန်။ ယေဟိ ကေစိ ဘိက္ခဝေ ဣတိ ဣတိအာဒိဝစနံ၊ ကို။ အာရဘိ၊ ၏။ (ဣတိသဒ္ဒါ အာဒိအနက်ရှိ၏)။ တတ္ထ၊ ထိုယေဟိကေစိ ဘိက္ခဝေ အစရှိသောပါဠိ၌။အန္ဓောဇာလိကဘာဝါ၊ ဟူသည်ကား။ ဧကေဒိဋ္ဌိဂတိကာ၊ တို့သည်။ (ကတ္တားထည့်)။ မယံ၊ ၏။ ဣမဿ ဒေသနာဇာလဿ၊ ဤဒေသနာတည်းဟူသော ကွန်ယက်၏။ အန္ဓောယေဝ၊ အတွင်းခ်ီသာလျှင်။ ဂတာ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ (ကတာဟူ၍ လည်း ပါဠိရှိ၏။ ကတာ၊ ပြုအပ်ကုန်၏။ ဟုသမ္ဗန်။ ကတာရှိသော ပါဠိ သည် သင့်မြတ်၏)။ ဘော သီဟာ၀ါတိ၊ ဟူသည်ကား။ ဧကေ ဒိဋ္ဌိဂတိကာ၊ တို့သည်။ မမ၊ ၏။ ဇေတ္ထိ ဒေသနာ ဇာလေ၊ ၌။ သိတာ နိဿိတာ အဂ္ဂသိတာ၀၊နှစ်ကုန်သည်သာလျှင်။ (ဝင်ကုန်သည်သာလျှင် လည်းဟု)။

ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဥမ္မုဇ္ဇမာနာ၊ ပေါ်ကုန်သော်လည်း။ မမ၊ ၏။ တေသွိ ဒေသနာဇာလေ၊ ၌။ ဥမ္မုဇ္ဇန္တိ၊ ပေါ်ကုန်၏။ ကိံ ကော အဓိပ္ပါယောကို၊ ဝုတ္တံ ဝုတ္တောဝ၊ ဆိုအပ်သည်။ ဟောတိ၊ နည်း။ ဒေတဒိဋ္ဌိဂတိကာ၊ တို့ယည်။ အဓော၊အောက်သို့။ ဩသိဒန္တာဝိ၊ နှစ်ကုန်သော်ရင်း။ ဥဒ္ဓံ၊သို့။ဥဂ္ဂန္တာဝိ၊ တက်ကုန်သော်ရင်း။ မမ၊ ၏။ ဒေသနာဇာလေ၊ ၌။ သိတာဝ၊ ဝင်ကုန်သည်သာ။ ဟုတ္တာ၊ ၍။ ဩသိဒန္တိစ၊ အောက်သို့လည်း သက်ကုန်၏။ ဥဂ္ဂန္တိစ၊ အထက်သို့လည်းတက်ကုန်၏။ ဣတိအယံ အဓိပ္ပါယော၊ ကို။ ဝုတ္တံဝုတ္တောဝ၊သည်၊ ဟောတိ၊၏။(ဥဂ္ဂန္တိစာတိဟု ရှိလိုသည်)။ဣဿပရိယာပန္နာတိ၊ ဟူသည်ကား။ မယ္ခံ၊ ၏။ ဣဿေဒေသနာဇာလေ၊ ၌။ ပရိယာပန္နာ၊ အကျုံးဝင်ကုန်၏။ ဧတေန၊ ထိုဝါ၏ဒေသနာ တည်းဟူသော ကွန်ယက်နှင့်။ အာဗဒ္ဓါ၊ စပ်ကုန်၏။ အန္တောဇာလဂတာ၊ ဒေသနာတည်းဟူသော ကွန်ယက်၏အတွင်း၌ တည်ကုန်သည်သာလျှင်။ ဟုတ္တာ၊ ၍၊ ဥမ္မုဇ္ဇမာနာ၊ ပေါ်ကုန်သော်လည်း။ ဥမ္မုဇ္ဇန္တိ၊ ပေါ်ကုန်၏။ ဣဿ၊ ဤဒေသနာတည်းဟူသောကွန်ယက်၌။ အသင်္ကိတောဝ၊ ပေါင်းရှမယူအပ်သော။ ဒိဋ္ဌိဂတိ ဒေါနာမ၊ မိစ္ဆာအယူရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်မည်သည်။ နအတ္ထိ၊ ရှိသည်မဟုတ်။ (ဣတိကား ပရိယမာပန)။

သုခုမစ္ဆိကေနာတိ၊ ဟူသည်ကား။ သဏှအစ္ဆိကေန၊ သိမ်မွေ့သော အပေါက်ရှိသော။ သုခုမစ္ဆိဒ္ဒေန၊ သော။ ဣတိအယံအတ္ထော၊ကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗော ၏။ (ဟိကား ဝိတ္ထာရ ဇာတကတည်း)။ ကေစဒ္ဓောပိယ၊ တံဝါကဲ့သို့။ ဘဂဝါ၊ ကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ ၏။ ပရိတ္တဥဒကံပိယ၊ နည်းသောရေရှိသော အိုင်ကဲ့သို့။ ဒေဝ သဟဿိ ဟောကခေတု၊ တသောင်းသော လောကခေတ်ကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၏။ သြဠာရိကာ၊ ရုန်ရင်းကုန်သော။ ပါဏာပိယ၊ သတ္တဝါတို့ကဲ့သို့။ ဒ္ဝါသဋ္ဌိဒိဋ္ဌိဂတိကာ၊ ခြောက်ကျိပ် နှစ်ယောက်ကုန်သော မိစ္ဆာအယူရှိကုန်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ အပ်ကုန်၏။ တိရော၊ ကမ်းနား၌။ ဌတ္တာ၊၍။ သြဟော ကေန္ဒ ဿ၊ ကြည့်သော။ ဟသ၊ ထိုတံဝါ၏။ (ဒဿနံ၌စပ်)။ သြဠာရိကာနံ၊ ကုန်သော။ ပါဏာနံ၊ တို့ကို။ (ဒဿနံ၌ ဘာဝသာနေအယ္ယဉ် ဆဋ္ဌိကံစပ်။ တို့၏ဟု ယောဇနာ၍ ဘဝ၌သော်လည်းစပ်ပါလေ)။ အန္တောဇာလ ဂတ ဘာဝဒဿနံပိယ၊ ကွန်ယက်၏ အတွင်း၌ တည်သည်၏ အဖြစ်ကို မြင်သကဲ့သို့။ ဘဂဝတော၊ ၏။ သဗ္ဗဒိဋ္ဌိဂတာနံ၊ တို့ကို။ (တို့၏လည်းဟူ)။ ဒေသနာဇာလဿ၊၏။ အန္တော၊အတွင်း၌။ ဂတဘာဝဒဿနံ၊တည်သည်

၏အဖြစ်ကိုမြင်ခြင်းကို။ ဒဠ္ဍပ်ံ၊ ၏။ ဣတိဧဝံ၊ သို့။ ဧတ္ထ၊ ဤဥပမာစကား၌။ ဩပမ္မသံသန္ဒနံ၊ ဥပမာ ဥပမေယျ နှိုးနှောခြင်းကို။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။

၁၄၇။ ဧवं၊ သို့။ ဒ္ဝါသင္ဘိယာ၊ ခြောက်ဆယ့်နှစ်ပါး အတိုင်းအရှည် ရှိကုန်သော။ ဣမာဟိ ဒိဋ္ဌိဟိ၊ တို့ဖြင့်။ သမ္ဘဒိဋ္ဌိနံ၊ တို့၏။ သင်္ခါတဟေတု၊ ပေါင်းရှိယူအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ သမ္ဘေသံ၊ ကုန်သော။ ဒိဋ္ဌိဂတာနံ၊ မိစ္ဆာအယူရှိကုန်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏။ ကေသို့ ၊ တပါးသော။ ဒေဝနာ ဇာလေ၊ ၌။ ပရိယာပန္နဘာဝံ၊ အကျုံးဝင်သည်၏အဖြစ်ကို။ ဒသ္သေတွာ၊ ပြပြီး၍။ ဣဒါနိ၊ ၌။ အတ္ထနော၊ ၏။ ကတ္ထစိ၊ တစုံတယောက်သော မိစ္ဆာ အယူရှိသောပုဂ္ဂိုလ်၌။ အပရိယာပန္နဘာဝံ၊ ကို။ ဒဿေတုံ၊ ၎။ ဥစ္ဆိန္နေ။ပ။ ကာယော တိ အာဒိ ၊ ကို။ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏။ တတ္ထ၊ ထိုဥစ္ဆိန္နဘဝနေတို့ကော အစရှိသောပါဌ်၌။ ဧတာယ ရဋ္ဌိယာ၊ ထိုကြိုးဖြင့်။ သတ္ထော၊ တို့ကို။ နယန္တိ၊ ဝင်တတ်ကုန်၏။ ဣတိ တသ္မာ၊ တိုသို့ဝင်ကြောင်းဖြစ်သည်၏ သတ္တိ ကြောင့်။ သာ ရဋ္ဌိ၊ သည်။ နေတ္တိ၊ မည်၏။ နယန္တီတိ၊ ဟူသည်ကား။ ဂိဝါ ယံ၊ လည်၌။ ဗန္ဓိတ္မာ၊ ဖွဲ့၍။ အာဟရန္တိ၊ ဝင်ကုန်၏။ ဧတံ၊ နေတ္တိဟူသော ဤအမည်သည်။ ရဋ္ဌိယာ၊ ကြိုး၏။ နာမံ၊ တည်း။

နေတ္တိဟူသည် ကြိုး၏အမည်ဟု ဆရာဆို၏၊ ဤသဝဏ်နေတ္တိဟူသောပုဒ်၌ ကြိုးကိုပင်နေတ္တိဟု လိုအပ်ဇေသလောဟု သူစောဒနာဘွယ်ရှိ၍ လိုစောဒနာကိုဖြေခြင်းငှာ ဣဝေနစသောပါဌ်ကို မိန့်သတည်း။ ထိုပါဌ်၏အတ္ထကား-

ဣဝေန၊ ဤသဝဏ်နေတ္တိဟူသောပါဌ်၌ကား။ နေတ္တိသဒ္ဒိသတာယ ၊ ကြိုးနှင့် တူသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ သဝဏာ၊ ကို။ နေတ္တီတိ၊ ဟူ၍။ အဓိပ္ပေတာ၊ ၏။ (နေတ္တိ ဝိယာတိ နေတ္တိဟု ဥပမာတဒ္ဓိတ်ပြုစေလိုသည်)။

အသယ်ကြောင့် သဝဏာသည် ကြိုးနှင့် တူသနည်း ဟူသော စောဒနာကို ဖြေတော်မူလို၍ သာဟိ ။ပ။ ဣမေ နေတိတိ သဝဏနေတ္တိ ဟူသောပါဌိ မိန့်သတည်း။ ထိုပါဌ်၏အတ္ထကား-

သာ၊ ထိုသဝဏာသည်။ မဟာဇနံ ၊ ကို။ ဂိဝါယံ ၌။ ဗန္ဓိတ္မာ၊ ၍။ တံတံ ဘဝံ၊ သို့။ ဟိယသ္မာ၊ ကြောင့်။ နေတိ ဣဓ ဇနတိ၊ ရောက်စေတတ်၏။ ဣတိ

၁။ နေတ္တိသဒ္ဒိသတာရူပါ ဣမိနာ သဒ္ဒိသဝေါဟာရံ ဥပမာတဒ္ဓိတံဝါ ဒဿေတိ။ ။ဋီသမ်-၄၇၀။

၂။ ဂိဝါယာတိတော့ မဟာဇနာနန္တိ သမ္ဘန္ဓိနိဒ္ဒေသော နေတိတ္တောဟိ ကမ္ဘ ဘာဝေန သမ္ဘန္ဓိတဒ္ဒေါ။ ဇနသ္ဒ သ ဒ္ဒိကမ္ဘိကတ္တာ အာရ္ဘာတပဝေါဝေစ ဗဟု သံ သာမိဝစနဿ ကတ္ထုဘာဝတ္ထဝေါ့ဘကတ္တာ။ ။ဋီသမ်-၄၇၀။

တသ္ဓာ၊ ကြောင့်။ ဘဝနေတို့၊ မည်၏။ တသ္ဓာ၊ ကြောင့်။ သာသဝတဏှာ၊ သည်။ နေတို့သဒိသာ၊ သည်။ ဟောတိ၊၏။(ဤသို့သမ္ဘန်)။ သော် ဘဝနေတို့၊ ထိုဘဝတဏှာကို။ အသဿအနေန ဘဝဝတာ၊ ဤမြတ်စွာဘုရားသည်။ အရဟတ္တမဂ္ဂသင်္ဃေန၊အရဟတ္တမဂ်တည်းဟူသော သန့်လျက်ဖြင့်။ ဥစ္ဆိန္နာ၊ ဖြတ်အပ်ပြီ။ ဇုတိတသ္ဓာ၊ ကြောင့်။ သောဘဝေါ၊ သည်။ ဥစ္ဆိန္နဘဝနေတို့ ကော၊ မည်၏။ (ဗဟုဗ္ဗိဟိ တည်း။ နေတို့ကော်၌ ဂ အက္ခရာကား အာဂုံတည်း)

ကာယသ ဘေဒါ ဥဒ္ဓန္တိ၊ဟူသည်ကား။ ကာယသ၊ရူပကာယ၏။ ဘေဒ ကော၊ပျက်သည်မှ။ ဥဒ္ဓံ၊အထက်၌။(တနည်းကား)။ ကာယသ၊ ဇီဝိတိန္ဒြေ ၏။ ဘေဒကော၊ပျက်သည်မှ။ ဥဒ္ဓံ၊ ၌။ဇီဝိတပရိယာဒါနာတိ၊ ဟူသည်ကား။ ဇီဝိတိန္ဒြိယသ၊ ဇီဝိတိန္ဒြေ၏။ သဗ္ဗသော၊ အကြွင်းမရှိသော အားဖြင့်။ ပရိယာဒိန္နတ္တာ ပရိက္ခီဏတ္တာ၊ ကုန်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ပုန၊ ဖန်။ အပ္ပဋိသန္ဓိကသာဝေါ၊ ပဋိသန္ဓေတဖန်ဖြစ်ခြင်း မရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ဣတိအတ္ထော၊ ကို။ ဒဋ္ဌမ္ဗော၊၏။ နိ ဘံ ဒကွန္ဓိတိ၊ ဟူသည်ကား။ တံတထာ ဂတံ၊ ကို။ဒေဝေါ ဝေါ၊တို့သည်ရင်း။ မနုဿာဝေါ၊ တို့သည်ရင်း။နိ ဒကွိဿန္တိ၊ မမြင်ရကုန်လတ္တံ့။

ဒကွန္တိ၌ အန္တိဝိဘတ် ဤအရာ၌ အပ္ပကနည်းအားဖြင့် အနာဂတ်၌ ဖြစ်သည်၏အဖြစ်ကိုသိစေခြင်းငှာ ဒကွိဿန္တိဟု ဖွင့်တော်မူသတည်း။

တထာဂတော၊ ငါဘုရားသည်။ (ကတ္တားထည့်)။ အပဏ္ဏတ္တိကဘာဝံ၊ ကမ္မဇရုပ် အကြွင်းမရှိသည်၏အဖြစ်သို့။ ဂမိဿတိ၊ ရောက်လတ္တံ့။ ဇုတိ အတ္ထော၊ ကို။ ဒဋ္ဌမ္ဗော၊ ၏။

[1] သေယျထာပိ ဘိက္ခဝေ ဟိ ဥပမာယံ ပန၊ သေယျထာပိ ဘိက္ခဝေ ဟူသော ဤဥပမာ၌ကား၊ ဇုဒံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့သည်ကား။သံသန္ဒနံ၊ ဥပမာ ဥပမေယျ နှီးနှောခြင်းတည်း။ သံသန္ဒနံ၊ သည်။ ဟိ ကထံ ဟောတိ၊ နည်း။ အမ္ဘ ရဏ္ဍောရိယ၊ ကဲ့သို့။ တထာဂတသ၊ ၏။ ကာယော၊ ကို။ ဒဋ္ဌမ္ဗော၊ ၏။ ရဏ္ဍော၊ ၌။ ဇာတမဟာဝဏ္ဏောရိယ၊ ကြီးစွာသော အညာဖြစ်သကဲ့သို့။တံ၊ ထိုငါဘုရားကို။ နိဿာယ၊ ၍။ ပုဗ္ဗေ၊ ၌။ ပဝတ္တတဏှာ၊ ကို။ ဒဋ္ဌမ္ဗာ၊ ၏။ တသ္မိံ ဝတ္ထေ၊ ထိုသရက်ညာ၌။ ဥပနိဗန္ဓာ၊ ဖွဲ့အပ်သော။ ပဋ္ဌပတ္ထ ဒ္ဓါဒသ

၁။ ကာယ ဟူသည် ရုပ်တရား နာမ်တရား အပေါင်းဟု ဆိုအပ်သော အတ္ထဘောတည်း။

ပဏ္ဍ အဌာရသပဏ္ဍ ပရိမာဏာ၊ မှည့်ပြီးသော ငါးလုံးသော အသီး မှည့်ပြီးသော တဆဲ့နှစ်လုံးသောအသီး မှည့်ပြီးသော တဆဲ့ရှစ်လုံးသော အသီး အဝိုင်းအခြားရှိသော။ အမ္ဘာ၊ ဝိဏ္ဍိ၊ ဝိယ၊ သရက်ခိုင်ကဲ့သို့။ တဏှာ၀ယ၊ သည်။ သတိ၊ ရှိလေသော်။ တဏှာ။ ပနိ ဗန္ဓနာ၊ တဏှာတည်းဟူသော နှောင်ဖွဲ့ခြင်းရှိကုန်သည်။ ဟုတ္တာ၊ ၍။ အာယတိ ံ ၌။ နိဗ္ဗတ္တနဏာ၊ ဖြစ်လတ္တံ့ ကုန်သော။ ပဋ္ဌက္ခန္ဓာစ၊ တို့ကိုရင်း။ ဒ္ဝါဒသာယတနာနိစ၊ တို့ကိုရင်း။ အဌာရသခေါတုယောစ၊ တို့ကိုရင်း။ ဒဋ္ဌဗ္ဗာ၊ ကုန်၏။ တသ္မိ ံ ဝဏ္ဏေ၊ ထို သရက်သီးအညာသည်။ ဆိန္နေ၊ ဖြတ်သည်ရှိသော်။ သဗ္ဗာနိ၊ ကုန်သော။ တာနိအမ္ဘာနိ၊ ထိုသရက်သီးတို့သည်။ တဒန္တရာနိ တံ ဝဏ္ဏံယေ ဝ အနုဂတာနိ၊ တိုသရက်သီးအညာသို့သာ အစဉ်လိုက်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ ယထာ၊ ဖြစ်ကုန်သကဲ့သို့။ ဝဏ္ဏဆိန္နာယ၊ အညာဖြတ်သည်ရှိသော်။ ဆိန္နာနိ ယေ ဝ၊ ဖြတ်ကုန်သည်သာလျှင်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဧ၀တိအတ္ထော၊ ကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ ၏။ ဝေ ဝေ ဝ၊ လျှင်။ ဘ ဝ နေ တ္တိ ဝ ဏ္ဏ ဿ၊ တဏှာတည်းဟူသော အညာ၏။ အနုပန္ဓိန္နတ္တာ၊ အရဟတ္တမဂ် တည်းဟူသော သန်လျက်ဖြင့် မဖြတ်အပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ အာယတိ ံ ၌။ ယေ ပဋ္ဌက္ခန္ဓာစ၊ တို့သည်ရင်း။ ယာနိ ဒ္ဝါဒသာယတနာနိစ၊ တို့သည်ရင်း။ ယာအဌာရသ ခေါတုယောစ၊ တို့သည်ရင်း။ ဥပ္ပဇ္ဇေယ္ယုံ၊ ကုန်ရာ၏။ သဗ္ဗေ၊ ကုန်သော။ ဟေ၀မ္ဘာ၊တို့သည်။ တဒန္တရာ တံ ဘ ဝ နေ တ္တိ ံ အနုဂတာ၊ထိုဘ ဝ တဏှာသို့ အစဉ်လိုက်ကုန်သည်သာလျှင်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ တာ ၀ ယ၊ ထိုဘ ဝ တဏှာကို။ ဆိန္နာ ၀ ယ၊ အရဟတ္တမဂ်တည်းဟူသောသန်လျက်ဖြင့် ဖြတ်အပ်သည်ရှိသော်။ တေ ဝ မ္ဘာ၊ ထိုခန္ဓာအစရှိကုန်သော တရားတို့သည်။ ဆိန္နာ ယေ ဝ၊ ဖြတ်ကုန်သည်သာလျှင်။ ဟောန္တိ၊ ၏။ ဧ၀တိအတ္ထော၊ ကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ ၏။

တသ္မိ ဗ္ဗိ ရဏ္ဏေ၊ ထိုသရက်ပင်သည်လည်း။ (မတေ ၌ စပ်)။ မ ဏ္ဍ ူ ကဲ့ ကဏ္ဍက ဝိသသမ္ဘသံ၊ ဖားရိုး လိပ်ကျောက်ဆူး အဆိပ် အတွေ့ကို။ အာ ဂ ဗ္ဘ၊ ၍။ အနုပုဗ္ဗေန၊ ဖြင့်။ သုသိတ္တာ၊ ခြောက်၍။ မ တော၊ သေသည် ရှိသော်။ ဧ ၊ မ ယ္ဍ ံ ဌာ နေ၊ ၌။ ဝေ ရူ ပေါ နာ ဝ ၊ ဤအမည်ရှိသော။ ရဏ္ဍော၊ သည်။ အ ဟော သိ၊ ၏။ ဧ ၊ ဤ ။ ဝေါ ဟာ ရ မ ဏ္ဍ ေ ၊ ဤမျှသည်သာ

၁။ သကဏ္ဍကော ဧ ၊ ၊ ၊ ဧ ၊ ဧ ၊ ဧ

လျှင်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တံရက္ခံ၊ ကို။ ကောစိ၊ တစုံတယောက်သောသူ သည်။ နပဿတိယထာ၊ ကဲ့သို့။ ဧဝံတထာ၊ တူ။ အရိယမဂ္ဂသမ္မသိ၊ အရိယာမဂ်တည်းဟူသော အတွေ့ကို။ အာဂမ္မ၊ ၍။ တဏှာသိနေဟသ၊ တဏှာတည်းဟူသော အစေး၏။ ပရိယာဒိန္နတ္တာ၊ ခန်းခြောက်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ အနုပုဗ္ဗေန၊ဖြင့်။ သုသိတ္တာဝိယ၊ ခြောက်သကဲ့သို့။ ဇုမသ္မိံ ကာယေ၊ သည်။ ဘိန္နေ၊ ပျက်သည်ရှိသော်။ ကာယဿ၊ ၏။ ဘေဒါ၊ မှ။ ဥဒ္ဓံ၊ ၌။ ဇီဝိတပရိယာဒါနာ၊ ဇီဝိတိန္ဒြေချုပ်ခြင်းကြောင့်။ တံတထာဂတမ္ပိ၊ ကိုလည်း။ ဒေဝမနုဿာ၊ တို့သည်။ နဒက္ခန္တိ နဒက္ခိဿန္တိ၊ကုန်လတ္တံ့။

တထာဂတမ္ပိ၌ အဝိသဒ္ဒါကား ဂရဟာတည်း။ ထိုအဝိသဒ္ဒါဖြင့် ဝါဘုရား ကိုသော်လည်း မမြင်ရကုန်၊ တပါးသောသူတို့ကိုကား ဆိုတွယ် မရှိပြီ၊ ဤသို့သော သဒ္ဒေါအနက်ကို ပေါင်း၏။

ဝေရူပဿနာမ၊ ဤ သဗ္ဗညု အမည်ရှိသော်။ သတ္ထုနော၊ ဘုရား၏။ ဇုဒံ သာသနံကိရ၊ ဤအဆုံးအမဖြစ်သတဲ့။ ဇုတိ၊ သို့။ ဝေါဟာရမတ္တမေဝ၊ လျှင်။ ဘဝိဿတိ၊ လတ္တံ့။ ဇုတိ၊ ဤသို့။ အနုပါဒိသေသ နိဗ္ဗာနဓာတုံ၊ ဝိပါက်ကမ္မဇရုပ်အကြွင်းမရှိသော နိဗ္ဗာနဓာတ်သို့။ ပါပေတွာ၊ ၍။ ဒေဝ၊ နုံ၊ ကို။ နိဗ္ဗေသိ၊ ၏။

၁၄၀။ ဧဝံဝုတ္တေ အာယသ္မာ အာနန္ဒောတိ၊ ဟူသည်ကား။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ ဇုမသ္မိံ သုတ္တေ၊ ဤမြတ်ဖွယ်လသုတ်ကို။ ဝုတ္တေ၊ ဟော တော်မူအပ်သည်ရှိသော်။(သမန္နာဟရိတ္တာ ဒီပေတ္တာ စိန္တေတ္တာ ဟူသော ဤသုံးပုဒ်တို့၌ လက္ခဏာစပ်)။ ယေရော၊ အာနန္ဒာသည်။ အာဒိတော၊ မှ။ ပဋ္ဌာယ၊ ၍။ သဗ္ဗံ၊ သော။ သုတ္တံ၊ ကို။ သမန္နာဟရိတ္တာ၊ နှလုံး၌ထား၍။ ဧဝံ၊ ဤသို့ ဆိုခဲ့တိုင်း။ ဗုဒ္ဓမလံ[1]၊ ဘုရားသခင်၏ ဉာဏ်တော် တည်းဟူသော အားကို။ ဒီပေတ္တာ၊ ပြု၍။ ကယိတသုတ္တသ၊ ဟောတော်မူအပ်သောသုတ်၏။ နာမံ၊ ကို။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ နဂဟိတံ၊ မယူအပ်။ ဟန္ဒ၊ ယခု။ အယ သုတ္တသ၊ ၏။ နာမံ၊ ကို။(ဓာတ်ကံထည့်)။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ (ကာရိတ်ကံထည့် ပါ)။ ဂဏှာပေဿာမိ၊ ယူစေအံ့။ ဇုတိ၊ ဤသို့။ စိန္တေတ္တာ၊ ၍။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ ဧတံဝစနံ၊ ဤအစ္ဆရိယံ ဘန္တေ အဗ္ဘုတံ ဘန္တေ အစရှိသော စကား ကို။ အဝေါစ၊ ၏။

---

[1] ဗုဒ္ဓမလန္တိ ဗုဒ္ဓါနံ ဉာဏမလံ။ ။ဋီသစ်-၄၇၁။

တသွား တိဟ တ္ဍန္တိ အာဒီသု၊ ဟိုဘ္ဘ။ အယံ၊ ဤသိုဆိုလတ္တံ့ သည်ကား။ အတ္ထယောဇနာ၊ ခြင်းတည်း။အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ။ ယသ္မာ၊ကြောင့်။ဧကမသို့ ဓမ္မပရိယာယော၊ ဤတရားဒေသနာဘ္ဘ။ ဧကဓ္ဓောပိ၊ ဤပစ္စုပ္ပန် ဖြစ်သော အကျိုးကိုလင်း။ ပရဏ္ဍောပိ၊ တမလွန်ဖြစ်သော အကျိုးကိုလင်း။ ဝိဘဇ္ဇော၊ ခွဲဝေအပ်၏။(ဤအာနန္ဒ ယသ္မာ။ပ။ ဝိဘဇ္ဇော ဟူသောပါဠိကို အနိယတ် အလိုဌာ အဌကထာဆရာ မိန့်သတည်း)။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ။ တုံ၊ သည်။ ဧဟ၊ ဤပါဘုရား သာဝသနာတော်ဘ္ဘ။ (တိဟ္ဘ တကား အာဂုံတည်း)။ဧကမံ ဓမ္မပရိယာယံ၊ကို။အတ္ထဇာလန္တိ၊ အတ္ထဇာလ ဟူ၍လည်း။ ဓာရေထ၊ မှတ်လော။ (နံကား နိပါတ်မျှသာ အနက်မရှိ)။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဧတ္ထ ဓမ္မပရိယာယော၊ ဘ္ဘ။ ဗဟု၊ ကုန်သော။ တန္တိ ဓမ္မာ၊ အစဉ်ဖြစ်သော ဓမ္မတို့ကို။ ကထိတာ၊ ကုန်၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ နံ ဓမ္မပရိ ယာယံ၊ကို။ ဓမ္မဇာလန္တိ၊ပါ၊ဟူ၍လည်း။ ဓာရေထ၊လော။ ယသ္မာ၊ကြောင့်။ ဧတ္ထ ဓမ္မပရိယာယော၊ ဘ္ဘ။ သေဋ္ဌေန၊ မြတ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ဗြဟ္မံ၊ ဗြဟ္မာ ဟု ဆိုအပ်သော။ သဗ္ဗညုတညာဏံ၊ ကို။ ဝိဘတ္တံ၊ အပ်၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ နံ ဓမ္မပရိယာယံ၊ ကို။ ဗြဟ္မဇာလန္တိ၊ ဟူ၍လည်း။ ဓာရေထ၊ လော။

ဗြဟ္မသဒ္ဒါသည် ဗေဒင် ဗြဟ္မာ ပဋ္ဌသိ ဗြဟ္မဝိဟာရတရား အမြတ် ဤ အနက်တို့ဘ္ဘ ဖြစ်၏။ဤအရာဘ္ဘကား မြတ်သောအနက်ကို ဟောသတည်း ဟုသိစေခြင်းငှာ သေဋ္ဌေန ဟူသော ဝိသေသနကို ဆိုသတည်း။ အမြတ်ဟူသည်လည်း သမ္ဗညုတညာဏ်တည်းဟု သိစေခြင်းငှာ ဗြဟ္မံကို သမ္ဗညုတညာဏံဟု မိန့်သတည်း။ ထိုပါဠိ၏အတ္ထကား–

ယသ္မာ၊ ကြောင့်၊ဧတ္ထ ဓမ္မပရိယာယော၊ ဘ္ဘ။ ဒ္ဝါသဋ္ဌိဒိဋ္ဌိယော၊ တို့ကို။ဝိဘတ္တာ၊ အပ်ကုန်၏။တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဒိဋ္ဌိဇာလန္တိ၊ ဟူ၍လည်း။ နံ ဓမ္မပရိယာယံ၊ ကို။ ဓာရေထ၊ လော။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဧကမံ ဓမ္မပရိယာယံ၊ ကို။ သုတ္ထာ၊ ၍။ ဒေဝပုတ္တမာရမ္ပိ၊ ဒေဝပုတ္တမာရ်ကိုလင်း။ ခန္ဓမာရမ္ပိ၊ ကိုလင်း။ မစ္စုမာ ရမ္ပိ၊ ကိုလင်း။ ကိလေသမာရမ္ပိ၊ ကိုလင်း။ မဒ္ဒိတုံ၊ ဖျက်ဆီးခြင်းငှာ။ သတ္တာ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ အနုတ္တရော၊ သော။ သင်္ဂါမဝိဇယောတိပိ၊ စစ်မြေ အရပ်ဘ္ဘရန်သူကို အောင်တက်သော သူရဲကောင်းကြီးနှင့်တူ၏ ဟူ၍လည်း။ နံဓမ္မပရိယာယံ၊ ကို။ ဓာရေထ၊ လော။ ဧတိအယံ အတ္ထယောဇနာ၊ ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊၏။

ဓမ္မပရိယာယံ၌ပရိယာယသဒ္ဒါကား အကြောင်းအလျှဉ် အစဉ် ဒေသနာ အနက်တို့၌ ဖြစ်၏။ ဤအနက်တို့တွင် ဒေသနာဟူသောအနက်၌ ဖြစ်၏။

ကိုဒမဝေါစ ဘဂဝါတိ၊ ဟူသည်ကား။ ဘာဝါ၊သည်။(အဝေါစ၌စပ်)။ နိဒါနာဝသာနတော၊ နိဒါန်း၏ အဆုံးမှ။ ပဘုတိ၊ ၍။ ယာဝအနုတ္တရော သင်္ဂါမဝိဇယောတိ၀ နံ ခေါ့ရေဟိတိ၊အနုတ္တရော။ပ။ ခေါ့ရေဟိတိုင်အောင်။ (ယာဝသဒ္ဒါ ပရိစ္ဆေဒအနက်ရှိ၏)။ သကလံ၊ အလုံးစုံသော။ ပရေသံ၊ သူတပါးတို့၏။ ပညာယ၊ ဖြင့်။ အလမ္ဗနေယျပတိဋ္ဌံ၊ တည်ရာကိုရခြင်းငှာ စွမ်းနိုင်ခဲသော။ ပရမဂမ္ဘီရံ၊ အလွန်နက်နဲသော အဆုံးအဖြတ်ရှိသော။ ဇုဒံသုတ္တန္တံ၊ ဤမြတ်ဖွယ်သုတ်ကို။(အဝေါစ၌စပ်လေ)။သမ္ဘည္ဟတညာဏံ၊ ကို။ ပကာသေနော့ သော၊ ထင်ရှားပြတော်မူသည်ဖြစ်၍။ သူရိယော၊ နေမင်းသည်။ အန္ဓကာရံ၊ အမှိုက်ကို။ ဝိဓမေတိ၀ိယ၊ ဖျောက်သကဲ့သို့။ ဒိဋ္ဌိဂတမ ဟန္ဓကာရံ၊ မိစ္ဆာအယူတည်းဟူသော ကြီးစွာသော အမှိုက်ကို။ ဝိဓမေ နော့၊ ဖျောက်သည်ဖြစ်၍။ အဝေါစ၊ ၏။

၁၇၉။ အတ္ထမနာ တေ ဘိက္ခူတိ၊ ဟူသည်ကား။ တေဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ အတ္ထမနာ သကမနာ၊ မိမိတို့၏စိတ်ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဗုဒ္ဓဂတာယ၊ တုရားလျှင်အာရုံရှိသော။ ဝိတိယာ၊ ဖြင့်။ ဥဒဂ္ဂစိတ္တာ၊ ဝမ်းမြောက်သော စိတ်ရှိကုန်သည်။ ဟုတ္ဝာ၍။ ဇုတိအယံ အဓိပ္ပါယောကို။ ဝုတ္တံ ဝုတ္တောသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဘဂဝတောဘာသိတန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဝိစိတ္တြ နယ ဒေသနာ ဝိလာသယုတ္တံ၊ ဆန်းကြယ်စွာသော နည်းရှိသော ဒေသနာ၏ တင့်တယ်ခြင်းနှင့် ပြည့်စုံထသော။ (ဇုဒံ သုတ္တံ၌ ဝိသေသနစပ်)။ ကရုဏာတမဠုနာ၊ ကရုဏာ၏ဥက်မင်း၏ အသံကဲ့သို့ သာယာစွာထသော။ ကဏ္ဏသုခေန၊ နားခံ သာယာစွာထသော။ ပဏ္ဍိတဇနဟဒယာနံ၊ ပညာရှိသောသူတို့၏ နှလုံးတို့ကို။ (အဘိသေကခ်ီစပ်)။ အမတာဘိသေက သဒိသေန၊ အမြိုက်ရေစင်ဖြင့် သွန်းသည်နှင့်တူထသော။ ပြဟ္မသဒ္ဒေန၊ ပြဟ္မာမင်း၏အသံနှင့်တူသော အသံတော်ဖြင့်။ ဘာသမာနဿ၊ ဟောတော်မူသော။ ဘဂဝတော၊ ၏။ ဝစနံ၊ စကားတော်ဖြစ်သော။ ဇုဒံသုတ္တံ၊ ကို။ (အဘိနန္ဒန္တိဟူသော ကြိယာကိုငဲ့၍ ကံအနက်ယောဇနာ)။ အဘိနန္ဒန္တိတိ၊ ဟူသည်ကား။ အနုမောဒိ သုစေ၀၊ ဝမ်းလည်းမြောက်ကုန်ပြီ။ သမ္ဘဒ္ဓိ ဆိ သုစ၊ ကောင်းပြီဟူ၍လည်း ဝန်ခံကုန်၏။

၁။ အဘိနန္ဒုံ-ဆဋ္ဌမ။

၁-ပြဟ္မစာလသုတ်

အဘိနန္ဒနိဗ္ဗာန် အနိုဝိဘတ်၏ အတိတ်အနက်ဖြစ်သည်၏ အဖြစ်ကို သိစေခြင်းငှာ အဲ့နမောဒိ'သု သမ္ဘဒ္ဓိ'သု ဟု အတိတ် ဝိဘတ်နှင့် ဖွင့်တော်မူသတည်း။

အရှင်အဋ္ဌကထာဆရာ-သံဝဏ္ဏေတမ္ဘတပုဒ်သာဖြစ်လျက် အနုမောဒိ'သု သမ္ဘဒ္ဓိ'သုဟု ကြိယာနှစ်ပုဒ်ဖြင့် ဖွင့်တော်မူခြင်းသည် အသို့လျှင် သင့်ပါအံ့နည်းဟု သူစောဒနာတွယ်ရှိ၍ ထိုစောဒနာကို ဖြေခြင်းငှာ အယဉ္စိစသော ပါဠိကိုမိန့်သတည်း။ ထိုပါဠိ၏အဓိပ္ပာယ်ကား-

အနုမောဒိ'သု သမ္ဘဒ္ဓိ'သူတိ၊ အနု။ ပ။ သုဟူ၍။ ယံ'ဝစနံ၊ ကို။ မယာ၊ သည်။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ တံ'ဝစနံ၊ သည်။ ဟိ-ယုတ္တံ၊ သင့်၏။ အယံ အဘိနန္ဒသဒ္ဒေါ၊ သည်။ အဘိနန္ဒတိ အဘိ'ဝဒတိတိ အာဒိသု'၊ တို့၌။ တဏှာယမ္ပိ၊ တဏှာ၌ လည်း။ အာဂတောဝ၊ လာ၏။ အဘိနန္ဒတိ၊ အလွန်နှစ်သက်၏။ အဘိ'ဝဒတိ၊ အလွန်ချီးမွမ်း၏။ အနုမေ'ဝ။ ပ။ မာနုသာတိ အာဒိသု'၊ တို့၌။ ဥပဂမနေပိ၊ ကပ်ခြင်း၌လည်း။ အာဂတောဝ၊ ၏။ ဥဘယေ၊ နှစ်ပါးကုန်သော။ ဒေဝ မာနုသာ၊ တို့သည်။ အနုမေ'ဝ၊ အစာသို့သာလျှင်။ အဘိနန္ဒန္တိ၊ ကပ်ကုန်၏။

စိရပ္ပ'ဝါသိ'။ ပ။ အာဂတန္တိ အာဒိသု'၊ တို့၌။ သမ္ဘဒ္ဓနေပိ၊ ဝန်ခံခြင်း၌လည်း။ အာဂတောဝ၊ ၏။ စိရပ္ပ'ဝါသိ'၊ ကြာမြင့်စွာ ကျေးကျွင်းခြင်းရှိထသော။ ဒုရတောဝ၊ မှ။ သောတ္ထိ'၊ ချမ်းသာစွာ။ အာဂတံ၊ လာထသော။ ပုရိသံ၊ ကို။ ဥတိစ၊ အဆွေအမျိုးတို့သည်ရင်း။ မိတ္တာစ၊ အဆွေခင်ပွန်းတို့သည်ရင်း။ သုဟဇ္ဇာစ၊ ချစ်မြတ်နိုးသော သူတို့သည်ရင်း။ အာဂတန္တိ၊ ရောက်လာပြီဟူ၍။ အဘိနန္ဒန္တိ၊ ခရီးဦးကြိုဆိုလင့်ကုန်၏။

အဘိနန္ဒိတ္ထာ အနုမောဒိတ္ထာတိ အာဒိသု'၊ တို့၌။ အနုမောဒနေပိ၊ ဝမ်းမြောက်ခြင်း၌လည်း။ အာဂတောဝ၊ လာ၏။ အဘိနန္ဒိတ္ထာ အနုမောဒိတ္ထာ၊ ဝမ်းမြောက်၍။ (အဘိနန္ဒိတ္ထာ ဟူသောပုဒ်၏အနက်ကို အနုမောဒိတ္ထာဟု ဖွင့်သတည်း)။ သ္မာယံ သောအယံ အဘိနန္ဒသဒ္ဒေါ၊ သည်။ ဣဒ၊ ဤအဘိနန္ဒန်ဟူသောပုဒ်၌။ အနုမောဒန သမ္ဘဒ္ဓနေသု၊ တို့၌။ ယုဇ္ဇတိ၊ သင့်၏။ ဟေန၊ ကြောင့်။ အဘိနန္ဒန္တိတိ အနုမောဒိ'သုစေ'ဝ သမ္ဘဒ္ဓိ'သုစာတိ၊ အဘိ။ ပ။ ဒ္ဓိ'သုဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၏။

၁။ သံ ၂-၁၂။ ၂။ သံ ၁-၂၉။
၁။ ခု ၀-၄၅ ဓမ္မပဒ။ ၄။ မ ၁-၁၆၀။

တာဒိနော၊ မြတ်စွာဘုရားမှ။ သုဘာသိတံ၊ ကောင်းစွာဟောတော်မူ အပ်သော။ သုလပိတံ၊ ကောင်းစွာမြွက်တော်မူအပ်သော။ ဝစနံ၊ ကို။ ဘိက္ခဝေါ၊ တို့သည်။ သာဓုသာဓူတိ၊ ကောင်းစွာ ကောင်းစွာဟူ၍။ အနုမောဒမာနာ၊ ဝမ်းမြောက်ကုန်သည် ဖြစ်၍။ သိရသာ၊ ဦးဖြင့်။ သမ္ဘဒ္ဓိန္တိ ံသု၊ ဝန်ခံကုန်၏။ ဧုတိတတ္ထာ၊ ကြောင့်။ အဘိနန္ဒသဒ္ဒေါ၊ သည်။ ဧုဒ၊ ၌။ အနုမောဒနာ သမ္ဘဒ္ဓိန္တနေသု၊ တို့၌။ ယုဇ္ဇတိ၊ ၏။

ဣမသ္မိဉ္စ ပန ဝေယျာကရဏသ္မိန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ ဣမသ္မိं နိဂ္ဂါထက သုတ္တေ၊ ဤဂါထာမရှိသောသုတ်ကို။ နိဂ္ဂါထကသ္မိန္တိ၊ ဟူ၍။ ယံဝစနံ၊ ကို။ မယာ၊ သည်။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ တံဝစနံ၊ သည်။ ဟိ-ယုတ္တံ၊ ၏။ နိဂ္ဂါထကတ္တာ၊ ဂါထာမရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ဣဒံသုတ္တံ၊ ကို။ ဝေယျာကရဏန္တိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၏။

ဒသသဟဿီ လောကဓာတုတိ၊ ဟူသည်ကား။ ဒသသဟဿ စက္ကဝါဠ ပရိမာဏာ၊ တသောင်းသော စကြဝဠာ အတိုင်းအရှည်ရှိသော။ လောက ဓာတု၊ တည်း။ အကမ္မိတ္ထာတိ၊ ဟူသည်ကား။ သုတ္တပရိယောသာနေ ယော၀၊ သုတ်ကိုဟောသည်၏ အဆုံး၌သာလျှင်။ အကမ္မိတ္ထ၊ လှုပ်ပြီ။ ဧုတိအယံ အတ္ထော၊ ကို။ နှ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ အပ်။ ဟိကသ္မာ၊ ကြောင့်။ သုတ္တပရိယော သာနေ ယော၀၊ ၌သာလျှင်။ အကမ္မိတ္ထ၊ ၏။ ဧုတိအယံအတ္ထော၊ ကို။ နှ ဝေဒိ တဗ္ဗော၊ အပ်သနည်း။ ဘညမာနေတိ၊၍။ ဝုတ္တံ၊ အပ်၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ နှ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ အပ်။

အဓိပ္ပါယ်ကား-သုတ်ကိုဟောသည်၏ အဆုံး၌သာလျှင် တသောင်း သော လောကဓာတ် လှုပ်သည်ရှိသော် ဣမသ္မိံစ ပန ဝေယျာကရဏ သ္မိं ဘညမာနေဟူ၍ ဘုရားမဟောရာပြီ၊ ဣမဿ သုတ္တဿ ဒေသနာ ဝသာနေဟူ၍သာ ဟောတော်မူရာ၏။ ထိုသို့မဟော၊ ဣမသ္မိံစ ဂန ဝေယျာကရဏသ္မိं ဘညမာနေဟူ၍သာ ဟောတော် မူပေသော ကြောင့် သုတ်ကိုဟောသည်၏အဆုံး၌သာ တသောင်းသော လောက ဓာတ်လှုပ်၏ ဟူသောအနက်ကို မသိအပ်ဟူလို။

ထိုသို့သောအနက်ကို မသိအပ်သည်ရှိသော် အဘယ်သို့သောကာလ၌ လှုပ်၏ ဟူသောအနက်ကို သိအပ်သနည်းဟူသော စောဒနာကို ဖြေခြင်းငှာ တသွာ၊ စသည်ကို မိန့်သတည်း။ ထိုပါဠိ၏ဤကား-

ယသွာ၊ ကြောင့်။ သုတ္တပရိယောသာနေ၀၊ ဌာသာလျှင်။ နှကမ္ပတိ၊ မလှုပ်။ တသွာ၊ ကြောင့်။ ဒွါသဋ္ဌိယာ၊ ခြောက်ဆဲ့နှစ်ပါး အတိုင်းအရည်ရှိသော။ ဒိဋ္ဌိဂတေသုပိ၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိတို့ကိုလည်း။ နိ၀ေဌေတွာ၊ ဖြေ၍။ ဒေသိယမာနေ သု၊ ဟောတော်မူအပ်ကုန်သည်ရှိသော်။ တယ သ တယ ဒိဋ္ဌိဂတာ၊ ၏။ ပရိယောသာနေ ပရိယောသာနေ၊ ဌာ။ အကမ္ပိတ္ထ၊ ပြီ။ ဣတိ တသွာ၊ ကြောင့်။ ဒွါသဋ္ဌိယာ၊ သော။ ဌာနေသု၊ တို့ဌာ။ အကမ္ပိတ္ထ၊ ပြီ။ ဣတိ အယံ အတ္ထော၊ ကို။ ဝေဒိတ၀ေါ၊ ၏။

သမ္ပျာပြဋ္ဌာန်းရာဌာ ဆဋ္ဌိသမ္ပျာသဒ္ဒါသည် ဣတ္ထိလိင်ကေ၀ုစ်သာ ရှိရာသည်ဟု သဒ္ဒါယ်ကျမ်းတို့ဆိုသောကြောင့် ဒွါသဋ္ဌိယာဟု ဣတ္ထိလိင်ကေ၀ုစ်ဖြင့် ဆိုလေသတည်း။

မြေလှုပ်ခြင်းအကြောင်းရှစ်ပါး

မြေလှုပ်ခြင်း၏အကြောင်းကို အကျယ်ပြတော်မူလို၍ တတ္ထဟိစသည်ကို မိန့်သတည်း။ (ဟိကား ဝိတ္ထာရဇောတကတည်း)။ ထိုပါဠိ၏ အတ္ထကား-

တတ္ထ၊ ထိုမြေလှုပ်ရာ၌။ အ၀ဟိ၊ ကုန်သော။ ကာရဏေဟိ၊ တို့ကြောင့်၊ ပထ၀ိကမ္ပော၊ ကို။ ဝေဒိတ၀ေါ၊ ၏။ မဟတော ဣဒ္ဓိ၊ မဟတ်ချောက်ကျားခြင်းကြောင့်ရင်း။ ဣဒ္ဓိမတော၊ တန်ခိုးနှင့်ပြည့်စုံသောပုဂ္ဂိုလ်၏။ အာနုဘာ ဝေန၀၊ တန်ခိုးကြောင့်ရင်း။ ဗောဓိသတ္တဿ၊ ပဋ္ဌိ မဘ၀ိကဖြစ်သော ဘုရားလောင်း၏။ ဂဗ္ဘောက္ကန္တိယာ၀၊ မယ်တော်ဝမ်း၌ ပဋိသန္ဓေယူခြင်းကြောင့်ရင်း။ မဟတုကုစ္ဆိတော၊ မှ။ နိက္ခမနေန၀၊ ဖွားခြင်းကြောင့်ရင်း။ သမ္ဗောဓိ ပတ္တိယာ၀၊ သမ္ဗညုတညာဏ်သို့ ရောက်ခြင်းကြောင့်ရင်း။ ဓမ္မစက္ကပ္ပ၀တ္တနေ၀၊ ဓမ္မစက်တော်ကိုလှည့်စေခြင်းကြောင့်ရင်း။ အာယုသင်္ခါရောဿဇ္ဇနေ၀၊ အာယုသင်္ခါရကို လွှတ်တော်မူခြင်းကြောင့်ရင်း။

မာရ၏နတ်သား တောင်းပန်၍ ဤကာလမှ သုံးလလွန်သဖြင့် ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုအံ့ဟူ၍ ခွင့်ပြုတော်မူခြင်းသည် အာယုသင်္ခါရောဿဇ္ဇနမည်၏။

ပရိနိဗ္ဗာနေ၀၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုတော်မူခြင်းကြောင့်ရင်း။ ဣတိ ဣမေဟိ အ၀ဟိ ကာရဏေဟိ၊ တို့ကြောင့်။ ပထ၀ိကမ္ပော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တေသံ၊ ထိုရှစ်ပါးကုန်သော အကြောင်းတို့ကြောင့် မြေလှုပ်ခြင်းတို့၏။ ဝိနိ၀ိဆယံ၊ ကို။ (ဝဏ္ဏာမဋ္ဌစပ်)။ အ၀ခေါ ဣမေ အာနန္ဒ။ ပ။ ပါဟုဟာ၀ါယာတိ၊ ဟူ၏။ ဝေါ၊ ဤသို့။ မဟာ၀ရိနိဗ္ဗာနေ၊ မဟာ၀ရိနိဗ္ဗာနသုတ်၌။ အာ၀ဇ္ဇ

ယ၊သော။ တန္တိယာ၊ ပါဠိကို။ ဝဏ္ဏနာကာလေ၊ဖွင့်သောအခါ၌။ ဝက္ခာမ၊ ကုန်အုံ့။ အယံပန မဟာပဏဝိ၊ သည်။ အပရေသု၊ တပါးကုန်သော။ အဋ္ဌ သု၊ ကုန်သော။ ဌာနေသုပိ၊ တို့၌လည်း။ အကမ္ပိတ္ထ၊ ပြီ။ မဟာဘိနိက္ခမ နေစ၊ တောထွက်တော် မူသောအခါ၌ဝင်း။ ဗောဓိမဏ္ဍ၊ပသာဒ်မနေစ၊ ဗောဓိမဏ္ဍိုင်သို့ရောက်သောအခါ၌ဝင်း။ ပံသုကူလဂ္ဂဟဏေစ၊ ပံသုကူကို ကောက်ယူတော်မူသောအခါ၌ဝင်း။

ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌ ကျွန်မပုဏ္ဏ ပြည့်ဝ၏အကောင်ကို ထုပ်၍ပစ်သော တတုံမျှလောက်ရှိသော ပိုးလောက်တို့ကိုခါ၍ ဇုဆိုးကို ပံသုကူကောက် ယူသော အခါကိုရည်၍ ဆိုသည်။

ပံသုကူလဓောဝနေစ၊ ပံသုကူကို ဖွပ်အပ်သောအခါ၌ဝင်း။ ကာလကာရာ မသုတ္တေစ၊ ကာလကာရာမသုတ်ကို ဟောရာ၌ဝင်း။ ဂေါတမကသုတ္တေစ၊ ဂေါတမကသုတ်ကို ဟောရာ၌ဝင်း။ ဝေဿန္တရဇာတကေစ၊ ဝေဿန္တရာ ဇာတ်ကိုဟောရာ၌ဝင်း။ ဇုမသ္မိံ ပြဟ္မဇာလေစ၊ ဤပြဟ္မဇာလသုတ်ကို ဟောရာ၌ဝင်း။ ဇုတိဇုမေသု ဌာနေသုပိ၊ တို့၌လည်း။ အကမ္ပိတ္ထ၊ ပြီ။ ဝတ္ထ၊ ထိုရှစ်ပါးသောအခါတို့တွင်။ မဟာဘိနိက္ခမန ဗောဓိမဏ္ဍ၊ပသာ၊ မနေသု၊ တို့၌။ ဝိရိယမဗလေန၊ ကြောင့်။ အကမ္ပိတ္ထ၊ ပြီ။ ပံသုကူလဂ္ဂဟဏေ၊ ပံသုကူ ကောက်ယူသောအခါ၌။ ဒ္ဒိသဟာသဒီပပရိဝါရေ၊ ကျွန်းယေ် နှစ်ထောင်အရံရှိကုန်သော။ စတ္တာရောမဟာဒီပေ၊ကျွန်းကြီးလေးကျွန်းတို့ ကို။ ပဟာယ၊ ၍။

ဤသတို့သားသည် အိမ်၏အလယ်၌ နေသည်ရှိသော် ကျွန်းယေ် နှစ်ထောင်အရံရှိကုန်သော ကျွန်းကြီးလေးကျွန်းတို့ကို အစိုးရသော စကြာမင်းကေန်ဖြစ်လတ္တံ့ဟု ပုဏ္ဏားတို့လက္ခဏာဘာသ်လေသည်ကို ရည်၍ ဒ္ဒိသဟာသဒီပ ပရိဝါရေ စတ္တာရော မဟာဒီပေ ပဟာယ ဟု ဆိုသတည်း။ စကြာမင်း၏ စည်းစိမ်ကိုပင်လျှင် ပယ်သောကြောင့် မဆို ဟု မှတ်အပ်၏။

ပဋ္ဌဝီတ္ထာ၊ ၍။ သုသာနံ၊ သုသာန်သို့။ ဂန္တ္ဝာ၊၍။ ပံသုကူလံ၊ကို။ ဂဏ္ဍေန၊ သော။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ ဒဏ္ဍရံ၊ ခဲစွာသောအမှုကို။ ကတံ၊ ၏။ ဇုတိ၊သို့။ အဋ္ဌရိယဝေဂါဘိဟတာ၊ အုံ့ဘွယ်သရဲ၏အဟုန်သည် နှိပ်စက်အပ်သည် ဖြစ်၍ (ပြင်းစွာခတ်အပ်သည်ဖြစ်၍လည်းဟု)။အကမ္ပိတ္ထ၊ပြီ။ပံသုကူလဓော ဂနဝေဿန္တရဇာတကေသု၊ ပံသုကူကိုဖွပ်သောအခါ ဝေဿန္တရဇာတ်

ကို ဟောသောအခါတို့၌။ အကာလကမ္မနေန၊ အခါမဲ့လျှပ်ခြင်းဖြင့်၊ အကမ္ပိတ္ထ၊ ပြီ။ ကာလကာရာမ ဂေါတမက သုတ္ထေသု၊ တို့၌။ ဘဂဝါ အရှင်ဘုရား။ အဟံ၊ သည်။ သက္ခို၊ သက်သေတည်း။ ဣတိ၊ သို့။ သက္ခိ ဘာဝေန၊ အဖြစ်ဖြင့်။ အကမ္ပိတ္ထ၊ ပြီ။ ဣမသ္မိံ ပန ပြဟ္မဇာလေ၊ ၌ကား။ ဒ္ဝါသဋ္ဌိယာ၊ သော။ ဒိဋ္ဌိဂတေသု၊ တို့ကို။ ဝိဇဋ္ဌေတ္မာ၊ ဖြေ၍။ နိဋ္ဌုမ်ံ၊ ချုံမရှိသည်ကို။ ကတ္မာ၊ ၍။ ဒေသိမာနေသု၊ ဟောတော်မူအပ်ကုန်သည် ရှိသော်။ သာမုကာရဒါနဝသေန၊ ကောင်းချီးပေးခြင်းကို ပြုသည်၏ အစွမ်းအားဖြင့်။ အကမ္ပိတ္ထ၊ ပြီ။ ဣတိအယံ ဝိနိစ္ဆယော၊ ကို။ ဝေဒိ တဗ္ဗော၊ ၏။

ဘေဝလ္ဟ၊ သက်သက်သော်ကား။ ဧတေသု ဌာနေသု ယေဝ၊ ထိုဆိုအပ်ပြီးသော အရာတို့၌သာလျှင်။ ပထဝီ၊ သည်။ နအကမ္ပိတ္ထ၊ မလှုပ်။ အထခေါ သစ္စတော၊ စင်စစ်ဖြင့်ကား။ တီသု၊ ကုန်သော။ သင်္ဂဟေသုပိ၊ သင်္ဂဟယနာတင်သောအခါတို့၌ဌင်း။ မဟာမဟိန္ဒထေရသ၊ ၏။ ဣမံဒီပံ၊ ဤသီဟိုဠ်ကျွန်းသို့။ အာဂန္တ္မာ၊ ၍။ ဇောတိဝနေ ၊ မြတ်လေးစံပယ်တောင်၌။ နိသိဒိတ္မာ၊ ၍။ ဓမ္မံ၊ ကို။ ဒေသိတဒိဝသေပိ၊ ၌ဌင်း။ အကမ္ပိတ္ထ၊ ပြီ။ ကထ္ထ ... ...ပရိဟာရေ၊ ၌။ စေတိယင်္ဂဏံ၊ ကို။ သမ္မဇ္ဇိတ္မာ၊ တံမြက်လှည်းခြင်း ... ...ထ္ထ၀ ထိုစေတီအပြင်၌သာလျှင်။ (ထိုတောကျောင်း၌သာလျှင် လည်း နိသိဒိတ္မာ၊ ၍။ ဗုဒ္ဓါရမ္မဏံ၊ ဘုရားလျှင်အာရုံရှိသော။ ဝိတိ ၊ ကို။ ဂဟေ တ္မာ၊ ၍။ ဣမံသုတ္တန္တံ! ဤပြဟ္မဇာလသုတ်ကို။ အာရဗ္ဘသ၊ အားထုတ်သော။ ဝိဏ္ဏာပါတိယတ္ထေရသ၊ ၏။ သုတ္ထပရိယောသာနေ၊ သုတ်ကို သရဇ္ဈာယ်သောအဆုံး၌။ ဥဒကပရိယန္တံ၊ ရေအဆုံးရှိသည်ကို။ ကတ္မာ၊ ၍။ အကမ္ပိတ္ထ၊ ပြီ။ လောကပါသာဒသ၊ ကြေးပြာသာဒ်၏။ ပါစိနံ အမ္မ လဋ္ဌိကဌာနံနာမ၊ အရှေ့သရက်ကုန်းအမည်ရှိသောအရပ်သည်။ ဟောတိ၊ ရှိ၏။ တတ္ထ၊ ထိုအမ္မလဋ္ဌိက အမည်ရှိသောအရပ်၌။ နိသိဒိတ္မာ၊ ၍။ ဒီဃ ဘာဏကတ္ထေရာ၊ ဒီဃနိကာယ်ကို ဆောင်ကုန်သော. မထေရ်တို့သည်။ ပြဟ္မဇာလသုတ္တံ၊ ကို။ အာရဘိ ၊သု၊ ကုန်၏။ တေသံ ထေရာနံ၊ တို့၏။ ယဇ္ဈာယနပရိယောသာနေပိ၊ ၌လည်း။ ဥဒကပရိယန္တမေव၊ ကိုသာလျှင်။ ကတ္မာ၊ ၍။ မဟာပထဝီ၊ သည်။ အကမ္ပိတ္ထ၊ ပြီ။

၁။ ဇောတိဝနေတိ နန္ဒဝနေ၊ တဋ္ဌိသာသနသ ဉာဏာလောက သမ်ါတာယ ဇောတိယာ ပါတုဘူတဌာနတ္ထာ ဇောတိဝ ,နန်ဝုစ္စတိ။ ။ဝိနည်းအဋ္ဌကထား

ဝေဠုမိနာ ဝုတ္တနယေန၊ ဖြင့်။ သယမ္ဘုနာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဒေသိတသေ၊ ဟောတော်မူအပ်ထသော။ သုတ္တသေဋ္ဌသေ၊ မြတ်သောသုတ်ဖြစ်ထသော။ (သုတ်မြတ်ဖြစ်ထသော လည်းဟု)။ တသေ ဗြဟ္မဇာလသုတ္တသေ၊ ၏။ အာနုဘာဝေန၊ တန်ခိုးကြောင့်။ (အစွမ်းကြောင့် လည်းဟု)။ အနေကသော၊ အကြိမ်များစွာ။ မေဒနီ၊ မြေကြီးသည်။ အကမ္ပိတ္ထ၊ ပြီ။

တသေ ဗြဟ္မဇာလသေ၊ ၏။ ဓမ္မဋ္ဌ၊ ပါဠိတော်ကိုဂုဏ်း။ အတ္ထဋ္ဌ၊ အဋ္ဌကထာကိုဂုဏ်း။ ဇုဓ၊ ဤသာသနာတော်၌။ ပဏ္ဍိတာ၊ တို့သည်။ သဏ္ဌာနံ၊ ရှိသေစွာ။ ဥဋ္ဌဟေတ္ဝာန၊ သင်ယူ၍။ ယောနိသော၊ အသင့်အား၊ ဖြင့်။ ပဋိပဇ္ဇန္တု၊ ကျင့်စေကုန်သတည်း။

သုမင်္ဂလဝိလာသိနိယာ၊ သုမင်္ဂလဝိလာသိနီအမည်ရှိသော။ ဒီဃနိကာယဋ္ဌကထာယံ၊ ၌။ ဗြဟ္မဇာလသုတ္တဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ ဒုတိယနိဋ္ဌိတာ၊ ဤကျမ်းရှေးပြီး ပြည့်စုံပြီ။

၁-ဗြဟ္မဇာလသုတ်ပြီး၏။

သုတ်သီလကွန်အဋ္ဌကထာနိဿယပဌမတွဲပြီး၏။